

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

✓

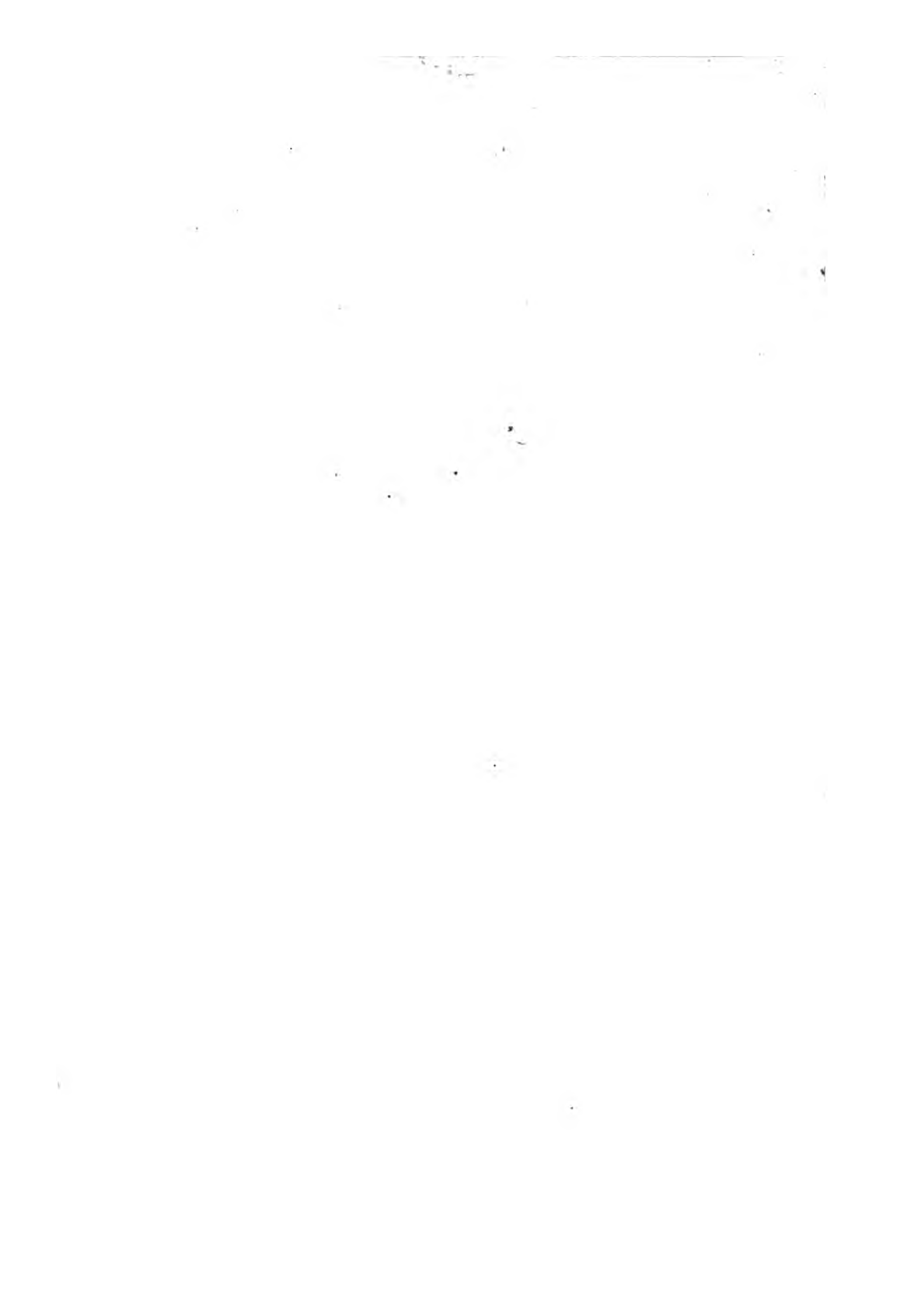
~~59 i. 20~~

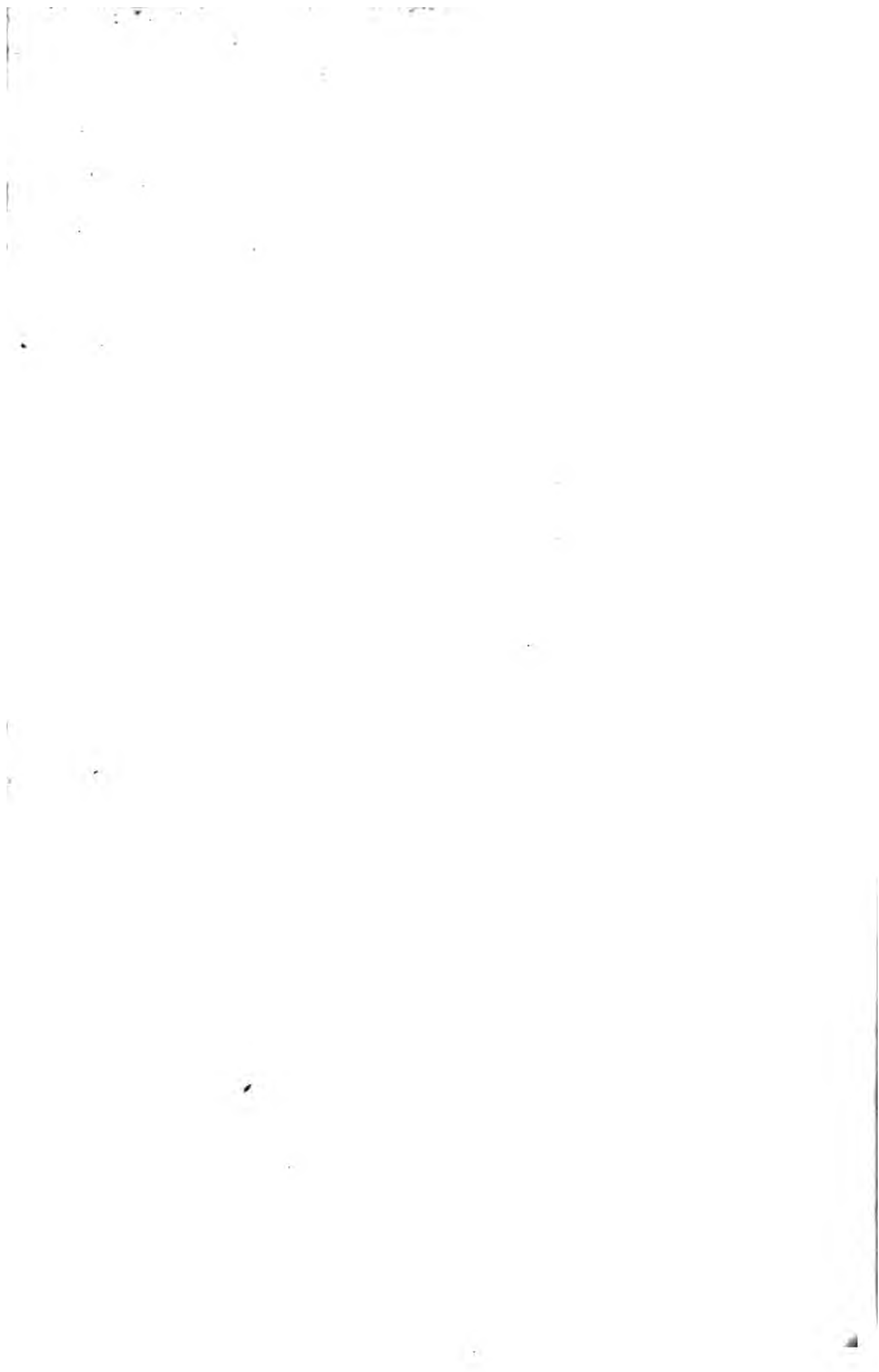
OS. 16 f. 20

1886

FABULAE ROMANENSES

GRAECE CONSCRIPTAE

EX RECENSIONE ET CUM ADNOTATIONIBUS

ALFREDI EBERHARD

VOLUMEN PRIUS

QUO CONTINENTUR

DE SYNTIPA ET DE AESOPO NARRATIONES
FABULOSAE PARTIM INEDITAE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXII

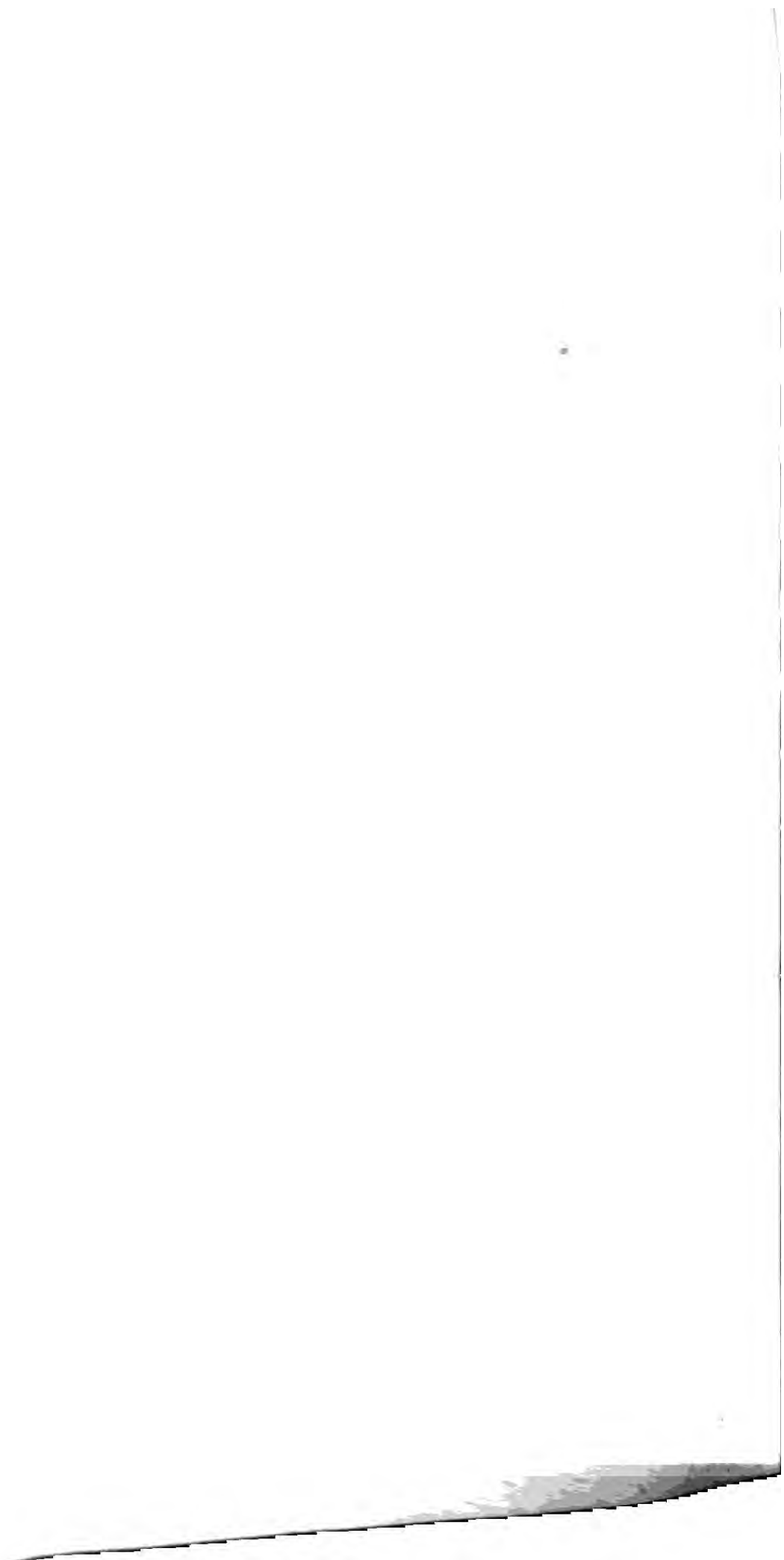

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

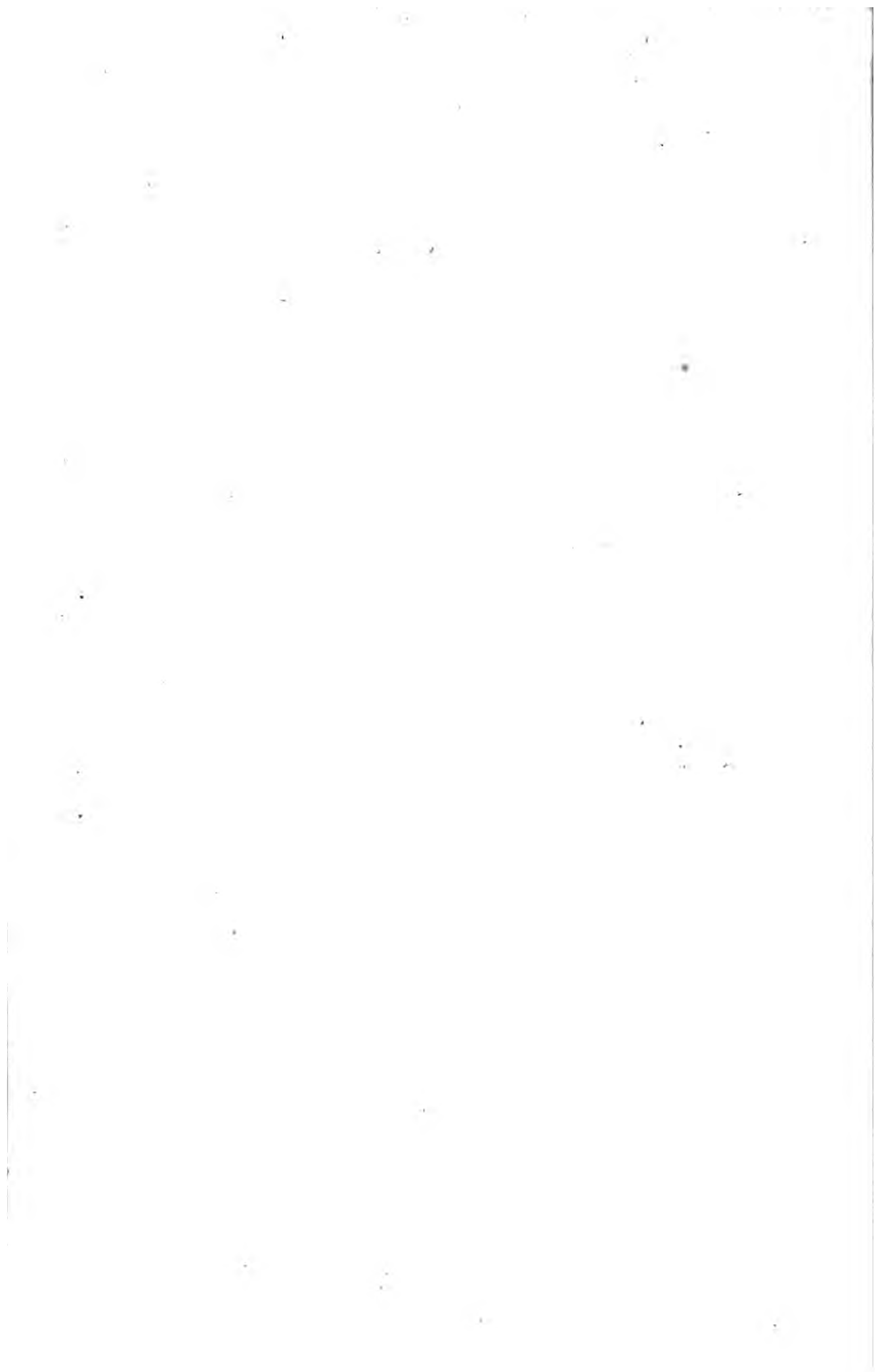
RUDOLFO HERCHER
ET
GUILELMO HIRSCHFELDER

D. D. D.

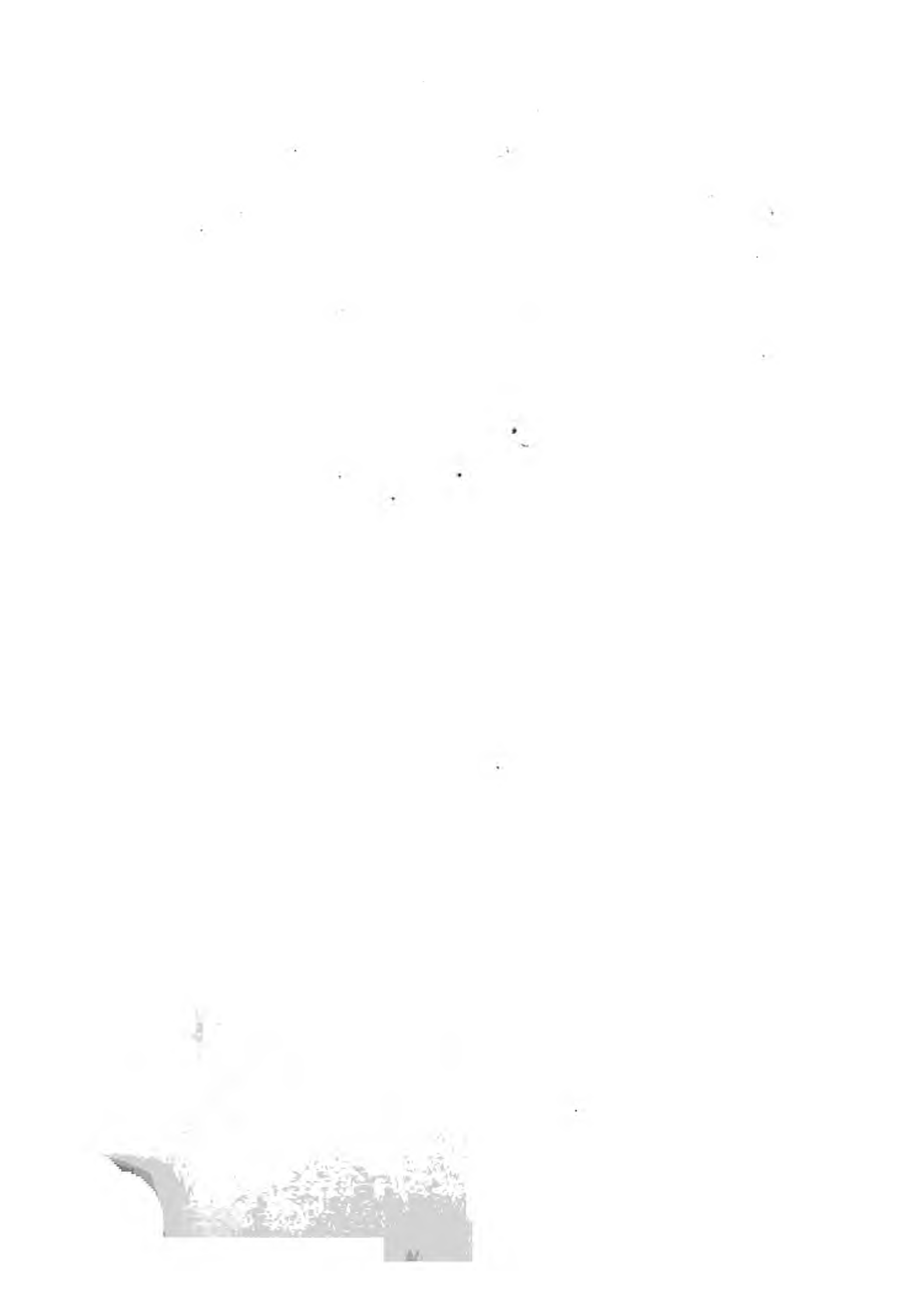
ALFRED EBERHARD

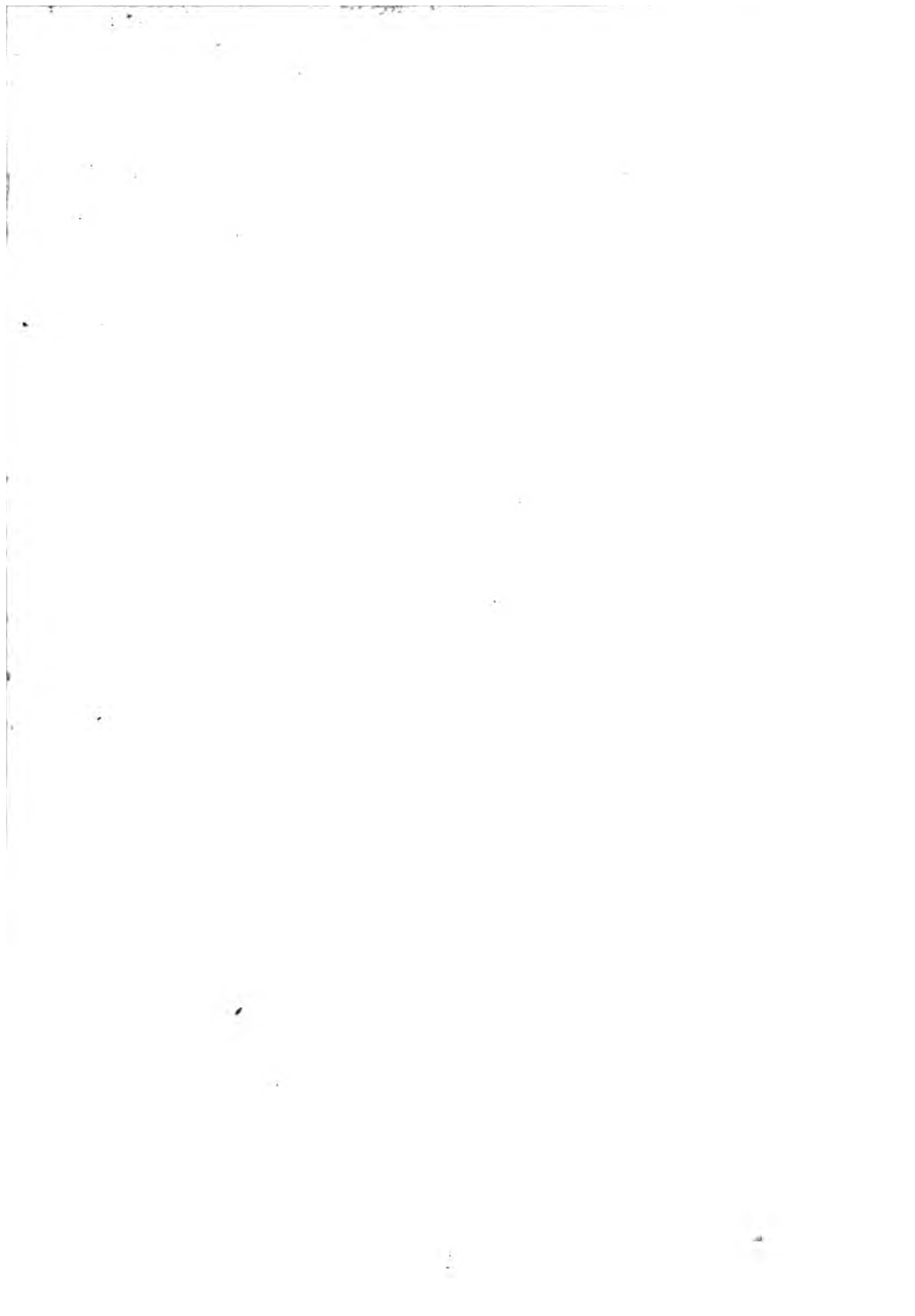

Quos libros iam duobus uoluminibus comprehensos edere institui, Syntipam dico, Aesopi uitas, Stephaniten et Ichnelaten — quibus, si per columnas licebit, addentur Callisthenes personatus et de Barlaamo narratio — eos illo tempore, quo cum litterae Graecae ipsae prorsus essent quasi effetae et decrepitae, tum Asiani et Graeci commercio frequentiore misceri coeperunt, id est saeculo fere decimo, ex oriente in occidentem peruenisse constat. neque solum integri illi libri, per Byzantium potissimum inuecti, apud Europae quoque gentes populares facti sunt, sed etiam narratiunculae ex illis petitae cum in conloquiis auditaee essent singulae a singulis hominibus in Europam translatae sunt: unde factum est ut per omnes exemplorum siue narrationum nouellarum ut aiunt libros Latinos Italos Francogallicos Hispanos Germanicos dispersae sint. ex Graecis autem libris popularibus, qui quidem sermone pedestri conscripti sunt, antiquissimam esse de Syntipa narrationem, quae nostratibus est *das Buch von den sieben weisen Meistern*, recte dixit Guilelmus Wagner (*Medieval Greek texts, part I. London 1870 p. XVI*). iure meritoque igitur mireris eius nullam fieri mentionem ab E. A. Sophocle, quamquam magnifico libri non magis ampli quam inanis (qui male sano uenditur pretio) titulo profitetur se omnia uocabula quae inde ab

Quos libros iam duobus uoluminibus comprehensos edere institui, Syntipam dico, Aesopi uitas, Stephaniten et Ichnelaten — quibus, si per columnas licebit, addentur Callisthenes personatus et de Barlaamo narratio — eos illo tempore, quo cum litterae Graecae ipsae prorsus essent quasi effetae et decrepitae, tum Asiani et Graeci commercio frequentiore misceri coeperunt, id est saeculo fere decimo, ex oriente in occidentem peruenisse constat. neque solum integri illi libri, per Byzantium potissimum inuecti, apud Europae quoque gentes populares facti sunt, sed etiam narratiunculae ex illis petitae cum in conloquiis auditaee essent singulae a singulis hominibus in Europam translatae sunt: unde factum est ut per omnes exemplorum siue narrationum nouellarum ut aiunt libros Latinos Italos Francogallicos Hispanos Germanicos dispersae sint. ex Graecis autem libris popularibus, qui quidem sermone pedestri conscripti sunt, antiquissimam esse de Syntipa narrationem, quae nostratibus est *das Buch von den sieben weisen Meistern*, recte dixit Guilelmus Wagner (*Medieval Greek texts, part I. London 1870 p. XVI*). iure meritoque igitur mireris eius nullam fieri mentionem ab E. A. Sophocle, quamquam magnifico libri non magis ampli quam inanis (qui male sano uenditur pretio) titulo profitetur se omnia uocabula quae inde ab

FABULAE ROMANENSES

GRAECE CONSCRIPTAE

EX RECENSIONE ET CUM ADNOTATIONIBUS

ALFREDI EBERHARD

VOLUMEN PRIUS

QUO CONTINENTUR

DE SYNTIPA ET DE AESOPO NARRATIONES
FABULOSAE PARTIM INEDITAE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

RUDOLFO HERCHER

ET

GUILELMO HIRSCHFELDER

D. D. D.

ALFRED EBERHARD

Quos libros iam duobus uoluminibus comprehensos edere institui, Syntipam dico, Aesopi uitas, Stephaniten et Ichnelaten — quibus, si per columnas licebit, addentur Callisthenes personatus et de Barlaamo narratio — eos illo tempore, quo cum litterae Graecae ipsae prorsus essent quasi effetae et decrepitae, tum Asiani et Graeci commercio frequentiore misceri coeperunt, id est saeculo fere decimo, ex oriente in occidentem peruenisse constat. neque solum integri illi libri, per Byzantium potissimum inuecti, apud Europae quoque gentes populares facti sunt, sed etiam narratiunculae ex illis petitae cum in conloquiis auditae essent singulae a singulis hominibus in Europam translatae sunt: unde factum est ut per omnes exemplorum siue narrationum nouellarum ut aiunt libros Latinos Italos Francogallicos Hispanos Germanicos dispersae sint. ex Graecis autem libris popularibus, qui quidem sermone pedestri conscripti sunt, antiquissimam esse de Syntipa narrationem, quae nostratibus est *das Buch von den sieben weisen Meistern*, recte dixit Guilelmus Wagner (*Medieval Greek texts, part I. London 1870 p. XVI*). iure meritoque igitur mireris eius nullam fieri mentionem ab E. A. Sophocle, quamquam magnifico libri non magis ampli quam inanis (qui male sano uenditur pretio) titulo profitetur se omnia uocabula quae inde ab

a. 146 a. C. n. ad a. 1100 p. C. n. in usu fuerint explicaturum esse. (*Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods from b. C. 146 to a. D. 1100. By E. A. Sophocles. Boston 1870*). praeclare autem post Valentinum Schmidt Ioannem Dunlop Adalbertum Keller Theodorum Benfey Marcum Landau Adolfum Mussafia de eo libro egit Dominicus Comparetti (*Ricerche intorno al libro di Sindibād; Memorie del R. istituto Lombardo di scienze e lettere, vol. XI—II della serie II, fasc. II. Milano 1869*): quocum uiro et uariae et elegantis doctrinae copiis instructo ut plerumque consentio, aliis quidem interdum fundamentis nixus, ita in rebus nonnullis leuioribus dissentio. sed cum de his tum de horum opusculorum genere dicendi in praefatione alteri uolumini praemittenda accuratius disputandi locus erit. ad tempus autem quam breuissime de emendandi praesidiis dixisse satis habebo.

Syntipae qui dicitur codicibus usus sum quinque: e quibus Monacensis (525), in quo recensioem antiquiorem primus inueni, saec. XIV scriptus est. alterius recensioem pro fundamento posui Vindob. hist. Gr. 120 saec. XV exaratum: Parisinos autem, qui sunt 2912 (B) et e supplementariis 105 (A), ipse denuo non excussi: sed cum aliquam multis locis inspecti fidem facerent nihil auxilii ex eis sperandum esse, in Boissonadii conlatione hic illic aucta acquiescendum duxi. Ducangium autem, quamquam mirum quantum quae adfert discrepant ab eis quae in codicibus Parisinis exstant, tamen quod ne uno quidem loco illis ueriores praebet, quod saepe neglegenter in scriptura librorum excerpanda uersatus est, denique

quod plerisque codicibus Parisinis usus est, mihi persuasum est alios libros non adhibuisse. tertiae recensione, quae sermone Graecorum recentiore conscripta est, praesto erat liber Dresdensis, insigni praefectorum bibliothecae liberalitate, Francisco Schnorr de Carolsfeld intercedente, Berolinum transmissus. ex hoc libro plurima, perpauca ex recensione omnino diuersa, quae Venetiis a. 1805 typis descripta est, lucratus sum. liber Dresdensis scriptus est mense Septembri a. 1626 ($\overline{\xi\rho\lambda\delta}$, mundi 7134, f. 272) in forma oct. min. in charta orientali. erat olim 'Andreae Ernesti a Seidel, Arb. Brandenb., emptus Argis;' 'ex penu manuscriptorum Seidelianorum Berolini emit [quinque thaleris] V. E. Loescherus, D.' huc adde quae p. 197 dixi.

Non uero impetraui, quamuis multam operam in ea re et ego et amici consumpserimus, ut codicis Mosquensis quem C. F. Matthiae repperit mihi facultas fieret. non periisse quidem librum ut ferebatur Kremlinii incendio ueri simillimum reddunt quae Mus. Rhen. V p. 331 (a. 1837) leguntur. interim in eo acquiescamus quod codicem Monac. 525 habemus illius simillimum. memorabilis autem hic est liber, quod, si dis placet, eius qui librum Graece conuertit nomen seruauit unus. praemissum enim est narrationi de septem sapientibus hoc carmen, quod primus edidit C. F. Matthiae (Syntipae fab. Lips. 1781, p. VIII), deinde A. Coraes (*μύθων Αἰσωπέων συναγωγή, ἐν Παρισίοις, αὐτ', σ. μ.*), G. H. Grauert (de Aesopo p. 96), Boissonade, A. Keller (li Romans des sept sages p. XXIV), denique Comparetti:

Ἡ ἀρχὴ τῆς βίβλου ἔνε οὕτως·

Τοῦ μυθογράφου Συντίπα κατὰ Σύρους,
μᾶλλον δὲ Περσῶν τοῦ σοφοῦ λογογράφου,
αὕτη πέφυκεν ἦν βλέπεις δέλτος, φίλε.

5 ἦν καὶ Συριοῖς τοῖς λόγοις γεγραμμένην
εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὸς Ἑλλάδα φράσιν
μετήγαγόν τε καὶ γέγραφα τὴν βίβλου,
τῶν γραμματικῶν ἔσχατός γε τυγχάνων,
Ἀνδρεόπωλος Μιχαήλ, Χριστοῦ λάτρις,

10 ἔργον τεθεικῶς προστεταγμένον τόδε
παρὰ Γαβριήλ, τοῦ μεγιστάνων κλέους,
δουκὸς σεβαστοῦ πόλεως μελωνύμου,
ὃς ἐστὶ Χριστοῦ θερμὸς ὄντως οἰκέτης·
ὃς καὶ διωρίσατο γραφῆναι τὰδε,
ὅτι γε μὴ πρόσεστι Ῥωμαίων βίβλοις.

16 ἡ συγγραφὴ γὰρ ἦδε τοὺς κακεργάτας
διασύρει μάλιστα, καὶ πρὸς τῷ τέλει
πράξεις ἐπαινεῖ τὰς καλῶς εἰργασμένας.

codicis vitia pleraque sustulit Matthiae: quae sub-
icio, erroribus tamen qui in accentibus tantum com-
missi sunt, praetermissis: 1 Ὀι | οὔτος | 2 τοῦς σο-
φοῦς λογογράφους: correxit Grauert | 4 πέφυκενῆς |
5 ἦν | συρικῆς | 6 ἑλλάδα | 8 τογραμματικὸν | 9 ἀν-
δρεῶπωλος μιχαήλ | λάτρις | 10 πρὸς τετ. | 11 παρα-
γαβριήλ | μεγιστάνων Coraës: μεγιστάνου | 13 ὡς
ἐστὶν | θερμῶς ὄντος οἰκέτης | 14 ὡς | διώρ. | 15 γεμὴ
πρὸς ἐστι ρ. | 16 ἦδε | 17 διάσυρι |

De Gabriele, Melitenes duce (11. 12), Comp-
retti haec exposuit (p. 30) 'Melitene era il capo-
luogo della terza Armenia, che il duca Gabriele
verso la fine del secolo XI reggeva a nome dell'
impero bizantino, dal quale egli nominalmente di-

pendeva, ma in fatto . . . esercitava un' autorità di principe quasi indipendente. Il duca Gabriele fu preceduto nel governo di Melitene da Filartes (Filarete), il quale avea ritolta ai Turchi quella città e il territorio dipendente, di che l'imperatore bizantino lo premiò con doni e col titolo di Sebasto, che troviamo portato anche da Gabriele (12).⁷ atque hac praefatione cum I. Fr. Boissonade commotus esset ut in libro suo — prodiit Parisiis 1828 — 'de Syntipa et Cyri filio Andreopuli narrationem' inesse profiteretur, ceteri ad unum omnes secuti sunt. at nihil amplius eo carmine efficitur quam Andreopulum illam recensionem edidisse, minime uero librum ipsum ex lingua Syriaca in Graecam transtulisse; respicias uelim praecipue uerba *παροῦσαν μετήγαγον γέγραφα ἔσχατος Ῥωμαίων* (6. 7. 8. 15). mos enim erat illorum hominum ut, si librum ad sui aevi sermonem leuiter immutatum denuo emiserunt, suum nomen, scilicet ut aeternae memoriae traderent, in dedicationem uersibus expressam inferrent. uelut in aliquot libris manuscriptis de Stephanite et Ichnelate narrationem, quam in Graecum sermonem a Simeone Sethi uersum esse constat, simili carmine Eugenius Panormitanus sibi uindicat. neque aliter res se habet in Aesopi uita, quae in codicibus deterioribus Maximo Planudi tribuitur: sed cum dicendi genus a Planude discrepat, tum in melioribus libris omnibus quis eam conscripserit non dicitur. tantum igitur abest ut ille narrationem composuerit — altera enim recensio illo antiquior est —, ut ne haec quidem recensio iure ei tribui possit. ediderit autem ut anthologiam quae

dicitur scholarum in usum fabularum conlectionem, cui uitam praefixerat. omnis uero lis esset dirempta, si codex ille Leidensis, quem C. L. Roth sibi uisus est inuenisse, saeculo decimo, non saeculo decimo quinto scriptus esset. atque eam uitam ex sat multis libris emendauit: quorum haec est condicio. duo sunt genera, quorum alteri nihil deest (M, AP, QD), alterum lacuna hiat (296, 1). sed accidit ut ex priore genere unus codex M saec. XIV scriptus, ex altero unus V, exaratus ut ceteri omnes saec. XV, a corripientium libidine liber sit: atque hic illo in singulis rebus haud raro est praestantior. in his igitur libris M et V omnis emendatio posita est. ex eodem fonte autem manauerunt A et P, ex eodem Q et D, ex eodem E et H: itaque quae foeda uitia singulorum codicum, P maxime et Q, erant propria, ea interdum me posse praetermittere censi. ex altero genere ad librum V propius accedit R; deterrimi uero cum sint IF, ZK, illorum (IF) scripturas non omnibus locis sed tantummodo ubi utile uidebatur excerpere satis habui: qua in re non uereor ne nimis parcus fuisse uidear. librorum quoque in quibus altera (W Mo U) et tertia alterius similis (L) est recensio, quae prodibit altero uolumine, tum demum ascripsi auctoritates ubi necessarium duxi. his autem uitis adiungas quae a Suida in u. u. *Αἰσώπος* et *Αἰσώπειον αἶμα* adferuntur. cf. Corais praef. Aesopi ξγ'. ξδ', Westermanni Biographos p. 88, Grauert de Aesopo librum notissimum.

Reliquum est ut dicam me breuiter atque sine omni doctrinae adfectione ea interpretatum esse,

quae eum qui libros illos primum perlegit — bis enim non spero in eo multos tempus consumpturos esse — morari posse uidebantur.

Gratias autem ago amplissimas bibliothecarum Vindobonensis Dresdensis Leidensis Ambrosianae Marcianae Laurentianae praefectis humanissimis, Carolo Halm, Fr. Pfeifer, Guilelmo Du Rieu, Guilelmo Studemund, Godofredo Kinkel, Hermanno Hagen, qui multifariam in his libris edendis me adiuuerunt.

Haec autem postquam liber est typis expressus uidentur partim emendanda partim addenda:

2, 1 ἦσαν 2, 13 χρόνους cf. 91, 15 3, 5 [μῆ] εἰδότα?
 11, 5 γάρ 12, 11 in adnot. pro u. uidetur scr.: i. e.
 μάλιστα. non autem.. cf. 129, 10 15, 3 dele ,, 15, 5 τε]
 corrige τι 15, 7 cf. D p. 201 m. 16, 1 adn. l. 6 scr. par-
 ticulae ἀρα 23, 4 cf. 8, 19 24, 7 cf. 203 s. f. 24, 15
 cf. 92, 4 26, 19. 27, 1 cf. D p. 204 p. m. 36, 20 ,, ἦν
 37, 17 περικαλῆ V 38, 6 ἦ. dele distinctionem quae est ante
 ἐμέ 39, 20 ἦ 42, 9 cf. 207, 4 47, 22 et 48, 12 cf. p.
 208, 6. 12 49, 1 ζῶον subscripta l. ι ut 55, 21. 57, 10. 50,
 10 cf. D 51, 24 cf. 209, 2 56 in adnot. corr. 22 pro 21
 57, 33 τοῦτο 58, 17 μῆ cf. 141, 16. 137, 2: u. 38, 23.
 60, 20. 66, 5 61, 18 in adn. u. 62, 11. cl. 61, 17. 62, 17
 61, 19 cf. D 210 62, 15 σὺ δῆ? 62 in adn. l. 3 ab imo
 marg. celare 63, 10 cf. D p. 210 64, 10 cf. 211, 2
 63, 22 αὐτοῦς 64, 27 in adn. ad l. 2 post u. Monacensis
 commate distinguendum 65, 12 in adn. adde: non nescius
 eorum quae dixi p. 208 ad 48, 12 67, 17 δυνάμεθα? cf. D
 69, 4 in adn. διαβῆναι i. e. discedere (73, 16), tolli
 69, 7 ἐπὶ, non ἔτι, etiam M p. 144, 8. cl. 152, 23. 82, 16
 69, 12 cf. 211 extr.: ibi restitue 69, 12 71, 2 in adn.: τὰς
 inest etiam in M 145, 10 71, 12 cf. D p. 212 73, 1 ὄ
 73, 5 ὁμως D. p. γάρ recentioribus Graecis non multum differt
 a p. δέ 75, 23 in adn. ad l. 4 scr. post πεινᾶς, non post
 77, 16 praestat non addita praepositione περί delere uerba
 τῶν γυναικῶν, quae neque in M (148, 12) neque in D (213 extr.)
 exstant 79, 4 τὸν φ. τὸν τῶν ἑτέρων διαφορώτατον M
 recte 80, 5 διέπεμψε i. e. ἀπέπεμψε 80, 6 u. D p. 214
 80, 19 σου 84, 13 τὸν. φόνον rectius uidetur deleri quam
 οὐδὲ. αἴτιος, cum hoc membrum insit in M (154, 15), illud

praetermittatur. neutro autem egemus: atque utrumque om. D
cf. 85, 9. 86, 8. 88, 3 87, 9 *καταπτάς* M *rectius: sed* D
ἐκατέβη 87, 24 *in adn.* 1 *παρεκ.?* 87, 29 *in adn.* ad 6:
omni liberaret 89, 3. 6 *ζῶον ζῶων* 91, 4 *ἄγνωστον -cui*
respondet γνωστικόν, -non ἄγνωμον (58, 17) *ut* 72, 15 91, 15
χρόνων cf. 2, 13 92, 4 *κατὰ πολὺ*] *sic saepe recentiores*
92, 13 *cf.* D p. 217 *et Hercher in Hermae uol.* 2 p. 75 *extr.*
92, 21 *adde adn. haec: idem uitium tollendum e Philogelo*
225, 2 p. 49 (*ἵνα ἄρτων χορτάνη*) 91, 20 u. 74, 4 95, 11
cf. 64, 13 96, 10 *cf. add.* 69, 4 96, 15 *tolle distinctionem*
quae est post u. γραῦς 97, 7 *in adn. dele uu. an τότε?*
100, 4 u. *ἐπισώζεσθαι distribuendi notione adhibiti exempla duo*
ascripsit Sophocles Greek Lex. (1870) p. 514 100, 18 *ante,*
non post καὶ distinguendum 101, 16 *καὶ docet non esse scr.*
ὁ δὲ, id quod est in M 167, 12: *sed nescio an exciderit ἐκεῖνος*
105, 6 *γνωσθῆς* 105, 21 *cf.* 138, 23 108, 11 *οὖν non*
oportebat additum. καὶ εἰ μὲν ἴσος M 108, 15 *pro u. ζητῶν*
scr. erit non ὀφλήσεις, sed λήψη 110, 29 E] *scr.* D 111, 16
cum similia Graeci recentiores inde a Cassio Dione dixerint,
nihil fuerit mutandum 113, 1 *datiuum noli corrigere* 113
extr. in adn.: seruatam 114, 18 *ταύτην, non ἐαυτήν: cf.* 91,
12 *et D p.* 221 115, 14 *cf.* 46, 17 121, 21 *dele distinctio-*
nem quae est post ὅτι 124, 4 *συνῆλθεν? nam respondet*
συνῆλθε 7; *cf.* 188, 4. 7 124, 13 *ἐδίδαξεν;* 124, 20: *con-*
uertatur 128, 4 *cf. p.* 223: *in M est τιμῆς παρὰ πάντων*
ἀξιούμενος 129, 19 *cum u. εἶναι* 132, 9 *ἔχει sc. ὁ θεός:*
nam si alterum quoque membrum ad λογισμὸν refers, uu. ὡς et
ἔχει abundant, uu. μέγα τι δεινὸν autem debebant post ἀλαξο-
νειαν conlocari 132, 15 *ζῶον* 133, 24 *pro* 2 *scr.* 3
141, 23 *δῆ] διῆγε? cf.* 159, 7 146, 12 *ἐξειπών 'nachdem*
er ausgeredet hatte' non est mutandum 147, 15 *καὶ] καθί-*
σας πρὸ? cf. 76, 15 147 *in adnot. ad* 24 *morerer* 148,
8. 11. 149, 11. 15 *ἦ..ὄ..ἦ..ὄ* 150, 32 *cf.* 159, 24 *φαγεῖν.*
160, 26 *magis perspicuum fuisset καὶ γὰρ πρ. μεταδιώκεις*
161, 1 *ὑφίσταμαι;* 162, 16 *cf.* 173, 5. 168, 19 165, 1
παραινεδέντα? 165, 15 *cf.* 179, 15 *et add. ad* 114, 18
173, 30 *ad* 6: *confirmatio* 172, 32 *ad* 18: *de u. ἱκανοῦν u. So-*
phoclem Lex. 596 175, 31 *impubes* 176, 21 *καὶ* 178, 8
μοι] οἶμαι? 179, 17 *ὄς καὶ?* 181, 24 *ad* 8: *fere* 182, 23
πεπλούτηκεν non multum differt ab eo quod est in P *ἔχει; u.*
183, 7 191, 29 *ad* 16 a] *ex* 193, 15 *ἐπιμεμφόμενος,*
193, 20. *ὄντως φ.?* 232, 10 *uersus uestigia pellucet* 272, 6
fortasse scr. οὗτός ἐστιν· εἰ δὲ μίαν 307, 2 *uidentur quae-*
dam excidisse 307, 8 *ἰδίων i. e. ἰδιωτῶν* 308, 3 *εἰ. i. e.*
proprium 308, 5 *γὰρ i. q. δέ* 310, 5

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΣΥΝΤΙΠΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΠΑΝΤ.

Πρόλογος

τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, μετα- 5
βληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν, αὐταῖς
λέξεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν.

Διήγησις ἐμφιλόσοφος, συγγραφεῖσα παρ' ἡμῶν
περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνη- 10
σίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συν-
τίπα, καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἑπτὰ φιλοσόφων
καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικός,
καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν
κατεσκεύασεν ἡ μητριὰ αὐτοῦ. ταύτην οὖν τὴν
διήγησιν προῖστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν 15
τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.

1 *Adposui scripturam codicum AB (Parisiorum, Supplem. 105 et 2912) V (Vindobonensis hist. Gr. 120) plenam, leuioribus quibusdam rebus neglectis, uelut si quis error in scribendo commissus a librario ipso sublatus est; recensionem Monacensem (M), infra descriptam, hic passim adhibui: quae uero Ducangius in Glossario e libro manuscripto attulit, praetermisi pleraque. neque multo crebrius uersionem lingua Graeca recentiore conscriptam (Ven) ad partes uocauit: quae quo iure mihi facere uisus sim, in praefatione exposui. D codex Dresd. est D 33. 1 Titulum ἱστορικὸν . . . πᾶνν exhibui qualis in V non eadem quidem sed antiqua manu praescriptus est 6. 15 cf. praef. et 7, 17*
8 φιλοσόφου BV 14 l. τ initialem om. V

p. 4 B. Βασιλεύς τις ἦν Κῦρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν
 γυμναῖκες ἐπτά· ἦν δὲ ἄπαις· ὅθεν καὶ παίδων ὀρε-
 γόμενος θερμοτάτως παρεκάλει τὸ θεῖον τοῦ τῆς
 ἀπαιδείας λυθῆναι δεσμοῦ. ἐπὶ πολὺ γοῦν περὶ τού-
 5 του δεόμενος ἔτυχε τῆς ἐφέσεως, καὶ γεννᾷ οὗτος
 υἱὸν, ὃν καὶ ἀνατρέφων βασιλικῶς ἐξεπαίδευε· καὶ
 ὡς δένδρον ἄριστον ἠΰξηνε τῇ ἡλικίᾳ. τοῦτον τοί-
 νυν τὸν υἱὸν ὁ βασιλεὺς ἤδη τῆς πρώτης ἡλικίας
 κὰν τῷ τέλει ἀψάμενον, τῷ διδασκαλείῳ παρέδωκε,
 10 ἵνα τοῖς σοφιστικοῖς μαθήμασιν ἄριστος γένηται ἐν-
 διατρίψας. τρία δὲ ἔτη διανύσας ἐν τοῖς μαθήμασιν
 οὐδὲν ἐκαρπώσατο. καὶ ὁ βασιλεὺς· „εἰ καὶ πολλοὺς
 χρόνους παρὰ τῷ διδασκάλῳ ὁ υἱός μου ἐσχόλασε
 καὶ τὸ παράπαν οὐδὲν ἐπαιδευθή, ἀλλ’ οὖν ἐπά-
 15 ἴναγκες δοῦναι αὐτὸν Συντίπᾳ τῷ φιλοσόφῳ, ὃν
 ἀκήκοα μάλα σοφὸν ἄνδρα ὑπάρχειν.“ καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εὐθύς Συντίπαν μετεκαλέσατο καὶ
 φησι πρὸς αὐτὸν· „πῶς δοκεῖ σοι τὸν ἐμὸν υἱὸν
 ἐκπαιδεῦσαι, φιλόσοφε, φιλοσόφως;“ ὁ δὲ Συντί-
 20 πας ἔφη ὡς „έτοιμῶς ἔχω, βασιλεῦ· ἐπὶ μῆσιν ἕξ
 p. 5 B. τοῦτον ἐκπαιδεύσας, πάσης ἐμπλήσω φιλοσοφίας,
 ὡς μὴ τοῦ παιδὸς εὐρεθῆναι τινα φιλοσοφώτερον.
 εἰ δὲ ἐντὸς τοῦ τοιούτου χρόνου τὸν σὸν υἱὸν οὐ
 φιλόσοφον ἄριστον παραδώσω σοι, σὺ, βασιλεῦ, χῶ-
 25 ρει κατὰ τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ πᾶς ὁ βίος μου τῷ

1 κύρος VD 7 ἠΰξυνε A 9 κὰν] uernacule „etwa“.
 τῷ τέλει *dativus a u.* ἀπτεσθαι *pendet, qua structura Graeci
 recentiores usi sunt.* Boissonade κὰν διδασκαλίῳ V
 10 διατρίψας ABV: ἐνδιατρίψας *scripsi* 13 ἐσχόλασε ὁ
 υἱός μου A Boissonade *apodosin incipit a u.* καὶ 14 *et no-
 uum enuntiatum a u.* ἀλλ’ οὖν 14 ἐπανάγκες A 15
 τοῦ φιλοσόφου A 16 μᾶλλον σοφῶν A 20 ἔχω A.
 22 *poli addere ἄν.* 20 ἐπὶ *significat i. q.* ἐντὸς 23 22 φι-
 λοσοφώτερον V 23 *cf.* 4, 13

ταμειῶ σου προσκληροῦσθω. ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη τοιοῦ-
 του εὐτυχῆ βασιλέα καὶ τοιαύτην ἐπ' αὐτῷ ἐπαρχίαν,
 πάσης συνέσεως γέμουσαν καὶ νοημάτων, μὴ φιλό-
 σοφον (νέον) βασιλέα κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἰατρι- 5
 κὴν ἐπιστήμην μὴ εἰδότα. εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτου βασι-
 λέως ἐπιστατοῦντος τοῖς πράγμασιν ἐν ἐκείνῳ τῷ
 τόπῳ, οὐ δεῖ τινα τῶν ἀπάντων διατρίβειν ἐν ἐκείνῳ
 τῷ τόπῳ. ἔμαθον γὰρ, ἔμαθον ὡς οὐδὲν οἱ βασι-
 λεύοντες τῷ θυμῷ τοῦ καυστικῷ πυρὸς διαφέρουσι·
 καὶ δεῖ γε τούτους καὶ φιλοσόφους εἶναι ὅσον δυνα- 10
 τόν, καὶ φιλοσόφους ἄνδρας προσομιλεῖν καὶ τούτων
 ἀκούειν, ὥσπερ Ἀλέξανδρος, ἵνα μὴ τινῶν ὑποβολαῖς
 περὶ τὸ ὑπήκοον ὠμότεροι τῶν ἰδιωτῶν ἀναδειχθῶ-
 σιν. εἰ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, καθὼς σοι ἐπαγγέλλομαι, p. 6 B.
 τέλειον τὸν υἱόν σου ἀποκαταστήσω φιλόσοφον, καὶ 15
 τὴν σὴν βασιλείαν ἐπάναναγκες φιλοτιμήσασθαι ἐπ' ἐμὲ
 φιλοτιμῶς καὶ βασιλικῶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς
 ταῦτα· „ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ ποθοῦμενον, καὶ εἶπερ ὑπάρ-
 χει μοι ῥάδιον, τοῦτό σοι δώσω· εἰ δὲ ἀδύνατόν ἐστι
 τὸ ζητούμενον, οὐκ ἔχω σοι δοῦναι.“ ὁ δὲ Συντί- 20

1 ταμειῶ V: ταμειῶ B *priore l. i deleta*; παλαταμειῶ
 A: *uolebat παλατιοταμειῶ τοιοῦτον εὐτυχῆ] uide indicem*
 4 νέον *adieci*; cf. 7, 11. (5, 3) 49, 6 B. *sed nescio an*
plura uerba etiam post βασιλέα 2 exciderint, uelut μὴ (ἔχειν)
υἱὸν σοφόν. 1—14 om. D 5 εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτον ἔτη
[i. e. ἔτι] βασιλεῦς A in mg. BV σημειῶσαι μὴ] εὐ?
 6 ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ *a scriptore profecta esse possunt, cuius*
libellus plenus est uerborum ita repetitorum. 11 uerbo προσο-
μιλεῖν, ut aliis multis, praecipue uerbis dicendi, et datiuum et
accusatiuum subiunxit, cf. Corais Helioid. 56 m. et Atacta
 12 τινῶν ταῖς ὑπ.? 13 ὠμότεροι V 16 ἐπανάγκαις A
 18 τί libri: ὅτι Boissonade. *quod recepi, quia scriptor*
alias hoc utitur pronomine, non quod eum illo usum esse negem.
 ἦ σοι V, ἦσοι B, σοι A *καὶ incommode, ut saepe, ad-*
ditum; fuisset aptum si praecessisset αἴτει ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ πο-
θοῦμενον 19 ῥάδιον i. q. δυνατόν

πας ἀκούσας ἀπεκρίνατο τῷ βασιλεῖ ὡς „ἐν παρα-
 δείγματι ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ· ὅπερ σὺ παρά τινος
 οὐ φραδίως ἔχεις λαβεῖν, μηδ' αὖ πάλιν σὺ ἐτέρω
 δοῦναι θελήσεις.“ τότε ὁ βασιλεὺς τῷ λόγῳ τούτῳ
 5 συγκαταβὰς ἦν καὶ μεγάλαις ἐλπίσι καὶ χρησταῖς
 τὸν φιλόσοφον ἐπληροφόρει. „ὅ τι ἂν“ φησὶν „αἰ-
 τήσης παρ' ἐμοῦ, ἔξεις δοθησόμενον.“ καὶ τούτων
 οὕτως παρ' ἀμφοτέρων λεχθέντων, συμβόλαιον βε-
 βαιώσεως ὁ φιλόσοφος τῷ Κύρῳ ἐξέθετο, ἐν ᾧ δὴ
 10 καὶ ἐγγράπτο, ὡς μετὰ μῆνας ἕξ καὶ ὥρας ἕξ εἰς
 τέλος δεδιδασκόμενος ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ παρ' αὐτοῦ
 ἀποδοθήσεται· εἰ δὲ παρελθόντος τοῦ συμφωνη-
 π. 7 B. μένου καιροῦ οὐ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀποδώσει
 φιλόσοφον, κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὁ Συντίπας ἔσται
 15 ὑπεύθυνος.

Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν εἰς
 χεῖρας τοῦ φιλοσόφου παρέθετο. καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τοῦ οἰκίαν εἰσήγαγεν· ἀνοικοδόμησε δὲ τῷ παιδί τοῦ
 βασιλέως νέον οἶκον εὐρύχωρον, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ
 20 οἴκου καταλαμπρύνας, ἰστόρησεν ἐν τοῖς τοίχοις

1 quae Syntipas iste sapientissimus eloquitur plerumque mire
 abstrusa et obscura sunt. sed tamen uidendum ne aliquid sit
 corruptum. παράδειγμα ut in N. T. et V. T. Gr. παραβολή
 significat prouerbiū; δοῦναι θελήσεις circumscribendo t. fu-
 turo inseruit ut ἔχειν c. inf. coniunctum t. plusquamperfecto.

3 μὴ δ' V saepe. μὴ θελήσεις noli mutare. 6 φησὶν] φή-
 σας? 9 ἐξέθετο] nostrates einen Schein ausstellen. 10

γέγραπτο A ὡς „μετὰ...“? 11 δεδιδασκόμενος A

12 πλέον libri: scripsi παρελθόντος συμφωνημένου VB more
 Byzantinorum τοῦ σ. . . υἱὸν om. A, ab altero τοῦ ad al-
 terum transiliens 13 οὐ de consuetudine recentiorum βας

A 16 Ἐ om. V cf. 11, 14 17 τῷ φιλοσόφῳ? 18 fre-

quens apud Byzantinos subiecti mutatio 18 augmentum in hoc

libello non raro deest, cum paulo post rursus adiciatur: ut in-

certum sit an ubique sit restituendum 20 τοῖς V: om. AB.

ἰστόρησε τοὺς τεῖχους του, D

τοῦ οἴκου ὅσα διδάξαι τὸν παῖδα ἔμελλε. καὶ ἐντὸς τοῦ οἴκου τὸν νέον καθίσας, φησὶν ὁ διδάσκαλος τῷ νέῳ βασιλεῖ· „πᾶσά σου ἢ ἀναστροφή καὶ ἢ δίαίτα ἐν τούτῳ ἔστω σοι τῷ οἰκῆματι, ἕως ἂν καλῶς ἐκμάθῃς ὅσα ἰστόρηται ἐν τοῖς τοίχοις.“ ἔκτοτε 5 γοῦν ὁ φιλόσοφος τῷ παιδί παρεκάθητο καὶ δι' ὅλου μετ' αὐτοῦ συναναστρεφόμενος, ἐδίδασκεν αὐτῷ τὰ ἱστορηθέντα, ἔχων πᾶσαν χρείαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκ τοῦ βασιλέως. ἐπιμεληθεὶς οὖν τοῦ νέου μετὰ μεγάλης σπουδῆς ὁ φιλόσοφος, ἐντὸς τῆς διωρίας τὰ τῆς 10 διδασκαλίας ἀπήρτισε. καὶ δὴ μεμάθηκεν ὁ παῖς ἅπερ οὐδεὶς τῶν παιδῶν ἕτερος ἠδυνήθη μαθεῖν. πρὸ γοῦν μιᾶς ἡμέρας τῆς προθεσμίας ὁ φιλόσοφος p. 8 B. ἐμηνύθη παρὰ βασιλέως ὡς „τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἐτέλεσας;“ ὁ δὲ ἀντέφησε τῷ βασιλεῖ ὡς „εἰ τί σοι 15 ποθητόν, ὦ βασιλεῦ κράτιστε, γέγονεν· αὔριον γὰρ ὁ σὸς υἱὸς ἔρχεταιί σοι ἐν ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, καὶ ὄψει αὐτὸν καὶ χαρήσῃ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ γενόμενος περιχαρῆς καὶ ἰδὼν τὸν υἱόν, λέγει αὐτῷ· „ἦκεις, ὦ παῖ, γεγυῶς καθὼς ὁ διδάσκαλος 20 εἶπεν;“ ὅτε καὶ ὁ νέος ἀπεκρίνατο· „ἅμα τῷ διδασκάλῳ προσελθόντες τῷ κράτει σου ἀναγγελοῦμεν.“ ὅτε καὶ ὁ φιλόσοφος ἰδίᾳ λέγει τῷ νέῳ· „ἔδοξέ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ποιῆσαι ζήτησιν περὶ τῆς ἀποκειμέ-

1 διδάξαι .. ἔμελλε *in his scriptoribus ferendum est* 6 διό-
 λου V *qua scriptura hyphen plerumque utitur* 7 dixit et αὐ-
 τὸν et αὐτῷ ἐδίδασκε 10 διωρίας BV δωρίας A διορίας
 Boissonade, (D). *diuersae originis uocabula a scriptoribus ipsis ui-*
dentur confusa esse; utroque hodierni Graeci utuntur 14 ἐμη-
 νύθη] *monitus est βασιλεύς modo caret modo instruitur arti-*
culo 15 ὁ δὲ] *accentum ubique adieci* εἰ τί σοι ποθητόν]
urbanitatis formula 17 cf. 6, 21 18 χαρίση ABV: χαρήση
 Boisson. 19 καὶ *hoc modo scriptor saepe addidit minus commode*
 22 ἀναγγελοῦμεν] *quae didicimus proferamus* 23 ἔδειξε
 B 24 ποιήσασθαι? cf. 6, 4. *quamquam alterius quoque rationis*

νης τῆ γεννήσει σου τύχης καὶ περὶ ταύτης ἀκριβῶς
 ἀστρολογῆσαι, ὡς ἂν, εἰ ἔστι σοι συμφέρον, οὕτω
 πέμψω σε τῷ πατρί σου.“ τὴν γοῦν τοιαύτην ἀστρο-
 λογικὴν συζήτησιν ποιησάμενος ὁ φιλόσοφος εὔρεν
 5 ὅτι οὐκ ἔστι συμφέρον προσαχθῆναι τῷ βασιλεῖ τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ, εἰ μὴ ἄλλαι ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸν ὀρι-
 σθέντα καιρὸν παρὰ τοῦ φιλοσόφου διέλθωσιν· εἰ
 p. 9 B. γὰρ μὴ οὕτω γένηται, κίνδυνος τῆ ζωῆ τοῦ παιδίου
 γενήσεται. ταῦτα τοίνυν ὁ φιλόσοφος καταμαθὼν
 10 ἀπὸ τῆς ἀστρολογικῆς μεθόδου, διαταράχθη. καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς δεινῶς λυπούμε-
 νον, ἐπηρώτα λέγων· „διδάσκαλε, τί οὕτω σκυθρω-
 πὸς ἐγένου καὶ κατηφής;“ ὁ δὲ φιλόσοφος τὴν αἰ-
 τίαν δεδήλωκε τῷ παιδί· καὶ ὁ παῖς πρὸς αὐτόν·
 15 „εἰ ἄρα τοῦτο ἀρέσκει σοι, ὦ διδάσκαλε, οὐδ’ εἰς
 ὀλόκληρον μῆνα τῷ ἐμῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ ἀπο-
 λογήσομαι ὅλως, ἀλλ’ εἰς ὅσον θέλεις καιρὸν ἔσομαι
 σιωπῶν.“ ὁ δὲ φιλόσοφος εἶπεν· „ἀλλ’ ὑπεσχέθην
 τῷ πατρί σου, καὶ οὐ δύναμαι παραβῆναι τὰς ὑπο-
 20 σχέςεις· καὶ γὰρ τῆ αὔριον ἐπηγγειλάμην εἰς ὄψιν
 αὐτῷ παραστῆσαί σε περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ δύναμαι ψεύσασθαι τούτῳ. διὸ καὶ ἀπὸ
 τὴν αὔριον ἐγὼ κατακρύψω ἐμαυτὸν ἐν τινι τόπῳ,
 καὶ σὺ κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς αὔριον ἄπιθι
 25 πρὸς τὸν πατέρα σου τὸν βασιλέα καὶ ἔμπροσθεν
 αὐτοῦ στῆθι, καὶ ἔσο σιωπῶν καὶ παντελῶς ἄφω-

*dicendi exempla apud istum scriptorem extant sat multa. 1 γε-
 νέσει? γέννας D 5 ἔσται et ἔστι B 6, 7. 7, 1 l. v finali
 carent libri 6 εἰ .. γένηται in hoc scriptore ferendum
 hic loci non iubetur puer tacere 20 ἐπηγγειλάμην AB 21
 αὐτῷ V: αὐτοῦ AB δευτέραν cf. 5, 17 22 τούτῳ i. e.
 τῷ βασιλεῖ: ut non oporteat scribi τοῦτο (om. D) ἀπὸ τὴν
 scriptori ne eripias*

νος, ἕως οὗ ἄλλαι ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν.“ ὄθεν ^{p. 10 B.}
 καὶ πρωΐας ὁ παῖς κατὰ δευτέραν ὥραν παραγίνεται
 καὶ ἐπὶ γῆς αὐτῷ προσκυνεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πλη-
 σιέστερον καλέσας αὐτὸν, ἀσμένως ἠσπάζετο καὶ μετὰ
 χαρᾶς ἤρξατο προσλαλεῖν. ὁ δὲ υἱὸς οὐκ ἐλάλει τῷ ⁵
 βασιλεῖ, ἀλλ' ἴστατο σιωπῶν, ἀτενίζων μόνον εἰς
 τὸν πατέρα. καὶ ὁ μὲν πατήρ πάλιν ἠρώτα τὸν παῖδα·
 ὁ δὲ παῖς πάλιν ἄφωνος ἴστατο. τότε ὁ βασιλεὺς,
 ὑπὸ περιχαρείας ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας τοῦ βήματος
 καὶ πᾶσαν τὴν σύγκλητον πρὸς ἀκρόασιν τῶν μαθη- ¹⁰
 μάτων τοῦ παιδὸς συγκαλέσας, ἐκπληττόμενος ἦν
 καὶ θαυμάζων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀφωνίᾳ καὶ σιωπῇ,
 καὶ φησι πρὸς τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ· „κἂν ὑμεῖς
 τὸν υἱόν μου λαλήσατε· αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικε, φο-
 βούμενος ἐμὲ σιωπᾷ.“ τῶν δὲ ἀρχόντων λόγους λα- ¹⁵
 λησάντων τῷ νέῳ γλυκεῖς καὶ τοῦτον πρὸς ἀπό-
 κρισιν ἐλκόντων, ἐκεῖνος ὡς τὸ πρότερον σιωπῶν
 ἦν. ὄθεν ὁ βασιλεὺς περιαλγῆς γενόμενος, στρα-
 τιώτῃς κελεύει εἰς τὴν τοῦ διδασκάλου ἀναζητήσιν.
 οἱ δὲ ἐπιμελῶς αὐτὸν ἀναζητήσαντες οὐχ εὔρον. πᾶ- ²⁰
 λιν οὖν ὁ βασιλεὺς λέγει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· „τί ^{p. 11 B.}
 ἄρα ὑμῖν φαίνεται τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς ταύτης;“
 εἷς δὲ τούτων ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ λέγων „δοκεῖ
 μοι, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῷ υἱῷ σου βότανόν τι δέδωκεν
 ὁ διδάσκαλος, ὥστε διὰ τοῦ βοτάνου στερεώτερον ²⁵

1 ἕως οὗ .. παρέλθωσιν *est e consuetudine scriptorum re-*
centissimorum 2 ὁ παῖς κ. δ. ὦ. ὁ παῖς A 3 αὐτῷ *et*
αὐτὸν προσκυνεῖ scriptor dixit 9 περιχαρείας *oportebat*
scriptum, id quod Boissonadium non fugit 13 κἂν ὑμεῖς *id*
est ὑμεῖς γε 14 *cf.* 3, 11 17 ἐλκόντων *scripsi: ἔλκοντες*
libri, sed poterat etiam nominatiuus absolutus οἱ δὲ ἄρχοντες ..
λαλήσαντες καὶ .. ἔλκοντες a scriptore profectus esse; cf. 1, 6
πρότερον] πρώτως A 18 *exciditne uerbum eundi? quam-*
quam simili modo adhibetur u. μηνύειν ut sit i. q. ἔστειλεν D

διαβῆναι τὴν διδασκαλίαν ἐν αὐτῷ. καὶ στοχαζόμεθα
 ὅτι ἀπὸ τοῦ βοτάνου ἐκείνου ἐδεσμεύθη· ἢ καὶ ἀπὸ
 πολλῆς καὶ σκληρᾶς παιδείσεως τοῦ διδασκάλου
 τοῦτο ἐγένετο.“ ἐπὶ τούτοις οὖν τοῦ βασιλέως ἀθυ-
 5 μούνητος καὶ λυπουμένου, μία τῶν αὐτοῦ γυναικῶν
 οὕτω λυπούμενον τὸν βασιλέα ἰδοῦσα, φησὶ πρὸς
 αὐτὸν· „ὦ βασιλεῦ, ἐπίτρεψον ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν σου
 κατὰ μόνας γενέσθαι, καὶ ἐμοὶ τὴν αἰτίαν τῆς σιω-
 πῆς ἀναγγελεῖ, ὅτι καὶ πρὸ ταύτης τῆς αἰτίας συνή-
 10 θειαν εἶχεν ἀνακαλύπτειν ἐμοὶ πάντα ὅσα εἶχεν αὐ-
 τός, ἅπερ οὐδὲ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐδήλου.“ ἢ μέντοι
 μήτηρ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτὴ σφοδρότερον ἐπιτρώσκετο
 p. 12 B. τὴν καρδίαν. λέγει οὖν ὁ βασιλεὺς τῇ παμπονήρῳ
 τοῦ υἱοῦ μητριᾷ· „λάβε οὖν σὺ τὸν υἱόν μου πρὸς
 15 ἑαυτὴν καὶ ὡς δύνασαι κολακευτικῶς αὐτῷ προσομί-
 λησον, ἵνα κἂν διὰ σοῦ, ὡς εἶπας, κινηθεῖ πρὸς
 τὸ λαλῆσαι. καὶ τότε νοήσεις αὐτὴ σὺ τί τὸ τῆς
 σιωπῆς ταύτης αἴτιον.“ ἢ δὲ γυνὴ τὸν παῖδα τῆς
 χειρὸς λαβοῦσα, πρὸς τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήγαγε
 20 καὶ συνομιλεῖν αὐτῷ λόγους πραεῖς καὶ ἡμέρους
 ἀπήρξατο. ὁ δὲ παῖς ὡς καὶ πρότερον ὁμοίως
 ἐκράτει τὴν σιωπὴν, μηδ’ ὅλως τοῖς γλυκέσι λόγοις
 τῆς γυναικὸς ὑποχαυνούμενος καὶ ἀκούων. εἶτα λέ-
 γει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἢ γυνὴ· „ὦ φίλτατε, νῦν
 25 ἀληθῶς ἔγνω ὡς ὑπὸ αἰτίαν τινὰ ὑπάρχεις. ἵνα τί

1 ἐν αὐτῷ i. e. εἰς αὐτόν. ἐν om. BV - 7 ἐπίστρεψον
 A 9 ἀναγγελοῖ V 9. 25 αἰτία] morbus (Boissonade) τῆς
 om. A 11 τῇ αὐτοῦ μητρὶ] talia reliqui qualia in codicibus
 extant; cf. 5. 12, 5. λάβε ABV 15 ἑαυτὴν] facile neque ta-
 men necessario corrigat aliquis σεαυτήν. cf. 9, 2 et indicem
 προσομίλησον V 17 αὐτὴ habet quo offendat 19 οἰκίαν i. e.
 οἴκημα, conclauē cf. 9, 24. 20 συνομιλῶν A 22 μηδ’ ὅλως
 scripsi ubique. cf. 6, 15. 17. μηδὲ ὅλως (AB) Boiss., μὴ δ’ ὅλως
 V 24 πάλιν om. A 25 τῶρα ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν, διατί
 σιωπᾶς· D

λοιπὸν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν σιωπᾶς; ὅμως, εἰ φό-
 βον ἔχεις εἰς ἑαυτὸν μὴ τι τῶν ἀδοκῆτων ἐπέλθοι
 σοι, συμβουλεύω σοί τι πρᾶγμα ὠφέλιμον, καὶ οὐ
 χωρισθήσομαί σου πρότερον, ἕως οὗ τὸ ἔργον ὃ
 λέξω σοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῆ σῆ ἐκπληρώσεις. ὃ δέ σοι 5
 λέγω, τοῦτό ἐστι· γινώσκεις καλῶς ὅτι ὁ σὸς πατήρ
 ἤδη γέρον ἐστὶ καὶ ἀδύνατος, σὺ δὲ ἰσχύεις τῆ δυ-
 νάμει καὶ ἀυξάνεις τῆ νεότητι. ἐὰν φαίνηταί σοι οὖν p.13 B.
 καλὸν, ἐπιβουλήν τινα κατὰ τοῦ πατρός σου μελε-
 τήσω, καὶ ἐκεῖνον μὲν εἰς φόνον ἐκδώσω, σὺ δὲ 10
 λαβὼν τὴν βασιλείαν, λήψη κάμῃ εἰς γυναῖκα.“
 ταῦτα τῆς πονηρᾶς γυναικὸς τῷ παιδί λαλησάσης,
 σφόδρα ὁ παῖς ἐπὶ τούτοις ὠργίζετο, καὶ τοσοῦτον
 καθ' ἑαυτὸν τῷ θυμῷ ἔταράχθη, ὡς καὶ τῆς τοῦ
 διδασκάλου αὐτῆς ἐντολῆς ἐπιλαθέσθαι καὶ πρὸ συμ- 15
 πληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λαλῆσαι. καὶ φησι
 πρὸς αὐτήν· „γίνωσκε, ὦ γύναι, ὡς τὸ νῦν λαλη-
 θέν παρὰ σοῦ οὐχ ἔξει ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ ἕως
 συμπληρώσεως ἑπτὰ ἡμερῶν.“ οὕτω τοῦ παιδὸς εἰ-
 πόντος, ἡ γυνὴ περίφοβος γενομένη καὶ ἔντρομος, 20
 βουλήν κακίστην καὶ ὀλεθρίαν κατὰ τοῦ νέου ἐσκέ-
 ψατο· καὶ ἅμα διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ τὸ
 πρόσωπον τύπτουσα, μεγάλως ἐβόησεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀκούσας τῆς φωνῆς καὶ ταραχθεὶς, τὴν γυναῖκα
 προσκαλεῖται καὶ λέγει· „τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης 25
 σου ἀτάκτου βοῆς;“ καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη· „ἐγὼ, p.14 B.
 βασιλεῦ, μετὰ ἀγάπης πολλῆς κοπιῶσα καὶ προσομι-
 λούσα τὸν σὸν υἱὸν, παρεκίνουν αὐτὸν τοῦ λαλῆ-

1 ἐπιτοσοῦτον V saepius ὅμως i. e. δὲ 2 αὐτὸν A
 8 ἀυξάνεις intransitiue ut aiunt adhibitum 15 αὐτῆς om.
 A. αὐτοῦ? (του D) προσυμπλ. V ut 11, 19: qualia abhinc
 non amplius notabo 17 γύναι cdd. τὸ νῦν] τὸν υἱὸν A
 (τῶρα D) 28 σὸν om. AB Boiss.

σαί σοι· οὗτος δὲ αἰφνιδίως ἐπιπεσὼν μοι, ἐνυ-
βρίσαι μου τῷ σώματι ἐπειρᾶτο, ὥστε τῇ πολλῇ βία
τὴν στολήν μου ἐσπάραξεν, ὡς ὄρᾳς, καὶ τὸ πρόσω-
πον τοῖς ἰδίοις κατετραυμάτισεν ὄνυξι. καὶ ἐγὼ μὲν
5 ἐνόμιζον ὡς ἄλλοις τισὶν ἐλαττώμασι νεωτερικοῖς ὁ
σὸς παῖς ἐκρατεῖτο· τοσαύτην δὲ ἀναίδειαν μυσαρὰν
ἔχειν αὐτὸν οὐδ' ὄλως ἐστοχαζόμεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς
τούτων τῶν λόγων ἀνεπίστως καὶ παρὰ πᾶσαν
προσδοκίαν ἀκούσας, καὶ καταπλαγείς ἐπὶ τῷ παρα-
10 δόξῳ τῆς διηγήσεως, κακῶς κατὰ τοῦ υἱοῦ διετέθη
καὶ καθόλου αὐτὸν τῆς υἰότητος ἀπεξένωσεν. ἐπὶ
πολὺ δὲ τῇ καρδίᾳ νυττόμενος καὶ πικρῶς τῇ λύπῃ
βαλλόμενος, πολυτρόπους καὶ ξένους λογισμοὺς καθ'
ἑαυτὸν ἀνεπόλει κατὰ τοῦ υἱοῦ· τέλος (δὲ) τῇ πολλῇ
15 λύπῃ κατατρωθεὶς θάνατον κατὰ τοῦ παιδὸς ἀπε-
φήνατο.

p. 15 B. Ὑπῆρχον οὖν τότε τῷ βασιλεῖ σύμβουλοι φιλό-
σοφοι ἑπτὰ, οὓς καὶ συνήθειαν εἶχεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις συμβούλους καὶ συμπράκτο-
20 ρας ἔχειν. τοιγαροῦν καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τὴν ἐξε-
νεχθεῖσαν ἀπόφασιν βασιλικὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ χωρὶς τῆς αὐτῶν συμβουλῆς, συνελογίσαντο
καθ' ἑαυτούς, καταλαβόντες ὡς τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς
καὶ ὑπερβάλλον τῆς πράξεως ἠττηθεὶς ὁ βασιλεὺς,

1 αἰφνιδίως V ἐν ὑβρίσαι V 4 ὄνυξιν (AB) Boiss.
6 τοσαύτην] cf. 3, 1. 11 ἐπιπολὺ libri 12 τῇ λύπῃ]
noli addere ἐν καὶ π. τῇ λ. βαλλόμενος om. A 13 πο-
λυτρόπους A 14 ἀνεπήλει B δὲ adieci πολλῇ in V
corr. ex πολὺ m. pr. 15 κατατρωθεὶς V καταποθεὶς (AB)
Boissonade: scripsi κατατρωθεὶς. cf. l. 13. 8, 12. p. 50. 74 B.
17 τότε] τὸν καιρὸν ἐκεῖνον D 19 γενομένοις libri:
scripsi γινομένοις 23 διὰ inter ὡς et τὸ inserendum uide-
tur; hac enim sententia a Byzantinis cum accusatio non raro
coniungitur 23 oratio quae dicitur directa fortasse inde a
uerbis διὰ τὸ constituenda est; sic D

τὴν τῆς γυναικὸς κατηγορίαν πιστεύσας εἶναι ἀληθῆ, τὸν υἱὸν ἀνεξετάστως ἀποθανεῖν ἐκέλευσε· διὸ οὐδεὶς γε ἡμᾶς σιωπῆσαι τὸ τοιοῦτον δράμα οὐδὲ τὸν βασιλέα εἶσαι σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνεξετάστως καὶ ἀπλῶς. διὰ τοῦτο (γὰρ), ἐὰν μὴ σπουδάσωμεν 5 ἐμποδίσαι αὐτόν, ὕστερον μεταμεληθεῖς ἡμᾶς αἰτιάσεται, καὶ εἰκότως, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀποστραφήσεται, ὅτι οὐκ ἐκώλυσαμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου φόνου. ἄγε δὴ τινα προᾶξιν ἀρμόζουσαν πρὸς τὸν βασιλέα ἐπινοήσωμεν, ἵνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς τοῦ 10 ἀδίκου θανάτου καταδίκης ἐλευθερώσωμεν.“ εἶτα p. 16 B. ἐβουλεύσαντο εἰς ἕκαστος αὐτῶν ἐφ’ ἐκάστης ἡμέρας μέχρι καὶ τῶν ἐπτὰ περὶ τοῦ υἱοῦ προσομιλεῖν τῷ βασιλεῖ. καὶ δῆτα εἰς τῶν ἐπτὰ, ὁ καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων, φησὶν· „ἐγὼ σήμερον τῷ βασιλεῖ παρα- 15 στάς, τοῦ θανάτου ἐλευθερώσω τὸν υἱὸν αὐτοῦ.“ εὐθύς οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέρχεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας εἶπεν· „ὦ βασιλεῦ, οὐδίκαιόν ἐστι τοὺς βασιλέας πρὸ ἐξετάσεως τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι.“ ἤρξατο δὲ καὶ τοιοῦτόν τι διήγημα 20 πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· „ἦν τις βασιλεύς, ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἠγάπα τὰς γυναῖκας, ὡς οὐδεὶς ἕτερος τῶν πάντων ἀνθρώπων· δαιμονιώδης γὰρ ἦν εἰς αὐτάς, ὥστε μὴ νομίζειν ἄλλο τι τῶν ἐν κόσμῳ ἠγαπημενώτερον ἢ γλυκύτερον. οὗτος τοίνυν ὁ βασι- 25

3 τὸ] πρὸς τὸ? περὶ τὸ? 5 διατοῦτο V *hyphen ut saepe*.
τὸ λοιπόν, D γὰρ *adieci* 7 ἐχθρὸν {BV ἐχθροῦ A
ἐχθροὺς Boissonade 14 K l. *initialis ut saepissime in V om.*

18 *lemmata*: πρώτου [A σοῦ i. e. α^{0v}] φιλοσόφου δη-
μηγορία πρὸς τὸν βασιλέα VA πρώτη δημηγορία τοῦ πρώ-
του φιλοσόφου B 20 τι *om.* V 22 ὡς et 12, 1 παρα-
κῦψαι *infinitiuus recte se habent* 24 ἠγαπημενότερον V
ἄλλο τι V *saepe*

λεὺς ἔτυχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρακύψαι ἐκ τῶν τοῦ
 παλατίου καγκέλλων, ἀφ' ὧν ὄρᾳ γυναῖκα μίαν
 σφόδρα ὠραίαν καὶ περικαλλῆ· καὶ ταύτης ἦλω τῷ
 p. 17 B. κάλλει, καὶ πολὺς ἔρως κατεδαπάνη καὶ ἔθλιβε τὴν
 5 καρδίαν αὐτοῦ. ὄθεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐκ-
 πληρῶσαι βουλόμενος, τὸν αὐτῆς ἄνδρα καλέσας
 ἐπὶ τινα βασιλικὴν ὑπηρεσίαν ἐκπέμπει. αὐτὸς δὲ
 νυκτὸς πρὸς τὴν γυναῖκα παραγενόμενος, πρὸς
 συνουσίαν ταύτην ἠρέθιζεν. ἡ δὲ γυνὴ φρονήσεως
 10 καὶ νοῦ ὀξύτατου πλήρης τυγχάνουσα καὶ τῇ σω-
 φροσύνῃ μᾶλλον σεμνυνομένη, „δούλη μὲν ἐγὼ τοῦ
 κράτους σου“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, καὶ πρὸς τὸ σὸν
 „πρόσταγμα ἐκπληρῶσαι ἐτοιμοτάτη· ἀλλ' ἐν πρώ-
 „τοις δέομαι μίαν κάμου τῆς δούλης σου γενέσθαι
 15 „παρὰ τοῦ κράτους σου αἴτησιν.“ καὶ τοῦτο εἰ-
 ποῦσα, δείκνυσι τῷ βασιλεῖ βίβλον τινὰ τοῦ ἀνδρὸς
 αὐτῆς, ἐν ἣ περὶ σωφροσύνης ἐγγράπτο καὶ τῆς τῶν
 αἰσχροῶν καὶ ἀλόγων ὀρέξεων ἀποφυγῆς· καὶ ταύτην
 ἀνοίξασα, „ἀνάγνωθι, δέομαι, βασιλεῦ,“ ἔφη „καὶ
 20 „ἐξ αὐτῆς κατανόησον πῶς δεῖ τοὺς κατὰ σὲ βασιλέας
 „κρατεῖν τῶν ἡδονῶν· οὕτω γὰρ δικαίως ἂν βασι-
 p. 18 B. „λεῖς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἔχοιεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀφείδεν τὰ ἐν τῇ βίβλῳ, παίζειν ἀσχημόνως ἐπεχειρεῖ
 τῇ γυναικὶ καὶ ταύτης ἄπτεσθαι ἀτάκτως. οὐδὲν
 25 (δὲ) τῆς τοιαύτης ἀναισχυντίας ἀπέλαυεν· ἀλλὰ

1 μιᾷ τῶν ἡμερῶν *formula dicendi recentioribus usitatis-*
sima 2 καγκέλλων *scripsi*: καγκέλων VAB Boiss. cf. Corais
 Ael. p. 350. *de altera scriptura u.* Boissonade Anecd. 4, 384, 5
 3 περικαλλῆ V ἦλω V et 14 κάμου: *qualia semel monuisse*
sufficiet 9 ἡ δὲ V: καὶ (AB) Boissonade. *sed certe articulus*
suppleri debebat 11 μᾶλλον *codices*: *uidetur reponendum μάλα*
in his libris saepe cum illo permutatum; u. 2, 16; *om.* D 12 πρὸς
 τὸ *i. e.* πρὸς τὸ τὸ, *ni praepositio delenda* 25 δὲ *adieci*: ὅμως
 δὲν D ἀπέλαβεν V *ea litterae β forma quae proxime abest a*

πολλὰ καμῶν ἐκεῖσε καὶ κεκοπιακῶς ἀνεχώρησε, μη-
δὲν τῇ γυναικὶ διαπραξάμενος ἄτοπον. τὸ δὲ τού-
του βασιλικὸν δακτύλιον τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ὅτε
τῇ γυναικὶ ἐρωτικῶς περιῖπτατο, μὴ εἰδυίας ὅλως
αὐτῆς ὑπὸ τὴν κλίνην ἐκεῖνης λαθὼν ἀποπέπτωκεν. 5
ὅτε δὲ ὁ αὐτῆς ἀνὴρ ἦλθε, [καὶ] καθεσθεις ὡς ἔθος
ἐπὶ τῆς κλίνης, ὄρᾳ τὸν [βασιλικὸν] δακτύλιον ἐπὶ
τῇ κλίνῃ κείμενον, καὶ περιεργότερον τούτῳ τοὺς
ὀφθαλμοὺς βαλὼν, ἔγνω γε ἅμα τοῦτον ὄντα βασι-
λικόν. τοῖς λογισμοῖς οὖν ταραττόμενος ὁ ἀνὴρ καθ' 10
ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ὁ βασιλεὺς τῆς γυναικὸς μου
κατεξανέστη καὶ αὐτῇ συνεφθάρη.“ καὶ ἀπὸ τότε
φόβος εἰς αὐτὸν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε, καὶ οὐκ ἔτι
συγκοιμηθῆναι τῇ γυναικὶ ἐπεχείρησεν· ἀλλ' οὐδέ
τινα λόγον περὶ τούτου τῇ γυναικὶ λελάληκεν. ἐπὶ 15
πολὺ δὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς μὴ ἀψάμενος, ἔγνω p. 19 B.
δεῖν σιγῇ φέρειν τὸ πρᾶγμα· τῆς δὲ γυναικὸς πρὸς
τὸν ἴδιον πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐξειπούσης τὴν
τοῦ ἀνδρὸς ἀποστροφὴν, ὁ πατὴρ καὶ οἱ ἀντάδελφοι
παρευθὺς πρὸς τὸν βασιλέα παραγενόμενοι, τοῦ 20
γαμβροῦ αὐτῶν κατεβόων οὕτως λέγοντες· „ὦ βα-
„σιλεῦ, ἀγρὸν ἡμέτερον τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἐκδεδώ-
„καμεν· ὃν καὶ ἐπὶ πολὺν ἐργασάμενος καιρὸν, νυκτὶ
„τοῦτον κατέλιπεν, ὥστε ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἀμελείας

l. u *Latinorum* 2 τῇ] ἐπὶ τῇ? cf. p. 118 B p. i. 4 τῇ
γυναικὶ .. περιῖπτατο a scriptore ipso uidetur profectum. uide
commentationem 5 λαθὼν m. pr. V 5 ὑπὸ cf. 7 6 καὶ
et 7 βασιλικὸν seclusi 7 τὸν] supra neutrum extat 8 quae
in V post περιεργότερον extat lineola, uersus tantum explendi
caussa adpicta est; uidetur tamen ἐπὶ excidisse 12 αὐτῇ BV
συνεφθάρη] i. e. συνεμίγη; alterum uocabulum de pruritu
dicitur ἀπὸ τότε i. e. ἔκτοτε. cf. Lob. Phr. p. 47, 2
15 λ. σκληρὸν D 17 πρὸς] περὶ A 19 ἀναστροφὴν BV
24 κατέλειπεν libri: corr. Boisson.

„ἀποχερσωθῆναι πάλιν τὸν ἀγρὸν πεποίηκεν ὡς τὸ
 „πρότερον. διὸ καὶ τοῦ σοῦ κράτους δεόμεθα, ἵνα
 „ἢ τὸν ἀγρὸν ἐργάζεται ὡς τὸ πρότερον, ἢ ἀποκα-
 „ταστῆσαι τοῦτον εἰς ἡμᾶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἐγ-
 5 κλησιν ταύτην ἀκηκοῶς, „τί οὗτοι λέγουσι;“ πρὸς
 τὸν ἄνδρα ἔφησε τῆς γυναικός. ὁ δὲ ἀνὴρ τῷ βασι-
 λεῖ ἀπεκρίνατο „ὅσα τῷ κράτει σου παρ’ αὐτῶν
 „ἀνηνέχθη, ἀληθῆ εἰσι· τὸν γὰρ ἀγρὸν, ὃν μοι δε-
 „δώκασιν, ὅση μοι δύναμις καλλιέργουν καὶ οὐδ’
 10 „ὄλως παρημέλουν· ἀλλ’ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν αὐτῷ
 „ἐργαζόμενος ἵχνη λέοντος ἐντυχεῖν με συμβέβηκεν,
 „ἃ καὶ θεασάμενος οὐκ ἔτι τὸ ἀπ’ ἐκείνου πλησιά-
 „σαι τετόλμηκα τῷ ἀγρῷ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκείνος
 τῶν τοιούτων ῥημάτων ἀκούσας, τῷ ἀνδρὶ τῆς γυ-
 15 ναικός ἔφη „ἀληθῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε· ὁ γὰρ
 „λέων ἐν τῷ ἀγρῷ πάντως εἰσελήλυθεν, ἀλλ’ οὐ
 „κατά τι τὸν ἀγρὸν ἐλυμήνατο· ἀλλ’ οὐδὲ πάλιν
 „ἐκεῖσε εἰσελθεῖν ἐπιχειρήσει· λοιπὸν ὡς τὸ πρότε-
 „ρον τὸν ἐκδοθέντα σοι ἀγρὸν κράτει καὶ ἀφόβως
 20 „ἐργάζου.“

Ταύτην τὴν διήγησιν ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἀνε-
 νεγκῶν τῷ βασιλεῖ λέγει „ταῦτα διηγησάμην, ὦ
 βασιλεῦ, ἵνα γνῶς ἐξ αὐτῆς τῆς διηγήσεως, πῶς οὐ
 πάντα δεῖ τὰ κατηγορούμενα κατά τινος ἢ ὑποπτει-
 25 ὄμενα πιστεύειν ὡς ἀληθῆ, ἀλλ’ οὐδὲ τὰς διαβολὰς
 εὐκόλως ἀκούειν καὶ ἀνεξετάστως δικάζειν καὶ ἀπο-

3 ἀποκαταστήση? infinitivi subiectum est rex 8 noli cor-
 rigere ἐστι 9 ἐκαλλιέργουν? καλλιήργουν? οὐδόλως alt-
 quotiens etiam V 11 ἵχνη ABV: scripserim ἵχνηι .. ὃ, non
 immemor eorum quae dixi p. 3, 11 ἐντυγγεῖν A 18 ἐλθεῖν
 V 22 σοι supplere non uidetur necessarium 23 πῶς i. e.
 ὡς. Corais Στοχ. αὐτοσχ. ante Aelianum ςθ' n. 2

φήμασθαι. καὶ ἄλλην πρὸς τούτοις, ὦ βασιλεῦ, διή-
 γησιν ἀκουσθεῖσάν μοι διηγήσομαι τῷ σῷ κράτει.
 „ἀνὴρ τις φυλῆς ἦν τῶν Ἀγαρηνῶν· οὗτος περιέρ- p. 21 B.
 γως τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου καὶ ποικίλως ἀκριβολο-
 γῶν, ὄρνεόν τε ὠνήσατο ἐνάρθρως φθεγγόμενον, 5
 ὅπερ ἡ κοινή συνήθεια ψιττακὸν οἶδε καλεῖν. καὶ τὸ
 ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλὼν, ἐν τῷ οἰκήματι φέρων
 ἐφύλαττε, καὶ παρήγγειλε τῷ ὄρνέῳ προσεκτικῶς
 αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ὄρᾶν· „καὶ εἴ τι δ' ἂν ἀπόντος
 μου τῆς οἰκίας ἡ γυνὴ διαπράξῃται, παρατήρει τοῦ 10
 ἀπαγγεῖλαί μοι.“ οὕτως οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ψιττακῷ
 παραγγείλας, ἐπὶ τινα ὁδοιπορίαν ἀπῆλθε. τότε τοί-
 νυν τις ἄνθρωπος εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, μοι-
 χεύων ἦν τὴν γυναῖκα, συνειδυίας τοῦτο καὶ τῆς
 δούλης. ὅτε δὲ ὁ ἀνὴρ ἦκεν ἐκ τοῦ ταξειδίου, ἠρώτα 15
 τὸν ψιττακόν, τί ἄρα τὴν γυναῖκα ποιούσαν ἐθεά-
 σατο. ὁ δὲ ψιττακὸς πάντα τὰ τῇ γυναικὶ ἀκολάστως
 πραχθέντα τῷ κυρίῳ ἐξεφώνησε. καὶ ὁ ἀνὴρ δεινῶς
 τὴν καρδίαν δηχθεὶς, οὐκ ἔτι αὐτὴν συνεμίγνυτο.
 καὶ ἡ γυνὴ τὴν ἑαυτῆς δούλην ὑπέλαβε τῷ ἀνδρὶ 20
 ἀναγγεῖλαι τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ προσκαλεσαμένη αὐ-

1 lemma: καὶ (om. V) ἕτερον (β^{0ν} i. e. δεύτερον V, ἕτερον
 A) 3 ἦν scripsi: ὦν ABV. cf. p. 78 et 48 B. τις τῆς
 φυλῆς? (ἀπὸ τὸ γένος D) 4 τούτου i. e. ἑαυτοῦ, ut saepe
 5 φθεγγόμενον V 6 οἶδε] solet 7 κλωβῷ AV ἐν
 τῷ i. e. εἰς τὸ 9 ὄρᾶν] obseruare εἴ τι δ' ἂν ne te
 offendat in hoc scriptore 15 ταξειδίον] ἐπὶ πάσης ἀπλῶς
 πορείας τε καὶ ἐκδημίας, καὶ ἰδιαιτέρον ἐπὶ τῆς θαλασσο-
 πορείας τέθεικεν ἢ νῦν ἐπικρατοῦσα συνήθεια. Coraes ad
 Heliod. p. 296. Haase ad Leon. D. p. 441. ταξειδίον A ex
 usu Graecorum hodiernorum 18 ἀνδρὶ et in marg. κυρίῳ A
 19 δειχθεὶς BV αὐτὴν] cf. n. ad 3, 11 20 ὑπέλαβε
 scripsi, ἔλεγε libri: quod etsi quodammodo explicari potuit ut sit
 i. q. ἔφρασκεν illud Homericum, i. e. ἐνόμιζε, ὑπώπτενε, tamen
 propter alterum ἔλεγε 16, 1 mutandum esse duxi

p. 22 B. τὴν, ὀργίλως καὶ πικρῶς ἔλεγεν, „εἰ ἀληθῶς σὺ τῷ
 „ἀνδρὶ μου τὰ πραχθέντα μοι πάντα ἀνήγγειλας;“
 ἢ δὲ δούλη μεγάλως ὤμνυεν, ὡς οὐδ' ὀπωσοῦν περὶ
 αὐτῆς τῷ κυρίῳ λελάληκεν. „ἀλλ' ὁ ψιττακός, ἴσθι,
 5 „κυρία, τὰ περὶ σοῦ ἅπαντα τῷ κυρίῳ ἐλάλησεν.“
 ἢ δὲ γυνὴ ταύτης ἀκούσασα τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου
 κατηγορίαν, ἔτεχνάσατο πῶς ψευδῆ τὸν ψιττακὸν
 ἀποδείξαι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 λαβοῦσα τὸν ψιττακὸν μετὰ τοῦ κλωβοῦ ἔνθα κοι-
 10 μωμένη ἐτύγγανε, χειρόμυλον πλησίον τοῦ ψιττα-
 κοῦ θείσα συνέστρεφεν, ἔξ οὗ κτύπος ἠκούετο ὡς
 βροντῆ· ἔμπροσθεν δὲ τούτου καθρέπτην περιεκύ-
 κλου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀρνέου, ὡς δοκεῖν ἀστρα-
 πὰς ἀποπέμπειν· σὺν τούτοις καὶ σπόγγον βεβρεγμέ-
 15 νον ἄνωθεν τοῦ ψιττακοῦ κρεμάσασα, σταλαγμοὺς
 ὕδατος ἐπάνω τούτου ῥέειν πεποίηκεν. ὁ δὲ ψιττα-
 κὸς τούτων οὕτω γινομένων, τῇ γωνίᾳ τοῦ κλωβοῦ
 ὑπεκρούπτετο, (καὶ) αὐτῷ τῷ ὀρνέῳ ἐδόκει δι' ὅλης
 τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρέχειν, καὶ ἀστραπὰς καὶ βρον-

1 a u. εἰ Boissonade sermonem incipere recte indicavit.
 nam etsi non est quod dubitemus quin primo ut c. c. ὅτι apud
 omnes et ὡς apud recentiores scriptores ab initio enuntiatorum
 quae uerba loquentium ipsa referunt ponuntur, ita c. εἰ indican-
 dis interrogationibus quae dicuntur directis quoque inseruierit:
 tamen in sermone uolgari ita adhibetur ut omnino particulae εἰ
 locum teneat, uelut cum in N. T. haud raro post uocatiuum κύ-
 ριε conlocetur, itaque pro c. εἰ non est substituendum ἢ (om. D)
 2 ἀνήγγειλας scripsi: ἀπήγγειλας libri 6 ταύτης scripsi:
 τοῦτο libri. an τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου κατηγορίαν delenda
 sunt? 8 ἀποδείξαι VAB Boiss.: tum scriptum oportebat
 πως 11 συνέστρεφε ABV 12 καθρέπτην] speculum.
 uocabulum ut uidetur corruptum e u. κάτοπτρον περιεκύ-
 κλου... 14 ἀποπέμπειν om. A 14 σπόγγον V 17 locus
 maxime turbatus. uerba enim τῇ γωνίᾳ τοῦ κλ. ὑπεκρούπτετο
 (ἀπεκρούπτετο A) inter uu. βρέχειν καὶ et ἀστραπὰς in libris
 leguntur: unde huc transtuli et καὶ ante αὐτῷ adieci; fortasse
 autem etiam ἀστραπὰς post ἀπανγάζεσθαι reponendum est.

τὰς ἀπηχεῖσθαι καὶ ἀπανγάζεσθαι. πρωΐας οὖν ὁ
 ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῷ ψιττακῷ προσελθὼν, φησὶ p. 23 B.
 πρὸς αὐτὸν· „τί δὴ ποτε τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐώρακας;“
 ὁ δὲ ψιττακὸς ἀντέφησε· „τῆς νυκτὸς ἢ βροχὴ καὶ
 „αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ οὐκ ἀφείκασί με τὸ καθ’ 5
 „ἔσθου ἰδεῖν τί ἄρα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐγεγόνει.“ ὁ δὲ
 ἀνὴρ τούτους τοὺς λόγους τοῦ ὄρνέου ἀκούσας,
 καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ὄντως οὐδὲν ἐστὶν ἀληθὲς ὅσα
 „ἀνήγγειλέ μοι τὸ ὄρνεον, ἀλλὰ πάντα ὅσα μοι ἐλά-
 „λησε ψευδῆ πεφύκασι καὶ ἀπατηλά, καθὼς ἐστὶ 10
 „φανερὸν ἐξ ὧν τὰ νῦν μοι ἀποφθέγγεται· οὐδὲν
 „γὰρ τῇ νυκτὶ ταύτῃ συμβέβηκεν, οὔτε ὑετὸς κατη-
 „νέχθη οὔτε βρονταὶ ἀπηχήθησαν οὔτε ἀστραπαὶ
 „ἀπηύγασαν· ὅθεν“ φησὶ „καὶ ὅσα μοι περὶ τῆς συ-
 „ζύγου ὁ ψιττακὸς εἶρηκε ψεῦδος ἦσαν ἀληθῶς καὶ 15
 „ἀπάτη.“ ταῦτα ἢ πονηρὰ ἐκείνη γυνὴ πονηρῶς
 τεχνευσαμένη, ἦδη, βασιλεῦ, ἀκούεις πῶς τὸν ἄνδρα
 ἠπάτησε καὶ τὴν ἐκείνου φρόνησιν ἐνίκησε τελείως
 καὶ τὸ ὄρνεον ψευδὲς ἀπέδειξε. καὶ οὕτως αὐτῇ ὁ
 ἀνὴρ διηλλάγη καὶ ὡς τὸ πρότερον ἐφίλει. γίνωσκε 20
 γὰρ, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδεὶς δεδύνηται κατὰ τι τῶν p. 24 B.
 πονηρῶν γυναικῶν περιγενέσθαι τὸ σύνολον καὶ
 ταύτας νικῆσαι.“

καὶ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ἐκρύβετον
 εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κλωβίου Ven: qui ordo rerum si uerior
 est — correctior autem ille est quem exhibui — paullo leuiore
 mutatione ui. καὶ τῇ γ. τ. κλ. ὑπ. post ἀπανγάζεσθαι conlo-
 cari poterant 5 καὶ αἱ ἀστραπαὶ? (sic D) ἀφήκασι ABV:
 ἀφείκασι scripsi 8 ἐστὶν et 10 ἐστὶ libri: qualia alias non
 notauit 12 ταύτῃ τούτων? 14 ἀπηυγάσθησαν? 15 ἦσαν]
 non est quod reponatur ἦν 17 τεχνασαμένη? 19 αὐτῇ
 V 20 διηλλάγει V 21 γὰρ] ἄρα? λοιπὸν D. sed γί-
 νωσκε significat scito ὦ βασιλεῦ VD: om. AB Boiss.
 δύννηται BV forma barbara. δύνεται D

Τούτων ὁ βασιλεὺς Κῦρος παρὰ τοῦ ἐνὸς φιλο-
 σόφου ἀκούσας, εὐθύς ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόφασιν,
 μᾶλλον δὲ αὐτὴν ἀνατρέπει καὶ κελεύει μὴ ἀναιρεῖν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἡ μέντοι τοῦ βασιλέως πονηροτάτη
 5 παλλακὴ τῇ ἐπαύριον πάλιν πρὸς αὐτὸν παραγενο-
 μένη καὶ παραστᾶσα τούτῳ σὺν δάκρυσιν ἢ κατά-
 ρατος ἔλεγεν· „οὐ δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, τὸν
 ἄπαξ γεγονότα κατάδικον καὶ τοῦ θανάτου ἔνοχον
 μὴ εὐθύς ἀπολέσαι· εἰ γὰρ μὴ τὸν τοιοῦτον ἀναι-
 10 ρεῖσθαι προστάτεις, οὐδεὶς ἔσται πεποιδῶς καὶ
 θαρρῶν εἰς τὴν τοῦ κράτους σου δικαιοσύνην. ἦν
 γὰρ τις ἀνὴρ, ὦ βασιλεῦ, πλύνων δέρματα· ὃς ἐν
 τινι ποταμῷ πλύνων, εἶχε σὺν αὐτῷ τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐν τοῖς ὕδασι παίζων τοῦ
 15 ποταμοῦ καὶ κολυμβῶν, εὐθύς τὸν παῖδα ὁ ποταμὸς
 p. 25 B. κατέκλυξε καὶ ἀπέπνιγεν. εἰσελθὼν δὲ ὁ πατήρ ὥστε
 τὸν παῖδα τοῦ κινδύνου ἐλευθερῶσαι, σπουδῆν εἶχε
 τὴν πρὸς αὐτόν· σφοδρῶς δὲ τῷ ρεύματι φερόμενος
 ὁ ποταμὸς ἀμφοτέρους κατακλύσας ἀπέπνιξεν. οὕτω
 20 καὶ σὺ, βασιλεῦ, ἀπολῆ, εἰ μὴ προαπολέσεις τὸν
 υἱόν σου θανάτῳ. εἰ γὰρ ὑπερτίθεσαι τὴν ἐκείνου
 ἀναίρεσιν, μικρὸν ὅσον κατεπαρθεῖς σοῦ πάντως ἐξ-
 αναστήσεται, καὶ μετὰ γε τῆς βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς
 ἀποστερήσει.“
 25 Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων ὁ Κῦρος πάλιν τὸν

1 τούτων] *cf. n. ad p. 58 B.* ἐνὸς] πρώτου Boissonade;
sed cf. p. 105 B. ὁ εἷς .. ὁ δευτέρος .. ὁ τρίτος .. ὁ τέταρ-
τος. cl. 110. 142 B. 2 ἀνεβάλλετο? 3 αὐτὴν] τὴν A
 5 παλλακὴ V 11 lemma *codd:* διήγησις τῆς πονηρᾶς γυ-
 ναικός. 15 τὸν] αὐτόν A 16 εἰσελθὼν *i. e.* ἐμβαίνων
 ὥστε] *i. q.* ἐφ' ὧτε *ut p. 118 B. et in NT.* 18 τὴν]
 μόνην? (σ...α. om. D) 20 ἀπωλῆ *et προαπωλέσεις* V
 22 σου (AB) 23 ζωῆς σε? 24 lemma *codd:* δευτέρου φι-
 λосоφου δημηγορία

υἰὸν ἀποκτανθῆναι διακελεύεται. ὁ δὲ δεύτερος φι-
λόσοφος παραστὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνή-
θως προσκυνήσας, ἔφη· „βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
ζῆθι. ἀκήκοα πάλιν σὲ κατὰ τοῦ σοῦ υἱοῦ θάνατον
ἀποφῆνασθαι· διὸ καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῷ κρά- 5
τει σου ὡς, εἰ καὶ ἑκατόν, εἰ δυνατόν, προὔπηρόχον
σοι παῖδες, οὐκ ἔδει σε ἕνα τούτων θανάτῳ ὑποβα-
λεῖν, καὶ τὸ μείζον ἀναιτίως· πολλῶ μᾶλλον ἕνα
ἔχοντά σε παῖδα, πῶς σε χρὴ φιλοστόργως τῆς ζωῆς
αὐτοῦ περιέχεσθαι; σὺ δὲ τούναντίον ἅπαν, ὧ βα- 10
σιλεῦ, κελεύεις ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὅπου γε μᾶλλον p. 26 B.
πρέπει ἐρευνῆσαι πρότερον εἰ ἀληθῆς ἄρα καὶ οὐ
ψευδῆς καὶ πανοῦργος ὑπάρχει ἢ κατ' αὐτοῦ προ-
τεθεῖσα διαβολή. σκέψαι τοιγαροῦν, ὧ δέσποτα, μὴ
πῶς ἀδίκως τὸν υἰὸν σου φονεύσεις, καὶ πικρῶς ἐς 15
ὑστερον μεταμεληθεῖς, σεαυτὸν ἀνωφελῶς αἰτιάσῃ
καὶ μέμψῃ, καὶ πολλὰ ζητήσας τὸν υἰὸν μετὰ δα-
κρύων καὶ πόνου οὐχ εὐρήσεις, καὶ συμβήσεται σοι
ὥσπερ τινὶ ἐμπόρῳ συμβεβηκέναι λέγεται τοῦτο.

Φασὶ γὰρ περὶ ἐκείνου, ὡς ἐάν τι ῥυπῶδες ἐώρα 20
εἰς τι τῶν ἐσθιομένων ἢ εἰς τι τῶν πινομένων εἰδῶν,
οὐδ' ὅλως αὐτοῦ μετελάμβανεν. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμε-
ρῶν ἐπὶ πραγματείαν ἐξεπορεύετο καὶ εἰς τινα πόλιν
καταλαβών, ἐν αὐτῇ κατέλυσεν. εἶτα τὸν αὐτῷ ὑπηρε-
τοῦντα νεανίσκον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐκπέμπει τὰ πρὸς 25
τροφὴν αὐτοῦ ἐξωνήσασθαι. ὃ δὲ ἐντυγχάνει τινὶ νεά-

1 διακελεύεται i. e. κελεύει ὁ δ' ἕτερος et e corr. ὁ
δεύτερος A 9 πῶς i. e. ὡς cf. 14, 23 σὲ V 12 πρότερον
V 14 διάβοῃ D 15 τὸν . . πικρῶς om. A ἐσύστερον
V ut saepe 19 ὥσπερ V 20 lemma codd: παράδειγμα τοῦ
δευτέρου φιλοσόφου γὰρ om. V 21 εἰς i. e. ἐν εἰ-
δῶν] rerum 22 μετελάμβανε libri 24 καταλαβών] per-
ueniens

νιδι ἐν χερσὶ φερούσῃ δύο καθαρὸς ἄρτους καὶ τού-
 τους εἰς ἀγορὰν προκαλουμένη τῷ βουλομένῳ παντί.
 τῇ γοῦν τῶν ἄρτων καθαρότητι καὶ τῷ τῆς θεωρίας
 p. 27 B. κάλλει εὐφρανθεῖς ὁ ὑπηρέτης τοὺς ἄρτους ἠγό-
 5 ρασε καὶ τῷ κυρίῳ προσήνεγκεν. ὁ δὲ ἔμπορος τοὺς
 ἄρτους φαγών, ἠὺφράνθη πολλὰ τῇ αὐτῶν τροφῇ
 καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „καθ' ἡμέραν ἀπὸ τούτων
 „ἀγόραξέ μοι τῶν ἄρτων εἰς ἡμετέραν τροφήν.“ ὁ
 δὲ ὑπηρέτης οὕτως ἐποίει καθὼς παρηγγέλθη, ἀγο-
 10 ράξων ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ κομίζων τῷ
 κυρίῳ αὐτοῦ. μιᾶ δὲ τῶν ἡμερῶν ἀπελθὼν ὁ ὑπη-
 ρέτης εἰς τὴν ἀγορὰν, εὗρίσκει τὴν νεάνίδα μὴ ἔχου-
 σαν τοὺς συνήθεις ἄρτους, (καὶ) ἐπαναστρέψας πρὸς
 τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· „γνωστὸν ἔστω σοι,
 15 „κύριέ μου, ὡς ἐξ ἐκείνου τοῦ ἄρτου οὐκ ἠδυνήθην
 „εὗρεῖν· μία γὰρ νεᾶνις ἐπώλει, καὶ νῦν οὐκ ἔχει
 „πωλῆσαι.“ ὁ δὲ ἔμπορός φησι τῷ ὑπηρέτῃ· „λάλη-
 „σόν μοι τὸ λοιπὸν ἐκείνην τὴν νεάνίδα, ὅπως ἡμῖν
 „εἶπη πῶς τὸν τοιοῦτον καλὸν ἄρτον οὕτως ἠδύτα-
 20 „τον κατεσκεύαζεν.“ ὅθεν καὶ ὁ ὑπηρέτης φέρει τὴν
 κόρην πρὸς τὸν ἔμπορον· ὅτε καὶ λέγει πρὸς τὴν
 κόρην ὁ ἄρχων· „λέγε, ὦ νεᾶνις, μετὰ ἀληθείας πῶς
 p. 28 B. „τὸν ἄρτον, ὃν ἐπώλεις τῷ ἐμῷ ὑπηρέτῃ, οὕτως

1 καθαρὸς] ex polline optimo et minutissimo confectus

2 εἰς ἀγορὰν non est in foro, sed ad emendum προκαλου-
 μένη non potest significare h. l. inuitans, sed nil nisi i. q. offerens,
 exponens; at dativus adiunctus offendit. an προβαλομένη?

5 προσήνεγκε libri 13 ἀναστρέψας BV καὶ adieci; et-
 enim ubi enuntiatum cum altero non conectitur particula aliqua,
 si dicendi uerbum adest, hoc ab initio conlocari solet. 16 εὐ-

ρεῖν] uernacule bekommen γὰρ] δὲ BV (ὅτι D) οὐκέτι
 ἔχει? cf. D 17 λάλησον] κάλησον (uolebat sine dubio κάλε-
 σον) Boissonade 18 τολοιπὸν V saepe 20 φέρει i. e. ἄγει

22 ἄρχων i. e. κύριος

„ἤδὺν κατεσκευάζεις· ἐπιθυμοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς
 „ὅμοιον ἄρτον ποιῆσαι καθὼς σὺ ἐποίεις.“ ἡ δὲ γυνὴ
 πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν ὡς „ἐν τοῖς ὤμοις τῆς κυρίας
 „μου τραῦμά τι ἀνεφάνη, καὶ περὶ τοῦ τραύματος
 „ἐκείνης ὁ ἰατρὸς εἶπέ μοι· „καθαρώτατον ἄλευρον, 5
 „ὦ γύναι, φέρουσα καὶ τοῦτο βουτύρω καὶ μέλιτι
 „φύρουσα καὶ μιγνύουσα, ἐπιτίθει τῷ τραύματι,
 „μέχρις ἂν αὐτῷ [τῷ τραύματι] ἡ παντελῆς ὑγεία
 „προσγένηται.“ ἡ δὲ γε κυρία μου λοιπὸν κατὰ
 „τὴν τοῦ ἰατροῦ ἐποίει διάταξιν. ὁσάκις δὲ τὸ ζυ- 10
 „μάριον τῆς πληγῆς ἀφηρείτο, αὐτίκα ἔρριπτεν αὐτό,
 „κἀγὼ ὕστερον τοῦτο ἐκ τῆς γῆς λαμβάνουσα εἰς
 „ἄρτους μετεσκευάζον· καὶ ὁ σὸς ὑπηρέτης τούτους
 „εὐρίσκων ἠγόραζε. νῦν δὲ τοῦ τραύματος τῆς κυ-
 „ρίας μου παντελῶς ὑγιάναντος, οὐκ ἔτι χρεία ἐστὶν 15
 „ἐκεῖνον τὸν ἄρτον κατασκευάζειν.“ τούτων ἀκού-
 σας τῶν λόγων, ὁ ἔμπορος πικρότατα βδελυξάμενος,
 ἀποθανεῖν παρεκάλει καὶ καθ' ἑαυτὸν διαπορούμε-
 νος τίνα θεραπείαν ἐπιθήσει τῷ πράγματι, ἔλεγε p. 29 B.
 πρὸς ἑαυτόν· „τὸ μὲν στόμα καὶ τὰς χεῖρας εὐκόλως 20
 „ἀπονίψασθαι ἔχω, τὴν δὲ κοιλίαν ἐνδοθεν ἐκκαθά-
 „ραι οὐκ ἔχω.“ οὕτως οὖν, ὦ βασιλεῦ, πεφόβημαι
 μή πως ὅμοιόν τι τῷ ἐμπόρῳ τὸ σὸν πάθη κράτος,
 καὶ ζητήσεις τὸν υἱόν σου ὡς ἐκεῖνος τοὺς ἄρτους
 καὶ οὐχ εὐρήσεις.“ 25

Ταῦτα ὁ δεῦτερος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ γε εἶ-

4 τραύματι V   6 φέρουσα i. e. λαβοῦσα   τούτω V   7
 φύρουσα] φέρουσα A   [τῷ τραύματι] *seclusi*   8 ὑγεία *forma*
vulgaris   9 γε *om.* BV   11 ἀφηρείτω V   12 ἀναλαβοῦσα?

16 κατὰ ἠγάξειν A   18 παρεκάλει] *precatus est, optavit,*
ἠύχετο cf. p. 35 B. extr. καθ' ἑαυτόν] ἦλθε αὐτόν A
 19 ἐπιθείσει V   21 ἐκκαθάραι V (AB) Boiss.   23 πάθει V
 24 ζητήσης (D) *ne scribatur prohibet εὐρήσεις*   24 *inepte!*

πῶν, προσέθηκε τοῖς αὐτοῦ λόγοις καὶ τοῦτο, ὡς
 „τῶν γυναικῶν τοὺς δόλους, ὧ βασιλεῦ, πολλοὺς
 καὶ ποικίλους εἶναι ἀκήκοα, ἐξ ὧν ἓνα τρόπον κα-
 κίας γυναικὸς παρατίθημι εἰς διήγησιν. γυνή τις
 5 ἦν, ἔχουσα φίλον κατ' ἔρωτα, ὃς καὶ ὑπῆρχεν εἰς
 τῶν τοῦ βασιλέως στρατιωτῶν. ἔτυχε γοῦν τὸ κατ'
 ἐκεῖνο καιροῦ τὸν στρατιώτην πέμψαι τὸν δοῦλον
 αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐρωμένην καὶ πυθέσθαι αὐτῇ [ἦτοι
 ἐρωτῆσαι] εἰ καιρὸς ἀρμόδιός ἐστιν, ἀπόντος τοῦ
 10 ἀνδρὸς αὐτῆς, τὸν κύριον τούτου παραγενέσθαι. ὅτε
 p.30 B. καὶ ἡ ἀσελγῆς γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ δούλου εἰς μῖξιν
 τοῦτον ἐλθεῖν κατηνάγκασε. τούτου οὖν γενομένου
 καὶ τοῦ δούλου χρονίζοντος ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύ-
 ριον αὐτοῦ καὶ ἀπαγγεῖλαι τί γέγονεν, ὁ κύριος
 15 παρεγένετο πρὸς ζήτησιν τοῦ δούλου. ἡ δὲ γυνὴ αἰ-
 σθημένη τοῦτο, λέγει τῷ δούλῳ· „εἴσελθε σὺ εἰς τὸ
 ἐσώτερον οἶκημα.“ καὶ τούτου γενομένου, ὁ κύριος
 τοῦ δούλου ἐλθὼν πρὸς αὐτὴν συνεμίγνυτο. οὕτως
 οὖν ἐκείνων συμφθειρομένων καὶ τοῦ δούλου ἔσω
 20 προσκαρτεροῦντος, ἐξαίφνης ὁ τῆς γυναικὸς ἀνὴρ
 παρεγένετο. ἡ δὲ μοιχαλὶς φοβουμένη τὸν μοιχὸν
 εἰσάξει εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ αὐτόν, μὴ πως θεάσαιο
 τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον, ἀλλοτρόπως ἐνόησε τὰ καθ'
 ἑαυτὴν ἐξοικονομῆσαι, καὶ λέγει πρὸς τὸν μοιχόν·
 25 „γύμνωσόν σου τὴν σπάθην καὶ μετὰ θυμοῦ, φέρων

6 τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ] *formula recentioribus usitata*
 7 πέμψαι] *cf.* 15, 9 8 αὐτῇ *non erit mutandum: uide com-*
mentationem [ἦτοι ἐρωτῆσαι] *delebat Boissonade* 9 ἐστὶ
libri 11 ἐρασθεῖσα V μίξιν *libri hic et infra* 12 τού-
 του *libri: scripsi τοῦτον quod malebat Boissonade* 14 τί
 γέγονεν] *fortasse formula sermonis uolgaris est; requiras autem*
potius τί δεῖ γίνεσθαι uel τί ἐπέσκηψεν, ἔλεγεν (ἡ γυνή) uel
προσετάχθη 16 λέγει *om. A* 22 θεάσαιο *scripsi: θεά-*
σοιτο libri, quod dubitet aliquis an scriptori tribuendum sit

„έν χειρσὶ τὴν μάχαιραν γυμνήν, προσποιητῶς ὕβριζε
 „κάμῃ καὶ τοῦ οἰκήματος ἐξέρχου, τὸν δὲ ἄνδρα μου
 „μηδέν τι ὄλωσ λαλήσης.“ καὶ ὁ μοιχὸς αὐτίκα τοῦτο p. 31 B.
 ἐποίησε, καὶ ξιφηφόρος τῆς οἰκίας ἐξερχόμενος τὴν
 γυναῖκα καθύβριζεν. ὁ δὲ κύριος τοῦ οἴκου εἰσελ- 5
 θὼν ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ διέτριβεν, ἐπηρώτα αὐτὴν λέ-
 γων· „τίς ἡ τοῦ ξένου τούτου ἔλευσις πρὸς τὴν
 „οἰκίαν ἡμῶν, ὦ γύναι, καὶ αἱ ὕβρεις πρὸς σὲ αἱ
 „μετὰ ξίφους;“ ὅτε καὶ ἡ γυνὴ „τούτου τοῦ ξένου
 „ὁ δοῦλος“ ἔφη „φεύγων κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν 10
 „ἡμῶν σύντρομος, φονευθῆναι δειλιῶν· καὶ παρ’
 „ἐμοῦ τοῦ δούλου κρυφθέντος, ὁ κύριος τούτου
 „χειρὶ βιαία ἐπειρᾶτο τοῦτον λαβεῖν καὶ φονεῦσαι.
 „ἐμοῦ δὲ τοῦτον ἐμποδιζούσης ἐνδότερον εἰσελθεῖν,
 „ἵστατο, ὡς οἶδας, μετὰ θράσους καθυβρίζων με, 15
 „ἀνηρημένος τὴν σπάθην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ λέγει· „ποῦ
 „ἔστιν ὁ δοῦλος;“ ἡ δὲ γυνὴ „ἔσω“ ἔφη „τοῦ ἐν-
 „δοτέρου οἰκήματος.“ τοῦ δὲ οἰκοδεσπότου ἐξελ-
 θόντος θεάσασθαι εἰ ὁ δεσπότης τοῦ δούλου ὑπανε-
 χώρησε, καὶ ἄνω καὶ κάτω συστρέψας οὐκ εἶδεν 20
 αὐτόν· τότε στραφεὶς βλέπει τὸν δοῦλον καὶ λέγει p. 32 B.
 αὐτῷ· „ἄπελθε τὸ λοιπὸν ἐν εἰρήνῃ· ὁ γὰρ κύριός
 „σου μακρὰν ἀπὸ τῶν ὧδε ἐγένετο.“ καὶ στραφεὶς

3 λαλήσας ABV: λαλήσης scripsi 4 οἰκίας i. e. οἰκή-
 ματος? 6 διέτριβε libri 11 φονευθῆναι scripsi, ut legi-
 tur p. 67 B. λαλήσαι ἐδειλία: φονευθεις ABV, in quo latere
 formam φονευθῆν [uel φονευθῆ a recentioribus usurpatam]
 uidit Boissonade. φ. δ. om. D. ἐφοβήθη μὴ φονευθῆ Ven.

12 τὸν δοῦλον τοῦ δούλου A 15 ἵστατο non multum
 differt a u. διετέλει cf. p. 122 B. καθ’ ὕβρ. V ut saepe
 20 συστρέψας] caput conuertens, περιβλέψας. ἄνω καὶ κάτω
 quoquoersus e sermone uolgari desumptum uidetur. structura in-
 mutata (ἐξελθόντος . . συστρέψας) in hoc libro ne te offendat

21 i. e. ἐμβλέπει 22 ἐν εἰρήνῃ] formula Vet. et Noui
 T. 23 ὧδε] ibi, hic

πρὸς τὴν γυναῖκα λέγει· „μεγάλην εὐεργεσίαν ὑπο-
 „λαμβάνω τῷ δούλῳ τούτῳ ποιῆσαί σε.“ καὶ ἰδού,
 ὦ βασιλεῦ, ἀπεδείχθη τῷ κράτει σου ὡς οὐ πρόπει
 καθόλου τοῖς τῶν γυναικῶν ἀπατηλοῖς λόγοις ἀκο-
 5 λουθεῖν.“

Τούτων πάλιν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ δευτέρου
 ἀκούσας (φιλοσόφου τῶν) λόγων, κελεύει τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἡ δὲ πονηρὰ γυνὴ πάλιν
 τὴν ἀναβολὴν μαθοῦσα τῆς ἀναιρέσεως, παρέστη
 10 αὐτῆς τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ λέγει
 αὐτῷ· „ὦ βασιλεῦ, οἱ σοφώτατοί σου σύμβουλοι
 μᾶλλον εἰσι μωροὶ καὶ κακότροποι, καὶ πολλὴν σοι
 τὴν βλάβην ποιῆσαι δοκιμάζουσιν.“ καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πρὸς αὐτήν· „πῶς, ὦ γύναι;“ ἡ δὲ ἔφη· „ἦν
 15 γάρ τις, ὡς λέγεται, βασιλεύς, [ὃς] ἔχων υἱὸν κατὰ
 πολὺ τὰ κυνηγέσια ὀρεγόμενον· καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν
 p. 33 B. ἔφη ὁ υἱὸς τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σοφώτατον σύμ-
 βουλον· „ζήτησον τὸν βασιλέα τὸν πατέρα μου, ἵνα
 „μοι ὀρίσῃ ἐξελθεῖν εἰς κυνήγιον.“ ὁ δὲ σύμβουλος
 20 ζητεῖ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπε-
 κρίνατο· „ἐὰν καὶ σὺ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου ἐξέλθῃς,
 „γενέσθω τὸ αἴτημά σου.“ ἐξέρχεται οὖν μετὰ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὁ τοῦ πατρὸς σύμβουλος, καὶ
 ἀμφότεροι ἐπορεύοντο. καὶ ὀρῶσί τινα ὄναγρον ἐν
 25 τῷ ὄρει, καὶ λέγει ὁ σύμβουλος τῷ παιδί· „κατα-
 „δίωξον ὀπίσω τοῦ ὄναγρου, καὶ σὺ μόνος αὐτὸν

2 ποιῆσαι *noli restituere genus medium*

3 ὡς] καὶ V

7 φιλοσόφου τῶν *adieci: nam siue hoc siue συμβούλων
 utique excidit; cf. D* 13 δοκιμάζουσι] *temptant* [τὴν?]

14 lemma: διήγησις γυναιίου 15 ὃς *seclusi, cf. p. 43. 24. 29.*

71. 92. 115 B. *poterat etiam scribi ὃς εἶχεν, de qua formula
 dictum ad p. 63 B.* 16 κυνηγέσια ὀρεγόμενον] *cf. p. 159 B.*

extr. 17 τὸν] *cf. 3, 11* 18 ζήτησον] *ora* μου *om. A*

„κυνήγησον.“ ὁ δὲ παῖς ἐδίωκε τὸν ὄναγρον. καὶ οὕτως, δρομαίως διώκων, μόνος ἐγένετο τῶν συντρόφων, καὶ μὴ εἰδὼς τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύεται, μίαν ὁδὸν εὐρών, ταύτην ἐβάδιζεν. εἶτα εὐρίσκει κατὰ τὴν ὁδὸν γυναιῖκα θρηνοῦσαν νεάνιδα καὶ φησι πρὸς 5 αὐτήν· „ὦ γύναι, τί κλαίεις; πόθεν εἶ σύ;“ ἡ δὲ νεάνις λέγει αὐτῷ· „βασιλέως εἰμι θυγάτηρ. καὶ „ἐπὶ ἐλέφαντος ἐκαθήμην καὶ τούτου ἐξολισθήσασα „ἔπεσον, μηδαμῶς ἐννοήσασα πῶς ἔπεσον. καὶ μό- p. 34 B. „λις τοῦ πτώματος ἀνένευσα καὶ ἀναβλέψασα ἰδεῖν 10 „τινα τῶν ἐμῶν οἰκετῶν, οὐδένα ἐώρακα. ἔκτοτε „πλανηθεῖσα, οὐκ οἶδα ποῦ καὶ πόθεν πορεύομαι, „καὶ ἔτρεχόν γε σφοδρῶς, ἕως οὗ τὰ νῦν ἤγανά- „κτησα.“ ταῦτα τῆς κόρης εἰπούσης, ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐλεήσας αὐτήν, ὀπισθεν τοῦ ἑαυτοῦ ἀνε- 15 βίβασεν ἵππου. ἡ δὲ κόρη τούτοις τοῖς λόγοις αὐτὸν ἀπατήσασα, παρεσκεύασε διαφθεῖραι αὐτὸν ἐπὶ τινὶ ἀοίκῳ καταλύματι. καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „χρεία μοι ἐστὶν ἐν τῷδε εἰσελθεῖν.“ καὶ καταγαγόντος αὐτήν τοῦ ἵππου καὶ εἰσελθούσης ἐκείνης, ἀκούει ὁ 20 παῖς θόρυβον ἐντὸς καὶ ἀλαλαγμόν. καὶ ἀπελθὼν παρέκυψε τοῦ ἰδεῖν τίς ὁ θόρυβος· καὶ ὄρᾳ τὴν κόρην ἐκείνην ὡς λάμιαν προσομιλοῦσαν ταῖς ἐτέραις λαμίαις καὶ λέγουσαν· „ἰδοὺ ἤγαγον ὑμῖν νεανίσκον „ἔφιππον.“ αἱ δὲ λάμιαὶ αὐτῇ ἔλεγον· „ἀπάγαγε 25 „τοῦτον εἰς τὸ ἄλλο κατάλυμα.“ καὶ τούτων οὕτω

2 οὕτως scripsi: οὗτος libri; om. D δρομέως V 9 ἐννοήσα V ἐννοῆσα B 10 ἀνάβλεψα A 17 αὐτήν ABV: αὐτὸν scripsi 19 ἐνθάδε? ὧδε? καταγαγόντος .. ἀκούει cf. 23, 20 21 ἀπελθὼν] eo profectus 24 ὑμῖν] vobis est etiam in D et in uersione Hebraea 25 ἀπαγάγετε B; ἀπάγαγε δὴ? 26 ἄλλον V qua forma infima aetas non abstinuit. cf. p. 59. 80 B. τούτων οὕτω λεγομένων om. V. καὶ ὁ νέος τούτων

λεγομένων, ὁ νέος στραφεῖς ἅμα ἐπὶ τὸν τόπον ἔνθα
 p. 35 B. τὴν κόρην ἐκ τοῦ ἵππου κατήγαγεν, ὥρμησεν ἀπελ-
 θεῖν. καὶ ἐκείνη ταχέως πρὸς αὐτὸν ἦλθε καὶ ἐπέβη
 τοῦ ἵππου ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ νέος σφόδρα ἐδε-
 5 δίδει καὶ ἔτρεμε ταύτην. καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνη· „τί
 „οὔτως, ὦ νεανία, τρέμεις καὶ δέδοικας;“ ὁ δὲ τοῦ
 βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὴν ἀντέφησεν· „ἐνθυμηθεῖς
 „τινος τῶν ὀμηλίκων καὶ ἐκείνον φοβούμενος ὑπο-
 „τρέμω.“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν· „διὰ τί σὺ μὴ δωρεαῖς
 10 „καὶ χαρίσμασι τὸν ἐκείνου θυμὸν καταπραΰνεις;
 „λέγεις γὰρ εἶναί σε βασιλέως υἱὸν, καὶ πολλοῦ
 „χρυσίου εὐπορεῖς.“ καὶ ὁ νέος πάλιν φησὶν· „ἀλλ’
 „οὐ διὰ χαρισμάτων ἐκείνος ἐμοὶ φιλίαν ποιεῖ.“
 καὶ ἡ λάμια πρὸς αὐτόν· „παρακάλεσον τὸν πα-
 15 „τέρα σου, καὶ αὐτός σε τῆς κακίας ἐλευθερώσει.“
 καὶ ὁ νέος· „οὐδὲ ὁ πατήρ μου, νομίζω, δύναται·
 „ὅμως καλῶς εἶπας καὶ πρεπόντως ἔφησας.“ καὶ
 εὐθύς εἰς οὐρανὸν ὁ νέος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεί-
 νας καὶ τὰς χεῖρας, „δέσποτα Χριστέ,“ παρεκάλει
 20 λέγων, „δός μοι τῷ δούλῳ σου κατισχῦσαι τοῦ δαι-
 p. 36 B. „μονίου τούτου, καὶ τῶν αὐτοῦ με μηχανημάτων
 „ἐξάρπασον.“ καὶ ταῦτα τούτου εὐξαμένου, ἐκείνη
 ἑαυτὴν κάτω ῥίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ χοῖ
 ἐνεκυλίετο, καὶ δοκιμάζουσα ἀναστῆναι οὐδ’ ὅλως
 25 ἴσχυεν. ὁ δὲ νέος ἅπαντα χαλινὸν χαλάσας, ἀκρα-

οὔτω λεγομένων νέος στραφεῖς A: itaque in communi libro ar-
 chetypo tria illa uocabula omissa uel in margine uel intra lineas
 suppleta erant 1 τύπον A 2 κόριν A nonnunquam

8 ὀμηλίκων ABV: corr. Boissonade 11 πολλοῦ δήπου χρ.?
 12 ἀπορεῖς A. εὐπορεῖν?? 13 ποιεῖ. καὶ] facile est
 corrigere ποιεῖται. καί: sed cf. p. 70 B. 15 αὐτός] οὗτός?
 (ἴσως D) 16 οὐδὲν A 20 . . ὦ . . libri 24 δοκιμάζουσα
 cf. 24, 13. 25 ἴσχυεν i. e. ἠδύνατο (D) χαλινὸν V
 ἀνὰ κράτος?

τῶς ἐκεῖθεν τὸν ἵππον ἤλαυνε, καὶ τὸ κάκιστον δαιμόνιον διαδράς μέχρι τῆς πατρῶας οἰκίας διασώζεται, ἔτι σύντρομος τυγχάνων ἀπὸ τῆς λαμίας. — Ἐκ ταύτης τῆς προτεθείσης σοι παρ' ἐμοῦ διηγήσεως γινῶθι ἀκριβῶς οἷόν ἐστι τὸ τῶν συμβούλων ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς ἔργον. καὶ αὐτὸν σὲ φενακίζοντες καὶ ἀπατῶντες λέγουσι ταῦτα τῷ κράτει σου. ὅθεν ἀγῶ διὰ τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην ἀτοπίαν παρὰ τοῦ υἱοῦ σου γνωρίζω τῇ σκηπτουχίᾳ σου· οἱ σύμβουλοι ψεύδονται, (καὶ τὸ ἑαυτῶν μόνον κέρδος σκοποῦσι) καὶ μεγάλως φυλάττειν τὸν (σὸν) υἱὸν προσποιῶνται.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων τῆς μαινάδος ἀκούσας ὁ βασιλεὺς κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν σφαγῆναι. κατ' αὐτὴν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ ὁ τρίτος σύμβουλος βασιλεῖ παραστάς, προσεκύνησε κατὰ τὸ ἔθος, αἰτῶν τοῦτον τῷ παραδείγματι προσέχειν καὶ ἀκούειν προσηνῶς. ὅτε καὶ φησιν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἔν σε αἰτῶ, προσέχειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις καὶ τούτων μὴ καταφρονεῖν ὡς ἐλαχίστων· οὕτω γὰρ

4 προτεθείσης V 6 ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς non apte interiecta sunt. ceterum quae sapiens ille tam grauia commiserit quaque re deceperit regem non enarratur (cf. 24, 25). in Hebraea quidem uersione refertur ad regem reuersus ei falsum retulisse nuntium, filium a leone dilaniatum esse: sed idem commentum infra leges in altera narratione p. 44 B., quae apud Hebraeum a priore non seiuncta est ἀψευδὲς BV ἔργον etiam D: γένος?

9 σκηπτουχία V ὅτι οἱ? 10 καὶ τὸ ἑ. μ. κ. σκ. et σὸν adieci ut sententiam explerem 15 τὴν γ' ἡμέραν? ut p. 80 B et saepius. sed cf. p. 62 B et D. lemma τρίτος σύμβουλος 16 προσεκύνησα V 17 τοῦτον scripsi: τουτὶ libri 18 προσηνῶς scripsi: libri προσεχῶς; nisi u. u. καὶ ἀκ. πο. omnino sunt delenda καὶ om. A 19 ἔν .. τῷ B „cum lacunula“ ἔν .. τῷ V trium fere litterarum spatium uacuo, ἐνωταίτῳ A: ἔν αἰτῶ Boissonade. σε addidi

ἐμάθομεν πολλάκις παρ' ἀνθρώποις γίνεσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ὅπερ οὐδαμινὸν τυγχάνει, πολλάκις ἐπὶ μέγα αἴρουσι καὶ ὑψοῦσι καὶ ὡς ἐξαισίον διατρανοῦσιν. ἄκουσον οὖν διηγήσεως συμμαρτυρούσης
5 τῷ λόγῳ μου.

„Δύο χωρία ὑπῆρχον περιφανῆ, ἅτινα διὰ μόνο-
νου μελισσείου κηρίου ὑπ' ἀλλήλων διώλοντο.“ τοῦ
δὲ βασιλέως „πῶς καὶ τίνι“ φήσαντος „τρόπῳ;“ ὁ
φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ἦν τις ἀνὴρ κυνηγός, καὶ
10 ἐγένετο αὐτὸν μελίσσειον ἐφευρεῖν μετὰ κοφίνου.
p. 38 B. ὅπερ λαβὼν ὁ ἀνὴρ ἔφερε τοῦ πωλῆσαι αὐτό. ἔτυχε
δὲ ἓνα τῶν αὐτοῦ κυνηγετικῶν κυνῶν συμπορεύ-
εσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ διακομισθῆναι παρὰ τοῦ
κυνηγοῦ τὸ μελίσσειον ἐκεῖνο βαράδιον, ἐνέτυχέν
15 τινι τῶν ἐν τοῖς τροφίμοις κατὰ τὴν ἀγορὰν συνή-
θειαν ἐχόντων καθῆσθαι· καὶ ἰδὼν οὗτος ὀρεκτικὸς
ἐγένετο τοῦ ἀγοράσαι τὸ μελίσσειον σὺν κηρίῳ, καὶ
ἐντὸς τοῦ μέλιτος τὴν χεῖρα βαλὼν ἕνεκα θεωρίας
καὶ γεύσεως, τὶ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατέχον-

1 V 6 AB *in marg.* ἀρχὴ τῆς διηγήσεως παρ' ἀν-
θρώποις] uernacule in der Welt; *ut non sit necessarium scri-
bere ἀνθρώπων* 3 αἴρουσι V 4 hanc narrationem Ven. om.
(Boiss.) 6 μόνον V 7 μελισίου V, Du Cange; AB „ua-
riant hic et infra exhibentes μελλίσσιον, μελίσσιον, μελήσιον,
μελλήσιον“ Boissonade, qui μελισσίον scripsit: ego reposui
μελισσείου ὑπ' adieci 10 εὑρεῖν μελήσιον ἐφευρεῖν VB;
in V εὑρεῖν punctis infra positis deletum. εὑρεῖν μελλήσιον
ἐφορεῖν A: inde Boissonade ἐφευρεῖν deleuit, ego potius εὑ-
ρεῖν praetermittendum esse censi. 10. 14. 17 μελήσιον V
μελίσσιον Boiss.: scripsi μελίσσειον, ut 29, 1 μελισσείου, ubi V
exhibet μελισίου 14 ἐκεῖνος VB βαράδιον i. e. σίμβλος.
noli delere ἐνέτυχεν scripsi: ἐντυχῶν ABV: nisi uerba aliquot
uelut ἐλάλει αὐτῷ exciderunt; id autem quod primo adspectu
facillimum uidetur ut τινί mutetur in τις, cum datius αὐτῷ ab-
esse non possit, fieri nequit 16 οὗτος scripsi: τοῦτο ABV
19 ἐκπεσὸν scripsi: ἐμπεσὸν ABV τὶ ... κατ. om. D

τος, εὐθύς μέλισσά τις ἔλθοῦσα καὶ τοῦ μελισσειῦ
σταλάγματος ἐπικαθίσασα ἤσθιεν. ἦν δέ τις γυνὴ ἐκ
τοῦ (αὐτοῦ) ἐκείνου χωρίου, οὗ ὁ ἀγοράζων τότε
κἀκεῖνος ἐτύγχανεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἦτις καλῶς θεα-
σαμένη ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν ἐγνωκέναι τὸ 5
μέλι καὶ τὸ βαράδιον (ὡς) ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν ἔστι.
καὶ δραμῶν ὁ κυνηγὸς ἐκεῖνος βία κατέσχε βουλο-
μένην ἀρπάσαι τὸ μέλι. καὶ πολλῆς φιλονεικίας γε-
νομένης, ὁ κυνηγετικὸς ἐκεῖνος κύων, ἰδὼν τὴν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ μάχην, πρὸς τε τὴν γυναῖκα καὶ τὸν 10
ἀγοραστήν ἤρξατο ὑλακτεῖν. ὅθεν ὁ κυνηγὸς σπα-
σάμενος καὶ τὴν μάχαιραν, ἐβούλετο τὸν ἀγοραστήν
ἀνελεῖν ὡς ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν λέγοντα κλέψαι
αὐτό. καὶ γέγονε μεταξὺ τῶν δύο τούτων μάχη με-
γίστη, τοῦ μὲν λέγοντος κεκλοφέναι, τοῦ δὲ εὐρεῖν. 15
[ἦσαν γὰρ καὶ οἱ δύο κάτοικοι τῶν δύο χωρίων
ἐκείνων τῶν περιφανῶν.] καὶ μεγάλως ἑκάτεροι
παρακινηθέντες, θυμοῦ ἐπλήσθησαν, ὡς ἐκ τούτου
καὶ τοὺς ὁμοχώρους παρακινηθῆναι, ὅτι ὁ μὲν θη-
ρευτῆς ἐκ τοῦ ἐνὸς ὑπῆρχε χωρίου, ὁ δὲ ἀγοράζων 20
τὸ μέλι ἐκ τοῦ ἐτέρου. ἐπαναστάντες δὲ ἀλλήλοις,

2 ἐπικαθήσασα V ἤσθιε libri 3 αὐτοῦ adieci 6
μέλι καὶ τὸ] μελίσειον? ράδιον A post βαράδιον Boiss-
sonade suspicabatur excidisse ὅτι: malui supplere ὡς quod legi-
tur p. 60 m. B ἀκριβῶς γινώσκω σε . . ὡς . . γεγένησαι
7 κατέσχει V 10 ante πρὸς ego distinxi, ante ἤρξ. Boiss.
cf. D 11 ὅθεν] ὅτε? conexio seriesque rerum neque hic
neque 16—18 perspicua est 12 καλὴν libri: καὶ τὴν scripsi.
nam etsi Graeci recentiores saepe ita dixerunt καλός ut sit i. q.
Germanorum tüchtig (cf. etiam 91 B. Corais στοχ. αὐτ. ante
Aelian. p. πδ'. ad Aesop. p. 434 ad 187. Heliod. 291), hoc
loco neque quare additum sit liquet et articulus requiritur. 13
κλέψειν ABV: κλέψαι Boissonade (D) 16 ἦσαν .. περιφανῶν
seclusi utpote dittographiam enuntiati insequentis 19 ὅτι ὁ μὲν ..
ἐτέρου (hoc om. D) 20 part. pr. ἀγοράζων substantiui loco
est (3)

μαχαίρας ἔργον ἐγένοντο. θεάσαι γοῦν, ὧ βασιλεῦ, ἐκ ποταπῆς ἀφορμῆς ἡλίκα δεινὰ ἐτελέσθησαν. καὶ νῦν ἐπάκουσόν μου, παρακαλῶ, καὶ μὴ ἀπὸ ψιλῆς καὶ ἀπατηλῆς συσκευῆς τὸν σὸν υἱὸν καὶ διάδοχον
5 ἀνεξετάστως ἀποκτεῖναι θελήσης· ἀλλ' ἐπίσχεσ ἕως οὗ τὸ ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ σοι βεβαιωθεῖη. ὅμως καὶ ἄλλην διήγησιν ἀκουτισθεῖσάν μοι παρατίθημι.

p. 40 B. „Ἀνὴρ γάρ τις τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐπεμψεν ἀγοράσαι ἐνὸς ἀργυρίου ὀρύζιον.
10 ἢ δὲ ἀπῆλθεν ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐργαστηρίων καὶ δοῦσα τὸ ἀργύριον, ἐξωνεῖτο τὸ ὀρύζιον χωρὶς τοῦ καλουμένου σαχάρεως, μεθ' οὗ ἐσθίειν τοῦτο συνήθειαν ἔχομεν οἱ ἄνθρωποι. ὁ δὲ πωλῶν τὸ ὀρύζιον ἔφη πρὸς τὴν γυναῖκα· „οὐδαμῶς, ὧ γύναι, τὸ ὀρύζιον ἄνευ σαχάρεως ἐσθίεται·
15 τί σοι γοῦν ὄφελος ἀγοράσαι τοῦτο μόνον;“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν· „ἡμεῖς τοῦτο ἄρτυμα οὐκ ἔχομεν.“ ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν· „ἐὰν εἰς τὸ ἐνδότερον ἐργαστήριον „συνεισέλθῃς μοι, καὶ ἐκ τῆς σαχάρεως δώσω σοι.“
20 ἢ δὲ ἀντέφησε· „δός μοι πρῶτον, καὶ τότε συνεισε- „λεύσομαί σοι· γινώσκω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰς τῶν ἀν- „δρῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ σταθμήσας δέδωκεν αὐτῇ

3 ψιλῆς] quae fundamento certo careat, tenuis. cf. D. an ψευδοῦς? 6 ὅμως sic saepe adhibetur 7 lemma τοῦ αὐτοῦ τρίτου φιλοσόφου διήγησις 10 ἐργαστήριον] taberna 11 ὀρύζιον V semper et AB plerumque; in his enim nonnunquam ὀρύζιον, in A hoc loco τὸ ὀρύζιον inest. ὀρίζιον Du Cange, Boissonade 13 ὁ δὲ scripsi dubitanter pro eo quod est in libris ὁ γὰρ. nam cum mutatione uix maiore restitui poterat etiam ὁ γοῦν uel ὅτε ὁ, tūm scriptores recentes mire interdum abutuntur particula γάρ: quo de egit Coraes in Atactis. cf. not. ad p. 61 B. πολλῶν V 16 ἀγοράσασα V 17 τοῦτο V τοῦτον B τούτον A. fortasse scr. τοῦτο τὸ. forma τοῦτον infima aetas non abstinuit. ἄρτυμαν V 19 ἐκ aliquotiens in hoc libello sic usurpatur (20, 15) 20 πρῶτον i. q. πρότερον

ἐκ τῆς σαχάρεως. ἐκείνη δὲ τό τε σάχαρ καὶ τὸ ὀρύ-
 ζιον ἐν τῷ μανδυλίῳ κατέδησε καὶ τὸ μανδύλιον
 παρέθετο πρὸς τῷ παιδίῳ τῷ ὑπηρετοῦντι τὸ ἐργα-
 στήριον, καὶ αὐτίκα συνεισηλθε τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ p. 41 B.
 ἐνδότερον οἶκημα, τοῦ πληρῶσαι τὸ ποθοῦμενον τοῦ 5
 ἐργαστηριακοῦ. ὁ δὲ παῖς λύσας ἀπὸ τοῦ μανδυ-
 λίου τὸ ὀρύζιον καὶ τὸ σάχαρ, χοῦν ἀντ' αὐτῶν εἰς-
 βαλὼν εἰς τὸ μανδύλιον ἐνέδησεν. ἡ δὲ γυνὴ θάτ-
 τον ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα σύντρομος καὶ φοβουμένη
 ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς, ἄρασα τὸ μανδύλιον, εἰς τὴν 10
 ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήρχετο. (καὶ) εἰσελθοῦσα παρὰ τὸν
 ἄνδρα, ἔγγιστα τούτου τὸ μανδύλιον ἔθηκε, καὶ
 εἰσηλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγα-
 γεῖν χύτραν. ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λύσας τὸ μανδύλιον,
 ὄρα χοῦν ἐντὸς καὶ φησι πρὸς αὐτήν· „ὦ γύναι, τί 15
 „ἔστι τοῦτο; χοῦν μοι ἐκόμισας μᾶλλον ἢ ὀρύζιον.“
 γνοῦσα δὲ καθ' ἑαυτήν ἡ γυνὴ ὡς ὁ παῖς τοῦ μυ-
 ρεφοῦ τοῦτο εἰργάσατο, σινιάτρον [ἦτοι κόσκινον]
 ἀντὶ τζουκαλίου ἐκόμισε καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ· „ἐν τῇ
 „ἀγορᾷ, ὦ ἄνερ, πορευομένης μου, ἵππος μοι ἐλά- 20
 „κτισε, καὶ πέπτωκα καὶ τὸ ἀργύριον ἀπώλεσα· p. 42 B.
 „διόπερ τὸν χοῦν τοῦτον ἐκλεξαμένη ἤγαγον, ὅπως
 „αὐτὸν κοσκινίσω, εἰ ἴσως τὸ ἀργύριον εὔροιμι.“

2 μανδύλιον] Herodian. Epim. p. 150 Boiss. μανδήλιον
 interpretatur χειρόμακτρον. Lex. Sched. v. 864 in Boiss. Anecd.
 4, 410 χειρόμακτρον, μανδύλιον; ubi uide adn. 3 τὸ παι-
 δίον τῷ ABV: corr. Boissonade ὑπηρετοῦν τι V τῷ
 ἐργαστηριακῷ? habet quidem τὸ ἐργαστήριον quo defendatur
 6 λύσας mire dictum; cf. l. 14 et D; num κλέψας? συλήσας?
 8 ἐνέδυσεν V 11 καὶ adieci 12 ἔγγιστα V 13 ἀγαγεῖν
 i. e. φέρειν 16; V 18 ἦτοι κόσκινον seclusi. κόσκινον ABV:
 κόσκινον Boissonade, D σινιάτρον cribrum. Lob. Phr. 131
 19 τζουκάλιον i. e. χύτραν 20 μοι] με? 23 ex
 κοσκινίσω in V m. pr. fecit κοσκινίσω εἰ scripsi: καὶ libri;
 sed tum addendum erat ἄν. cf. D

ταῦτα αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ λαλησάσης, ἐκεῖνος πεπί-
 στευκε καὶ αὐτοχείρως τὸν χοῦν ἐκοσκύνιζεν, ὡς καὶ
 τὸ γένειον κονιορτοῦσθαι. Ταῦτα τοῦ μιχροῦ γυ-
 ναίου τὰ κατορθώματα· καὶ ἀπὸ τούτου γνῶθι, βα-
 5 σιλεῦ, ὡς τῶν γυναικείων μηχανημάτων καὶ τῶν
 οἰκείων αὐτῶν βουλευμάτων οὐδεὶς περιγενέσθαι
 δύναται, ἂν μὴ γνώσει καὶ ἀρετῇ ἐμπεφραγμένος
 ὑπάρχη.“

Τούτοις τοῖς λόγοις μαλακισθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν
 10 ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διεκώλυσεν. ἡ δέ γε
 πονηρὰ γυνὴ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν παρέστη τῷ
 βασιλεῖ μάχαιραν κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ φησι πρὸς
 αὐτόν· „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ παιδός σου θᾶττόν με ἐκ-
 δικήσεις, ὦ βασιλεῦ, ταύτη τῇ μαχαίρᾳ φονεύσω
 15 ἐμαυτήν· πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι κατὰ τῶνδε
 τῶν ἐχθρῶν σου μᾶλλον ἢ συμβούλων σου, τῶν

2 ἐκοσκύνιζεν V κοσκύνισεν B (aor. D) 3 τὸ om. A
 ταῦτα ἦν τοῦ? 5 καὶ τῶν om. A 7 ἐμπεφραγμένον V 10
 διεκώλυσε libri 11 lemmate caret V. τῆς μιχροῦς γυναικὸς
 γ' B. τῆς μιχροῦς γυναιίου A τρίτην] et uxor die tertio iam
 dixit, et postulant cum ordo narrationum hucusque seruatus tum
 res ipsa ut mulier ubi illuxit ad regem se conferat de eo edocta
 quod sub uesperum sapientes de salute iuuenis a rege impetra-
 uerunt, neque uero ordine inuerso, quo fit ut incommode inter
 edictum regis et prohibitum supplicium nox intercedat. in quem
 errorem incidit non librarius sed scriptor (quem secuti sunt qui
 utramque recensionem B et M confecerunt), ita ut die tertio
 uxor bis, usque ad sextum post sapientes eodem quoque die
 (p. 47. 58; 60. 71; 74. 80. B), septimo omnino non dicat (81. 83).
 accedit quod quae mulier sexto protulisse fertur εἰ μὴ τὴν ση-
 μερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῆ τὴν αὐρίον τῷ πατρὶ
 λαλήσει septimo demum dici poterant, nam iuuenis rumpit silen-
 tium octauo. itaque cum scriptor sero se a uero ordine ab-
 errasse cognosceret, quae uxor septimo die fecit eisdem fere uer-
 bis quibus de sexto usus est (p. 80) et tam confuse narrauit ut
 intellegi uix possint (p. 81 B.). denique p. 80 B. seruauit M
 κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν ex archetypo, haec altera recensio ad-
 ditum habet αὐτήν.

φιλοσόφων, νίκην τοιάνδε δώη μοι, ὁποίαν δὴ καὶ
 τινι βασιλέως νίῳ κατὰ τοῦ φιλοσόφου καὶ συμβού-
 λου λέγεται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγενῆσθαι.“ ὁ δὲ ^{p. 43 B.}
 βασιλεὺς λέγει τῇ γυναικί· „καὶ τίς ἦν ἐκείνου τοῦ
 σοφοῦ συμβούλου (ἢ) ὑπόθεσις;“ ἢ δὲ φησὶν· „ἦν ⁵
 τις βασιλεὺς ἔχων νίον, καὶ ἐμνηστεύετο αὐτῷ θυ-
 γατέρα βασιλέως ἑτέρου, ἧς ὁ πατήρ ἐμήνυσε τῷ
 τοῦ γαμβροῦ πατρὶ εἰπών· „πέμψον πρὸς με τὸν
 „ἔμὸν γαμβρόν, ὡς ἂν ἐνταῦθα ἐκτελέσω τοὺς γά-
 „μους· καὶ μετὰ ταῦτα, ὅτε θελήσει ὁ νίός σου, ¹⁰
 „μετὰ τῆς ὁμοζύγου αὐτοῦ αὐτόθι ἐπανήξει.“ ὁ δὲ
 πατήρ τοῦ γαμβροῦ ἅμα τὸν νίον κελεύει πρὸς τὸν
 πενθερόν ἀπιέναι. εἶχε δὲ τινα σοφώτατον σύμβου-
 λον ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, (ὄν) καὶ μετὰ τοῦ νιοῦ αὐ-
 τοῦ ἀπελθεῖν ἐκέλευσε. καὶ δὴ ἀμφοτέρων τῆς ὁδοῦ ¹⁵
 ἐχομένων, ὁ ἀκολουθῶν αὐτοῖς ὄχλος ἦν ἔμπροσθεν
 πορευόμενος. καὶ ὁδοιποροῦντες δίψη μεγίστη ἐκρα-
 τήθησαν ὁ φιλόσοφος ἅμα τῷ γαμβρῷ· καὶ δὴ ὧδε
 κάκεισε διερχόμενοι ἐντυγχάνουσί τινι πηγῇ, ἣτις
 εἶχε τοιαύτην φύσιν, ὅτι ὁποῖος ἀνὴρ ἐξ αὐτῆς ἔπιεν, ²⁰
 εἰς γυναικίαν εὐθύς ὄψιν μετεμορφοῦτο. ὁ μέντοι
 σοφώτατος ἐκεῖνος τοῦ βασιλέως σύμβουλος ἐγίνωσκε ^{p. 44 B.}
 πρὸ τούτου τῆς πηγῆς ἐκείνης τὴν συνήθειαν, καὶ
 οὐδὲν περὶ τούτου τῷ νέῳ βασιλεῖ διεσάφησε· τού-
 ναντίον δὲ λέγει αὐτῷ· „καρτέρησον παρὰ τῆδε τῆ ²⁵

1 δώη V: *requiras fut. uel coniunctivum loco futuri positum;*
cf. 36, 1 5 ἢ ante ὑπόθεσις *addidi* 7 ἐμήνυσε ABV: *corr.*
 Boissonade 8 πρὸς με] *sic aliquotiens* 11 αὐτόθι] *istuc,*
om. D ἐπανοίξει V 12 ἅμα i. e. ἀντίκα 13 σύμβουλον
om. V 14 ὄν *adieci* 16 ἐρχομένων A *ex corr.* ἔμ-
προσθεν] i. e. *περαιτέρω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ὀπισθεν? p. 34,*
17. 40, 10. 41, 8. 18 ὧδε κάκεισε, *formula frequentissima*
huc illuc 19 διερχόμενοι] *a via discedentes* 20 ὅτι *etiam D*
 ἔπιε *libri* 23 καὶ] *ἀμῆ D* 25 καρτέρισον V

„πηγῆ, ἄχρις ἐγὼ μόνος μακρότερον προελθὼν γνώ-
 „σομαι εἶπερ ἄρα τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πορευόμεθα.“ καὶ
 καταλιπὼν ἐκεῖσε τὸν τοῦ βασιλέως υἱόν, πρὸς τὸν
 αὐτοῦ πατέρα ὑπέστρεψε, καὶ τινα ἀγγελίαν πλασά-
 5 μενος λυπηρὰν ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ λέγων· „βασι-
 „λεῦ, οἴμοι· ὁ υἱός σου ὑπὸ λέοντος κατεβρώθη.“
 ὁ μέντοι παῖς παρὰ τῆ πηγῆ καρτερῶν ὑπῆρχε τὸν
 σύμβουλον· τῆ δὲ δίψῃ καταφλεχθεὶς αὐτίκα ἐξ
 ἐκείνης τῆς πηγῆς ἔπιε, καὶ ἅμα τῷ πιεῖν εἰς γυναι-
 10 κείαν ὄψιν μετεποιήθη, καὶ διηπορεῖτο τί ἄρα ποιή-
 σειε. κηπωρὸς δὲ τις ἀνὴρ ἐκεῖσε παραγενόμενος,
 ἐπηρώτησε τὸν παῖδα λέγων· „πόθεν εἶ σὺ καὶ τί-
 „νος υἱὸς τυγχάνεις; καὶ τίς ἐνταῦθά σε ἤγαγεν;“
 ὁ δὲ παῖς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ βασιλέως τοῦ δεῖνος
 15 „τυγχάνω υἱὸς καὶ ἀπερχόμενον καθ' ὄρισμόν τοῦ
 p. 45 B. „πατρός μου πρὸς βασιλέα ἕτερον τὸν δεῖνα χάριν
 „τοῦ τελέσαι μου τοὺς γάμους, καὶ ἔμπροσθεν
 „πορευόμενος, τοῦ ἀκολουθοῦντός μοι ὄχλου μα-
 „κρὰν γεγονώς, ἀπεπλανήθη καὶ δίψῃ μεγάλη
 20 „συνεχόμενος, τῆ πηγῆ τῆδε προσπελάσας, ἔπιον
 „ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἅμα εἰς γυναικείαν ὄψιν μετεβλή-
 „θην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν ῥημάτων τοῦ νέου
 ἀκούσας, κατοίκτηρε τοῦτον τῆς συμφορᾶς καὶ λέ-
 γει αὐτῷ· „ἐγὼ ἀντὶ σοῦ εἰς γύναιον μεταμορφω-
 25 „θήσομαι καὶ ἐπὶ μῆνας τέσσαρας τῆ γυναικείᾳ
 „μορφῇ ἐγκαρτερήσω, ἄχρις ἂν σὺ τοὺς σοὺς γάμους

7 καρτερῶν τὸν σύμβουλον i. e. ἀναμένων 9 τῷ Boissonade: τὸ ABV 12 ἐπηρώτισε ABV: corr. Boissonade
 15 ἀπερχόμενον et paulo post κατοίκτηρε 23 incertum utrum
 librario an scriptori tribuenda sint 17 μου uel μοι scribendum erat: με ABV 23 κατοίκτηρε V 24 μεταμορφοθήσομαι V
 26 ἐγκαρτερήσω scripsi: καρτερήσω ABV. prorsus autem differt Euripideum καρτερεῖν μάχη

„ἐκτελέσης. πλὴν ὁμοσόν μοι ὡς μετὰ τὴν τελείω-
 „σιν τῶν τεσσάρων μηνῶν πάλιν ἐλεύσῃ πρὸς με.“
 ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς ὤμοσε τῷ κηπωρῷ ἐκείνῳ
 ὡς ἐκ παντρώπου πρὸς αὐτὸν ἐλεύσεται. ὁ δὲ κη-
 πωρὸς παραχρῆμα εἰς γυναῖκα μετεβλήθη, καὶ ὑπέ- 5
 δειξεν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ὁδὸν
 τὴν εὐθείαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν τεσσάρων μηνῶν
 περαιωθέντων, ἐμνήσθη ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῶν p. 46 B.
 μεθ' ὅρκου αὐτοῦ ὑποσχέσεων ὧν ὑπέσχετο τῷ κη-
 πωρῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν εὐθύς παραγίνεται τὴν γυ- 10
 ναικίαν ἔτι μορφὴν περικείμενον· εὐρίσκει δὲ αὐτὸν
 καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ἐν γαστρὶ ἔχοντα.
 καὶ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ ἐξογκουμένης οὔσης, φησὶ
 πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐξ εὐλόγου προ-
 φάσεως· „πῶς ἄρα γε νῦν ἀντὶ σοῦ εἰς γυναῖκα 15
 „μεταβληθῶ; καὶ γὰρ ὅτε με πλησίον τῆς πηγῆς ἐν
 „γυναικείᾳ μορφῇ εὔρηκας, παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα
 „ἐτύγχανον, καὶ σὺ γοῦν ἄρτι ἐν γαστρὶ ἔχεις·
 „πῶς ἐγὼ ἐγγαστρομένος γενήσομαι;“ οὕτως οὖν
 διαλεχθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς νενίκηκεν ἅμα τὸν 20
 κηπωρὸν τῇ τοῦ λόγου πιθανότητι, καὶ πρὸς τὸν
 ἴδιον πατέρα καὶ βασιλέα μετὰ χαρᾶς ὑπέστρεψε.
 καὶ τῷ πατρὶ διηγήσατο ὅσα παρὰ τοῦ κακοῦ συμ-
 βούλου τοῦ σοφωτάτου ἐκείνου ἐν τῇ ὁδῷ πέπον-
 θεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκείνος μεγάλως ὀργισθεὶς ἐπὶ 25
 τῇ συμβουλῇ καὶ πονηρίᾳ τοῦ κακοῦ συμβούλου
 ἐκείνου, ἀναιρεθῆναι προσέταξε τὸν φιλόσοφον. Οὕ-
 τως οὖν καὶ γὰρ, βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ θείᾳ θαρρῶ κρίσει, p. 47 B.

1 ὤμοσον V   4 ἐκ παντὸς τρόπου ci. Boissonade cl.
 p. 63 B.   8 περαιωθέντων in tali scriptore ferendum neque
 in περανθέντων uel περατωθέντων mutandum   17 τὸ σ.,
 19 πῶς .. γεν. om. D   19 πῶς δ' ?   ἐγγαστρομένος BV
 24 πέπονθε ABV   26 ἐπιβουλή?

ὅτι δώῃ μοι ἐκδικηθῆναι ἀπὸ τούτων τῶν ἀναισχύν-
των καὶ σοφῶν σου τῇ κακίᾳ συμβούλων. εἰ δ' οὖν,
ὡς προεῖπόν σοι, ἐμαυτὴν διαχειρίσομαι, καὶ ἔσται
ἡ τοῦ ἁμαρτήματός μου αἰτία ἐπὶ σέ, ὅτι με ἀπὸ τοῦ
5 υἱοῦ σου οὐκ ἐκδίκησας ὡς ἔδει κατὰ τὸ δίκαιον καὶ
ἀληθές, ὅστις κατ' ἐμοῦ ἐχώρησεν εἰς τοσοῦτον μω-
ρίας καὶ ἀναισχυντίας καὶ παρανομίας.“

Τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς τῆς γυναικὸς λόγοις ὑπα-
χθεῖς, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναιρεθῆναι. μετὰ
10 δὲ τὴν ἀπόφασιν πάλιν, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν
ὁ τῶν φιλοσόφων αὐτοῦ καὶ συμβούλων τέταρτος
ἔρχεται. καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, „ξῆθι,
βασιλεῦ,“ εἶπεν „εἰς τὸν αἰῶνα. γνωρίζω τῷ κρά-
τει σου, ὡς οὐ χρὴ τίνα τῶν κατὰ σὲ βασιλέων κατὰ
15 συναρπαγὴν τι τὸ σύνολον διαπράξασθαι, ἕως οὗ
καθαρῶς ἐρευνήσης καὶ τὴν ἀλήθειαν στήσης, καὶ
ὅπερ ἀκούσης ἀκριβῶς ἐξετάσης, ὅπως μὴ συμβήσε-
p. 48 B. ται ὡς ἐν τινι τῶν βασιλέων λέγεται προγενέσθαι.“
ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ πῶς γε, σαφήνισόν με.“ (ὁ
20 δὲ ἔφη) ἦν γάρ τις υἱὸς βασιλέως· καὶ ἐγένετο ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦτον ἀπελθεῖν εἰς τὸ λουτρὸν τοῦ
ἀπολοῦσαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ἦν δὲ αὐτὸς παχὺς ἄμα

1 δώῃ cf. 33, 1. δώσει? δώση? θέλει δώσει D 2 εἰ δ'
οὖν, ὡς πρ. σοι ε. δ., καὶ ἔ.? cf. p. 58 B. 5 ἐκδίκησας]
cf. 34, 15 6 ὅστις V 8 τοῖς om. A 12 ἔρχεται om. VA
ξῆθι .. αἰῶνα om. A lemma: ὁ (om. V) τέταρτος σύμ-
βουλος ABV 16 tertiam requiras personam; u. D de u.
στήσης dubitauerim 17 ἀκούσης V: ἀκούσεις AB. coniuncti-
uus apud scriptores recentiores sequitur pronomina et aduerbia
relatiua etiam p. ἄν non addita σοι adiciendum uidetur ante
συμβήσεται μὴ om. V 18 καὶ τινι? ἐνί? βαλανέων?
u. 38, 19 παραγενέσθαι B. an προσγενέσθαι? 19 u. ὁ
δὲ ἔφη in libris praetermissa suppleui; u. D lemmata τοῦ τε-
τάρτου φιλοσόφου V. διήγησις τετάρτου τοῦ τετάρτου φιλο-
σόφου A 20 ἦν] ὦν B 22 αὐτὸς] οὗτος? om. D

καὶ εὐμεγέθης, ὡς ἐκ τοῦ πάχους μὴ καθορᾶσθαι τὰ τούτου αἰδοῖα. τοῦτον θεασάμενος ὁ λουτράρης ὡς κακοῦ ὄντος τοῦ πάθους ἔκλαιεν. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ἵνα τί οὕτως δακρύεις ἔλεεινῶς;“ ὁ δὲ ἀντέφησεν ὅτι „κλαίω, διότι 5 „ὄρῶ σε, βασιλέως ὄντα σε υἱόν, σὺ δὲ υἱὸν οὐ „δυνήσῃ κτήσασθαι. ὄρῶ γάρ σε μὴ ἔχοντα τὰ τῶν „ἀνδρῶν αἰδοῖα· καὶ πῶς δυνήσῃ γυναικὶ συγγενέσθαι;“ ὁ δὲ νέος τὰ ῥήματα τοῦ λουτραρίου εὐφροσύνως δεξάμενος, δέδωκεν αὐτῷ χρυσίον, λέ- 10 ξας πρὸς αὐτόν· „θέλω γινώσκειν σε ὡς ὁ βασιλεὺς „ὁ πατήρ μου γυναικὰ μοι ἀγαγέσθαι βούλεται· καὶ „τοῦτο ὅπερ μοι εἶπας καὶ ἐγὼ γινώσκων, ἀπορῶ „τὰ μέγιστα, πῶς ἔσται μοι ἐκείνη τῇ γυναικὶ κατὰ p. 49 B. „τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν συναφθῆναι. ἀλλὰ νῦν λάβε 15 „τουτονὶ τὸν χρυσὸν καὶ ἀπελθὼν φέρε μοί τινα „γυναικὰ περικαλλῆ, ὡς ἂν ἐπ’ αὐτῇ δοκιμάσω „ἐμαυτόν.“ ὁ δὲ λουτράριος τὸν χρυσὸν λαβὼν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· „ἐνέγκω ἐνθάδε τῷ νέῳ βασιλεῖ „τὴν ἐμὴν γυναικὰ, ἐπεὶ, ὡς ὄρῶ, οὐκ ἔχει μόριον 20 „πρὸς συνουσίαν.“ καὶ ταῦτα συλλογισάμενος, ἀπελθὼν ὁ μάταιος ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς εἰσήγαγε τὴν γυναικὰ ἐνθα ἢ στρωμνὴ ἐν τῷ λοετρῷ ἠτοιμάσται, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὡς συνήθεια τοῖς ἀνδράσι τῇ 25 γυναικὶ συνεμίγνυτο. εἶτα περὶ τὴν αὐγὴν παρακύψας ὁ λουτράριος ἀπὸ τινος ὀπῆς, ὄρᾳ τοῦτου

6 σε, *nescio an delendum sit; potest tamen ab auctore profectum esse, ut structura interrupta pergat l. 7. cf. p. 19, 9. 31, 20. 38, 21. 23.* 15 λάβε ABV; u. 8, 14 16. 18 χρυσὸν] χρυσοῦν? 16 φέρε 22 ἤνεγκεν: cf. 20, 20 19 ἐνέγκω fut. loco est; ἄσ φέρω D ἐνθάδε scripsi: τάδε ABV, om. D 24 ἠτοιμάστο? 26 .. μμ .. V

γαυριῶντα μεγάλως καὶ ὥσπερ ἵππον μετὰ χρεμε-
 τισμοῦ τῇ γυναικὶ μιγνύμενον· καὶ πικρῶς ὁ βαλα-
 νεὺς ἀνοιμῶξας ὠδύρετο λέγων· „οἴμοι, τίς γένω-
 „μαι; τί πέπονθα ὁ τάλας; τί εἶπω τῇ γυναικί μου,
 5 „ἢ αὐτὴ τί εἶπη πρὸς με; ἄρα θελήσει ἐμοὶ συνοι-
 „κεῖν ἢ τὸν νέον ἀγαπήσασα, ἐμὲ καταλείψει;“ οὐ-
 p. 50 B. τως οὖν τοῦ ἀνδρὸς τῇ ἀθυμίᾳ τρυχομένου, ὡς ὁ
 νέος ἐπαύσατο, ὄρα τὴν γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐξερχομέ-
 νην καὶ φησι πρὸς αὐτὴν ὁ ματαιόφρων ἀνὴρ·
 10 „ἄπιθι τὸ λοιπὸν, γύναι, πρὸς τὴν οἰκίαν ἡμῶν.“
 ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „πῶς ἄρα προθύμως
 „ἐπὶ τὴν οἰκίαν πορεύσομαι, οὕτως παρὰ σοῦ ὕβρι-
 „σθεῖσα ὀλόκληρον νύκτα, ὅς με τὴν σὴν γυναῖκα
 „οὐκ ἐνετράπης τῷ τοῦ βασιλέως υἱῷ συγκοιτάσαι;“
 15 τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ τρωθεὶς, τῇ λύπῃ καὶ
 τῇ πολλῇ ἀθυμίᾳ λιποψυχήσας τὴν ζωὴν κατέστρεψε.
 Διὸ καὶ σύ, βασιλεῦ, μακροθύμησον καὶ μὴ σπεύ-
 σης οὕτως ἀνερευνήτως ἀπολέσαι σου τὸν υἱόν, μὴ
 πως καὶ σὺ κατ' ἐκεῖνον τὸν μὴ ἐξετάσαντα βαλα-
 20 νέα πικρότατα μεταμεληθεὶς τὸ ζῆν ἐκμετρήσης. πῶς
 γὰρ ἓνα σε παῖδα καὶ μόνον κεκτημένον οὕτω συν-
 αρπάξεσθαι πρέπον εἰς τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν; καὶ
 ταῦτα μὴ γινώσκοντά σε καθαρῶς εἴτε ἀληθῆς εἴτε
 ψευδῆς τὸ κατ' ἐκείνου λαλούμενον. καὶ δὴ πρὸς
 25 τούτοις ἕτερόν τί σε βούλομαι διηγῆσασθαι.

3 ἀνοιγκώσας A τί ut D? u. Cobet V. L. 106 γέ-
 νομαι V 5 ἢ αὐτῇ V ἢ αὐτῆ A 6 ἢ VBD: ἢ A
 ἢ .. ἀγαπήσασα; Boiss. καταλίπει VB κατάλιπει A: cor-
 rexit Boissonade 7 τρυχωμένου V 10 τολοιπὸν V sae-
 rius 12 πορεύομαι A 14 συγκοιτάσαι VAB Boiss.
 15 τοῖς om. A 18 ἀνερευνήτως VB ἀπώλεσαι V
 20 μεληθεὶς A omissa praepositione ἐκμετρήσεις libri: u. 48,
 20 25 σε] cf. 3, 11

Γυνή τις ἀνδρὶ νομίμῳ συζῶσα, ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς p. 51 B.
 εἰς τινα ὁδοιπορίαν βουλόμενον ἀπελθεῖν καὶ τῆς αὐ-
 τοῦ ἐξιέναι οἰκίας, συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις τοῦτου
 ἐξήτησεν, ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς αὐτήν. καὶ ἄμφω
 συνετάξαντο πρὸς ἀλλήλους ὡς τὴν κοίτην αὐτῶν 5
 ἀμίαντον διαφυλάξουσι καὶ σωφρονοῦντες ἔσονται
 ἄχρι τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπαναστροφῆς. εἶτα καὶ ἀριθμὸν
 ἡμερῶν δέδωκεν ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, ὅτι „μετὰ τὰς
 „ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελεύσομαι.“ διὸ
 καὶ τῆς διωρίας τῶν ἡμερῶν τελεσθείσης, ἡ γυνή 10
 τῇ ὁδῷ ἐπλησίαζε. (καὶ) ὁρῶσα εἶπερ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 καθορᾶται ἐρχόμενος, οὐχ ἑώρα· ὅτε καὶ νέος τις
 αὐτὴν θεασάμενος, ἦλω τῷ ταύτης ἔρωτι καὶ ἤρξατο
 περὶ τούτου αὐτῇ διαλέγεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῆ οὐδα-
 μῶς τοὺς περὶ ἔρωτος λόγους ἐδέχετο. ὁ δὲ νεα- 15
 νίας τῷ τῆς γυναικὸς ἔρωτι μάλα δηχθεὶς, πρὸς
 τινα γραῦν ἀπήει πλησίον τῆς ἐρωμένης οἰκοῦσαν
 καὶ λέγει τῇ γραῖδι ὡς „ἐξαίφνης ἰδὼν τὴν σὴν γει-
 „τόνισσαν, ἠρώσθην αὐτήν καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐβια- p. 52 B.
 „σάμην· ἡ δὲ οὐδαμῶς εἰς τὸ παντελὲς ὑπακούει 20
 „μου, ἀλλὰ καὶ βαρέως τοὺς ἐμοὺς δέχεται λόγους.
 „εἰ οὖν σύ, ὦ μῆτερ, ταύτην καταπείσεις τοῖς ἐμοῖς
 „εἶξαι λόγοις, ὃ ἂν αἰτήσης με δώσω σοι.“ ἡ δὲ

1 lemma codd.: διήγησις τοῦ τετάρτου φιλοσόφου *num delendum ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς?* 6 διαφυλάξωσι libri 8 λέγων ὅτι? 9 ἐπανελεύομαι A 10 διωρίας ABV: διορίας Boissonade 11 ἐπλησίαζεν Val. Schmidt. *ego καὶ adieci: quod facere malui quam ἀλλ' addere ante οὐχ, quia tum dicendum erat ἐπλησίαζεν ὀψομένη* 12 ὅτε καὶ cf. 40, 10 16 δειχθεὶς VB 18 γειτόνισσαν ABV: corr. Boissonade. cf. Corais Isocr. 110 (31) 19 ἠρώσθην A αὐτήν et 20 εἰς non sunt mutanda; cf. p. 159 B. extr. *inde ab hoc loco ubique uersuum politicorum dodecasyllaborum uestigia pellucet* 21 μου ABV: μοι? sed cf. Cobet. N. L. 520. 23 με scripsi: μοι ABV; *quamquam u.* 22, 8

γραῦς τῶν λόγων ἀκούσασα, λέγει τῷ νέῳ ὡς „ἐγὼ
 „τὴν κόρην εἰς θέλημα σὸν καταστήσω.“ καὶ τοῦτο
 εἰποῦσα, εὐθὺς ἐγείρεται, καὶ τεχνικῶς τὰ τοῦ
 πράγματος κατορθοῖ· ἄλευρον γὰρ ἀγαθοῦσα καὶ
 5 τοῦτο μεθ' ὕδατος ὡς ζύμην σμίξασα, πεπέραως
 ὕστερον πολλοῦ γεμίζει τὸ ζυμάριον καὶ οὕτως αὐτὸ
 εἰς ψωμὸν κατασκευάζει. εἶτα ἐψήσασα καὶ τὸν ἄρ-
 τον λαβοῦσα, ἔτι δὲ καὶ ἦν εἶχε σκύλαν μεθ' ἑαυ-
 τῆς, πρὸς τὴν κόρην πορεύεται. ἦν δὲ ἡ κύων
 10 ὄπισθεν τῆς γραῶς ἀκολουθοῦσα. ὅτε δὲ τῷ οἰκῆ-
 ματι τῆς ἐρωμένης ἐπλησίασε, ῥίπτει τῷ κυναρίῳ ἐκ
 τοῦ ἄρτου ἐκείνου· ἡ δὲ κύων φαγοῦσα τοὺς ὀφθαλ-
 μούς αὐτῆς δακρῶν ἐγεμίσθη ἐκ τοῦ πεπέραως, καὶ
 p. 53 B. σφοδρῶς δακρῶν ἠκολούθει τῇ γραῖδι. ταύτης
 15 εἰσελθούσης πρὸς τὴν ἐρωμένην, ὄρα αὕτη ἡ γυνὴ
 τὴν κύνα κλαίουσαν καὶ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφιεῖσαν· λέγει τῇ γραῖδι· „τίς ἡ αἰτία τῶν δακρῶν
 τῆς κυνός;“ ἡ δὲ γραῦς τῇ ἐρωτομωραιοπλοκοσυν-
 θέτῳ καὶ ποθαγαπημενοπλουμισμένη κόρη ἀπεκρί-

2. 9 κόριν A μεταστήσω? 4 cf. 21, 6 5 ὡς] εἰς ut fiat?
 σμίξασα ex εἰσμίξασα correptum recentiorum est, cf. Schäfer
 Greg. Cor. 679 n. πεπέραως VB 8 exciditne ἀγαθοῦσα?
 ἡ σκύλα, ἡ σκύλλα dicitur canis femina, ὁ σκύλος mas.
 cf. Corais Helioid. 105 m. 10 δὲ VA: καὶ B. sed ὅτε καὶ
 idem est atque τότε 13 πεπέραως VB 15 ὄρα? an 17 καὶ
 λέγει? cf. 20, 13 17—19. 41, 6 uersus integri. etiam in monstris
 illis uerborum, in quibus procudendis Graeculorum aetas infima
 mirum quantum sibi placebat, dodecasyllaborum uestigia restant.

18 .. μωραῖω .. ABV, .. μωραῖο .. Boissonade qui explicat
 „dolis quos uesanus amor intexuit circumuentae“. ego inter-
 preter comis prae nimio (in maritum) amore artificiose cin-
 cinnatis, cum Val. Schmidtio πλοκοσύνθετος de cultu atque
 gradu capillorum intellegens .. μωραῖω .. adtulit Du Cange;
 unde Val. Schmidt coniecit scr. esse .. μωραῖο .. 19 .. αγα-
 πημενω .. ABV: corr. Boissonade πλουμισμένη i. e. or-
 nata (cf. Corais Helioid. 299) 18. 19. 41, 1 tria illa adi-
 om. D

νατο μετὰ δακρύων· „αὕτη ἡ κύων, ἣν ὄρας, γλαυκο-
 „φθαλμοφρυδοβαπτόχειλε, θυγάτηρ μου, φεῦ, ἐτύγ-
 „χανέ ποτε, καὶ τις νεανίας ἀγαπήσας αὐτὴν πρὸς
 „συνουσίαν ἠνάγκασεν· αὕτη δὲ οὐδ' ὄλως ἐκείνω
 „ἤκουσε. καὶ ὁ νέος ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀθυμίας κατη- 5
 „ράσατο ταύτην ἐκ πολυπόνου καρδίας, καὶ εὐθύς
 „εἰς κύνα, οἴμοι, μετεβλήθη. καὶ ὅσάκις βουληθῶ
 „ἔξειλθεῖν τῆς οἰκίας, οὕτω πικρῶς κλαίουσα ὀπίσω
 „μου ἀκολουθεῖ.“ ταῦτα τῆς μαστροποῦ μετὰ δα-
 κρύων εἰπούσης, ἡ κόρη καταπλαγεῖσα ἐφ' οἷς 10
 ἤκουσε καὶ ἐώρακε, φόβῳ συλληφθεῖσα τὴν καρδίαν
 εἶχε πηδῶσαν καὶ πρὸς τὴν γραῦν ἔλεγε· „φόβος
 „μοι πολὺς προσεγένετο ἀπὸ τῆς σῆς διηγήσεως·
 „νεανίας γάρ τις ἰδὼν με παρακύψασαν ἐκ τοῦ πα- p. 54 B.
 „ραθυρίου, ἐκρατήθη τῷ ἐμῷ ἔρωτι, καὶ πρὸς 15
 „συνουσίαν ἀναγκασθεῖσα οὐκ ἤκουσα· διὸ φοβοῦ-
 „μαι μὴ ποτε πάθω, καθὼς πέπονθεν ἡ θυγάτηρ
 „σου, ἀπὸ κατάρας ἐκείνου. καὶ τὸ λοιπὸν ἀνα-
 „στᾶσα πορεύου καὶ εὐρουῖσα τοῦτον ὡς ἐμὲ ὀδή-
 „γησον, καὶ ἐγὼ σε φιλοτίμως ἀμείψομαι.“ ἡ δὲ 20
 γραῦς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ κατὰ τὸ σὸν θέλημα τοῦ-
 „τον εὐρουῖσα πρὸς σὲ φέρω. σὺ δ' ἀναστᾶσα κατα-
 „κόσμησον τὴν οἰκίαν σου καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἅμα

2 .. φρυδο.. om. VB. φρύδιον *natum est ex ὀφρύδιον*
 .. χειλε] Boissonade *uocabulum exiisse suspicatur in .. χεί-*
λης, interpretatus filia glaucis ocellis, superciliis labiisque
pictis: cui officit βαπτο inter οφθαλμο et χειλε collocatum. mihi
ante φρυδο nomen adiectiuum uidetur excidisse et βαπτόχειλος,
quod eodem errore a recentioribus formatum esse potest quo λε-
πτόχειλος et παχύχειλος, intellegendum de labris quae ad basia
incitant 3 τις Val. Schmidt: τινος ABV 4 ἠνάγκασε ABV
ἐκείνη V. — an ἐκείνου? 11 συλληφθεῖσα V ληφθῆσα
 A 19 ὡς] *structura apud hos scriptores rarissima; solent di-*
cere εἰς 22 φέρω u. 20, 20

„τῷ σώματι μύροις νίψον.“ καὶ ἡ κόρη ἀναστᾶσα
 ἐν τῇ ἑαυτῆς στρωμνῇ κοσμίως διετέθη, καὶ δεῖ-
 πνον πολυτελῆ προητοίμασεν. ἡ δέ γε μαστροπὸς
 τὸν νέον ἐκεῖνον ζητήσασα οὐχ εὔρεν· ἕτερον δὲ νέον
 5 ἀντ' ἐκεῖνου εὔρουσα, „ἀκολουθεῖ μοι“ ἔφη· τού-
 του δὲ ἐρωτήσαντος „ποῦ ἀπάγεις με;“ ἡ γραῦς
 ἔφη· „φέρω σε, ὦ νεανία, εἰς οἶκον κοσμιώτατον
 „πάνυ, ἐν ᾧ καὶ ὠραιότατη καὶ περικαλλῆς (τις)
 „κάθεται, δρόσον ἀποστάξουσα τῇ ὀσμῇ, καὶ κατὰ
 10 „ἀλήθειαν σοι ἀρμοδία πρὸς συνουσίαν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ
 p. 55 B. τοῖς λόγοις τῆς γραῶς καταθελχθεὶς· „πορεύου ἔμ-
 „προσθέν μου.“ ἀκείνης ἔμπροσθεν (πορευομένης)
 καὶ τούτου ὀπισθεν, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ
 ἀνὴρ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἑωρακώς, συνεταράχθη τῇ
 15 λύπῃ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ἔοικε κατὰ ἀλή-
 „θειαν ὅτι τοιαῦτα διέπραττεν ἡ σύζυγός μου, ἀφ'
 „οὗ ἐγὼ τῶν ὧδε ἐξῆλθον.“ εἰσαγαγοῦσα δὲ αὐτὸν
 ἡ προαγωγὸς ἐπὶ τῆς συνήθους κλίνης καθεσθῆναι
 πεποίηκεν. Θεασαμένη δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 20 ἔστιν, εὐτέχνῳ τινὶ πανουργίᾳ ἐνήργησε, καὶ εὐθύς
 ἀναστᾶσα, χεῖρας ἐπέβαλε τῷ ἀνδρὶ καὶ τῆς αὐτοῦ
 γενειάδος ἀναιδῶς ἀψαμένη, πλήττει αὐτοῦ τὴν ὄψιν,
 καὶ σὺν δάκρυσιν ἐβόησε λέγουσα· „ὦ ἀκόλαστε καὶ
 „διεφθαρμένε, αὐταὶ ἡμῶν αἰὶ πρὸς ἀλλήλους συν-

3 πολυτελῆ] nam etiam ὁ δεῖπνος a recentioribus usurpa-
 tur προητοίμασε ABV. παρητοίμασεν? μαστροπὸς AV

8 περικαλλῆς V γυνὴ τις deesse suspicabatur Boisso-
 nade. ego τις addidi; cf. D et p. 12, 2 9 ὀσμῇ u. D 11
 καταθελχθεὶς ABV: καταθελχθεὶς Val. Schmidt „πορεύου“
 ἔφη? 12 πορευομένης adieci; u. D 15 ἔλεγε ὡς ἔοικε A
 ἔλεγε· ὡς ἔοικε V ἔλεγεν· ὡς ἔοικε B 16 ὅτι τοιαῦτα scripsi
 cl. 43, 23: ὅτι αὐτὰ BV ὅτι αὐτὰ A, cf. D δι' ἔπραττεν A

21 ἐπέβαλε V λ eadem manu supra scriptum 23 συνδ. V

„θῆκαι τυγχάνουσιν; οὔτοι οἱ μεθ' ὄρκου δεσμοί;
 „οὐ σωφρονεῖν ἐπηγγείλω μοι μέχρι τοῦ ἐπαναστρέ-
 „ψαι σε εἰς τὸν οἶκον; ἵνα τί λοιπὸν εἰς οὐδὲν ταῦτα p. 56 B.
 „θέμενος, εἰς θέλημα καὶ λόγους ἤλθες τῆς γραῶς
 „ταύτης;“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκπλαγείς σφόδρα ἐπὶ τῇ τοῦ 5
 γυναιίου τοσαύτῃ διανοίᾳ καὶ αἰφνιδίῳ ἀναισχυντίᾳ,
 „καὶ τί ἦν τὸ ζήτημα ὃ σήμερον συνέβη σοι,“ ἔφη
 „γύναι;“ αὕτη ἀπεκρίνατο „ἐγὼ σήμερον ἠκηκόειν
 „καταλαβεῖν σε τὰς θύρας τοῦ κάστρου, καὶ δοκι-
 „μὴν βουλευθεῖσα ποιήσασθαι τῆς πρὸς ἐμέ σου ἀγά- 10
 „πης καὶ ὑποσχέσεως, τὴν οἰκίαν σκοπίσασα καὶ
 „ἐμαυτὴν κοσμήσασα, προσποιητῶς ταύτην τὴν
 „γραῦν πρὸς σὲ ἔπεμψα, ἵνα δι' αὐτῆς δοκιμάσω
 „[σου] τὴν τῆς γνώμης σου βούλησιν καὶ εἴνπερ
 „σωφροσύνην ἐτήρησας· καὶ ἰδοὺ ἐν γνώσει κακὰ 15
 „ἔχοντα εἶδόν σε καὶ τῶν ἐνόρκων συνθηκῶν κατα-
 „φρονητήν. λοιπὸν οὐκ ἔτι ἔσομαι μετὰ σοῦ εἰς γυ-
 „ναῖκα· ἀλλ' οὐδέποτε φιλίαν ἢ ἀγάπην ἔξω πρὸς
 „σὲ καθαράν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ μάταιος ἔφη πρὸς αὐ-
 „τήν· „ὦ γύναι, ἐγὼ μᾶλλον κατὰ σοῦ ὑποψίαν εἶ- 20
 „χον καὶ τὰ ἐναντία ὑπενόουν, καὶ ὡς εἶδόν σε
 „οὕτως κεκαλλωπισμένην καὶ πρὸς μίξιν ἔτοιμον,
 „τοιαῦτα ἐνόμισα καὶ μετὰ ἐτέρων ἀνδρῶν ἐνεργεῖν p. 57 B.
 „σε. ἐπεὶ δέ, ὡς λέγεις, χάριν δοκιμῆς ἐπ' ἐμὲ ταῦτα
 „ἐποίησας, φανεράν σοι ποιήσω καὶ τὴν ἐμὴν γνώ- 25

1 τυγχάνουσι ABV   3 εἰς οὐδέν] i. e. ἐν οὐδενὶ λόγῳ.
 παρ' οὐδέν   7 ὃ] τὸ A. ὃ τὸ conī. Boissonade   8 καὶ
 αὐτῇ D   8 ἐνενοήκειν?   9 κάστρου i. e. τῆς πόλεως
 14 delendum σου alterutrum   εἴνπερ incertum utrum librario
 an scriptori tribuendum   15 γνώσει] γνώμη?   16 ἐνόρκω
 A: inde ci. Boissonade ἐν ὄρκῳ. sed tum scriptor uidetur po-
 tius dicturus fuisse σὺν ὄρκῳ, μεθ' ὄρκου. ὄντα καταφρο-
 νητήν?   17 εἰς] tamquam   22 μίξιν libri   23 ἐνομί-
 σασα V

„μην. ἐγὼ τούτου χάριν ἠκολούθησα τῇ γραΐδι, τοῦ
 „ἰδεῖν εἰ πρὸς τὴν ἐμὴν προσκαλεῖται οἰκίαν· εἰ γὰρ
 „εἰς ἄλλην τινὰ οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἔλεγέ μοι ἀπιέναι,
 „οὐκ ἂν ὑπέμενον κἂν ἀκοῇ τὸν λόγον ἀκοῦσαι.“

5 ἢ δὲ γυνὴ σχηματοποιήσασα ὡς μὴ τοῖς λεγομένοις
 δῆθεν πιστεύουσα, καὶ ἰσχυροτέρως τῇ λύπῃ κατα-
 φερομένη, ἤρξατο τύπτειν τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἱμά-
 τια σχίζειν καὶ βοᾶν ὡς „οὐκ ἔτι τοῖς ὄρκοις πι-
 „στεύσω, ἐπεὶ μηδεμία ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια.“

10 ταῦτα πρὸς τὸν ἄνδρα ποιήσασα, ἀρκετὸν καιρὸν
 προσποιητῶς τοῦτον ἐμνησικακεῖ μὴ λαλήσασα αὐ-
 τόν, καὶ οὐ πρότερον ἀγάπην τούτῳ πεποίηκεν ἄχρις
 οὗ ἐκεῖνος πολλὴν ἔξοδον καλλωπισμοῦ ἐκ χρυσοῦ
 p. 58 B. ταύτη ἐχαρίσατο, ἅμα δὲ καὶ ἱμάτια. Καὶ νῦν, ὧ
 15 βασιλεῦ, ἀπὸ ταύτης γυνῶδι τῆς διηγήσεως, ὡς οὐ-
 δὲν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν μηχαν-
 ουργίας δύναται μαχέσασθαι.“

Οὕτω παρὰ τοῦ τετάρτου συμβούλου ὁ βασιλεὺς
 ἀκροασάμενος, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μὴ ἀποκταν-
 20 θῆναι. ἢ δὲ μαινὰς ἐκείνη τοῦ βασιλέως παλλακὴ
 νοήσασα τὴν τοῦ βασιλέως ἀναβολὴν, ἣν περὶ τὸν
 ἄδικον φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναβάλλεται, κατὰ

2 εἰδεῖν V 6 δῆθεν a scriptore profectum καταφερο-
 μένη V ut saepius 8 u. D 9 μὴ δὲ μία V 11 τοῦτον ἐμνη-
 σικακεῖ scriptores Byzantini dixerunt, praecedente fortasse Xen.
 Eph. II, 9, 1 p. 353, 25 Hr. ubi u. not. p. 229 Peerlk.

λαλήσασα scripsi: λαλήσαι ABV 12 πεποίηκεν cf. p. 70 B.

13 ἡ ἔξοδος e sermone uolgarī iam a Polybio, τὸ ἔξοδον
 a Graecis hodiernis dicitur expensa. neque tamen maritus pe-
 cuniam ei donavit unde ornatum sibi pararet, quod ne sumamus
 prohibent et ἐκ χρυσοῦ et ἱμάτια, sed mundum muliebrem ipsum.

15 οὐδεὶς? nisi significat nichts auf der Welt 18 οὕτω]
 solet dicere τούτων τῶν λόγων uel τούτων. (p. 24. 60. 70 B.)
 ἔτση D 20 ἢ in V librarius rubro colore addere oblitus est:
 id quod plerumque non adnotavi παλλακὴ V

τὴν τετάρτην ἡμέραν παρέστη τῷ βασιλεῖ κρατοῦσα
ἐν ταῖν χεροῖν δεσμόν τινα βοτανῶν καὶ λέγει αὐτῷ·
„ἰδού, βασιλεῦ, φάρμακον δηλητήριο ἐπιφέρομαι,
καὶ σοὶ τὸν ζῶντα θεὸν ἐπόμνυμι ὡς (εἰ) μὴ ἀπὸ τοῦ
σοῦ παιδὸς ἐκδικήσεις με καὶ ξίφει αὐτὸν ἀναλώ- 5
σεις ὅτι ἐνύβρισεν ἀναισχύντως σῶφρονι οὔσῃ κακ
σωφρόνων γονέων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ βλαπτικοῦ καὶ θα-
νατηφόρου φαρμάκου πίομαι καὶ βιαίως τῆς ψυχῆς
ἀποχωρισθήσομαι· καὶ ἔσται σοὶ θεόθεν τῆς ἀπω-
λείας μου ἔνεκα ἀσυγχώρητος ἢ κατάκρισις. πόθεν 10
δὲ οὗτοι οἱ σοφοὶ σου σύμβουλοι ὠφελῆσαί σε δυ- p. 59 B.
νήσονται; ἀλλὰ μᾶλλον νομίζω, συμβήσεται σοὶ ὑπ'
αὐτῶν ὥσπερ καὶ τινι τῶν χοίρων ἐγένετο. Συνή-
θως γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ χοῖρος ἐπὶ τινα συκῆν
[δένδρον] πορεύεσθαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα ἐκ τοῦ 15
δένδρου σῦκα ἐσθίειν. καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ
εἰδισμένον πορευθεὶς πρὸς τὴν συκῆν, ὄρᾳ τινα
πίθηκα [κατὰ] τῆς συκῆς ἐπαναβάντα καὶ τὰ σῦκα
ἐσθίοντα. ὁ δὲ γε πίθηξ τὸν χοῖρον θεασάμενος,
ρίπτει αὐτὸν κάτω ἐν σῦκον, ὅπερ φαγὼν ὁ χοῖρος, 20
γλυκύτερον τῶν ἄλλων τῶν κάτω πιπτόντων σύκων
κατεφάνη. καὶ πάλιν ἄλλο σῦκον ἐκ τοῦ πίθηκος

1 κρατοῦσα tenens 4 καὶ σοὶ V ἐπ' ὠμνυμι V
εἰ adiecit Boissonade 6 με ὑβρισην A ὑβρισην BV: scripsi
ἐνύβρισην. quo nisi duceret quod in A est, dativum uerbo ὑβρί-
ζειν quod hic scriptor subiunxit non magis mirer quam quod
subiunxit Cinnamus uerbo λυπεῖν 11 οὗτοι] τότε? 13

λ

lemma: πέμπτον (AB; πάλιν V) παράδειγμα τῆς γυ-
ναικός συνήθειαν V, D. cf. p. 11. 38. 40. 125. 143 B.
14. 17 συκῆν et 16. 18 σῦκα V: talia plerumque praetermissi
15 δένδρον seclusi; om. D 18 κατὰ seclusi 20 αὐτῷ?
κάτωθεν ABV: ἄνωθεν requiritur. scripsi κάτω ἐν 22 κατε-
φάνη scripsi: κατέφαγε libri; quod ut potius quam φαγὼν cor-
ruptum iudicauerim effecit γλυκύτερον; u. D ἄλλον ABV: ἄλλο

καταλαβεῖν ἤλπιζεν. ὡς δ' ὁ πίθηξ ἄλλο ὄσῳ οὐκ ἔρριψεν, ἴστατο κάτωθεν ὁ χοῖρος ἐκτεταμένον ἔχων ἄνω τὸν τραχήλου καὶ βλέπων ἀδιαλείπτως τὸν πίθηκα. ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦ χοίρου ἄνω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντας, αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες ἀπεψύγησαν· καὶ παρευθὺς ὁ χοῖρος τῆς ζωῆς ἀπερράγη.“

p. 60 B. Τούτων ὁ Κῦρος παρὰ τῆς γυναικὸς ἀκούσας καὶ φοβηθεὶς μὴ πως ἑαυτὴν τῷ βλαβερῷ ἐκείνῳ κτείνῃ φαρμάκῳ, καὶ αὐτὸς αἰτία φανήσεται τοῦ θανάτου αὐτῆς, κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν ἀναιρεθῆναι. Τότε ὁ πέμπτος σύμβουλος καὶ φιλόσοφος κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν εἴσεισι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, φησί· „ζῳοῖς εἰς τὸν αἰῶνα, βασιλεῦ. ἀκριβῶς γινώσκω σε, βασιλεῦ, ὡς ἄκρος τῆ γνῶσει καὶ τῆ σοφίᾳ καὶ τῆ παιδεύσει γεγένησαι· ἵνα τί τοίνυν ὁ οὕτω συνέσεως ἔχων ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τὴν καταδίκην, εἰ μὴ πρότερον συζητεῖς καὶ ἐρευνᾷς τὴν ἀλήθειαν; ὅθεν καὶ ἀκούσόν μου τῆς διηγῆσεως.

20 Ἦν γάρ τις στρατιώτης ἀνὴρ, ὅστις τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἄρχουσιν ὠκείωτο καὶ ἠγαπᾶτο

Boissonade. cf. p. 25, 26 1 λαβεῖν A. ἂν non est addendum ἄλλο AB: ἄλλον V 2 ἴστατο Boissonade: ἴσα τό A ἴσα τὸ V ἴσα τὸ B 3 βλέπων u. 23, 21 5 ἀπεψύγησαν V 7 τούτων cf. p. 44, 18 9 αἰτίας? φανήσεται scriptoris est, cf. 21, 24. 48, 20. p. 72 B. 11 lemmate caret V. πέμπτος φιλόσοφος AB 13 ζῳοῖς cf. n. ad Babr. 12, 7. uidetur scribendum ζωῆς 14 ἀκριβῶς γ. σε ὦ β. om. V, ab altero βασιλεῦ ἀκρ. ad alterum transiliens 15 ἄκρως ABV: correxit Boissonade 17 εἰ μὴ] sententia ex his duabus confusa ἵνα τί . . ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τ. κ. μὴ π. συζητῶν (eo quod —) et ἀσυλλ. ἀποφ. τ. κ. εἰ μὴ π. συζητεῖς, cum scriptoris menti obuersaretur quod facis nisi cum —. an pro u. εἰ legendum ὅτι? 18 σὺ ζητεῖς V 20 lemma διηγῆσις πέμπτον φιλοσόφον 21 ὠκείωτο V

(τῆς) γενναιότητος καὶ ἀνδρείας. ὁ δὲ τοιοῦτος στρατιώτης σκύλον ἀνέθρεψε μικρόθεν, καὶ ὅσα ἐνετείλατο τῷ σκυλακίῳ, ἐποίει, ὡς λόγον ἔχον· ὅθεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἔτρεφεν ὁ στρατιώτης τὸν p. 61 B. κύνα. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς σύζυγος 5 πρὸς τοὺς ἑαυτῆς ἀπῆλθε γονεῖς καὶ τὸ αὐτῆς νηπιᾶζον παιδίον ἀφῆκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, παραγγείλασα αὐτῷ πολλὰ περὶ τοῦ παιδίου, ὥστε βλέπειν καὶ προσέχειν αὐτό. εἶπε γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὅτι „οὐκ ἀργήσω, ἀλλὰ συντόμως ἐλεύσομαι,“ καὶ οὕτως 10 εἰποῦσα, τὸ παιδίον ἐκοίμησε καὶ ἀπῆλθε. τοῦ δὲ ἀνδρὸς (ἐν) τῇ οἰκίᾳ καθημένου καὶ τοῦ παιδίου κοιμωμένου, ἑξαίφνης τις τῶν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε στρατιωτῶν· καὶ τὴν θύραν κρούσαντος, ἐξελθὼν ὁ ἀνὴρ, ἰδὼν τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως πεμφθέντα, λέ- 15 γει αὐτῷ· „τί σὺ θέλεις;“ ὁ δὲ λέγει· „ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε.“ καὶ ὁ στρατιώτης ἅμα τῷ λόγῳ τὰ στρατιωτικὰ ἐνεδύσατο ἄρματα καὶ τὴν σπάθην ἀράμενος, προσκαλεῖται τὸν σκύλον καὶ παραγγέλλει αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ τὸ παιδίον, μηδένα ἑάσας 20 εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον. ὁ μὲν οὖν στρατιώτης τὸν κύνα παραγγείλας, ἀπῆλθε πρὸς τὸ παλάτιον· τοῦ δὲ σκύλου τῷ παιδί παρακαθημένου καὶ τοῦ παιδὸς p. 62 B.

1 τῆς *adieci*   2 σκύλον *cf.* 40, 8   ἐνετείλετο τῷ σκυλακίῳ VB ἐνέτευλε τὸ σκυλακίῳ A: *emendavit* Val. Schmidt. ἐνέτειλε, τὸ σκυλάκιον Boissonade   3 ἔχων ABV: *correxit* Boissonade   7 παραγγείλας VB παραγγείλας A: *correxit* Boissonade   8 πολλὰ V: *om.* (AB) Boissonade   9 αὐτῷ? γάρ] δὲ? *cf. n. ad p.* 30, 13, 17, 21   10 ἐλεύσομαι *ex sermone uolgarī dictum pro u. composito ἐπάνειμι*   12 ἐν *ad-* *didī*   13 ἦλθε?   14 καὶ] οὐ?   18 ἄρματα AB, ἄρμα^τ V *uno addito puncto, quod significat ι, cum duo l. α reddant: ἄρματα* Boissonade, D. *fortiore aspiratione hodierni Graeci uti dicuntur*   21 οὕτω τὸν? *u. D*

κοιμωμένου, ὁρᾷ ὁ κύων ὄφιν τινὰ παμμεγέθη ἐρ-
 χόμενον κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτοῦ ἐκροφῆσαι τὸ
 αἷμα σπουδάζοντα. καὶ παρενθὺς ὁ κύων ἐγερθεὶς
 πόλεμον πρὸς τὸν ὄφιν ἐποίησε καὶ καταδακῶν αὐ-
 5 τόν, νεκρὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν
 ὥραν ἦλθε καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κύων μετὰ χαρᾶς
 τούτῳ ἀπήντησεν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατιώτης τὸ στόμα
 τοῦ σκύλου ἡμαγμένον, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς ὁ κύων τὸ
 παιδίον ἔφαγε, καὶ κρούσας αὐτὸν τῷ ξίφει ἀπέκτει-
 10 νεν. εἶτα ἐντὸς τοῦ οἴκου γενόμενος, ὁρᾷ τὸν παῖδα
 κοιμώμενον ἀβλαβῆ, θεωρεῖ δὲ καὶ τὸν ὄφιν σκοτω-
 μένον καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδίου κείμενον·
 καὶ ἅμα ἔγνω ὡς ὁ κύων τὸν ὄφιν ἐφόνευσε, καὶ
 πικρῶς ὠλοφύρετο ὅτι χωρὶς ἀφορμῆς τὸ τοιοῦτον
 15 ἀπέκτεινε κυνάριον. οὐδὲν δὲ ὁ κύων ἐκ τῆς τοῦ
 αὐθεντὸς αὐτοῦ μεταμελείας ὠφελήθηται ἠδυνήθη,
 οὐδὲ ὁ στρατιώτης ἠδυνήθη ἀπὸ τῆς λύπης καὶ τῆς
 μεταμελείας ἐγεῖραι τὸν κύνα. Διὸ καὶ σύ, βασι-
 p. 63 B. λεῦ, μὴ οὕτως ἀσκέπτως τὸν υἱόν σου φονεύσης,
 20 μὴ πως καὶ τῷ σῶ κράτει μετάμελος γενήσεται ὕστε-
 ρον ὡς τῷ στρατιώτῃ. καὶ ἴσως ἐκεῖνος περὶ τινος

1 ἔρποντα? 3 σπουδάζοντος ABV et 7 ἀπήντισεν
 ABV: correxit Boissonade 5 τὴν ὥραν cf. 27, 15 7 ante
 τὸ στόμα in V extat alterum ἰδὼν 11 ἀβλαβῶς A σκοτω-
 μένον i. e. interfectum scripsi, ut D: σκοτομένον ABV. ἐσκοτω-
 μένον dicere debebat. σκοτούμενον Du Cange 14 ὠλοφύ-
 ρετο ABV: uitium tam frequens cum Boissonadio tollere malui
 τοιοῦτον] ex usu scriptoris nescio an addendum sit adie-
 ctium πιστόν 16 αὐθεντὸς] uide ind. et p. 94 B. 17
 οὐδὲ ὁ στρ. ἠδ. om. A more solito 20 πως V: πω (AB)
 Boissonade γενήσεται scriptoris est 21 ἴσως] ἀλλ' ἐκεῖ-
 νος ἐμετανόησε διὰ σκύλον Ven; cf. D. itaque fieri potuit ut hic
 exciderit post ἴσως (suo iure): μετεμελήθη οὕτως. sed nescio
 an quae insunt in libris ita possint explicari ut sapiens dicturus
 fuerit ἴσως (fortasse) ἐκεῖνος περὶ ζώου (quippe qui in bestiam

ζώου καὶ ταῦτα κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου· σὺ δὲ περὶ υἱοῦ τίνα ἔξεις ἀπολογία, ἀδίκως καὶ ἐξ ἀκοῆς μόνης τοιαῦτα ἐπιχειρήσας; ὅμως μέντοι γε, ὧ βασιλεῦ, καὶ ἄλλης διηγήσεως ἐπισχῶν ἄκουσον, παρακαλῶ.

5

Ἄνθρωπος τις ἦν τῇ γνώμῃ σαθρός, ἀκόλαστος τῇ φύσει καὶ πορνοκόπος· ὃς ὁπόταν περὶ τινος ὠραίας γυναικὸς τι ἤκουε, πᾶν πρᾶγμα δευτέρου λόγου ἐποιεῖτο, καὶ ἐν πρώτοις ὅσον ἠδύνητο ἐσπούδαζεν ἕως οὗ αὐτὴν ἐκ παντὸς τρόπου συμμιγῆ. τούτῳ 10 γοῦν τοιούτῳ τὴν φύσιν ὄντι περὶ τινος ἤκουσται γυναικὸς λίαν ὠραιοτάτης, ἣτις καὶ ἐν τινι χώρῳ τὴν οἴκησιν ἐποιεῖτο· ἐν ᾧ χωρίῳ ἀπέστειλεν ὁ ἐραστής ἐκεῖνος, καὶ παρακαλῶν καὶ βιαζόμενος πρὸς συνάφειαν. ἡ δὲ γυνὴ σωφρονεστάτη οὖσα, οὐ 15 προσεδέξατο τὴν τοῦ ἀνδρὸς παράκλησιν ἢ ἀπειλήν. ὁ δὲ γε θηλυμανὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ μὴ οὕτως ἀποδιωχθεὶς παρὰ γυναικὸς παρητήσατο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῳ p.64 B. τῷ χωρίῳ παραγενόμενος, ἀναισχύντως ὡς εἰς ξενοδοχεῖον καταλύει ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐρωμένης. εἶτα 20 ὡς τὸ πρότερον ἐπεχειρεῖ ταύτην βιάζεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῶς εἶξε τοῖς λόγοις αὐτοῦ. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ἔρωτι τῆς γυναικὸς τρωθεὶς, ἀπέρχεται πρὸς τινα γραῖαν καὶ διηγεῖται τὰ περὶ τοῦ πράγματος. καὶ

tantum peccauerit) καὶ ταῦτα (quamuis) κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου ἔξει τινὰ ἀπολογία, σὺ δὲ περὶ υἱοῦ οὐχ ἔξεις, a qua structura prae magno animi motu discesserit 3 γε V: om. (AB) Boissonade 4 παρακαλῶ om. A 6 lemma in B: ἕτερα τοῦ αὐτοῦ 7 ὃς scripsi: ὡς ABV. cf. p. 16. 32. 88. 125; 60. 118. 148 B. 9 ἠδύνητο et αὐτὴν scriptoris sunt 11 ἤκουστο? 12 ἐν τινι Boissonade: ἐν τι ABV 13 ἐν ᾧ i. e. εἰς ὃ 14 ἐκεῖνος, καὶ] ἐκεῖνος πολλάκις,? 16 ἦ] καὶ? 18 παρὰ τῆς? παρητήσατο] incepto destitit 22 οὗτος] οὕτως? 24 καὶ] ἦ καὶ?

ἡ γραῦς τούτῳ ἀπελογήσατο εἰποῦσα· „ὦ ἄνθρωπε,
 „ἀκαίρως ζητεῖς καὶ κοπιᾷς εἰς μάτην περὶ αὐτῆς·
 „αὕτη γὰρ τῶν πάντων σωφρόνων ἐστὶ, καὶ οὐ τῶν
 „πορνῶν ὡς σὺ ἐνόμισας.“ καὶ ὁ ἀνὴρ· „ὦ μήτερ,
 5 „ἐὰν καταπείσῃς αὐτὴν τῷ ἐμῷ θελήματι, εὐθύς εἴ
 „τι ζητήσεις παρ’ ἐμοῦ, εὐκόλως σοι ἀποδώσω.“ ἡ
 δὲ γραῦς τὴν δόσιν τοῦ χρυσίου ἀκούσασα, „ἐγὼ“
 φησὶ τῷ ἀνδρὶ „τὴν ἐπιθυμίαν σου ἐκτελέσω. τὸ
 „λοιπὸν ἀπελθε πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκείνης, καὶ εὐρή-
 10 „σεις αὐτὸν σκεπασμένον μετὰ ῥούχου [ἢ σινδόνην
 „ἢ ἐφάπλωμα]. ζήτησον οὖν τοῦ πωλῆσαί σοι αὐτό·
 „καὶ λαβὼν τὸ ῥούχον φέρε μοι ἐδῶ.“ ὁ δὲ νέος ἅμα
 p. 65 B. τῷ λόγῳ πορεύεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ σχῆμα
 τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν παρ’ αὐτῆς καὶ τὸ ἐργαστήριον.
 15 ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· „πώλησόν μοι τόδε σου
 „τὸ ἱμάτιον.“ ὁ δὲ διεπώλησεν αὐτῷ. καὶ λαβὼν ὁ
 νέος τὸ ἐπιπλον διεκόμισε τῇ γραῖδι. ἡ δὲ γραῦς
 μετὰ χαρᾶς τοῦτο δεξαμένη, εὐθύς τρία μέρη τοῦ
 σκεπάσματος ἐκείνου κατέκαυσε καὶ τῷ ἐραστῇ ἔφησε·
 20 „κάθου ὧδε ἐν τῷ ἐμῷ ὀσπητίῳ, καὶ μηδεὶς ἔξω ἄν-
 „θρωπος ἴδῃ σε.“ τὸ δὲ ἐπιπλον λαβοῦσα ἐπορεύθη
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός, καὶ ἔξαίφνης εἰς τὴν
 οἰκίαν εἰσελθοῦσα καὶ τὸ βλέμμα ὑποκλέψασα τῆς
 κόρης, ἔθνηκεν ὑποκάτω τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλί-
 25 νης τοῦ ἀνδρός· καὶ ὀλίγην ὥραν τῇ γυναικὶ ὀμι-

1 τούτῳ V cl. D: οὕτως (AB) Boiss. 9 ἐκείνης] αὐτῆς V
 10 αὐτὸν] ἐκείνον V σκεπασμένον i. e. ἐσκεπασμένον
 μετὰ ῥούχου i. e. ἱματίῳ ἢ σινδόνην (σινδόνην V) ἢ ἐφά-
 πλωμα *deleuit* Boissonade 11 ζήτησον οὖν] *num adiciendum*
 αὐτόν? 12 ἐδῶ *uel* ἐδῶ *est* huc 16 αὐτῷ *scripsi*: αὐτό
 ABV 20 ὀσπητίῳ VB ὀσπητίῳ A: ὀσπιτίῳ Boissonade.
hodierni Graeci dicunt et ὀσπίτιον et ὀσπήτιον; sunt etiam qui
ὀσπήτιον probent. sine dubio autem est Latinorum hospitium

λήσασα, ἀπῆλθε, τῆς γυναικὸς μηδ' ὄλως γινώσκου-
 σης τὸ πραχθὲν παρὰ τῆς γραός. περὶ δὲ τὴν ὥραν
 τῆς τροφῆς ὁ ἀνὴρ ἐλθὼν ὁ τῆς γυναικὸς ἀνέπεσεν
 ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. τοῦ δὲ προσκεφαλαίου ὑψη-
 λοῦ ὄντος, ἀνασηκώσας τοῦ τιθέναι καλῶς, βλέπει ⁵
 ὑπ' αὐτῷ κείμενον τὸ ῥούχον, ὅπερ ἐπώλησε τὸν
 νεανίσκον· καὶ πρὸς μὲν τὴν ὁμόζυγον οὐδὲν περὶ
 τοῦ ῥούχου ἐφθέγγετο, ἀλλ' εὐθύς ἐγεροθεὶς, τὰς ^{p. 66 B.}
 χεῖρας ἐπέβαλε τῇ γυναικὶ καὶ πολλὰς πληγὰς αὐτῇ
 περιέδθηκεν. ἡ δὲ γυνὴ δεινοπαθήσασα τὴν καρδίαν, ¹⁰
 τῆς οἰκίας ἐξῆλθε καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῆς γονεῖς πα-
 ραγίνεται. καὶ διηπόρει καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐστέναζε,
 δι' ἣν αἰτίαν ἔδειρεν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ταῦτα δὲ
 μαθοῦσα ἡ γραῦς παρὰ τινων, πορεύεται καὶ αὐτὴ
 ὅπου ἦν ἡ κόρη [πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς]. καὶ εἰς- ¹⁵
 ελθοῦσα πρὸς τὴν κόρην, περιπαθῶς λυπουμένη
 ἔλεγε πρὸς αὐτήν· „ἤκουσα πῶς ἀνὴρ σου σφοδρῶς
 „σε ἔδειρε, καὶ γίνωσκε ὅτι τὴν σὴν χολὴν καὶ [τὴν]
 „λύπην ἐμὴν ἐλογισάμην.“ ἡ δὲ γυνὴ τῇ γραῖδι
 ἀντέφησεν· „ὁ μὲν ἀνὴρ μου χαλεπῶς με ἔτυψεν· ²⁰
 „ἐγὼ δὲ οὐ γινώσκω διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο πεποί-
 ηκε.“ καὶ ἡ γραῦς ἀπεκρίνατο· „γίνωσκε καλῶς ὡς
 „ἐκ μάγων τινῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνδρῶν ταῦτα
 „συμβέβηκε· πλὴν ἐάν σοι καλὸν φαίνεται, ἐλθὲ
 „ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ὑπάρχει γὰρ ἐν ἡμῖν ἰατρός ²⁵
 „τις ἀνὴρ, καὶ καλλίων ἰατρός τούτου οὐκ ἔνι, καὶ

1 ἀπῆλθεν V   5 ἀνασηκώσας AB ἀνασηκώσας V: *cor-*
rexit Boissonade. ἀνασηκώσασιν est tollere. cf. Corais Isocr.
p. 37 m.   6 ἐπ' ABV: *scripsi ὑπ' quod iam Boissonade ma-*
luerat. u. D   15 πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς *seclusi*   16 κόρην A
 λυπουμένη *tristitiam uultu prae se ferens, ut non sit ne-*
cessarium reponere accusatiuum   17 ἀνὴρ *libri: ἀνὴρ reposui;*
u. D   18 τὴν *seclusi*   26 ἔνι *a scriptore profectum*

„ἐκεῖνος παντοίαν θεραπείαν ποιήσει σε· μάλλον δὲ
 P. 67 B. „καὶ ἀπὸ τῆς δοκιμῆς καὶ σὺ νοήσεις τὸν ἄνθρω-
 „πον ὅποιος ὑπάρχει εἰς τὴν τέχνην, ἣν ζητήσεις
 „αὐτόν.“ ἢ δὲ γυνὴ τοῖς τῆς γραῶς στέρξασα λόγοις,
 5 „ἐγὼ μὲν“ ἔφη „έτοιμῶς ἀκολουθήσω σοι· σὺ δὲ
 „εἴάν μοι ποιήσης τρόπον εἰρήνης μετὰ τοῦ ἀνδρός
 „μου διὰ τούτου δὴ τοῦ ἱατροῦ, φιλοτίμῶς ἀμεί-
 „ψομαί σοι.“ ἔσπερας δὲ γενομένης, προλαβοῦσα ἢ
 γραῦς ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς (ἀπήει), καὶ τῷ ἐραστῇ
 10 λέγει· „ἰδοὺ τὸ κυνήγιον ἐν τοῖς δικτύοις.“ καὶ
 τῆς γυναικὸς εἰσελθούσης, ὁ δὴθεν ἱατρὸς ἐκρά-
 τησε τὴν γυναῖκα καὶ συνεμίγη. ἐκείνη δὲ ὑβριζο-
 μένη ἠνιάτο καὶ ἤσχαλλεν, ὅμως δὲ λαλήσαι ἐδειλία·
 ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συνουσίαν ἐξελθοῦσα, συντό-
 15 μως [ἀπήει] πρὸς τοὺς γεννήτορας ἐπανῆκε. πρῶτας
 δὲ γενομένης ὁ ἀνὴρ πορευθεὶς πρὸς τὴν γραῦν
 εἶπε· „διὰ μὲν τοῦ ἔργου, οὗ μοι ἐποίησας, πολλά
 „σοι χρεωστῶ· ἐπὶ δὲ τῇ γενομένῃ ταραχῇ μέσον
 „τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός μεγάλως λελύπημαι,

1 acc. σε pendet a uu. θεραπείαν ποιήσει quippe quae sim-
 plicis uerbi θεραπεύειν uice fungantur: an pro u. ποιήσει scri-
 bendum θεραπεύσει? 5 σὺ non est mutandum in σοι 8
 mutauit λαβοῦσα in προλαβοῦσα (i. e. φθάνουσα; poterat etiam
 scribi λαθοῦσα) et adieci ἀπήει, quod in margine fortasse ad-
 scriptum, infra l. 15 loco non opportuno in uerba scriptoris in-
 repsit. si quis autem λαβοῦσα seruandum censet, ei sumendum
 est ante ἢ γραῦς excidisse αὐτὴν ἠγάγευ. cui fauent D et Ven
 (ἀφόντες γοῦν ἐβραδίασεν, ἐπῆγαν ἀντάμα μὲ τὴν γραῖαν
 εἰς τὸ σπῆτι τῆς, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητον ὁ ἀγαπητικός), non
 fauet l. 10. 11 12 συνεμίγη V 13 ἠνιάτο] ἠνιάτο V
 μὲν additum expectes. sed eam particulam sermo uolgaris inde
 a Polybii temporibus saepissime praetermittit. ἤσχαλλεν V
 15 ἀπήει πρὸς ABV: καὶ addidit Boissonade ante πρὸς; cf. D.
 ego ἀπήει quippe sua sede motum et alieno loco intrusum suo
 restitui l. 9 16 ὁ ἀνὴρ i. e. iuuenis, non maritus 17 διὰ a
 Byzantinis hoc sensu etiam cum genetiuo coniungitur πολλὰς
 σοι A

„ὅτι αἴτιος ἐγὼ ὑπάρχω τῆς ὀχλήσεως.“ ἡ δὲ γραῦς
 λέγει· „μὴ λυποῦ, νεανία· ἐγὼ γὰρ διὰ τινος τεχνι-
 „κῆς μηχανουργίας ποιήσω ἐκείνους φιλιωθῆναι. σὺ ^{p. 68 B.}
 „δὲ λοιπὸν ἄπελθε εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὸν ἄνδρα
 „τῆς γυναικὸς καὶ μικρὸν ἐκεῖ ἀκαρτέρησον. καὶ 5
 „ἐκεῖνος ἅμα ἐξετάσει σε περὶ τοῦ ρούχου ὅπερ σοι
 „ἐπώλησε· σὺ δὲ εἶπε αὐτῷ ὅτι „τὸ ρούχόν σου φο-
 „ρέσας ἐκάθισα ἐπάνω κλιβάνου, καὶ ἐμοῦ μὴ εἰ-
 „δότος, εἰς τρία μέρη ἐκαύθη· ἐγὼ δὲ πολλὰ λυπη-
 „θεις ἐπὶ τῷ γεγονότι, δέδωκα τὸ ρούχον πρὸς τινα 10
 „γραῦν ἣν ἐγνώριζον, ὅπως δώσει αὐτό τινα ὑφαν-
 „τὴν, καὶ τὰ καυθέντα μέρη ποιήσει ὑγιῆ· ἐξ ὅτου
 „γοῦν ἡ γραῦς ἐκείνη τὸ ρούχον ἔλαβεν, οὐκ ἔτι
 „αὐτὴν εἶδον, ἀλλ’ οὐδὲ (οἶδα) τὸ ρούχον ἐκεῖνο τί
 „γέγονεν.“ ταῦτα τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς εἶπέ· καὶ 15
 „μετὰ ταῦτα,“ εἶπεν ἡ γραῦς, „ἐγὼ ἐμαυτὴν φανε-
 „ρώσω ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ προς-
 „ποιήσομαι διὰ δουλείαν μου πορεύεσθαι. καὶ εὐθὺς
 „ὡς ἂν ἴδῃς με, φανέρωσον τῷ ἀνδρὶ εἰπὼν ὅτι
 „ἰδοὺ ἡ γραῦς ἣν εἶπόν σοι· αὕτη ἐστὶν ἣτις καὶ τὸ 20
 „ρούχον ἔλαβε.“ καὶ ἅμα λάλησόν με καὶ ἐρώτησον·
 „ὦ γύναι, τί τὸ ρούχον ἐκεῖνο γέγονεν; ἐγὼ δὲ
 „τότε ἅμ’ εὐθὺς καλῶς μάλα ἀπολογήσομαι καὶ ὡς ^{p. 69 B.}
 „δεῖ.“ ἀναστὰς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐποίησε καθὼς
 ἐδιδάχθη παρ’ αὐτῆς· καὶ ἐντυχὼν τῷ ἀνδρὶ εἶπεν 25
 ἅπαντα· καὶ τῆς γραδὸς ἐνώπιον αὐτῶν διερχομένης,

5 ἀκαρτερεῖν *ex usu recentiorum est* 11 δώση ABV: *correxit* Boissonade 12 ποιήσει] *sc. οὗτος ὑγιᾶ infra*
 ἐξότου ABV 14 οἶδα *post οὐδὲ adieci* 17 ποιήσομαι
 ABV: *προσποιήσομαι coniecit* Boissonade 18 δουλείαν] *neg-*
gotium 19 *post ἀνδρὶ V addit* σου 21 λάλησον] *infra*
 54, 1 ἐκάλεσε 22 γέγονε ABV 23 παρενθὺς? *om. D*
 26 διερχομένης] *praetereuntis. δεχομένης BV*

ὁ τῆς μοιχείας ἐργάτης αὐτὴν ἐκάλεσε καὶ περὶ τοῦ
 ῥούχου ἀνηρώτα. ἡ δὲ γραῦς ἀπιδουῖσα πρὸς τὸν
 ἄνδρα τῆς γυναικός, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους λέγουσα
 αὐτῷ· „ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς ἀδίκους ὀχλήσεις
 5 τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε. καὶ γὰρ σκέπασμά τι ῥούχου μοι
 ἔδωκεν, ἵνα φέρω τοῦτο πρὸς τινα τῶν τεχνιτῶν,
 ἵνα τὰ διακαυθέντα τοῦ ῥούχου μέρη ὡς δυνατὸν
 ὑγιᾶ κατασκευάσῃ· ἐγὼ δέ, οὐκ οἶδα διὰ τί, παρὰ
 τὴν σὴν εἰσηλθὼν ὁμόξυγον, καὶ παντελῶς ἐπελαθό-
 10 „μην ἢ ταλαίπωρος ποῦ τὸ ῥούχον ἐκεῖνο ἀφῆκα,
 „ἢ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· οὐδαμῶς γὰρ
 „δύναμαι ἐνθυμηθῆναι τί γε ἄρα γέγονεν.“ οὕτως
 τῆς γραδὸς εἰπούσης τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικός, ἐκεῖνος
 ἀντέφησε πρὸς αὐτήν· „ἀλλὰ σοι γνωστὸν ἔστω, ὅτι
 15 „δι' ἐκεῖνο τὸ ἐπιπλον μεγάλη ταραχὴ ἐν τῷ οἴκῳ
 „μου γέγονε“· καὶ ἅμα δέδωκε καὶ τοὺς δύο τὸ
 p. 70 B. ἐπιπλον ἐκεῖνο· καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
 μετὰ τῆς γυναικὸς φιλίαν ἐποίησε· καὶ ὁ τάλας
 χαρίσμασι καὶ δωρεαῖς μεγάλαις αὐτὴν ἐτίμησε, δεό-
 20 μενος ἵνα μετ' αὐτοῦ διαλλαγὴν καὶ ἀγάπην ποιήσῃ.
 ἡ δὲ μόλις ἐποίησεν ἀγάπην μετ' αὐτοῦ.

Καὶ νῦν γίνωσκε λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, ὅτι οὐκ
 ἔχει τέλος ἡ τῶν αἰσχροῶν καὶ φάυλων γυναικῶν

4 etiam ἀπὸ cum acc. a recentissimis coniungitur 5 σκε-
 πάσματι ABV: correxit Boissonade, qui tamen deleri malebat
 servata quae in A est scriptura ῥούχον 6 ἔδωκε ABV
 τοῦτο V: om. (AB) Boiss. τὸ D 8 διὰ τί scripsi: καὶ ABV.
 καὶ ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος οὐδὲν ἠξέυρω τί ἔκαμα τοῦτο· ἐπειδὴ
 ἐδιάβησα εἰς σπιτί σου. Ven. (cf. D): unde aliquid perisse
 suspicabatur Boissonade. sed ut cetera taceam, nihilo minus illud
 καὶ offenderet: quare inmutavi 11 ἢ — ἦ] εἰ .. ἦ? 15
 μεγάλη καὶ τ. A: unde uocabulum uelut συγχυσις excidisse
 suspicabatur Boissonade; u. D 16 καὶ om. D, Boissonade
 delebat; sed arcte cum u. δέδωκε coniungendum uidetur: et
 dixit et dedit 19 μεγάλως A 20 ποιήσῃ om. A

πονηρία· ἀλλ' οὐδὲ χεῖρον κακὸν γυναικὸς πονηρᾶς ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ καλῆς καὶ ἀνδρείας γυναικὸς οὐδέν τι κρεῖττον ἐστίν· κατὰ διάμετρον γὰρ καλῆς γυναικὸς καὶ χείρονος μέγα χάσμα ἐστίν, κἂν καὶ ἴσην ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν· ἀμφοτέραι γὰρ γυναῖκες κα- 5
λοῦνται καὶ εἰσίν· ἀλλ' ἢ μὲν θηρίῳ ἔοικε πολυ-
μόρφῳ καὶ πολυκεφάλῳ, οἷον εἰπεῖν τῷ τῆς ὕδρας, ἢ δὲ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἀσυγκρίτῳ. ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς πονηρίας αὐτῶν πολλοὶ ἀδίκως ἐφθάρησαν. ὥσπερ δὴ συνέβη γενέσθαι καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς 10
ἐκείνου γυναῖκα διὰ τὴν τῆς γραδὸς πονηρίαν. πρόσ-
εχε οὖν σεαυτῷ, ὦ βασιλεῦ.“

Τούτων ἀκούσας ὁ Κῦρος διεκώλυσε τὸν τοῦ παιδὸς φόνον. ἢ δὲ τοῦ βασιλέως ἐκείνη παλλακὴ p. 71 B.
ταῦτα μαθοῦσα, πάλιν εἰσέρχεται πρὸς αὐτὸν κατὰ 15
τὴν πέμπτην ἡμέραν καὶ μετὰ δακρύων πολλῶν αὐτῷ
ἔλεγεν ὅτι „θαρρῶ, ὦ βασιλεῦ, ὡς τοιαύτην μοι δί-
κην κατὰ τῶνδέ σου τῶν φιλοσόφων καὶ τάχα συμ-
βούλων [ὡς] ὁ θεὸς ποιήσει, ὥσπερ κατὰ τινος
λέοντος καὶ πίθηκος πεποιηκέναι λέγεται.“ καὶ ὁ 20
βασιλεύς· „καὶ πῶς ἐγένετο κατ' ἐκεῖνα τὰ ζῶα;“
ἢ δὲ ἀπεκρίνατο·

„Ἦν τις λαὸς καὶ πλῆθος πραγματευτῶν ἀπερχό-
μενον ἐπὶ τινὰ πραγματείαν. ἦσαν δὲ ἐν ἐκείνοις
καὶ μουλάρια πολλὰ. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης ἔφθα- 25

1 V in margine σημείωσαι   2 ἢσπερ A. ἢπερ coniecit
Boissonade   4 μέγα χάσμα] Eu. Luc. 16, 26   5 dubites
an ἔχωσι sit reponendum   ἐπωνυμίαν scripsi: ὁμωνυμίαν
ABVD. quo seruato reposuissem ἴσως, nisi p. καὶ prohibuisset
7 πολυμόρφον V   ὕερᾶς A   8 noli corrigere ὑπὸ
14 lemma διήγησις γυναικὸς   παλλακὴ V   19 ὡς deleui et
ποιήσειεν in ποιήσει mutavi. aoristi optatiuo certe ἂν adiungi
debebat   23 καὶ πλῆθος] uidentur delenda. sed cf. p. 103 B. m.
25 μουλάρια] muli   ἐφθασαν] peruenerunt (64, 12)

σαν εἰς ξενοδοχεῖον ἀκεῖ ἀνέπεσον κοιμηθῆναι· καὶ
 τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἐπελάθοντο σφαλίσαι. καὶ κατὰ
 τὴν νύκτα εἰσῆλθε λέων εἰς τὸ πανδοχεῖον καὶ μέσον
 τῶν μουλαρίων ἀνέπεσε, μηδεμίαν ταραχὴν ποιησά-
 5 μενος· καὶ οὐδεὶς τῶν πραγματευτῶν κατενόησε.
 μετὰ δέ τινα ὥραν εἰσῆλθέ τις κλέπτῃς εἰς τὸ παν-
 p. 72 B. δοχεῖον κλέψαι ἐκ τῶν μουλαρίων· καὶ δὴ σκοτίας
 οὔσης μὴ βλέπων, ἐψηλάφα τὸ πατερόν τῶν ὑπο-
 ζυγίων καὶ λεληθότως τοῦ λέοντος ἤψατο. καὶ παχὺν
 10 τοῦτον κατανοήσας ὡς μουλάριον, ἐκάθισεν ἐπάνω
 αὐτοῦ. ἐξερχομένου δὲ τοῦ κλέπτου ἐπάνω τοῦ
 λέοντος, ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἀληθῶς οὐ-
 „τός ἐστιν ὁ δαίμων, ὃν λέγουσι τῆς νυκτὸς εἶναι
 „φύλακα· διὸ καὶ ἐπάνω μου καθέσθη.“ καὶ ταῦτα
 15 λέγων ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἐφοβεῖτο τὸν κλέπτην.
 καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κλέπτην βαστάζων ἐπο-
 ρεύετο. ὁ δὲ κλέπτῃς ἐπιγνοὺς ἐπικαθέζεσθαι λέοντι,
 ἐφοβήθη, μὴ πως αὐτὸν διασχίσει καὶ τροφὴν ἰδίαν
 ποιήσεται. πρωΐας δὲ γενομένης ἔτυχεν ὁ λέων ὑπο-
 20 κάτω δένδρου διέρχεσθαι, καὶ διὰ συντόμων ὁ κλέ-
 πτῃς ἐκτείνας τὴν δεξιάν, τοῖς τοῦ δένδρου κλάδοις
 ἑαυτὸν ἐκρέμασε καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δένδρον τὸν τοῦ
 λέοντος κίνδυνον διέφυγε. καὶ ὁ λέων πάλιν, ὡς
 τὸν φύλακα τῆς νυκτὸς φοβούμενος, συναπῆλθε
 25 σπουδῆ· ὅπου καὶ ὁ πύθηξ αὐτῶ συναντᾷ, καὶ ἠρώ-
 τησε τὸν λέοντα· „τί οὕτως ὑπάρχεις φοβούμενος

2 σφαλῆσαι V   4 μηδεμίαν V *ut saepe*   7 σκοτίας
scripsi: σκοτείας ABV. *cf.* Philogelon 8. 117. p. 63, 2   8
 πάτερον V   11 αὐτοῦ] *num excidit καὶ ἐξήλασεν?*   16 καὶ
 δι' ὅ. τ. ν. *in* V *bis scripta*   18 διασχίσει Boissonade: δια-
 σχίση ABV. *quamquam cf.* 46, 9.   ἰδίαν *i. e.* αὐτοῦ
 20 συντόμως ABV: *correxit* Boissonade   21 τοῦ] *cf.* p. 57,
 9. 10.   23 ὡς τὸν *scripsi*: ὡς ὁ A ὡς BV   24 συν- simul
 25 ἠρώτισε V

„καὶ τρέμων;“ ὁ δὲ λέων ἀπεκρίνατο· „ὁ τῆς νυ- p. 73 B.
 „κτὸς φύλαξ λεγόμενος ἐμὲ πιάσας, ὅλην τὴν νύκτα
 „ἐπάνω μου φερόμενος ἔσυρέ με.“ καὶ ὁ πίθηξ „ποῦ
 „ἔστιν ἐκεῖνος;“ ἔφη. καὶ ὁ λέων· „ἐπάνω τοῦ
 „δένδρου ἐκάθισεν τοῦ ἡμῶν ἔμπροσθεν ὄντος.“ ὁ 5
 δὲ πίθηξ εὐθύς ἐπ’ ἐκεῖνο τὸ δένδρον ἀπῆλθε· καὶ
 ὁ λέων μακρὰν ἴστατο βλέπων τί ἄρα γένηται. τοῦ
 μέντοι πίθηκος τοῦ δένδρου ἐπαναβάντος, ὁ κλέ-
 πτης ὁμοῦ ἐφοβήθη τοὺς δύο, καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου
 τῶν δύο ζώων ἀγωνιζόμενος, εἰς τὴν σχισμάδα τοῦ 10
 δένδρου εἰσῆλθεν. ὁ δὲ πίθηξ τῇ χειρὶ τὸν λέοντα
 ἔνευε τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐλθὼν
 τοίνυν ὁ λέων ἐκεῖσε, ἴστατο κάτω τοῦ δένδρου. ὁ
 δὲ πίθηξ ὑπῆρχεν ἔχων ὄρχεις λίαν μεγάλους. καὶ
 ὁ ἀνὴρ ὡς εἶδεν αὐτούς, ὀλίγον θάρσος ἀνέλαβε· 15
 καὶ ἐξαίφνης φρικτῶς πιάσας τοὺς ὄρχεις τοῦ πίθη-
 κος ἔδησε. καὶ ἅμα ὁ πίθηξ ἀπέθανε πεσὼν κάτω.
 καὶ ὁ λέων ἰδὼν αὐτὸν πεσόντα νεκρόν, ἔλεγε καθ’
 ἑαυτὸν· „ἀληθῶς ὡς ὁ τῆς νυκτὸς ἐμὲ σύρων φύλαξ
 „αὐτὸς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε.“ καὶ συντόμως ἔφυ- 20
 γεν. οὕτως ὁ ἀνὴρ τὰ δύο ζῶα νικήσας ἠλευθερώθη. p. 74 B.
 Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θαρρῶ καὶ γὰρ, βασιλεῦ,
 εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ὅτι δώσει καὶ μοι νικῆσαι
 τοὺς φιλοσόφους, ὅτι περ μέσον σοῦ καὶ ἐμοῦ τοσαύ-
 την ἔθθηκαν σύγχυσιν. τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀπὸ θεοῦ δέο- 25

2 πιάσας i. e. συλλαβῶν (cf. Corais Isocr. p. 3 in.) 6
 ἀπῆλθε] nolī corrigere ἀνῆλθε 7 γένηται] coniunctivus fu-
 turi loco usurpatus 10 ἀγωνιζόμενος] metu exanimatus i. q.
 ἀγωνιῶν, cf. ind. 11 εἰσῆλθε ABV 16 φρικτῶς BV:
 σφικτῶς A. Boiss. cf. D 19 ἀληθῶς ὡς i. e. ὡς ἀληθῶς ut θαν-
 μαστῶς ὡς, ὑπερφνωῶς ὡς, ἀμηχάνως ὡς et similia apud Pla-
 tonem, πλεῖστοι ὅτι apud Niceph. Bryenn. Boissonade ante ὡς
 et post φύλαξ distinxit 25 τουτο] ut inimici moriantur?

μαι δοθῆναι μοι, ἂν μὴ σύγε, ὦ βασιλεῦ, ἐκδική-
σης ἐφ' οἷς ἔργοις ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι παρὰ
τοῦ υἱοῦ σου.“

Τούτοις πάλιν τοῖς λόγοις ὁ βασιλεὺς τρωθεὶς
5 τὴν καρδίαν, ὥρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι
πάλιν. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἕκτος σύμβουλος καὶ
φιλόσοφος τὴν τοιαύτην μαθὼν ἀπόφασιν, πρὸς τὸν
βασιλέα εἰσέρχεται ἡμέρᾳ ἕκτη καὶ προσκυνήσας,
„ζῆθι, βασιλεῦ,“ ἔφη „εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπὶ μα-
10 κροῦς χρόνους ἢ ἔξουσία σου διαμένοιε. γινώσκειν
δέ σου τὸ κράτος δουλοπρεπῶς ἀξιῶ, ὅτι ἂν μὴδ'
ὄλως ἔτυχεν υἱὸν ἔχειν σε, ἔδει μετὰ πολλῆς ἀγά-
πης καὶ θερμῆς καρδίας καὶ ἐπιμόνου παρακλήσεως
p. 75 B. παρακαλεῖν τὸν θεὸν τοῦ δοῦναί σοι παιδίον, ὡς
15 ἔχειν τοῦτο κληρονόμον καὶ διάδοχον τοῦ κράτους
σου· νῦν δὲ παῖδα ἔχων, πειρᾶσαι τοῦτον φονεῦσαι
συμβουλῇ κακογνώμου γυναικός, καὶ ταῦτα μὴ γι-
νώσκων εἴτε αἰτιός ἐστιν ὁ παῖς θανάτου, εἴτε καὶ
μὴ. καὶ ἂν τοῦτο ὃ λέγεις ἀνεξετάστως γένηται, ἐς
20 ὕστερον σὺ θανατηφόρον ἐπιλήψη τὴν λύπην, ὥστε
σχεδὸν ὑπὸ τῆς λύπης ἑαυτὸν διαχειρίσεις· ἀλλὰ καὶ

1 μὴ] μοι V   2 ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι] coactus sum
ut uim paterer: simplicius dixisset ὑβρίσθην omisso cogendi
uerbo. M in ea parte narrationis quae respondet huius recen-
sionis p. 111 B. ὑφ' ἧς καὶ ἀπαγχονισθῆναι κατηναγκάζετο
4 τοῖς om. A   6 lemma ἕκτου φιλοσόφου λόγοι συμ-
βουλῆς   8 ἡμέρᾳ scripsi: ὥρα VAB; u. D   10 διαμένοιε scri-
ptori ipsi tribuere uix est quod dubites   11 ἂν pro u. εἰ ad-
hibitum cf. p. 95 B.   μὴδ' ὄλος V   16 πειρᾶσαι i. q. πειρᾶ
recentiorum est   17 κακογνώμονος? qua forma ceteroquin usus
est. Niceph. Bryenn. dixit τὸ σκληρόγνωμον, τὸ ἀμφίγνωμον,
ἄνδρα βαθύγνωμον, alii δίγνωμος διχόγνωμος ἄγνωμος
18 καὶ μὴ V: μὴ (AB) Boiss.   19 ἔσύτερον V ut saepe
21 ἑαυτὸν] cf. ad 8, 15   διαχειρίσης ABV: διαχειρίσεις
Boissonade

γενήσεται σοι ὡσπερ δὴ τιμι συνέβη περιστερᾶ. Λέ-
 γεται γὰρ περὶ ἐκείνης ὅτιπερ κατῶκει πλησίον
 τινῶν χωραφίων· καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους
 ἐκείνων τῶν χωραφίων ὑπῆρχεν ἢ περιστερὰ ἀκο-
 λουθοῦσα ὀπισθεν τῶν θειριστῶν, συνάγουσα τὸν 5
 σῖτον καὶ ἐσθίουσα. ὡς δὲ ἐχόρτανε, τὸ περισσὸν
 σιτάριον ἐσύναξεν εἰς τινα τρύπαν τοῦ τοίχου. μιᾶ
 γοῦν τῶν ἡμερῶν φέρουσα ἢ περιστερὰ κατὰ τὴν
 συνήθειαν σιτάριον, ἵνα θήσῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ὀπῆν
 ἐκείνην τοῦ τοίχου, ἐγένετο γεμίσει τὴν τρύπαν· 10
 καὶ λέγει τὸ ἀρσενικὸν περιστέριν πρὸς τὸ θηλυκόν·
 „πρόσεξον· μηδεὶς ἀφ’ ἡμῶν προσεγγίση τῷδε τῷ p.76 B.
 „σίτῳ, ἕως ὃ τοῦ χειμῶνος ἔλθῃ καιρός, ὅταν οὐκ
 „ἔστι ποσῶς σιτάριον εὐρεῖν. τότε καὶ αἱ δύο ἀμφό-
 „τεραι διατραφῶμεν ἐκ τοῦδε τοῦ σιταρίου.“ ἢ δὲ 15
 θήλεια πρὸς τὸ ἀρσενικὸν εἶπε· „καλῶς τοῦτο καὶ
 „συμφερόντως μέσον ἡμῶν φυλάξαι ἔταξας, ὃ οὐ-
 „τος, καὶ οὕτω ποιήσομεν ὡς εἶπας.“ καὶ ἔκτοτε αἱ
 περιστερὰ ἔξω ἐβόσκοντο. τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος
 τῇ ὀπῇ ἐκείνῃ, ἐξηράνθη σφοδρῶς ὁ σῖτος, διότι 20

1 lemma διήγησις λέγεται γὰρ] ab hac formula plerae-
 que narrationes in libro qui inscribitur Stephanites et Ichnela-
 tes incipiunt 3 τινῶν scripsi: τῶν ABV χωραφίων i. e.
 ἀγρῶν. cf. Corais Isocr. p. 100, 3 7 σιτάρι A ἐσύναξεν
 V; ἐσύναξεν i. e. συνήγαγεν 7. 10 τρύπαν dicunt Graeci
 quoque hodierni falso: nam v producitur, α corripitur, ut scribi

τῷ
 oporteat τρυῖπαν 9 σι noto compendio VB 10 γεμίσει
 i. q. γεγεμίσθαι. act. hodiernis Graecis etiam est plenum esse
 11 περιστέριν et 14 σιτάριον formae barbarae non ma-
 gis sunt mutandae quam θήσῃ 9 uel ἀφ’ 12 uel ὅταν ἔστι 13
 12 προσεγγίσει V 12 τῷ om. A 13 ἕως] non opus
 est ἄν addi, a u. ὅταν demi 14 [αἱ δύο]? 15 σίτου A
 17 φυλάξαι ἔταξας scripsi: ἐφυλάξας libri. u. D ὃ οὐ-
 τος scripsi: τοῦτος A τοῦτο VB 19 ἐπιλάμποντος?

χλωρὸς ἦν ὅτε συνήγετο. καὶ δὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
 ἐλθοῦσα ἢ περιστερά, ἣτις ἔθηκε τὸν σῖτον, βλέπει
 τοὺς κόκκους ὀλίγους ὑπὸ τῆς ξηρότητος καὶ λέγει
 πρὸς τὴν θήλειαν· „τί ἐνι τοῦτο ὁ θεωρῶ; οὐκ εἶ-
 5 πόν σοι ἵνα μηδεὶς ἡμῶν ἄψηται τούτου τοῦ σίτου;“
 καὶ ἡ ὁμοζυγος ἔφη· „οὐχ ἡψάμην αὐτῶν οὐδ' ὄλωσ.“
 ὁ δὲ ἄρρη μηδαμῶς πιστεύσας τὴν θήλειαν, περισσο-
 τέρως ἄγριος ἦν, καὶ ἰσχυρῶς κρούει ταύτην καὶ τῆς
 ζωῆς διακόπτει. καὶ ἀπέμεινε μοναχὸς ὁ ἄρσενικός.
 10 τοῦ δὲ χειμῶνος ἐλθόντος καὶ πολλῶν βροχῶν γενο-
 μένων καὶ χιόνος κατενεχθείσης, πάλιν ὁ κεκρυμμέ-
 νος σῖτος τῇ τοῦ ἀέρος ὑγρότητι διανοτισθεὶς ὄλην
 ἐκείνην τὴν θυρίδα ἐγέμωσεν ὡς τὸ πρότερον. καὶ
 τοῦτο ἰδοῦσα ἢ περιστερὰ ἐνόησε τὴν αἰτίαν τῆς
 15 ἐλλείψεως καὶ τῆς ὕστερον τοῦ σίτου ἀναπληρω-
 σεως, καὶ πικρῶς ἔκλαιε μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ θά-
 νάτῳ τῆς ὁμοζύγου· οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῆς μεταμελείας
 ὠφελήθηκεν. Τὸν ἴσον τρόπον οὖν οἶδα, ὃ βασι-
 λεῦ, ὅτι καὶ σὺ ἐὰν τὸν υἱόν σου φονεύσης ἐκ μό-
 20 νης διαβολῆς τοῦ καταράτου γυναιίου, καὶ ταῦτα μὴ
 γινώσκουτός σου εἰ ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις κατάκρι-
 τος ὑπάρχει καὶ ἔνοχος θανάτου ἐστί, συμβήσεται
 καὶ τῷ σῷ κράτει ὡς ἐκείνη τῇ περιστερᾷ συμβέβηκε,

3 ὀλίγους] Kr. Gr. Spr. 56, 7, 4   hic incipit M
 καὶ ... τοῦτο (4) om. A   4 ἐνι] cf. 51, 26   6 αὐτῶν] αὐ-
 τοῦ? αὐτῷ cod. M cf. 2, 9   7 τὴν θήλειαν cf. 3, 11   8
 ἄγριος ἦν] ἀγρίανε? cf. p. 4, 18   11 κεκρυμμένος V   12
 ἀγρότητι V   13 ἐγέμωσεν scripsi: ἐγέμοσεν libri. cf. Corais
 Isocr. p. 259 (21). Heliod. p. 121 m.   16 μεταμελόμενος
 quamquam antecessit ἰδοῦσα ἢ περιστερὰ quia sequitur τῆς
 ὁμοζύγου   18 ὠφελήθηκεν] aoristi forma barbara quae ab
 recentioribus Graecis adhiberi solet; uide praefationem   19 σὺ]
 σοι Boissonade: sed apud hos scriptores talis structurae inmu-
 tatio facile toleratur; distinctionem modo quae erat post σὺ su-
 stuli

καὶ τοῖς κέντροις τῆς μεταμελείας χαλεπῶς ἔση κεν-
τούμενος, καὶ οὐδεμία σοι ἀπὸ τούτου ὠφέλεια
προσγενήσεται, ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη πρὸς θάνατον.
καὶ ἄλλης δέ μόν διηγήσεως ἄκουσον, ὧ βασιλεῦ,
δηλοποιούσης σαφέστατα περὶ τῶν γυναικείων πρα- 5
γμάτων, ἧγουν τῶν πανουργιῶν.

Ἄνῆρ τις ἦν γεωργός. οὗτος οὖν μιᾷ τῶν ἡμε- p. 78 B.
ρῶν ἐξῆλθε τοῦ σπεῖραι τὸ χωράφιον αὐτοῦ. ἡ δὲ
γυνὴ αὐτοῦ ἐτοιμάσασα ἐψητὰ μαγειρεύματα καὶ ὄρ-
νιθα καὶ μελίπηκτον ἔδεσμα, ἐν σπυρίδι ἐνθεῖσα 10
πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ αὐτὴν πορευο-
μένην διαβῆναι ἀπὸ τινος ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἦσαν
ἄνθρωποι ὁδοιπόροι ἀναπαυόμενοι· καὶ ὡς εἶδον τὴν
γυναῖκα, ἐκράτησαν αὐτὴν καὶ ἔσω τοῦ ξενοδοχείου
εἰσάξαντες, ἅπαντες συνεμίγησαν καὶ τὰ βρώματα 15
ἅπαντα ἔφαγον. ὀλίγον δὲ ἀπὸ τὸ μελίπηκτον [ἧγουν
τὴν μουστόπιτα,] ἀφέντες, κατεσκεύασαν αὐτὸ εἰς
εἶδος καὶ μορφὴν ἐλέφαντος, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
τῇ σπυρίδι, μὴ εἰδυίας ὅλως τῆς γυναικὸς περὶ
τούτου, καὶ τὴν σπυρίδα σκεπάσαντες, ἀφῆκαν αὐ- 20
τὴν ἀπελθεῖν. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν σπυρίδα ὡς τὸ
πρότερον σκεπασμένην, μὴ εἰδυῖα ὅτι κατέφαγον
ἅπαντα, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα φέρουσα ταῦτα. ὁ
δὲ ἀποσκεπάσας τὴν σπυρίδα, οὐδὲν ἄλλο ἐν αὐτῇ

lemma 4 V 6 AB ἑτέρα διήγησις τοῦ αὐτοῦ ἕκτου φιλο-
σόφου 5 πραγμάτων ἧγουν τῶν om. MD: fortasse ἧγουν
τῶν πανουργιῶν emendandi causa supra u, πραγμάτων scri-
ptum erat 8 Matth. 13, 3. Luc. 8, 4. Marc. 4, 3 10 μελί-
πηκτον ABV 10 et BV 16: 16 μελίπηκτον A. μελίπηκτον M.
Du Cange 12 διαβῆναι] praeterire, u. 53, 26 ἀπὸ] prope
ab, praeter 16 πάντα A ἧγουν τὴν μ.] deleui. hodierni
Graeci μουστόπιτα et μουστόπιττα nuncupant 18 an de-
lenda u. καὶ μορφὴν? 19 μηδὲν? ὅλως τι? 22 πρότερον]
πρώτως A. cf. 7, 17 σκεπασμένην] cf. 50, 10

- p. 79 B. βλέπει ἢ τὴν μουστόπιτα καὶ πρὸς τὴν γυναῖκά φη-
 σιν· „ὦ γυναῖ, τί τοῦτο;“ ἢ δὲ θεασαμένη τοῦτο,
 εὐθύς τὸ ἐπ’ αὐτῇ γεγονὸς πανούργως διαμηχανᾶ-
 ται καὶ ψευδοποιεῖ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν ἄνδρα· „ἔδοξέ
 5 „μοι ἐν ὕπνοις καθῆσθαι με ἐπάνω ἐλέφαντος, καὶ
 „πεσοῦσα ἐκ τοῦ ἐλέφαντος συμπατηθῆναι τοῖς
 „ποσὶν αὐτοῦ. ἔξυπνίσασα δὲ πολλῶ τῷ φόβῳ συν-
 „εκρατούμην, καὶ αὐτίκα ἀπῆλθον πρὸς ὄνειροκρί-
 „την καὶ τὰ ὄραθέντα διηγησάμην. καὶ ἐκεῖνος εὐ-
 10 „θύς τὸ ὄναρ διέλυσε καὶ παρήγγειλέ μοι εἰπών·
 „πρέπει σε ποιῆσαι ὡς ἐλέφαντος μορφὴν ἐκ μέλιτος
 „ἔξυμωμένην, καὶ τῷ ἀνδρὶ σου ἀπόδος φαγεῖν, ἵνα
 „τὸ ὄναρ ἀκινδύνως διαλυθῆι.“ καὶ ἰδοὺ κατὰ τοὺς
 „λόγους τοῦ ὄνειροκρίτου, ὡς βλέπεις, τοῦτο πε-
 15 „ποίηκα. σὺ δέ, ὦ ἄνερ, λοιπὸν προθυμότατα λάβε
 „καὶ φάγε, ὡς ἂν μηδεὶς ἐμοὶ γενήσεται κίνδυνος.“
 ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτίκα τὴν μουστόπιταν ἔφαγε. καὶ οὐ-
 τως ἢ γυνὴ τοιαύτην πρόφασιν ποιησαμένη, τὸ ἀνύ-
 p. 80 B. ποπτου ἑαυτῇ, ὅσα ἔπαθε τῷ ἀνδρὶ κατασκεπάσασα,

3 διαμηχανᾶται] callide celat? κρύπτειν ἐκμηχανᾶται
 M. fortasse κρύπτειν ante διαμηχανᾶται, aut post εὐθύς ex-
 cidit εἰς; u. D 4 ψευδοποιεῖ scripsi: ψευδοτοποιεῖ ABV. nihil
 το

enim uidetur esse nisi dittographia ψευδοποιεῖ. nam hodierni
 Graeci dicunt etiam ψευτοποιεῖν. an latet ψευδολογοποιεῖ? ὃ
 καὶ πεσοῦσα (.. αν?) ἐκ τοῦ ἐλέφαντος om. A more suo 7 ἔξυ-
 πνήσασα V (D). cf. n. ad Philogelon p. 64 extr. Lob. Phr. 224

10 παρήγγειλέν μοι A 11 πρέπει i. e. δεῖ 16 aut ἂν
 omittere aut coniunctiuo uti debebat. ὡς ἂν .. προσγένοιτο M

19 κατασκευάσασα libri. quod, cum praecesserit ὅσα ἔπαθε,
 ad ea quae mulier de elephanto commenta est referri non potest.
 contra ὅσα ἔπαθε apte quidem dicitur uis ei inlata, sed non
 recte ipsa ὅσα ἔπαθε κατασκευάζειν i. e. fingendo et in-
 mutando ita componere ut ipsi uidetur, sed celare, κατασι-
 γήσασα ὅσα ἔπαθε uel certe περὶ ὅσα ἔπαθε κατασκευάσασα;
 scripsi igitur κατασκεπάσασα. cf. p. 63, 6. 15; breuius D

περιεποιήσατο· ὅλα γὰρ ὅσα ἔλεγεν ἡ γυνὴ χωρὶς
 τινος ἀντιλογίας ἐπίστευεν ὁ ἀνὴρ. Λοιπὸν οὖν, ὦ
 βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς γίνωσκε τὸ ποικίλον τῶν παν-
 ουργιῶν τῶν φαύλων καὶ πονηρῶν γυναικῶν, καὶ
 ὅτι γε, εἴ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἐτοίμως ἔχουσι πονη- 5
 ρεύεσθαι καὶ κατασκευάζειν ἅπερ θελήσουσι.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων ἀκηκοὼς ὁ Κῦρος
 προσέταξε μὴ φονευθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. κατ'
 αὐτὴν δὲ τὴν ἕκτην ἡμέραν σφόδρα καὶ μεγάλως ἡ
 γυνή, ὡς πολὺ κακὸν παθοῦσα, λελύπηται ἐπὶ τῷ 10
 τοῦ βασιλέως προστάγματι καὶ καθ' ἑαυτὴν ἔλεγεν
 ὡς „εἴ μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῆ,
 τῆ αὔριον πάντως τῷ αὐτοῦ πατρὶ λαλήσει, καὶ
 εὐθὺς διὰ τῆς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ συντυχίας τὰ
 τῆς ἐμῆς κατασκευῆς πονηρὰ ἔργα φανερωθήσονται, 15
 καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθήσομαι. πρέπει λοιπὸν ἐμαν-
 τὴν αὐτοχείρως φονεῦσαι· οὐδ' ὅλως γὰρ τι ἄλλο
 τολμήσω εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ.“ ταῦτα ἐν ἑαυτῇ ἡ πο- p. 81 B.
 νηρὰ γυνὴ βουλευσαμένη καὶ τῷ φόβῳ δεινῶς ταρατ-
 τομένη, πρῶτα μὲν συνέλεξε πάντα τὰ πράγματα 20
 αὐτῆς καὶ τοῖς συγγενέσι καὶ γείτοσι διεμοίρασεν·
 εἶτα παρακαλεῖ αὐτοῦς συνάξει ξύλα ξηρὰ καὶ φρύ-
 γανα. οἱ δέ γε συγγενεῖς καὶ γείτονες διὰ συντό-
 μων ἐσώρευσαν τὴν ὕλην καὶ μεγάλην ἀνῆψαν πυρ-
 καϊάν. ταύτης δὲ καιομένης, ὥρμησεν ἡ γυνὴ ἐαν- 25

1 ὅσα om. V   2 ἐπ. ὁ ἀνὴρ] ἐπίστευσεν ἡ γυνὴ A
 5 εἴ τι ἂν βουλευθῶσι a scriptore profectum   6 .. σιν V
 9 αὐτὴν om. M, archetypi scripturam reddens   12 εἴ .. φο-
 νευθῆ crebro dixit   13 αὔριον] cf. ad 32, 11   15 πονηρὰ
 ἔργα om. M commode   17 τι ἄλλο mihi non liquet. M uix
 differt: οὐδαμῶς γὰρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ-
 μήσω. u. D   ἄλλον ABV: ἄλλο Boissonade   V in marg.
 σημείωσαι   23 διὰ τὸ συντόμως V διὰ συντόμως AB
 24 κάκεινη ἀνῆψε M

τὴν ἐμβαλεῖν τῇ καμίνῳ, ὅτι ὑπώπτευε τῇ ἐπαύριον
 ὃ μέλλει πείσεσθαι. καὶ ἐπειδήπερ ἡ ἐβδόμη ἦλθεν
 ἡμέρα, ἐν ἧ ὁ παῖς λαλήσαι τῷ βασιλεῖ ἔμελλε, διὰ
 τοῦτο ἡ γυνὴ ἠγωνίζετο καὶ πολλαῖς μερίμναις τὴν
 5 καρδίαν ἐβάλλετο· ἐγίνωσκε γὰρ ἀκριβῶς ἡ παμπό-
 νηρος ὅτι ὅποτε ὁ παῖς λαλήσει τῷ πατρί, οὐ μόνον
 ἐντροπὴν λάβη, ἀλλὰ καὶ θανάτῳ κακῷ παραδοθή-
 σεται διὰ τοὺς λόγους οὓς εἶπε πρὸς τὸν παῖδα
 αἰσχύνης γέμοντας καὶ ἐπιβουλήs. τοῦ γοῦν τοιού-
 10 του παραδόξου τῆs γυναικὸs [κακοῦ] βουλευμάτος
 p. 82 B. εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κάστρου λεγομένου καὶ ὑπὸ
 πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου, φθάνει ποτὲ καὶ εἰς
 τὰs τοῦ βασιλέωs ἀκοάς· καὶ συντόμως διαμηνύσας
 τὴν γυναῖκα, φησὶ πρὸς αὐτήν· „διὰ ποίαν ἀφορ-
 15 μὴν, ὧ γύναι, παραδίδεις σεαυτὴν τῷ πυρί;“ ἡ δὲ
 εἶπεν ὅτι „οὐκ ἤκουσάς μου, μὴ ἐκδικήσας με ἀπὸ
 τοῦ παιδὸs σου, καὶ οὐκ ἐφόνευσας αὐτὸν ὡs ἔπρεπε.“

1 ὑπόπτευε ABVD: ὑπώπτευε Boissonade 2 ὃ μέλλει] *inter haec uocabula quaedam uidentur excidisse. ὑφωρᾶτο τῇ ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσεσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν κατάγγελων. M. u. D καὶ ἐπειδήπερ] antecessit p. 63, 25 ὡρμησεν ἑαυτὴν ἐμβαλεῖν: quidni fecit? mire hiat narratio in utraque recensione: nam oportebat referrī eam prohibitam esse et a quo tandem prohibita sit. accedit quod quae inde a 63, 12 narrata sunt hic repetuntur. culpam autem in eum referendam uideri qui priorem recensionem ex qua utraque, et Parisina (Vindobonensis) et Monacensis deriuata est concinnauit dixi ad p. 32, 11. cf. D 3 ἡμέρα VMD: om. (AB) Boiss. uocabulum non necessarium retinui quia ex Boissonadii silentio tantum concludi potest in A et B deesse 4 ἠγωνίζετο] cf. 57, 10 5 ἐβάλλετο V 7 λάβη i. e. λήψεται κακῷ V: om. (AB) Boissonade 10 κακοῦ seclusi; τ. γ. τοιούτου αὐτῆs χαλεποῦ β. M; u. D 11 καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου om. VB, D 13 διαμηνύσας] i. e. arcessens, μεταπεμψάμενος, qua significatione etiam κελεύειν scriptor adhibuit; u. 7, 18 14 ποίαν i. e. τίνα 15 παραδίδεις dicunt recentiores 17 ἔπρεπε V ἔπρεπεν (AB) Boiss.*

καὶ ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ὑπαχθεῖς, ὄρκους στε-
 ρεοὺς αὐτῇ δέδωκεν, ὅτι χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὸν
 υἱὸν φονεύσει. ἢ δὲ μιὰ παλλακὴ καὶ πόρνη ἀπο-
 δεξαμένη τὸν λόγον, ἐκράτησεν ἑαυτὴν τοῦ τοιούτου
 ἐγχειρήματος [τοῦ πυρός]. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίκα 5
 δέδωκε τὴν ἀπόφασιν μετ' ὀργῆς φονευθῆναι ἀν-
 υπερεθέτως τὸν υἱὸν αὐτοῦ. τῆς οὖν ἀναισχύντου
 καὶ ἀπανθρώπου καὶ ὠμοτάτης καὶ θηριώδους ἀπο-
 φάσεως ἐξελθούσης, ὁ τοῦ βασιλέως ἑβδομος καὶ
 φιλοσοφώτατος σύμβουλος ἀκούσας καὶ οἱ λοιποὶ 10
 [ἕτεροι] ἐξ σφόδρα ἠγανάκτησαν ἀνιαθέντες ἐπὶ τῷ
 τοῦ βασιλέως υἱῷ, ὀρῶντες ἀναίτιον [καὶ] ὡς κακοῦρ-
 γον κινδυνεύοντα. καὶ ὁμοῦ ἐφίστανται τῷ τοῦ
 βασιλέως σπεκουλάτωρι ἤδη τὴν σπάθην πρὸς τὴν p.83 B.
 σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἐτοίμην φέρουσι, παρακαλοῦντες 15
 ὀλίγον ἀκαρτερεῖν τὸν τοῦ παιδὸς φόνον, ἕως ἂν
 ὁ τῶν συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ. οὐ μόνον δὲ τὸν σπε-
 κουλάτωρα παρεκάλουν, ἀλλὰ καὶ δῶρα δεδώκασιν·
 ὅστις καὶ τοὺς τοιούτους ἐντραπεῖς ἄνδρας, ἤκουσε 20
 τὴν αὐτῶν παράκλησιν καὶ ἀνέμεινε. ὁ δὲ τῶν
 συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν βασι-
 λέα ἐλθὼν καὶ κατὰ τὸ ἔθος προσκυνήσας, „ξῆθι“
 ἔφη „ὦ βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.“ καὶ φησι „γι-
 νώσκειν σου τὸ κράτος παρακαλῶ, ὅτι ἐξαίσιον 25

3 φονεύσει *scripsi*: φονεύσειεν ABV διαχειρίζεται M
 παλλακὴ V 5 τοῦ πυρός, *quibus caret* M, *seclusi* 6 μετ'
 ὀργῆς *in* MD *quoque inest* 11 ἕτεροι A: *om.* VBD. *malui cum*
his libris omitttere quam mutare in ἑταῖροι: σὺν αὐτῷ οἱ ἕτεροι
 ἐξ συμφιλόσοφοι M 12 καὶ, *quod om.* M, *seclusi* 14 σπε-
 κουλάτωρι ABV *semper*: σπεκουλάτωρι M *et* Du Cange; *quam*
formam ubique restitui 15 ἑτοιμον *supra* 16 ἀκαρτερεῖν
 φόνον *differre*, *uernacule warten mit* — 21 ἀνέμεινε ABV
lemma: ἑβδομος φιλόσοφος

πράγμα καὶ ἔξω φύσεως καὶ ἀδικώτατον δοκιμάξεις
 ποιῆσαι, ὅτι σου τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι
 προσέταξας διὰ μικρὰν γυναικὸς ὑπόσχεσιν καὶ ὄρ-
 κον οὕτως ἀνεξετάτως κρατηθεὶς καὶ ἀκούσας τῶν
 5 λόγων αὐτῆς, καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντός σου κἂν
 ἀληθῆ κἂν ψευδῆ τὰ λεγόμενα κατ' αὐτοῦ. ἤκουσα
 p. 84 B. δὲ καὶ τοῦτο, ὡς διὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ νηστειῶν
 ἔτι γε μὴν καὶ ἐλεημοσυνῶν ἀπὸ θεοῦ ἢ τούτου μή-
 τηρ τὸν παῖδα ἐξαιτήσατο· ὃν γοῦν ὁ θεὸς διπλῶς
 10 σοι δέδωκε, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὰς τῆς δεσποίνης
 ἰκεσίας, διὰ ῥῆμα γυναικὸς ἀνεξέταστον θανάτῳ
 αὐτὸν παραδίδως; ἀλλ' ὅμως νῦν ἰκετεύω ἀκοῦσαί
 μου τῶν ῥημάτων τουτωνί·

Ἄνθρωπος τις δαιμόνιον εἶχε, μαντευόμενος καὶ
 15 λέγων ὅσα ἐρωτοῦσαν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· ὅστις
 δαίμων ἐκαλεῖτο πνεῦμα πύθωνος· τάχα δὲ λέγων
 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δαίμονος συνῆγε κέρδη
 πολλά. οὐ μόνον δὲ προέλεγεν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μαν-
 τείας καὶ ἰατρικῆν ἐγνώριζε. λοιπὸν εἶ τις ἄνθρω-
 20 πος ἠρώτα αὐτὸν περὶ ἀφανῶν πραγμάτων, τὰς

1 ἀδικώτητα A noto compendio, quod extat in V quoque, deceptus 2 μαχαίρας ἔργον γενέσθαι dixit etiam Cinnamus aliiue similiter cf. p. 30, 1. Wyttenb. St. Th., Boiss. ad Nic. Eug. p. 59 3 μικρὰν ABV(D): μιὰρᾶς? sed M ψιλήν 5 λόγων αὐτῆς] in structura ne offendas τάντη A 7 εὐχῶν VBMD: om. A 9 debebat ἐξητήσατο ut exhibet M (σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐξητήσασθε) et supra legimus 10 καὶ κατὰ τὰς? 12 νῦν scripsi: μου ABV. utrumque pronomen ferri posse uidebatur restituta ea qua scriptor crebro utitur structura ἰκετεύω, ἀκουσον: sed in ea, qua nec ipsa abstinuit, ἰκετεύω ἀκοῦσαι, prius μου delendum erat. u. D 14 lemmata: διήγησις τοῦ ἐβδόμου φιλοσόφου ABV, add. ἡ τελευταία A καὶ τελευταίου B nihil V: narratione caret Ven. 15 ἐρωτοῦσαν i. e. ἠρώτων forma barbarā; uide praefationem 16 πνεῦμα πύθωνα Act. Ap. 16, 16 optimi libri: ubi uide quae Meyer conguessit 18 ne putes pro δὲ scribendum esse γάρ uel pro u. λέγων 16 προλέγων:

ἀπολογίας ἐτοίμως ἀπέδιδεν. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ
 τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως ἐπεσώρευε χρήματα πολλά.
 μιᾶ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ κατοικοῦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 πνεῦμα εἶπεν ὡς „ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπέρχομαι ἀπὸ
 „σοῦ, καὶ πλέον οὐκ ἔχεις με. πλὴν πρὸ τοῦ ἐξελ-⁵
 „θεῖν με ἀπὸ σοῦ, λόγους τρεῖς παραγγέλλω σοι· καὶ^{p. 85 B.}
 „οἶον ἂν (διὰ) τῶν τριῶν λόγων ζητήσης παρὰ θεοῦ,
 „εὐθύς δοθήσεται.“ ταῦτα εἰπὼν ὁ δαίμων τῷ ἀν-
 δρὶ ἐφανέρωσε καὶ τοὺς τρεῖς λόγους. εἶτα μακρὰν
 διέβη τοῦ ἀνδρός. καὶ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ μαντικοῦ¹⁰
 δαίμονος ἀπ’ αὐτοῦ ἐξεληθόντος, μετὰ λύπης ἦλθεν
 καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσέδυσεν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 ἡ γυνή, „τί οὕτως“ ἔφησε „σκυθρωπὸς καὶ ὠχρο-
 „τατος γέγονας;“ καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπεκρίνατο· „ὦ γύ-
 „ναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο πνεῦμα, δι’ οὗ ἔμαν-¹⁵
 „τευόμην καὶ τὰς ἰατρείας ἐποίουν, ἐξῆλθεν ἀπ’
 „ἐμοῦ τελείως· καὶ διὰ τοῦτο πῶς δύναμαι ζῆν;
 „παρ’ ἐκείνου γὰρ τοὺς λόγους ἐδιδασκόμην καὶ
 „προέλεγον καὶ εἶχον τὰ κέρδη.“ ἡ δὲ γυνή τῶν
 λόγων ἀκούσασα, κάκεινη ἐλυπήθη. ὁρῶν δὲ αὐτὴν²⁰
 ὁ ἀνὴρ πικρῶς κλαίουσαν, ἐπεχείρει παραμυθεῖσθαι
 αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· „μὴ λυποῦ, ὦ γύναι·
 „τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο τρεῖς λόγους με παρήγγειλεν,
 „ὥστε δι’ ἐκείνων τῶν τριῶν λόγων ὅπερ ἂν ἀπὸ^{p. 86 B.}

nam προέλεγεν respicit u. μαντευόμενος 1 ἀπέδιδε libri.
cf. 64, 15 οὗτος] οὕτως M 5 οὐκέτι ἔξεις M 6 λόγους]
precandi formulas „Sprüche“ σοι] σοῦ V 7 διὰ adieci
cl. 24, quamquam fortasse non librarium sed qui hanc recensionem
confecit corrigens, ut sententia constet. ἐν ἐκάστῳ τούτων ὁ
ἂν θεόθεν αἰτήσης M. u. D ζητήσεις ABV: ζητήσης Boiss.
αἰτήσης M 8 εὐθύς σοι? addit σοι M, σοῦ D 11 ἀπῆλθεν?
 14 παραγέγονας M 23 με supra scriptis l. oi alia ut uide-

tur manu V. μοι M μου D παρήγγειλε AB παρή V

„του̅ θεοῦ ζητήσω, ἔξω ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐφανε-
 „ρωσέ μοι ὅτι ἅμα τοῦ ζητῆσαι ἐμὲ γενήσεται.“ τού-
 τοις τοῖς λόγοις ἡ γυνὴ καλοκαρδίσασα, „ὦ̅ ἄνερ,
 ἀρκετά σοι“ ἔφη „τὰ τρία λόγια εἰς τὸ ἔμπροσθεν.“
 5 ὁ δὲ ἀνὴρ πάλιν λέγει· „τί οὖν συμβουλεύεις μοι
 αἰτήσασθαι ἐκ θεοῦ;“ ἡ δὲ γυνὴ πονηροτάτη ὑπ-
 ἀρχουσα καὶ πρὸς ἀπρεπεῖς ὀρέξεις καὶ παραλό-
 γους δεδουλωμένη καὶ τὴν συνουσίαν ἀγαπῶσα,
 φησὶν· „οἶδα, ὦ̅ ἄνερ, ὡς καὶ σὺ τοῦτο γνωρίζεις·
 10 „οὐδὲν ἄλλο ἀγαπητικώτερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 „ἔστιν ἢ μόνον τὸ κοιμᾶσθαι ἄνδρα μετὰ γυναικός·
 „ζήτησον οὖν τὸν θεὸν πολλοὺς ὄρχεις γενέσθαι ἐν
 „τῷ σώματί σου.“ ὁ δὲ ἄφρων ἐκεῖνος ἀνὴρ τὴν
 τοιαύτην ἅμα δέησιν ἐποιεῖτο, καὶ ἅμα τῇ εὐχῇ αὐ-
 15 τοῦ ὅλον τὸ σῶμα γέγονε μεστὸν καὶ νεφρῶν καὶ
 ὄρχεων· ἅπερ ἰδὼν ὁ ἄθλιος ἑαυτὸν ἐβδελύττετο,
 καὶ τὴν γυναικὰ ἰσχυρῶς τύπτει καὶ καθυβρίζει. καὶ
 p. 87 B. τοσοῦτον ἠγριώθη κατ' ἐκείνης, ὡς βουληθῆναι καὶ
 αὐτὴν ἀποκτεῖναι, λέγων πρὸς αὐτήν· „αὕτη σου
 20 „ἔστιν ἡ καλὴ συμβουλή, ὦ̅ κατάρατον γύναιον, ἡ
 „φέρουσα ἡμῖν κέρδος; οὐκ ἐνετραπῆς αὐτὴν τὴν
 „πονηρὰν βουλήν καὶ αἰσχύνης γέμουσαν βουλεύ-
 „σασθαι με;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί
 „τοσοῦτον ὀργίζεσαι, ἄνθρωπε; μηδὲν ταραχθῆς ἢ

1 ἔξω V   2 ἅμα τοῦ *Malalas aliique Byzantini dixerunt*
 4 τὸ ἔμπροσθεν] *tempus futurum*   8 τὴν οὐσίαν V
 9 φησὶν M φησί ABV   10 ἄλλ' A ἀγαπιτικώτερον ABV:
corr. Boissonade, D εἰς] „für“   11 ἔστι ABV   16 ὄρ-
 χέων ABV: *correxit Boissonade* [καὶ ὄρχεων]? ὅπερ? *uide*
 69, 5 ὄρχεων 6 ἅπερ *quasi antecesserit νεφρῶν*   18 καὶ *in-*
gendum cum u. ἀποκτεῖναι. cf. 65, 18. 19   21 αὐτὴν] *cum*
non sequatur superlativius πονηροτάτην nescio an scribendum sit
ταύτην uel αὐτή   24 ὀργίζεσαι] *cf. n. ad 58, 16*

„λυπηθῆς περὶ τούτου· ἕτεροι γὰρ δύο λόγοι ἀπέ-
 „μεινάν σοι. καὶ παρακάλεσον τὸν θεὸν διὰ τοῦ
 „ένος ῥήματος τοὺς ἰθυφάλλους τούσδε ἀπὸ σοῦ
 „διαβῆναι.“ καὶ ἅμα, τῇ συζύγῳ πεισθεῖς, αἰτεῖται
 παρὰ θεοῦ καὶ ἠλευθερώθη τῶν ὄρχεων· ἔχασε δὲ 5
 μετὰ τούτων καὶ ἄσπερ εἶχεν ἀπὸ γενέσεως. εὐθύς
 οὖν ὁ ἀνὴρ πάλιν ἀπὸ τῆς λύπης* ἐπὶ πλεόν κατα
 τῆς γυναικὸς ἀγριουῖται καὶ δοκιμὴν ποιεῖται τοῦ
 θανατῶσαι αὐτήν. ἢ δέ φησι· „διὰ τί ὄρμας θανα-
 „τῶσαί με; μηδὲν γὰρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ νῦν λυποῦ· 10
 „εἷς γὰρ ἔτι λόγος σοι ἀπέμεινε. καὶ ζήτησον τὸν
 „θεὸν τοὺς ἀπὸ γεννήσεώς σου ὄρχεις ἀπολαβεῖν.“
 ὁ δὲ τοῦτο ζητήσας μόλις ἔτυχε τοῦ ζητήματος.

Βλέπε οὖν, ὦ βασιλεῦ, ὅποια ἔργα τῷ ἀνδρὶ p. 88 B.
 ἐκείνῳ συμβέβηκε, διότι ἀσυλλογίστως τῇ πονηρᾷ 15
 βουλῇ τῆς γυναικὸς ὁ μάταιος ἐπίστευε. καὶ νῦν
 λοιπὸν μακροθύμησον, παρακάλῳ, καὶ μὴ σπούδαζε
 πρὸς τὸν ἄδικον τοῦ υἱοῦ σου φόνον, μηδὲ συναρ-
 παγῆς τῇ τῆς γυναικὸς πονηρᾷ καὶ ἀναισχύντῳ συμ-
 βουλῇ· μᾶλλον γὰρ ὅταν ὑπάρχη ἢ διαβάλλουσα 20
 γυνὴ κατὰ πολὺ κακώτροπος καὶ πρὸς φόνον ἐρε-
 θίζουσα, φαίνεται ὅτι οὐ διὰ δίκαιόν τι συμβουλεύει

1 ἀπέμεινάν σοι scripsi: ἀπεμείνασι libri forma barbara
 in hoc ceteroquin scriptore ferenda: sed quod sententia requirit
 pronomen est in M ἕτεροι γὰρ σοι δύο ὑπελείφθησαν λόγοι
 et infra 11: D om. σοι 2. 11 3 ἰθυφάλλους V 5 ἠλευ-
 θερώθη ABD ὄρχεων ABV ἔχασε V. amisit 6 ἄσπερ
 scripsi: ἄσπερ ABV. cf. ad 68, 16. ἃ δὴ γεννητὰ αἰδοῖα M.
 u. D 8 δοκιμῇ] conatus 10 μηδὲ A μηδὲ V 11 καὶ
 δὴ? 12 γενέσεως? ἀπολαβεῖν scripsi ut est in M: λα-
 βεῖν ABV 13 μόλις M 15 ἀσυλλογίστως V relicto tamen
 litterae λ alterius spatio 17 σπουδάξης V: σπουδάσης?
 κατεπέλογον M 18 et p. 70, 6 μηδὲ V ut saepissime 20
 ὑπάρ V ὑπάρχει A 21 καταπολὺ ABV ut διατοῦτο V p.
 70, 1 et alibi saepissime

καὶ ἐπαινετόν, ἀλλὰ δι' ὄρεξιν καὶ μανίαν. καὶ διὰ
τοῦτο οὐδαμῶς οὐδαμῆ πρόπει πιστεύειν αὐτήν.
ὅμως καὶ ἄλλης διηγήσεώς μου ἀκοῦσαι παρακαλῶ.

Ἄνθρωπος τις ὑπῆρχεν, ὃς ὤμοσεν εἰς ἑαυτὸν τοῦ μὴ
5 καθίσει εἰς ἓνα τόπον ἢ εἰς παραδιαβασμούς ὡς νέος
περιπατήσαι μηδὲ γυναῖκα λαβεῖν, ἕως ὅτου νὰ μάθῃ
τὰς πονηρίας ὅλας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν κακῶν
γυναικῶν. καὶ τὸν λογισμὸν τοῦτον ἔχων ἐν ἑαυτῷ,
p. 89 B. ἐξῆλθε τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ περιεπάτει κατὰ πό-
10 λιν καὶ χώραν, μαθεῖν σπουδάζων ἅπερ ἠβούλετο.
ἄλλος δέ τις ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ συναντήσας,
ἠρώτησεν αὐτόν· καὶ ὡς ἤκουσεν αὐτοῦ, ὅτι διὰ
τῶν πονηριῶν τῶν γυναικῶν περιπατεῖ, μαθεῖν βου-
λόμενος [τὰς πονηρίας], „ὦ ἄνθρωπε, μάτην κο-
15 πιᾶς.“ φησὶν „οὐ γὰρ δυνήσῃ τὰς τῶν γυναικῶν
„γνώμας καὶ πονηρίας εὐρεῖν ἢ μαθεῖν. εἰ δὲ θέ-
„λεις μαθεῖν ὀλίγα τινὰ ὡς ἀμετρήτων οὐσῶν, εὐρὲ
„τόπον τινὰ μοναξόν, καὶ σύναξε στάκτην ἢ κονι-
„ορτὸν τῆς γῆς πολὺν καὶ κάθισον ἐπάνω αὐτοῦ
20 „τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίας, ἐσθίων

3 διηγήσεώς μου] *hanc inclinandi rationem etsi falsum esse
puto tamen reliqui* ἀκοῦσαί σε? ἀκουσον? 4 lemma διή-
γησις τοῦ αὐτοῦ ἑβδόμου φιλοσόφου 5 καθίσει] *sedem
atque domicilium constituere* παραδιαβασμούς] *libidinibus
indulgentem circumuagari* 6 λαβεῖν *docet inf. aor. esse a
scriptore profectum* νὰ *barbarum est in ABV, D.* (ὅτουναμάθη
V). ἕως ἂν ἐπισταίῃ M 12 ἠρώτισεν V καὶ ὡς ἤκου-
σεν αὐτόν (AB) Boiss.: *om. V. scripsi αὐτοῦ: μαθῶν πρὸς
αὐτοῦ M. u. D* διὰ τῶν πονηριῶν *i. e. διὰ τὰς πονηρίας uel
potius τῶν πονηριῶν ἕνεκα* 14 τὰς πονηρίας *deleui; μαθεῖν
βουλόμενος quoque fortasse eicere debebam* 15 τὰς] πάσας
τὰς? 17 οὐσῶν BV αὐτῶν A. αὐτῶν οὐσῶν Boissonade
εὔρε ABVD, *forma uolgaris* 18 σύναξε] σύναξαι? *sed
hodierni Graeci ita scribunt* ἢ κονιορτὸν *om. D: propter u.
πολὺν et ἐπάνω αὐτοῦ deleri non potest; sed fortasse uu. στά-
κτην ἢ eicienda sunt* 20 ὁμοίας V: ὁμοίως (AB) Boiss.
om. D

„καὶ πίνων ὀλίγον· καὶ τότε θέλεις δυνηθῆν εὐρεῖν
 „τὰς πανουργίας τῶν γυναικῶν.“ ὁ δὲ νέος τῶν
 λόγων τούτων ἀκούσας, ἐποίησε καθὼς ἐκεῖνος ἐδί-
 दाξε, καὶ ἦν καθήμενος ἐπὶ σποδοῦ τρώγων ὀλίγα·
 καὶ ἐφ’ ὅλαις τεσσαράκοντα ἡμέραις καὶ τεσσαρά- 5
 κοντα νύκταις ἀπεγράφετο τὰς τῶν γυναικῶν πα-
 νουργίας. καὶ ὡς ἐτελέσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ νύκται, p. 90 B.
 ὡς ὕστερον ἐφάνη αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν
 γυναικῶν ἀφῆκεν ἄγραφον, ἔλαβε τὰς πονηρίας ἃς
 ἔγραψε καὶ ἐστράφη εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτοῦ. καὶ 10
 ἐπανερχόμενος εὐρὼν χωρίου, ἔμεινε ἐκεῖ ἀναπαυ-
 θῆναι μικρόν. ἐν τῷ χωρίῳ γοῦν ἐποίησέ τις τρα-
 πέζην μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· μετὰ πάντων δὲ
 ἐκάλεσε καὶ τὸν ξένον· ὃς καὶ ἐλθὼν ἐκαθέσθη μετὰ
 τῶν λοιπῶν, μὴ ἐσθίων ὁμοίως ἐκείνοις τὰ ἐν τῇ 15
 τραπέζῃ. ὅτε καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἔχων τὴν τρα-
 πέξαν· „πόθεν εἶσαι καὶ τίς εἶσαι, ὦ φίλε;“ ὁ δὲ
 εἶπε· „στρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὀρᾷς, καὶ ἀπὸ
 „μακροῦ τόπου ἦλθον ἐνταῦθα. καὶ γὰρ ἐξῆλθον
 „ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, ὅπως νὰ μάθω φρόνησιν 20
 „καὶ νὰ ἐγνωρίσω τὰ τῶν πονηρῶν γυναικῶν πονη-
 „ρεύματα.“ τότε λέγει ὁ οἰκοδεσπότης πρὸς τὴν
 ἑαυτοῦ γυναῖκα· „ὁ ἄνθρωπος οὗτος ξένος ἐστὶ τοῦ
 „χωρίου ἡμῶν καὶ οὐδ’ ὅλως ἤκουσε φαγεῖν εἰς τὴν

1 δυνηθεῖν ABV, δυνηθῆ D. θέλεις δυνηθῆν *circumscribendo tempori futuro inseruit, quod exhibet M* 2 τὰς] τινὰς? cf. p. 70, 17. μέρος τι D 5 ἐφ’ ὅλαις i. e. παρ’ ὅλας M 6 νύκταις *forma barbara recentiores utuntur* 8 ὕστερον] *denique. ἐσύστερον M ἐφάνη i. e. ἐδόκει M* 10 ὀσπήτιον BV 11 ἔμεινε (AB) Boiss. 12 τραπέζην] *coenam. cf. n. ad 59, 11* 14 ἦλθε A 17 ἦσαι A. εἶσαι *est forma uulgata* 18 στρατοκόπος] *peregrinator* 20 ὅπως νὰ μάθω V, *sed statim νὰ ἐγνωρίσω. uerbum ἐγνωρίζειν scriptori non est eripiendum. cf. p. 141, 6 B.* 24 ἤκουσε] *i. e. ὑπακούει ὥστε φαγεῖν, nisi reponendum ἠξίωσε εἰς] uernacule „an“*

„τράπεζαν ἡμῶν· ἐξέβη γὰρ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐ-
 p. 91 B. „τοῦ καὶ ὅλας τὰς χώρας περιεπάτησε καὶ πάσας τὰς
 „πονηρίας τῶν γυναικῶν ἔμαθε καὶ ἔγραψεν. ἀλλ’
 „ἀναστᾶσα, γύναι, οἰκονόμησον αὐτῷ ἰδίως τὰ πρὸς
 5 „τροφὴν αὐτοῦ, ὡς ἂν παρ’ ἡμῖν οὗτος ὁ ξένος
 „μετὰ καλῆς φιλίας τραφῇ.“ ἡ δὲ γυνὴ πάντα
 ἐποίησε καθὼς ὁ ἀνὴρ ἐνετείλατο, καὶ τὸν ξένον
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐνδότερον οἶκημα καὶ παρέθηκε
 τράπεζαν μεστὴν τροφῶν. εἶτα ἐπηρώτησεν αὐτὸν
 10 λέγουσα· „τί ἐποίησας, ὦ ἄνθρωπε; γέγραφας πά-
 „σας τὰς τῶν γυναικῶν πονηρίας;“ ὁ δὲ „ναί.“
 φησὶν „οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν γυναικῶν ἢ ἐπιβου-
 „λὴν ἢ κατασκευὴν κακὴν ἄγραφον ἀφῆκα.“ ἡ δὲ
 γυνὴ τῶν λόγων τούτων ἀκούσασα, κατέλαβεν αὐ-
 15 τὸν εἶναι ἄγνωστον καὶ ματαιόφρονα, καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν εἰρωνευομένη ἔλεγεν· „ἐπειδὴ, ὡς λέγεις, ὦ
 „ξένε, πάντα τὰ πονηρεύματα ἔγραψες, ἀδύνατόν
 „ἔστι γυναῖκα, εἰ καὶ ἐγὼ εἶμι, τεχνάσασθαι τι
 p. 92 B. „πρὸς σὲ πονηρὸν ἢ διὰ λόγου ἢ ἔργου; πλήν, ὡς
 20 „ἂν λέγω σοι μιᾶς γυναικὸς ἔργον, ἀκουσον εἰάν
 „ἔχῃς γραμμένον τοῦτο.“ ὁ δὲ εἶπεν· „εἰπέ.“ ἡ δὲ
 γυνὴ ἔφη·

„ἦν τις ἀνὴρ ἔχων γυναῖκα τιμίαν καὶ φρόνι-
 μον, ὅστις ἀεὶ περισύρων τὰς γυναῖκας ὅλας ἐτύγ-
 25 χανεν. ἡ δὲ γυνὴ ἀντέλεγε τῷ ἀνδρί· „μὴ ὕβριζε

4 οἰκονόμησον VB οἰκονόμισον A: *correxi* 5 παρ’ ἡμῶν
 M 6 καλῆς] πάσης? cf. ad 29, 12 9 ἐπηρώτισεν V
 15 ἄγνωστον] cf. p. 114 B. m. 17 ἔγραψες pro eo quod
 est ἔγραψας dicunt Graeci recentissimi; eidem εἰάν εἶμι 18
 19 λόγον et λόγου A ἢ ἔργου] praepositionem repetunt MD
 interrogandi signum posui ὡς εἰάν ABV: scripsi ὡς ἂν
 „ut hoc utar exemplo“ 20 εἰάν] num 21 γραμμένον cf.
 50, 10 εἶπε V 23 hanc narrationem praetermisit M

„πάσας, ἀλλὰ τὰς κακὰς.“ ὁ δὲ ἀντέφησεν· „ὄλας.“
 ἢ δὲ „μὴ οὕτως λέγε,“ φησὶν, „ἐπεὶτοι γε οὐκ ἔτυ-
 „χες ἐμπλακῆναι ἐν μιᾷ τούτων.“ ὁ δὲ λέγει· „εἰ
 „ἐτύγχανον ἐν μιᾷ τούτων κακῆ, ἔμελλον αὐτὴν
 „ῥινοτομῆσαι.“ πλησίον γὰρ τῷ οἰκήματι αὐτοῦ 5
 φιλονεικοῦσαι ἐτύγχανον αἱ γειτόνισσαι, καὶ οὗτος
 καθ' ἑαυτὸν ὕβριζεν αὐτάς. ἢ δὲ γυνὴ λέγει τῷ ἀν-
 δρὶ· „σήμερον τί ποιεῖς;“ ὁ δὲ λέγει· „ἀπέρχομαι
 „εἰς τὸ χωράφιον· καὶ σὺ ἀργὰ μαγείρευσόν τι καὶ
 „φέρε μοι ἔξω νὰ φάγω.“ ἢ δὲ ἀπελθοῦσα εὗρεν 10
 ὀψάρια κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἠγόρασε. καὶ τὸ μὲν μα-
 γέρευμα μετὰ τοῦ τζουκαλίου ἐκόμισε τῷ ἀνδρὶ αὐ-
 τῆς φαγεῖν. αὕτη στρεφομένη πρὸς τὸ ὀσπήτιον
 ῥίπτει κατὰ τὴν τοῦ ἀρότρου σκαφὴν ἐν γυλλάριον, p.93 B.
 ἀλλαχοῦ δὲ δύο, ἕως ὅτου ἔρριψεν ὄλα. καὶ ὁ ἀνὴρ, 15
 τῆς γυναικὸς διαβάσης, ἐρχόμενος μετὰ τῶν βοῶν
 ἀροτριᾶν, εὗρίσκει τὰ ὀψάρια ἐρριμμένα, ποῦ μὲν
 δύο, ποῦ δὲ τρία, καὶ ἐσύναξεν αὐτά. καὶ ἀργὰ
 σχολάσας ἄπεισιν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ λέγει τῇ γυ-
 ναικί· „οὐκ ἐποίησάς τι, ὥστε φαγεῖν ἡμᾶς ὀψέ;“ 20
 ἢ δὲ „μὴ ἔχουσά τι“ εἶπεν „ἢ κρέας ἢ ὀψάριον ἢ
 „ἄλλο τι, οὐκ ἐμαγείρευσα.“ καὶ ὅς φησιν· „ἰδοῦ

2 ἔτυχεν ABV: ἔτυχες scripsi. τυγχάνειν cum infinitivo
 coniunctum ne te offendat 6 γειτόνισσαι VB γειτόνησαι A:
 correxit Boissonade 9 ἀργὰ i. e. ἀργῶς „in aller Ruhe“
 10 εὗρε ABV 11 μαγέρευμα forma uolgaris 12 τζο-
 καλίου V cf. 31, 19 13 αὕτη] εἶτα? ὀσπήτιον VB
 14 τὴν om. VB τοῦ] τῶν A „in A est compendium quod
 ad γυλλάρι [γυλάρι Du Cange] fere ducit“ Boissonade.
 16 διαβαίνειν est discedere 17 ἐρριμμένα V ποῦ μὲν ..
 ποῦ δὲ scribitur, non ποῦ μὲν .. ποῦ δὲ 18 ἐσύναξεν cf.
 59, 7 [ἀργά]? nisi σχολάσας interpreteris laborem finiens.
 om. D. 20 ποιεῖν ut nostrates ὀψέ] uernacule zu Abend
 21 εἶπειν A ὀψάρια A (D) 22 ἄλλό τι V ut saepius
 οὐκ ἐμαγείρευσα] „ich habe nicht gekocht“

„ὀψάρια, ἃ εὔρον ἐν τῷ χωραφίῳ, καὶ ἔψησον αὐτά.“
 ἢ δὲ ἀκούσασα, τὰ μὲν ὀψάρια λαβοῦσα ἔκρουσε·
 τράπεζαν δὲ θείσα, λέγει ὁ ἀνὴρ· „τὰ ὀψάρια ποῦ;“
 ἢ δέ, „ποῖα ὀψάρια;“ φησὶν. ὁ δὲ λέγει· „μωρή,
 5 „οὐκ ἔφερά σοι ἀρτίως ὀψάρια, ἃ εὔρον εἰς τὸ χω-
 „ράφιν;“ ἢ δὲ ἅμα ταῖς ὄνυξι σπαράξασα τὰς πα-
 ρειᾶς ἐβόησε· „ἀκούσατε, γείτονες.“ καὶ τῶν γει-
 τόνων συναχθέντων λέγει ἡ γυνή· „ἀκούσατε, ἄρ-
 „χοντες· ὀψάρια [γυλλάρια] λέγει μοι ἐψηῆσαι ἃ ἔφερεν
 10 „ἀπὸ τὸ χωράφιον.“ καὶ οἱ ἄνθρωποι συναχθέντες
 p. 94 B. λέγουσι τῷ ἀνθρώπῳ· „τί λέγεις; ἐν τῷ ἀγρῷ ὀψάρια
 „εὐρίσκονται;“ ὁ δὲ λέγει· „αὐθέντες καὶ ἀδελφοί,
 „ἐγὼ εὔρον αὐτὰ ἐκεῖσε· πῶς δὲ εὐρέθησαν οὐκ
 „οἶδα.“ τότε τῆς γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον
 15 „ἔχει οὗτος,“ οἱ δὲ γείτονες ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ πέ-
 δαις σιδηραῖς ἔβαλον· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ δεῖλαιος
 ἔλεγε· „καὶ οὐχ εὔρον τὰ γυλλάρια καὶ κομίσας δέ-
 „δωκα τῇ κυνὶ ταύτῃ, εἰπὼν Ἐψησον αὐτά; κατὰ τί
 δὲ ἐσιδέρωσάν με;“ τῆς δὲ πάλιν βοώσης, καὶ ἡμέρας
 20 ἐπιγενομένης, παραγίνονται οἱ γείτονες ἐρωτῶντες·
 „τί γέγονας;“ ὅτε καὶ αὐθις τὴν ἀλήθειαν ὁ ἄτυχος

3 θεῖσα *nominatiuus in hoc scriptore utique ferendus*

4 φησί libri μωρή *ut aliae formae ionicae, ἔφερα aoristus,*
 εἰς τὸ χωράφιν *in uerbis loquentis ipsis minus etiam offen-*
dunt 6 ταῖς] *sic libri* 8 ἄρχοντες] *more nostro omnes ui-*
cinos adloquitur dominos 9 γυλλάρια *seclusi; om. D* 12 αὐ-
 θέντες] *uide indicem* 13 πῶς] *qui factum sit ut inueniri*
potuerint 15 δὲ *om. B. sed talis structura apud recentiores*
non infrequens est ἐν ποσὶ πέδαις ἔβαλον *mire dictum: πέ-*
δαις ἔβαλον uidetur in unum quasi uerbum coaluisse uincire.
 ἐν τῇ ποσὶ A, *unde Boissonade malebat ἐν τοῖς ποσὶ* 16
 νύκτα VD: νύκταν (AB) Boiss. 19 σίδερος *Graeci recentio-*
res dicunt, in multis uocabulis praesertim ubi insequitur l. q pro
l. η substituentes ε, uelut in θερίον καὶ *hoc modo minus*
commode saepe additur 21 γέγωνας? *sed u. 38, 3* ὅτε
 Boissonade: ὁ δὲ libri; u. D ἄτυχος *utique scriptoris est*

ἔλεγε. τῆς δὲ γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον ἔχει,“ οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως ἐπίστευον τὴν γυναικᾶ, καὶ ἔλεγον· „ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἔπαθέ τι.“ μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν λέγει ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ· „πεινᾶς; ἵνα „σοι δώσω τι φαγεῖν.“ ὁ δὲ λέγει· „ναί· καὶ τί 5 „ἔχεις δοῦναι μοι φαγεῖν;“ ἢ δέ· „ὀψάρια τηγάνου.“ ὁ δέ· „καλῶς εἶπας, ὦ γύναι· ἅ σοι ἐκόμισα ὀψάρια „ἀπὸ τὸ χωράφιον, ταῦτά εἰσι;“ καὶ ἅμα ἡ γυνὴ „ἄρχοντες χριστιανοί, ἀκόμη τὸ δαιμόνιον κατέχει p.95 B. „τοῦτον, καὶ πάλιν ὀψάρια λέγει.“ τοῦ δὲ εἰπόντος 10 „οὐκ ἔτι τὸν λόγον εἶπω τοῦτον,“ ἡ γυνὴ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ἐκείνων, μὴ εἰπὼν ἔτι λόγον περὶ τούτου. ὕστερον δὲ λέγει τῇ γυναικί „λύσον με.“ ἢ δὲ λέγει· „μὴ ὀψαρίων μέ- „μνησαι;“ ὁ δὲ λέγει· „οὐκ οἶδα τί λέγεις.“ τότε 15 ἔλυσεν αὐτόν, καὶ λέγει· „ὦ ἄνερ, ὅσα εἶπας, καλῶς „εἶπας· ἀλλὰ διότι ὕβριζες οὐχὶ τὰς κακὰς γυναικὰς „μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς καλὰς, κἀγὼ σοι εἶπον „Σιώπα,“ „σὺ δὲ εἶπας „Ἄν εἶχον ἐγὼ τοιαύτην πονηρὰν γυ- „ναῖκα, ἐμελλον αὐτὴν ἀνελεῖν,“ διὰ τοῦτό σοι 20 „ἐποίησα ὅσα εἶδες· καὶ μηκέτι καυχᾶσαι περιγενέ- „σθαι τῶν γυναικῶν.“ τούτοις οὖν τοῖς λόγοις

1 πάλιν βοώσης? 4 post πεινᾶς neque post φαγεῖν interrogandi signum posui. nam ἵνα significat hoc eo consilio ex te quaero ut —. cf. p. 104 B. δώσω autem est coniunctivus aoristi barbarus 6 τηγάνου i. e. τηγανιστά 9 ἄρχοντες cf. 74, 8 ἀκόμι A ἀκόμα D: ἀκόμη BV i. e. ἔτι. u. Corais στοχασμ. αὐτοσχ. ante Aelianum p. μὴ n. 3; ad Isocr. p. 3 med. 306 (29). 312 m. 342 m. et saepius 11 εἶπω coniunctivus pro futuro est 12 ἐκείνων om. (AB) Boiss. εἰπὼν ἔτι scripsi: εἰπόντι VB εἰπέν τι A; u. D. aptius autem visum est ἔτι reponere quam quod aliquando proposueram u. λόγον deleto scribere εἰπὼν τι. 13 δὲ om. V 18 καλὰς cf. n. ad 29, 12. neque opus est addi κἀγαθὰς 19 ἂν εἶχον i. q. εἰ εἶχον ut saepe; cf. 59, 13 21 καυχᾶσαι est coniunctivus temporis praesentis

προσέθηκε τῷ ξένῳ καὶ λέγει αὐτῷ· „τὸν ἐμὸν ἄν-
 „δρα βλέπεις, ὦ ξένε, κατὰ πολὺ γηραιὸν ὄντα καὶ μὲ
 „πάλιν νέαν καὶ εὐμορφον καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν
 „ὀμιλίαν ἀγαπῶσαν πολλά, σὲ δὲ νέον ὄντα καὶ δυ-
 5 „νάμενον τὴν ἐπιθυμίαν μου χορτάσαι. ὁ ἀνὴρ μου
 p. 96 B. „ἔστιν ἔξω μετὰ τῶν φίλων· καὶ σὺ ἀναστὰς πλή-
 „ρωσον τὴν ἐπιθυμίαν μου.“ ὁ δὲ ξένος ἐκεῖνος
 ἀπατηθεὶς ἔλυε τὴν ζώνην τοῦ βρακίου τοῦ ἀναβῆ-
 ναι τῇ κλίνῃ. ὡς γοῦν εἶδεν ἡ γυνὴ τὸ πρὸς συνου-
 10 σίαν σύντομον τοῦ ξένου, ἅμα βαλοῦσα τὰς χεῖρας
 ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, τὴν κόμην ἐσπάρατε βο-
 ῶσα· „βαβαί! ὅττοτί!“ καὶ τότε οἱ ἐν τῷ χωρίῳ
 οἰκοῦντες προσέδραμον καὶ οἱ καλεσμένοι. ὁ δὲ ξέ-
 νος αὐτὴν βοῶσαν ἰδὼν καὶ τὸ πλῆθος εἰσρέου εἰς
 15 τὸν οἶκον, πάλιν ἐκάθισεν ἔμπροσθεν τῆς κειμένης
 αὐτῷ τραπέζης, φόβῳ συνεχόμενος πολλῷ καὶ μὴ
 ἔχων τι διαπράξασθαι. οἱ δὲ γεωργοὶ εἰσελθόντες
 λέγουσι τῇ γυναικί· „πῶς ἔπαθες; καὶ τίς ἡ αἰτία
 „τῆς τσαύτης σου βοῆς;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν·
 20 „οὗτος ὁ ξένος, ὁ παρ’ ἡμῶν φιλοφρονούμενος, ἀπὸ
 „τῆς τραπέζης ἐσθίων, ὑπό τινος θρύμματος [ψίχας]

1 προσέθηκε] urgere. uernacule quoque zusetzen 2 κατὰ
 πολὺ] uide ind. — καταπολύ V ut saepe 4 ἀγαπῶσαν scri-
 psi: ἀγαπῶσα V ἀγαπῶ (AB) Boiss.: utramque structuram in
 hoc scriptore praesertim cum τὴν ὀμιλίαν antecederet ferendam
 duxissem si esset unde penderet σέ. itaque Boissonade qui ante
 καὶ 3 distinxit addere debebat, quod est in M, ὄρῳ post σέ δὲ; u. D
 5 ὁ δ’? 6 καὶ δὴ σὺ? 8 βρακίου] braca ἐπαναβῆ-
 ναι M rectius 13 καλεσμένοι i. e. κεκλημένοι. Boiss. Anecd.
 Gr. 4, 387. 14 ἰδὼν scripsi: εἰδὼς ABV. u. D εἰς ῥέον
 V 15 κειμένης i. e. παρακειμένης 17 τί V 18 πῶς
 non est mutandum 20 ὁ om. M 21 τῆςδε τῆς M θρύμ-
 ματος M: θρύματος ABV cf. Corais Heliod. p. 63 (19)
 ψίχας seclusi: Boissonade malebat ψιχός. ψίχας V, ψύχας et
 ψίχας B, ψύχας A; om. M. u. D

„τὸν λαιμὸν ἐκρατήθη κακῶς, καὶ παρὰ μικρὸν
 „ἐκινδύνευε πνιγῆναι. ἐγὼ δὲ ἐξαίφνης ἰδοῦσα τὸ
 „συμβάν καὶ δειλιάσασα τὸν θάνατον τοῦ ξένου, p. 97 B.
 „οὕτως ὡς ἠκούσατέ μου ἐβόησα. νῦν δὲ ἡ τοῦ θεοῦ
 „βοήθεια προφθάσασα ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῆς ἀνάγ- 5
 „κῆς τοῦ πνιγμοῦ, αὐτῷ τὴν ὑγείαν χαρισαμένη.“
 ταῦτα τῆς γυναικὸς εἰπούσης, ἅπαντες διέβησαν. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη πλησιάσασα τῷ ξένῳ, λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἄρα ὅσον σοι διηγησάμην καὶ ὅσον ἄρτι
 „ἐποίησα ἔχεις γεγραμμένον;“ ὁ δὲ ξένος „οὐδα- 10
 „μῶς,“ ἔφη. ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „μάτην λοιπόν, ὦ
 „ἄνθρωπε, τοὺς τοσοῦτους κόπους καὶ τὰς ἐξόδους
 „ἐποίησας· πολλὰ γὰρ σπουδάσας οὐδὲν ἐποίησας,
 „καὶ τὰς τῶν γυναικῶν μηχανουργίας οὐπω κατε-
 „νόησας.“ ὁ δὲ ἅμα τῷ λόγῳ ἐκείνης ἀναστὰς καὶ 15
 τὰ γεγραμμένα παρ’ αὐτοῦ (περὶ) τῶν γυναικῶν
 λαβὼν, τῷ πυρὶ ἐνέβαλε καὶ θαυμάζων ἔλεγεν· „ὡς
 „οὐδεὶς ἀνθρώπων γνωρίσαι δύναται τὰ τῶν γυ-
 „ναικῶν πανουργεύματα.“ μετὰ δὲ ταῦτα διαπο-
 ρήσας καὶ μὴ ἔχων τι διαπράξασθαι, οὐ προσέθηκε 20
 ζητῆσαι πλέον τὰ γυναικεῖα κακά. καὶ οὕτως εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ πατρίδα ὑπέστρεψε καὶ ἀπλῶς γυναικεῖα ἔγημεν.

Ἄπο τούτων γοῦν, ὦ βασιλεῦ, τῶν ἐξηγηθέν- p. 98 B.
 των τῷ κράτει σου παρὰ τῆς ἐμῆς οὐθενότητος καὶ
 εὐτελείας γινῶθι ἀκριβῶς ὡς ἀτελείωτός ἐστιν ἡ τῶν 25

6 αὐτήν BV 9 ἄρα V *ut saepius* ὅσον *i. e.* ὅπερ M
 σοι *om.* V 16 περὶ *adieci*: κατὰ *addit* Ven., *quod praefert*
 Boissonade 17 θαυμάζων] θειαζόμενος M ἔλεγεν· ὡς
 V (AB) Boissonade: ἔ. ὅτι D. M *om.* ὡς, *ut uideatur legisse*
 ἔλεγεν ὡς „οὐδεὶς 20 καὶ μὴ ἔ. τι (τί V) διαπορ. *fortasse*
cum M *praetermittenda*; cf. 76, 17. *sed etiam* διαπορήσας *mallet*
abesset, firmatum illud quidem codicis M quoque testimonio
 21 τὰ τῶν γυναικεῖα A, *ex linea scilicet* 18 24 οὐθενό-
 τητος] θ *huic certe scriptori tribuendum*

γυναικῶν πονηρία, καὶ μὴ οὕτως ἀπλῶς καὶ ἀνεξε-
τάστως ὑπακούσης πρὸς τὸν τοῦ υἱοῦ σου φόνον
διὰ μόνην ἄκαιρον καὶ μανιώδη γυναικὸς κατηγορίαν.
εἰ γὰρ τὸν σὸν παῖδα φονεύσεις, τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
5 τῆς σῆς βασιλείας διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ γέ-
νους σου καὶ τῆς ἀρχῆς; μὴ ἢ κακοςύμβουλος γυνή
τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν διαδέξεται; καὶ τίς
ἐστὶν ὁ θαρρήσας ἐπὶ τὸ σὸν κράτος ὥστε δουλεῦ-
σαί σοι; καὶ εἰ οὐ φθάσει ἀμοιβὰς παρὰ σοῦ λαβεῖν
10 ἔνεκα ὧν σοι δεδούλευκε, παρὰ τίνος ἔξει τὰς ἀμοι-
βάς, τοῦ υἱοῦ σου ἀδίκως παρὰ σοῦ φονευθέντος;
ὄπερ καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ὄνειδος ἔσται σοι
αἰώνιον.“

Τούτων ὁ Κῦρος τῶν λόγων καὶ παραδειγμάτων
15 καὶ διηγήσεων παρὰ τοῦ ἑβδόμου συμβούλου καὶ φι-
λοσόφου ἀκροασάμενος, τὰ σπλάγχνα μειλιχθεῖς, ἔνα
p.99 B. τῶν αὐτοῦ δορυφόρων οἰκειότατον [δορυφόρον] προσ-
καλεσάμενος, πρὸς τὸν σπεκουλάτωρα ἔπεμψε, κε-
λεύων μηδαμῶς ἀποκτεῖναι τὸν ἑαυτοῦ υἱόν.

20 Εἶτα τῆς ὀγδόης ἐπιστάσης ἡμέρας λύεται μὲν
τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ τοῦ παιδὸς γλῶσσα. καὶ

4. 8 *requiras* ἔσται 6 κακοςύμβουλος *scripsi*: κακὴ
σύμβουλος ABV. *sed tum saltem γυνή deleri oportebat. u. D*
7 ἀρχὴν] ταραχὴν A 9. 11 παρασοῦ V 11 V *in marg.*
σημείωσαι 15 καὶ φιλοσόφου] τοῦ φιλοσοφωτάτου M
16 μαλαχθεῖς *dubitanter proposuit* Boissonade 17 δορυφό-
ρον VB: δορυφόρων *in A a correctore in δορυφόρον mutatum:*
deleui igitur uocabulum fortasse scriptorem emendans 18 σπε-

κουλάτωρα (AB) Boiss. σπεκουλά^{το} V 21 τῆς τοῦ δεσμοῦ
σιωπῆς ABV (δεσμουνσιωπῆς, V): *correperat* Boissonade *cl.*
τοῦ δεσμοῦ

80, 4, *ut est in M. uidetur sic scriptum fuisse. τῆς σιωπῆς. neque*
tamen ideo alterum pro glossa alterius habendum esse censui, prae-
sertim cum in M quoque extet utrumque. τοῦ δ. om. D

ἀρξάμενος λαλεῖν, λέγει πρὸς τινὰ γυναῖκα ἰσταμένην ἔμπροσθεν αὐτοῦ· „συντόμως ἀπελθοῦσα, ὧ
 „γύναι, κάλεσόν μοι τὸν πρῶτον τοῦ πατρός μου
 „σύμβουλον καὶ φιλόσοφον.“ ἢ δὲ πρὸς τὸν φιλό-
 σοφον [ἄνδρα] τῶν ἄλλων διαφορώτατον ἀπελθοῦσα, ⁵
 λέγει τῷ ἀνδρὶ ὡς „ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς μηνύει σε
 „πρὸς αὐτὸν παραγενέσθαι.“ ὁ δὲ φιλόσοφος δρο-
 μαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον ἀσμένως
 ἐναγκαλισάμενος ἠσπάσατο. καὶ ὁ παῖς ἅμα τῷ φι-
 λοσόφῳ ἐφανέρωσε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰς ἑπτὰ ¹⁰
 ἡμέρας ἦν σιωπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἢ παλλακῆ τοῦ
 βασιλέως εἶπε πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθηκε λέγων καὶ
 τοῦτο ὅτι „μεγάλας καὶ πολλὰς (ἔχω) χάριτας τῷ
 θεῷ καὶ ὑμῖν, ὅτι με ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον
 ἔλυτρώσασθε καὶ τῶν κατασκευῶν τῆς μιαιφάνου γυ- ¹⁵
 ναικός, ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐξηρηπά- ^{p.100 B.}
 σατε. ἀλλὰ νῦν, φίλων πιστῶν ἀληθέστατε, πορεύ-
 θητι πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν βασιλέα, καὶ ὅσα σοι
 εἶπον φανέρωσον πρὸ τοῦ τὸ μιαιφάνου γύναιον εἰσελ-
 θεῖν καὶ τὰς ἀκοὰς τούτου διαφθεῖραι.“ καὶ ὁ φι- ²⁰
 λόσοφος· „γίνωσκε, ὧ δέσποτα καὶ νεανία, ὡς καὶ
 ὁ σὸς διδάσκαλος εὐθύς (μετὰ) τὸ ἀκουῖσαι σε φθέγ-
 ξασθαι, πρὸς τὸν βασιλέα πορεύσεται.“ ἅμα τοίνυν
 τῷ λόγῳ μετὰ σπουδῆς ὁ φιλόσοφος ἦκε πρὸς βασι-

⁵ ἄνδρα offendit, cum ⁶ ex usu horum scriptorum apte
 adiectum sit: itaque eieci διαφορώτατον V ⁶ μηνύει] ad
 64, 13 ⁹ ἐν ἀγκ. V ¹¹ παλλακῆ V ¹² προσέθετο M
¹³ ἔχω adieci: ὑπέχω M. cf. D et p. 104 B. ¹⁶ καὶ τὸν
 πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς μοχθηρᾶς σκαιοριῶν ἐξηρη-
 πάσατε M. u. D ¹⁷ νῦν] μοι M σὺ ὧ D ²¹ δέσποτα καὶ om.
 M; sed καὶ ipsum non offendit ²² μετὰ adieci: εὐθύς τὸ ABV
 ἅμα τῷ M. εὐθύς τῷ Boissonade „subaudito ἅμα.“ ego contra
 ut non dubito quin Byzantini εὐθύς cum dativo ipso coniungere
 potuerint ita exemplum desidero φθέξασθαι V ²⁴ πρὸς
 βασιλέα] u. βασιλεύς apud Byzantinos saepissime, apud non-

p.103 B. „ἐλάλησας πρὸς ἐμέ.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῇ
 γυναικὶ ἀπεκρίθηκα, μηδὲν ἕτερον πρὸς αὐτὴν εἰ-
 πῶν ἢ λαλήσας· ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλω τινὶ λελάληκα ἕως
 τῆς παρούσης ἡμέρας. διότι γοῦν ἔγωγε οὐκ ἐποίησα
 5 ἄπερ ἢ γυνὴ ἠγάπα, ἐκείνη φοβηθεῖσα καὶ ὑπολα-
 βοῦσα ὅτι δι’ ἃ μοι εἶπεν, ἐὰν ἄρξωμαι λαλεῖν, κιν-
 δυνεῦσαι μέλλει, ἠγωνίζετο ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 ἀπολέσαι με, καὶ τὸ σὸν κράτος πρὸς τὴν σφαγὴν
 μου ἢ κακὴ καὶ δολία γυνὴ παρεκίνοι. αὕτη ἡ αἰτία
 10 τῆς σιωπῆς, δέσποτα, ἣν ἐδήλωσα τῇ σκηπτουχίᾳ
 σου. τὸ λοιπὸν, ὦ βασιλεῦ, εἰ θέλει τὸ κράτος σου,
 ὀρισάτω ἐλθεῖν ἄρκετὸν ὄχλον καὶ λαὸν καὶ πάντας
 τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἀκουόντων αὐτῶν ἐγὼ φα-
 νερώσω ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βήματος ὅσα διδασκαλι-
 15 κῶς ὁ φιλόσοφος Συντίπας ἐδίδαξέ με.“ τούτων
 τῶν ἐκ τοῦ υἱοῦ λόγων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 πολὺ ἔχαιρε καὶ ἠγαλλιᾶτο. καὶ προστάττει πάντας
 τοὺς φιλοσόφους καὶ ἀπλῶς τοὺς λόγου μετέχοντας
 καὶ τοὺς αὐτοῦ μεγιστάνους καὶ ἄρχοντας παραγε-
 20 νέσθαι. καὶ δὴ πάντων συνελθόντων καθὼς ὁ βα-
 p.104 B. σιλεὺς διωρίσατο, ἦλθε καὶ ὁ τοῦ παιδὸς διδάσκαλος
 καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας, ἐκάθισεν. ὅτε καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτῷ· „ποῦ ἦσουν μέχρι τοῦ νῦν,
 ὦ σοφώτατε Συντίπα; ὅτι καὶ διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνε-
 25 σθαι παρὰ μικρὸν ἀπέκτεινον ἂν τὸν υἱόν μου.“ ὁ
 δὲ Συντίπας τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ, βασι-
 λεῦ, τῷ υἱῷ σου παρήγγειλα ἐν ἡμέραις ἑπτὰ σιω-

2 ἀπεκρίθηκα] *ad* 60, 18 4 παρελθούσης V τῆσδε τῆς
 σήμερον M 6 δι’ ἃ] *διά* V 7 *cf.* 5, 1 ἠγωνίζετο]
 operam dabat 11 ἐθέλοι M 23 ἦσουν] *i. e.* ἦσθα M
 24 ὦ *haec rec. nullo certo consilio et posuit et praetermisit:*
praetermisit autem, ut hoc loco, crebrius M ὅτι καὶ] ὅτι γε
 M 25 *aor., om. p.* ἂν M

πᾶν, διότι τὰ τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς ἐρευνήσας μεθόδου, ἐγνώρισα εὐρῶν ὡς εἰ ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν λαλήσει, θανάτῳ ὑποβληθείη. διὰ τοῦτο κἀγὼ μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας σου ἐκρύβην, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ διωρία αὕτη. ὅθεν καὶ καλῶς πε- 5 ποίηκε μὴδ' ὅλως λαλήσας σοι ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „χάρις μεγίστη λοιπὸν τῷ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἀδίκου σφαγῆς διεφύλαξεν· εἰ γὰρ ὁ υἱός μου ἐφονεύετο παρ' ἐμοῦ, ἐκινδύνευεν ἐξαιλιφθῆναι ἐκ γῆς τὸ ἐμὸν ὄνομα.“ 10 ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται τοὺς φιλοσό- p.105B. φους αὐτοῦ καὶ πλησιέστερον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συντίπα παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συγκαθέδρου ὑπάρχοντος, ἠρώτα τοὺς φιλοσόφους λέγων· „εἶπατέ μοι νῦν, ὧ ἄνδρες· ἐὰν τὸν υἱὸν μου 15 ἐφόνευον ἐντὸς τῶν ἐπτά ἡμερῶν, τί νι τὸ αἴτιον τοῦ φόνου ἐπεγέγραπτο, ἐμοί, τῷ υἱῷ μου, ἢ τῇ γυναικί;“

Τότε δὴ τῶν φιλοσόφων τέσσαρες ἐγγίξουσιν πλησίον τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ εἷς ἀπ' αὐτῶν εἶπεν· „ὧ 20 βασιλεῦ, ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου τοῦ

2 ὡς εἰ ἐντὸς M, Boissonade: ὡς εἰτὸς A ὡς ἐντὸς BV; u. D 3 λαλήσει] φθέγγεοιτο M 4 κἀγὼ V (D): ἐγὼ AB, Boiss. ὅθεν καὶ M. καὶ *pertinet ad u.* ἐκρύβην. u. 68, 18 ὃ παρέλθῃ] ἂν περαιωθείη M διωρία ABVM. cf. 5, 10 6 ταῦταις? M *habet ἐν αὐταῖς omissis ui. ταῖς ἡμέραις: recte, nam antecessit ὃ non ἢ διωρία αὕτη sed ἢ τῶν ἐπτά ἡμερῶν διωρία. itaque uidetur in archetypo fuisse idem quod in M, sed qui hanc confecit recensionem utrumque inmutavit.* u. D 10 ἐκινδύνευεν] ἂν add. M 14 τοὺς φιλοσόφους *repetitum more recentiorum* 15 ἐὰν i. e. εἰ M. cf. 75, 18 18 Syntipas *de consilio uidetur praetermitti* 19 δὴ *scripsi: οἱ ABV, om. MD* τέσσαρες M ἐγγίξουσιν V 20 εἷς] α' i. e. πρῶτος? cf. 18, 1 et 87, 20 ἀπ' *scriptoris est* εἶπεν ὡς: ὧ β., v. *coniecerat* Boissonade 21 ἐγὼ *scripsi: ὡς* ABV. cf. D

Συντίπα ἦν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐγίνωσκεν ὡς ἐὰν
 λαλήσῃ ὁ παῖς ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, θανάτω
 ὑποπεσεῖται, διὰ τί οὐκ ἐκράτει μετ' αὐτοῦ τὸν υἱόν
 σου, ἀλλ' ἐπεμψέ σοι αὐτόν;“ καὶ ὁ δεύτερος ἐπε-
 5 κρίνατο· „οὐκ ἔστι τοῦτο εὐάρμοστον. διότι οὐκ
 ἠδύνατο ὀλιγῶσαι ἢ πλεονάσαι τὸν καιρὸν ὃν συνε-
 φώνησε τῷ βασιλεῖ καὶ διὸ οὐκ ἦν δυνατὸν ψεύσα-
 p.106 B. σθαι αὐτόν, ἐπεμψε τὸν παῖδα πρὸς τὸν πατέρα κατὰ
 τὴν συμφωνίαν, ἑαυτὸν δὲ μακρὰν πον ἀπέκρουψε.
 10 λοιπὸν ἡ αἰτία οὐκ ἔστι τοῦ Συντίπα, ἀλλὰ μᾶλλον,
 ὅσον μοι δοκεῖ, τοῦ βασιλέως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ τὸν
 φόνου ὀρίσαντος φονευθῆναι.“ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 τρίτος ἔφη· „οὐχ οὕτω μοι δοκεῖ, τὸν βασιλέα αἴτιον
 εἶναι τοῦ φόνου· οὐδὲ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ πράγμα-
 15 τος αἴτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἔστι λίθου ψυχρότερον
 ἄλλο οὐδ' ἐλαφρότερον ἴσχας τῆς ἐκ ξύλου γενομέ-
 νης, πυρεκβολουμένου δὲ τοῦ λίθου μετὰ σιδήρου
 καὶ ἴσχας φλόγα γεννῶσιν, οὕτω καὶ ἄνθρωπος μετὰ
 γυναικὸς πεσῶν, κἂν πολλὰ ἐστὶ νοῶν κἂν πολλὰ
 20 φρόνιμος, ἅμα τοῦ συμμιγῆναι ὁ τοιοῦτος ἢ τῇ γυ-

4 ἀλλὰ V σοι scripsi: σε ABV quod mutavi ut senten-
 tia perspicua esset. cf. 5, 17. 6, 3. σεαυτὸν V. πρὸς τὸ σὸν κρά-
 τος M. ἀλλ' ἐπεμψε πρὸς σὲ μόνον κρύψας ἑαυτὸν? cf. D
 11 τοῦ βασιλέως om. M scite ἡ αἰτία a scriptore ipso uidetur
 repetitum 12 φόνου] υἱόν? τῷ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν
 ἐπιτάξαντι M cf. D ὀρίσαντος καὶ ὀρίσαντος A 13 τὸν ..
 φόνου delendane? om. D 16 ἄλλο scripsi: ἀλλ' ABV. tum uero ti
 post ἔστι addendum erat; u. D ἴσχας] genetivus est ut ψίχας
 76, 21. ἴσχα, ἴσκα (D), ἦσκα, ὕσκα uel v addito ἴσκα ἦσκα
 ὕσκα a recentioribus Graecis dicitur fomes; cf. St. Th. 8, 506 in
 ὕσκα; quod uocabulum Boissonadio ab esca, mihi a u. ἴσχαίνω
 ἴσχαίνω deriuandum uidetur 17 πυρεκβολούμενα VAB:
 πυρεκβολουμένου scripsi 18 φλώγα V 19 παίζων dubi-
 tanter proposuit Boissonade, sed nescio an ex prouerbio expli-
 cari possit der Bauer liegt so lange mit der Frau auf einem
 Kissen, bis sie beide kriegen ein Gewissen 20 ἅμα τοῦ
 more Byzantinorum cf. 68, 2: ἅμα τῷ M M non habet ἢ —

ναικὶ ἢ τῇ ἐρωμένῃ ἔλκεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς
 γυναικὸς καὶ τὸ θέλημα· διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἡ γυνή
 ἐστὶν [ἡ] αἰτία τοῦ φόνου· ψευδῶς γὰρ κατηγοροῦσα
 τοῦ παιδός, ὡς μὴ αὐτῆς ἀκούσαντος, παρεκίνει τὸν ^{p.107 B.}
 βασιλέα πρὸς φόνον διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν καὶ διὰ ⁵
 τὸ μὴ φθάσαι τὸν υἱὸν συντυχεῖν τῷ πατρὶ καὶ εἰ-
 πεῖν τὴν τῆς γυναικὸς ἀναισχυντίαν καὶ τᾶλλα.“
 τότε ὁ τέταρτος ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ἔφη· „οὐδ’
 οὕτως μοι δοκεῖ ἔχειν ὡς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ἡ γυνή
 αἰτία ἐγένετο, ἐπεὶ συνήθεια ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ- ¹⁰
 στον κινεῖσθαι τὰς γυναῖκας καὶ κομπόνεσθαι ὁπό-
 ταν ἴδωσι νεανίσκον εὐπρεπῆ· ἡ γὰρ ὠραιότης τοῦ
 νέου ἀγρεύει τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ὡς ἀσθενε-
 στέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχωσιν οἱ
 δύο μόνοι λαλεῖν· τότε γὰρ πλεόν ἐν μοναξίᾳ γαρ- ¹⁵
 γαλίζεται ἡ γυνή πρὸς συνουσίαν καὶ παρακινεῖ τὸν
 νέον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς. λοιπὸν
 καὶ ἡ πονηρὰ αὕτη γυνή τοιαύτη ἀγάπη ἐκρατήθη
 τῷ κάλλει τοῦ νέου. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤκουσεν αὐτὴν ὁ
 τοῦ βασιλέως υἱός, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφάνη αὐτὴν ἀπει- ²⁰
 λῶν καὶ φοβερίζων περισσοτέρως, ἐφοβεῖτο καὶ
 ἔτρεμεν αὐτὸν ἡ γυνή, καὶ ἐσπούδαζεν ἐλευθερῶσαι
 αὐτὴν καὶ φυλάξαι ἀπὸ φόβου καὶ κίνδυνου ὃν προσ- ^{p.108 B.}

ἡ *sed pergīt* καὶ μᾶλλον τῇ ποθομένῃ ³ ἡ *seclusi*; cf. 10.
 86, 8 ⁴ *u.* ὡς μὴ α. ἀκούσαντος *facile careremus, omit-*
titque M. atque magis etiam offendunt quae inde a διὰ τὸ α. (5)
usque ad τᾶλλα (7) in hac recensione leguntur, ab altera M et a D
absunt ⁹ λέγεται A εἴρηται M. *uidetur hoc suadere etiam*
οὐδέ. sed cf. 88, 5 et D ¹¹ κομπόνεσθαι *uel κομβό-*
νεσθαι prurigne laborare interpretatur Boissonade, u. κόμ-
βος i. e. περόνη, de τῇ κλιτορίδει intellegens; sed cum κόμβος
etiam significet laqueum, κομβόνω fallere, ita capiendum potius
uidetur ut sit laqueis quasi irretire ¹⁴ τύχωσιν λαλεῖν cf.
 73, 2 ²³ αὐτὴν *scripsi: αὐτὴν ABV ἐαυτὴν M φόβου*
καὶ κινδύνων ὧν reponere ut facile ita non necessarium est

εδόκα παθεῖν διὰ τοὺς λόγους αὐτῆς τοὺς κακοὺς,
καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἠναγκάζετο μετὰ τέχνης
θανατῶσαι τὸν παῖδα. τὸ λοιπὸν ἢ αἰτία τοῦ νέου
ἐστίν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου ἐτήρησεν
5 ἵνα σιωπήσῃ, ἀλλ' ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα λόγον
σκληρὸν καὶ φόβου γέμοντα.“ τότε ἀποκριθεὶς καὶ
ὁ Συντίπας λέγει· „οὐκ ἔστι, καθὼς νομίζω, οὕτως
ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ παῖς αἰτία ἐγένετο.
ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀληθείας ἐστὶ τι μείζον [ἢ ἀληθέστε-
10 ρον]· καὶ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις λέγει ἑαυτὸν
σοφιστὴν ἢ ῥήτορα ἢ διδάσκαλον εἶναι ἢ φιλόσοφον,
εἶτα ψεύδεται πλεῖστα, κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος
ἔξω γίνεται τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὔτε
σοφός ἐστίν οὔτε ῥήτωρ ἢ σοφιστής, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ
15 μέρους τῶν λογίων ἀριθμεῖται, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς
τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν συνοδίας καὶ ξυν-
αυλίας.“

Ἵπολαβὼν δὲ τὸν λόγον καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
p.109 B. λέγει τῷ πατρί· „δέσποτα, ὄρισον καὶ μὲ ἀπολογία
20 τινὰ πρὸς ταῦτα δοῦναι καὶ ὑμῖν ἐμφανίσει.“ ὅτε
καὶ ὁ βασιλεὺς προέτρεψε τοῦτο. καὶ κεῖνος εὐθύς
τοῖς φιλοσόφοις φησίν· „ἢ ἐμὴ γνώσις πρὸς τὴν
ὑμετέραν σοφίαν ὡς μυῖα πρὸς ἐλέφαντα παραβάλ-
λεται· ἀλλ' ὅμως τῶν ῥημάτων μου ἀκούσατε.

25 Ἐνθροπὸς τις τράπεξαν πολυτελεῖ οἰκονομήσας,

1 παθεῖν *recentiores*, ἂν παθεῖν *uel* πείσεσθαι *prior*
4 ἐτήρησε V 8 αἴτιος M 9 ἢ ἀληθέστερον *secludere*
maius quam ἀσφαλέστερον *reponere*; *om.* MD 12 *differunt* MD
14 οὐδέ του? 19 ὄρισον V ἀπολογία] ἀπόλογον M
i. e. *narratiunculam*: *quod* *etsi* *illo* *praestat*, *tamen* ἀπολογία
i. e. *responsum* *a* *scriptore* *profectum* *esse* *efficit* δοῦναι. *non*
intellegerat *igitur* *quod* *in* *archetypo* *inuenerat* *u.* ἀπόλογον
23 ἐλέφαντα] δράκοντα M 25 lemma τοῦ νέου βασιλέως
νόημα

πολλοὺς διὰ φιλίαν φαγεῖν προκαλέσατο. εἶτα τῶν
 κεκλημένων καθεσθέντων καὶ ἐσθιόντων, ὠκονόμη-
 σεν αὐτοῖς πιεῖν γάλα. καὶ πέμψας (τὴν δούλην)
 εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀγοράσαι γάλα τοῖς κεκλημένοις,
 ἀνέμενεν αὐτήν. αὕτη δὲ ἀγοράσασα τὸ γάλα καὶ ⁵
 ἐπιθήσασα [τὸ γάλα] ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ὡς
 ἔθος τισὶ γυναιξὶ ποιεῖν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δεσπό-
 του αὐτῆς ἐπανήρχετο. ταύτης δὲ ἐρχομένης, ἄνω-
 θεν λούπος καταβὰς ὄφιν τινὰ ἤρπασε κρατῶν αὐ-
 τὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ ὄνυξι. πετόμενος δὲ ἴσα κατέπτη ¹⁰
 τοῦ τζουκαλίου· καὶ ὁ ὄφις σφιγγόμενος σφόδρα ^{p 110 B.}
 ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
 ἐξήμεσε τὸ φάρμακον· κάκεινο χυθὲν κατέβη ἴσα εἰς
 τὸ στόμα τοῦ τζουκαλίου. καὶ οὕτω γενομένου, οὐδ'
 ὄλως ἐνόησε τοῦτο ἢ δούλη, φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς ¹⁵
 τὸ τζουκάλιον. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ
 γάλα κομίσασα τοῖς ἐσθιούσιν, ἅπαντες ἔπιον ἐξ
 αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἀπέθανον. εἶπατε οὖν μοι, φι-
 λόσοφοι, τίς τούτου τοῦ θανάτου γέγονεν αἴτιος.“

Εἷς δὲ τις τῶν φιλοσόφων ἀποκριθεὶς ἔφη· „ὁ ²⁰
 τὴν τράπεζαν ποιήσας· ἔπρεπε γὰρ αὐτόν, πρὸ τοῦ
 πιεῖν τοὺς ἐν τῇ τραπέξῃ καθημένους ἐκ τοῦ γάλα-
 κτος ἐκείνου, πρότερον εἰπεῖν τῇ δούλῃ γεύσασθαι

1 προσκ.? παρακ? 3 τὴν δούλην om. ABV, *supplevit*
 Boissonade: *est in M* ἔστειλεν .. τὴν ἑαυτοῦ δούλην *et in D.*
 ἔστειλε μίαν γυναῖκα Ven. 4 φόρον] *i. e.* ἀγοράν M, fo-
 rum 6 ἐπιθήσασα *i. e.* ἐπιθεῖσα M τὸ γάλα *seclusi*
 ὡς .. ποιεῖν om. M; *addidit scriptor ut seruum culpa omni*
liberet; ideo fortasse pro u. τισι scribendum ταῖς. cf. D 7 πιεῖν
 V 8 ἐπανήρχετο .. ἐρχομένη *ut in M non multum ab initio*
occurrit διελθεῖν. ἐλθούσης δέ. a qua ueterum scriptorum con-
suetudine ne recentissimi quidem discesserunt 9 λούπος D;
ad Philogel. 257 10 πετόμενος V ἴσα τοῦ *i. e.* εὐθὺς
 τοῦ 15 ἐνόησε V 19 τούτων? 22 ποιεῖν A

ἐξ αὐτοῦ, εἶτα μεταδοῦναι τοῖς φίλοις.“ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος φιλόσοφος ἔφη· „οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ πράγματος· οὐ γὰρ ὁ ποιήσας τὴν τράπεζαν ἐγένετο
 p.111 B. αἴτιος, ἀλλὰ τοῦ ὄφους ἦν ἡ αἰτία.“ Ὑπολαβὼν δὲ
 5 ὁ ἕτερος ἔφη· „οὐδὲ οὕτως ἔχει ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφισ τῆς μέμψεως ἄξιος, ἐπειδήπερ τῇ ἀνάγκῃ τιμωρούμενος καὶ βιαζόμενος σφόδρα, μέλ-
 λων φουρκισθῆναι, τὸ φάρμακον αὐτοῦ ἐξέμεσεν.“
 εἶτα καὶ ὁ ἄλλος τῶν φιλοσόφων ἀπεκρίνατο· „ἢ
 10 ἀφορμὴ αὕτη τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τῶν ἄλλων τῷ λούπῳ ἀρμόζει, διόπερ ἐκείνου τὸν ὄφιν ἰσχυρῶς κρατοῦντος καὶ πνίγοντος, ἐπὶ τοσοῦ-
 τον ἠναγκάσθη ὁ ὄφισ ὥστε τὸ φάρμακον ἐκβαλεῖν.“
 εἰσελθὼν δὲ ὁ Συντίπας εἶπε· „γνωστὸν πάντως
 15 ἔστω τῷ κράτει σου, βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σοφισ-
 τικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ καθόλου ἀφῆκα, ὅπερ μὴ ὅλον τῷ νίῳ σου ἐδίδαξα, καὶ τοιοῦτον (ἀπέ-
 δεῖξα ὡς) ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας καὶ προαιρέσεως θεοῦ χάριτι τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων
 20 εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ δεύτερον αὐτὸν καθεστάναι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν τὸν λόγον τοῦ Συν-

1 φίλοις] δούλοις B 2 ὁ] cf. 5. 9. 5 λέγετε] φάτε M. cf. 85, 9 6 τῆς om. M 8 φουρκισθῆναι i. e. ἀπαγχονισθῆναι M ἐξέμεσε ABV: ἐξήμεσεν ut ceteroquin? 10 τοῦ θ. τῶν ἀ. om. M rectius, cum adiectum sit αὕτη (hoc om. D) μᾶλλον] μάλα A 14—89, 2 om. M rectissime: nam quae inde a 89, 2 respondet Syntipas, cum eis quae modo legimus arcte cohaerent; contra quae intericiuntur ut 90, 5 apte dicuntur ita hoc loco inepte praecipiantur; sed tamen ab eo qui hanc recensionem confecit ipso huc relata esse euincit cum 89, 1. 2 tum 90, 6 ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα εἰσελθὼν] παρελθὼν M πάντη BV om. D 17 νίῳ] νίῳν 90, 9: uerbo διδάσκειν recentiores Graeci datiuum subiungunt ἀπέδειξα ὡς adieci, cf. 90, 9

19 in margine BV: ἐκ τοῦ εἰπεῖν δεύτερον (β^{0v} V. οὐδὲ addebat Boissonade), τὰ πρῶτα δέδωκε

τίπα, πρὸς τοὺς μεγιστάνους ἔφη ὅτι „πάλιν ἀκού- p.112 B.
σωμεν τοῦ Συντίπα.“ καὶ ὃς ἀπεκρίνατο ὅτι „γνωστὸν
καὶ ὑμῖν ἔστω, ὅτι πᾶν ζῶον ἐκ θεοῦ δημιουργηθὲν
καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχον δύναμιν ζωτικὴν οὐδὲν ἄλλο
τρῶγει, εἰ μὴ ὅπερ προσέταξεν αὐτῷ ὁ θεός. λοι- 5
πὸν καὶ ὁ λουῖπος ἐκ τῶν τῆς γῆς ζώων τρέφεσθαι
ταχθεῖς, ἀναίτιός ἐστιν ἐπὶ τῷ συμβάντι.“ καὶ ὁ
βασιλεύς, ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων καὶ ὕστε-
ρον τοῦ Συντίπα, ἐνατενίσας τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔφη·
„ὑπολαμβάνω, υἱέ, ὡς οἱ παρόντες οὗτοι φιλόσο- 10
φοι οὐ γινώσκουσι τίνι πάντων ἀρμόξει ἢ τοῦ συμ-
βάντος αἰτία. πλὴν εἶπέ μοι σύ, τίς ὁ αἴτιος τοῦ
τοιούτου θανάτου τῶν ἀναιτίων.“ ὁ δὲ παῖς τῷ
βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „εἰς οὐδέν, ὧ δέσποτα βασιλεῦ,
οἱ φιλόσοφοι σφάλλουσιν, οὐδὲ ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσ- 15
κρούοντες, ἄλλος ἄλλο τι σφάλλονται. πλὴν ὁ τοῖς
τὸ γάλα πεποκόσι (συμβεβηκῶς) κίνδυνος ἐπέκειτο
αὐτοῖς γενέσθαι ὑπὸ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ ἔμελλον
ἐκεῖνοι τοιῷδε τρόπῳ τῆς ζωῆς ἐξελθεῖν.“ ὁ δὲ βασι- p.113 P.
λεὺς τὸν λόγον τοῦ παιδὸς ὡς πολλὰ εὐάρμοστον ἀπο- 20
δεξάμενος, λίαν ηὐφράνθη ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ συννοίᾳ
καὶ φρονήσει· καὶ τάχα ἐπὶ τῇ συλλογιστικῇ καὶ

3 καὶ ὑμῖν] ὑμῖν *omissa p.* καὶ M. γνωστὸν ἔστω καὶ ὑμῖν
ἔστω A. *fort.* γνωστὸν σοι καὶ ὑμῖν ἔστω. (*om.* D) 7 ταχθεῖς
A (D) ὀρισθεῖς M: τεχθεῖς BV 9 ἐνατενήσας V 14 εἰς *om.*
B V *in margine* ὄρα 15 σφάλλουσιν AB σφάλουσιν V (D):
σφάλλονται M προσκρούονται ABV: προσκρούοντες *scri-*
psi, ut est in M 16 σφάλλονται AB σφάλονται V: φά-
σκουσι M *rectius; utrum uero σφάλλονται ad emendandum σφάλ-*
λουσιν in margine adscriptum locum uerbi φάσκουσι errore librarii
ceperit, an qui hanc recensionem composuit ipse uerbis σφάλλου-
σιν .. σφάλλονται luserit, dubitari potest 17 πεποκόσι V πε-
ποιηκόσι B *συμβεβηκῶς om. in* ABV (D), *adieci: συμβεβηκόσι*
M *quod correxi* ἀπέκειτο M *rectius* 21 συννοία V 22
τάχα ἐπὶ et 90, 1 φρονήσει καὶ *om.* M *ante φησί addens καί:*

σοφιστικῇ αὐτοῦ φρονήσει καὶ ἀποκρίσει φησὶ πρὸς τὸν Συντίπαν· „ζήτησον ὅπερ ἂν ἐθέλης παρὰ τῆς ἐμῆς βασιλείας καὶ δοθήσεται σοι. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἑτέρα διδασκαλία τινῶν πρόσσεστι μαθημάτων, (τὸν
 5 νῖόν μου) ἐκδίδαξον.“ „γνωστόν σοι ἔστω, ὦ βασιλεῦ“, ὁ Συντίπας ἔφη, „ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα, ὡς οὐδὲν τῆς σοφιστικῆς τέχνης καὶ λογιότητος ἀφῆκα καθόλου ὅπερ οὐκ ἐδίδαξα τὸν νῖέα σου, ὡς καὶ πάντων, θαρρῶ λέγειν, τῶν ὑπὸ τὴν
 10 βασιλείαν σου φιλοσόφων εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ' οὐδὲ δεύτερον καταστῆσαι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον ὑπολαβὼν, τοῖς μεγιστᾶσιν ἔφη καὶ φιλοσόφοις· „ἄρά γε ταῦτα ἡμῖν φιλαλήθως ὁ Συντίπας λαλεῖ;“ οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι „καὶ μάλα πολλὰ ἀληθεύει,
 15 ὦ δέσποτα.“ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας πρὸς τὸν
 p.114 B. νῖόν αὐτοῦ λέγει· „σὺ δέ, ὦ νῖέ, τί λέγεις; ἐν ἀληθείᾳ περὶ σοῦ ὁ σὸς διδάσκαλος [καλῶς] φθέγγεται;“ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἅμα εἶπον ἀποκριθέντες ἀντὶ τοῦ παιδός· „οὐδεὶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ὁ νῖός σου ἐστίν,
 20 ὁ ὑπερέχων τῇ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν λόγων ἐπιστήμῃ, ῥητορικῇ τε φαρμὲν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.“ τότε καὶ ὁ παῖς λέγει τῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ· „γνωρίζω σου τῷ κράτει, ὦ δέσποτα, ὡς ἐάν τις τῶν ἀνθρώ-

quo fit ut ἀποκρίσει pendeat a u. ηὐφράνθη ἐπὶ (89, 21), indeque a u. καὶ φησι nouum incipiat enuntiatum: quam structuram inepte φρονήσει repetens nulla de causa mutauit qui hanc recensionem confecit 1 καὶ σοφιστικῇ om. V 2 Ev. Marc. 6, 22 4 τὸν νῖόν μου adieci. καὶ τήνδε τὸν νῖόν μου ἐκδίδαξον M; cf. D 5 γν. σοι ἔστω σοι A 6 ὡς .. ἐδήλωσα om. M; cf. n. ad 88, 14 8 τὸν νῖέα AB τὸν νῖόν σου νῖέα A uitio frequenti. u. D. τόν σου νῖέα Boiss. 10 οὐδὲ] οὐ A

11 καταστῆναι M rectius; supra 88, 20 καθεστάναι 17 καλῶς seclusi quippe e postremis syllabis u. antecedentis ortum; non est in MD φθέγγεται V 20 ὁ ὑπερέχων πάντων τῇ? cf. p. 131, 3 B. 21 ῥητορικῇ V φιλοσοφία A (D)

παν οὐ τελείαν λάβη τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μάθη-
 σιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς εὐεργέταις αὐτοῦ
 καὶ διδασκάλοις· τὸν δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδέυτον ἄν-
 θρωπον ἄγνωστον καὶ ἄφρονα παντελῶς ὀνομάζειν
 πρέπει, ἀλλ' οὐδαμῶς καλόνου καὶ γνωστικόν. ὁ 5
 δὲ διδάσκαλός μου Συντίπας σπουδαίως καὶ ἀκρι-
 βῶς ἐπιμελησάμενός μου, δοκιμώτατόν με τῇ φιλο-
 σοφίᾳ, δυνάμει θεοῦ, καὶ τῇ γνώσει κατέστησε· καὶ
 πρέπει τοῦτον παρὰ τοῦ σοῦ κράτους ἀξίαν τῆς
 σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας λαβεῖν καὶ τὴν ἀμοιβήν. 10
 ἐπειδὴ δέ, ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι
 συμμαρτυροῦσί μοι, ὅτι ὑπερβάλλω τούτους τοῖς p.115 B.
 λόγοις, δέομαί σου ἀκριβῶς ἀκροάσασθαι τῆς διη-
 γήσεως ταύτης·

δύο παιδία ἦσαν ἐν τινι τόπῳ, τὸ μὲν ἐν χρό- 15
 νων πέντε, τὸ δὲ ἕτερον τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνήρ
 γηραιὸς καὶ καμπούρης, ἅμα δὲ καὶ παράλυτος, ὅστις
 ἦτον γεμάτος τῇ φρονήσει καὶ νοήμασι, σὺν τοῖς
 παισὶν ἐκείνοις.“

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνακόψας τὸν λόγον τῆς διηγῆ- 20
 σεως λέγει τῷ νιῷ· „καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ ἐκείνων
 ὑπόθεσις;“ ἀναλαβὼν δὲ πάλιν ὁ παῖς ἀρχῆθεν
 τὸν λόγον λέγει·

1 μὴ M 3 τὸν δὲ τοιοῦτον ἀμαθῆ? τὸν μέντοι τοι-
 οῦτον διάστροφον μᾶλλον εἶναι γινώσκωμεν M 11 ἐπεὶ δὲ
 AVM; u. D 12 ἐπιμαρτυροῦσι M ὑπερβάλλω V 13 ἀκριβῶς
 om. BVD 15 lemma Ἰδιον (διον VB omissa littera initiali)
 νόημα τοῦ νιοῦ τοῦ (τοῦ om. A) βασιλέως. in B corrector
 uolebat rescribere διανόημα. Boissonade διον mutabat in δεύ-
 τερον δύο γάρ M χρόνων] annorum 17 καμπούρης
 scripsi (i. e. κυρτός, uide Corais Isocr. p. 161 extr.): ἀμαθῆς
 ABVD ἀνάπηρος M recte. mutatione leuiore ἀσθενῆς uel εὐμα-
 θῆς non multum lucraremur 17 ὁ. . . ἐ. 19 om. D 18 ἦτον
 i. e. ἦν γεμάτος] plenus [τῆ]?

„άνήρ τις ἦν πανουῖργος λίαν καὶ πόρνος· ὅταν
 δὲ ἤκουε περὶ γυναικὸς εὐμόρφου, πρὸς ἐκείνην εὐ-
 θυῖς ἐπορεύετο ἕνεκεν ὀμιλίας. ἐδηλώθη οὖν αὐτῷ
 μιᾷ τῶν ἡμερῶν περὶ τινος γυναικὸς κατὰ πολὺ
 5 ὥραίας· καὶ ἅμα πρὸς ἐκείνην ἀπῆλθε τοῦ συμμι-
 γῆναι αὐτῇ. εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παῖδα τριετῆ ὄντα. ἔτυχε
 δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνη λέγειν τὸν παῖδα τῇ μητρὶ· „ποι-
 ησόν μοι μαγέρευμά τι φαγεῖν.“ ἡ δὲ γυνὴ ὀρώσα
 p.116 B. τὸν ἄνδρα σπουδάζοντα πρὸς μίξιν, λέγει αὐτῷ·
 10 „ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε, ἕως οὔ τὸ παι-
 „δάριον ἀναπαύσω.“ ὃ δὲ λέγει τῇ γυναικί· „κατὰ
 „τὸ παρὸν τὴν τοῦ παιδός σου φροντίδα ἕασον καὶ
 „τὰ τῆς ἐπιθυμίας μου πλήρωσον, μή πως ἀργήσω.“
 ἡ δὲ ἀντέφησεν· „ἐὰν ἐγίνωσκες, ὦ ἄνθρωπε, τὴν
 15 „γυνῶσιν τούτου μου τοῦ παιδός, οὐκ ἂν μοι τοιαῦτα
 „ἔλεγες ῥήματα.“ καὶ ταῦτα εἰποῦσα, διὰ συντόμων
 ἐγείρεται καὶ ὀρούζιον ἐψήσασα τῷ παιδί παρεῖθηκεν.
 ὃ δὲ παῖς, εἰ καὶ πολλὰ μικρὸς οὐκ ἦτον, ἀλλ' οὖν
 ὑπῆρχε κλαίων καὶ τὴν μητέρα ἠνάγκαζε παραθεῖ-
 20 ναι αὐτῷ πλείον ὀρούζιον· ἔλεγε γὰρ ὅτι „ἀκμὴν οὐκ
 „ἐχόρτανα, ἀλλ' ὀρέγομαι περισσότερον.“ καὶ ἡ μή-

1 „hanc narrationem omisit Ven.“ Boissonade ἠνίκα
 ἠκηκόει M 4 καταπολὸν V ut saepe 6 lemma περὶ τοῦ
 τριετοῦς παιδός τριετῆ] scribendum potius τριέτη cf. Poll.
 1, 54. Göttl. Acc. 323 7 λέγειν] infinitivus est in M quo-
 que. cf. 73, 2 8 μαγερεύματι V. cf. 73, 11. 20 9 μίξιν ABV
 10 μοι ABV: με M, om. D. ille dativus qui dicitur ethicus potest
 esse. cf. 53, 5 τῷ παιδαρίῳ ABV: τὸ παιδάριον scripsi.
 cf. D. sed factum esse poterat etiam ut exciderit τὴν ὄρεξιν,
 τὴν πείναν, τὸν λιμόν. τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-
 σκευάσω M 13 ἀργήσω] „verbum obscœnum“ Boissonade;
 ego interpretes morari ut est in M μήπως γένοιτό με χρονί-
 σαι ὧδε 14 ἐάν] cf. 75, 18 16 συντόμως ABV: cor-
 rexit Boissonade 17. 20 ὀρούζιον BVM ὀρούζιον A. cf. 30, 11
 18 πολλὰ] valde. cf. 84, 19 21 ἐχόρτανα scripsi: ἐχόρ-
 τασα ABV πλείονος ὀρέγομαι M. cf. n. ad p. 165 B.

τηρ ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ παιδίου. ὁ δὲ παῖς πάλιν θέλων καὶ ἕτερον παράθεμα, πρὸς τὴν μητέρα ἐθρήνει. ὁ μέντοι ἀκόλαστος ἐκεῖνος λυπούμενος ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀνάγκῃ καὶ τῷ κλαυθμῷ, λέγει πρὸς αὐτόν· „πολλὰ εἶσαι, ὦ παῖ, ἀναίσχυντος καὶ⁵ „ἀχόρταστος καί, ὡς ὄρῳ, γνῶσιν ὅλως οὐκ ἔχεις. P. 117 B.
„εἰ γὰρ τὸ τοσοῦτον ἔψημα παρετίθετο πέντε ἀν-
„δράσι, καὶ ἀρκετὸν ἦν αὐτοῖς ὥστε κορέσθαι.“ ὁ δὲ παῖς αὐτῷ εἶπεν· „ἐκεῖνος μᾶλλον ἐστέρηται φρο-
„νήσεως, ὅστις ἑαυτῷ ἐπιζητεῖ, καθάπερ σὺ νῦν τῇ¹⁰
„ἐμῇ μητρὶ· λέγεις γὰρ ἀπρεπῶς [καὶ ἐπιζητεῖς] καὶ
„πρᾶξιν μεταδιώκεις ἣν ὁ θεὸς μεμισημένην ἔχει καὶ
„βδελύττεται. ἐν ἐμοὶ δὲ τί ὄρῳ φρονήσεως ἐστε-
„ρημένον; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ,
„ὅπερ ἀναίσχυντίαν καλεῖς, τίνα ὅλως νομίζεις ζη-¹⁵
„μίαν πανθάνειν με; μᾶλλον μὲν (οὔν) καὶ οἱ
„ὀφθαλμοί μου διὰ τῶν δακρῶν καθαρθέντες ἐπὶ

1 κατὰ τὸ θέλημα M 4 ἀνάγκῃ] „das Drängen.“ ἀσελ-
γεία M 5 εἶσαι, ut D, scripsi: ἦσαι ABV - 7 τοσοῦτον scri-
psi: τοιοῦτον ABV τόσον D παρετέθη M παρετίθειτο?
8 ἂν διήρκεσεν M 11 μητρὶ] cf. 22, 8. p. 151, 4 B. Esra 4, 2
ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. sed utique offendunt u. ἐπιζητεῖ carens
obiecto datiuūque ἑαυτῷ et τῇ μητρὶ diuersa sententia ad idem
uerbum relati. neque puto ἐπὶ ut 94, 11 uel ἐν addendum esse
ut Reg. II 1, 2 ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ: hoc enim interpre-
ter in templo Baalis oraculum consulite; sed uidetur qui hanc
recensionem confecit datiuum τῇ μητρὶ qui pendebat a u. λέγειν
ab eo male se iunxisse moreque recentiorum cum u. ἐπιζητεῖν
coniunxisse. in M legitur rectissime τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητούμε-
νον καὶ ἐμῇ μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν ἐπιζητεῖ
(sucht dich heim, kommt über dein Haupt, σέ γ' ἐμελλε
κιχῆσεσθαι κακὰ ἔργα) καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμιση-
μένην. cf. D. aliquanto melius procederet oratio deletis ui. γὰρ et
καὶ ἐπιζητεῖς (11) sublataque post μητρὶ distinctione 12 με-
μισημένην ἔχει i. e. μεμίσηκε καὶ νῦν μισεῖ 15 ὅπερ M
quoque 16 οὔν adieci ex M cf. 135 B.; praestaret quidem
pro u. μὲν reponere γάρ

„πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς ἐν
 „αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἐκαθαρίσθησαν, καὶ τὸ παρα-
 „τεθέν μοι ἐψητὸν πρὸς τροφήν διὰ τοῦ κλαυθμοῦ
 „μου, εἴ τι καὶ ἤθελον, εὐκόλως μοι ἦλθε.“ τούτων
 5 τῶν λόγων τοῦ παιδὸς ἀκούσας ὁ ἀνὴρ ἐνόησεν ὡς
 τὸ παιδίον μεῖζόν ἐστι τῇ γνώσει ἢ αὐτός, καὶ ἀνα-
 p.118 B. στάς αὐτίκα προσεκύνησεν αὐτό, εἰπὼν πρὸς αὐτό·
 „ἀξιῶ, μὴ κατηγορήσης με περὶ ὧν ἐλάλησα πρὸς
 „σέ· οὐ γὰρ ἐγίνωσκον ὅτι τοσαύτην ἔχεις τὴν φρό-
 10 „νησιν.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, μηδὲν ἀπρεπὲς
 ἐπὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐργασάμενος.

Ἔκτου (δέ), ὧ βασιλεῦ, καὶ περὶ τοῦ πενταετοῦς
 παιδὸς τῆς διηγῆσεως. ἄνδρες πραγματευταὶ ὑπῆρ-
 χον τρεῖς, οἵτινες καὶ πρὸς ἀλλήλους εἶχον συντρο-
 15 φίαν. καὶ ἀπῆλθον εἰς χώραν τινὰ διὰ πραγματείαν.
 τῆς ὁδοιπορίας οὖν ἀρξάμενοι κατήλθον εἰς χωρίον,
 ὥστε ἐν αὐτῷ μεῖναι, εὐρόντες οἰκίαν γραῖδος τινός.
 μετὰ δὲ τὸ ἀναπαύσασθαι αὐτούς, ἔδοξεν ἀπελθεῖν
 εἰς βαλανεῖον καὶ λουθῆναι· καὶ λέγουσι τῇ γραῖδι·
 20 „ἔτοιμάσον ἡμῖν, ὧ γύναι, τὰ πρὸς τὸ λοετρὸν
 χρειώδη, σκεύη τε καὶ ἱμάτια.“ μόνου δὲ τοῦ κτενὸς

2 αὐτῆς V παρατιθέν ABV: quod correxi 3 πρὸς
 τροφήν] προσετέθη μοι καὶ M 5 ἐνόησεν V 8 με] quia
 κατηγορεῖν iam nihil aliud est nisi μέμφεσθαι, quod exhibet M
 9 τοσαύτην ego, D: τοιαύτην ABVM 12 lemma περὶ
 τοῦ πενταετοῦς παιδὸς potius πενταέτους cf. 92, 6
 ἄκουσον] coniunctionem aliquam excidisse ut certum est, ita est
 incertum utrum ἀλλ' an δέ an οὖν an νῦν an τοίνυν, quod praebet
 M (λοιπὸν D), fuerit: interim adieci δὲ cl. 124 B. extr. 16 ἀρ-
 ξάμενοι] ἐχόμενοι M 17 ὥστε] cf. 18, 16 ἐν αὐτῷ om. A
 20 λοετρὸν] formae ionicae in sermonem uulgarem non raro
 inmiscuntur 21 μόνου B ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἡτοιμάσατο,
 μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο M. ἐπελάθετο AM: ἐπελάθοντο
 BV cl. D: quod seruandum erat cum quid uetula fecerit non relatum
 sit: sed ex communi codd. A et M testimonio ueri simillimum fit

ἐπελάθοντο. εἶτα οἱ πραγματευταὶ βαλόντες ἄπερ
 εἶχον, χρυσίον καὶ ἀργύριον, εἰς βαλάντια τρία, δε-
 δώκασι τῇ γραῖδι εἰπόντες αὐτῇ· „ὦ γύναι, λάβε p.119 B.
 „ταῦτα τὰ τρία βαλάντια τοῦ χρυσοῦ καὶ φύλαττε
 „καλῶς ἐν ἑαυτῇ, καὶ μηδὲν ἀπὸ τούτων δώσης τινὶ 5
 „ἀφ' ἡμῶν, εἰ μὴ νὰ ἴδῃς καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς.“
 ταῦτα εἰπόντες, ἀπῆλθον εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ ἐν
 τῇ ὁδῷ ἰδόντες ὅτι κτένιον οὐ κρατοῦσι, στέλλουσιν
 ἕνα ἀπ' αὐτοὺς πρὸς τὴν γραῖαν τοῦ λαβεῖν τὸ κτέ-
 νιον. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὴν γραῦν λέγει αὐτήν· 10
 „οἱ σύντροφοί μου μηνουσί σε δι' ἐμοῦ· Πέμψον
 „ἡμῖν τὸ χρυσίον τό σε ἐδώκαμεν.“ ἡ δὲ γυνὴ λέ-
 γει τῷ ἀνδρὶ· „οὐδαμῶς δώσω σοι, ἕως οὗ ἔλθετε
 „καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ.“ καὶ ὁ ἀνὴρ „ἰδού“, λέγει „οἱ
 „σύντροφοί μου μακρόθεν κατ' ὄψιν σου ἴστανται, 15
 „καὶ ἐκεῖνοι λέγουσί σοι δοῦναί μοι τὸ χρυσίον.“
 καὶ ταῦτα εἰπὼν τῇ γραῖδι, στρέφεται πρὸς τοὺς
 συντρόφους αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ἀνωνύμως „οὐ
 δίδει μοι ἡ γραῦς,“ μήτε κτένιον εἰπὼν μήτε χρυ-
 σίον. ἐκεῖνοι δὲ νομίσαντες τὸ κτένιον ζητεῖν αὐτόν, 20

*in hac quoque recensione ante μόνον enuntiatum quale est in M
 praetermissum esse 1 ὄπερ? 2 χρυσᾶ (χρυσᾶ V) καὶ ἄρ-
 γυρον ABV: χρυσίον καὶ ἀργύριον scripsi; quod malui quam
 leuiore fortasse mutatione ὄπερ ... χρυσοῦ καὶ ἀργύρον, quia
 χρυσίον, ut est rei aptissimum uocabulum, in tota hac narratione
 repetitur, χρυσοῦ non nisi l. 4 legitur neque dubitatione liberum
 est. ἄτινα ἐπεφέροντο (cod. ἀπ.) χρυσίον τρία βαλάντια M
 4 τοῦ] τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων p. 132, 10. 12. 136, 7 B. et M
 nonnunquam 5 ἐν i. e. παρ' M; 51, 25 δώσης scriptoris est
 6 εἰ μὴ νὰ] ἕνα A ἡμᾶς non mutare cl. 14 8 κτένιν A
 forma barbara κρατοῦσι i. e. ἔχουσι 11 „variant codices
 et Ven. in accentus sede σύντροφοι [V 96, 3. 5 et 123, 3 B.] et
 συντρόφοι [V l. 11. 15, D] exhibentes.“ Boissonade μηνουσί
 μηνύουσι coniecit Boissonade. δηλοῦσι M εἶπαν D 12 τό
 i. e. ὅ e sermone uolgarī 13 ἔλθῃτε? 19 μὴ .. μήτε V
 structura apud recentes non infrequenti*

„πλεῖον διεφωτίσθησαν.“
 „αὐτοῖς ἀκαθαρσία
 „τεθέν μοι ἔψη
 „μου, εἴ τι
 5 τῶν λόγων
 τὸ παιδ
 p.118 B. σταῖς
 „ἄξ
 „
 10 „λαβῶν ἀπὸ τὸ ὅσπιτι μου· ἐμοῦ γὰρ τὸ χρυσίον
 „διέβη ἀπὸ τὸ διδούσης, ὑμεῖς προσεφωνήσατέ μοι· Ἰδὸς
 „αὐτῷ μὴ διδούσης, ὑμεῖς προσεφωνήσατέ μοι· Ἰδὸς
 „αὐτῷ τὸ ζητούμενον παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ κατὰ
 „τὸν λόγον ὑμῶν δέδωκα τὸ βαλάντιον.“ οἱ δὲ ἀντεῖ-
 15 „πον τῇ γυναικί· „ἡμεῖς τοῦ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ κτένιον
 „ἐπέμψαμεν.“ ἡ δὲ γραῦς, „οὐ κτένιον ἐξήτει,
 φησὶν „ἀλλὰ τὸ χρυσίον ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐξήτησεν
 „ὡς ἀπὸ ἰδικοῦ σας θελήματος· ἐμοῦ δὲ μὴ πιστευ-
 „σάσης ἐκεῖνον ἀληθῆ λέγειν, ὑμεῖς διὰ νεύματος
 „προετρέψασθέ με ὕστερον δοῦναι αὐτῷ, κἀγὼ ἐκ-
 20 „βαλοῦσα δέδωκα.“ ταῦτα οἱ πραγματευταὶ παρὰ
 p.121 B. τῆς γυναικὸς ἀνελπίστως ἀκούσαντες καὶ πικρῶς τῇ
 λύπη κρατηθέντες, λαβόντες εὐθύς ἀνάρπαστον τὴν
 γραῖδα, πορεύονται πρὸς τὸν τῆς χώρας ἐκείνης ἄρ-

1 αὐτό] malim αὐτῷ, quod est in M. cf. 12. sed fortasse dixisse illi finguntur αὐτό, intellexisse illa αὐτῷ i. e. illi etiam soli
 2 αὐτῷ AM: αὐτό BV Ven. του το D 7 ἀνεφάνη AM: ἐφάνη BVD 9. 17 σας i. e. ὑμῶν αὐτῶν; cf. Corais στοχ. αὐτ. ante Aelian. οβ' 10 διέβην ABV: διέβη Boissonade, adnotans „sic 125 B. ἀπεσώθην et 141 ἀπεκρίθη [insequente uocali]: quae etsi soloeca mutare forsitan non debuissent: nam sic loquuntur et nunc homines ineruditiores.“ cum error tam promptus sit, perspicuitatis caussa formam antiquam praetuli. de praepositione cf. 73, 16 ὅσπιτι (AB) Boiss.: ὅσπητι V, l. η, ut uidetur, mutata in ι 17 ἰδικούσας V 19 cf. 71, 8

χοντά καὶ αὐτῶ τὰ τοῦ πράγματος διηγοῦνται μετὰ
 λύπης. ὁ δὲ ἄρχων ἔφη τῇ γυναικί· „δὸς τοῖς ἀν-
 „θρώποις τὸ χρυσίον, ὅπερ σοι ἐναπέθευτο.“ ἡ δὲ
 γυνή· „αὐθέντη, ἐγὼ τὸ χρυσίον αὐτοῖς δέδωκα.“
 οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀντέλεγον πάντη πρὸς τὸν λόγον ⁵
 τῆς γυναικὸς ἀληθῆ εἶναι δοκοῦντα· [οἱ δὲ λέγουσι
 τῶ ἄρχοντι] „ἡμεῖς, ὦ κύριε, [οἱ] τρεῖς ὑπάρχοντες,
 „ὅτε τὸν θησαυρὸν ἐνεθέμεθα, τοιαύτην αὐτῇ παραγ-
 „γελίαν δεδώκαμεν, ὡς μηδένα ἀφ' ἡμῶν διδόναι
 „ποτέ, εἰ μὴ καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς αὐτοψεὶ θεάσῃται ¹⁰
 „τὴν παρακαταθήκην ζητοῦντας.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν
 τῇ γυναικί φησιν· „ἀπόδος τοῖς ἀνθρώποις τὸ χρυ-
 „σίον, ὦ γύναι, καὶ μηδαμῶς ἔχῃς ἄλλον τινὰ λο-
 „γισμὸν περὶ τούτου.“ τότε ἡ γραῦς μετὰ δακρῶν
 ἀπῆλθεν ἐκ προσώπου τοῦ ἄρχοντος μετὰ κλαυθμοῦ ¹⁵
 πικρῶς ἀλαλάζουσα. ταύτης οὖν ἀπερχομένης καὶ ^{p.122 B.}
 ὀδυρομένης, συναντᾷ ταύτῃ παιδίον χρόνων πέντε
 ὑπάρχον. καὶ τὸ παιδίον αὐτὴν ὄρων κλαίουσαν
 μετ' ὀδύνης πολλῆς, ἠλέησε τῆς πικροτάτης οἰμω-
 γῆς. καὶ λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα τὸ παιδίον· „τί ²⁰
 „οὔτως, ὦ γύναι, κλαίεις ἐλεεινῶς;“ ἡ δὲ εἶπεν·
 „ἄφες με, τέκνον, τὴν ἀθλίαν, τοῦ κλαίειν με ἀθλίως
 „τὴν ἐμὴν πενίαν καὶ συμφοράν.“ τὸ δὲ παιδίον

2 ἔφη MV: φησὶ (AB) Boiss. (D) ἀπόδος M et infra 12
 BV 4 αὐθέντη] ἦνα τι A. αὐθέντη ἵνα τί; coniecit Boiss-
 sonade. ἐγὼ, κύριέ μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς M 6 οἱ δὲ λέ-
 γουσι τῶ ἄρχοντι *seclusi*; *absunt ab M. ui.* τῶ ἄρχοντι *autem*
fortasse seruari possunt. u. D 7 οἱ *seclusi*: *om. M.* ἀν τότε?
 8 ἐναπεθέμεθα? cf. 3. παρεθέμεθα M αὐτῇ V
 9 μηδένα V 10 ἡμᾶς] cf. 95, 6 13 ἔχεις ABVD: ἔχῃς
 Boissonade, *quem praesentis temporis coniunctivum recentiores*
p. μὴ subiunxerunt. 16 ἀπερχομένης cf. 87, 8 19 ὀδύ-
 νης V οἰμωγῆς V 20 *in margine* ὄρα τὴν τοῦ παιδὸς ἀγγί-
 νοιαν (ἀγγίνιαν V) ABV 22 με *prius* Boissonade MD: μοι
 ABV ἀθλίως] ἀθλίως A; u. D 23 τὸ δὲ παιδαριῶ A

ἐπὶ πλέον ἴστατο ἀναγκάζον αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν
 τῆς λύπης αὐτῆς ἠρώτα ἐπιμόνως· καὶ οὐ πρότερον
 ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ παῖς, ἄχρις οὗ τὰ τοῦ πράγματος
 ὡς ἐγένοντο κατὰ μέρος ἢ γυνὴ τῷ παιδαρίῳ διεσά-
 5 φησεν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας κατὰ μέρος, τῇ γραίᾳ
 διηρημήνευσεν εἰπών· „ἐγὼ τῆς κρατούσης σε συμ-
 φορᾶς ἐλευθερώσω. καὶ ἐὰν θέλῃς ἵνα σοι ποιήσω
 ὅπερ λέγω, δός μοι ἀργύριον ὅπως ἀγοράσω κάρνα.“
 ἢ δὲ γυνὴ ἔφη· „ἐὰν ταύτης ἐλευθερώσης με τῆς
 10 συμφορᾶς καὶ ἀνεπίστου ζημίας, δώσω σοι τὸ ἀρ-
 γύριον.“ τότε λέγει ὁ παῖς τῇ γραϊδί· „ὑπόστρε-
 „ψον εἰς τὸν ἄρχοντα [τὸν ἡγεμόνα] καὶ εἶπε αὐτῷ
 „οὕτως· „γνωρίζω σοι, κύριέ μου, ὡς τρεῖς σύν-
 „τροφοὶ ἦσαν οἱ δεδωκότες μοι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
 15 „χρυσίον, παραγγείλαντές μοι μηδενὶ ἀπὸ τούτων
 „τῶν τριῶν συντροφῶν δοῦναι τὸ χρυσίον, εἰ μὴ
 „καὶ οἱ τρεῖς παρῶσι· καὶ νῦν τὸ χρυσίον ἐστὶ παρ’
 „ἐμοί, καὶ τὴν ἐνδοξότητά σου ἱκετεύω, ἵνα ὀρίσης
 „καὶ παραγίνωνται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ· καὶ οὕτως
 20 „ἐγὼ αὐτοῖς τὸν συντροφικὸν θησαυρόν, ὃν ἔθηκαν
 „εἰς ἐμέ, ἀποδώσω.“ λοιπὸν ἢ γυνὴ ἐπὶ ταύταις
 ταῖς τοῦ παιδὸς παραγγελίαις πολλὰ εὐφρανθεῖσα,
 εὐθύς εἰς τὸν ἡγεμόνα ὑπέστρεψε καὶ τὰ τοῦ παιδὸς
 ῥήματα, ὀλίγα καὶ φρόνιμα ὄντα, εἶπε τῷ ἡγεμόνι.
 25 ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν εὐλόγως λέγουσαν καὶ δικαίως,
 διαμηνύσας τοὺς ἐμπόρους λέγει· „δικαίως νῦν
 „ἔγνωκα ὅτι ἢ γραῦς ὑμῖν ἀνθίσταται καὶ τὸν θη-

1 ἴστατο] *cf.* p. 23, 15. ἐπέκειτο M ἀναγκάζων V
 ἀναγκάζων A 5 τὰ κατὰ μέρος? γραϊδί ἠρημήνευσεν A
 6 σε *om.* A 8 μοι VM μου D: με (AB) Boiss. 9 με
 ego, D: μοι ABV 12 τὸν ἡγεμόνα *seclusi*; u. D 17 καὶ
cf. 19. 99, 1 *et* 97, 10 ἐὰν .. παραγενοίμεθα M 18 ἐν-
 δοξώτητα V 26 διαμηνύσας] *cf.* 64, 13

„σαυρόν οὐκ ἀποδίδει. λοιπὸν ἔλθετε καὶ οἱ τρεῖς,
 „καθὼς εἶπατε τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ οὕτως ὁμοῦ καὶ
 „οἱ τρεῖς τὸ χρυσίον λήψεσθε.“ τῆς γοῦν τοιαύτης ^{p.124 B.}
 ἀποφάσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξελθούσης δικαίας
 ὁμοῦ καὶ ἀναμφιβόλου, καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ ⁵
 τῶν δύο συρομένης, ἐνόησεν ὁ δικάζων ὅτι ἡ γυνὴ
 παρὰ τινος φρονίμου τὴν τοιαύτην ἤκουσεν ἀπολο-
 γίαν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν καλέσας τὴν γυναῖκα ἠρώτα·
 „ὦ γύναι, τίς εἶπέ σοι τὸν τοιοῦτον ἄριστον καὶ πι-
 „θανώτατον λόγον;“ ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· „ὦ κύριέ ¹⁰
 „μου, παιδίον πενταετὲς συνήντησέ με καὶ κλαίου-
 „σάν με ἰδὼν καὶ ἀκοῦσάν παρ' ἐμοῦ τὴν αἰτίαν,
 „ταύτην εἶπέ μοι τὴν ἀπολογία ἀποκριθῆναι εἰς τὸ
 „βῆμά σου.“ ὁ δὲ ἠγεμὼν αὐτίκα πρὸς ἑαυτὸν τὸν
 παῖδα ἐκάλεσε καὶ αὐτὸν ἐπηρώτα λέγων· „σύ, ὦ ¹⁵
 παιδάριον, τῆ γραῖδι τὸν λόγον τοῦτον παρήγγειλας;“
 „ναί,“ φησὶν ὁ παῖς, „κύριέ μου.“ καὶ ὁ δικαστὴς
 ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς φρονήσει καὶ ὀξύτητι
 τοῦ νοὸς εὐθύς αὐτὸν διδάσκαλον προεβάλετο ῥητό-
 ρων καὶ φιλοσόφων. 20

Ἄκουσον δέ, ὦ θειότατε βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. ἄνθρωπός τις ἦν, ^{p.125 B.}
 ὃς εἶχε συνήθειαν πραγματεύεσθαι ξύλα μυριστικά·
 ὃς καὶ ἤκουσε παρὰ ἀνθρώπων ὅτι τὰ μυριστικά

2 καταρχὰς ABV   5 μηκέτι V   6 ἐνόησεν V   8
 ἑαυτὴν V   καλέσας *scripsi*: λαλήσας ABV (καλήσας Boissonade) *cf.* 15. προσκαλεσάμενος M   9 πιθανότατον V
 10 ὦ κυριέ μου V: *om.* (AB) Boiss.   11 *scribendum* πεν-

τάετες *cf.* 92, 6   συνήντισε VAB   12 ἰδὼν V
 ἀκούσας ABV: *correxit* Boissonade   16 παρήγγειλες V *more recentiorum.* u. ἔγραψες 72, 17   19 νοὸς] *vide indicem*
 διδάσκαλον] καθηγητὴν M. *suspiciabar* διδασκαλία   21 τῆς
 περὶ *scripsi*, *ut est in* M: περὶ τῆς ABV   24 ἀνθρώπων
 τινῶν ὅτι? *cf.* D. (Hdt. 9, 16 *extr.*)

ξύλα εἰς τόδε τὸ κάστρον ἀκριβῶς εὐρίσκονται. καὶ
 εὐθύς ὁ ἔμπορος ἄπερ εἶχεν ἀρωματικὰ ξύλα ἀγο-
 ρασμένα λαβών, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. ὡς
 δὲ ἐπεσώθη ἐκεῖ, κατεσκήνωσεν ἔξω τῆς πόλεως
 5 ἐκείνης, ἵνα μάθῃ πῶς ἢ τιμὴ τῶν ξύλων ἐκείνων
 ἐν τῇ πόλει ἐστί. διὰ μέσου δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
 ἰδοῦσα αὐτὸν μία δούλη τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν
 ἐγχωρίων ἠρώτησεν αὐτόν· „σὺ τίς εἶ; καὶ τί τὰ
 „ἐπιφερόμενα πράγματα;“ ὁ δὲ ἔφη· „ἔμπορός εἰμι,
 10 „καὶ ταῦτα τὰ ξύλα μυριστικά.“ ἢ δὲ δούλη ἐκείνη
 τῷ ἰδίῳ δεσπότη ὅσα λελάληκεν αὐτῇ ὁ ἔμπορος
 ἐφάνέρωσεν. ὁ δὲ κύριος τῆς δούλης πολύξευρος ὢν
 εὐθέως συνῆξεν ὅσα ἀρωματικὰ εἶχε ξύλα καὶ εἰς τὸ
 πῦρ ἔβαλε· καὶ ἀνάψαντος τοῦ πυρός, πολλὴ εὐθύς
 15 ἐξῆλθεν εὐωδία ἐκεῖθεν. ἐκεῖ γοῦν πλησίον ὁ ἔμπο-
 ρος ὑπάρχων καὶ τῆς ὀσμῆς ἐκείνης πλησθεὶς, εἶπε
 p.126 B. τοῖς ἐκεῖ οὔσιν ἀνθρώποις· „πολλῆς εὐωδίας ξύλων
 „μυριστικῶν ἐμπίπλαμαι καί, παρακαλῶ, θεάσασθε
 „μήπως τις εἰς τὰ ἐμὰ ξύλα πυρκαϊὰν ἀνῆψε καὶ
 20 „καίονται τὰ ἡμέτερα.“ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον·

1 εἰς *i. e.* ἐν ἀκριβῶς *i. e.* magno pretio dicunt recentissimi εὐρίσκονται] uenduntur, stant 2 ἀγορασμένα *cf.* 102, 9 4 ἐπεσώθη ABV: ἐπεσώθη Boissonade. *cf.* 96, 10. ex Xenophonteo illo ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν (Hell. I, 3, 22) recentiores ita u. (ἀπο)σώνειν adhibuerunt ut modo significet feliciter peruenire. ἐπεσώθη an alibi hoc sensu uel omnino usurpatum sit nescio: id uero patet perueniendi notionem magis etiam exprimi praepositione ἐπί 5 πῶς ἢ] πόση ἢ? quamquam u. D et 102, 15. πῶς .. ἔχει .. ἢ ὠνησις M 6 διὰ μέσου] uernacule im Verlaufe, während 8 ἠρώτισεν V τί] *cf.* 101, 4. τίνα εἰσὶν M. uide Corais *Heliod.* p. 208 12 πολύξευρος ABVD *i. e.* πολυμήχανος. ποικίλος καὶ πανοῦργος τὸν τρόπον M 15 ἐκεῖθεν nequis suspicetur u. ἐκεῖ deleto cum eis quae insequuntur coniungendum esse prohibent MD 16 καὶ ut saepe incommode additum 17 τοῖς] τῆς V. τοῖς περὶ αὐτὸν M. τοῖς ἀκολουθοῦσιν? 18 ἐμπίπλαμα V 19 μήπως τίς V μήπως τις (AB) Boiss. 20 ὁ δὲ V

„οὐδαμῶς ἐν τῷ σῶ φόρτῳ ἀνῆψέ τις πυρκαϊάν ἢ
 „σπινθῆρα.“ καὶ πρωΐας γενομένης, εἰσῆλθεν εἰς
 τὴν πόλιν ἐκείνην ὁ ἔμπορος, καὶ συναντᾷ αὐτῷ ὁ
 τῆς δούλης ἐκείνης δεσπότης καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· „τί
 ἄρα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ φόρτῳ φερόμενα;“ ὁ δὲ ἔμπο- 5
 ρος ἔφη· „ἀρωματικά ξύλα ἔφερον.“ ὁ δὲ ἐγγώ-
 ριος πρὸς τὸν ἔμπορον εἶπε· „τίς σε, ὦ ἄνθρωπε,
 „κατηνάγκασε τὰ τοιαῦτα ξύλα πρὸς ταύτην τὴν
 „πόλιν κομίσαι, παραιτησάμενος ἄλλα εἶδη ἀφ’ ὧν
 „ἔμελλες κερδᾶναι; γίνωσκε γὰρ ὅτι ταῦτα τὰ ξύλα 10
 „ἐνθάδε χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ γὰρ κατοικοῦντες
 „ἄνθρωποι ὧδε ὡς καύσιμα ἔχουσι καὶ τούτοις χρῶν-
 „ται εἰς κλίβανον καὶ φοῦρνον.“ καὶ ὁ ἔμπορος·
 „καὶ πῶς ἔστι τοῦτο, ὅτι ἐγὼ ἤκουσα ὅτι πλέον ἢ
 „πόλις αὕτη χρῆζει τῶν τοιούτων ξύλων ἢ ἄλλαι 15
 „πόλεις;“ ὅτε καὶ πρὸς τὸν ἔμπορον ἀπεκρίνατο· p.127 B.
 „οἱ ταῦτα εἰπόντες σε, μεγάλως σε ἠπάτησαν.“ τού-
 τοις τοῖς λόγοις ὁ ἔμπορος τὴν καρδίαν πληγείς,
 ἔμεινε λυπούμενος. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἰδὼν τὸν ἔμ-
 πορον σφόδρα λελύπημένον, λέγει πρὸς αὐτόν· „βλέ- 20
 „πω σε, φίλε, σφόδρα γεγονότα περίλυπον, καὶ
 „ἔλεῶ σε πολλὰ διὰ τὴν λύπην σου ταύτην. διὰ
 „τοῦτο τοίνυν, ἂν χρῆξῃς, ἐλθὲ καὶ πώλησόν με
 „τὴν πραγματείαν σου ὅλην, καὶ εἴ τι θέλεις, δώσω
 „σοι εἰς πινάκιν γεμάτον.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀνελογί- 25

1 ἢ σπινθ. inest in M quoque 9 παραιτησάμενος] de-
 precatus i. e. prohibens. an παραιτησάμενον praetermitten-
 tem? hoc enim significat Graecis recentibus; cf. D. παραλιπεῖν M
 10 κερδᾶναι ABV, in quo non latet κερδανεῖν 12 ἔχουσι]
 eodem loco habent. cf. p. 162 B. προσανέχουσι M 13 ui. καὶ
 φοῦρνον uidentur delenda. πρὸς ἔκκαυσιν καμίνου M 17 εἰρη-
 κότες σοι M 19 ἔμεινε VB. συνεσχέθη τῇ λύπῃ M. u. D 24
 πραγματείαν i. e. φόρτον M 25 εἰς] usque adeo ut impleatur?
 ἐν? u. D. 102, 9. πινάκιν cf. 59, 11 ἀνελογίζετο κ. ἐ. λέγων]

ζετο καθ' ἑαυτὸν λέγων· „στοχάζομαι ὅτι κάλλιον
 „ἔστι τοῦ δοῦναι τὴν πραγματείαν μου ὅλην τῷ ἄν-
 „δρὶ τούτῳ ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπούλητα·
 „καὶ ὅσα βούλεται δοῦναί μοι λήψομαι· τοῦτο γὰρ
 5 „κρεῖττόν ἐστιν ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπώλητα.“
 καὶ τοῦτο ἐν τῷ νοῖ βουλευσάμενος, ἐπώλησε τὴν
 πραγματείαν πᾶσαν αὐτοῦ ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν ἐγ-
 χῶριον, συμβιβάσθεις λαβεῖν, εἴ τι ἄρα καὶ ζητήσῃ,
 ἕνα πίνακα γεμισμένον. λαβὼν οὖν ὁ ἀγοράσας τὴν
 10 πραγματείαν τοῦ ἐμπόρου ἤγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, μηδενὸς τὸ καθ' ὅλου γινώσκοντος περὶ τού-
 του. ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐκεῖνος περιπατῶν ἐν τῇ
 πόλει, εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν γραῖδος τινὸς μετὰ τῶν
 συντροφῶν αὐτοῦ τοῦ κατακλιθῆναι ἐκεῖ, καὶ ἐπη-
 15 ρώτα τὴν γραῦν ὁ ἔμπορος λέγων· „πῶς ἄρα, ὦ
 γύναι, τὰ ἀρωματικὰ ξύλα ὧδε πωλῶνται;“ ἢ δὲ
 ἔφη· „ἰσόσταθμα τῷ χρυσῷ ταῦτα πωλῶνται. πλὴν
 „λέγω σοι, ἔμπορε, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν
 „τῆσδε τῆς πόλεως· πανοῦργοι γὰρ καὶ δόλιοί εἰσιν
 20 „ἅπαντες καὶ ποικίλοι ταῖς πράξεσι, καὶ οὐκ ἔστι
 „δυνατὸν τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα ξένον μὴ παρὰ τού-
 „των φθοράν, εἰ δυνατόν, (καὶ) τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑπο-

διελογίζοντο Eu. Luc. 5, 21 c. *notis interpretum*. συλλογισάμενος
 M (D) 2 *articulus* τοῦ *saepe ab recentioribus praesertimque ab*
hoc scriptore infinitivo additur; hoc autem loco nescio an eiciendus
uel in τὸ mutandus sit ut sententia fiat perspicua 3 ἀπούλητα]
incertum utrum librario an scriptori tribuendum; paulo post recte
 ἀπώλητα. u. D 8 *συμβιβάσθεις*] *conuenit cum eo.* p. 136 B:
 εἴ τι *συνεπιβάσθημεν περὶ τοῦ φόρτου* 9 *γεμισμένον*] *cf* 50, 10
 12 *μὲν οὖν*] *μέντοι* M 15 *πῶς i. e. πόσον.* *cf.* 100, 5
 16. 17 *πωλοῦνται* D *priore*, *πωλῶνται* ABV *utroque loco: sed*
quamquam Graecos recentissimos in sermone uolgarī etiam ω ubi
debeant ου adhibuisse constat, tamen cum in M sit ἀπεμπολοῦν-
ται, hic bis scribendum censeo ἐμπολῶνται, illic ἀπεμπολῶνται.
cf. Lob. Phr. 584. Piers. Moer. 156 17 *ἰσοστάθμω αὐτοῖς*
χρυσῷ M *melius; cf.* D 21 *δυνατὸν om.* M 22 *καὶ adieci; cf.* D

„μείναι.“ ταῦτα εἰπούσης τῆς γραΐδος ἐκείνης,
 ἐξῆλθε τῆς οἰκίας αὐτῆς ὁ ἔμπορος θεάσασθαι τὰ ἐν
 τῇ πόλει, καὶ ὄρᾳ τρεῖς ἄνδρας ὁμοῦ ἐπὶ τὸ ἔργον
 καθεζομένους καὶ ἰστάμενος συχνῶς ἐνατενίζων
 ἔβλεπε τούτους. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐωρακότες τὸν ⁵
 ἔμπορον, εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν λέγει πρὸς αὐ-
 τόν· „ἐλθέ, ὦ πάτερ, καὶ διαλεχθῶμεν ἐγὼ καὶ σὺ ^{p.129 B.}
 „πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὅστις ἀφ’ ἡμῶν νικήσει ἐπὶ τῇ
 „τῶν λόγων στροφῇ καὶ πιθανότητι, ἐπιταξάτω τῷ
 „νενικημένῳ ποιῆσαι ὅ τι καὶ βούλεται ὁ νενικηκώς.“ ¹⁰
 ὁ δὲ ἔμπορος ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπλοϊκῇ τῇ
 ψυχῇ· „ναί,“ φησί, „στέργω, καὶ γενέσθω ὡς ἐκέ-
 „λευσας.“ εἶτα ἐκάθισαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμε-
 νοι. καὶ νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῦμος ἐκεῖνος καὶ
 πανοῦργος ἀνὴρ καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „ἰδού, ὡς ¹⁵
 „ὄρᾳς, ἐνίκησά σε τοῖς λόγοις μου, καὶ κατὰ τὴν
 „συμφωνίαν ἡμῶν ἐπιτρέπω σε πιεῖν πάντα τὰ τῆς
 „θαλάττης ὕδατα.“ ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ ἔμπορος ἐν
 ἀπορίᾳ γέγονε, μὴ δυνάμενός τινα μηχανὴν εὕρη-
 κέναι εὐλογοφανῆ καὶ προβαλέσθαι τῷ μίμῳ εἰς ἀν- ²⁰
 τίθεσιν, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διαφυγεῖν. ἦν δὲ ὁ
 ἔμπορος τὴν ὄρασιν γλαυκόφθαλμος, ἔτυχε δὲ εἶναι
 καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τῶν τριῶν μίμων ἐκείνων μονόφθαλ-
 μον, γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλ-
 μόν. κακεῖνος δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ²⁵
p.130 B.

6 in αὐτόν desinit in V f. 80^r; pergitur f. 80^r ἰδού (15),
 mediis (6—15) propter *uu.* πρὸς αὐτόν repetita omissis 15
 ἰδού, ὡς ὄρᾳς non raro coniungitur 17 πιεῖν] cum additum
 sit πάντα, non oportet scribi ἐκπιεῖν. καταπιεῖν M. cf. 107, 7
 18 θαλάσσης VM 19 εὕρηκέναι] inf. perf. ab his scri-
 ptoribus crebro adhibentur loco inf. aor. 20 εὐλοφανεῖ A
 προβαλέσθω V 21 διεκφυγεῖν M 23 p. καὶ sententia refe-
 renda ad γλαυκὸν (24)

ἔμπορου λέγων· „σὺ τὸν ἕνα μου ἔκλεψας ὀφθαλμόν·
 „διὸ ἀπέλθωμεν πρὸς τὸν κριτὴν τῆς πόλεως, ὅπως
 „αὐτὸς ὀρίσῃ καὶ ἀποδώσῃς μοι τὸν ὀφθαλμόν ὃν
 „ἔκλεψας.“ ἤκουσεν ἡ γραῦς ἡ ὑποδεξαμένη τὸν
 5 ἔμπορον, ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα ἔσυρεν ὁ
 μῖμος τὸν ἔμπορον. καὶ συναντήσασα τούτοις, εἶπε
 πρὸς τὸν μῖμον ἡ γραῦς· „ἄφες, ἀξιῶ, σήμερον ἐγ-
 „γνητικῶς τὸν ἔμπορον, καὶ ἐγὼ αὐτὸν αὔριον πρωῖ,
 „ἐὰν ζητήσῃς, παραστήσω σοι.“ ὁ δὲ μῖμος ὑπα-
 10 κούσας τῇ αἰτήσει, κατέλιπε τὸν ἔμπορον. κάκεινή
 μετ’ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον ἦλθε καὶ λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἐγὼ πάντως πρότερον παρήγγειλά σοι προσ-
 „έχειν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
 „τοῖς ξένοις κακοὶ λίαν φαίνονται καὶ ἄγαν πονηροί,
 15 „καὶ μηδαμῶς φανερωῶς ἐξέλθῃς ποτέ· σὺ δὲ ἐπεὶ
 „οὐκ ἤκουσάς μου τῆς συμβουλῆς, εὔρες καὶ τῆς
 „παρακοῆς τὰς ἀντιμισθίας. καὶ νῦν ἄκουσόν μου
 „ἀρτίως περὶ ὧν συμβουλευσαί σοι θέλω, ἐπεὶ τὰ
 p.131 B. „πρωῖτα ἐσφάλῃς. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ τοιοῦτοι
 20 „μῖμοι ἔχουσί τινα καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον, ὅστις
 „τῇ πονηρίᾳ τῶν ἄλλων πάντων ὑπερέχει καὶ νικᾷ
 „ἅπαντας. πρὸς αὐτὸν γοῦν ὡς διδάσκαλον πάντες
 „οἱ μῖμοι καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν πορεύονται, καὶ
 „ἀπαγγέλλουσιν ἅπερ ἕκαστος δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας

1 ὀφθαλμῶν A, Boiss. 3 ὀρίσει, καὶ ἀποδώσεις?

4 ἤκουσε δ’? ἠκηκόει δὲ M. cf. 106, 11 7 μῖμον V et M
 nonnunquam: quae non magis notavi quam γῦναι ἀνδρᾶσι σίτος
 similia 7 ἐγνητικῶς V 10 κάκεινή scripsi: καὶ ABV.
 ἡ γραῦς add. M, αὐτὴ D 12 πρότερον] πρώτως A 15
 φανερωῶς] ita ut te peregrinum esse cognoscat. καὶ μηδαμῶς..
 ποτέ uidetur huius recensionis auctor aptavisse a u. παρήγγειλα,
 cum in M rectissime relata sint ad ea quae uetula iam in posterum
 mercatori suadet. u. D 19 post οἱ in V τοῦ ab eadem manu
 deletum 20 γηραιὸν add. M. in margine V ἐνταῦθα ὄρα
 22 πρὸς om. VB

„εἶπε καὶ ἔπραξε. νῦν οὖν ἐάσας πάντα, ἐπάκουσόν
 „μου τῆς ὠφελίμου ταύτης συμβουλῆς· ἐγεῖρθεις
 „ἄλλαξόν σου τὸ σχῆμα, καὶ τὸν ἑαυτόν σου ποίη-
 „σον ὡς ἓνα τῶν μίμων, φορέσας καὶ ἱμάτια ὅμοια·
 „εἶτα κρυφίως ἀπελθὼν, σμίξον σαυτὸν τῇ ἐκείνων 5
 „συντροφίᾳ· πλὴν πρόσεχε ἵνα μὴ γνωσθῆς ὑπ’ αὐ-
 „τῶν. συμπορεύθητι γοῦν πρὸς τὸν διδάσκαλον
 „αὐτῶν καὶ στηῆθι ἐκεῖ πλησίον σου, ὡς εἷς τῶν τυ-
 „χόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως, καὶ ἄκουσον ὅσα
 „ἀπαγγελοῦσιν αὐτῷ οἱ μετὰ σοῦ ὁμιλήσαντες καὶ 10
 „ὅσα ἐκεῖνος πάλιν αὐτοῖς ἀποκριθήσεται, καὶ πᾶν
 „ὅ τι αὐτοῖς παρὰ τοῦ διδασκάλου λαληθήσεται ἐν
 „τῇ διανοίᾳ σου σημείωσον, ἵνα ἔχῃς ὅσα ἐκεῖνος p.132 B.
 „ἀποκριθῆ πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἐχθρῶν
 „τῶν πολεμούντων σε, καὶ μετὰ δυνάμεως πολλῆς 15
 „νικήσῃς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· καὶ δὴ ἀπὸ τούτου
 „τοῦ τρόπου μέγα σοι προσγενήσεται κέρδος.“ ὁ δὲ
 ἔμπορος ἐποίησεν ὡς παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθηκεν.
 ὅθεν καὶ μετέλλαξε τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα καὶ ἀπελθὼν
 ἔστη ἔγγιστα τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου. καὶ πρῶτα μὲν 20
 ἑωράκει ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ἀγοράσαντα

1 ἔπραξεν A ἄκουσόν A, D 2 ὠφελήμου VB φελῆμου
 A: *correxit* Boissonade 3 τὸν ἑαυτόν σου] *cf.* 106, 12. Co-
 rais Στοχ. *ἀντ. ante* Aelianum p. κβ' *not. m.* τὸν *et* σου *ab*
 M *abest* 5 σμίξον] *cf.* 40, 5 14 ἀποκριθῆ] *coni. aor. loco*
futuri usurpatus 16 νικήσεις? δὴ *scripsi*: σὺ ABV, *om.* D.
 σοι Boissonade *et* M: *sed tum praeterea aut* μέγα σοι *in* μέ-
 γιστον *mutandum est, id quod in* M *legitur, aut excidisse* λέγω
sumendum: καὶ σοὶ λέγω, ἀπό 18 ἐδιδάχθηκεν *cf.* 60, 18
 20 *in margine* ὁ ἔμπορος μετεσχηματίσθη (μετεσχιμ. V)
 ὡς ξένος· καὶ ἀκούει τὰς πράξεις αἷς ποιοῦσιν οἱ κακοὶ δια-
 βολεῖς καὶ ἄδικοι καὶ (καὶ *om.* A) πλάνοι καὶ πολύτροποι
 ABV ἔγγιστα M ἔγγιστα V ἔγκιστα AB 21 ἑωράκει M
quoque

τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων, ὅστις ἀπήγγειλε τῷ καθη-
 γητῇ λέγων· „ἐγὼ συνήντησά τιμι ἐμπόρῳ, ξύλα
 „πωλοῦντι τῶν ἀρωμάτων, καὶ τὸν φόρτον αὐτοῦ
 „ἅπαντα ἠγόρασα, συμφωνήσας δοῦναι αὐτῷ διὰ
 5 „τὴν τιμὴν τῶν ξύλων πίνακα γεμάτον ἐκ τῶν εἰ-
 „δῶν τῶν παρ' ἡμῖν, ὧν ἂν ἐπιζητήσῃ.“ ὁ δὲ διδά-
 σκαλος ἠρώτησε· „τίνα γέ εἰσι τὰ παρὰ σοῦ συμ-
 „φωνηθέντα; ἄρα γε χρυσὸς ἢ ἄργυρος;“ ὁ δὲ
 μῆμος „οὐχί,“ φησί „κύριέ μου, ἀλλὰ εἶδη ἀνώνυμα,
 10 „ἅπερ ἐκεῖνος ἐθέλησει ζητῆσαι, πίνακα πεπληρω-
 „μένον.“ ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· „μεγάλως
 „ἔσφαλές τὸν ἑαυτὸν σου· ἔστω γὰρ τυχόν· ἐὰν δόξῃ
 „τῷ ἐμπόρῳ ζητῆσαι ἀπὸ σοῦ ψύλλας ὅσας ἂν ὁ πί-
 „ναξ χωρῇ, εἶτα τὸ μὲν ἡμισυ πλῆθος τῶν ψύλλων
 15 „ἔστω θῆλυ, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ἄρσεν, καὶ μὴ μό-
 „νον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους,
 „ἀλλὰ καὶ γλανκοειδεῖς, ἄρα δύνασαι τοιαύτην δό-
 „σιν δοῦναι αὐτῷ; πῶς γενήσεται σοι ἐλευθερωθῆ-
 „ναι τῆς ὀχλήσεως αὐτοῦ;“ καὶ ὁ μῆμος· „οὐ το-
 20 „σοῦτον, ὦ κύριέ μου, ὁ ἔμπορος σεσόφισται οὐδὲ
 „τοιαῦτα πονηρεύεσθαι ὁ αὐτοῦ νοῦς ἱκανός ἐστιν·
 „ἀλλ' ὡς ὑπολαμβάνω, χρυσὸν ἢ ἄργυρον ὁ τοιοῦ-
 „τος ζητήσῃ παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἄλλο (τι).“ προσελ-
 θὼν οὖν καὶ ὁ ἐν τῇ διαλέξει νενικηκὼς μῆμος τὸν

1 τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἀρώματος M. cf. 2 et p. 109, 8
 ἀνήγγειλε M 2 συνήντησα V sed η mutatum in ι, συν-
 ἦντισα AB τῷ ἐμπόρῳ τινί A: uidetur uoluisse τῷ 4 δοῦ-
 ναι] antiquiores dixissent δώσειν 7 ἠρώτισε V γε εἰσὶ
 V: qualia plerumque non adscripsi 8 ἄρα V fere ubique
 11 ἔφη δὲ M; u. 20, 13 12 ἔσφαλές τὸν ἐ. σου a scriptore
 uidetur profectum esse; u. D. μεγάλως ἐσφάλῃς M 14 χω-
 ρεῖ V ψύλλων] cf. 16 et M 16 ὑπόμαυρους BV ὑπό-
 μαύρους A 17 γλανκοειδεῖς V 20 ὦ om. ABMD Boiss.
 23 τι adieci: ἄλλον τί ποτα D

ἔμπορον, ἀπήγγειλε τῷ καθηγητῇ ὡς „ἐγὼ τῷ ἐμ-
 „πόρῳ τούτῳ συναγωνισάμενος εἰς πόλεμον λόγων,
 „ὅτι οἷος τὸν ἕτερον νικήσει, (ἐπιταξάτω τῷ νενικη-
 „μένῳ ὅτι ἂν βούληται, καὶ τοῦτον δεῖ) ἐκπληρώ-
 „ναι ἅπαντα τὰ ἐπιταχθέντα παρὰ τοῦ νενικηκότος 5
 „αὐτῷ· λοιπὸν ἐγὼ νικήσας ἐν πάσῃ τῇ διαλέξει, p.134 B.
 „εὐθύς ἐπέτρεψα αὐτῷ ἐπιεῖν τὰ τῆς θαλάττης
 „ὔδατα.“ ὅτε καὶ ὁ καθηγητῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀπεκρί-
 „νατο· „οὐδὲ σὺ καλῶς ἐποίησας· ἔστω γὰρ ἴσως
 „ἐκεῖνον εἰπεῖν πρὸς σέ· ἀπελθὼν πρότερον κράτη- 10
 „σον τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ῥέοντας ποταμοὺς καὶ τὰς
 „πηγὰς, εἶτα ἐγὼ τὰ τῆς θαλάττης ἐκροφήσω ὔδατα,
 „ἅπερ καὶ μόνα ὑπεσχέθη σοι πεπωκέναι. εἰ οὖν
 „ταῦτα ὁ ἔμπορος ἀντιλέξει σοι, δύναμις ἔστι σοι
 „τοῦ εὐκόλως ἐμποδίσαι τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ εἰσ- 15
 „ρέοντας ποταμοὺς καὶ πηγὰς;“ ὁ δὲ μῦθος ἔφη·
 „γίνωσκε, κύριέ μου, ὡς οὐκ ἔστι δυνατὴ ἡ τοῦ ἐμ-
 „πόρου φρόνησις τὴν τοιαύτην ἀπολογία δούναι.“
 εἶτα προσελθὼν καὶ ὁ μονόφθαλμος μῦθος φησι τῷ
 καθηγητῇ· „σήμερον, κύριέ μου, ἐώρακα ἐν τῇ ἀγορᾷ 20
 „ἄνδρα τινὰ ἔμπορον ξένον γλαυκοειδεῖς ἔχοντα
 „ὄφθαλμούς, καὶ τοῦτον ἐκράτησα ἰσχυρῶς λέγων·

3 ἐπιταξάτω . . . δεῖ adieci, cl. 103, 9, et mutavi ἐκπλη-
 ρεῖν in ἐκπληρῶναι; alius forsitan maluerit ἐκπληροῦν. ὅτι intactum reliqui cum extet etiam in Ven.: om. D. οὕτω . . συμπεφώνητο
 ὡς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθισόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπείη
 πρὸς τοῦ νικήσαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι M. ἐβάλα-
 μεν στίχημα, ὅτι εἴ τις νικήσῃ εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγου,
 καὶ κάμῃ ὁ νικώμενος τὰ ὅσα τὸν ὀρίσῃ ἐκεῖνος ὁποῦ νι-
 κήσῃ. Ven. νικήσῃ A 7 ἐπιεῖν scripsi: πιεῖν ABV. cf.
 12. 109, 23. 103, 17. πιεῖν τὰ θαλάττια ὔδατα ἅπαντα M:
 cf. D 9 ἔστω scripsi ut est in M: ἔσται ABV 11 τῇ
 VM (D): om. (AB) Boiss. 12 ἐκροφήσω et 15 εἰσρέοντας V
 13 ποποκέναι V. cf. 103, 19 14 ἔσται? εὐχερῶς ἔξιεις
 M 22 τοὺς ὄφθαλμούς;

„σύ τε κἀγὼ γλανκοὶ ὑπάρχομεν, καὶ σύ μου τὸν
 p.135 B. „ἕνα ἔκλεψας ὀφθαλμόν· λοιπὸν οὖν οὐδαμῶς ἀφήσω
 „σε, εἰ μὴ τὸν ἕνα σου ἐκβάλω ὀφθαλμόν ἢ σὺ τὸν
 „ἕμὸν ὀφθαλμόν ἰατρεύσης, κἂν πάντα σου τὸν
 5 „πλοῦτον ἐξοδιάσης.“ τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ καθηγητής·
 „οὐδέ σύ τι κατώρθωσας· ἐὰν γὰρ φανῇ τῷ ἐμπόρῳ
 „εἰπεῖν σοι ὅτι „τοῦτο πρῶτον σημεῖόν ἐστι τῆς
 „προτάσεώς σου, ἵνα καὶ τὸν ὀφθαλμόν ὃν ἔχεις ἐκ-
 „βάλῃς κἀγὼ τὸν ἕνα μου ὀφθαλμόν, καὶ ἐν ζυγίῳ
 10 „σταθμίσωμεν, καὶ οὕτως ἡ ἀλήθεια εὐρεθήσεται·
 „εἰ μὲν (οὖν) ἴσος εὐρεθῇ ὁ ἐμὸς ὀφθαλμὸς τῷ σῷ,
 „ἔχε αὐτόν, εἰ δὲ κατὰ τι ἄνισος, ἢ βαρύτερος ἢ
 „ἐλαφρότερος, τότε ὡς ψευδῆ μου κατηγορήσας καὶ
 „τὸν ἐμὸν ὀφθαλμόν ἐκβαλὼν εὐθύνας καὶ τιμωρίας
 15 „καὶ ζημίαν (μεγίστην) ὀφλήσεις.“ τί ποιήσεις τότε,
 „ἐὰν οὕτως ὁ ἔμπορος ἀπολογηθήσεται; καὶ τὸ δὴ
 „χεῖρον, ὅτι εἰ τοῦτο ἐπὶ σοὶ γένηται, σὺ μὲν τε-
 „λείως ἔση τυφλὸς καὶ πάντῃ ἀόμματος, ἐκεῖνος δὲ
 „τὸν ἕνα ὀφθαλμόν ἔχων, πάλιν τὸ φῶς βλέπων

4 ἰατρεύσεις VB. aliter M. (om. D) σου τὸν πλοῦτον σου V:
 σὺ τ. πλ. σου? 6 κατώρθωσας ABV: κατώρθωσας Boissonade. cf. 4, 18. 7 ἔστω? ἔσται? 8 in u. ἵνα desinit in V
 f. 83, pergitur f. 84 βαλὼν (14): media desunt ἐκβάλλῃς B
 11 οὖν adieci; quamquam cf. 93, 16 εὐρεθῇ] optatius
 est in M 12 comparatius restitui: βαρὺς ἢ ἐλαφρὸς AB. u. D
 14 βαλὼν V in folii initio 15 μεγίστην adieci ὀφλήσεις
 scripsi: ζητῶν ABV ζητῶ Boissonade; sed cum tempus prae-
 sens (requiris ζητήσω) tum structura (136, 11. 12) offendit; quare
 audacius mutavi; singularis autem ζημίαν arguit adi. μεγίστην
 uel σκληρὰν uel ἀξίαν excidisse; si tribus nominibus unum suis-
 set adiectivum, non displicuisset ζημιωθήσῃ. ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ
 ἐκβολῆς ἀξίως εὐθυνθήσῃ M. — ζητῶν, τί ποιήσεις· τοῦτο·
 ἐὰν A ζητῶν, τί ποιήσεις· τότε· ἐὰν BV. rectius distinxit
 Boissonade scripsitque τότε (D): an τούτῳ? 16 ἀπηλογη-
 θήσεται V. ἀπολογηθῇ σε? 18 πάντως? παντελῶς D 19
 πάλιν ABVMD: ἀκμήν? ἐπὶ πλέον?

„ἔσται.“ πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῖμος ἀπε- p.136 B.
 „κρίθη τῷ καθηγητῇ· „ἀλλ’ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστιν
 „ὁ ἔμπορος πονηρός, ὥστε τοιαῦτα λόγια ἀντιπαρα-
 „θεῖναι.“ ταῦτα οὕτω παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν
 μίμων λαληθέντων, ὁ ἔμπορος ἠκροῶτο παρ’ ὅλην 5
 τὴν νύκτα, φυλάττων αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 πρωίας δὲ γενομένης παραγίνεται ὁ ἔμπορος πρὸς
 τὸν ἀγοράσαντα τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων καὶ φῆσι
 πρὸς αὐτόν· „ἀπόδος μοι, φίλε, εἴ τι συνεβιβάσθη-
 „μεν περὶ τοῦ φόρτου, οὗ σε ἐπώλησα.“ ὁ δὲ μῖμος 10
 ἔφη· „ζήτησον, εἴ τι βούλει, καὶ γὰρ ἐτοίμως ἀποδώσω
 „σοι.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀποκριθεὶς λέγει· „θέλω ἵνα
 „μοι δώσης ἐν τῷδε τῷ πίνακι ψύλλας ὅσας χωρεῖ,
 „ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν ψύλλων τὸ ἥμισυ ἄρσεν, τὸ δὲ
 „λοιπὸν ἥμισυ θῆλυ, καὶ μὴ μόνον καὶ ὑπομαύρους 15
 „εἶναι τὰς ψύλλας, ἀλλὰ καὶ γλανκοειδεῖς.“ οὕτως
 εἰπὼν ὁ ἔμπορος τῷ μίμῳ ἰσχυρῶς ὑπῆρχεν ἀναγ-
 κάζων αὐτόν καὶ βιαζόμενος κατὰ πολὺ, ἕως οὗ ὁ
 μῖμος ἔδωκε τῷ ἐμπόρῳ πλείονα τιμὴν τῆς δικαίας
 τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν ξύλων· καὶ τότε μόλις ἀφῆκεν 20
 αὐτόν τῆς ὀχλήσεως. εὐρῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους δύο p.137 B.
 μίμους, τῷ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ζητοῦντι καὶ τῷ
 τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν ἐπιτρέψαντι αὐτῷ, ἐπιγιγε-
 γοῦν αὐτοὺς ἀναγκάζων ποιῆσαι ὅσα κρυφίως τοῦ
 διδασκάλου αὐτῶν λέγοντος αὐτοῖς (ἠκηκόει), καὶ 25

4 καὶ] κατὰ D   6 αὐτὰ] ταῦτα V (M)   7 πρὸς V
 13 δῶς M   15 ὑπόμαυρους BV   19 τιμῆ V   20 τιμῆς
non est delendum   21 ἐντυχῶν δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυοῖ μί-
 μοις M. *itaque aut περιτυχῶν .. τοῖς ἄλλοις δ. μίμοις aut τὸν*
τὸν ὁ. α. ζητοῦντα καὶ τὸν τ. θ. ε. ἐπιτρέψαντα scriptum
oportebat. sed nescio an is qui librum recensebat, ut repetitum
τὸν vitaret, adpositionem falsam admiserit: talia enim artificia
apud Malalam et Ducam haud pauca est videre   25 ἠκουσε
adiecerat Boissonade (D). ἠκηκόει ego ex M

τοσοῦτον αὐτοὺς ἔσυρε βιαίως, ἕως οὗ ἔλαβεν ἀπὸ
 τούτων ὡς νικήσας ὅσα ἠθέλησεν ὁ ἔμπορος· καὶ
 τότε ἀφῆκεν αὐτούς. Καὶ νῦν, ὃ δέσποτα βασιλεῦ,
 ἐξ ὧν σοι διηγησάμην γίνωσκε ὡς ἐκεῖνοι οἱ δύο
 5 παῖδες, ὁ τριετής, φημί, καὶ ὁ πενταετής, περὶ ὧν
 πρῶην εἶπον τῷ κράτει σου, καὶ οὗτος ὁ γηραιὸς
 καθηγητῆς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κεκό-
 σμηντο. καὶ ἐμέ, ὡς νομίζω, κατ' ἐκείνους ὁ ἐμὸς
 διδάσκαλος ἀπετέλεσεν.“

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τὸν υἱόν· „γνώρισόν
 μοι λοιπόν, ὃ υἱέ, πῶς ἐν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογιότητα, νῦν δὲ ἐν μόνοις τοῖς ἐξ μηνῶν ἐπὶ τοσοῦ-
 p.138B. του σοφίας ἤρθης;“ καὶ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο· „τότε,
 15 ὃ βασιλεῦ, νηπίου ὄντος μου, οὐ συνήρουν ἀλλή-
 λαις αἱ ὑπάρχουσαί μου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
 αἰσθήσεις. ἐν ἡλικίᾳ γὰρ παιδὸς ὄντος μου τότε οὔτε
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἢ ἡ γλῶττα, οὔτε ὁ νοῦς ἢ ἡ καρδία
 ἀλλήλοις ἠδύναντο βοηθῆσαι πρὸς τὴν τῶν μαθημά-
 20 των διδασκαλίαν· οὐδὲ δυνατόν ἐστὶν ἔτι νηπιό-
 φρουνα ὄντα εὐκόλως γινῶσιν ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι
 ἅπαν παιδίον, τοῖς παιγνίοις καὶ τῇ ἀργίᾳ εὐφραι-
 νόμενον, οὐ προσέχει τὸν νοῦν ἐν τοῖς μαθήμασι.
 κἀγώ, ὃ βασιλεῦ, τὸν ὅμοιον τρόπον τότε τῇ ἡλικίᾳ
 25 καὶ τῇ γνώσει τυγχάνων, οὐδὲν ὅλως τῶν διδασκο-

2 ὁ ἔμπορος *noli delere* 5 *cf.* 92, 6 7 καθηγητῆς
om. V: *exhibet* M *quoque* 10 β. ὑπολαβὼν ἔφη M 12
 προσγενομένην *scripsi ut est in* M: προσγινομένην ABV; *cf.*
 E 16 μου] μοι M 17 ἐν .. κ. 18 *om.* D 22 ἀργεία
 V 23 [ἐν]? *sed quamquam male additum, a scriptore tamen*
profectum esse potuit. προσέχειν *cum praep.* εἰς (D) *recentiores*
saepe coniunxerunt. περὶ τὰς διδασκαλίας M 25 τυγχάνων
i. e. διακείμενος M

μένων ἡδυνάμην καρπώσασθαι, ἅτε μοι τούτοις τοῖς
 παιγνίοις τὸν νοῦν μου στερεοῦσιν· ἀλλ', ὡς νη-
 πιώδης, τὸν νοῦν εἶχον διακεχωρισμένον. νῦν δὲ ὁ
 διδάσκαλός μου Συντίπας θεωρῶν τὸ νέον τῆς ἡλι-
 κίας μου, οὐ βαρέως καὶ ἀναγκαστῶς με ἐδίδασκεν 5
 οὐδὲ τοῖς βαρυτέροις ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο πρὸς με μαθή- p.139 B.
 μασιν, ἵνα μὴ νέος ὢν ἐγὼ ἀγανακτήσω καὶ βαρυνθῶ
 διὰ τὸ μὴ κατανοεῖν με τὰ λεγόμενα καὶ ἅπαντα τὰ
 διδασκόμενα πόρρω τῆς ἐμῆς ἀπορρίψω διανοίας,
 καὶ ὅτι ἐγίνωσκεν ὁ διδάσκαλός μου ὡς ἐὰν ἐξ ἀρ- 10
 χῆς εἰς μεγάλα καὶ μακρὰ μαθήματα βάλῃ με, εὐκό-
 λως εἶχον ἀλαξονεύσασθαι καὶ ἐκφυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἅτε βασιλέως ὑπάρχων υἱός· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν προ-
 οδοποιῶν ἐν τοῖς λόγοις, οὕτω με πρὸς τὸ τέλειον
 τῆς ἐπιστήμης τῶν λόγων ἀνέφερε. καὶ ἐγὼ πάλιν 15
 τελεωτέρας (μέτοχος) γεγονὼς τῆς φρονήσεως, ἐφύ-
 λαττον ἐν τῇ καρδίᾳ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ διδασκόμε-
 να, καὶ συνάξας τὸν πρώην διεσπαρμένον μου
 νοῦν καὶ (τὼ ὥτε) ἀνοίξας πρὸς τὸ ἀκούειν, καὶ τὴν
 γλῶτταν εὐστροφον καταστήσας πρὸς τὴν τῶν λόγων 20
 πλοκὴν τῶν μεμελετημένων, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν

2 τὸνοῦν V [στερεοῦσιν] u. στερεόω στεροόω (*hodiernis Graecis στερεώνω*) significat durum reddere, στ. νοῦν mentem ita durum reddere ut nihil siue quod discat siue cui obsequatur intrare possit: quae imago, ab agro desumpta, cum ex aliis scriptoribus tum ex V. T. et N. T. est notissima. ceterum dativus est absolutus qui dicitur. Boissonade coniecit στεροῦσιν uel στερεούουσιν. aliter D, et M: ἅτε μὴ τούτοις τὸν ἐμμαντοῦ νοῦν προσερείδων 10 ὅτι respondet participio θεωρῶν. καὶ γὰρ M melius ἐγίνωσκεν] ἐδίδασκεν B 11 μικρὰ ABV: correxit Boiss.; om. D 12 ἂν εἶχον M 14 [ἐν]? omittit M 15 ἀνέφερε i. e. ἀνήγαγε M 16 γεγονὼς] ἐφαπτόμενος M. u. D. offendit τῆς. τετευχώς? ἐπήβολος γεγονὼς? interim adieci μέτοχος 18 συναγαγών M διεσπαρμένον V 19 νοῦν] νῦν V τὼ ὥτε adieci ut est in M; om. D 20 τὴν τῶν] τῶν om. A 21 μελετημένων BV. cf. 72, 21 et 102, 9 τὰς χεῖρας πρὸς

λογισμὸν τῶν λέξεων μεμαθηκῶς ἐξυπηρετεῖν. οὕτως οὖν, ὡ βασιλεῦ θειότατε πάτερ, ἐπὶ τῶν ἑξ μηνῶν τὸν καιρὸν πάντα τὰ διδαχθέντα κατέλαβον ἀκριβέστατα, συμμαχούσης καὶ τῆς θείας δυνάμεως ἡμῖν, (καὶ) μετέλαβον τὴν εἶδησιν ἀπάσης φιλοσοφίας, ὅσον δυνατὸν ἔστιν ἀνθρώποις ἡμῖν οὔσι καὶ ἑξ ἀνθρώπων.“

Τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ παιδὸς ὁ βασιλεὺς πολλὰ τὴν καρδίαν εὐφρανθεῖς, εὐχαριστηρίους λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν δοξάζων καὶ ἐπαινῶν ὑπῆρχε τὰ μέγιστα καὶ τῷ φιλοσόφῳ καὶ διδασκάλῳ μεγάλως εὐχαριστῶν ἦν. μετὰ δὲ ταῦτα πάντα κελεύει τὴν πονηρὰν ἐκείνην παραστῆναι γυναῖκα, ἣτις τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τοιοῦτον ὄντα, ἔτεχνεύετο φονευθῆναι. ἥς καὶ παραστάσης, ὁ βασιλεὺς λέγει αὐτῇ· „φανέρωσόν μοι, ὡ γύναι, καὶ μηδὲν διὰ φόβον ὑποκρύψης, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸν υἱόν μου ἐσπούδαζες φονευθῆναι καὶ τίς ἦν ἡ ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης σου κατασκευῆς καὶ μανίας;“ ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα ἔφη· „γινώσκεις, ὡ κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν ἔστί (τινι) τῶν ἐν κόσμῳ βιούντων ἀγαπητικώτερον ὡς ἡ ζωὴ [τοῦ ἀνθρώπου].“

διάστιξιν συλλαβεῖν M. cf. D. agitur de actione sententiis con-

gruente τῶν λογισμῶν V 5 καὶ adieci. u. D. ἀκριβέστατα κατέλαβον καὶ ἐν μεθέξει πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως γέγονα, συναραμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως.. M. accuratius fortasse M expressissem addita p. καὶ ante vel δὲ post συμμαχούσης 8 in margine ὁ βασιλεὺς ἀποδεξάμενος μάλα τὸν Συντίπαν φιλόσοφον τὸν τοῦ υἱοῦ διδάσκαλον,

ἐπευφραίνεται [ἐπευφρα^{ντ}ί V ἐπευφραίνετο (AB) Boissonade] λίαν ταῖς τοῦ παιδὸς εὐκαιροῖς ἀπολογίαις ABV 11 Eu. Luc. 2, 20 21 τινι adieci et 22 τοῦ ἀνθρώπου seclusi; praeterea ὡς suspicionem mouet etiam ἄλλο excidisse. M exhibet:

κὰν γὰρ τίς ἐστὶ πένης ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἢ δι' p.141 B.
 ἀνάγκην τινὰ ἔχασε τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀδί-
 κως ἀναγκάζεται παρὰ τινος, ἀλλ' ὅμως τῆς ἰδίας
 ζωῆς φροντίζει. καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὸν παῖδά σου διὰ
 τοῦτο ἔλαβον αὐτὴ κατὰ μόνας μετ' ἐμοῦ, διὰ τὴν 5
 τοῦ κράτους σου θεραπείαν, ὅπως κατὰ μόνας δυ-
 νηθῶ ἐγνωρίσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ λαλεῖ. καὶ μετὰ
 ἐρωτήσεων καὶ κολακειῶν ἤμην συντυγχάνουσα αὐτῷ
 καὶ λόγους πραεῖς τούτῳ προέτεινα καὶ ἠγαπημέ-
 νους. ἐμαλάκισα δὲ τὸ στερεὸν αὐτοῦ τῆς σιωπῆς 10
 μετὰ τοιούτων λόγων, ἕως οὗ οἰκονόμησα αὐτὸν
 ἀποκριθῆναί μοι κὰν ἓνα λόγον. καὶ ἀπεκρίθη εἰπὼν
 μοι· „νῦν οὐκ ἀποκρίνομαι, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς σήμε-
 ρον ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσι, καὶ ὕστερον ὡς ἐνι
 „δίκαιον ἀπολογήσομαι.“ ἐγὼ τοίνυν, τῷ λόγῳ 15
 τούτῳ διαταραχθεῖσα καὶ περίφοβος λίαν ὅτι μάλι-
 στα γενομένη, ὅτι εἰ ὁ παῖς λαλήσει, ἀπαγγελεῖ σου
 τῷ κράτει ὅσα ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρακινή-
 θείσα κατεῖπον καὶ παρεκίνησα τοῦτον, καὶ πανούρ- p.142 B.

ὡς οὐδέν τινι τῶν ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς κατέστηκε προσ-
 φιλέστερον. *per se quidem ἀνθρώπου quamquam de uolpecula in-*
sequitur narratio in hoc scriptore nihil haberet offensionis, sed et
superfluum est et datius requireretur: itaque tamquam explicandi
caussa adscriptum deleui. nam quod duplici aliquando mutatione
effeceram οὐδέν ἐστὶ τῶν ἐν κόσμῳ βιωτικῶν ἀγαπητικώτε-
ρον ὡς ἡ ζωὴ τῷ ἀνθρώπῳ minus concinit cum M ἀγαπη-
τικότερον V ἀγαπητικότης A 2 ἔχασε] cf. 69, 5. ἔχασε V
more recentiorum 5 αὐτὴ scripsi: αὐτὸν ABV, om. D 7 ἐγνω-
ρίσαι] cf. 71, 21 10 ἐμαλάκισα V 11 οἰκονόμησα? cf.
4, 18 12 ἀπεκρίθη ABV: ἀπεκρίθη Boissonade. cf. 96, 10
13 ἀποκρινούμαι? ἀποκριθήσομαι M. cf. 9, 18. 81, 21
ἀπολογήσομαι 14 καὶ] ἀλλ'? ἐνι i. e. ἐστὶ 19 παρε-
κίνησα] malim παρεκίνουν uel forma barbara παρεκινούσα
conata sum seducere. coniungenda sunt ὅσα κατεῖπον καὶ
παρεκίνησα et apodosis a u. u. καὶ πανούργως est incipienda.
melius quidem p. καὶ abesset, sed ex archetypo structura immu-
tata minus apte seruatum esse docet M. cf. D

γως ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ σφάλμα μου γινώσκω καὶ φανερῶς τὸ πταῖσμά μου καθομολογῶ καὶ εἰς οὐδένα λόγον ἀρνούμαι τοῦτο. λοιπόν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, ὅ σοι φαίνεται ποιήσον εἰς ἐμέ, ὡς ἂν ὀρίσῃ τὸ εὖσπλαγγνον καὶ θεοπρόβλητον κράτος σου.“ ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας καὶ ἰδὼν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχοις, εἶπεν αὐτοῖς· „τίνα βουλήν δίδετε ὑμεῖς ἐμοὶ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης, ὅπερ ἐποίησε πονηρὸν ἔργον, καὶ ποίαν τιμωρίαν ἐστὶν ἄξιον αὐτῇ διδόναι;“ εἰς δέ τις τῶν μεγιστάνων λέγει αὐτῷ· „δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας τῆς γυναικὸς ἀποτμηθῆναι.“ ἕτερος δὲ ἀπεκρίνατο· „οὐχ οὕτως ἔχει τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ζώσης αὐτῆς ἐξορυχθῆναι τὴν καρδίαν.“ ἄλλος δὲ τῶν μεγιστάνων ἔφη· „τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι πρέπον ἐστὶ.“ καὶ ἡ γυνὴ τῶν τοιούτων ἀκούσασα ἀποφάσεων καὶ οἷας τιμωρίας ἀξίαν ἀποφαίνονται ταύτην, τοιοῦτόν τινα μῦθον πρὸς ἐκείνους ἀπεφθέγγετο·

20 „ὦ μεγιστᾶνες, φαίνονται τὰ παρ’ ὑμῶν λεγόμενα κατ’ ἐμοῦ πρὸς παράδειγμά τινος ἀλώπεκος, ἣτις διὰ πάσης νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. καὶ ἦν ἡ ταύτης εἰσέλευσις διὰ θυρίδος τινὸς ἀνθρώπου δέρματα ἐργαζομένου· καὶ ὅσας φορὰς εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἔτρωγε τὰ ἐκείνου δέρματα. εἶτα ὁ ἐργαστῆς ἐκεῖνος ἰδὼν ὅσα σχίσματα

1 *cognosces Noui Testamenti sermonem* 7 ἰδὼν ABV, ἐμβλέψας M: *ne tamen ἐνιδὼν reponeretur officere uidebatur* p. 123, 5 *ubi uide quae adnotauit* 9 ἦπερ Boissonade. *sed tum utique addendus articulus τὸ πονηρὸν ἔργον. ὅπερ est i. q. καθ’ ὅπερ. an εἰς ὅπερ?* 18 αὐτὴν? u. D 20 *lemma μῦθος τῆς πονηρᾶς γυναικὸς* 24 ὅσας φορὰς] *quotiens. φορὰ est uernacule* Mal. u. Corais *Aesop. p. 441 ad 277* 26 ἐραστῆς B εἶτα ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ἐωρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ δέ-

ἐποίει, [ὁ ἐργαστῆς ἐκεῖνος] ἐξετάσας (γίνεσθαι) διὰ τῆς ἀλώπεκος, εὐθὺς κατ' αὐτῆς παγίδα στερεὰν ἔστησε. καὶ ἡ ἀλώπηξ κατὰ τὴν συνήθειαν βουληθεῖσα εἰσελθεῖν διὰ τῆς θυρίδος, ἐκρατήθη εἰς τὴν παγίδα. πονηρὰ δὲ οὕσα ἡ ἀλώπηξ καὶ πολύτροπος, 5 διὰ τινος εὐτέχνου μηχανῆς τὴν κρατήσασαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε καὶ περιεπάτει κύκλω ἐκείνην τὴν πόλιν τοῦ εὐρεῖν ἄλλην τινὰ θυρίδα, ὅπως δυνηθῆ ἔξελθεῖν τῆς πόλεως. ὡς δὲ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς περιπατοῦσα, οὐχ εὖρε τόπον τοῦ ἐκβῆναι, ἐπεὶ 10 κύκλω τετειχισμένη ἡ πόλις ἦν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ· „ἐὰν ἡμέρα γένηται, πάν- p.144 B. „τως ὑπὸ τῶν σκύλων κρατηθήσομαι, καὶ οὐκ „ἔάσουσί με πρότερον, εἰ μὴ τὰς σάρκας μου διαρ- „ρήξουσιν. ἀλλ' ἐγὼ γινώσκω τί με δεῖ ποιῆσαι.“ 15 καὶ δὴ πορεύεται ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἑαυτὴν πλησίον πύλου τῆς φλιᾶς [τοῦ κατωφλίου] κατέκλινεν, προσποιουμένη νεκρὰν καὶ ἄπνουν ἑαυτὴν εἶναι. οὕτω δὲ αὐτῆς κειμένης ὡς νεκρᾶς καὶ τῆς πύλης τὸ πρῶτ' ἀνοιχθείσης ὡς ἔθος παρὰ τοῦ 20 πορταρίου, εἶδε τις αὐτὴν κειμένην καὶ λέγει πρὸς

μασι σπαράγματα, εὐθὺς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτάτην ἵστησιν. M. itaque plura non videntur omissa esse. γίνεσθαι adieci et ui. ὁ ἐργαστῆς ἐκεῖνος seclusi, non quin eadem uerba, praesertim subiecta enuntiatorum, ab hoc scriptore crebro repetantur, sed quia interuallum nimis paruum uidetur 3 τὸ αὐτῇ συνήθεις M cf. 45, 13 4 πάλιν addunt MD 11 καὶ coniungit duo enuntiata ὡς .. οὐχ εὖρε et τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ut non recte ante et post καὶ distinxerit Boissonade; in M est καὶ .. κοπιάσασα οὐδ' ὅλως .. ἵσχυσε, τῆς δὲ γε ἡμέρας διαυγαζούσης .. sed malim pro p. καὶ reponi ἤδη ἐγγιζούσης V 12 πάντων V 17 φλοιᾶς τοῦ κατοφλίου ABV: correxit Boissonade. ego τοῦ κατωφλίου seclusi, nam significat κατώφλιον limen inferius ut ἀνώφλιον superius, non portam ipsam. explicando igitur uerbo φλιᾶς adscriptum puto. u. D 21 πορταρίου] statim πορτάρης, qua forma hodierni Graeci adhuc

τὸν πορτάριον· „κατὰ ἀλήθειαν ἢ οὐρὰ τῆς ἀλεποῦς
 „ταύτης πολλά ἐστι καλὴ εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυ-
 „λῶνα.“ καὶ εὐθύς ὁ τοῦτο εἰπὼν λαβόμενος μά-
 χαιραν, ἔκοψε τὴν οὐρὰν αὐτῆς. ἢ δὲ ἀλώπηξ ἀν-
 5 δρεΐως ὑπέμεινε τὸν πόνον τῆς οὐρᾶς. εἶτά τις ἕτε-
 ρος αὐτὴν ἰδὼν, ἔφη· „ἐὰν ἔχη τις παιδίον μικρὸν
 „κλαῖον πολλά, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰς θεραπείαν
 „καλόν, εἰ μὴ τὰ ὦτα τῆς ἀλεποῦς, τοῦ κρατεῖν αὐτὰ
 p.145 B. „πάντοτε ἐπάνω τοῦ παιδός.“ καὶ εὐθύς ἔκοψε καὶ
 10 αὐτὸς τὰ ὦτα αὐτῆς. καὶ ἢ ἀλώπηξ καὶ τοῦτον τὸν
 πόνον γενναίως ὑπέμεινε. ἄλλος τις πάλιν παρερ-
 χόμενος τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ταύτην ἰδὼν ὡς νε-
 κράν, εἶπεν· „ἀκήκοά τινος λέγοντος ὡς ἐὰν τις τοὺς
 „ὀδόντας πονῆ, καὶ θήσῃ ἐπάνω ὀδόντα ἀλεποῦς,
 15 „εὐθύς τοῦ πόνου ἐλευθεροῦται.“ καὶ ἅμα τῷ λόγῳ
 λίθον λαβὼν, ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἐκείνης συνέ-
 τριψε. καὶ ἢ ἀλώπηξ πάντα τὰ δεινὰ ταῦτα ὑπέμει-
 νεν ἀνδρικῶς, ἕως οὗ ἄλλος ἄνθρωπος περιπατῶν
 εἶπεν· „ἐγὼ ἀκήκοα εἰς πᾶσαν ὀδύνην ὠφελεῖν τῆς
 20 „ἀλώπεκος τὴν καρδίαν, καὶ (ὡς) εἰς ἅπαν νόσημά
 „ἐστι θεραπευτικὴ.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκείνου καὶ μάχαιραν λαβόντος πρὸς τὸ τὴν καρδίαν

utuntur. πορτάριον Du Cange. cf. Corais *Isocr.* p. 308

1 ἀλεποῦς] ἀλωποῦ ἀλουποῦ ἀλεποῦ dicitur Graecis recentis-
 simis uolpecula. in ἀλωπώ Vossium Hesychii ἀλωπά mutandum
 censuisse adnotavit Boissonade. sed Ignatius dixit ἢ ἀλωπός et
 ἀλεποῦς (1, 8) deriuandum est a nominatiuo ἀλεποῦ 2 πολλά
 cf. 92, 18. λίαν M σπογγίζειν A μύλωνα ABV 3
 μάχαιραν in his scriptoribus accusatiuus ferendus est. recte l. 22;
 σπασάμενος M 4 ἔκοψε cf. 9 5 τῆς οὐρᾶς om. D 8
 κρατεῖν cf. 45, 1 et D 11 ἄλλός V ἕτερος δέ τις M

omisso u. πάλιν 14 ὀδόντα BV ὀδόν M i. e. ὀδόντα: ὀδόν-
 τας A (D) 15 τὸν πόνον A. uolebatne τῶν πόνων? 17
 ὑπέμεινε A 20 ὡς adieci; M exhibet utroque loco ὅτι. u.
 D et 26, 11

αὐτῆς ἐκβαλεῖν, ἢ ἀλώπηξ εὐθέως ἐκπηδήσασα, σπουδαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ καστρου ἐξέφυγεν — ἔτυχε γὰρ τὴν πύλην τότε ἠνεωγμένην εὐρεθῆναι — καὶ τοῦ φόνου οὐ̄ ἔμελλε παθεῖν ἠλευθερώθη. Καὶ p.146 B. ἐγὼ νῦν ἢ ἀθλία, ὦ βασιλεῦ, πάντα ὅσα οἱ ἄρχοντές 5 σου συμβουλεύονται σοι ἑτοίμη εἰμι ὑπομεῖναι, τὴν δὲ καρδίαν μου ἐκβαλεῖν βιαίως οὐ δύναμαι ὑπομεῖναι· θάνατος γάρ 'ἔστι τοῦτο πικρὸς καὶ ὀδυνηρός.“

Ἐπὶ τούτοις ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς 10 λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστῶσιν ἄρχουσιν· „ἀληθῶς ἢ γυνὴ λέγει καὶ προπόντως· οὐδὲ γὰρ πρέπει τοὺς φρονίμους καὶ συνετοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ τῶν γυναικῶν σφάλματα εἰς ἀφορμὴν καὶ μέμψιν καὶ κατηγορίαν μεγάλην ἔχειν· καὶ οὐδὲ αὐτὴν τὴν 15 γυναικᾶ πρέπει μεγάλης τιμωρίας καὶ παιδείσεως ἀπόφασις. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔστι δίκαιον αὐτῇ γενέσθαι, ἵνα ἢ κεφαλὴ αὐτῆς ξυρισθῇ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς μουτζωθῇ, καὶ ἐπάνω ὄνου ἐξόπισθεν

1 ἐκπηδήσασα scripsi ut est in M: πηδήσασα ABV (D)
 6 ἑτοίμη V 8 λίαν πικρὸς? 13 ἀνθρώπων] uidetur emendandum ἀνδρῶν quod est in M 15 καὶ οὐδὲ αὐτὴν] sententia postulat λοιπὸν uel οὐκοῦν οὐδὲ ταύτην „ergo ne hanc quidem,“ et sic fere est in M. sed nescio an is qui librum recensabat errorem ipsum commiserit 16 παιδείσεις] castigatio
 18 ἵνα more recentiorum 19. 118, 1 μουτζωθῇ — καθίση — ἐκπομπευθῇ scripsi: μουτζωθῆναι — καθίσει — ἐκπομπευθῆναι libri. quam structuræ inmutationem scriptori tribuere etsi minus dubitarem, tamen ut corrigerem effecit et πορευόνται 118, 2 et subiectum ad infinitiūm καθίσει non additum et quod uitium ita est in propinquo et quod in MD Ven. structura non est interrupta 19 μουτζωθῇ i. e. ἀσβόλη περιχρισθῇ M. μου(ν)τζώνειν μου(ν)τζουρώνειν significat inquinare coeno uel fuligine indeque illudere; minus recte Boissonade explicat κολαφιστικῶς τυφθῆναι: quae significatio ut in uerbo inesse possit (de quo dubito: deriuauit autem Boissonade ni fallor ex u. μουτζουνιά) hoc loco non est apta

καθίστη καὶ εἰς πᾶσαν ἐκπομπευθῆ τὴν πόλιν, δύο δὲ κήρυκες [ἦτοι πλατζάριοι] πορεύονται μετ' αὐτῆς ἔμπροσθέν τε καὶ ὀπίσθεν, καὶ (δεῖ) λέγειν αὐτοὺς φωνῆ μεγάλη ὥστε πάντας ἀκούειν, εἴ τι ἄρα κακὸν αὕτη εἴργασται.⁵ οὕτως εἰπόντος τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ηὐφράνθη ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐστερέωσαν τὰ λαληθέντα, ἀποδεξάμενοι τὴν τοιαύτην βουλήν. ὁ δὲ βασιλεὺς φησι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· „ὦ τέκνον, καλῶς λελάληκας καὶ φρονίμως ἡμῖν συνεβούλευσας. λοιπὸν γενέσθω ἐπ' αὐτῆ καθὼς ὁ υἱός μου ἡμῖν συνεβουλεύσατο.“ καὶ ἅμα πάντα ἐγένετο ἐπ' ἐκείνη τῆ πονηρᾷ γυναικὶ ὅσα ὁ νέος τοῦ βασιλέως υἱὸς συνεβουλεύσατο.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπᾳ·
 15 „φανέρωσόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀληθῶς ἀπόδειξον πόθεν ἢ τοσαύτη γνῶσις καὶ φιλοσοφία προσεγένετο τῷ υἱῷ μου; μὴ ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν ἔλαβε τὴν λογίότητα; ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμελείας σεσόφισται;“ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Συντίπας λέγει
 20 τῷ βασιλεῖ· „ἡ τοῦ υἱοῦ σου, δέσποτα, σύνεσις ἅμα καὶ γνῶσις ἐκ θεοῦ ἐν πρώτοις κεχάριστα· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ τύχη τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τὸ τῆς γνώσεως προτέρημα ἔχει· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐμὴ ἐπιμέλεια καὶ
 p.148 B. σπουδὴ ἐσμίχθη τούτοις τοῖς δύο, καὶ διὰ τοῦτο
 25 ἔλαβεν ὁ υἱός σου τὸ ὑπερβάλλειν πάντας ἐν γνώσει.

1 ἐκπομπευθῆναι ABV: ἐκπομπευθῆναι Boissonade, ἐκπομπευθῆ scripsi 2 ἦτοι πλατζάριοι uncis saepsi πορεύονται scripsi: πορεύονται ABV 3 ὀπίσθε V δεῖ adiecti. καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν M. u. D 4 φωνὴ μεγάλη V αὕτη κακὸν V 11. 13 συνεβουλεύσατο] recentiores uerbum medium loco actiui, quod est in M, adhibent 12 v. om. M, 13 τ. β. v. om. D 17. 22 γενέσεως? 21 κεχάριστα scripsi: κεχώριστα ABV. κεχωρήγηται (sic) M. cf. 123, 14 24 ἐσμίχθη] cf. 40, 5

πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου διηγήσεως ἄκουσον.“
ὁ βασιλεὺς ἔφη· „εἰπέ ὁ βούλει, Συντίπα, τῇ ἀλη-
θείᾳ φιλοσοφώτατε.“ ὁ δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξ-
ηγήσεως ἀπήρξατο·

„Βασιλεὺς τις ἦν ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, ὅστις 5
εἶχε μετ' αὐτοῦ πολλοὺς φιλοσόφους, ἐξ ὧν εἷς
ὑπῆρχε τῶν ἄλλων μειζότερος λίαν. ἦν δὲ παρ'
ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ ἄνθρωπός τις τὴν ἀστρολογικὴν
τέχνην μεγάλως γινώσκων καὶ μετερχόμενος. τῷ γοῦν
πρώτῳ φιλοσόφῳ ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως γεννᾶται τότε 10
υἱός. καὶ εἶπον τοῦτο τῷ βασιλεῖ ὡς „ὁ δεῖνα φιλό-
σοφος ἐγέννησεν υἱὸν σήμερον.“ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐ-
θύς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο. καὶ ὁ ἀστρο-
λόγος πρότερον, τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς ἀκούσας,
ἐξέτασεν ἐν τοῖς ἄστροις περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός· 15
καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐλάλησε τοῦ ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν περὶ τοῦ παιδός, αὐτὸς ἅμα λέγει τῷ βασιλεῖ· p.149 B.
„ὁ παῖς οὗτος, ὃ δέσποτα, ὁ νῦν γεννηθεὶς, ἐξ ὧν
„με διδάσκουσιν οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι, τὴν τῶν
„ληστῶν καὶ κακούργων κακὴν τύχην ἔχει, καὶ πολ- 20
„λοὺς ἐπιζήσει χρόνους, καὶ τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει

1 lemma: διήγησις τοῦ φιλοσόφου Συντίπα 7 μειζό-
τερος Byzantini non raro dixerunt. u. Reiske in Dindorfii
Praef. Malal. p. VI sq. Corais Aelian. πβ' 11 in u. υἱός.
καὶ desinit cod. V f. 91; f. 92 incipit a u. ἀκούσας (14); media
praetermissa sunt 13 καὶ ὁ] καὶ A 14 γένεσιν? cf. l. 12. 18
τὴν .. ἀκούσας deest in M. ἀκούσας i. e. non per re-
gem sed iam antea de ea re certior factus 15 ἐξήτασεν?
ἐξήτασεν M cf. 113, 11 16 ἐλάλησε] Boissonade malebat ἐκά-
λησε (potius ἐκάλεσε). sed iam antecessit προσεκαλέσατο, ut sit
ἐλάλησε adlocutus est eo consilio ut eum percontaretur
16. 17 καὶ .. παιδός om. V ab altero u. παιδός ad alterum
transiliens 20 τύχην ἔχει] πονηρίαν κέντηται M. num
τέχνην? sed potest τύχη κακὴ ita intellegi ut non sit infortu-
nium, calamitas sed sors miserabilis, deprecanda

„τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέγα κακὸν καὶ κλεψίαν ποιήσει.“
 τούτων οὕτως λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀστρολόγου,
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ τοῦ τεχθέντος παιδός·
 „νῦν λοιπὸν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν ἐφανερώσας τῷ βα-
 5 „σιλεῖ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος μοι παιδός;“ ὁ δὲ
 „ναί,“ φησὶν, „ὦ φιλόσοφε· καὶ γὰρ ἀκριβῶς ἐξέ-
 „τασα τὰ περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός, καὶ εὔρον ὅτι-
 „περ ληστῆς γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλεπώτατος.“
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ·
 10 „ἐγὼ λοιπὸν τὸν ἐμὸν παῖδα παιδεύσω οὕτως ἐν τάξει
 „τοιαύτῃ, τοῦ μὴ ποιῆσαι αὐτὸν τοιαύτην ποτὲ πρᾶ-
 „ξιν· ἀλλὰ μᾶλλον ποιήσω αὐτὸν φεύγειν ἐκ τῶν
 „ἀπηγορευμένων [καὶ κακῶν] πράξεων.“ ὁ μὲν οὖν
 γεννηθεὶς παῖς ὀκτῶ μηνῶν γεγονώς, διέκοψεν αὐ-
 15 τὸν τοῦ βυζάνειν τὸ γάλα τῆς μητρός· ὕστερον δὲ ὁ
 p.150 B. πατήρ αὐτοῦ ἐγκατακλείει αὐτὸν ἐν ὄσπητίῳ τινὶ
 καὶ τρέφει αὐτὸν μὲν τρυφερὰ καὶ μαλακὰ βρώσιμα
 καὶ πᾶσαν παιδευσιν αὐτὸν ἐκδιδάσκει καὶ ἐντιμότη-
 τητα. καὶ οὕτως τὸν υἱὸν μετὰ πάσης ἀκριβείας παι-
 20 δεύων, οὐκ ἀφῆκεν ὅλως τινὰ ποτε τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
 αὐτόν, οὐδὲ τὸ παιδίον ἔξω τοῦ ὄσπητιοῦ περιπατεῖν.
 ἀλλ’ οὐδέ τι κακὸν τῶν τοῦ κόσμου ἀφῆκε τὸν παῖδα
 μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι. καὶ οὕτως ἀνατρεφόμενος ἤρξατο

1 κλεψίαν i. e. κλοπὴν M   6 ἐξέτασα cf. 119, 15. ἐξ-
 ετάσασα V. ἐξετάσας καὶ συζητήσας εὔρον M   8 ὁ χαλε-
 πώτατος M *quoque habet*   11 πρᾶξιν ποτέ A   13 καὶ om.
 BV. καὶ κακῶν om. M: *seclusi. u. D*   14 ὀκτῶ μηνῶν γεγονώς
 (cl. 122, 22) *saepe scriptores dixerunt inde a Polybio: de quo*
iniuria dubitavit Cobet   διέκοψεν BV (*sc. pater; MD*): διέ-
 κοψαν A   15 βυζάνειν] *sugere cf. Corais Heliod. p. 5 med.*
 16 ὄσπητίῳ V   17 μὲ i. q. *διὰ c. gen. coniunctum, Ger-*
manorum mit, e sermone uolgarī Graecorum recentissimorum de-
sumtum. μετρυφερὰ V   20 τοῦ] *prohibuit ne quis ueniret*
 21 ὄσπητιοῦ V

τὸν πεντεκαιδέκατον χρόνον. καὶ λέγει ὁ πατὴρ πρὸς τὸν παῖδα· „αὔριον, ὦ παῖ, βουλόμενος ἀπελθεῖν „πρὸς τὸν βασιλέα, βούλομαι καὶ σέ γε λαβεῖν· καὶ „γίνωσκε πῶς μετὰ τὴν συνήθη προσκύνησιν χαιρε- „τήσεις τὸν βασιλέα καὶ ὡς πρέπει χαιρετήσεις αὐ- 5 „τόν.“ οὕτω μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τῷ υἱῷ· ὁ δὲ νέος ἀκούσας τὴν πρὸς τὸν βασιλέα παρουσίαν αὐτοῦ, ἠγωνίζετο μᾶλλον ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ πατρὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὅτι „ἐγὼ οὐδέποτε βασιλέα „τινὰ εἶδον, καὶ ἐπειδὴ ὁ πατὴρ μου ἀρτίως λέγει μοι 10 „προσκυνῆσαι τούτῳ, πρέπει με ἀρωματικὰ εἶδη p.151 B. „προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὅπως διὰ τῆς ὀσμῆς τού- „των καὶ εὐωδίας ἐγκωμιάσαι τὸν βασιλέα. ἀλλὰ „ἐντρέπομαι ζητῆσαι ταῦτα τῷ πατρί μου· ἀλλ' ὅμως „πρέπει ποιῆσαί με τοῦτο.“ ὅτε καὶ τῇ ἐπελθούσῃ 15 νυκτὶ ἐξέρχεται κρυφίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸ παλάτιον καὶ τρουπήσας τὸν τοῖχον τοῦ παλατίου, εἰσῆλθεν ἐντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν κραβ- βάτιον. καὶ ὁ βασιλεύς, ἅμα γενόμενος ἐξυπνος, εἶ- δεν αὐτὸν καὶ ἐταράχθη, καὶ δειλιάσας καὶ πολλὰ 20 φοβηθεὶς ἔλεγε πρὸς ἑαυτὸν ὅτι, „ἐὰν μὴ οὗτος ὁ „κλέπτης εἶχε πολλὴν δύναμιν, οὐκ ἂν οὕτως περὶ

1 χρόνον] cf. 91, 15. *de structura non est quod dubites*
 2 τὸν om. V 3 λαβεῖν] i. e. λαβόντα ἀπαγαγεῖν cf. 122, 11. *an post βούλομαι addendum μετ' ἐμοῦ? καὶ σέ μεθ' ἑαυτοῦ ἀπαγαγεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι M* 4. 5 χαιρετή- σεις *mira repetitum; u. χαιρετῶν ipsum Graecis hodiernis est in usu* 11 εἶδη] *res; nostrum Specereien* 12 ὅπως *cum in- finitio Byzantini coniunxerunt. non necessaria igitur quamvis facili mutattione Boissonade scribebat ἐγκωμιάσω. ἐγκωμιά A*
 14 τῷ πατρί cf. 93, 11. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι M 17 πέρχεται A 18 κραββάτιον V: κραβάτιον (AB) Boiss. (D). *significatur cubiculum. ἕως τοῦ κοιτῶνος M* 21 ἐὰν] cf. 75, 19

„τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐτόλμησεν εἰσελθεῖν· καὶ ἐὰν
 „ἀντιπαραστῶ αὐτῷ, ἐπιχειρήσει ἀνελεῖν με.“ ταῦτα
 καθ' ἑαυτὸν βουλευσάμενος καὶ σιωπήσας, ἀφῆκεν
 ἄδειαν τῷ κλέπτῃ· τότε ὁ νέος ἀδείας ἐπιλαβόμενος,
 5 ἀπλώσας εἰς τὰ ῥοῦχα τοῦ βασιλέως, ἔλαβε μίαν
 σινδόνα πολλῆς τιμῆς ἀξίαν. ἐκείνην γοῦν μόνην
 p.152B. τὴν σινδόνα λαβὼν, ἐξῆλθε τοῦ παλατίου. καὶ εὐ-
 θύς ταύτην διαπωλήσας, ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς σινδό-
 νος μυρσίνας καὶ ἄλλα μυριστικὰ ἠγόρασε πολλά. ὁ
 10 μὲν οὖν βασιλεὺς οὐκ ἐγνώρισε τὸν κλέπτῃν τῇ νυκτὶ
 ἐκείνῃ· τῇ δ' ἐπαύριον λαβὼν ὁ πατὴρ τὸν παῖδα
 πρὸς τὸν βασιλέα ἐπορεύετο. καὶ εἰσελθόντες προσ-
 εκύνησαν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους· καὶ ὁ παῖς ἅμα τὰ
 εἶδη ἅπερ ἠγόρασε μυριστικὰ καὶ λίαν εὐμορφα τῷ
 15 βασιλεῖ προσήνεγκε, καὶ χωρὶς τῶν μυριστικῶν ἐκεί-
 νων ἤρξατο ἐγκωμιάζειν καὶ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα.
 εἶπε δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι
 „εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοὺ, καθὼς ὄρας, τῇ βασιλείᾳ σου
 „προσέφερον τὸν παῖδά μου, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀστρολόγος
 20 „σου εἶπεν· ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας
 „αὐτοῦ μέλλει ἄρξασθαι τοῦ γενέσθαι ληστής· καὶ
 „νῦν ἰδοὺ πεντεκαίδεκα ἔτων γεγονώς οὐδὲ κἂν

1 ἐὰν τι παραστῶ V   4 τῆς ἀδείας?   5 ἀπλώσας
 i. e. ἐκτείνας τὰς χεῖρας M, *ex usu recentiorum*   6 μόνην
 AM: om. BV   7. 8 uu. τὴν σινδόνα et τῆς σινδόνοσ libenter
careas   8 ἀπεμπολήσας M *rectius: nam stragula uestis una est*
neque potest diuendi; sed praepositionis uis ita euauit ut u. διαπω-
λεῖν nihil differat a simplici uerbo πωλεῖν. cf. 50, 16   15
 χωρὶς *scripsi: χάριν* ABV. δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς M
omissis uu. καὶ ἐπαινεῖν (16). *nescio tamen an huius recensiois*
auctor uocabulo χάριν male interpretatus sit quod in archetypo
inuenerat pr. διὰ   22 ἔτων cf. 120, 14   κἂν *explicari qui-*
dem potest ut sit uel (tantum abest ut latro sit factus, ut ne
furtum quidem fecerit): sed dubito an praestet, praesertim cum
in M insit οὐδαμῶς, reponere οὐδὲ μίαν. cf. D

„κλεψίαν ἐποίησε. καὶ λοιπὸν ὁ ἀστρολόγος σου
 „ψευδῆς φαίνεται· καὶ ἀπὸ τούτου ὅσα φαίνεται
 „προλέγων φλυαρίαι ἀπεδείχθησαν νῦν.“ ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀκριβῶς καὶ μετὰ ^{p.153 B.}
 περιεργείας ἀτενίσας τῷ προσώπῳ τοῦ παιδὸς καὶ ⁵
 τῷ σχήματι, ἐγνώρισεν ὡς αὐτός ἐστιν ὁ τὸν τοῖχον
 τρουπήσας καὶ ὡς τολμηρὸς κλέπτης καὶ ἀναίσχυντος
 τὴν ἐν τῇ στρωμνῇ τοῦ βασιλέως σινδόνα οὗτος
 ἔκλεψε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ φιλο-
 σόφῳ· „οὗτός ἐστιν ὁ κατὰ τῆς βασιλείας εἰσελθὼν ¹⁰
 κλέπτης.“ καὶ ἀπὸ τούτου μᾶλλον ἐπιστεύθη ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου πρόγνωσις ἀληθῆς εἶναι. Ἀπὸ ταύτης
 οὖν τῆς διηγήσεως λοιπὸν γίνωσκε, ὃ κράτιστε βα-
 σιλεῦ, ὅτι ἐκάστου ἀνθρώπου τῇ γεννήσει χωρισμένη
 τις ἀπὸ θεοῦ κεῖται τελείωσις ἐγνωσμένη, οὐχ ὀρισ- ¹⁵
 μένη ἡμῖν, ἢ εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας, ἀλλ' οὐδὲ προ-

2 ψευδῆς VBM: ψεύστης A (D) φαίνεται] non inter-
 preter uidetur, etsi per linguae leges uel potius licentiam hoc
 liceat, sed sollemniter in publico (tamquam certissima) effatur
 atque praecinit 5 περιέργεια ea forma est qua hodierni
 Graeci utuntur: quare non restitui περιεργίας 6 τῷ σχήματι
 scripsi: τὸ σχῆμα ABV. περιέργως τῇ ὄψει τοῦ παιδὸς ἐνα-
 τενίσας ἐπεγνώκει αὐτόν M. ἀτενίσας cum datiuo in libris
 potissimum N. T. coniungitur. cf. 114, 7 ἰδὼν τοῖς μεγιστά-
 σιν οὗτος M 10 τῆς βασιλείας μου M. u. D 11 ἐπι-
 στεύθη] quamquam in M (D) extat καὶ ἐπιστώθη μᾶλλον ἐπ'
 αὐτῷ ἢ τοῦ ἀστρολόγου προαγόρευσις, et per se aptior sit hoc
 loco confirmandi quam credendi significatio, tamen addita u.
 ἀληθῆς εἶναι huius recensiois auctorem scripsisse ἐπιστεύθη,
 quamquam in archetypo inuenerat ἐπιστώθη, ueri simillimum
 reddunt. 14 et 124, 1. 5 γεννήσει] cf. 119, 14 14 χω-
 ρισμένη i. e. ἰδίᾳ M. de formis χωρισμένη et ὀρισμένη u. 50,
 10 15 θεοῦ VMD: τοῦ θεοῦ (AB) Boiss. ἀπὸ scriptori
 relinquendum. ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐτυχίας ceteris
 uerbis ἐγνωσμένη .. θεοῦ carens M. recte ἢ ἀτυχίας in hac rec.,
 ἢ δυστ. in D additur, cetera autem non in archetypo inuenta esse
 arbitror. ἐγνωσμένη est praedestinata, ὀρισμένη ἡμῖν a no-
 bis libero arbitrio electa et constituta; sed illud προτρεπο-

τρεπομένη παρὰ θεοῦ· καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει
 τοῦ σοῦ υἱοῦ γέγονεν, ὅτι οὐκ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικίας
 παιδίου ὦν ἔμαθεν, ἀλλ' ὕστερον εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν
 ἐλθὼν· συνῆλθον οὖν αὐτῷ τὰ καλὰ καὶ ἐπαινετὰ
 5 καὶ εὐτυχίας γέμοντα ἔργα. ἐν δὲ τῇ γεννήσει τοῦ
 p.154 B. παιδὸς τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου, οὗ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ
 βασιλεὺς, συνῆλθε τῇ τύχῃ αὐτοῦ τὰ μυσαρὰ καὶ
 ἀτυχίας μεστὰ.“

Ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρω τοῦ Συντίπα διηγησα-
 10 μένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα·
 „εἶπέ μοι, περιπόθητόν μου παιδίον, πῶς ἄρα καὶ
 ποίῳ τρόπῳ ὁ διδάσκαλός σου Συντίπας τὴν τοσαύ-
 την (σε) φιλοσοφίαν ἐδίδαξεν.“ ὁ δὲ παῖς τῷ πατρὶ
 ἀπεκρίνατο· „ἐπειδήπερ νῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ζητεῖς
 15 μαθεῖν, ὦ βασιλεῦ, γνωρίζω πάλιν τῷ κράτει σου,
 ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ διδάσκαλος καὶ ἀγαγὼν
 με εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εὐθύς ἔκτισε νέον οἶκον,
 καὶ χρίσας αὐτὸν μετὰ λευκοῦ [ἀσβέστου δηλονότι]

*μένη non expedio scribendumque censeo παρατρεπομένη uel
 ἀποτρεπομένη, quae conuertetur, inmutetur. quo quidem sensu
 etsi ipsum uerbum προτρέπειν adhibuisse Hippocratem Galenus
 auctor est (St. Th. 6, 2074 D), tamen num id iure fecerit ad-
 modum est dubium. longe minus etiam a lingua, minus a sententia
 commendatur altera de qua quis cogitare possit explicatio ut προ-
 τρεπομένη sit εἰς ἣν τις προτρέπεται quo deus leni quasi
 manu ducat 2 τοῦ σοῦ υἱοῦ VM: τοῦ υἱοῦ σου (AB) Boiss., D
 2 ὅτι .. 4 καλὰ] horum loco habet M tantum ἐσύστερον
 ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα. pro uu. ὅτι .. ἔμαθεν Boissonade
 malebat ὅ,τι .. ἔπαθεν: sed cf. 110, 12 3 παιδίον ὦν scri-
 psi: παιδί ὦν V παιδίον (AB) Boiss. 7 μισαρὰ V
 12 σου VD: om. (AB) Boissonade. ὁ σοῦ μυσταγωγός M 13
 σε adieci, ut est in MD πατρὶ] παιδί V 15 πάλιν i. e.
 αὐθις M. om. D 18 κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κα-
 ταγλαίσας M. pr. μετὰ e consuetudine linguarum recentiorum
 explicanda; 120, 17 ἀσβέστου δηλονότι seclusi. ἄσβεστος uer-
 nacule dicitur ungelöschter Kalk*

κατελάμπρυνε τοῦτον. εἶτα ὅσα ἔμελλε τοῦ διδάξαι
 με, ἰστόρησεν αὐτὰ ἐν τοῖς τοίχοις τοῦ οἴκου καὶ
 πᾶσαν τὴν ἱστορίαν ἐχώρισε διὰ γραμμάτων καὶ μετὰ
 ἀκριβείας ἅπαντα συνετάξατο καὶ τὸν ἥλιον δὲ καὶ
 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐκεῖ ἐξωγράφησεν. 5
 ἔγραψε δὲ καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς σοφίας καὶ τῆς
 γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὧν (τὸ) πρῶτον κε- p.155 B.
 φάλαιον περὶ ἀπαιδευτοῦ καὶ ὑβριστοῦ ἀνδρός· ὁ
 γὰρ τοιοῦτος ἄνθρωπος μέσον ἀδελφῶν καὶ φίλων
 φιλονεικίας καὶ μάχας ἐγείρει. τὸ δεύτερον κεφά- 10
 λαιον περὶ φιλοσόφου ἐδίδαξεν ἀνδρός· ὁ γὰρ τοι-
 οῦτος ἄνθρωπος μεγάλην ὠφέλειαν ποιεῖ τῷ φίλῳ
 αὐτοῦ. τὸ τρίτον κεφάλαιον περὶ δολιόφρονος ἀν-
 δρός καὶ πονηροῦ, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος
 οὐδέποτε ἀγανακτεῖ (εἰ) δόλους κατασκευάζει καὶ 15
 κακοῖς κακὰ συρράπτει κατὰ τοῦ πλησίον, ἐκείνου
 μὴ γινώσκοντος. τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἦν περὶ ἀν-
 θρώπου ὄνειδίζοντος ἀπρεπῶς ἑτέρῳ ἀνθρώπῳ πῶς
 ἢ ἀπὸ ἀρρωστίας ἢ ἀπὸ ἀσθενείας ἐπισυμβάσης λε-
 πρὸς γέγονεν ἢ ἀφ' ἑτέρου συμβάματος ἀνθρωπίνου 20
 ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι περιφέρει ἀσχημοσύνην. τὸ πέμ-
 πτον, ὡς οὐ πρόκειται τινὰ κριτὴν ἢ ἄρχοντα ἢ βασιλέα
 ἀπόφασιν ποιεῖν περὶ παντὸς πράγματος, πρὶν κα-
 λῶς ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὴν τοῦ πράγματος ἀλή-

2 τοῦ *recentiores sic addere solent* 3 ἐχώρισε] διεστί-
 ξατο M 4 ἀνετάξατο M 5 ἐξωγράφησε ABV 6 δέκα]
 ἰβ' B 6. 7 τῆς *ter om. A*, 7 τῆς *ante διδασκαλίας habent*
 BMD: *om. AV τὸ adieci, ut est in MD. fortasse ὧν ἦν τὸ.*
παρεισάγει M 12 ἐμποιεῖ M 15 aut ei adiciendum erat,
quod feci, aut participia κατασκευάζων et συρράπτων resti-
tuenda 18 πῶς ABVD: noli emendare ὅς: a Graeculis
pro u. ὡς ea sententia usurpatur qua boni scriptores ὅτι ad-
hibent; 14, 23 20 συμβάντος V 21 [τ]ὸ ἐὼς V τὸ ἐὼν ἕως
 A 24 ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ *scripsi: ἀκούσει καὶ ἐξετάσει*

θειαν. τὸ ἕκτον κεφάλαιον, ὅτι οὐ πρόπει τινὰ ἐλπίζειν εἰς ἄνθρωπον ἄφρονα καὶ παντελῶς ἰδιώτην.
 p.156 B. τὸ ἕβδομον ἐρμήνευε περὶ ἀνδρὸς φθονεροῦ, ζηλο-
 τυποῦντος ἄλλους ἀνθρώπους καλῶς πράττοντας καὶ
 5 εὐτυχοῦντας, ἢ διότι ἔχουσι προτέρημα ἀξιεπαινον
 καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦσιν ἢ διότι ἀγωνίζονται περι-
 τὸν βίον ἢ διότι ἀπὸ πατέρων ἐκληρονόμησαν· καὶ
 ὁ ἄνθρωπος ὁρῶν αὐτοὺς φθονεῖ καὶ λυπεῖται καὶ
 μαραίνεται, διότι μᾶλλον οὐ δύναται βλάψαι αὐτούς.
 10 τὸ ὄγδοον κεφάλαιον διδάσκον ἔλεγε· „δίκαιόν ἐστι
 „καὶ πρόπον πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν, καὶ μὴ τῷ
 „κακῶς ποιήσαντι ἀνταποδοῦναι κακόν.“ τὸ ἕννατον,
 ὅτι πρόπει ὡς θέλει τις ἵνα ποιῇ ἄνθρωπος εἰς αὐ-
 τόν, (ἵνα) καὶ αὐτὸς ποιῇ ἄλλους ὁμοίως. τὸ δέκα-
 15 τον κεφάλαιον συνεβούλευε καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομέ-
 νων τὰ ἀσεβῆ ἔργα καὶ πράξεις κακὰς, καὶ δυνα-
 στευόντων τοὺς πτωχοὺς μὴ φιλίαν ὅλως ποιεῖν, μηδὲ

ABV. eo minus autem ἂν est addendum quia scriptoris menti illud μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης (Bergkī Poët. Lyr. p. 464) obuersabatur: qui uersus etiam Symeoni Sethi notus erat 3 ἐρμήνευε] cf. 4, 18 6 καὶ .. 7 ἐκληρονόμησαν non sunt in M 6 ἀγωνίζονται puto esse intento labore sibi parant; acquirendi enim non solum laborandi significatio hoc loco apta est: quare περιττὸν scripsi: περὶ τὸν ABVD 8 ὁ] noli addere ὅδε cf. 79, 6. 127, 6. 9 βλαίψαι suprascripto βλέψαι A 11 I Thess. 5, 15. Rom. 12, 17. I Petr. 3, 9 secundum Prou. 20, 22 13 Eu. Matth. 7, 12. Luc. 6, 31. Tob. 4, 15 cl. Prou. 24, 29. in margine ABV: τοῦτο ἔοικε τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ 14 ἵνα adieci; ἵνα ποιῇ i. e. ὅτι ποιεῖ. cf. D. in M est infinitiuus ἄλλους] datiuo M et Euangelistae usi sunt rectius 16 δυναστευόντων scripsi: δυναστεύοντας ABV. quod non ideo mutavi quod putauerim hunc scriptorem praep. μετὰ cum accusatiuo non coniunxisse (120, 17) aut structuram non ita inmutare potuisse ut a genetiuo ad accusatiuum transiret (7, 17), sed quia δυναστεύοντας ex accusatiuo adposito τοὺς πτωχοὺς errore librarii natum uidebatur 17 φιλίαν] λίαν V

τὰ ἴσα πράττειν τοῖς ἀδίκους καὶ πλεονεξίαις καὶ ἀρπαγαῖς χρωμένοις καὶ χαίρουσι.“

Ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τοῦ υἱοῦ εὐ-
 χαριστηρίου λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὸν αὐ-
 τοῦ διδάσκαλον ἐκάθητο ἐγκωμιάζων καὶ δώροις ⁵
 πολυτελέσι καὶ φιλοτίμοις ἐδεξιοῦτο τὸν ἄνδρα. εἶτα ^{p.157B.}
 λέγει ὁ βασιλεὺς τῷ παιδί οὕτως· „γνώρισόν μοι,
 ἐρασμιώτατόν μου παιδίον· ἄρά γε τὰ συμβαίνοντά
 τινι ἐξ εἰμαρμένης καὶ τύχης τινὸς συμβαίνειν εἴ-
 ωθεν;“ ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ· „πολλοὶ τῶν ¹⁰
 ἀνθρώπων, ὧ δέσποτα, ὑπολαμβάνουσιν οὕτως ἔχειν·
 πλὴν πλανώμενοί εἰσιν οἱ οὕτω δοξάζοντες. ἀλλ’
 ἐμοί γε δοκεῖ ὡς ἡ ἀφορμὴ τῶν λυπηρῶν τῶν ἐπερ-
 χομένων τοῖς ἀνθρώποις γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώ-
 πων πλεονεξίας· οὐδὲ γὰρ δικαίως ποιοῦσι τὰς ¹⁵
 πράξεις αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι ἀλλ’ ἀδίκως καὶ πονη-
 ρῶς. συνήθεια γάρ ἐστι τοῖς ἀνθρώποις, ὅταν τινὰ
 τῶν φιλοσόφων καὶ δικαίων ἀνδρῶν εὔρωσι, κὰν τὰ
 χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συμβουλεύῃ αὐτοῖς, ἔστι δὲ
 πτωχὸς καὶ (οὐ τιμαῖς διαπρέπων,) οὐ τιμῶσιν αὐτὸν ²⁰
 οἱ πλούσιοι, οὐδὲ ὁ κοινὸς λαὸς δοξάζει ἢ ἀκούει ἢ

2 χαίρουσι] *hic desinit Ven.* 5 ἐκάθητο *i. e.* διετέλει
 M 10 *in margine* ABV εὐγε ὧ παῖ βασιλέως 13 ἐμοίγε
 V 17 *in margine* πάθος ἀναμφίβολον (ἀναφίβ. V) τοῦ
 Καφᾶ, ἦτοι τῶν ἐγγωρίων AV. *itaque de patria non eius qui*
cod. A scripsit, quod putabat Boissonade, sed eius qui horum
librum archetypum exaravit, edocemur. cf. Du Cange ad Niceph.
Greg. hist. 13, 12 p. 683, 17 et Pontan. ad Cantacuz. hist. IV
26 p. 192, 6 ed. Bonn. p. 560. in B nihil est nisi σημείωσαι
 18 κὰν τὰ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα *om. VBD* 19 συμβου-
 λεύει A συμβουλεύῃ B *e corr., inde a u. ἔστι δὲ structura in-*
cepta interrumpitur 20 οὐ τιμαῖς διαπρέπων *propter u. καὶ*
adieci: nam in M leguntur haec εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ
τιμῆς διαπρέπων ὁ τοιοῦτος ὑπάρχει. οὐ de consilio scripsi
 21 ἀκούει *incommode inter δοξάζει et τιμᾶ interiectum.*

τιμᾶ αὐτόν, οὐδὲ ὡς φιλόσοφον λέγουσι καὶ τιμῶ-
 σιν, ἀλλ' ὡς ἰδιώτην παραβλέπουσιν [ὡς πτωχόν].
 p.158 B. εἰάν δέ τις ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ εὐτυχῆς ἦ,
 [τιμῶσιν αὐτόν πάντες πλούσιοι καὶ μέσοι,] ἐνὶ δ'
 5 ἔστερημένος πάσης σοφίας καὶ γνώσεως καὶ παιδεύ-
 σεως παντελῶς, ἐκείνῳ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι προσ-
 ἔρχονται καὶ θαρροῦσι, καὶ ἀκούουσι καὶ τιμῶσι,
 καὶ μέγαν ἄνθρωπον καλοῦσι καὶ σοφὸν διὰ τὸν
 πλοῦτον· πλανώμενοι γοῦν ὄντες καὶ ἀπαίδευτοι καὶ
 10 μωροί, οὐ ποιοῦσι τοῦτο καλῶς, ἀλλὰ κακοτρόπως
 καὶ ἀπατηλῶς, καὶ μετὰ φανακισμοῦ καὶ ἀναισθη-
 σίας. ἀφ' οὗ συμβαίνει τὰς πολλὰς πόλεις ἀσθενεῖν
 καὶ κινδυνεύειν· οὐδὲ γὰρ συνιστῶσιν οἱ πλούσιοι
 ἀπαίδευτοι καὶ ἄλογοι καὶ μωροὶ διὰ τοῦ πλούτου,
 15 ἀλλ' οἱ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι ἀπὸ τῆς διαταγῆς αὐτῶν.
 Ὁ οὖν βασιλεὺς ἐπηρώτα τῷ υἱῷ· „ποῖα ἄρα τὸν
 βασιλέα προσήκει ποιεῖν;“ ὁ δὲ υἱὸς λέγει· „τὸ εἶ-
 ναι συνετὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἐμπειρίαν ἐν τοῖς

*melior autem ordo est 7. itaque ἢ τιμᾶ, nimia repetitione insu-
 per molestum, deleuerim 1 ante λέγουσι codicis V librarius
 scripturus erat αὐτόν, sed deleuit ipse inceptum αὐ 2 ὡς
 πτωχόν seclusi 3 ἦ scripsi: ἦν VB καὶ A 4 τιμῶσιν ..
 μέσοι seclusi similemque structuram effeci ei quae antecessit et
 quae est in M; si uerba deleta genuina essent, praeterea ἐνὶ in
 κἂν ἢ mutandum fuisset. adieci autem (cl. 127, 19) l. 4 δ': ἐνὶ ..
 στερημένος duarum litterarum spatio relicto V, ἐνὶ ἔστερημένος
 cum lacunula B, ἐνιστερημένος A. de u. ἐνὶ uide 113, 14
 6 παντελῶν V ἐκείνων V μᾶλλον M προσανέχουσι
 M 8 καὶ ante σοφὸν adiciunt Boissonade, D 9 in margine
 τοῦτο ὅλως (ὅλον A) ἀρμόδιον τοῖς ἐγχωρίοις καφᾶ AV
 γοῦν ὄντες] γοῦντες A 7—10 μ., 11—15 non habet M
 13 συνιστῶσιν αὐτάς? u. D 15 ἀπὸ i. e. διὰ ἀπὸ τῆς]
 ἀπὸ τε BV, με τὴν D 16 „hic et in sequentibus sunt in A
 lemmata ἐρώτησις, ἀπόκρισις“ Boiss. τῷ υἱῷ] τὸν υἱὸν MD
 recte: quamquam de altera structura in hoc scriptore non est
 dubitandum τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει M 17 εἶναι
 non bene concinit cum u. ποιεῖν (17)*

πράγμασιν ἔχοντα καὶ ἐλεημοσύνην, πρὸς τῷ καὶ
 δίκαιος εἶναι· ἀφ' ὧν καὶ ὁ λαὸς ὁ ὑπ' αὐτὸν κυ-
 βερνώμενος ἐλεεῖται καὶ οὐκ ἀδικεῖται, οὐχ ὡς ἄρ-
 χοντα ἔχων τὸν βασιλέα, ἀλλ' ἐν τάξει πατρός, ὅς p.159 B.
 καὶ οὐ προσάξει ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως τινὶ τιμω- 5
 ρίαν, ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθὰ δώσει, τοῖς δὲ κα-
 κοῖς μετ' ἐξετάσεως κακά, καὶ πρὸ πάντων τὸν τοῦ
 θεοῦ φόβον ἔχει διὰ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ μη-
 δὲν ἄλλο τι τούτου τιμιώτερον ἡγεῖται.“ Εἶπε δὲ
 αὐτῷ πάλιν ὁ βασιλεύς· „ποία βασιλεία ἀσφαλεστέρα 10
 ἐγένετο;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ἢ τὸ δίκαιον καὶ φιλάν-
 θρωπον ζητοῦσα. καὶ τοὺς πένητας ἐλεεῖ καὶ τοὺς
 δουλεύοντας καὶ ὑποτασσομένους αὐτῷ· καὶ ὑπὸ
 πειρασμῶν τοῦ κόσμου στενοχωρούμενοι εὐρίσκουσι
 βοήθειαν καὶ κουφισμὸν δι' εὐεργεσιῶν αὐτοῦ. οὐδὲ 15
 γὰρ κατὰ τι ἄλλο διαφέρει παντὸς ἀνθρώπου ἢ μό-
 νον διὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.“ Ὁ βασιλεύς·
 „ἐν ποίᾳ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι;“ καὶ ὁ

1 participium saepe cum εἶναι coniungitur, ut non sit ne-
 cessarium scribere ἔχειν τε, de quo aliquando cogitaueram
 τῷ Boissonade: τὸ ABV (D) 2 potius δίκαιον neque αὐτὸν
 est mutandum neque κυβερνώμενος (κυβερνόμενος V) delendum

3 ἄρχον^τ ἔχον^τ BV 5 προσέξει BV. u. D 7 μετ' ἐξε-
 τασιν? sed fortasse scriptor μετ' ἐξετάσεως oppositum esse
 uoluit illi ἀνεξετάστως 8 ἔχει praesens ut ἡγεῖται (9)
 διαπαντὸς V ut saepe 9 ἄλλότι V 10 ἀσφαλεστέρα sc.
 τῶν ἄλλων, i. e. ἀσφαλεστάτη: qui usus est scriptorum recen-
 tiorum similis Francogallorum et Itolorum consuetudini cf. 161 B
 τὴν καλλιωτέραν, 162 B πλέον; 165 B βαρύτερων 11
 ἢ V: ἢ (AB) Boiss. sed ut alia praetermittam τὸ δ. κ. φ. ζ.
 subiungi u. τ. π. ἐλεεῖ non potuit. quare post ζητοῦσα nouum
 incepit enuntiatum structura interrupta ut est p. 162, 1. 2 B. ma-
 lim quidem ἢτις καὶ .. ἐλεεῖ. uide MD 16 μόνον Boissonade:
 μόνον ABV 17 ὁ non addita coniunctione καὶ uel δέ etiam MD
 18 ἐν i. e. ἐπὶ: quare pergitur u. τῇ, non ἐν τῇ

παῖς· „τῆ ἐκ θείας προνοίας πρῶτον γενομένη καὶ τῆ δικαίως πολιτευομένη καὶ τοὺς ἐχθρούς, ὅση δύναμις, ἀμυνομένη καὶ τοὺς ἀγαθοὺς προνοουμένη.“

p.160 B. *Αὐθις* ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὸν υἱόν· „ἄρα, ὦ
 5 παῖ, ἡ σοφία τῶν φιλοσόφων καὶ ἡ γνῶσις σφόδρα τῆς πανουργίας νικᾷ;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „καὶ εἰς ὅλα αὕτη ἡ σοφία τὸ νῆκος ἔχει, διότι γινώσκει καλῶς τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς καὶ χωρίζει τὰ φύσει καλὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἡ δὲ πανουργία καὶ πονη-
 10 ρία, ἣν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φρονήσεως καὶ σοφίας ἐστίν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ λογισμοῦ κακοῦ καὶ κακῆς προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ διαβόλου ἐρχομένη.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνας ἔνεκεν οἱ γραμματικοὶ οὐκ ἐντρέπονται τινα, ἀλλὰ μέσον πάν-
 15 των ἀπλώνουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ ἀφόβως παρρησιάζονται;“ καὶ ὁ παῖς· „τούτου ἔνεκα, ὦ βασιλεῦ, τὸ πεπαρρησιασμένον ἔχουσιν, ὅπερ τινὲς ἰδιῶται ἀναίσχυντον εἰώθασι καλεῖν, διότι ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας, καὶ μάλιστα τοὺς φρονιμοτέρους
 20 καὶ τοὺς τὴν σοφίαν ἀγαπῶντας· εἰ γὰρ ἐφθονοῦσαν, οὐκ ἂν ἐδίδασκόν τι.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς· „τί-

1 καὶ τῆ M quoque. τῆ melius abesset 3 τοὺς ἀγαθοὺς] u. 39, 19. 116, 3. ὀρέγεται p. 24, 16. 92, 21. 134, 11 (θεὸν ἐνθυμεῖται 134, 11) 4 ἠρώτισε V 5 ἡ γνῶσις σ. τ. π. ν. uersus politicus. genetium subiunxit scriptor uerbo νικᾶν actiuo qui apud antiquos aptus est a passiuo. prorsus diuersi generis sunt de quibus agit Dorv. Charit. p. 345 extr. 7 αὕτη B αὐτῆ V, accentu acuto mutato in grauem; om. D 10 οἱ] οἱ πολλοὶ? 12 ἀπὸ coniecit Boissonade: ὑπὸ ABVD 15 ἀπλώνειν recentiores Graeci dicunt pro uetere ἀπλοῦν 16 παρρησιάζεται A 17 τό, τε παρρησιασμένον V 18 ἰώθασι V ἀγαποῦσι] uerba in ἄω a recentioribus saepe ad similitudinem uerborum in εἶω flectuntur 19 φρονιμοτέρους V 20 ἀγαπῶντας in A correctum ex ἀγαποῦντας ἐφθονοῦσαν tempus imperfectum est 21 ἐδίδασκόν] cf. 88, 17. 5, 7. 128, 16; acc. D

νες εἰσὶν οἱ παρὰ τῶν φιλοσόφων μισούμενοι;“ καὶ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὅσους ὀρῶσι μὴ μετὰ ἀγαθῆς καὶ καθαρᾶς γνώμης προσερχομένους τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν, ἐπιθυμητῇ οὔσῃ τοῖς νοῦν ἔχουσιν· ἀλλὰ τοὺς τῶν γραμματικῶν ἐλέγχους βαρέως ὑπομένουσι, 5 καὶ ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιούμενοι δικαίως μισοῦνται παρὰ τῶν σοφῶν.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· „ποῖος θησαυρὸς τῶν ἄλλων ἐστὶ μεγαλώτερος;“ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ πράξεων.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνος χρείαν ἔχει τις κατὰ 10 τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ;“ καὶ ὁ παῖς εἶπε· „τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ τὸν θεόν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς κατὰ ἀλήθειαν ἐγένετο πλούσιος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὁ τῶν καλῶν ἔργων ἐπιμελούμενος καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἠλπικῶς.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς ἐστὶν ὁ τὴν καλλιωτέραν ἔχων 15 ἀνάπαυσιν;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ὁ μὴ φθονῶν τινα, καὶ p.162B. ἑαυτὸν μὲν κατακρίνων, ἕτερον δὲ μῆτε μέμφεται, μηδὲ κρίνει τί πράττει.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίς κατὰ ἀλήθειαν μωρὸς καὶ ἄφρων ὑπάρχει;“ ὁ παῖς ἔφη·

4 ἔχουσιν in V correctum ex ἔχεσιν: uolebat librarius nimirum νουνεχέσιν 5 ὑπομένουσι] a structura incepta ὅσους ὀρῶσι . . προσερχομένους deflexit oratio, pro accusatiuo participii et uerbo actiuo ὑπομένοντα καὶ . . ἐναντιούμενους δικαίως μισοῦσι inferens uerbum finitum ὑπομένουσι et uerbum passiuum. in archetypo autem ab initio eam orationis formam infuisse quae interrogationi simul accurate respondet docet M: ὅσοι μὴ . . προσίενται, ἀλλὰ τοὺς . . ἐλέγχους πικρῶς ὑποφέρουσιν ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες (cod. προσκρούονται)
8 μεγαλώτερος] p. 133, 1 cf. Corais στοχ. αὐτ. ante Aelian. πβ'. hodiernis enim Graecis adiectiuum est μέγας 10 τίνος scripsi: τίνα ABV, ποῖαν D. τίνος χρήζει M 15 καλλιωτέραν ab adiectiuo κάλλιος deriuatus quod rursus ex comp. καλλίων originem duxit; hodierni Graeci dicunt καλλήτερος 16 φθονῶν τινα cf. 3, 11 17 debebat pergere μεμφόμενος . . κρίνων cf. 129, 11. καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος, ἕτερον δὲ μὴ κατακρίνων M 18 et 132, 5 μὴδὲ V κρίνη V

„ὁ μὴ γινώσκων τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα, καὶ μὴ ἀκούων
 τοῦ συμβουλευόντος αὐτῷ ἀγαθά.“ Ὁ βασιλεὺς
 ἠρώτησε· „τίς τῶν ἀνθρώπων ἔχει καλὴν καὶ φιλι-
 κὴν τὴν διάθεσιν τῆς ἀγάπης;“ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 5 „ὁ μὴ τινα ποσῶς λυπήσας, μηδὲ εἰς τινα ἔχων ζη-
 λοτυπίαν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποῖος λογισμὸς ὑπάρ-
 χει τῷ θεῷ μεμιασμένος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὅστις ἔχει
 ἔργα μισαρά καὶ πράξεις, πρὸς τούτοις δὲ ὡς μέγα
 τι δεινὸν ἔχει καὶ τὴν ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν.“
 10 Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποῖα τῶν αἰσχροῶν πράξεων
 πλέον εἰς ἀμαρτίαν βάλλει τὸν πράττοντα;“ ὁ δὲ
 υἱὸς ἔφη· „ὁ φθόνος καὶ ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεο-
 p.163B. νεξία καὶ τὸ πορεύεσθαι εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, διὰ τὸ
 μὴ φοβεῖσθαι θεόν, εἰς ὅσα παραλόγως ὡς ἄλογον
 15 ζῶον ἀμαρτάνει καὶ οὐκ ἐντρέπεται. αὐταὶ οὖν αἱ
 πράξεις τοῦ τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἀμαρ-
 τίαῖς.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ γι-
 νώσκων ταῦτα [καὶ φοβούμενος τὸν θεόν];“ ὁ υἱὸς·
 „ὅστις ἐστὶν ἀχόρταστος ἐν πᾶσι πράγμασιν, εἴτε
 20 τροφαῖς εἴτε ἱματίοις εἴτε χρήμασιν εἴτε δόξῃ εἴτε
 κτήμασιν εἴτε θεραπέια δούλων.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε·
 „τίνα πρέπει φοβεῖσθαι καὶ τρέμειν;“ ὁ νέος εἶπε·

1 πειθόμενος τῷ .. συμβουλευόντι M   3 ἠρώτησε V
 4 τῆς ἀγάπης ABVD: non habet M rectius ἀπεκρίθη V
 5 ποσῶς] τὸ παράπαν M   7 μεμιασμένος] βδελυκτός M. με-
 μισημένος? ἔχει] confecit et nunc quasi possidet (hat an
 sich)? ἔχει εἰργασμένα?   8 μισαρά ABVD: correxit Boisso-
 nade ὡς praedicatum indicat; ἔχει ὡς i. e. habet pro. p.
 101, 12. Corais Isocr. p. 181. in u. μέγα τι desinit V (fol. 99)
 9 ἀλαζονίαν libri   11 πλέον cf. 129, 10. πλέα τῇ ἀμαρ-
 τία περιβάλλει M   ὁ δὲ v. ἔ. ὁ om. A   14 uberius M
 εἰς ὅσα i. e. ἐν οἷς, ἐφ' οἷς M   ἄλλοσον A   15 καὶ]
 κἂν A   18 καὶ φ. τ. θ., quae uerba in M non extant, se-
 clusi quippe quae tamquam responsum margine adscripta fuisse
 putem ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν   22 πρέπει] i. e. ὀφείλει
 τις M

„τὸν μὴ φοβούμενον τὸν θεὸν μηδὲ τὴν μεγαλωτέραν ἀρχήν, μηδὲ χωρίζοντα τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου. ἀλλὰ λέγω σοι, βασιλεῦ, οὐ πρέπει ποιεῖν φίλον ἄνθρωπον δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκριτήν, ὅστις ἄλλα μὲν τῷ στόματι λέγει, ἄλλα δὲ τῇ καρδίᾳ πο- 5 νηρῶς συλλογίζεται.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι τὴν φιλίαν ἀγαπῶντες, ἐν καιρῷ πολὺ ἐπὶ πλεόν τὴν ἐχθραν ποιοῦσιν;“ ὁ νέος εἶπε· „διὰ p.164 B. τοῦτο· τὸ ζημιῶσαί τινα εὐκόλόν ἐστι, τὸ δὲ ποιῆσαι τινα καλῶς, δύσκολον.“ Καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς· 10 „πῶς οἱ ἄρρωστοὶ τοὺς λόγους τῶν ἰατρῶν δέχονται καὶ ὑπομένουσι, κἂν βαρέοι εἰσὶν, οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὅταν ἀκούωσι τὴν ἀλήθειαν, βαροῦνται ἐπ’ αὐτῇ καὶ δυσχεραίνουσιν;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὅτι ὁ ἄρρωστος τὰ βότανα καὶ τὰ ζουλάπια τὰ φερόμενα πρὸς αὐτὸν 15 ὑπομένει καὶ δέχεται, κἂν δριμέα κἂν πικρὰ ὑπάρχωσι, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐλπίζει διὰ τῶν βοτανῶν ὑγείαν, καὶ τὰς φωνὰς τῶν ἰατρῶν ὑπομένει νομίζων ὅτι δι’ ὑγείαν φασὶ ταῦτα πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνετος, ὅταν ἀκούῃ 20 τὰ ληθῆ καὶ τὰ πρόποντα, βαρεῖται καὶ δυσχεραίνει πρὸς τὰ λόγια, ὅτι οὐκ ἀναγκάζεται ὑπό τινος, ὡς ὁ ἄρρωστος ὑπὸ τῆς νόσου. διὰ τοῦτο καὶ γέγρα-

1 μεγαλωτέραν cf. 131, 8   2 agnoscis sermonem Noui Foederis   3 ἀλλὰ μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα M scitius   5 sententia inde ab Homero uulgata   5 ἐν τῇ?   10 καλῶς scripsi: καλὸν AB. καλὸν ποιεῖν absolute ut aiunt positum adhibuit qui Iesaiam uertit 1, 17; καλοποιεῖν hodierni Graeci dicunt eadem sententia qua εὐεργετεῖν. quamquam igitur scribere poteram καλὸν τι, malui καλῶς. uide Eu. Luc. 6, 26. 27
12 κἂν .. εἰσὶν] κἂν .. δοκοῦσιν M   βαρέοι] hodierni Graeci βαρειοὶ dicere solent   δὲ om. B   14 ὅτι ὁ BD: ὅστις A Boiss. ὅτιπερ ὁ νοσῶν M   16 δριμέα Boissonade: δριμαῖα AB   22 ὑπό τινος βίας εἴτε ὀδύνης M   23 γέγραπται] Prouerb. Sal. 9, 8 cl. 15, 5. 12. 10, 23. 12, 1. 13, 1 etc. sententia etiam a Symeone Sethi adhibetur

πται· „ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ μὴ ἔλεγχε
 p.165 B. „ἄφρονος [ἦτοι κακοῦς] ἵνα μὴ μισήσωσί σε.“ Πά-
 λιν ὁ βασιλεὺς ἔφη τῷ υἱῷ· „πῶς ἄρα ὁ μὲν πλού-
 σιος ἐν τροφαῖς εὐθὺς τρώγων εὐκόλως χορταίνει,
 5 ὁ δὲ ἀχόρταστος τῶν χρημάτων καὶ ἀγαπῶν αὐτὰ
 ἀχόρταστος ἔχει τὴν ὄρεξιν αὐτῶν;“ ὁ νέος εἶπεν·
 „ἢ μὲν τῶν πλουσίων γαστήρ, ἢ δεχομένη τὰς τρο-
 φάς, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰς πολλὰς ἐκείνας τροφὰς
 χορταίνει, κἂν οὐ θέλει· ὁ δὲ ὀφθαλμὸς, λαίμαργος
 10 ὑπάρχων καὶ ἀχόρταστος, καθ' ὅσον ὄρα τὰ χρή-
 ματα, ἐπὶ τοσοῦτον ὀρέγεται αὐτά, καὶ θεὸν οὐκ
 ἐνθυμεῖται, ἕως ὅτου διὰ θανάτου καλύψει ἢ γῆ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.“ Πάλιν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς·
 „ποῖος ἄρα γίνεται ὁ θάνατος τοῦ βασκάνου ἀνδρός;“
 15 ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ θάνατος τοῦ τοιούτου ἀν-
 θρώπου χαρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις γίνεται· οὐδὲ
 γὰρ ἐνὶ ἄλλο χειρὸν τῶν βαρυντέρων ἀμαρτιῶν, ὡς
 ἢ τῆς βασκανίας καὶ τοῦ φθόνου ἀμαρτία. καὶ πρέ-
 πει πάντα ἄνθρωπον θερμοῦς παρακαλεῖν τὸν θεόν,

2 ἦτοι κακοῦς *deleui utpote ex Prouerbiorum loco, ubi μὴ ἔλεγχε κακοῦς legitur, adscriptum* 3 πλούσιος ἐν τροφαῖς (τροφαῖς B cl. D): *aptius M ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίων* 4. 9 χορταίνει *intransitiue ut aiunt dictum i. e. κορέννεται M* 5 χρημάτων *scripsi: βρωμάτων AB, φαγίων D. cf. 10 et M* 6 ἀχόρταστος *ut est in M?* 7 ἢ μὲν] ἡμῶν B ἢ *noli delere; cf. M* 9 θέλει BD: *θέλη A. illud propter u. οὐ praetuli. κἂν μὴ βούληται M* 11 ἐπὶ τοσοῦτον] „*in his uocibus desinit A, cuius scilicet folium ultimum fuit auolsum*“. Boissonade αὐτὰ] *cf. 130, 3* θεὸν .. ἐνθυμεῖται] „*ἢ παρ' ἡμῶν συνήθεια ἐπὶ μὲν πράγματος πρὸς αἰτιατικὴν (συνάπτει) ... ἐπὶ δὲ προσώπου, τὸ συναμφοτέρου, οἷον Σὲ ἐνθυμοῦμαι καὶ Σοῦ ἐνθυμοῦμαι*“. Coraës *ad Isocr. p. 15 (19) et 73 (23) cl. 13 (9)* 12 καλύψει] *scripsitne more suo καλύψει? μέχρις ἂν .. καλυφθῆι cod. M* 16 Ies. Sirac. 5, 17 17 ἐνὶ] *cf. 113, 14. 51, 26* βαρυντέρων BD: *βαρυντάτων Boissonade; cf. 129, 10* ὡς *de consuetudine recentiorum*

ὅπως ἐκ τῶν τοιούτων τελείως ἐξέλθῃ ὁ φθόνος ἐκ
 τῆς καρδίας αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν, ὦ πάτερ καὶ βα-
 σιλεῦ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὁ μὴ βασκαίνων καὶ φθο- p.166 B.
 νῶν γλυκέως ἐσθίει, γλυκέως πίνει, ἡδέως κοιμᾶ-
 ται· αἱ πράξεις αὐτοῦ φροντίδα οὐκ ἔχουσιν· εὐκό- 5
 λως γὰρ ὃ βούλεται πράττει, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ χωρὶς
 ἀνάγκης γίνεται· καθήμενός ἐστιν ἀμέριμνος, ἰστά-
 μενος οὐ κοπιᾷ. ταύτας οὖν, κράτιστε βασιλεῦ, ἄσπερ
 παρ' ἐμοῦ ἀκήκοας ἀποκρίσεις ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε
 περὶ πάντων.“ 10

1 ἐκ τῶν τοιούτων] propterea. omittit M   3 ὁ om. M
 4 γλυκαίως bis B: correxit Boissonade   7 sermo Vete-
 ris Foederis   10 περὶ πάντων] uberius M

Narrationis de Syntipa

altera recensio

qualis extat in cod. Mon. 525 fol. 51—66.

p. 60, 3 ... λέγει οὖν πρὸς τὴν ὁμόζυγον· τί ἐστὶ τοῦτο ὅπερ
νῦν τεθέαμαι; οὐ διεστειλάμην σοι μηδ' ὅλως τού-
τοις ἡμῶν προσψαύειν τοῖς σιτίοις;“ ἡ δ' ὁμόζυγος
„καὶ οὐχ ἡψάμην αὐτῶν“ ἀπεκρίνατο. ἡ δὲ οὐδαμῶς
5 ταύτῃ πεπίστευκεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτῆς ἀγριά-
νασα, πλήττει θρασέως αὐτήν καὶ τῆς ζωῆς ἀπορ-
ρήγνουσι, καὶ μονωτάτῃ καταλιμπάνεται. ἐπιστάντος
δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ πολλῶν ὑετῶν τε καὶ νιφετῶν
καταφερομένων, καὶ αὐθις ὁ σῖτος ἐκείνος τῆ τοῦ ἀέ-
10 ρος ὑγρότητι νοτισθεὶς ὅλην ἐκείνην ὡς τὸ πρότερον
τὴν θυρίδα πεπλήρωκεν. ὅπερ θεασαμένη ἡ περι-
στερὰ τὴν αἰτίαν τῆς τε ἐλλείψεως καὶ τῆς ὡς πρῶην
ὑστερον ἀναπληρώσεως καθ' ἑαυτήν ἐπέγνων. καὶ
τὸ ἀπ' ἐκείνου πικρῶς ἐπὶ τῆ ἀπωλείᾳ τῆς ὁμοζύγου
15 μετεμέλετο, οὐδὲν δὲ τῆς μεταμελείας ἀπώνατο. οὐ-
τως οὖν ἐπίσταμαι, ὦ βασιλεῦ, ὡς εἶπερ καὶ σὺ τὸν

*In hoc imo margine nullo addito signo exhibentur codicis
scripturae, supra a me mutatae, leuioribus quibusdam rebus prae-
termittis; interrogandi signo adposito coniecturas a me dubitanter
propositas indicari scito; littera P alteram recensionem libri
significat, quam discrepare uel concinere hic illic ubi necessarium
uidebatur notavi 2 μηδ' ὅλως scripsi ubique 4 καίτοι?
αὐτῷ cod.; cf. 2, 9. 60, 6 13 ὑστέρας εἰαυτὸν*

υῖόν σου διαχειρίσῃ ἐκ ψιλῆς διαβολῆς τοῦ καταρά-
 του τοῦδε γυναιίου, καὶ ταῦτά τι τοιοῦτο μὴ εἰδῶς
 ἐκείνου, καὶ τῷ σῶ κράτει ὡσαύτως συμβήσεται ὡς
 τῇ εἰρημένῃ περιστερᾷ, καὶ τοῖς κέντροις τῆς μετα- p. 61
 μελείας χαλεπῶς ἔσῃ νυττόμενος, ἀλλ' οὐδέν σοι 5
 ὄφελος ἔσται. καὶ ἄλλης δέ μου διηγήσεως ἄκουσον,
 ὧ βασιλεῦ, περὶ τῶν γυναικείων σοι δηλούσης πα-
 νουργιῶν. Ἄνῆρ τις ἦν γεωργικὴν μετιῶν ἐπιστήμην.
 οὗτος οὖν ἐν μιᾷ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ τοῦ
 κατασπεῖραι αὐτόν. περὶ δέ γε τὴν ὥραν τοῦ ἀρί- 10
 στου ἢ τοῦ γεωργοῦ σύζυγος ὄψα ἠτοίμασεν ὄρνιθός
 τε καὶ μελιπήκτου ἐδέσματος. ἃ δὴ σπυρίδι ἐνθείσα
 πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ πορευομένην αὐ-
 τὴν διὰ τινος καταλύματος διελθεῖν. ἐλθοῦσαν δὲ
 ὁδοστάται ποθέν τινες ἐξορμήσαντες κατέσχον αὐτὴν 15
 καὶ ἐν ἐκείνῳ εἰσαγαγόντες τῷ καταλύματι βιαίως
 αὐτῇ συνεγένοντο, καὶ ἃ διεκόμιζεν ὄψα κατήδοντο
 ἀφελόμενοι. μικρὸν δέ τι τοῦ μελιπήκτου ἐδέσματος
 ὕστερον καταλιπόντες, καὶ εἰς μόρφωσιν ἐλέφαντος
 τουτὶ τὸ καταλειφθὲν ἐπισκευάσαντες, τῇ σπυρίδι 20
 ἐναπέθεντο, μηδέν τι περὶ τοῦδε εἰδυίας τῆς γυναι-
 κός, καὶ τὴν σπυρίδα κατεκάλυψαν. ἢ δὲ γυνὴ ταύ-
 τὴν ἀνελομένη κεκαλυμμένην οὔσαν ὡς πρότερον καὶ
 ἀγνοοῦσα ὡς τὰ ἐν αὐτῇ παρ' ἐκείνων ὄψα ἐβρώθη,

1 διαχειρήση 2 τι: τὸ? μήπω? 141, 16 εἰδότης cod.:
sed tum debebat dici εἰδότης σου περὶ ἐκείνου. leuiore mutatione
scripsi εἰδῶς 6 ὄφελος 9 ἐν μιᾷ idem est quod μιᾷ τῶν
ἡμερῶν P 14 διὰ] ἀπὸ P ἐλθοῦσαν cod.: ἐλθούσης malim
reponere quam ἐλθοῦσα. sed P (καὶ ὡς εἶδον τὴν γυναῖκα
ἐκράτησαν αὐτὴν) eo ducit ut in libro archetypo additum fuisse
suspiciemur ἰδόντες: ἐλθοῦσαν δὲ ὁ. ἰδόντες, ἐξ. κ. α. ceterum
praepositio διὰ ad ἐλθούσης suppletur ut 87, 8 17 κατή-
δοντο utique scriptoris est 19 ὕστερον post σπυρίδι ponend-
dum cf. 71, 8; 24 ὄψα sic conlocatum ne te offendat 22
ἐναπεκάλυψαν

τὴν σπυρίδα πρὸ τῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀποθεῖσα
 ὀμμάτων διέστη βραχύ. ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἐκκαλύπτει
 καὶ ὄρᾳ μηδὲν ἕτερον ἔχουσαν τὴν σπυρίδα ἢ μόνον
 p. 62 τὸ μελίπηκτον ἔδεσμα, τὸ τὴν μορφὴν ἔχον τοῦ ἐλέ-
 5 φαντος. ὅπερ ἰδὼν, „τί τοῦτο, γύναι;“ πρὸς τὴν
 σύζυγον ἔφησεν. ἢ δὲ τὰς ὄψεις τῷ ὄρωμένῳ ἐπιβα-
 λουῖσα, εὐθύς τὸ αὐτῇ συμβεβηκὸς δράμα κρύπτειν
 ἐκμηχανᾶται. καὶ φησι πρὸς τὸν ἄνδρα· „ταύτη τῇ
 νυκτί, καθευδούσης μου, ὄναρ ἐφάνη μοι ξένον.
 10 ἔδοξα γὰρ ἐλέφαντι ἐποχεῖσθαι καθ' ὕπνου, καὶ
 τούτου ὀλισθήσασάν με τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συμπατη-
 θῆναι. ἔξυπνος δὲ γενομένη πολλῷ συνειχόμεν φόβῳ,
 καὶ αὐτίκα πρὸς τὸν ὄνειροκρίτην ἔσπευσα πορευ-
 θῆναι σὺν τάχει, ᾧ καὶ τὰ ὄραθέντα διηγησάμην·
 15 καὶ ὅς τὸν ὄνειρον διαλύσας ἐνετείλατό μοι οὕτως
 εἰπών· (ὡς) ἐλέφαντος μορφὴν σε χρῆ, ᾧ γύναι,
 ἐκ μελιπήκτου κατασκευάσαι ἐδέσματος καὶ τῷ ἀνδρὶ
 σου εἰς βρῶσιν ἀποκομίσαι, ὡς ἂν ὁ ὄνειρος οὗτος
 ἀκινδύνως σοι διαλυθῆι. καὶ νῦν κατὰ ταύτας
 20 τὰς ὑποθήκας ὡς ὄρᾳς σοι πεποίηκα μὲν ἐγώ, σὺ δὲ
 λοιπόν, ᾧ ἄνερ, προθυμότερα φάγε, ὡς ἂν μηδεὶς
 μοι προσγένοιτο κίνδυνος.“ καὶ ὅς τὸ μελίπηκτον
 εὐθύς ἐδηδόκει. ἢ δὲ γυνὴ τοιούτως πρὸς αὐτὸν
 προφασισαμένη ἐξ ἀνυπόπτου, τὸν τοῦ συνεύνου
 25 κίνδυνον ὑπεξέφυγεν ἑαυτὴν περιποιησαμένη τὰ μά-
 p. 63 λιστα. ὁ γὰρ ἀνὴρ αὐτῆς πᾶσιν οἷς αὐτῷ περὶ τού-
 του λελάληκεν ἀναμφιλέκτως πεπίστευκε. τοίνυν, ᾧ

4 τοῦ *etsi habet quo offendat, non deleuerim* 6 ὄρω-
 μένω? 16 ὡς *in codice legitur post γύναι* 18. 21 ὡς ἂν
διαλυθῆι et similia in hoc scriptore ferenda censui 23 ἐδηδό-
 κει] *aoristi loco est* 24 ἐκ τοῦ? *ad 56, 22 (21)* 27 τοίνυν]
 Lob. Phr. 342. *ita Pollianus A. P. XI, 127, Leo Diaconus, Ioannes*

βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς ἐπίγνωθι τὸ ποικίλον τῶν γυναι-
 κείων μηχανημάτων· καὶ ὅτι περ ἂν καὶ βουληθεῖεν, εὐ-
 φυῶς (εἷς) τὸ πονηρεύεσθαι καὶ συσκευάζειν ἔχουσι.“
 Τούτων δ' ὁ Κῦρος καὶ πάλιν ἀκηκοὺς τῶν φημά-
 των, μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν υἱὸν ἐγκελεύει. 5

Κατὰ δὲ τὴν ἕκτην ἡμέραν σφόδρα ἡ γυνὴ ἐπὶ
 τῷδε τῷ προστάγματι τοῦ βασιλέως χαλεπήνασα καὶ
 δεινοπαθήσασα, καθ' ἑαυτὴν οὕτως ἔλεγεν, ὡς „εἰ
 μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἀποκτανθεῖη,
 τὴν αὔριον πάντως προσφθέγγεται τῷ ἰδίῳ πατρί, 10
 καὶ εὐθέως διὰ τῆς αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ὀμιλίας τὰ
 τῆς ἐμῆς σκαιωρίας ἔσται κατάδηλα, καὶ θανάτῳ
 παραδοθήσομαι. χρὴ οὖν ἑμαυτὴν διαχειρίσασθαι·
 οὐδαμῶς γὰρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ-
 μήσω.“ ταῦτα καθ' ἑαυτὴν ἡ κακώτροπος ἐκείνη 15
 γυνὴ συλλογισαμένη καὶ δέει συσχεθεῖσα πολλῶ,
 πρῶτα μὲν τὰ ἑαυτῆς συνελέξατο πράγματα τῆς οὐ-
 σίας καὶ γε τοῖς γνωστοῖς καὶ τοῖς γείτοσιν ἐμερί-
 σατο. εἶτα καὶ ἀξιοῖ ὕλην αὐτοῦς καυστικὴν συνα-
 γαγεῖν αὐτῇ· οἱ δὲ δαψιλῆ συναγείρουσι. κακείνη 20
 δι' αὐτῆς σφοδρὰν ἀνῆψε πυρὰν· ἧς δὴ ἀναφθείσης,
 ὠρμησεν ἡ γυνὴ τῇ καμίνῳ ἑαυτὴν ἐμβαλεῖν, ὅτι περ p. 64
 ὑφωρᾶτο τῇ ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσεσθαι
 τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν κατάγελων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ
 ἐβδόμη ὡς ἐν τοσοῦτῳ ἡμέρα ἐφέστηκε, καθ' ἣν καὶ 25

Cinnamus, Byzantini alii. cf. Iacobs ad Ael. N. A. II 66 p. 55.
 infra in narratione de astrologo iterum inuenies 3 εἷς adieci,
 ut structura similis euadat ei quae est in P ἑτοιμῶς ἔχουσι
 πονηρεύεσθαι. sed nescio an εὐφυῶς tantum mutandum sit in
 ἐκ φύσεως 5 ἔγκ. non mutandum cf. 19, 1 6 κατ' αὐτὴν
 δὲ P 13 διαχειρήσασθαι 17 [τῆς οὐσίας]? om. P
 18 ἐμέρισεν? διεμοίρασεν P 23 αὐτὴν 24 κατάγελων
 cf. not. ad p. 64, 2 in margine ιε': quo non uidetur indicari
 caput, sed folium XV libri e quo M descriptus est

ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ καὶ πατρὶ προσφθέγξασθαι ἤμελλεν, ὡς γε κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου παρήγγελλτο, ἢ γυνὴ αὕτη λίαν ὡς εἰκὸς ἠγωνία καὶ ἐφρόντιζε, καὶ μερίμναις καὶ ἀλγηδόσι τὴν καρδίαν ἐβάλλετο. ἤδει γὰρ ὡς ἠνίκα τῷ βασιλεῖ ὁ παῖς φθέγξαιτο, οὐ μόνον αὕτη κατασχυνθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὀλέθρῳ μετὰ τῆς αἰσχύνης παραδοθήσεται, ἐφ' οἷς πάντως τῷ παιδίῳ ἀτόπως λελάληκε. τοῦ γοῦν τοιούτου αὐτῆς χαλεποῦ βουλευμάτος πολλαχῆ γε τῇ φήμῃ θρυλλομένου καὶ διαθέοντος, ἔφθασε καὶ εἰς τὰς τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἀκοάς. καὶ μὴν σὺν τάχει τὴν γυναικα προφθάνει καὶ φησιν αὐτῇ· „τίνος χάριν, ὦ γύναι, πυρὶ σεαυτὴν παραδίδως;“ ἢ δέ „μὴ ὡς ἔδει με ἀπὸ τοῦ παιδός σου“ ἔφη „ἔξεδίκησας οὐδὲ αὐτὸν ἀπέκτεινας καθάπερ προσῆκεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἅμα τῷ λόγῳ πίστευς αὐτῇ ἐνόρκους δέδωκεν ἀσφαλεῖς, ὡς ἀναμφιλέκτως τὸν παῖδα διαχειρίζεται. ἢ δὲ ἀποδεξαμένη τὸν λόγον, ἐπέσχευ ἐαυτὴν τοῦ τοιοῦδ' ἐγχειρήματος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς μετ' ὀργῆς ἀπεφήνατο ἀνυπερθέτως τὸν υἱὸν ὑποβληθῆναι τῷ ξίφει. τῆς οὖν τοιαύτης ἰταμοτάτης ἐξενεχθείσης ἀποφάσεως, ὁ τοῦ βασιλέως φιλοσοφώτατος ἕβδομος σύμβουλος περὶ ταύτης ἐνωτισάμενος καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἕτεροι ἔξ συμφιλόσοφοι, ἐπὶ τῷ γόνῳ τῆς πορφύρας σφόδρα λελύπηνται καὶ ἤλγησαν τὰς ψυχὰς, ὀρῶντες τὸν ἀνεύθυνον ὡς

1 φθέγξασθαι ἤμελλεν *quin scriptor dixerit ut P, non est quod dubites* 6 αὕτη 11 αὐτό μὲν 12 προφθάνει] διαμηνύσας P 13 plenius P 15 οὔτε *cod.: quamquam dubites an error sit scriptoris* 17 ἀσφαλεῖς *noli delere* 20 τὸν υἱὸν αὐτοῦ P: *sed cf. 141, 14* 21 ἰταμοτάτης 23 ἐνωτισάμενος] *infra ἐνωτισθείς* 25 γόνῳ τῆς πορφύρας *orientalium populorum sermonem sapit*

κακοῦργον κινδυνεύοντα. καὶ πορευθέντες ἐφίστανται τῷ τοῦ βασιλέως σπεκουλάτωρι, ἤδη τὸ ξίφος πρὸς τὴν σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἀνατείνοντι, ἐπιμόνως αὐτὸν ἀξιούντες βραχὺ τι τὴν τοῦ παιδὸς ὑπερθέσθαι ἀναίρεσιν, ἄχρις ἂν ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος 5 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσέλθοι ἅμα τε καὶ ἐξέλθοι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δώροις τὸν ἄνδρα ἐδεξιώσαντο. ὁ δὲ τοὺς φιλοσόφους αἰδεσθεῖς, τῇ αὐτῶν συγκατανεύει αἰτήσῃ. εἶτα ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος σύμβουλος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκεῖθεν πορεύεται· καὶ εἰσελθὼν 10 προσεκύνησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φησι· „βασιλεῦ, ζῆθι. γινώσκεις σου τὸ κράτος ἐκδυσωπῶ, ὡς ἐξαισιον ἅμα καὶ ἀνόσιον δράμα πειρᾶσαι ποιήσασθαι, p. 66 ὅτιπερ τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι προσέταξας, ψιλῇ γυναικὸς ὑποθήκη οὕτως ἀνεξετάστως συναρπαγείς, καὶ ταῦτα μήπω ἐγνωκώς, καὶ ἀληθῆ σοὶ καὶ ψευδῆ λελάληκεν. ἤκουσται δέ μοι καὶ τοῦτο, ὡς διὰ πολλῶν εὐχῶν, νηστεῶν τε καὶ εὐποιῶν θεόθεν τοῦτου τὸν παῖδα σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐξητήσασθε· καὶ διὰ γυναικὸς ῥῆμα ὀλέθρῳ αὐτὸν παρα- 20 δίδως; ἀλλ' ὅμως μου τῶν ῥημάτων ἄκουσον.

Ἄνθρω γάρ τις ἦν πύθωνος πνεῦμα ἔχων, καὶ τοῖς βουλομένοις τὰ μέλλοντα δὴ μαντευόμενος καὶ δαψιλῇ ποριζόμενος κέρδη· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἰατρικῆς τέχνης τῇ μαντείᾳ ἔμπειρος ἦν. ὅθεν καὶ πᾶσι 25 τοῖς παρ' αὐτοῦ πυνθανομένοις περὶ τινῶν ἀδήλων ἐτοιμούς ἐποιεῖτο τὰς ἀπολύσεις. οὕτως οὖν ὁ ἄνθρω p. 67

6 εἰσέλθῃ — ἐξέλθῃ *coniunctiuos restituas ex P* 12
litteram γ librarius omiserat rubro colore postea additurus; quod crebro factum abhinc notare supersedebo 13 πειρᾶσαι, i. e.
 πειρᾶ, iam supra notatum 14 ὅτι σου τὸν υἱὸν P. cf. 66, 2 19
 ἐξητήσασθε^{αὐ} 20 καὶ] καὶ νῦν? καὶ δὴ? 23 κἀντεῦθεν?
 27 οὗτος P:

ἐπιστημόνως ἔχων οὐκ ὀλίγον αὐτῷ πλοῦτον ἐθη-
σαύρισε. μιᾶ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ ἐνοικοῦν αὐτῷ
μαντικὸν πνεῦμα πρὸς τὸν ἄνδρα εἰρήκει· „ἔγωγε
τοῦ λοιποῦ ὑπαναχωρῆσαί σου βούλομαι, καὶ οὐκέτι
5 ἔξεις με. πλὴν πρὸ τῆς ἐκδημίας μου λόγους τρεῖς
διαστελῶ σοι, καὶ δὴ ἐν ἐκάστῳ τούτων ὃ ἂν θεόθεν
αἰτήσῃ, παραχρῆμά σοι παρασχεθήσεται.“ καὶ ταῦτα
λέξαν τὸ πνεῦμα τὰς τρεῖς ῥήσεις τᾶνδρὶ δεδήλωκεν.
εἶτα πόρρω μὲν αὐτὸ γέγονεν, ὃ δ' ἄνθρωπος ἐκεῖνος
10 ἀνακεχωρηκότος τοῦ πνεύματος οἴκαδε σὺν ἀθυμία
πολλῇ ἀφῆκτο. καὶ τοῦτον ἡ σύζυγος οὕτως ἔχοντα
θεασαμένη, „τί οὕτως“ ἔφησε „στυγνὸς καὶ ὠχρῶν
παραγέγονας;“ ὃ δὲ αὐτῇ ἀπεκρίνατο· „ὅτι περ, ὦ
γύναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο πνεῦμα, ὃ δὴ ἐνε-
15 κατῶκει μοι, δι' οὗ ἐμαντευόμην καὶ τὰς νόσους
ἐθεράπευον, νῦν ἀπ' ἐμοῦ ἐξελθόν, τελέως ἀνεχώ-
ρησε. καὶ τούτου ἐρημωθεὶς, αὐτήν, ἴσθι, τὴν ζωὴν
μου ἀπολέγομαι. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ ἅπαν ἀπόρρητον
ἐμνούμην καὶ δαψιλῆ κέρδη ἐποριζόμην.“ ἡ δὲ γυνὴ
20 ταῦτα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀκούσασα, σφόδρα κάκεινη
ἐπὶ τῷ συμβάντι ἤλγησεν. ὁρῶν δὲ ταύτην ἐκεῖνος
ἀνιωμένην πικρότερον, παρηγορεῖν ὡς ἐνὸν τὴν γυ-
ναῖκα ἐπεχείρησε, καὶ εἶρηκε πρὸς αὐτήν· „θάρσει,
ὦ γύναι, καὶ μὴ λυποῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο ῥή-
25 σεις μοι διεστείλατο τρεῖς, ὥστε 'δι' ἐκάστου αὐτῶν
πᾶν εἶ τι θυμῆρές μοι θεόθεν ἐξαιτήσασθαι. καὶ δε-

3 εἰρήκει cf. 138, 23 ἐδηδόκει 6 ἐν scripsi: μὲν cod.;
praep. ἐν hoc sensu frequens est in Noui Foederis libris; λόγοι
autem sunt precandi formulae. cf. 8. 25. 144, 3 9 αὐτὸ non
uidetur mutandum esse in αὐτοῦ, quo ducit P μακρὰν τοῦ ἀν-
δρὸς, ita ut respondeant sibi αὐτὸ μὲν — ὃ δ' ἄνθρωπος 13 γέ-
γονας P 21 τὸ συμβάν

δήλωκέ μοι ὡς εἶ τι δ' ἂν καὶ αἰτήσωμαι, (ἅμα) p. 68
 θεόθεν γενήσεται μοι.“ τούτοις τοῖς λόγοις ἐπὶ τὸ
 εὐθυμότερον ἢ γυνὴ γενομένη, „αὐτάρκη σοι τὸ λοι-
 πόν“ ἔφησε τῷ ἀνδρὶ „ταῦτα τὰ τρία ῥησεΐδια.“ ὁ
 δ' ἀνὴρ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτῆς ἀντέφησε· „τί οὖν, 5
 πρὸς θεοῦ, συμβουλεύεις μοι ἤδη αἰτήσασθαι;“ ἢ
 δὲ λίαν οὖσα πονηροτάτη καὶ πρὸς ἀτάκτους ὁρμὰς
 καὶ παραλόγους ὀρέξεις ἐνδόσιμός τε καὶ φιλοσώμα-
 τος, „οἶδας“ φησὶν „ὦ ἄνερ, καθὰ καὶ αὐτὴ ἐπίστα-
 μαι, ὡς οὐδὲν συνουσίας τοῖς ἀνθρώποις προσφι- 10
 λέστερον· αἰτῆσαι (τοίνυν) τὸ θεῖον, πολλοὺς τῷ
 σώματί σου ἰθυφάλλους ἐπιφυῆναι.“ ὁ δὲ ματαιό-
 φρων ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην αὐτίκα δέησιν προέθετο
 καὶ ἅμα τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γέγονε κατάκομον (καὶ
 μεστὸν ἰθυφάλλων). οὖς ἔωρακὼς ὁ δεῖλαιος ἕαν- 15
 τὸν πικρῶς ἐμυσάττετο καὶ τὴν γυναῖκα θρασέως
 πλήττει καὶ καθυβρίζει, καὶ τοσοῦτον τῷ θυμῷ κατ'
 αὐτῆς ἠγριαίνετο, ὡς καὶ ἀνελεῖν αὐτὴν ἀνηλεῶς
 βεβουλεῦσθαι. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· „αὕτη ἐστὶν ἢ ἐπω-
 φελῆς σου συμβουλία, ὦ κατάρατε; οὐκ ἠδέσθης 20
 τοιαύτης μοι ἀσχημοσύνης βουλήν πονηρὰν ὑποθέ-
 σθαι;“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί τοσοῦτον

1 εἶ τι δ' ἂν *noli mutare in ὅτι ἂν uel ἐπειδάν. cf.*
 63, 5 ἅμα *adieci ne sententia quae antecessit repetatur;*
habet P 2 γενέσθαι *cod.: ἐφανερώσε μοι ὅτι . . γενήσεται*
 P 4 ῥησεΐδια] *cf. Ianson disserens de nom. demin. in Ann.*
Phil. Suppl. V, 2, 238 11 *structura αἰτῆσαι τὸ θεῖον non*
caret exemplis; sed uidetur excidisse aut τοίνυν, quod adieci
(cf. 144, 3. 12), aut λοιπὸν aut alia quae idem significat coniunctio,
uelut οὖν γοῦν δή. ζήτησον οὖν P 14 καὶ μεστὸν ἰθυφά-
 λων *om. cod.: sed simile certe aliquid, ut est in P* μεστὸν καὶ
 νεφρῶν καὶ ὄρχεων *supplendum esse efficit pr. οὖς* 16 *tem-*
porum uerbi mutatio in P quōque *inest* 19 βεβουλησθαι?
 βουληθῆναι P 21 *in margine ις'*

ἐχαλέπηνας; μηδέν σοι ἔσται περὶ τούτου φροντίς·
 [περὶ τούτου μὴ διαταραχθήσῃ.] ἕτεροι γάρ σοι δύο
 ὑπελείφθησαν λόγοι· αἰτῆσαι τοίνυν τὸ θεῖον διὰ
 p. 69 τοῦ ἐνὸς ῥήματος, τοὺς ἰθυφάλλους τούσδε ἀφανι-
 5 σθῆναι ἀπὸ σοῦ.“ ὁ δὲ τῇ συζύγῳ πεισθεῖς, αἰτεῖ-
 ται τοῦτο παρὰ θεοῦ, καὶ εὐθύς ἐκείνων μὲν ἀπηλ-
 λάγη τῶν ἰθυφάλλων, ἀπώλεσε δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ
 ἃ δὴ γεννητὰ αἰδοῖα ἐκέκτητο. αὐθις οὖν ἐπὶ πλεόν
 τῆς γυναικὸς καταθρασύνεται καὶ αὐτὴν ἐκ παντὸς
 10 τρόπου ἀποκτεῖναι πειρᾶται. ἡ δὲ γυνὴ „ἵνα τί“
 φησὶν „ἀνελεῖν με σφαδάζεις; μηδ’ ἐπὶ τῶδε ἀσχάλλ-
 λου. ἔν γάρ σοι ῥῆμα ὑπολέλειπται. αἰτῆσαι γοῦν
 τὸ θεῖον τὰ γεννητὰ σου ἀπολαβεῖν αἰδοῖα.“ ὁ δὲ
 τοῦτο ποιήσας μόγις τοῦ αἰτηθέντος ἐπέτυχεν. Ἴδε
 15 οὖν, ὦ βασιλεῦ, οἷα ἐκείνῳ τάνδρῳ συμβέβηκεν, ὅτι-
 περ ἀσυλλογίστως τῇ τῆς γυναικὸς κακίστῃ βουλῇ
 ὁ μάταιος συγκατέθετο. καὶ νῦν λοιπὸν μακροθύ-
 μησον, ἀξιῶ, καὶ μὴ κατεπείγου πρὸς τὴν ἄδικον
 τοῦ υἱοῦ σου ἀναίρεσιν μηδὲ οὕτως ἀνεξετάστως
 20 συναρπαγῆς τῇ τῆς μοχθηρᾶς γυναικὸς σκαιωρία,
 p. 70 καὶ μᾶλλον ὅταν ἡ διαβάλλουσα δεινὴ λίαν ἦ καὶ
 κακότροπος. ἀλλὰ καὶ ἄλλης διηγήσεως ἄκουσον.

Ἄνῆρ τις ἦν, ὃς ἔνορκον ἑαυτῷ ὄρον ἔθετο μὴ
 ὄλως ἠρεμῆσαι ἢ ἑαυτῷ δοῦναι ἄνεσιν, μήτε μὴν
 25 ἀγαγέσθαι γυναῖκα, ἕως ἂν πᾶσι τοῖς τῶν γυναικῶν
 ἐπισταίῃ μηχανήμασι. καὶ εὐθύς τῆς πατρίδος ἐξιὼν,
 περιήει τὰς χώρας πληρώσων τὸ σπουδαζόμενον.

1 ἔστω? π. τ. μὴ δ. *quamquam in P legitur μηδὲν ταρα-
 χθῆς ἢ λυπηθῆς περὶ τούτου, seclusi, quia scriptorem dictu-
 rum fuisse puto μηδὲ π. τ. δ.* 11 σφαδάζης 23 μηδ’
 ὄλως? *sed cf. 126, 17 et indicem* 24 μηδὲ? 140, 15 26
 ἐπισταίῃ *mire dictum*

ἕτερος δέ τις αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν συνήντηκεν,
ὃς καὶ μαθὼν πρὸς αὐτοῦ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν,
φησὶ τῷ ἀνδρί· „οὐ δυνήσῃ, ὦ ἄνθρωπε, τοὺς τῶν
γυναικῶν κατανοῆσαι τρόπους οὐδὲ τὸ πέρασ αὐ-
τῶν ἐφευρεῖν, ἕως ἂν σποδιάν συναγαγῶν καὶ τινα ⁵
τόπον δι' αὐτῆς καταπάσας τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπ' αὐτῆς διατελέσῃς καθή-
μενος καὶ μετρίας τροφῆς καὶ πόσεως μεταλαμβά- ^{p. 71}
νων. οὕτω γὰρ δυνήσῃ ἀπαριθμῆσαι καὶ σημῆνασθαι
τὰς τῶν γυναικῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ τῶν ῥημάτων ¹⁰
τούτων ἀκούσας παρὰ τοῦ αὐτῷ συναντήσαντος,
ἐποίησε καθὼς οὗτος αὐτῷ ἐνετείλατο, καὶ διετέλει
ἐπὶ σποδιάς καθήμενος καὶ εὐτελεῖ τῇ διαίτῃ χρώ-
μενος καὶ παρ' ὅλας τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας ἀπογραφόμενος τὰς τῶν γυ- ¹⁵
ναικῶν μηχανουργίας· ἃς δὴ καὶ περαιωθῆναι ἐδόκει
ἐσϋστερον καὶ μηδεμίαν τούτων καταλιπεῖν ἄγρα-
φον. λαβὼν οὖν ἃς ἐπεποιήκει ἀπογραφάς, πρὸς
τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐπανήει. πορευόμενος (δ') ἐπὶ τι
χωρίον παρεγένετο, ἐν ᾧ καὶ κατέλυσεν. ἦν δέ τις ²⁰
ἄνθρωπος ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ, ὃς καὶ παρασκευασόμενος
ἐστίασίν τινα, τοὺς τοῦ χωρίου οἰκήτορας κέκληκε·
μεθ' ὧν κἀκείνον τὸν ἀπογραφέα εἰς δεξίωσιν μετε-
καλέσατο. ὁ δὲ ἐλθὼν καὶ ἀναπεσὼν μετὰ τῶν ἄλλων
δαιτυμόνων, οὐχ ὁμοίως αὐτοῖς τῶν παρατιθεμένων ²⁵
ἡσθιεν, ἀλλ' ἄσιτος ἐκαθέζετο. λέγει οὖν ὁ ἐστίατωρ
αὐτῷ· ‘πόθεν καὶ τίς εἶ, ὦ ἑταῖρε;’ ὁ δὲ ἀπεκρί-
νατο· ‘ὀδίτης εἰμί, ὡς ὄρας, κἀκ μακρᾶς παραγί-

5 ἀγαγῶν   6 καταπάσας   12 οὗτος] αὐτός *cod.*
ἐκεῖνος P   17 μηδὲν *cod.*; οὐδεμίαν P *cf.* 146, 17   19 δ'
om. cod. καὶ ἐπανερχόμενος P   25 δαιτυμόνων *cod.*, *ni*
fallor   παρατεθειμένων?

· νομαι χώρας. ἐκ γὰρ τῆς ἐνεγκαμένης ἐξῆλθον τοῦ
σοφίαν μαθεῖν καὶ τὰ τῶν πονηρῶν κατανοῆσαι
γυναικῶν μηχανήματα. ταῦτα αὐτοῦ εἰρηκότος, φη-
σὶν ὁ ἐστιάτωρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον. ὁ ἀνὴρ
5 οὔτος ξένος τοῦδε τοῦ χωρίου πεφύκει καὶ οὐδὲν
P. 72 ὅλως ἔφαγεν. ἐξελθὼν δὲ τῆς ἰδίας πατρίδος καὶ
τὰς χώρας περιῶν, τὰς τῶν γυναικῶν ἀπάσας, ὡς
φησὶν, ἐκμεμαθήκει μηχανουργίας, καὶ ταύτας γραφῇ
παραδέδωκεν. ἀλλ' ἀναστᾶσα, γύναι, παρασκεύασον
10 αὐτῷ τὰ πρὸς βρωσιν καὶ πόσιν ἀρμόζοντα αὐτῷ,
ὡς ἂν παρ' ἡμῶν δεόντως φιλοφρονηθείη. ὁ μέντοι
ἀνὴρ ἐξειπῶν ἐξεισιν. ἢ δέ γε γυνὴ τὸν ὀδοιπόρον
(ἔρωτῶσα) 'τί πεποίηκας' φησὶν 'ἄνθρωπε; γέ-
γραφας πᾶσαν τῶν γυναικῶν τὴν πονηρίαν;' ὃ δὲ
15 'ναί' φησὶ 'πάσας αὐτῶν ἀπεγραψάμην τὰς μηχαν-
ουργίας καὶ τοὺς αὐτῶν δόλους καὶ σκαιωρίας
διελαβόμεν, μηδὲν τι τούτων τὸ παράπαν εἰσῆσας
ἀσήμαντον. ἐκείνη δὲ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἐνωτισθεῖσα,
ἔγνωκεν ὡς ματαιόφρων ὁ ὀδοιπόρος καὶ ἀσύνητος
20 καθέστηκε. καὶ πρὸς αὐτὸν κατ' εἰρωνείαν ἐφθέγγ-
ξατο. 'καὶ ἐπίπερ, ὡς φάσκεις, τὰ γυναικεῖα μηχαν-
νήματα γέγραφας, ἀδύνατόν ἐστι γυναικί, εἴτε κάμοι
αὐτῇ, τεχνάσασθαι τι πρὸς σὲ ἢ διὰ λόγου ἢ διὰ
P. 76 τινος πράξεως; πλὴν ἄκουσον τῶν ἐμῶν ῥημάτων.
25 ἰδοὺ [ὡς] ὀρᾶς τὸν ἐμὸν ἄνδρα ὡς εἰς βαθὺ ἐλη-

1 ἐνεγκαμένη] patria 5 πεφύκει cf. 138, 23 6 καὶ
πάσας τὰς χώρας? — ὅλας P 8 ἐκμεμάθηκε? 11 ἡμῶν
P cf. 147, 20 φιλοφρονηθείη] 138, 18. ὡς ἂν .. γραφῇ P 12
ἐξειπῶν ταῦτα? τὸν ὀδοιπόρον .. φησὶ in hac recensione
ferri nequit: itaque aut addendum erat πρὸς, aut quod feci,
ἔρωτῶσα quemadmodum exhibet P, aut restituendus dativus
13. 22 γέγραφας P quoque, ut non sit addenda praepositio
ἀπό 22 εἴτε] etsi uel 25 codex caret narratione quae
in P legitur p. 72, 23 — 75, 22 ὡς seclusi

λάκει γῆρας, νεᾶνις δ' ἐγὼ καὶ (τῆς) τῶν ἀνδρῶν
 συνουσίας πάνυ ἐφίεμαι. καὶ σὺ δ' ὡς ὄρω νέος εἶ,
 ἔτυχες δὲ καὶ κατακόρως φαγὼν καὶ πιῶν, ἔτυχε δ'
 ὡσαύτως καὶ ὁ σύνευνος ὁ ἐμὸς ἀποδημῶν. ἐγε-
 ϑεῖς οὖν, τὴν ἔφεσίν μοι ἐκπλήρου. ταῦτα εἰπούσης 5
 τῆς γυναικὸς πρὸς ἀπάτην τοῦ ὀδοιπόρου, πείθεται
 τοῖς λόγοις αὐτῆς. καὶ ἀναστὰς ὡς εὐήθης καὶ ὄν-
 τως ἠλίθιος, τὴν ζώνην ἔλυνε τοῦ ἰδίου φιμιναλίου
 τοῦ τὴν κλίνην ἐπαναβῆναι. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ τὸ
 πρὸς ἐπιμιξίαν αὐτοῦ ταχυρρεπές τε καὶ ῥάδιον, τὰς 10
 χεῖρας τῇ ἑαυτῆς ἐπιθεῖσα κεφαλῇ μεγαλοφώνως
 ἐκραύγασεν. εὐθέως δὲ οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι ἐπὶ
 τῇ αὐτῆς κραυγῇ πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπέθεον ἰδεῖν τί
 τοῦτ' ἦν. ὁ δὲ γε ὀδοιπόρος, ἐκείνης οὕτω βοώσης
 τῶν τ' ἐγχωρίων πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων καὶ τῆς 15
 τραπέξης ἔτι πρὸ αὐτοῦ ἰσταμένης, ἦν δεδιῶς ἐς τὰ
 μάλιστα, ἐρουθριῶν καὶ ἀμηχανῶν ἐπὶ τῷδε. εἰς-
 ελθόντες δὲ οἱ ἀγροῖκοι λέγουσι τῇ γυναικί· 'τίνος
 ἔνεκεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὦ γύναι, ἀνεβόησας'; ἡ δὲ φησι
 πρὸς αὐτούς· 'οὗτος ὁ ξένος παρ' ἡμῶν φιλοφρο- 20
 νούμενος καὶ ἀπὸ τῆςδε τῆς τραπέξης ἐσθίων, ὑπό p. 77
 τινος θρύμματος τὴν φάρυγγα χαλεπῶς ἐπεσχέθη
 καὶ μικρὸν ὅσον ἐκινδύνευεν ἀπαγχονισθῆναι. ἐγὼ
 δ' αὐτίκα ἐπὶ τῷδε τῷ συμβάντι ἀθρόον καιρίως
 ἀλγήσασα καὶ τὸν ἄνδρα τελέως ἐκλιπεῖν ὑποτοπᾶ- 25

1 τῆς om   5 μοι] μου P   7 αὐτός   εὐήθιος cod.,
 quod fortasse seruandum erat; est enim qui hoc nomine utitur
 8 φημιναλίου? sed uide Suid. in h. u. et in ἀναξυρίδας et Din-
 dorffium in St. Th. 2, 394 extr. in βρακίον   9 τοῦ] τῷ
 11 ἑαυτῆς: s m. pr. postea add.   11—15 plenius P   14 in mar-
 gine ιζ'   16 ἑσταμάλιστα: quae scriptura hyphen in hoc libro
 frequentissima est   20 ὁ παρ' P   ἡμῶν hoc loco P quoque
 exhibet   21 καὶ om P   24 καιρίως adeo ut paene more-
 retur   25 ἂν ἐκλιπεῖν?

σασά οὕτως ἐκράυγασα. νυνὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἀρω-
 γῆς προφθασάσης, ἀπηλλάγη ταύτης τῆς συνοχῆς
 καὶ τῆς προτέρας εὐεξίας ἐν καταστάσει γέγονε.
 ταῦτα εἰπούσης αὐτῆς ἐξίασιν οἱ ἐπιδραμόντες ἅπαν-
 5 τες. ἡ δὲ γυνὴ προσπελάσασα τῷ ὀδοιπόρῳ ἔφησεν
 οὕτως· ἄρα γε τοῦτο, ὅπερ ἤδη διεπραξάμην εἰς σέ,
 τοῖς λοιποῖς προσαπεγράψω; ὁ δὲ ξένος ὄν, φη-
 σὶν ὀυδαμῶς. ἡ δὲ μάτην τοίνυν, ὧ ἄνθρωπε,
 τοὺς κόπους καὶ τὴν δαπάνην ἀνάλωσας. πολλὰ γὰρ
 10 ἀγωνισάμενος ἀνηνύτοις ἐπεχειρήσω, τὰς δὲ τῶν
 γυναικῶν μηχανουργίας οὐπῶ κατενόησας. ὁ δὲ,
 ἅμα τῷ λόγῳ διεγερωθὲς καὶ τὰ γραφέντα διενεγκῶν,
 τῷ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. εἶτα καὶ θειαζόμενος ἔλεγεν
 ὀυδεὶς βροτῶν διαγνωῖναι δύναται ἂν τὰ τῶν γυναι-
 15 κῶν πανουργεύματα. μετὰ δὲ ταῦτα διαπορούμενος
 καὶ μηκέτι προσθεὶς τὰ γυναικεῖα ζητεῖν, πρὸς τὴν
 ἰδίαν πατρίδα ἐπάνεισι καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ
 νόμιμον ἑαυτῷ γυναῖκα ἠγάγετο.

Ἐκ τούτων τοίνυν, ὧ βασιλεῦ, τῶν τῷ κράτει
 20 σου νῦν ἐξηγημένων πρὸς τῆς ἐμῆς εὐτελείας, ἴσθι
 ἀσφαλῶς ὡς ἀπέραντος ἢ τῶν γυναικῶν μοχθηρία.
 P. 78 καὶ μὴ οὕτως ἀσυλλογίστως πρὸς τὴν τοῦ παιδός
 σου συναρπαγῆς διαχείρισιν ψιλαῖς ὑποθήκαις οὕτω
 (κακοτρόπου) γυναικός. εἰ γὰρ τὸν υἱὸν θανάτῳ
 25 ὑποβάλῃς, τίς ἄρα ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῇ σῇ

1 ἀρωγῆς 4 δραμόντες 7 λοιποῖς ἀπεγράψω
 10 ἐπεχειρίσω? *quo uerbo medio Graeci recentiores utuntur*
 12 διενεγκῶν auferens 13 ἐπετέφρωσεν θειαζόμενος]
 θαυμάζων P 16 προσθεὶς uel προσθεὶς *cod.*, προσέθηκε P:
 pergens 17 ἐπανήει? 23 διαχείρισιν *i. e. interfec-
 tionem: διαχείρησιν cod.* 24 κακοτρόπου *om. cod.; poterat
 suppleri etiam κακογνώμου (58, 17) πονηρῶς πανούργου
 ἀναισχύντου uel horum simile adiectiuum* 25 *uberius P*

πεποιδῶς προσπαθεία; τούτων ὁ Κῦρος πρὸς τοῦ
 ἐβδόμου συμβούλου τοῦ σοφωτάτου ἀκροασάμενος,
 εὐθέως ἕνα τῶν δορυφόρων αὐτοῦ προσεκαλέσατο,
 στείλας τῷ σπεκουλάτῳ καὶ κελεύων μηδαμῶς ἀπο-
 κτεῖναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. εἶτα τῆς ὀγδότης ἐφισταμέ- 5
 νης ἡμέρας λύεται μὲν τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ
 τοῦ παιδὸς γλῶττα, καὶ ἀρχάμενος φθέγγεσθαι λέγει p. 79
 πρὸς τινὰ κόρην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἴστα-
 μένην· ἑταχέως ἀπελθοῦσα, νεᾶνις, κάλεσόν μοι τὸν
 τῶν φιλοσόφων τοῦ ἐμοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως πρῶ- 10
 τεύοντα· ἢ δὲ τῆς φωνῆς ἀσμένως τοῦ νεανίσκου
 ἀκούσασα, πορεύεται πρὸς τὸν φιλόσοφον τὸν τῶν
 ἐτέρων διαφορώτατον καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ λέγουσα
 ὡς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φθέγγεσθαι ἀπήρξατο καὶ
 προσκαλεῖται σε εἰς αὐτὸν παραγίνεσθαι. ὁ δὲ αὐ- 15
 τῆκα δρομαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον
 χαριέστατα περιπτυξάμενος ἠσπάσατο. εἶτα ὁ παῖς
 προσφθεγγάμενος τῷ φιλοσόφῳ, ἀνακαλύπτει αὐτῷ
 ὅτου χάριν παρ' ὅλας τὰς ἑπτὰ ἡμέρας σιωπῶν διε-
 τέλει· ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσα πρὸς αὐτὸν ἢ πονηρὰ τοῦ 20
 βασιλέως παλλακῆ ἀφρόνως λελάληκε, δῆλα τῷ φι-
 λοσόφῳ πεποίηκε. καὶ προσέθετο λέγων· μεγάλας
 τὰς εὐχαριστίας ὑπέχω τῷ θεῷ τε καὶ ὑμῖν, ὅτι με
 βιαίου καὶ ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον ἐλυτρώ-
 σασθε, καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς 25
 μοχθηρῶς σκαιωριῶν [γυναικὸς] ἐξηρπάσατε. ἀλλὰ
 μοι, κύριέ μου, πορεύθητι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ

4 στείλας] *noli addere ἀπο* 12 τὸν ἐτέροις *cod.*: ἄνδρα
 τῶν ἄλλων P 15 παραγενέσθαι P 22 προσέθηκε P
 25 τὸν π. μου καὶ β. *om.* P 26 γυναικὸς *deleui, quamquam*
dubitans, cum Byzantini in uerborum ordine artificiose inmutando
ualde sibi placuerint 27 μοι] *nūn* P

γνώρισον αὐτῷ ὅσα σοι δεδήλωκα καὶ διωμίληκα,
 πρὶν ἢ κακότεροπος γυνὴ πρὸς αὐτὸν εἰσέλθοι καὶ
 τὰς τούτου διαφθεῖραι ἀκοὰς ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ
 φιλόσοφος τῷ παιδί ἀπεκρίνατο· ἴνῳσκε, ὦ νεα-
 5 νία, ὡς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος ἅμα τῷ τὰ τῆς σῆς
 λαλιᾶς ἀκουτισθῆναι αὐτῷ πρὸς τὸν βασιλέα παρα-
 γενήσεται. ὁ δὲ παῖς ἄληθῶς φησί· τοῦτο εἶπας,
 κύριέ μου· τὴν σήμερον γὰρ ἀκεῖνος πρὸς τὸν βα-
 σιλέα ἐλεύσεται. τούτων οὕτω παρ' ἀμφοτέρων πρὸς
 10 ἀλλήλους διαλεχθέντων, ἐγείρεται ὁ φιλόσοφος μετὰ
 σπουδῆς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα πορεύεται. καὶ εἰσελ-
 p. 80 θὼν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν συνήθη τούτῳ ἀποδιδούς
 προσκύνησιν, λέγει αὐτῷ· βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν
 αἰῶνα. χαρᾶς σοι κομίζω εὐαγγέλια· σήμερον γὰρ ὁ
 15 υἱός σου τῶν τῆς σιωπῆς δεσμῶν λέλυται καὶ φθέγ-
 γεσθαι ἤρξατο καὶ με πρὸς τὸ σὸν ἐστείλατο κράτος
 δηλῶσαι τῇ σκηπτουχίᾳ σου τὰ περὶ αὐτοῦ ἅπαντα.
 καὶ ταῦτα εἰπὼν διεσάφησεν αὐτῷ ὅσα παρὰ τοῦ
 παιδὸς ἠκηκόει. ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς ὅτι πλείστης
 20 ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ φιλοσόφου πληρωθεὶς καὶ ὥσπερ
 ἄλλος ἐξ ἄλλου ὑφ' ἡδονῆς καταστάς, πρῶτα μὲν
 δώροισι τὸν ἄνδρα τῶν ἀγαθῶν εἵνεκεν ἀγγελιῶν
 ἐδεξιώσατο, εἶτα καὶ τινὰς τῶν αὐτοῦ δορυφόρων
 ἀπέστειλε, μετακαλούμενος τὸν παῖδα σὺν πολλῇ
 25 ταχυτητί. ὅς πρὸς τὸν βασιλέα ταχὺ παραγίνεται καὶ
 εἰσελθὼν προσεκύνησεν αὐτῷ. ἀνέστη δὲ τοῦ θρό-
 νου ὁ βασιλεὺς ἐκ περιχαρίας καὶ τῷ υἱῷ χαριέντως
 προσυπήντησε καὶ αὐτὸν περιπτυξάμενος ποθεινό-

2 optatum noli scriptori eripere   7 ὁ δὲ . . ἐλεύσεται
 9 om P   9 pr. παρὰ ne delendam censeas prohibet τού-
 των   14 Luc. 2, 10. 11. σήμερον· ὁ γὰρ P   16 ἔστειλεν?
 ef. 145, 12. 153, 7. 152, 1   27 περιχαρείας?

τατα ἠσπάσατο. ὁ δὲ παῖς ἀνοιξας τὸ στόμα, χαίρειν
 προσφθέγγεται τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ τῆς χειρὸς τοῦτου
 κρατήσας συνεδριάζειν αὐτῷ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κα-
 θέδρας ἐκέλευσεν. εἰτά φησι πρὸς τὸν φίλτατον υἱόν·
 τίς ἄρα ἢ αἰτία ἐτύγγανεν, ὃ τέκνον ποθεινότατον,⁵
 τῆς ἐπὶ ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις τοσαύτης
 σου σιωπῆς καὶ ἀφωνίας, καὶ ὅτου χάριν οὐδ' ὅλως
 μοι ἐν αὐταῖς λελάληκας, ὡς καμὲ διὰ τῆς σῆς σιγῆς
 ὑπὸ τῶν τῆς γυναικὸς ῥημάτων πρὸς ὄλεθρόν σου
 συναρπάζεσθαι καὶ πειρᾶσθαι σε ἀνελεῖν; ὁ δὲ νέος¹⁰
 τῷ βασιλεῖ καὶ πατρὶ ἀπεκρίνατο· ὁ θεὸς, βασιλεῦ,
 ὅς ἐστιν ἀρωγὸς τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, οὗτός με τῆς
 σφαγῆς διεφύλαξεν. ὅτι δὲ μὴ ἐφθεγγόμην τῷ κρά-^{p. 81}
 τει σου ἐφ' ὅλαις ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις,
 γίνωσκε, ὃ δέσποτα, ὡς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου¹⁵
 Συντίπα ἐντεταλμένος ἐτύγγανον, μὴ τὸ παράπαν
 ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λόγον τινὰ φθέγγασθαι. ὅτι
 δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη πρὸς τὴν σφαγὴν μου τὸ κράτος
 σου παρώρμα, γνωρίζω σοι, βασιλεῦ, καὶ περὶ ταύτης,
 ὡς ὅτε πρὸς σὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας τοῦ²⁰
 ἐμοῦ μυσταγωγοῦ παραγέγονα, καὶ με μετ' ὀλίγον
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ παρέδωκας, κακείνη με πρὸς τὴν
 αὐτῆς οἰκίαν ἀπήγαγεν, εὐθύς ἡ γυνὴ ἀκολάστως
 ἔχειν τυγχάνουσα, πρὸς συνουσίαν ἑαυτῆς με ἠρέ-²⁵
 θιξε καὶ ἠρέϊτο με συγγενέσθαι αὐτῇ. ἐγὼ δὲ σφο-
 δρῶς ἐπὶ τῷ ἀτόπῳ τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει, χαλε-
 πήνας καὶ κατ' αὐτῆς ὀξύτατα θυμωθεῖς, ὑπὸ τῆς
 κατασχούσης με τότε τοῦ θυμοῦ συγχύσεως καὶ τα-
 ραχῆς ἐπελαθόμην τῆς τοῦ διδασκάλου ἐντολῆς, ἣν

3 αὐτῷ P quoque 12 ἀρωγός ἀνθρωπίνῳ P τῆς
 ἀδίκου σφαγῆς P ut 153, 15 16 ἐντεταλμένον cod., παρηγ-
 γελμένος ἤμην P 19 ταύτης] τούτου P in margine ιη

μοι ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις σιγαῖν διεστειλάτο. καὶ ἀποκριθεὶς ἔφην τῇ γυναικί· „οὐδὲν τό γε νῦν ἔχον περὶ ὧν μοι ἔφησ, ὦ γύναι, πρὸς σὲ ἀντιφθέρξομαι, ἄχρις ἂν ἑπτὰ ἡμέραι τὸ ἀπὸ τοῦδε παρέλθοιεν, πα-
 5 ραρρυσισῶν δὲ τούτων καθὼς σοι προσήκει περὶ ὧν
 p. 82 μοι λελάληκας ἀπολογήσομαι.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασι-
 λεῦ, μόνα τῇ γυναικὶ τῷ τότε ἀντεφθεργξάμην, μηδὲν ἕτερον μηκέτι προσθεῖς ἢ ἄλλο τι φθεργξάμενος ἄχρι
 τῆσδε τῆς σήμερον ἡμέρας. καθὸ δέ γε τὰ τῇ γυ-
 10 ναικὶ ἀρεστὰ οὐδαμῶς ἐγὼ τότε διεπραξάμην, εὐθύς ἐκείνη πολλῶ δέει ληφθεῖσα κἀντεῦθεν κινδυνεῦσαι δι’ ἐμοῦ ὑφορωμένη ἔσπευδεν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπωλείας με θέσθαι παρανάλωμα, καὶ σέ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς τὴν σφαγὴν μου παρώτρυνεν ἢ κακότροπος.
 15 ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς ἐμῆς γε σιωπῆς αἴτιον ἤδη σου τῇ σκηπτουχίᾳ δεδήλωται· τοῦ λοιποῦ δὲ εἶπερ εὐδο-
 κοίη καὶ ἐθέλοι τὸ κράτος σου, προσταξάτω ἱκανὸν ὄχλον συνελθεῖν καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἐπ’ ἀκροάσει αὐτῶν ἀνακαλύψω ἐπὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ
 20 σου βήματος ἦν με διδασκαλίαν ὁ φιλόσοφος Συν-
 τίπας ἐξεδίδαξε.’

Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ τῶν
 δημάτων, ἐπὶ πλεῖον ἔχαιρε μᾶλλον καὶ σφόδρα ἠγαλ-
 λιᾶτο. ὃς καὶ κελεύει πάντας τοὺς φιλοσόφους καὶ
 25 εἰδήμονας συναθροισθῆναι, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς με-
 γιστᾶνας αὐτοῦ. καὶ μὲν δὴ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 πρὸς τὸν βασιλέα συνῆλθον. παραγίνεται δὲ καὶ ὁ

4 τοαποτοῦδε *et sim.* 16. 23. 26. *cf.* 147, 16 ἄχρις
 ἂν . . παρέλθοιεν *cf.* 138, 18 7 τῷ τότε *aliquotiens usur-*
rauit 8 ἄλλο τι, *ut saepe* 9 σήμερον *non erit delendum*
 10 ἐγὼ τότε] ἔγωγε *ut P?* 12 ὑφορωμένη *uel ὑφωρου-*
μένη 19 ἐπ’ *non est quod mutetur in ἐν* 23 [μᾶλλον]?
 om P

τοῦ παιδὸς διδάσκαλος, καὶ εἰσελθὼν προσεκύνησε
 τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ποῦ ἦσθα μέχρι τοῦ νῦν, σοφώ-
 τατε **Συντίπα**; ὅτι γε διὰ τῆς σῆς ἀποδημίας μικροῦ
 δεῖν τὸν υἱόν μου ἀπέκτεινα.' ὁ δὲ **Συντίπας** αὐτῷ 5
 ἀπεκρίνατο· 'ἐγώ, βασιλεῦ, τῷ υἱῷ σου ἐφ' ὅλαις
 ἡμέραις (ἑπτὰ) σιγαῖν ἐνετειλάμην, καθότι τὰ περὶ p. 83
 τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς συζητήσεως ἐξε-
 ρευνήσας, ἔγνω ὡς, εἰ ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 φθέγγξοιτο, παραχορῆμα θανάτῳ ὑποβληθείη· ὅθεν 10
 καὶ τοῦ σοῦ κράτους ἐμαυτὸν πόρρω πεποίηκα, ἕως
 ἂν ἡ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν περαιωθείη διωρία. καὶ κα-
 λῶς ὁ υἱός σου πεποίηκε, μηδαμῶς σοι φθεγγάμενος
 ἐν αὐταῖς.' ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· 'χάρις μεγίστη τοί-
 νυν τῷ ἀθανάτῳ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱόν τῆς σφαγῆς 15
 διεφύλαξεν. εἰ γὰρ τοῦτον παρ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι
 συνέβαινε, ἐξαρθῆναι ἂν ἐκινδύνευε τὸ ἐμὸν τῆς
 γῆς ὄνομα.' ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται
 τοὺς φιλοσόφους, οὓς ἐγγυτέρω σὺν τῷ **Συντίπα**
 παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συνέδρου 20
 τῷ βασιλεῖ καθεστηκότος, ἐπηρώτα τοὺς φιλοσόφους
 λέγων· 'γνωρίσατέ μοι νῦν, εἴπερ ἄρα τὸν ἐμὸν
 υἱὸν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνηρηκέναι εἶχον,
 τίτι τὸ αἷτιον τῆς ἐκείνου σφαγῆς ἐπεγράφετο, ἐμοί,
 τῷ υἱῷ μου ἢ τῇ γυναικί;' ἐγγίξουσι δὲ τῷ βασιλεῖ 25
 τέτταρες τῶν φιλοσόφων. ὧν θάτερος ἀποκριθεὶς
 ἔφη· 'ἡ αἰτία αὕτη, ὦ βασιλεῦ, τοῦ **Συντίπα** ἐτύγ- p. 84

4 γε] καὶ P   διὰ τῆς σ. ἀποδημίας i. e. more Byzantinorum idem atque διὰ τὴν σὴν ἀποδημίαν . διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνεσθαι P   7 ἑπτὰ i. e. ζ' in codice excidit in pagina extrema   12 cf. 152, 4   19 τοὺς φιλοσόφους habet P quoque
 20 συνεδρίου   23 ἀνηρηκέναι εἶχον] interfecissem
 24 ἐπεγέγραπτο P

χανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἡ ἐντὸς τῶν ἐπτὰ
 ἡμερῶν τοῦ σοῦ παιδὸς λαλιὰ κίνδυνον αὐτῷ ἦδει
 ὅτι ἐπάγει, ἵνα τί μὴ παρ' ἑαυτῷ τοῦτον ἐτήρει,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ σὸν κράτος ἀπέστειλεν; οὕτω τοῦ
 5 ἐνὸς φιλοσόφου εἰπόντος, ὁ δεύτερος ἀπεκρίνατο·
 'οὐ τοῦτό γε ὁ φάσκεϊς εὐάρμοστον· οὐ γὰρ τις
 αἰτία τῷ Συντίπᾳ πρόσεστι, καθότι οὐχ οἷός τε ἦν
 τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ὑποσχεθέντα ὄρον
 ἐλλείψαι ἢ πλεονάσαι, οὔτε τῷ βασιλεῖ τὸ παράπαν
 10 διαψεύσασθαι. καὶ διὰ τοῦτο πόρρω τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτοῦ ἀπομακρύνας ἑαυτὸν ἀπέκρουσε, τὸν δέ γε
 παῖδα τῷ βασιλεῖ ἐξαπέστειλεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῷ τὴν
 τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν ἐπιτάξαντι πρόσεστιν.' ἀπο-
 κριθεῖς δὲ καὶ ὁ τρίτος φιλόσοφος ἔφησεν· 'οὐχ
 15 οὕτως ἐστὶν ὡς σὺ φῆς· οὐ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ
 πράγματος αἷτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐδὲν ψυχρότερον
 τῆς τε καφουρᾶς καὶ τοῦ ξύλου ὁ σάνταλον ἢ συνή-
 θεια οἶδε καλεῖν, ἀμφοτέρω δὲ ἀλλήλοις παρὰ τινος
 συντριβόμενα σπινθῆρας πυρὸς μᾶλλον ἀποτελοῦ-
 20 σιν, οὕτω καὶ ἅπασ ἀνὴρ κἂν ἄγαν εἴη συνετὸς καὶ
 ἀγγίνους, ἅμα τῷ αὐτὸν γυναικὶ προσομιλῆσαι καὶ
 p. 85 μᾶλλον τῇ παρ' ἑαυτοῦ ποθουμένῃ, εὐθύς ὑπ' αὐ-
 τῆς τοῦ ἰδίου σκοποῦ πρὸς τὸ ταύτης μεθέλκεται
 θέλημα. ἡ γυνὴ τοίνυν τούτου ἐστὶν αἰτία τοῦ
 25 πράγματος, ὅτιπερ ψευδῶς τοῦ παιδὸς κατειποῦσα
 πρὸς ἀπώλειαν αὐτοῦ τὸν βασιλέα παρώτρυνε.' παρ-
 ελθὼν δὲ καὶ ὁ τέταρτος φιλόσοφος ἔφη· 'οὐδ'

1 ὡς *noli delere* 5 *cf.* 18, 1 8 *accusatiuus* τὸν . . ὄρον
non est permutandus cum genetiuo. pro u. ἐλλείψαι P *exhibet*
 ὀλιγῶσαι τῷ βασιλεῖ *datiuum adiunxit u.* διαψεύδομαι *ut*
simplici u. ψεύδομαι *Noui Foederis scriptores et Septuaginta qui*
dicuntur 16 *aliter* P 18 *cf.* 15, 6 19 μᾶλλον *i. e.*
 μάλιστα 20 εἴη *scriptoris est* 24 ἐστὶν

οὕτως ἔχει ὡς εἴρηται. οὐδὲ γὰρ ἡ γυνὴ αἰτία καθέστηκεν, ἐπεὶ καὶ εἶωθεν ὡς τὰ πολλὰ ὄψις εὐειδοῦς νεανίσκου θέλγειν τὴν φύσιν τῆς γυναικός, καὶ ὡς ἀπαλωτέραν θηρᾶσθαι μᾶλλον, εἰ ἐτύγχανε καὶ ἀλλήλοις αὐτοὺς κατὰ μόνας προσομιλεῖν. τότε γὰρ ἡ γυνὴ ἐπὶ πλέον πρὸς τὴν τοῦ νέου γαργαλίζεται συνουσίαν καὶ διερεθίζει αὐτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας ἐφέσεως. ὅθεν καὶ αὕτη ἡ γυνὴ τῶ αὐτῶ συνεσχέθη ἔρωτι, ἐπεὶ δὲ οὐδαμῶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς αὐτῇ συγκατέθετο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διαπειλεῖν ἐδόκει αὐτῇ, ἐδεδίει πάντως αὐτὸν ἡ γυνὴ καὶ ἑαυτὴν ἔσπευδεν ὑφορωμένου κινδύνου διατηρῆσαι, κἀντεῦθεν τὴν τοῦ νέου ἀναίρεσιν ὡς αὐτῇ συμφέρουσαν ἐπετήδευεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῶ νεανίσκῳ πρόσ-εστιν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου τετήρηκεν, ἀλλ' ἐφθέγγετο τῇ γυναικὶ δειμαλέον καὶ ἀπότομον λόγον. ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὁ Συντίπας λέγει 'οὐκ ἔστιν οὕτως ὡς ὑμεῖς φατεῖ· οὐδὲ ὁ παῖς αἴτιος καθέστηκεν. καὶ γὰρ οὐδὲν τῆς ἀληθείας μεῖζον, καὶ πᾶς ὃς φάσκει σοφιστικὸν ἑαυτὸν τυγχάνειν, καὶ διαψεύδεται ἐς τὰ μάλιστα, ἐξουδένωται πᾶσα ἡ αὐτοῦ σύνεσις, καὶ οὐκ ἔστι σοφὸς ὁ τοιοῦτος οὔτε μοῖρα σοφῶν συνηρίθμηται, ἀλλὰ τῆς τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν ὁμηγύρεως καθέστηκεν.'

Ἐπολαβὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς λέγει τῶ πατρὶ· 'δέσποτα βασιλεῦ, ἐπίτρεψον κἀμοὶ ἀπόλογόν

4 θηρᾶσθαι, (καὶ ἔτι) μᾶλλον εἰ τυγχάνει? — ἀγρεύει . . ὡς ἀσθενεστέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχῃ . . P 6 ἐπιπλέον *cod.*, *qualia plerumque non indicavi*
8 αὐτοῦ? 12 *in margine* ἰδ' ὑφορωμένου] ὑφορωμένου τοῦ? 18 οὐδὲ γὰρ *ut* P? 20 τυγχάνειν, διαψεύδεται. καὶ ἔστα μάλιστα ἐ. *cod.*, εἶτα ψεύδεται πλείστα P 22 οὐδὲ? *cf.* 144, 24. *paullum differt* P

τινα πρὸς ταῦτα εἰρηκέναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε
 καὶ τὸν υἱὸν ἀποκριθῆναι. κάκεινος εὐθύς τοῖς φι-
 λосоφοῖς φησὶν· ἢ ἐμὴ γνῶσις πρὸς τὴν ὑμετέραν
 σοφίαν ὡς μυῖα πρὸς δράκοντα πέφυκεν, ἀλλ' ὅμως
 5 μου τῶν ῥημάτων ἀκούσατε. Ἦν γάρ τις ἀνὴρ ὃς
 p. 87 ἐστίασιν τινα πολυτελεῖ παρετοιμασάμενος πολλοὺς
 δαιτυμόνας εἰς δεξίωσιν κέκληκεν. εἶτα τούτων ἀνα-
 πεσόντων καὶ ἐσθιόντων, γάλα τούτους πεπωκέναι
 παρεσκεύασεν. ἔστειλεν οὖν πρὸς τὴν ἀγορὰν τὴν
 10 ἑαυτοῦ δούλην ὠνήσασθαι γάλα τοῖς κληθεῖσιν ἀν-
 δράσιν. ἢ δὲ λαβοῦσα τὴν χύτραν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν
 ἐπορεύθη καὶ γάλα ὠνήσατο, καὶ ἐπιθείσα τὴν χύ-
 τραν τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ πρὸς τὴν τοῦ κυρίου αὐτῆς
 οἰκίαν ἐπανήρχετο. αὐτῆς δὲ πορευομένης, λούπος
 15 ἄνωθεν καταπτὰς, ὄφιν δὲ τινα ἐπιφερόμενος, ἐπὶ
 τὴν χύτραν κατέρριψε τὸν ἴον τοῦ ὄφεως. οὗτος
 γὰρ σφόδρα ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου συνεχό-
 μενος, ἀπὸ τῆς πολλῆς βίας τὸν ἴον παρὰ τὸ τῆς
 χύτρας ἐξήμεσε στόμιον. τοῦ δὲ γε ἰοῦ ἐν τῷ γάλακτι
 20 ἐμεθέντος, οὐκ ἤσθετο περὶ τοῦδε (οὐδὲν) τὸ παρά-
 παν ἢ δούλη. ἀχθέντος οὖν εἰς τὸν οἶκον τοῦδε τοῦ
 γάλακτος, ἐκπεπώκεισαν οἱ δαιτυμόνες αὐτό, καὶ
 εὐθέως τεθνήκασιν ἅπαντες· εἶπατε οὖν μοι, φιλό-
 σοφοι, τίς τοῦ φόνου γέγονεν αἷτιος;“ εἷς δὲ τῶν
 25 φιλοσόφων ὑπολαβὼν ἔφη· ὁ ἐστίατωρ· ἔδει γὰρ
 αὐτὸν τοὺς δαιτυμόνας μὴ πρὶν πιεῖν παραδοῦναι
 τοῦ γάλακτος, ἄχρῃς ἂν ἐπιτρέψαι τὴν δούλην τοῦδε

4 ἐλέφαντα P   8 πεπωκέναι cf. 103, 19   18 ἀπό] ὑπὸ P recte   20 οὐδὲν adieci   22 ἐκπεπώκεισαν cf. 138, 23   αὐτό sede sua offendit, sed ne αὐτοῦ reponatur prohibet ἐκπ.; ἐξ αὐτοῦ P   26 αὐτοῦ τοῖς δαιτυμόσι? sed παραδοῦναι uidetur idem significare atque εἶν   27 ἂν ἐπιτρέψαι cf. 152, 4   τήνδε

τοῦ γάλακτος ἀπογεύσασθαι, εἶθ' οὕτω μετα- p. 88
 δοῦναι τοῖς φίλοις. “ ἀποκριθεὶς δὲ θάτερος τῶν
 αὐτῶν ἔφησε φιλοσόφων· ‘ οὐχ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα·
 οὐ γὰρ ὁ ἐστιάτωρ παραίτιος, ἀλλὰ τῷ ὄφει ἢ αἰτία
 πρόσσεστιν.’ ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἕτερός φησιν· ‘ οὐδὲ 5
 οὕτως ἔχει ὡς φατέ· οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφεις μέμψεως ἄξιος,
 ἐπειδήπερ τῇ βία τῆς πιεζούσης αὐτὸν συνοχῆς, ὑφ’
 ἧς καὶ ἀπαγχομισθῆναι κατηναγκάζεται, τὸν ἰὸν ἐξή-
 μεσεν.’ εἶτα καὶ ἄλλος ἀπεκρίνατο τῶν φιλοσόφων·
 ‘ ἢ αἰτία αὕτη τῷ λούπῳ μᾶλλον πρόσσεστιν, ὅτιπερ 10
 ἐκείνου κραταιῶς τὸν ὄφιν συνέχοντός τε καὶ ἄγχο-
 τος, εἰς τὸ ἐμέσαι ὁ ὄφεις συνηλάθη.’ παρελθὼν δὲ p. 89
 καὶ ὁ Συντίπας φησί· ‘ γνωστὸν ὑμῖν, ὧ ἄνδρες,
 ἔστω, ὡς ἅπαν θεοδημιούργητον ζῶον δύναμιν ἔχον
 ζωτικὴν οὐδὲν ἕτερον ἐσθίει ἀλλ’ ὅπερ αὐτοῦ τῇ 15
 φύσει ὁ θεὸς ἀπέταξε. τοιγαροῦν καὶ ὁ λούπος ἀπὸ
 τῶν τῆς γῆς ἐρπετῶν διατρέφεσθαι ὀρισθεὶς, ἀναί-
 τιος ἐπὶ τῷ συμβάντι καθέστηκεν.’ ὁ δὲ βασιλεὺς
 ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων ἐνατενίσας τῷ νίῳ
 λέγει πρὸς αὐτόν· ‘ οἶμαι, ὧ νιέ, ὡς οἱ παρόντες 20
 φιλόσοφοι οὐκ ἐπίστανται τίνι τῶνδε προσυπῆρχε
 τὸ αἷτιον. πλὴν ἀλλὰ σὺ φράσον μοι, τίς ὁ γεγυνώς
 αἷτιος.’ ὁ δὲ παῖς τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· ‘ οὐ κατὰ
 τι, ὧ δέσποτα βασιλεῦ, οἱ φιλόσοφοι σφάλλονται,
 οὐδ’ ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες ἀλληναλλῶς 25
 φάσκουσι. πλὴν ὁ τοῖς τοῦ γάλακτος πεπωκόσι

8 κατηναγκάζεται cf. 58, 2   9 ὁ ἄλλος P   12 cf. 88,
 14   20 οἶμαι . . ὡς noli mutare   21 τῶνδε malui scribere
 quam τότε: τότε cod. quod si tenes interpretatus huius rei,
 offendit tempus praeteritum προσυπῆρχε. τίνι πάντων P
 22 πλὴν ἀλλὰ saepe coniunguntur   25 ἀλληναλλῶς   26 φά-
 σκουσι] σφάλλονται P

συμβεβηκῶς κίνδυνος τῇ εἰμαρμένῃ τούτων ἀπέ-
 κειτο, καὶ ἤμελλον οὗτοι τῷ τοιῷδε τρόπῳ τοῦ
 βίου ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον ὡς
 5 λῖαν εὐάρμοστον ἀποδεξάμενος, ἤσθη ἐπὶ τῇ τοῦ
 p. 90 υἱοῦ πάνυ συνέσει καὶ τῇ τούτου συλλογιστικῇ
 καὶ σοφιστικῇ ἀποκρίσει. καὶ φησι πρὸς τὸν Συν-
 τίπαν· ἀίτησαι ὃ ἂν ἐθέλοις καὶ σοὶ πρὸς τῆς ἐμῆς
 βασιλείας βραβευθήσεται. ἀλλὰ καὶ εἴ τις περισσοτέρα
 σοὶ πρόσεστι διδασκαλία, καὶ τήνδε τὸν υἱόν μου
 10 ἐκδίδαξον. ὁ δὲ Συντίπας ἔφη τῷ βασιλεῖ· γνωστὸν
 ἔστω τῷ κράτει σου, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σο-
 φιστικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ παράπαν ἐνέλιπον,
 ὅπερ μὴ τὸν υἱόν γε τὸν σὸν ἐξεδίδαξα, ὡς καὶ πάν-
 των τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων ὑπέρ-
 15 τερον αὐτὸν καταστῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν φιλοσό-
 φους ἔφη· ἄρά γε ταῦτα φιλαλήθως ἡμῖν ὁ Συν-
 τίπας φθέγγεται; οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· καὶ μάλα,
 ὦ δέσποτα. ὁ δὲ τῷ υἱῷ ἐμβλέψας αὐτοῦ λέγει·
 20 σὺ δὲ τί φῆς, ὦ τέκνον; ἀληθεία ταῦτα περὶ σοῦ
 γε ὁ σὸς φάσκει διδάσκαλος; οἱ δὲ φιλόσοφοι ἀντὶ
 τοῦ παιδὸς ἀποκριθέντες εἶπον· οὐδεὶς ὡς ὁ υἱός
 σου ἐν τῇ τῶν λόγων διαπρέπει κομψότητι. λέγει
 οὖν καὶ ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ· γνωρίζω σου τῷ κράτει,
 25 ὦ δέσποτα, ὡς εἴ τις τῶν ἀνθρώπων μὴ τελείαν
 p. 91 σχοίῃ σύνεσιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς αὐτὸν

1 συμβεβηκόσι ἐπέκειτο P minus recte. cf. 5, 24 3
 ὑπεξελθεῖν cf. 140, 1 5 συνέσει πάνυ? λῖαν ἤσθη P
 καὶ τῇ . . καὶ φησι]· καὶ τάχα ἐπὶ τῇ σ. κ. σ. α. φρονήσει
 καὶ ἀποκρίσει φησὶ P 7 ὅπερ ἂν ἐθέλης P recte; cf.
 138, 18 15 καταστῆσαι P 20 ἐν ἀληθεία P. cf. Plut.
 de def. or. 37 p. 523, 2 Did; Pomp. 46, 3 26 τὴν σύνεσιν?
 τὴν φρόνησιν P

εὐεργετήσασι. τὸν μέντοι τοιοῦτον διάστροφον μᾶλλον εἶναι γινώσκωμεν. οὗτος δὲ ἀκριβῶς ἐπιμελησάμενος δοκιμώτατόν με τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ γνώσει κατέστησε. καὶ χρῆ τοῦτον παρὰ τῆς σῆς βασιλείας ἀξίαν τῆς ἐπιμελείας καὶ τὴν ἀμοιβὴν κομίσασθαι. 5 ἐπεὶ δ', ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι ἐπιμαρτυροῦσί μοι ὡς καὶ αὐτῶν δὴ τοῖς λόγοις ὑπερτερῶ, ἄκουσόν μου τῆς παρούσης διηγήσεως.

Δύο γάρ τινα παιδιά ἐτύγχανον, τὸ μὲν χρόνων p. 92 πέντε, τὸ δὲ τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνὴρ γηραιὸς καὶ 10 ἀνάπηρος ἅμα καὶ παράλυτος, ὃς συνέσει καὶ ἀγχινοίᾳ σὺν ἐκείνοις ὑπῆρχε κατάκοσμος.“

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν εἰρμόν ἀνακόπτων τοῦ διηγήματος, λέγει τῷ υἱῷ ἑκατόν τρεῖς ἦν, τέκνον, ἡ τούτων ὑπόθεσις; ἀναλαβὼν δὲ ὁ παῖς τὸν λόγον ἄνωθεν 15 διηγείτο λέγων:

Ἄνθρωπος τις ἦν κύναιδος. ὃς ἠνίκα περὶ γυναικὸς εὐειδοῦς ἠκηκόει, πρὸς ἐκείνην ἀκολασίας χάριν εὐθύς ἐπορεύετο. ἐδηλώθη γοῦν αὐτῷ ἐν μιᾷ περι- 20 τινος ὥραιότητος γυναικός, καὶ αὐτίκα πρὸς αὐτὴν ἀπελήλυθε συνουσίας εἵνεκεν. εἶχε δὲ παῖδα ἡ γυνὴ ἐκείνη ἐτῶν τριῶν τῇ ἡλικίᾳ τυγχάνοντα. ὃς τηρικαῦτα ἔτυχε λέγειν τῇ μητρὶ ἑκατόν τρεῖς ἦν, ἡ παρασκευάσόν μοι, ὦ μητέρα, ἔδεσμά τι τοῦ φαγεῖν. ἡ δὲ ὄρωσα τὸν 25 ἄνδρα ἐκείνον πρὸς τὴν μετ' αὐτῆς κατεπειγόμενον ἀκολασίαν, λέγει πρὸς αὐτόν· ἑκατόν τρεῖς με ἀνάμεινον,

6 συμμαρτυροῦσί P 7 ὑπερτερεῖν *cod.*, ὅτι ὑπερβάλλω

P 9 *in margine* κ 9 χρόνον 12 ἐκείνοις κατάκο-
 μος *cod.*: quod reposui κατάκοσμος eo firmatur quod infra de
 eisdem hominibus dicitur πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κε-
 κόσμηται 17 κύναιδος 19 ἐν μιᾷ *cf.* 137, 9 23 λέ-
 γειν *cf.* 118, 5

ἄνθρωπε, ἄχρῖς οὐ τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-
 σκευάσω. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη τῇ γυναικί· ἄφες
 τό γε νῦν ἔχον τὴν τοῦ παιδὸς φροντίδα καὶ τοῦτο
 δὴ τὸ ἡμέτερον ἐκπλήρωσον ἔργον, μήπως γένοιτό
 5 με χρονίσαι ὧδε. ἢ δὲ ἀντέφησε τῷ ἀνδρί· εἰ
 ἦδεις, ὦ ἄνθρωπε, ὁποῖαν οὗτος ὁ παῖς μου τὴν
 ἀγχίνοιαν κέκτηται, οὐκ ἂν τοιαῦτά μοι ἔλεγες. καὶ
 ταῦτα εἰποῦσα εὐθέως ἐγείρεται καὶ ὅπερ ἦν
 ἐψήσασα ἔδεσμα, ὀρύζιον τυγχάνον, παρέθηκε τῷ
 10 παιδί. ὁ δὲ εἰ καὶ μὴ πάντῃ νήπιος ἦν τῷ χρόνῳ,
 ἀλλ' οὖν ὀδυρόμενος διετέλει καὶ τὴν μητέρα
 ἠνάγκαζε περισσότερον αὐτῷ παρατεθειμέναι ὀρύζιον·
 ὁ γὰρ κεκόμεσμαι ἔτι, φησὶν, ἀλλὰ πλείονος
 p. 93 ὀρέγομαι. ἢ δὲ μήτηρ ἐποίησε κατὰ τὸ τοῦ παιδὸς
 15 θέλημα. ὁ δὲ αὐθις καὶ ἐτέρας παραθήκης ἐφιέμενος
 ἐπὶ πλέον πρὸς τὴν μητέρα ὠλοφύρετο. ὁ μέντοι
 ἀκόλαστος ἐκεῖνος ἀνὴρ δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀσελγείᾳ
 τοῦ παιδὸς καὶ τῷ τούτου ἀδιακόπτῳ κλαυθμῷ, λέ-
 γει πρὸς αὐτόν· λίαν τῷ ὄντι ἀναιδῆς καὶ ἀκόρεστος
 20 πέφυκας, καὶ οὐκ ἔνεστί σοι φρόνησις, ὡς ὄρω, τὸ
 παράπαν. εἰ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔδεσμα πέντε ἀνδράσι
 παρετέθη, δαψιλῶς ἂν αὐτοῖς εἰς κόρον διήρκεσεν.
 ὁ δὲ παῖς ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μᾶλλον πάσης ἀπε-
 στέρησαι φρονήσεως, ὡς τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητού-
 25 μενον· καὶ ἐμῇ μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν
 ἐπιζητεῖ καὶ προᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμισημένην.
 ἐν ἐμοὶ δὲ τί καθορᾶς φρονήσεως ἐστερωμένον; ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ ὅπερ ἀναίδειαν

4 μήπως ἀργήσω P   12 παρατεθειμέναι cf. 103, 19
 13 ἔτι] ἀκμήν P   14 κατὰ om. P   17 ἀσελγεία] ἀνάγκη
 P   25 σεαυτὸν] cf. n. ad p. 93, 11   26 μεταδιώκει cf.
 93, 12   28 ὅπερ P quoque

σὺ καλεῖς, τίνα ζημίαν ὄλως ὑφίσταμαι, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου τοῖς δάκρυσι καθαρθέντες ἐπὶ πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς ^{p. 94} ἐν αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἀπεσμήχησαν, καὶ τὸ παρατεθέν μοι ἔδωκε προσετέθη μοι, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ κλαυ- ⁵ θμοῦ εἴ τι ἄρα καὶ ἠθέλον ῥαδίως μοι προσεγένετο. τούτων ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν συνετῶν ῥημάτων ἀκη- κοῶς συνῆκεν ὡς ὁ παῖς οὗτος αὐτοῦ μᾶλλον ὑπέρ- κειται τῆ φρονήσει. καὶ ὡς ἀναστὰς καὶ σχηματίσας ἄμφω τὰ χεῖρε τῷ παιδί προσεκύνησε καὶ φησι· 'μὴ ¹⁰ μέμψη μοι, ἀξιῶ, περὶ ὧν σοι ἀπεφθεγξάμην. οὐ γὰρ ἠῆδειν ὡς τοιαύτην ἐκέκτησο φρόνησιν.' καὶ τοῦτο εἰπὼν, εὐθύς ἐκεῖθεν ὑπανεχώρησε μηδὲν ἄτοπον ἐπὶ τῆ αὐτοῦ μητρὶ ἐργασάμενος.

"Ἀκουσον τοίνυν, ὧ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς ¹⁵ περὶ τοῦ πενταετοῦς παιδὸς διηγήσεως. "Ἄνδρες ὑπῆρχόν τινες τρεῖς, οἱ καὶ ἀλλήλοις ἐτύγχανον κοινωνοί. ἐπὶ τίνα δὲ δι' ἐμπορίαν χώραν μακρὰν ἐστάλησαν. τῆς δὲ γε ὁδοιπορίας ἐχόμενοι εἰς τίνα κώμην εἰσέρχονται καὶ παρὰ τινι γραῖδι τὴν κατάλυσιν ²⁰ ἔθεντο. μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βα- λανεῖον ἀπελθεῖν καὶ ἀπολούσασθαι. καὶ λέγουσι τῆ γραῖδι· 'ετοίμασον ἡμῖν, ὧ γύναι, τὰ χρειώδη σκεύη καὶ ἐπιβλήματα.' ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἠτοιμά- σατο, μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο. ἐκεῖνοι δὲ ²⁵ ἐκβαλόντες ἄτινα ἐπεφέροντο χρυσίου τρία βαλάν- ^{p. 95} τια, ὧν ἕνδοθεν αὐτῶν τὸν κοινὸν θησαυρὸν εἶχον, τῆ γραῖδι παραδεδώκασι, καὶ ἐνετείλαντο αὐτῇ

4 ἀπεσμήχθησαν? ἐκαθαρίσθησαν P 5 προσετέθη μοι καὶ] πρὸς τροφήν P. προσετέθη uidetur significare es be- kam mir, concoxi 16 cf. 92, 6 et infra 165, 16 πραγματευταί add. P 18 ἐμπορείαν 22 εἶον charta abscissa periit

φυλάττειν αὐτὰ παρ' ἑαυτῇ· 'καὶ μὴ δώσης πρὸς
 τινὰ τι τούτων ἄχρις ὅτου τοὺς τρεῖς ὁμοῦ πρὸς σὲ
 γεγονότας θεάσαιο.' ταῦτα τῇ γραῖδι παραγγείλαν-
 τες, ἐπὶ τὸ βαλανεῖον ἀπήεσαν. καὶ εἰσελθόντες
 5 ἐπεὶ κτένιον ἔχειν οὐκ εἶδον, στέλλουσι θάτερον αὐ-
 τῶν τῇ γραῖδι τοῦ κομίσαι τὸ κτένιον. ὁ δὲ σταλεὶς
 εἶπεν αὐτῇ· 'οἱ κοινωνοὶ μου δι' ἐμοῦ σοι δηλοῦσιν,
 ὧ γύναι· στείλον ἡμῖν τὸ παρ' ἡμῶν σοι παρατεθὲν
 χρυσίου.' ἢ δὲ λέγει αὐτῷ· 'οὐδαμῶς σοι δώσω τι,
 10 ἄχρις ἂν οἱ τρεῖς ὁμοῦ γένοισθε.' ὁ δὲ λέγει αὐτῇ·
 'κατ' ὄψιν ἰδοῦ σοι ἐστήκασιν, ὡς ὄρας, οἱ κοινωνοὶ
 μου καὶ φωνοῦσί σοι πόρωθεν, δοῦναι μοι τὸ τοι-
 οῦτον χρυσίου.' ταῦτα εἰπὼν φωνεῖ πρὸς ἐκείνους
 περὶ τοῦ κτενὸς αὐτοῖς ἀνωσύμως καὶ ἀδήλως οὐ-
 15 τωσί λέγων· 'οὐδὲν μοι ἢ γραῦς παρέχει, εἰ μὴ
 p. 96 ὑμεῖς αὐτῇ ἐπιτρέψοιτε.' οἱ δὲ ἐφώνησαν πρὸς αὐ-
 τὴν λέγοντες 'πάρασχε, ὧ γύναι, αὐτῷ.' ἢ δὲ ἐκβα-
 λούσα τὸ παρατεθὲν αὐτῇ χρυσίου ἐπέδωκεν αὐτῷ.
 ἐκεῖνος δὲ τοῦτο εἰληφῶς εὐθέως ἐκεῖθεν ἀπέδρα.
 20 οἱ δὲ κοινωνοὶ τούτου ἐπὶ πολὺ αὐτὸν διετελοῦν
 προσμένοντες· εἶτα φωνοῦσι πρὸς τὴν γραῖδα· 'ποῦ
 ἐστὶν ὁ πρὸς σὲ σταλεὶς ἐκεῖνος κοινωνὸς ἡμῶν, ὅτι
 μὴ ὄλως ἡμῖν ἀνεφάνη; ἢ δὲ γραῦς ἔφη τοῖς ἀν-
 δράσιν ὡς 'τὸν θησαυρὸν ὑμῶν παρ' ἐμοῦ ἐπεξή-
 25 τησε, καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν προσφώνησίν τε καὶ
 προτροπὴν παραδέδωκε τοῦτον αὐτῷ. ὃν καὶ λαβὼν
 ὑπεχώρησε τῆς οἰκίας μου.' οἱ δὲ ἀντεῖπον τῇ γυ-

1 δώσειν *cod.*: δώσης P 5 οὐκ ἔχειν εἶδον? 10 γέ-
 νοισθε *cf.* 152, 4 11 ὡς ὄρας] *cf.* 103, 15 14 καὶ ἀδή-
 λως *om.* P 16 ἐπιτρέψαιτε? 17 πάρασχε, *quod est in*
codice, retinui 20 ἐπιπολὺν *ut saepe. in marg. κα'* 23 ὁ κ.?
 μηδ' ὄλως? οὐδ' ὄλως P *cf.* 144, 23 24 ὡς *sic recentiores*

ναικί· 'ἡμεῖς κατ' ἐναντίον αὐτὸν ἡμῶν ἀπεστάλ-
 καμεν πρὸς σὲ ζητῆσαι τὸ κτένιον.' ἡ δὲ γραῦς 'ἀλλ'
 ἐκεῖνος' φησί 'τὸ χρυσίον ὑμῶν ἐξ ἐμοῦ ἐπεξήτησεν
 ὡς ἀφ' ὑμετέρας προτροπῆς. κἀγὼ δὲ παρ' ὑμῶν,
 ὡς ἐφώνησε, προτραπεῖσα δοῦναι αὐτῷ, καθὼς 5
 ἔφητε ἐκβαλοῦσα τοῦτο ἐπιδέδωκα πρὸς αὐτόν.
 ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπροσδοκῆτως παρὰ τῆς γυναικὸς
 ἐνωτισθέντες καὶ πικρῶς ἀθυμία βαρεία κατασχε-
 θέντες, ταύτην ἀνάρπαστον ἅμα λαβόντες, πρὸς τὴν
 τῆς χώρας πορεύονται ἄρχοντα καὶ αὐτῷ τὰ τοῦ 10
 πράγματος ἐτραγωδοῦσι περιπαθῶς. ὁ δὲ ἄρχων ^{p. 97}
 ἔφη τῇ γυναικί· 'ἀπόδος αὐτοῖς τὸ παρατεθέν σοι
 παρ' αὐτῶν χρυσίον.' ἡ δὲ γραῦς ἀπεκρίνατο αὐτῷ·
 'ἐγώ, κύριέ μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς τὸν θησαυρὸν αὐ-
 τῶν.' οἱ δ' ἔμποροι πρὸς τὸν ἀντίλογον αὐτῆς ἀν- 15
 θυπέφερον· 'ἡμεῖς, ὦ δικαστά, τρεῖς τυγχάνοντες
 κοινωνοί, ὅτε τῇ γραῖδι τὰ ἡμέτερα χρήματα παρε-
 θέμεθα, σὺν ἀσφαλείᾳ εὐθύς αὐτῇ ἐνετειλάμεθα
 εἰπόντες ὡς „μηδαμῶς γε τῶν σῶν χειρῶν, ὦ γύναι,
 ἢ τοιαύτη ἡμῶν ἐκβληθήτω παραθήκη, εἰ μήτοι γε 20
 τοὺς τρεῖς ἡμᾶς ὁμοῦ θεάσαιο ταύτην ἐπιζητοῦντας
 λαβεῖν ἀπὸ σου.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν ἔφη πρὸς τὴν
 γραῖδα· 'ἀπόδος τὸ χρυσίον τοῖς ἐμπόροις, ὦ γύναι,
 καὶ μηδὲν μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀμφίβαλλε.' ἡ δὲ γραῦς
 ἀπὸ προσώπου ἔξεισι τοῦ ἄρχοντος ὀδυρομένη πικρῶς 25
 καὶ γοερὸν ἀλαλάζουσα. μετὰ μικρὸν δὲ παῖς τις
 ἐτῶν πέντε τυγχάνων ἔφη τῇ γυναικί, συναντήσας

1 κατεναντίον ἐξ ἡμῶν? ἀπεστάλκαμεν uel ἀπε-
 στείλκαμεν cod. 8 πικρῶς habet P quoque 9 ἅμα λα-
 βόντες scripsi: ἀναλαβόντες cod., λαβόντες P 19 χωρῶν
 22 ἀπὸ i. e. παρὰ 25 ὀδυρομένη 27 num ἔφη τῇ
 γυναικί conlocanda post οἰμωγῆς?

αὐτῇ θρηνηδούσῃ, ἣν καὶ κατῴκειρε τῆς πικρᾶς
 οἰμωγῆς· 'τί οὕτως οἰκτρῶς ὀλοφύρη, ὦ γύναι';
 ἣ δὲ ἔφησε τῷ παιδί· 'ἔασόν με, παῖ, τὴν τάλαιναν
 p. 98 ἀποδύρεσθαί μου τὴν συμφοράν.' ὃ δὲ ἐπέκειτο
 5 βιάζων αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀδυρμοῦ πυνθα-
 νόμενος, καὶ οὐ πρότερον ἀπέστη αὐτῆς ἄχρις οὗ
 πάντα αὐτῷ ἢ γυνὴ διεσάφησεν. ὃ δὲ ἀντέφη αὐτῇ·
 'ἐγὼ σε τῆς κατεχούσης ἀπαλλάξω νυνὶ συμφορᾶς.
 ἀλλ' εἰ βούλοιο ποιῆσαί με τοῦτο, δός μοι πρότερον
 10 ἄργυροῦν ἕνα, ἵνα δι' αὐτοῦ κάρυά μοι ἐξωνήσωμαι.'
 ἣ δὲ γυνὴ φησιν· 'εἴπερ με τῆς χαλεπῆς ταύτης
 συνοχῆς ἀπαλλάξεις, δώσω σοι τὸν ἄργυροῦν.' ὃ δὲ
 παῖς λέγει αὐτῇ· 'ὑπόστρεψον τοίνυν πρὸς τὸν
 ἄρχοντα καὶ λέξον αὐτῷ οὕτως· „γνωρίζω σοι, ὦ
 15 κύριέ μου, ὡς τρεῖς ἦσαν τυγχάνοντες οἱ κοινωνοί,
 οἳ τὸ χρυσίον μοι τοῦτο παρέθεντο, ὥσπερ δῆτα καὶ
 πρὶν ἐδηλώθῃ σου τῇ μεγιστότητι. οἳ καὶ ἐνετεί-
 λαντό μοι λέγοντες· „ὄρα μὴ δώσεις τινὶ ἐξ ἡμῶν
 τὰ παρατεθέντα σοι χρήματα, ἐὰν μήτοι γε οἱ τρεῖς
 20 ὁμοθυμαδὸν παραγενοίμεθα πρὸς σέ.“ νυνὶ δὲ,
 κύριέ μου, ἰδού, τὸ χρυσίον παρ' ἐμοί ἐστι· πρόσ-
 ταξον τοίνυν τοὺς τρεῖς κοινωνοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 παραστῆναί μοι, καθάπερ, ὡς ἔφην, κἀκεῖνοι σὺν
 ἀκριβείᾳ μοι κατηγγυήσαντο. καὶ οὕτως ὁ κοινὸς
 25 αὐτῶν θησαυρὸς παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς ἀποδοθήσεται.'
 ἐπὶ ταύταις τοιγαροῦν ταῖς τοῦ παιδὸς ἐκείνου πι-
 θαναῖς ὑποθήκαις ἢ γυνὴ σφόδρα ἠσθεῖσα ταχέως
 ὑποστρέφει πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὰ πρὸς τοῦ παι-

10. 12 ἄργυρον *cod.*, ἀργύριον P 10 κάραν 18 δώ-
 σης? 170, 16 ὄρα μὴ φωραθῆς. *aliter* 166, 19 = 100, 19 19
 ἐάν] *recte* εἰ 163, 20 22 ἐπιτοαυτὸ *ut* 152, 26

δὸς παρατεθέντα [πρὸς αὐτὸν] ὡς εὐσύννοπτα καὶ
 συνετὰ πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγατο. ὁ δὲ ἡγεμῶν εὐ-
 λογοφανῶς λέγειν διαγνοὺς τὴν γυναῖκα, μεταστέλ-
 λεται τοὺς ἐμπόρους καὶ φησι πρὸς αὐτούς· 'εὐλόγως
 ἡμῖν ἢ γυνὴ ἢδε νυκτὶ λέγει· ὅθεν αὐτῇ παραστή- 5
 σατε ὑμεῖς μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν ἕτερον ὑμῶν κοι- p. 99
 νωνόν, καθὼς ἄρα καὶ ὑμεῖς αὐτῇ ἐνετείλασθε.
 εἶθ' οὕτως οἱ τρεῖς ὁμοθυμαδὸν τὸ χρυσίον ἀπο-
 λήψασθε· τῆς οὖν τοιαύτης ἀποφάσεως παρὰ τοῦ
 δικαστοῦ ἐξενεχθείσης καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ 10
 τῶν δύο ἀνδρῶν ἐκείνων καθελκομένης, συνῆκεν ὁ
 ἄρχων ὡς παρ' ἑτέρου τινὸς ἢ ἐγκαλουμένη γραῦς
 τὸν ἔσχατον τόνδε ἀπόλογον ἐξεδίδακτο. καὶ προσ-
 καλεσάμενος αὐτὴν ἐπυθάνετο παρ' αὐτῆς, τίς
 ἄρα ταύτη τὴν πιθανὴν ἀντίθεσιν ταύτην ὑπέθετο. 15
 ἢ δὲ ἀπεκρίνατο· 'παῖς μοι πενταέτης ἐντυχὼν καὶ
 ὀδυρομένην ἑώρακώς, ᾧ κτειρέ με καὶ τήνδε τὴν
 ἀντίθεσιν ὑπεσήμανεν.' ὁ δὲ ἡγεμῶν τὸν παῖδα
 πρὸς ἑαυτὸν εὐθύς μετεστείλατο καὶ ἤξαντα ἐπηρώ-
 τησε λέγων αὐτῷ· 'σύ, ᾧ παῖ, ἀληθῶς τόνδε τὸν 20
 λόγον τῇ γραῖδι ὑπέθευ'; ὁ δὲ 'ναί,' φησὶν 'ᾧ κύριέ
 μου.' ὁ δὲ δικαστῆς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς
 συνέσει καὶ ἀρχινοίᾳ, εὐθέως αὐτὸν καθηγητὴν
 δητόρων καὶ φιλοσόφων προβάλλεται.

"Ἀκουσον δέ, ᾧ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ 25
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. Ἄνθρωπος ἦν, ὃς εἰ-
 ωθῶς ἐμπορεύεσθαι, ἀρωματικὰ ξύλα εἰς ἐμπορίαν
 ὠνήσατο. ὃς καὶ μεμαθηκῶς περὶ τινος πόλεως ὡς p. 100

1 πρὸς αὐτὸν *secludere malui quam scribere πρὸς αὐτὴν*
 ὑποτεθέντα? 15 αὐτῇ? 16 πενταέτης *recte; cf. 161, 16*
 17 ὀδυρομένην 18 ὑπεσήμανεν *recentiores dixerunt* 26
 ὃς] ὡς *cod.* 27 ἐμπορείαν

σπάνις αὐτῇ τῶν τοιούτων, τάχος τὰ ἐωνημένα
 παραλαβών, εἰς ταύτην ἤλαυνε τὴν πόλιν. ἤ πλη-
 σίον γενόμενος ἔξωθεν τὴν κατάλυσιν ἐποιήσατο,
 μαθεῖν ἐντεῦθεν πρότερον ἠρημένος πῶς ἄρα ἐν
 5 ταύτῃ τῇ πόλει περὶ τούτων ἔχει τῶν ξύλων ἢ ὠνη-
 σις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ γυνή τις δούλη τῶν ἐν τῇ
 πόλει τινὸς τυγχάνουσα, τὸν ἔμπορον θεασαμένη,
 'πόθεν, ὦ ἑταῖρε; πρὸς αὐτὸν ἔφη 'καὶ τίνα εἰσὶν
 ἃ ἐπιφέρει; ὁ δ' ἔμπορος 'ἔγωγε' ἀπεκρίνατο 'ἃ
 10 ἐπιφέρωμαι ξύλα εἰσὶν ἀρωματικά.' ἢ δὲ εἰσελθοῦσα
 πρὸς τὸν ἑαυτῆς κύριον πάντα τὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν
 ἔμπορον αὐτῷ διεσάφησεν. ὃ δὲ ποικίλος ὢν καὶ
 πανοῦργος τὸν τρόπον, αὐτίκα συναγαγὼν ἃ παρ'
 ἑαυτὸν ἀρωματικὰ ξύλα ἐκέκτητο, ἐνέβαλε τῷ πυρί,
 15 ὀλίγα ταῦτα ὑπάρχοντα. καὶ ἐμφυσήσαντος πολλῆ
 τις ἐκεῖθεν εὐωδία ἐξεπέμπετο. ἣς ὀσφρανθεὶς ὁ
 ἔξωθεν ἔμπορος λέγει τοῖς περὶ αὐτόν· 'εὐωδίας
 πλείστης ἀρωματικῆς ὀσφραίνομαι. ἴδετε οὖν τὸ
 τάχος σὺν πολλῇ ἀκριβείᾳ μήπως τινὶ τῶν ἡμετέρων
 20 γόμων πυρκαϊὰ τις προσήγγισε, καὶ ἡμέτερα καίεται
 p. 101 ἀρώματα.' οἱ δὲ φασιν· 'οὐδαμῶς πυρκαϊὰ τις ἢ
 σπινθήρ τὸ παράπαν τινὸς τῶν ἡμετέρων ἤψατο
 γόμων.' πρωίας δὲ γενομένης τὴν πόλιν εἰσέρχεται
 ὁ ἔμπορος· ὃ καὶ εἰσελαύνοντι συναντᾷ ὁ τῆς δού-
 25 λης ἐκείνης δεσπότης. εἶτα πυνθάνεται παρ' αὐτοῦ,

5 [περὶ]? 6 τῶν ἐν τῇ πόλει τινὸς] τινὸς τῶν ἀρχόν-
 των τῶν ἐγγωρίων P 9 in margine κβ' 14 ἐαντῷ? 15

α
 ὀλίγατ^τ cod. ὀλίγα τινά? ἐμφυσήσαντος ἀνέμου? 18 πλήρης
 μεταῖ in πλείστης. πολλῆς εὐωδίας ξύλων μυριστικῶν P.
 ἀρωματικῶν? 19 μήπω τινι cod., μήπως P 23 εἰσέρ-
 χεται habet codex, sed ita scriptum ut dubitare possis an sit
 ἐπέρχεται. εἰσῆλθεν εἰς P

τί ἄρα εἶεν ἂ ἐν τῷ φόρτῳ αὐτοῦ κέκτηται. ὁ δ' ἔμπορος
 'ἀρωματικά' φησί 'κεκόμισμαι ξύλα εἰς ἐξώνησιν
 τοῖς βουλομένοις τῶν τῆς πόλεως τῆςδε κατοίκων.'
 αὐθις δ' ἐκεῖνος 'τίς σε, ὦ ἄνθρωπε, κατηνάγκασε
 ταῦτα πρὸς ταύτην διακομίσει τὴν πόλιν, τὰ δ' 5
 ἄλλ' ἂ σοι ἐπικερδῆ ἐτύγγανεν εἶδη παραλιπεῖν; ἐν
 ἀκριβείᾳ γὰρ ἴσθι ὡς τοῖς τοιούτοις οἱ ἐνταῦθα ἄν-
 θρωποι ξύλοις οἷα καυσίμῳ ὕλῃ τινὶ προσανέχουσι,
 καὶ πρὸς ἔκκαυσιν καμίνου αὐτοῖς χρῶνται.' 'ἀλλ'
 ἔγωγε' φησὶν ὁ ἔμπορος 'ἠνώτισμαι ὡς ὑπὲρ πάσας 10
 τὰς πόλεις αὕτη μάλιστα ἐνδεῆς καὶ σπανίζουσα τῶν
 τοιούτων.' ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· 'οἱ τοῦτ' εἰρηκότες
 σοι πολὺ σε ἠπάτησαν.' τούτοις τοῖς λόγοις τὴν
 καρδίαν πληγείς ὁ ἔμπορος συνεσχέθη τῇ λύπῃ. ὁ
 δὲ γε ἀνὴρ ἐκεῖνος ἀνία τοῦτον συσχεθέντα ἔωρα- 15
 κῶς, ἔφη αὐτῷ· 'ὄρῳ σε δεινῶς, ὦ ἔταῖρε, γεγονότα
 περίλυπον, καὶ σε κατοικτεῖρω τῆς σφοδρᾶς ἀθυμίας.
 ἄγε δὴ λοιπὸν διάπρασόν μοι πάντα τὸν φόρτον σου,
 καὶ εἴ τι βούλει, παράσχω σοι ἐν πλήρῃ πίνακι.' ὁ
 δ' ἔμπορος συλλογισάμενος καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· 'βέλ- 20
 τίον μοι οὖν, ὡς στοχάζομαι, πέφυκεν, εἴ τι δὴ μοι p. 102
 καὶ δῶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰληφέναι ἢ τὴν ἐμ-
 πορίαν μου ὅλην ἐαθῆναι ἀδιάπρατον.' καὶ ταῦτα
 διανοησάμενος, διεπώλησεν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ φόρ-
 τον ἅπαντα, συναρεσθεὶς ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἧς ἤμελλεν 25

6 ἔ. ἄν? 8 cf. 149, 26 ὕλη τινι ὡς καύσιμα ἔχουσι P
 18 διάπρασον] notes formam inusitatam antiquis 19 παράσχω
 futuri loco est quamquam facile esset reponere 19 ἐν πλήρῃς
 πινάκι et 168, 1 ἐν πινάκι πεπληρωμένον, nihil tamen censeo
 mutandum: ἐν enim uidetur esse i. q. bestehend in. cf. 101, 25
 22 δῶν. cf. Lob. Phr. 346. ἐμπορείαν 25 συναρεσθεὶς]
 συμβιβασθεὶς λαβεῖν . . ἕνα πίνακα γεμισμένον P. legit igitur
 etiam illud ἦτοι ἐν π. π: nihilominus seclusi

εὐληφέναι [, ἦτοι ἐν πίνακι πεπληρωμένῳ]. λαβὼν
οὖν ὁ ἀνὴρ τὰ ἐωνημένα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκο-
μίσατο. ὁ μέντοι ἔμπορος τὴν πόλιν διερχόμενος
κατέλυσεν ἅμα τοῖς αὐτοῦ κοινωνοῖς παρά τινι γραῖδι
5 γυναικί. καὶ αὐτῇ ἐπηρώτησε λέγων ' πῶς ἄρα, ὦ
γύναι, τὰ τῶν ἀρωμάτων ξύλα ἀπεμπολοῦνται τῇ
πόλει; ἢ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· ' ἰσοστάθμῳ αὐτοῖς
χρυσίῳ. πλήν, ὦ ἔμπορε, ἰδοὺ λέγω σοι, προσεκτι-
κῶς ἔχε ἀπὸ τῶν τῆσδε τῆς πόλεως κατοίκων. παν-
10 οὔργοι γὰρ ἅπαντες καὶ ποικίλοι πεφύκασι, καὶ οὐκ
ἔστι τινὰ τῶν ὧδε ἠκόντων μὴ παρὰ τῶν πολιτῶν
P. 103 αὐτῆς ὀλέθρῳ μικροῦ παρυνφίστασθαι.' ταῦτα εἰ-
πούσης τῆς γραίδος, ἐξήει τοῦ οἴκου αὐτῆς μετ'
ὀλίγον τὰ κατὰ τὴν πόλιν ὀψόμενος, καὶ ὄρα τρεῖς
15 ἄνδρας ἅμα καθεζομένους. οἷς θαμινὰ ἐνατενίζων
εἰστήκει. ἀκείνων δὲ τὸν ἔμπορον τοῦτον ἑωρα-
κότων, θάτερος τούτων εἰρήκει· ' δεῦρο, ὦ πάτερ,
σύ τε κἀγὼ πρὸς ἀλλήλους διαλεχθῶμεν, καὶ ὅς ἂν
τοῦ ἐτέρου ὑπερτερήσῃ, ἐπιταξάτω τῷ ἠττηθέντι
20 ποιῆσαι, ὅπερ ἂν ὁ νενικηκῶς βούλοιο.' ὁ δ' ἔμ-
πορος ἀπλοικῆ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώσει
στοιχῶν ' ναί,' φησί ' καὶ γενέσθω καθὼς ἐκέλευσας.'
εἶτα ἐκαθέσθησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι· καὶ
νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῖμος ἐκεῖνος καὶ πανοὔργος

5 αὐτῇ ἐπηρώτησε cf. 128, 16 6 ἀπεμπολῶνται? cf.
102, 16 ἐν τῇ πόλει? 7 ἰσόσταθμα τῷ χρυσῷ P minus
apte 11 τινὰ] τις cod. οὐκ ἔστι δυνατόν τὸν ἐνταῦθα
ἐλθόντα ξένον . . μὴ ὑπομεῖναι P 16 ἑωρακότες cod.:
malui scribere ἑωρακότων quam ἀκείνοι. ἐκεῖνοι . . ἑωρακότες
P structura recentioribus imprimis familiari 17 θατέρῳ cod.
εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν P εἰρήκει cf. 142, 3 19 ὑπερ-
τερήσοι. u. 173, 5. 171, 9 22 στοιχῶν] τυχῶν? sed uidetur
explicari posse qua erat simplicitate obsecutus sc. illi
καὶ] στέργω καὶ P 24 μῖμος codex ubique

ἀνὴρ, καὶ ἔφη αὐτῷ· ἴδού, ὡς ὄρας, τοῖς λόγοις
 περιεγευόμην σου. λοιπὸν ὃ ἐπιτρέπω σοι ποίει.
 καταπιεῖν σε βούλομαι τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατα· ἐπὶ
 τοῖςδε ὁ ἔμπορος ἐν ἀθυμῖα καὶ ἀμηχανίᾳ γενό- 5
 μενος, οὐκ ἠδύνατο εὐλογοφανῆ τινα τῷ μίμῳ ἀν-
 τίθεσιν προβαλέσθαι καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διεκ-
 φυγεῖν. ἦν δὲ ὁ ἔμπορος γλαυκόφθαλμος· ἔτυχε
 δὲ καὶ ὁ μῖμος ὁ ἕτερος τῶν τριῶν μονόφθαλμος
 μὲν ὑπάρχων, γλαυκὸν δὲ καὶ αὐτὸν ἔχων. ἀκεῖνος
 δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ἐμπόρου λέγων 10
 ἑσύ μου τὸν ἕτερον ἐσύλησας ὀφθαλμόν. ἄγωμεν p. 104
 τοίνυν ἀμφοτέρω πρὸς τὸν τῆς πόλεως ἄρχοντα, ὡς
 ἂν δι' αὐτοῦ ἀποδώσῃς μοι ὃν σεσύληκας μοι ὀφθαλ-
 μόν· ἠκηκόει δὲ ταῦτα καὶ ἡ τὸν ἔμπορον ὑποδε-
 δεγμένη γραῦς, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα 15
 ὁ μῖμος ἐκεῖνος τὸν ἔμπορον εἶλκε. καὶ τούτοις
 ἀπιοῦσι συναντήσασα ἔφησε πρὸς τὸν μῖμον· ἔασον,
 ἀξιῶ, τὴν σήμερον ἐγγυητικῶς παρ' ἐμοὶ τὸν ἄνδρα
 τοῦτον τὸν ἔμπορον, κἀγὼ αὐτὸν ἔωθεν πρωτὶ παρα-
 στήσω σοι· ὃ δὲ εἶξας αὐτῆς τῆ αἰτήσει, δέδωκεν 20
 αὐτῇ τὸν ἄνθρωπον. ὃν καὶ λαβοῦσα ἡ γραῦς οἴκαδε
 ἀνεχώρησε. καὶ ἤρξατο κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγουσα
 ὅτι οὐδὲν σοι προπαρήγγειλα προσεκτικῶς ἔχειν ἀπὸ
 τῶν ἐν ταύτῃ (τῇ πόλει) πολιτῶν, ὅτι γε μῖμοι καὶ
 πονηροὶ τὴν γνώμην καὶ ποικίλοι πάντη πεφύκασι; 25

9 αὐτὸν] *utrum supplendum τὸν ἕνα ὀφθαλμόν ex μονόφθαλμος an addendum ut legatur καὶ αὐτὸν τὸν ἕνα uel καὶ αὐτὸν τὸν ὀφθαλμόν? in P est γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλμόν* 11 ἀπάγωμεν? ἀπέλθωμεν P. *spreui autem ἄγ' ἴωμεν cum propter sententiam tum propter formam* 13 ἀποδώσεις μοι] μου? cf. 168, 5 19 [τὸν ἔμπορον]? 23 οὐδὲν omnino non 24 ἐν ταύτῃ] ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως P: *quare τῇ πόλει adieci potius quam ἐνταῦθα repererem*

καὶ μηκέτ' οὖν εἰς τούμφανες αὐτοῖς διεξέλθῃς
τὸ σύνολον· ἐπεὶ δὲ τὸ πρότερον οὐκ ἐπείσθῃς τῇ
παραινέσει μου κἀντεῦθεν εὗρες τὰ τῆς παρακοῆς
σου ἐπίχειρα, ἤδη γε νῦν μοι πείσθητι περὶ οὗ σοι
5 συνθέσθαι βεβούλημαι. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ
τοιούτοι μῖμοι ἔχουσί τινα καθηγητὴν γηραιόν, ὃς
καὶ τοῖς τῆς πονηρίας πλεονεκτήμασι μάλα τῶν
ἄλλων διαφέρει καὶ ὑπερτερεῖ. ὅθεν καὶ πάντες οἱ
μῖμοι καθ' ἑκάστην ἐσπέραν παρ' αὐτὸν ὡς καθη-
10 γητὴν προσφοιτῶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐκάστῳ δι' ὅλης
p. 105 τῆς ἡμέρας εἰρημμένα καὶ πεπραγμένα λεπτομερῶς
ἀπαγγέλλουσι. νῦν οὖν ἄκουσόν μου τῆς λυσιτελοῦς
συμβουλίας, καὶ ἀναστάς, ἄμειψόν σου τὸ σχῆμα καὶ
ἐαυτόν ὡς ἓνα τῶν μίμων ἐκείνων ἀμφίασον καὶ
15 σχημάτισον. εἶτα λάθρα διελθὼν, ἐγκατάμιξον σε-
αυτὸν τῇ αὐτῶν ὁμηγύρει. πλὴν ὄρα, μὴ φωραθῆς
ὑπ' αὐτῶν. συμπορεύθητί τε αὐτοῖς ἕως τοῦ καθη-
γητοῦ, καὶ πλησίον αὐτῷ στάς λεληθότως οἷά τις
τῶν τυχόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν, ἄκου-
20 σον περὶ ὧν αὐτῷ ἀπαγγελοῦσιν οἱ ὠμιληκότες σοι
καὶ ὧν ἐκεῖνος αὐτοῖς ἀποκριθήσεται. καὶ εἴ τι ἄρα
παρ' αὐτοῦ αὐτοῖς λαληθήσεται, σημείωσον ἐν τῇ
διανοίᾳ σου, ὡς ἂν τὰς πρὸς ἐκείνους αὐτοῦ ἀπο-
κρίσεις τοῖς πολεμοῦσί σοι ἀντιπροθέμενος, κατὰ
25 κράτος αὐτῶν τῆς πανουργίας περιγένοιο· καὶ σοι
μέγιστον ἐντεῦθεν προσγενήσεται τὸ κέρδος. ὁ δ'

1 διεξέλθοις *cod.* ἐξέλθῃς P 2 τοσύνολον 5 συν-
θέσθαι] συμβουλευῆσαι P 9 *in margine* κγ' 10 διόλης
13 καὶ *om.* P 15 ἀπελθὼν P 17 τε] γοῦν P 18 *adverbio*
πλησίον *recentiores scriptores etiam dativum subiungunt* (166,2)
20 ὠμιληκότες 24 κατακράτος *cod.* μετὰ δυνάμεως P. *num*
κατακρατῆς .. γένοιο? *nam περιγένοιο scripsi: γένοιο cod.*
νικήσης P 26 προσγενήσεται τὸ *scripsi: προσγενήσαιτο*
cod. προσγενήσεται P

ἔμπορος ἐποίησεν, ὅσα πρὸς τῆς γραῶς ἐξεδίδακτο. καὶ μετὰ τὸ ἀμείψαι τὸ αὐτοῦ σχῆμα σταῖς ἔγγιστα τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου, πρῶτα μὲν ἐωράκει πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον τὸν τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἀρώματος ὠνησάμενον. ὃς καὶ ἀνήγγειλε τῷ καθηγητῇ⁵ ἐκείνῳ λέγων ἔγὼ συναυτήσας ἐμπόρῳ τινὶ ξύλα^{p. 106} ἀρωματικά τινα διακομίζοντι εἰς διάπρασιν, πάντα τὸν φόρτον αὐτοῦ ἐξωνησάμην, δούς αὐτῷ ὃ συμπεφώνηκα, ἦτοι πίνακα πεπληρωμένον ὧν ἂν δόξειεν αὐτῷ ἐπιζητῆσαι παρ' ἐμοῦ πραγμάτων. ὁ δὲ κα¹⁰θηγητῆς ἀπεκρίνατο αὐτῷ λέγων ἔτινα γε ἄρα ἐστὶν ἃ συνεφώνησας αὐτῷ δοῦναι; χρυσός; ἄργυρος; ὁ δὲ μῖμος ἔφη οὐχί φησί κύριέ μου· τούτων οὐδέν, ἀλλ' εἶδη ἀνώνυμα ἅπερ αὐτὸς βουλευθείη, πίνακα πεπληρωμένον. ἔφη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ καθη¹⁵γητής· μεγάλως ἐσφάλης. εἰ γὰρ τετυχήκει τὸν ἔμπορον ἀπὸ σοῦ ζητῆσαι ψύλλους, πίνακα πεπληρωμένον, ὧν τὸ ἥμισυ θηλείας, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ἄρρενας ἔχειν, ἀλλὰ μὴν καὶ γλαυκοειδεῖς ὑπάρχειν, ἄρα γε δυνάμεις σὺ εἶχες τοιαύτην δόσιν αὐτῷ πα²⁰ρασχεῖν; πῶς εἶχες αὐτὸν διαδραῖναι; ὁ δὲ μῖμος λέγει αὐτῷ· οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον, κύριέ μου, ὁ ἔμπορος οὗτος σεσόφισται, οὐδὲ τοιαῦτα πανουργεύε-

2 ἑαυτοῦ P 4 τοῦ ἀρώματος cf. 106, 1. 168, 6 5 ἀπήγγειλε P cf. 172, 4 8 δούς] *adcuratius* δώσων. συμ-
φωνήσας δοῦναι αὐτῷ P 9 δόξοιεν 12 cf. 174, 3 14
ἂν βουλευθείη? 15 πίνακος πεπληρωμένου *cod.*: *accusatiuus*
est in P 16 τῷ ἐμπόρῳ *cod.*, *quod si uerum est, excidisse*
δόξαι statuendum est. ἔστω γὰρ τυχόν· ἔάν δόξη P 17 ἀπὸ
cf. 163, 2 18 ὧν] οὐ? *an* 19 ἔχειν] εἶναι? *sed nescio an*
possit hoc idem esse atque nostrum enthalten, bestehen, esse.
καὶ μὴ μόνον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους,
ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς P. cf. *infra* 174, 7 20 δυνάμεις
scripsi: δυνάμεως *cod.* *an praetermissum est οὕτως?*

σθαι ἱκανὸς ἦν ὁ νοῦς αὐτοῦ. ἀλλ', ὡς οἶμαι, εἴτε
 χρυσὸν εἴτε ἄργυρον ἐξ ἐμοῦ μέλλει ζητήσασθαι.
 p. 107 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τῆ διαλέξει τὸν ἔμπορον νενι-
 κηκῶς, ἀπήγγειλε λέγων· 'κἀγὼ περὶ ὀμιλίας καὶ
 5 πλοκῆς λόγων τῶ ἔμπόρῳ συναμιλληθεὶς καὶ νικήσας
 αὐτόν, τέταχα πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα.
 οὔτω γὰρ παρ' ἡμῶν συμπεφώνητο, ὡς ἐπὶ λόγοις
 τὸν νικηθησόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπίη πρὸς
 τοῦ νικήσαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι.' ὁ δὲ
 10 καθηγητῆς πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· 'οὐδὲ σύ γε
 καλῶς πέπραχας. ἔστω γὰρ ἴσως ὅτι ἐκεῖνος ἀντεῖποι
 σοι· „ἄπιθι πρότερον καὶ ἀνάστειλον τοὺς τῆ θα-
 λάσση ἐπιρρέοντας ποταμούς· εἶθ' οὔτω πίομαι τὸ
 τῆς θαλάττης ὕδωρ, ὃ δὴ καὶ μόνον πεπωκέναι
 15 συνεθέμην σοι.“ εἰ οὖν οὔτος οὔτω σοι λέξει, ἄρά
 γε σὺ εὐχερῶς ἔξεις τοὺς ποταμούς ἀναχαιτίσαι τῆς
 ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐπιρροῆς; ὁ δὲ μῦθος 'ἀλλ' ἴσθι',
 φησὶν 'ὡς οὐχ ἱκανοὶ ἢ τοῦ ἔμπόρου φρόνησις τὸν
 τοιοῦτον [μοι] ἀντιφράσαι μοι ἀπόλογον.' εἶτα καὶ
 20 ὁ μονόφθαλμος μῦθος προσελθὼν ἔφη τῶ γηραιῶ·
 'κἀγὼ ἐν τῆ ἀγορᾷ ἐώρακα, κύριέ μου, ἔμπορόν
 τινα ξένον, ὃς ἦν γλαυκοειδῆς τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ
 p. 108 τοῦτον κατασχὼν εἰρήκειν αὐτῶ· „σύ τε κἀγὼ γλαυ-
 κοὶ ἐσμεν ἄμφω, καὶ σύ μου τὸν ἕνα ἐσύλησας ὀφθαλ-

1 ἦν] est, ut tum poteram cognoscere 6 πιεῖν aliter 13.
 cf. 107, 7 7 u. ἐπὶ λόγοις, cum sententia non efferatur,
 minus recte ante articulum collocata sunt; qua in re minime
 diligentes sunt scriptores Byzantini. itaque ne deleueris. εἰς τὴν
 διάλεξιν τοῦ λόγου Ven. 14 πεπωκέναι cf. 103, 19 18
 ἱκανοὶ quamquam facile mutari potuit in ἱκανή, reliqui, cum
 apud Cinnamum eadem sententia adhibitum legatur ἱκανοῦσα:
 quod quidem Meinekius deriuabat a u. ἱκανεῖν. hodierni Graeci
 dicunt ἱκανεύειν 19 μοι seclusi

μόν. λοιπὸν οὐδαμῶς σου ἀπόσχωμαι, ἕως ἂν τὸν
 ἕνα σου ἐξελὼν ὀφθαλμὸν περιάψω μου τῷ μετώπῳ,
 ἢ διὰ πάσης σου ἀναρρώση τῆς περιουσίας. ὁ δὲ
 καθηγητῆς ὁὐδὲ σύ γέ τι κατώρθωσας ἔφη ἔι
 γὰρ δόξει αὐτῷ ἀντιφράσαι σοι ὡς „πρότερον εἰς 5
 σύστασιν τῆς τοιαύτης σου προτάσεως ἐξελέ σου τὸν
 ἕνα τοῦτον ὃν ἔχεις ὀφθαλμόν, κἀγὼ δ' ὡσαύτως
 θάτερον τῶν ἐμῶν ἐκβαλῶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἄμφω
 σταθμίσωμεν αὐτούς· καὶ εἰ μὲν ἰσόσταθμοι ἀλλή-
 λους εὐρηθεῖεν, εὐδηλον ὅτι γε σός ἐστιν ὁ ἐμὸς εἰς 10
 ὀφθαλμός· εἰ δέ τις τῶν σταθμιζομένων δύο ὀφθαλ-
 μῶν βαρύτερος τοῦ ἑτέρου ἐν τῇ τοῦ ζυγοῦ φανείη
 πλάστιγγι, οὐκ οὐκ σός ἐστιν ὁ θάτερός μου ὀφθαλ-
 μός, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἐκβολῆς
 ἀξίως εὐθυνθήσῃ.“ εἰ οὖν ταῦτά σοι ἀντιλέξειεν 15
 ὁ ἔμπορος, οὐχὶ πάντῃ σε ἀποπείσει τῆς ἀντιθέσεως;
 καὶ τὸ δὴ χεῖριστον, ὅτι γε τούτου ἐπὶ σοὶ γενομένου,
 σὺ μὲν τέλεον ἀποστερηθήσῃ τῆς ὁράσεως καὶ πάντῃ
 γενήσῃ ἀόμματος, οὗτος δὲ ἕνα τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
 μῶν ὕστερον ἔχων, πάλιν τὸ φῶς καθορῶν ἔσται. 20
 πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῖμος ὑπολαβὼν λέγει p. 109
 τῷ καθηγητῇ· ἄλλ' οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον πανοῦργος ὁ
 ἔμπορος οὗτος, ὡς τοιάνδε μοι πιθανὴν ἀντιπρο-
 θέσθαι ἀπολογία. τούτων οὕτω παρὰ τε τῶν μίμων
 καὶ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ λαλουμένων τε καὶ ἀντι- 25
 φθεγγομένων, ἠκροῶτο μάλα καλῶς καὶ λαθραίως
 παρ' ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ ἔμπορος καὶ τῇ ἰδίᾳ
 ταῦτα συνετήρει καρδίᾳ. πρῶτας δὲ γενομένης

1 ἀπόσχωμαι: *coniunctivum qui sit futuri loco restitui* 5 δόξοι.
 cf. 22, 22 6 σύστασις] *confirmatio* 11 εἰς? 16 ἀποπείση.
deterrebit 20 πάλιν cf. 108, 19 23 τοιάνδε cf. 3, 1 25
 ἀντιφθεγγομένων *derivandum a u. ἀντιφθέγγω* 28 συνετήρει
 τῇ καρδίᾳ] *Luc. 2, 19. 51. Dan. 7, 28. infra 176, 4*

παραγίνεται πρὸς τὸν ἔμπορον ὁ τὰ ἀρωματικὰ ὠνη-
 σάμενος ξύλα. καί φησιν ὁ ἔμπορος· ‘ἀπόδος μοι,
 ὦ ἑταῖρε, εἴ τί μοι συνεφώνησας παρασχεῖν ὑπὲρ
 τοῦ διαπραθέντος σοι φόρτου.’ ὁ δὲ μῖμος ἔφη αὐτῷ·
 5 ‘ζήτησον εἴ τι καὶ βούλοιο, κἀγὼ ἐτοίμως παράσχω
 σοι.’ ὁ δ’ ἔμπορος· ‘θέλω ἵνα μοι δῶς ἐν τῷ πίνακι
 ψύλλους καθ’ ὅσον χωρήσειεν, ὧν τὸ μὲν ἡμισυ στῖφος
 ἄρσεν, θῆλυ δὲ τὸ ἕτερον ἡμισυ, καὶ πάντας γλαυ-
 κοειδεῖς τὴν ἰδέαν αὐτῶν.’ οὕτως εἰπὼν τῷ μίμῳ ὁ
 10 ἔμπορος ἰσχυρῶς αὐτὸν διετέλει ἀπαναγκάζων καὶ
 πολλῇ τῇ βίᾳ πρὸς αὐτὸν κεχρημένος, ἄχρις ἂν ὁ
 μῖμος καὶ ἄκων ἐδεδώκει αὐτῷ πλείονα ποσότητα
 τῆς δικαίας τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν αὐτοῦ ξύλων·
 καὶ οὕτως ἀπηλλάγη τῶν τοῦδε ὀχλήσεων. ἐντυχὼν
 15 δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυσὶ μίμοις, τῷ τε περὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ διαμαχομένῳ καὶ τῷ τὴν θάλασσαν κατα-
 πιεῖν αὐτῷ ἐπιτρέψαντι, ἀπήτει κἀκείνους πεποικέ-
 ναι ἂ λάρθρα παρὰ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ ἠκηκόει.
 P. 110 καὶ διετέλει ἄγχων κἀκείνους, ἕως ἂν δι’ ὅσων δο-
 20 μάτων ὁ ἔμπορος ἐξ αὐτῶν (πεισθῆναι) ἠθέλησεν
 ἀπολαβεῖν· καὶ οὕτως ἀπηλλάγησαν τῶν ὀχλήσεων.
 καὶ νῦν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, ἐξ ὧν σοι διηγησάμην
 γίνωσκε ὅτι οἷ τε δύο παῖδες ἐκεῖνοι, ὁ τριετῆς καὶ
 ὁ πενταετής, περὶ ὧν προειρήκειν σοι, καὶ οὗτος ὁ
 25 γηραιὸς καθηγητῆς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει
 κεκόσμηται· καὶ κατ’ ἐκείνους κἀμὲ ὁ διδάσκαλος
 ὁ ἐμὸς ἀπετέλεσε διδάσκαλον.’

7 στῖφος 9 in margine κδ’ 10 ἐπαναγκάζων? 11.
 19 ἂν] οὐ? δὴ? ἕως οὐ P 20 πεισθῆναι adieci 21
 ἀπολαβεῖν] uidetur scribendum ἀπέλαβεν (12). ἀπολάβη ne
 reponatur prohibet sententia. ἕως οὐ ἔλαβεν . . ὅσα ἠθέλη-
 σεν P 23 cf. 161, 16 27 διδάσκαλος cod., om. P

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν ἔφη τῷ υἱῷ· Ἐγνώρι-
 σόν μοι, τέκνον, πῶς ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογιότητα, νυνὶ δὲ ἐν μόνοις τοῖς παρελθοῦσιν ἔξ
 μησὶν ἐπὶ τοσοῦτον ἐσοφίσθης; ὁ δὲ παῖς τῷ βασι- 5
 λεῖ ἀπεκρίνατο ὡς ἔτι τότε, ὦ βασιλεῦ, ἔτι μου
 νηπιάζοντος, οὐ συνήρουν ἀλλήλαις αἱ προσοῦσαί
 μοι τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αἰσθήσεις. τότε γὰρ
 μου τὸ σῶμα ἀφήλικος πάντη τυγχάνοντος, οὔτε οἱ
 ὀφθαλμοὶ οὔτε ἡ γλῶττα οὔτε ἡ καρδία ἀλλήλοις 10
 συνεκρότουν πρὸς τὴν τῆς διδασκαλίας μάθησιν.
 οὐδὲ γὰρ δυνατόν ἔτι νηπιόφρονα πεφυκότα γνῶσιν
 εὐχερῶς ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι ἅπαν παιδίον ταῖς
 παιδιαῖς καὶ τῇ ἀργίᾳ ἐνηδόμενον, οὐ προσεκτικῶς
 τὸν νοῦν περὶ τὴν διδασκαλίαν διατίθεται. -κἀγὼ 15
 δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ τότε τῇ τε
 ἡλικίᾳ καὶ τῇ διανοίᾳ διακείμενος, οὐδὲν ὅλως τῶν p. 111
 διδασκομένων ἠδυνάμην καρπώσασθαι, ἄτε μὴ τού-
 τοις τὸ παράπαν τὸν ἑμαυτοῦ νοῦν προσερείδων,
 ἀλλ' ὡς νηπιώδης διεσπαρμένον αὐτὸν ἔχων. ἤδη 20
 δὲ ὁ διδάσκαλός μου Συντίπας τὸ νεάζον τῆς ἐμῆς
 ἡλικίας περισκοπῶν, οὐκ ἐμβριθῶς με ἐξεδίδασκεν
 οὐδὲ τοῖς δυσχερέσι κατ' ἀρχὰς λόγοις πρὸς με
 ἐχρήσατο, ἵνα μὴ τῷ τῶν δυσχερῶν καὶ δυσλήπτων
 βάρει ἔξ ἀρχῆς καταπονηθεῖς πάντα τῆς ἐμῆς δια- 25
 νοίας ἀπορρίψω τὰ διδασκόμενα — καὶ γὰρ ἤδει μου
 ὁ διδάσκαλος ὅτιπερ, εἰ ἀμέτρως ἔξ ἀρχῆς με ἐκδι-
 δάξειεν, εὐχερῶς ἂν εἶχον ἀπ' αὐτοῦ ἀφηνιάσαι καὶ

5. 16 τῷ om. P. cf. 152, 7 7 συνῆρουν 8 μου P
 τότε scripsi: οὔτε cod.; ἀφήλιξ recentioribus est ἀνηβος
 impuber. Lob. Phr. 84. St. Th. I, 2, 2642 15 διατέθει-
 ται? 16 τῷ om. P 23 καταρχὰς et 25. 27 ἐξ ἀρχῆς
 28 ἀφηνιάσαι. cf. 153, 23

ἀποστῆναι, ἄτε βασιλέως τυγχάνων υἱός — ἀλλὰ κατὰ
 μικρὸν τοῖς λόγοις με διαρρηθμίζων οὕτω με δεξιῶς
 εἰς τὸ τέλειον τῆς φιλοσοφίας ἀνήγαγε. κἀγὼ δὲ
 τελεωτέρας ἐφαπτόμενος φρονήσεως συνετήρουν ἐν
 5 τῇ καρδίᾳ πάντα δὴ τὰ παρ' αὐτοῦ μοι ἐκδιδασκόμε-
 μενα, καὶ συναγαγὼν τὸν πρῶτον μου διασπαρέντα
 λογισμόν, τῶτε ὥτε συντείνας πρὸς ἀκοήν καὶ τὴν
 γλῶτταν πρὸς λόγων μελέτην τε καὶ πλοκήν, καὶ
 p. 112 τὰς χεῖρας πρὸς διάστιξιν (μεμαθηκῶς) συλλαβεῖν,
 10 οὕτως ἐπὶ (τὸν) καιρὸν τῶν ἕξ καὶ μόνων μηνῶν
 πάντα δὴ τὰ διδαχθέντα μοι ἀκριβέστατα κατέλα-
 βον, καὶ ἐν μεθ' ἑξὶ πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως
 γέγονα, συναραμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως
 ἐμοί τε καὶ τῇ παρὰ τοῦ ἐμὲ μυσταγωγοῦντος σπουδῇ.
 15 τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῖς τοῦ παιδὸς ῥήμασι σφόδρα
 τὴν καρδίαν ἠσθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους
 ἀνέπεμπε καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν
 ἐκθειάζων διετέλει τὰ μέγιστα, καὶ τῷ Συντίπα
 ὁμολόγει τὰς χάριτας. εἶτα κελεύει παραστῆναι αὐτῷ
 20 τὴν πονηρὰν ἐκείνην γυναῖκα, ἣτις τὸν αὐτοῦ υἱὸν
 ἀπολέσαι ἐμηχανᾶτο καὶ ταύτης παραστάσης, λέγει
 πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς· ἀνακάλυψόν μοι, ὦ γύναι,
 μηδὲν κατὰ φόβον ὑποστειλαμένη, τίνος χάριν τὸν
 ἐμὸν υἱὸν ἀπολέσαι ἔσπευδες, καὶ τίς ἦν ὁ τρόπος
 25 τῆς τοιαύτης σου σκαιωρίας; ὑπολαβοῦσα δὲ ἡ γυνὴ
 ἔφη· οἶδας, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τινι τῶν
 ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς καθέστηκε προσφιλέστερον.

2 διαριθμίζων 5. 11 μοι om. P 9 μεμαθηκῶς et 10
 τὸν adieci, ut extant in P. cf. 112, 1. 2 14 περὶ 19 ὁμο-
 λόγει 21 ἀπωλέσαι m. pr., corr. m. sec. παραστησάσης
 26 οἶδας, non οἶσθα ut minus accurate inspicienti uideatur,
 est in codice

κὰν γὰρ τις πενία εἶη συζῶν ἢ καὶ τινι βιωτικῇ περι- p. 113
 πετεία πιέζοιτο, ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος τῆς ἰδίας ζωῆς
 περιέχεται. ἐγὼ τοίνυν τὸν παῖδά σου τούτου χάριν
 τῷ σῶ προστάγματι πρὸς ἑμαυτὴν ἔλαβον, ὡς διὰ
 τὴν τοῦ κράτους σου θεραπείαν κατὰ μόνας παρ' 5
 αὐτοῦ διαγνῶναι ὑπὸ ποίας αἰτίας ἐπεχόμενος οὐ
 φθέγγεται. καὶ διετέλουν παντοιοτρόποις πένυσεσι
 καὶ θωπειαῖς τοῦτον ὑπερχομένη καὶ τὸ τῆς σιγῆς
 αὐτοῦ σκληρὸν μελιχίους τοῖς λόγοις διαλεαίνουσα,
 ἄχρις ὅτου παρεσκεύασα τοῦτον ἓνα λόγον μοι ἀπο- 10
 κρίνασθαι. ὃν δὴ καὶ ὀργίλως καὶ ἀποτόμως φθεγ-
 ξάμενος εἰρήκει πρὸς με ὡς 'οὐδέν σοι, γύναι, τό γε
 νῦν ἔχον ἀποκριθήσομαι, ἄχρις ὅτου ἑπτὰ ἡμέραι
 τὸ ἀπὸ τοῦδε παρέλθοιεν. εἶθ' οὕτως κατ' ἀξίαν
 σοι ἀπολογήσομαι.' ἐγὼ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ σφόδρα 15
 ἐκθροηθεῖσα καὶ περιδεῆς λίαν καταστᾶσα καὶ κιν-
 δύνῳ παρὰ τοῦ παιδὸς ὑποβληθῆναι ὑφορωμένη,
 συνειδὼν μηχανικῶς τὸν ἐξ αὐτοῦ διαφυγεῖν ὄλε-
 θρον. κἀντεῦθεν ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρορ-
 μηθεῖσα κατεψευσάμην τοῦ παιδὸς σου, καὶ δολερῶς 20
 αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ p. 114
 ἁμαρτηθέν μοι ἐπίσταμαι καὶ φανερῶς τοῦτο καθο-
 μολογῶ μὴ κατὰ τι ἀπαρνούμενη. σὺ δ' ὦ μέγιστε
 βασιλεῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὰ δοκοῦντά σοι πρᾶξον, καθὼς
 ἂν εὐδοκήσειε τὸ θεοκυβέρνητον κράτος σου.' ὁ δὲ 25

2 ἰδίας] in margine γρ. οἰκείας 6 διαγνῶναι cod.:
 διαγνοίην? αἰτίας cf. 8, 9 9 non oportet scribi μει-
 λιχιωτάτοις διαλεαίνουσα] permulcens 14 τοαποτοῦδε
 16 ἐκθροηθεῖσα i. e. διαταραχθεῖσα P 17 ὑφορωμένη
 mutata l. o in ω m. sec. παιδὸς σου? ὑποβληθῆναι est i. q.
 antiquis ὑποβληθήσεσθαι 18 συνειδὼν .. διαφυγεῖν ut ἔδοξέ
 μοι, ἔγνω δ. decreui; cf. Hase ad Leon. Diac. p. 468 sq.
 23 in margine κέ

βασιλεὺς ἐμβλέψας τοῖς παρισταμένοις μεγιστᾶσιν
 αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτούς· ὅποιαν ὑμεῖς παρέχετε
 βουλὴν τῇ βασιλείᾳ μου περὶ τοῦ τοιούτου πράγμα-
 τος, καὶ ὁποίας ἢ γυνὴ αὕτη τῆς τιμωρίας (ἂν) εἶη
 5 ἀξία; εἰς δὲ τῶν μεγιστάνων ὑπολαβὼν λέγει τῷ
 βασιλεῖ· δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας
 ἀποτμηθῆναι αὐτῆς· ἕτερος δὲ οὐχ οὕτως εὖ ἔχει
 φησί· μοι τὸ δίκαιον· ἀλλὰ προσήκει ζώσης αὐτῆς
 ἐξορυχθῆναι τὴν καρδίαν· ἄλλος δὲ πάλιν αὐτῶν
 10 ἀντέφη τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι, ἢ δὲ γυνὴ
 τῶν τοιούτων ἀκροωμένη ἀποφάσεων καὶ οἷας περὶ
 αὐτῆς τῷ βασιλεῖ τὰς τιμωρίας ὑποτιθέασι, τοιόνδε
 μῦθόν τινα πρὸς ἐκείνους ἐφθέγγετο, ἔοικεν, ὦ
 μεγιστᾶνες, λέγουσα· τά τε παρ' ὑμῶν ἀποφαινό-
 15 μενα κατ' ἐμοῦ παραδείγματι ἀλώπεκός τινος, ἥτις
 νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. ἦν δὲ ἡ αὐτῆς
 εἰσέλευσις διὰ θυρίδος οἰκίσκου γινομένη ἀνδρός
 τινος σκυτέως. ὁσάκις δὲ δι' αὐτῆς τὴν ἐκείνου οἰ-
 κίαν εἰσῆρχετο, τὰ τοῦδε κατήσθιε δέρματα. εἶτα ὁ
 20 σκυτεὺς ἐκεῖνος ἑώρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ
 δέρμασι σπαράγματα, εὐθύς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτά-
 p. 115 τὴν ἴστησιν. ἢ δὲ ἀλώπηξ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ αὐτῇ
 σύνηθες εἰσερχομένη δι' ἐκείνης πάλιν τῆς θυρίδος,
 παραχρῆμα τῇ παγίδι συλλαμβάνεται. πονηρὰ δὲ ἡ
 25 κερδῶ καὶ ποικιλότροπος οὔσα, διὰ τινος εὐμεθόδου
 μηχανῆς τὴν περιέχουσαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε.
 καὶ περιήρχετο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τοῦ ἐντυχεῖν
 τινι ἑτέρῳ θυρίδι, δι' ἧς δυνηθείη ἐξιέναι τῆς πό-
 λεως· ἢ δὲ πανταχόθεν τετείχιστο. καὶ παρ' ὅλην

2. 4 cf. 188, 12   4 ἂν adieci   8 μοι om. P. μοι δοκεῖ?
 10 ἐκκοπῆναι πρόπον ἐστί P. exciditne πρόπει uel δεῖ?

τὴν νύκτα κοπιάσασα, οὐδ' ὅλως ἔξοδόν τινα εὕρηκέναι ἴσχυσε· τῆς δέ γε ἡμέρας διανυγασούσης, διελογίσασα καθ' ἑαυτὴν καὶ εἶπεν ὡς 'εἴπερ ἡ ἡμέρα ἐπισταίη, ὑπὸ τῶν κυνῶν θραθήσομαι, καὶ οὐ πρότερόν μου ἀπόσχονται, ἄχρις ἂν μου τὰς σάρκας διαμερίσων- 5
ται. ἀλλ' ἔγωγε οἶδα, τί με δεῖ πεποιηκέναι.' καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐπὶ τὴν πύλην πορεύεται τῆς πόλεως, καὶ ἑαυτὴν ἐγγὺς τῆς φλιάς ἔσωθεν ἐκτανύσασα, προσεποιεῖτο εἶναι νεκρά τε καὶ ἄπνους. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἐχρήσατο προσμένουσα διανοιγῆναι τὴν 10
τῆς πόλεως πύλην, ὡς εὐθύς ἑαυτὴν ἀθρόον δι' αὐτῆς φυγάδα ποιῆσαι καὶ τοῦ ὑφορωμένου ἀπαλλαγῆναι κινδύνου. οὕτω δὲ αὐτῆς ὡς νεκρᾶς ἐκταθείσης καὶ τῆς πύλης ὑπὸ τὴν ἕω διανοιχθείσης, ἑώρακει τις ταύτην καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἰρήκει· 'ὄντως 15
ἡ κέρκος τῆς ἀλώπεκος τῆσδε λίαν ἐστὶ χρησιμεύουσα εἰς ἔτοιμον σπόγγον μυλικοῦ ἐργαστηρίου.' ὅς τοῦτ' εἰπὼν τὴν ἑαυτοῦ σπασάμενος εὐθέως μάχαιραν, ἀπέτεμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἀλώπηξ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς ἐκκοπίσης σιωπῶσα γενναίως ὑπήνεγκεν. εἶτά τις 20
ἕτερος παριὼν καὶ ταύτην ἑώρακὼς ἔλεγεν οὕτως· 'ἀκήκοα ὡς εἴ τις τῶν νηπιαζόντων ἐπὶ πολὺ διατελοίη κλαυθμηρίζων, οὐδὲν ἄτερον αὐτῷ εἰς θεραπείαν καὶ ἀπόπανσιν τοῦ κλαυθμοῦ αὐτοῦ ὡς ὧτα ἀλώπεκος. ἄτινα εἰ παρὰ τοῦ παιδίου τοῦδε φέροιτο, 25

1 εὕρηκέναι ἴσχυσε i. e. εὕρεῖν ἠδύνατο 4 θραθήσομαι] θηραθήσομαι? κρατηθήσομαι M 5 ἀπόσχονται
10 cf. 177, 17 11 ὡς scripsi: καὶ delendumne εὐθύς?
186, 12—13. 12 ὑφορωμένου cod., l. o in ω mutata m. sec.
15 ἑώρακει cf. 138, 23 17 ἔτοιμον] iam perfectum, cui nihil deest σπόγγον] εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυλῶνα P
23 ἄτερον] ἕτερον? εἰς θεραπείαν καλὸν P 25 παρὰ]
ὑπὲρ in archetypo legit qui P recensuit: κρατεῖν αὐτὰ πάντοτε ἐπάνω τοῦ παιδός

οὐκ ἐπὶ πολὺ ὁ κλαυθμὸς αὐτῷ παρατείνει.' καὶ
ταῦτα εἰπὼν τὰ τῆς ἀλώπεκος ἐκείνης ὧτα μαχαίρα
ἀπέτεμεν. ἤνεγκε δὲ γενναίως καὶ τοῦτο ἢ ἀλώπηξ,
(ἵνα) διὰ τὴν τῆς νεκρότητος (ἔμφασιν) ὑποφύγη
5 θάνατον. ἕτερος δὲ τις ἐκεῖσε τὴν διέλευσιν ποιού-
μενος, ἔφη πρὸς τοὺς ἑτέρους· 'κἀγὼ', φησὶν 'ὦ
ἄνδρες, ἠνώτισμαι ὡς εἶπερ τις τοὺς ὀδόντας ἀλγῶν
ἔσται καὶ ὀδυνώμενος, ὀφείλει ἀλώπεκος ἐκβαλεῖν
ὀδόντ(α) καὶ τῷ πάσχοντι ἐπιτιθέναι ὀδόντι, καὶ
10 εὐθὺς τῆς τοῦ πάθους θεραπείας τεύξεται.' οὕτως
οὖν κἀκεῖνος ὁ ἀνὴρ εἰρηκῶς, ἀντίκα λίθον ἀρά-
μενος, πάντας τοὺς τῆς ἀλώπεκος ὀδόντας συνέτρι-
ψεν· κἀκείνη δὲ καὶ ταύτην γενναίως ὑπέμεινε
τὴν τιμωρίαν. καὶ οὕτω διετέλει τὰ ἀλγεινὰ ὑπομέ-
15 νουσα, ἄχρις ὅτου ἕτερός τις ἀνὴρ παρερχόμενος
ἔφη ὡς 'κἀγὼ ἀκήκοα, ὅτιπερ οὖν ἀκεσώδυνου φάρ-
μακον ἢ τῆς ἀλώπεκος χρησιμεύει καρδία, καὶ ὅτι
πάσαις ταῖς νόσοις θεραπευτικόν ἐστίν.' οὕτως οὖν
κἀκεῖνος εἰπὼν, εὐθὺς μάχαιραν σπασάμενος ἐξορύξαι
20 τὴν αὐτῆς ἐπειρᾶτο καρδίαν. κατ' ἐκείνην δὲ τὴν
ῥῶραν ἔτυχεν καὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως διανοιγῆναι·

4 ἵνα et ἔμφασιν adieci 5 τὸν θάνατον? inde a pr.
διά in uersu extremo posita (cod. f. 62^v m.) usque ad u. εἰσέρ-
χεται p. 186, 8 (cod. 63^b in margine superiore) ab alio homine
postea exarata sunt, ut lacuna quam prior librarius reliquerat
expleretur. hic autem pergīt p. 186, 9 (f. 63^v) u. πρὸς τὸ us-
que ad f. 64 versum 5 ab imo margine; inde usque ad libri finem
omnia exarata sunt a librario altero. post ἐφιεμένοις 196, 21
3³/₄ uel 4³/₄ versuum spatium est uacuum διέλευσιν: sic sae-
pissime 6 καγῶ 7 ἠνώτις με ὑπέρτης ἀλγῶν: in-
numeris locis sic peccauit librarius 8 ὀδυνώμενος ἐκβάλ-
λειν 9 cf. 116, 14 ἐπὶ τηθῆναι 10 οὕτος 11 εἰρηκῶς] ὁ corr.
m. sec. in ὦ 13 κἀκήνη γενναίως 14 ἀλγηνὰ 16 ἔφη
ὡς 17 χρησιμέβη 18 νόσαις οὕτος 19 ἐξορύξαι
20 κατεκείνην 21 διανοιγῆναι] i m. sec. corr. in oi

καὶ αὐτίκα ἢ ἀλώπηξ ἐκπηδήσασα πολλῶ τῶ τάχει p. 117
 διὰ τῆς πύλης ἀπέδρασε καὶ τὸν ἐπηρτημένον διέ-
 φυγεν κίνδυνον. Καγὼ δὲ τὰ νῦν ἢ ἀθλία, ὦ βα-
 σιλεῦ, πάντα μὲν τᾶλλα ἄπερ οἱ τοῦ κράτους σου
 μεγιστᾶνες συνεβουλεύσαντο τῇ βασιλείᾳ σου, ἐτοι- 5
 μως ἔχω ὑπομένειν, τὸ δὲ τὴν καρδίαν μου ἔξορυ-
 χθῆναι ὑπενεγκεῖν οὐ δεδύνημαι. θανάτου γὰρ βιαίου
 παραίτιον πέφυκεν.

Ἐπὶ τούτοις οὖν ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
 λέγει τῶ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστηκόσι μεγιστάνοις· 10
 ἄληθῶς ἢ γυνὴ καὶ πρεπόντως φησὶν· οὐ χροὴ γὰρ
 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς καὶ φρενήρεις τὰ παρὰ
 τῶν γυναικῶν σφαλλόμενα ὑπὸ μέμψιν καὶ αἰτίασιν
 τιθέναι. λοιπὸν οὖν οὐδὲ ταύτῃ τῇ γυνῇ τιμωρίας
 καὶ ποίνης προσήκει ἀπόφασις, ἀλλὰ τοῦτο μόνον 15
 δέον ἐπ' αὐτῇ γενέσθαι, ἵνα ἢ αὐτῆς κεφαλὴ ἀπο-
 ξυρισθῆ καὶ ἢ ὄψις αὐτῆς ἀσβόλη περιχρισθῆ, κώδωνά
 τε τοῦ αὐτῆς τραχήλου ἔξαρθήσωσιν, εἶτα καὶ ὄνω
 αὐτὴν ἀντιστρόφως ἐποχεῖσθαι παρασκευάσαντες
 ἀνὰ πᾶσαν θριαμβεύσωσιν τὴν πόλιν, ἔμπροσθεν δὲ 20
 p. 118

1 τάχος m. pr., εἰ supra scripsit m. sec. 2 ἀπέδρα:
 sic recentiores 3 τανῦν 4 κράτου 5 ἔτοιμος 6 ὑπὸ
 μένειν m. pr., εἰ m. sec. mutavit in αι 7 ὑπενεκεῖν

8 παρ' αἰτίον πέφυ^κ, 9 ἀποκρι, 11 ἀλη, πρεπόν^τ et sic feer
 ubique syllaba extrema supplenda: suppleui autem, tum demum
 monito lectore ubi aliquid eius interesse uel dubitari posse uide-
 batur 10 παρεστικῶσι 12 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς
 hoc ordine scriptor ipse protulerit φραινήροις, supra scri-
 ptum est φρονίμους 13 σφαλλόμενα ὑπομέμψιν ἐτίά-
 σιν 14 in hoc scriptore non sum ausus reponere γυναικί sed
 intactum reliqui quod est in codice γυνῇ 15 προσεί^κ in
 margine m. al. ἀποφάναι 16 ἀποξηρισθ' in margine κς'
 18 τοῦ] τὸ m. pr., τῆς m. sec. ἔξαρθήσουσιν 19

ἐποχεῖσθαι παρασκεβάσαν^τ

αὐτῆς δύο συμπεριτρεχόντων κήρυκες, ὁ μὲν εἰς αὐτῆς προπορευόμενος, ὁ δὲ ἕτερος ὀπισθεν ἐπακολουθῶν· οἱ καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν εἰς ἐπήκοον πάντων ὅπερ ἐξειργάσατο ἀτόπημα ἢ γυνή.¹ οὕτως
 5 εἰπόντος τοῦ παιδὸς ἦσθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς λαληθεῖσι, συνεμαρτύρουν δὲ καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἀποδεχόμενοι. καὶ φησι πρὸς τὸν παῖδα ὁ βασιλεὺς·
 ἄριστα, ὦ τέκνον, λελάληκας καὶ συνετῶς τῷ ὄντι ἡμῖν συμβεβούλευκας. γενέσθω λοιπὸν ἐπὶ τῇ γυ-
 10 ναικί, ὅπερ ὁ ἐμὸς υἱὸς ἡμῖν συνεβούλευσεν.² καὶ διεπράχθη ἐπὶ τῇ πονηρᾷ γυναικὶ καὶ σκολιᾷ ὅπερ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῷ πατρὶ περὶ αὐτῆς συνήνεσεν.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπᾳ·
 ἀνακάλυψόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀριδῆλως πα-
 15 ράστησον, πόθεν ἢ τοσαύτη σύνεσις καὶ φιλοσοφία τῷ υἱῷ μου προσεγένετο· μήτοι ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν ἔσχε τὴν λογιότητα ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμελείας σεσόφισται; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Συντίπας λέγει τῷ βασιλεῖ·
 20 ἅμα καὶ γυνῶσις, ὦ βασιλεῦ, ἄνωθεν αὐτῷ ἐν πρώτοις κεχορήγηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τύχη τὸ τῆς γνώσεως προτέρημα, ὥς σὺ μὲν ἔφησ, πεπλούτηκεν· ἔπειτα δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐμῆς

1 συμπεριτρεχόντων κήρυκες ego: σὺν περιτρέχον^τ κήρυκες cod. uolebat librarius συμπεριτρέγοντες nominatio absoluto; melius quidem dixisset συμπεριτρέχωσι 3 οἱ] εἰ cod. βοᾶν 4 ἐξήργασατο οὗτος 5 ἦσθη] ἴσθη cod.

τῆς λαληθῆσι m. pr., corr. m. sec. 9 συν βεβούλευ^κ γινέσθω

8. 12 τὸ 14 μοι] μ cod. 16 προσεγένετο^τ μη cf. ad 119, 14. per compendium aliquotiens scriptum est quod et γένεσις et γέννησις legi potest, aliquotiens diserte γέννησις 21 πρώτ κεχορήγηται αὕτη 22 σὺ] σοὶ cod. μὲν] ἀκμήν i. e. ἄρτι? γε?

πάντως ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς τὸ ἐν γνώσει ἀπα-
ράμιλλον ἔσχηκε. πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου p. 119
διηγήσεως, ὧ βασιλεῦ, ἄκουσον. ὁ δὲ βασιλεὺς
ῥάσων, φησὶν ὧ βουλὴν σοφώτατε Συντίπα. ὁ
δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξηγήσεως ἀπήρξατο. 5

Ἐπιμελείας τις ἦν ἐν τοῖς ἔκπαλαι χρόνοις. ὅς δὴ
καὶ πλείστους ἐφ' ἑαυτὸν φιλοσόφους ἐπλούτει. ὧν
ὁ εἷς ἐτύγχανεν τῶν ἄλλων μᾶλλον διαφορώτατος.
ἦν δὲ ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τις ἕτερος ἀνὴρ τὴν
ἀστροθεάμονα τέχνην ἄκρως ἐξησκημένος. τῷ γοῦν 10
πρωτεύοντι ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως φιλοσόφῳ υἱὸς
γεννᾶται. περὶ οὗ καὶ τῷ βασιλεῖ ἀνηγγέλθη. ὁ δὲ
βασιλεὺς εὐθύς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο. καὶ
οὗτος περὶ τοῦ τεχθέντος τῷ φιλοσόφῳ παιδὸς πρό-
τερον μεμαθηκώς, ἐξήτασεν περὶ τῆς αὐτοῦ τύχης, 15
καὶ τῷ βασιλεῖ δεδήλωκεν ὡς ὁ παῖς οὗτος, ὧ δέ-
σποτα, ἐξ ὧν με οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι διδάσκουσι,
τὴν τῶν ληστῶν καὶ κακούργων πονηρίαν κέκτηται.
καὶ ἐπὶ μακροὺς βιοτεύσει τοὺς χρόνους. ἀλλὰ καὶ
κατ' αὐτὴν τὴν τρισκαιδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς 20
p. 120

1 ἀπαράμιλλον 4 βου^λ σοφώτατε 5 τιαῦτης
6 δὴ] δὲ *cod.* 7 πλῆστους ἐφ' ἑαυτὸν *i. e.* παρ' ἑαυτῷ
ἐπλούτει *cf. p. 182, 23* 8 μάλον *cod. cf. 12, 11, 186, 20*
διαφορώτατος *cod.* διαφορώτερος? μειζότερος *λίαν P* 10 ἄκρος

ἐξ ἰσκημένος 14 οὗτος] τοῦ *cod.*; *nolui tamen scribere τοῦ-*
τον .. μεμαθηκότα (15) cum propter subiectum l. 15.16. importune
mutatum, tum quod u. περὶ τ. τ. τ. φ. π. πρότερον μεμαθηκότα non
solum abundarent, sed inepte addita essent. poterat quidem post
*παιδὸς intercidisse ἠρώτησεν. ὁ δὲ 12.16 τῷ] τὸ *cod.* 15 με-*

μαθη^κ ἐξέτασεν *P* 18 κέκτηται *iam nunc in se habet laten-*
tem, ut non oporteat scribi κεκτίσεται 19 βιωτεύ 20 κταυτὴν
τρεις καὶ δεκαεταίαν. *debebant quidem omnia illa uocabula*
composita quorum posterior pars est ἔτος exire in ἔτεια, sed
exiunt in ετία. alia est ratio u. ἀτυχία et similia

μεγίστην κακουργίαν καὶ κλοπὴν διαπράξεται.' τού-
των δὲ οὕτως παρὰ τοῦ ἀστρολόγου ῥηθέντων, λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ τεχθέντος πατήρ· 'πάντα ἤδη
φιλαλήθως τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς τύχης τοῦ τεχθέντος
5 παιδὸς ἐγνώρισας;' ὁ δὲ 'ναί', φησὶν 'ὦ φιλόσοφε,
ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ παιδὸς ἐξετάσας καὶ συζητήσας
εὔρον ὅτιπερ ληστής γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλε-
πώτατος καὶ ὀλεθριώτατος.' ὑπολαβὼν δὲ ὁ φιλό-
σοφος λέγει τῷ βασιλεῖ· 'ἔγωγε λοιπὸν τὸν ἐμὸν
10 παῖδα ῥυθμίσω καὶ ἐκπαιδέσω τοῦ μή τινα αὐτὸν
τοιαύτην προᾶξιν νενοηκέναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀπη-
γορευμένων αὐτὸν πρακτέων ἀπέχεσθαι, τῶν δὲ
ἀγαθῶν καὶ ἀξιεπαίων ἀντέχεσθαι.' ὁ μέντοι γεν-
νηθεὶς παῖς ὀκτῶ μῆνας τῆς ἡλικίας ἀμείψας, τοῦ
15 μητροῦ μαζοῦ εὐθύς ἀποτέμνεται. τοῦτον δὲ μετὰ
ταῦτα ὁ πατήρ ἐντὸς οἰκίσκου τινὸς ἐγκατακλείει,
καὶ ἤρξατο αὐτὸν διὰ τινῶν ἀπαλῶν καὶ λυσιτελῶν
ἐδεσμάτων ἐκτρέφειν τε καὶ ἀνατρέφειν, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αὐτὸν ἀρετὴν ἐκδιδάσκειν καὶ
20 σεμνότητα. καὶ οὕτω σὺν ἀκριβείᾳ τὸν υἱὸν ἀν-
έτρεφεν· οὐκ εἶα τινὰ τὸ παράπαν πρὸς αὐτὸν
εἰσέρχεσθαι, οὐδὲ ἔξωθεν τοῦ οἴκου τὸν παῖδα

1 κλοπὴν   διαπράξεται *cod.*, *quod quidem ferri po-*
terat   2 οὕτως] οὗτος *cod.*   8 ὁ λειθριώτατος   9 ἔγω
σε   10 ῥιθμύ^σ   11 τι αὐτήν   νενοηκέναι *scripsi*: νενο-
σηκέναι *cod.* *quamquam u. νοσεῖν scriptoribus recentissimis si*
quod aliud est in deliciis. uide St. Th. 5, 1567 D. ἐπιθυμίαν
νοσεῖν praeter Choricium Malalas quoque dixit   τὸν ἀπη-
γορευμένον   12 πρακταίων *cod.*; πρακτέων *i. e. γ. πρά-*
ξων   13 μέντι   14 ὁ κτώμη^ν   15 του^τ   16 νὸς *euanuit*
ἐν κατακλείει   17 ἀπαλλῶν   18 ἐκτρέφην καὶ ἀνατρέφην^τ
20 οὕτο συνακριβία   21 οὐ κεία *cod.*: οὐδ' εἶα?   22
του] τίς *cod.*; *an τῆς οἰκίας?*

προέρχεσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν πονηρῶν τοῦ ἀνθρώ-
 πίνου βίου πράξεων γνώριμόν τι τούτῳ καθίστατο
 συνόλως. καὶ οὕτως ὁ παῖς ἀνατρεφόμενος τῆς p. 121
 πεντεκαίδεκάτους ἡλικίας ἤψατο. εἶτά φησι πρὸς
 αὐτὸν ὁ τούτου πατήρ· 'αὔριον, ὦ τέκνον, πρὸς 5
 τὸν βασιλέα πορεύσομαι καὶ σὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἀπαγα-
 γεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι, ὡς ἂν χαίρειν αὐτῷ
 προσφθέγγῃ καὶ ὡς δέον τούτῳ προσομιλήσῃς μετὰ
 γε τὴν συνήθη καὶ δουλοπρεπῆ προσκύνησιν. οὕτω
 μὲν (οὔν) ὁ φιλόσοφος τῷ ἑαυτοῦ νίῳ ἔλεγε. καὶ 10
 ἦν τοῦτον ἄκρως τῆς διδασκαλίας ἐκπαιδεύσας, ἅτε
 σπεύδων ψευδῆ (ἐνδείξασθαι τὴν τοῦ ἀστρολόγου
 μαντείαν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας ὅτι αὐτὸν ὁ) πατήρ
 εἰς τὸν βασιλέα εἰσαγαγεῖν βούλεται, ἡγωνία μᾶλλον
 ἐπὶ τῇ ἀκούσει, καὶ λογισμῷ συνεστρέφετο λέγων 15

3 οὕτως τὴν πεντεκαίδεκα τοῦ ἔτους ἡλικίας *cod.*:
malui scribere τῆς πεντεκαίδεκάτους ἡλικίας quam τῆς τοῦ
πεντεκαίδεκάτου ἔτους ἡλικίας 4 εἶτα *semper* 7 αὐτὸ

8 δέον. *uidetur librarius uoluisse δέοντα τοῦτο προ-*
σομηλῆ 9 *bibliopegae culpa folii 63^r uersus ultimus paucis*
apicibus exceptis totus, paenultimi pars inferior, folii 63^v uer-
sus primi pars superior interciderunt. quae e uestigiis cognosci
possunt litterae, eas adscripsi integras, quae perierunt, uncis
inclusi. notandum tamen in priore uersu praeterea accentuum
partem esse seruatam. haec igitur in codice leguntur: (οὔ)τ(ο)
(μ)ἐν(ὁ) φιλόσοφος τ(ῷ ἑαυτοῦ νίῳ) ἔλεγε | καὶ ἦν τοῦ(τον)
ἄκρως τῆς διδασκαλείας ἐκπαιδεύσ(ας) ἅτε σπεύδων ψευδ(ῆ)
 | . . . . . | δὲ (δὲ *incertum est*) πατήρ εἰς τὸν βασιλ(έα) εἰσα-
 γαγεῖν βουλέ [*i. e.* βούλε] ἡγον(ία) μαλλ(ον) ἐπιτιακουσ̄ καὶ

λογισ̄ συνεστρεφέ [*i. e.* συνεστρέφε] λέγων 10 οὔν *adieci*
ex P quae inde a uu. καὶ ἦν usque ad μαντείαν le-
guntur non uidentur a libri auctore profecta; absunt etiam a P

11 ἄκρως, ἄκρον *i. e.* εἰς ἄκρον τὴν διδασκαλίαν
 ut 183, 10? 12 ἐνδείξασθαι . . ὁ (13) *supplevi* 14 *cf.*

ὡς ὀυδὲ ἄλλοτε τὸν βασιλέα τεθέαμαι, καὶ νῦν ὁ
 ἐμὸς πατήρ εἰς αὐτὸν εἰσαγαγεῖν με βούλεται. χρῆ
 (δὴ) κάμῃ μυρεψικὰ καὶ ἀρωματικὰ εἶδη αὐτῶ προσ-
 ενεγκεῖν καὶ τι ἕτερον, καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ ὡς τὸ
 5 εἰκὸς ἐγκωμιάσαι. πλὴν ἄλλ' ἐρυθριῶ τοιαῦτά τινα
 εἶδη ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι. ἐπίσταμαι
 οὖν ὅμως τί με δεῖ πεποιηκέναι. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 ἐξέρχεται λάθρα τῆς πατρῶας οἰκίας καὶ εἰσέρχεται
 πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως παλάτιον. εἶτα διορυγὴν τινα
 10 κατὰ κλέπτας ἐν τῷ τούτου τοίχῳ ποιησάμενος,
 εἰσέδν τὰ βασιλεία ἕως αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶ-
 νος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς ἔξυπνος γενόμενος
 ἀθρόον αὐτὸν ἐωράκει, καὶ τῇ αὐτοῦ θεᾷ δειλία
 συνεσχέθη. καὶ θροοούμενος τὰ μέγιστα ἔλεγε καθ'
 15 ἑαυτὸν οὕτως, ὡς ἔει μὴ ἐπὶ πλεῖστον οὗτος ἐφ'
 p. 122 ἑαυτῷ τὸ θάρσος ἐκέκτητο, οὐκ ἂν οὕτως ἄωρὶ τῶν
 νυκτῶν τῆς ἐνθάδε κατετόλμησεν εἰσελεύσεως· καὶ
 εἶπερ αὐτῷ ἀντικαταστῆναι πειράσομαι, ἴσως ἀνελεῖν
 ἐπιχειρήσει με. ταῦτ' οὖν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος συλ-
 20 λογισάμενος καὶ μᾶλλον ἡσυχάσας, παραχωρεῖ τῷ
 νέῳ [τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως] τοῦ εἰληφέναι τῶν
 εἰδῶν εἴ τι καὶ βούλοιο. ὅς καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας,
 τῶν ταύτῃ κειμένων βασιλικῶν ἤψατο ὑφασμάτων,

1 οὐδὲν ἄλλο τὸν *cod.*; οὐδένα ἄλλον *propter u.* αὐτόν
 (2) *scribi non potuit.* οὐδέποτε P 2 *post χρῆ addendum* δὴ
uel οὖν uel τοίνυν 3 κάμῃ αὐτόν προσσενεγκῆ
 4 ὡς] ὅς *cod.* 5 ἐγκωμιάσαι ἄλλετριθριῶ τοῖ αὐτά 6
 εἶδη *ut saepe* 7 ὅμος δὴ καὶ τῇ? ἐπὶ οὔσῃ
 8 οἰκείας 9 *a uerbo* πρὸς *manus prima loco consueto pagi-*
nam incipit: quae leguntur inde a uu. (δὲ) πατήρ εἰς τὸν (185,
 13) *ab manu altera in superiore margine litteris minutis postea*
adscripta sunt διορυγὴν] Lob. Phr. 231 11 εἰσέδν τὰ
noli corrigere, 187, 25 14 θροοούμενος] *cf.* 177, 16 18 ἀντι-
 παραστῆναι P 20 μᾶλλον *cf.* 129, 10; 12, 11 *ipsum caue*
mites 21 τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως *deleui*

καί τινα τούτων σινδόνα ἐξείλκυσε πολλοῦ γε τιμίαν.
 ἦν δὴ καὶ μόνην ἀναλαβὼν τῶν ἀνακτόρων τε ἐξελ-
 θὼν ἀπήει πόρρωθεν. τὴν μέντοι σινδόνα εὐθύς
 ἀπεμπόλησε καὶ τῆς τιμῆς μυρρίνης ἀρώματα καὶ
 ἕτερα μυρεψικὰ δαψιλῶς εἶδη ὠνήσατο. ὁ μέντοι 5
 βασιλεὺς οὐδενὶ τὴν τοῦ νέου νυκτερινὴν τὸ παρά-
 παν ἐπιστάσιαν ἐγνώρισεν. ἔωθεν οὖν ὁ φιλόσοφος
 τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παραλαβὼν, πρὸς τὸν βασιλέα
 πορεύεται. καὶ εἰσελθόντες, ἐπὶ τὴν γῆν αὐτὸν
 προσεκύνησαν. καὶ εὐθύς ὁ παῖς τὰ ἐωνημένα 10
 εὐώδη ἐκείνα καὶ τερπνότατα εἶδη τῷ ἄνακτι προσ-
 ἤνεγκε καὶ δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς τοῦτον ἐγ-
 κωμιάζειν ἀπήρξατο. ἔφη δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος πρὸς
 αὐτόν· 'βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοῦ, ὡς
 ὄρας, τῷ κράτει σου τουτονί μου τὸν παῖδα παρέ- 15
 στησα. ὃν ὁ σὸς ἀστρολόγος περὶ αὐτὴν τὴν τρισ-
 καιδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς ληστρικῆς ἐργασίας
 μέλλειν κατάρξασθαι προηγόρευσε. καὶ ἰδοῦ νῦν
 πεντεκαιδεκαέτης γέγονε καὶ οὐδαμῶς κλοπὴν ἐξειρ-
 γάσατο. τοίνυν ψευδῆς ὁ ἀστρολόγος ἤδη πεφώρα- 20
 ται, καὶ αἱ τούτου προρρήσεις ληρώδεις ἀπεφάνθη-
 σαν.' ὁ δὲ βασιλεὺς περιέργως τῇ ὄψει τοῦ νεανίσκου
 ἐνατενίσας, ἐπεγνώκει αὐτόν, ὡς οὗτός ἐστιν ὁ τὴν
 διορυγὴν τῇ νυκτὶ ἐργασάμενος κλέπτῃς καὶ τολ-
 μηρῶς εἰσδύς τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἐν τῷ κοιτῶνι 25
 αὐτοῦ κλοπὴν ποιησάμενος. καὶ ὑπολαβὼν, 'οὗτός
 ἐστιν' ἔφη 'ὁ κατὰ τῆς βασιλείας μου εἰσεληλυθὼς
 κλέπτῃς.' καὶ ἐπιστάθη μᾶλλον ἐπ' αὐτῷ ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου προαγόρευσις. Ἐκ ταύτης μου τῆς διη-

5. 6 *de conlocatione* u. 149, 26   6 οὐδὲν   9 ἐπὶ *i. e.* ἕως
 εἰς   18 μέλλειν *cf.* 140, 1   20 τοίνυν] *cf.* 138, 27   23
 αὐτός P   24 ἐν τῇ?   27 μου *non est in P*   *cf.* 123, 11

γήσεως γνῶθι, ὡς κράτιστε βασιλεῦ, ὡς ἐκάστου τῆ
 γεννήσει ἰδία τις ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐ-
 P. 124 τυχίας (ἢ ἀτυχίας). ὥσπερ ἐν μὲν τῆ τοῦ σοῦ υἱοῦ
 γεννήσει ἐσύστερον ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα καὶ
 5 ἐπαινετὰ καὶ εὐτυχίας ἀνάμεστα, ἐν δὲ τῆ γεννήσει
 τοῦ τεχθέντος παιδὸς τῷ φιλοσόφῳ τοῦ βασιλέως
 ἐκείνου, περὶ οὗ προδιελαβόμεν σοι, ἀπέβη τὰ
 ἄχρηστα καὶ φευκτέα καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀτυχίας
 πεπληρωμένα. ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συν-
 10 τίπα διηγησαμένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
 ἑαυτοῦ παῖδα· ἴφρασον μοι, περιπόθητον τέκνον,
 πῶς ἄρα καὶ ὁποῖῳ τρόπῳ ὁ σὸς μυσταγωγὸς Συν-
 τίπας τὴν τοσαύτην σε φιλοσοφίαν ἐξεδίδαξεν; ὁ
 δὲ παῖς τῷ πατρὶ ἀπεκρίνατο· ἔπειδήπερ εἰσέτι,
 15 ὡ δέσποτα, περὶ τούτου μαθεῖν σὺ ζητεῖς, γνωρίζω
 αὐθις τῷ κράτει σου, ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ
 ἐμὸς διδάσκαλος καὶ εἰς τὸν αὐτοῦ οἶκον ἀπαγαγὼν,
 P. 125 εὐθύς οἰκίσκον νεωστὶ μοι ἐδείματο, καὶ τοῦτον
 ἔσωθεν κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κατα-
 20 γλαῖσας, πάντα ὅσα ἐκδιδάξαι με ἔδει ἐν τοῖς τοῦ
 οἴκου τοίχοις ἀνιστόρησε καὶ γράμμασι διεστίξατό
 τε καὶ ἀκριβῶς ἀνετάξατο. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐν τοῖςδε
 ἀνεξωγράφησεν. ἐνεχάραξε δὲ τοῖς αὐτοῖς τοίχοις
 25 ἐν καλλωπίσμασι καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς τε σοφίας
 (καὶ) τῆς γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὦν τὸ
 πρῶτον κεφάλαιον περὶ σκαιοῦ τε καὶ λαιδόρου

2, 3, 4, 5 cf. 182, 21   3 ἢ ἀτυχίας adiecti, cf. 123, 16
 12 ποῖῳ P. non raro sermo uolgaris in locum pron. interr. di-
 recti substituit indirectum idque praesertim in altero membro
 14 εἰ σέ τι   16 ἀπὸ etiam P   22 συνετάξατο P. u. ἀνα-
 τάττεσθαι sic adhibuerunt Lucas (initio euang.) aliique scri-
 ptiores recentiores   24 αὐτοῦ?   26 καὶ adiecti

παρεισάγει ἀνδρὸς, ὃς μεταξὺ δύο τινῶν εἴτε ὁμαιμό-
 νων εἴτε προσφιλῶν διενέξεις τε καὶ διαμάχας ἀναρ-
 ριπίζει. τὸ δεύτερον περὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς παρίστη-
 σιν, ὃς πολλὴν τῷ ἑαυτοῦ προσφιλεῖ ἐμποιεῖ τὴν
 ὠφέλειαν. τὸ τρίτον περὶ δολιόφρονος ἀνδρὸς εἰς- 5
 ηγεῖται, ὃς οὐκ ἐπινυστάζειν οἶδε πώποτε τοῖς κα-
 κοῖς, δόλους καὶ σκαιωρίας κατὰ τοῦ ἐτέρου συρ-
 ράπτων, ἐκείνου μὴ εἰδότος. τὸ τέταρτον περὶ ἀνδρὸς
 ἐστὶν ἀπρεπῶς ἐτέρῳ προσονειδίζοντος τὴν ἐκείνου
 τῷ σώματι ἐνυπάρχουσαν ἐκ λέπρας ἴσως ἀσχημο- 10
 σύνην τινὰ ἢ ἕτερόν τι τοιούδε. τὸ πέμπτον, περὶ
 τοῦ μὴ δεῖν ἀποφαίνεσθαι τινα περὶ τινος πράγμα-
 τος ἢ κατηγορίας, πρὶν ἢ τὴν ταύτης βεβαιωθεῖν
 ἀλήθειαν. τὸ ἕκτον κεφάλαιον περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα p. 126
 ἐπὶ ἄφρονι ἀνδρὶ καὶ ἰδιωτικῶς ἔχοντι πεποιθέναι. 15
 τὸ ἕβδομον κεφάλαιον περὶ φθονεροῦ ἀνδρὸς ἐκδι-
 δάσκει, ζηλοτύπως πρὸς ἐτέρους ἄνδρας ἔχοντα διὰ
 τὸ ἐκείνους χρηστοῦ τινος ἐπαπολαύειν ἢ ἀξιεπαίνου
 τινὸς προτερήματος ἐν μετουσίᾳ τυγχάνειν· ὃς δὴ
 καὶ βασκαίνων ἐκείνοις ἀνιᾶται μὲν καθ' ἑαυτὸν καὶ 20
 φθόνῳ τήκεται, τοὺς δέ γε φθονουμένους κατ' οὐ-
 δένα τρόπον ἐντεῦθεν λυμαίνεται. τὸ ὄγδοον κεφά-
 λαιον πέφυκε περὶ τοῦ δεῖν τινα πάντας ἀγαπᾶν
 καὶ μηδαμῶς τῷ ποιήσαντι κακὸν ἀποδιδόναι τὰ

1 παρεισάγει *vocabulum recentioribus satis usitatum, iam nihil est nisi exponit, cum proprie fuerit inducit siue homines docentes siue exempla docentia* 2 διένεξις *i. e. διαφορὰ discordia* 6 οἶδε] *u. 15, 6* 12 *in u. πράγματος desinit m. pr. in uersu extremo; a uu. ἢ κατηγορίας uersum incipit m. alt.*

13 βεβαιωθείν 14 μὴ ^δτινὰ 15 ἰδιοτι ^κ 16 ἕβδομον
 17 ζηλοτύπως 18 χριστοῦ τινὰ ἐπάπ. ἢ ἀξιέπ. 19 ὡς
 21 τίκεται 22 λυμενε ^{αι τ} *m. pr.* 23 τινὰς παν ^τ ἀγα ^π
 24 τὸ (*add. m. alt. l. ν*) τὸν ποιήσαντα *cod.*; *scripsi τῷ*

ὅμοια. τὸ ἔννατον κεφάλαιον παρίστησιν ὅτι χρὴ καθὼς τις θέλει ἵνα ποιῇ αὐτῷ ἕτερος, καὶ αὐτὸν ἐκείνῳ ποιεῖν ὁμοίως. τὸ δὲ δέκατον κεφάλαιον δη-
 p. 127 λοῖ περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα φιλιουῖσθαι καὶ ἀδελφο-
 5 ποιεῖν τοῖς ἀσεβῶς τῶν πράξεων καὶ τυραννικῶς ἔχουσι καὶ ἀδικίαις καὶ πλεονεξίαις χρωμένοις.

Ταῦτα οὕτως ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐνη-
 χηθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους ἀναπέμπει,
 καὶ τῷ Συντίπα διετέλει ἐγκωμιάζων· οὐ μὴν ἀλλὰ
 10 καὶ δώροισ τὸν ἄνδρα φιλοτίμοις ἐδεξιοῦτο. εἶτα λέγει πρὸς τὸν παῖδα οὕτως· τέκνον ποθεινότατον, ἄρα γε τὰ συμβαίνοντά τινι ἐξ εἰμαρμένης τύχης συμβαίνειν εἰώθασιν; ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ·
 'τοῦτο μὲν οὕτως ἔχειν, ὃ δέσποτα, πολλοὶ τῶν
 15 ἀνθρώπων οἴονται· πλὴν τὸ αἴτιον τῶν συμβαινόντων λυπηρῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γίνεται μοχθηρίας. οὐ γὰρ δικαίως χρωῶνται ταῖς πράξεσιν, ἀλλὰ σκολιῶς καὶ ἀδίκως. ἔθος γάρ ἐστιν αὐτοῖς, ὅταν τινὲ τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν ἐντυγχάνωσι, τῷ
 20 τὰ χρηστὰ καὶ δέοντα καὶ λυσιτελεῖ συμβουλεύοντι, εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ τιμῆς διαπρέπων ὁ τοι-

ποιήσαντι, *ut est in P* τῷ κακῶς ποιήσαντι 1 χρεὶ κα-

θῶς 3 ποιῆν δειλ' 4 τοῦ μὴ τινὰ 5 τυραννὶ

7 14. οὕτως 7 ἐνήχη εὐχαριστηρίους τὸ 9 τὸ συντίπα
 ἐγκωμιάζον 10 *ne corrigas* φιλοτίμως: 127, 6 11

distinxi ut est in P. codex: παῖδα. οὕτως, τ. π., ἄρα γε
 12 σὺν βένοντα ἠμαρμένης 13 συμβένειν εἰ εἰώθασιν
 τὸ (*mutatum a m. alt. in τῷ*) βασιλ': *hoc autem modo fere omnes u. βασιλεύς casus exprimuntur* 15 οἴονται 20 τα-
 χρηστὰ λυσιτελεῖ 21 εἰμὲ πλουτοκομῶν *cod.*; *significatur diuitias colens* τιμῆς *est genetivus qui dicitur relationis (u. Krügeri Gr. 47, 26, 9); sed nescio an mutandus sit in dativum* τιμαῖς διαπρέπων ὅτι οὗτος

οὗτος ὑπάρχει, περιφρονεῖν μᾶλλον αὐτὸν καὶ ὡς
ιδιωτικὸν παρορᾶν καὶ μὴ ἓνα τοῦτον ἡγεῖσθαι τῶν p. 128
φιλοσόφων· διὸ οὐδὲ τὸ οὖς τοῖς ἐκείνου λόγοις τὸ
παράπαν ὑποκλίνουσιν. εἰ δέ τις κατὰ τὸν βίον
εὐπραγῶν εἶη καὶ εὐθηνούμενος καὶ τιμῆς παρὰ 5
πάντων ἀξιούμενος, σοφίας δὲ καὶ συνέσεως παντε-
λῶς ἀπεστέρηται, ἐκείνῳ μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι προσ-
ανέχουσι, κἂν ιδιωτικῶς τοῦ νοῦς ἔχει. οὐ καλῶς
τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κακο-
τρόπως. Αὐθις οὖν ὁ βασιλεὺς τὸν υἱὸν ἐπερωτᾷ· 10
‘τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει;’ ὁ δὲ παῖς ‘τῷ
συνετῷ’ φησὶ ‘καὶ ἐχέφρονι, ὡς ἂν ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ὑπήκοον καλῶς διακυβερνᾶται, καὶ μηδὲν τι ἄδικον p. 129
ὑπό τινος συγχωρῆται γίνεσθαι, μηδ’ αὖ ὁ βασι-
λεύων πρὸ τοῦ τὴν ἀλήθειαν εὐνόμως βεβαιοῦσθαι 15
καταδίκη τινὰ καθυποβάλλη, καὶ ὅπως τοῖς μὲν εὐ-
θέσι καὶ ἀγαθοῖς ἀγαθὰ ἀποδιδῶ, τοῖς δὲ σκαιοῖς
καὶ κακοτρόποις τὰ ἀναλογοῦντα λυπηρὰ, τὸν τε
τοῦ θεοῦ φόβον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχη καὶ μηδὲν τοῦ
δικαίου λογίζηται προτιμώτερον.’ Ἐφη δὲ πάλιν ὁ 20
βασιλεὺς τῷ υἱῷ· ‘ποία βασιλεία, ὧ τέκνον, ἀσφα-
λεστέρα καθέστηκε;’ καὶ φησιν ὁ παῖς· ‘ἢ τὸν θεὸν

2 ἰδιότικόν ἓνα ἡγήσθαι 3 φιλοσόφον *m. pr.*,
corr. m. pr. οὖς ἐκεῖ 5 εὐθηνούμενος ^μτι (*quae
non est sigla syllabae ων*) 7 μάλιστα P 8 ἔχη?? οὐκ-
οὔν? 9 δρῶντες? *confer P* 10 ἐπερωτᾷ· τίνη *cod.*,
ἐπηρώτα P 13 διακυβερνᾶ ^τμη ^δτί 14 ὑπό τινος οὐν
χωρῆται 16 κ(α)ταδι ^κτι ^νκαθυποβάλλει. *cod. coniunctivus
modus aptus est a uu.* ὡς ἂν μὴ 17 ἀποδίδωσι *cod.*; *an*
ἀποδώσει? 18 ἀναλιγοῦντα λοιπηρᾶ. τόν ^τ 19 ἔχειν
21 ποῖα ^{τρ}ἀσφαλές καθέστηκε *cod.*, ἀσφαλεστέρα ἐγένετο P

εὐλαβουμένη καὶ τὸ δίκαιον μεταδιώκουσα, ἣτις καὶ
 τοὺς πένητας οἰκτεῖρει καὶ τοὺς κακῶς ἔχοντας τῶν
 ὑπηκόων καὶ βιωτικαῖς περιπετείαις πιεζομένους
 ἀνακτᾶται καὶ εὐεργετεῖ. Ὁ βασιλεὺς ἔφη· 'καὶ
 5 ὅποια δὴ τῇ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι ἐπιτέρπονται';
 P. 130 ὁ δὲ παῖς 'τῇ ἐκ θείας προνοίας γεγεννημένη' φησί
 'καὶ τῇ δικαίως πολιτενομένη καὶ πάσης ἀγαθοεργ-
 γίας πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀντεχομένη.' Αὐθις δὲ
 ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐπυνθάνετο· 'ἄρα γε,
 10 ὦ τέκνον, ἢ σοφιστεία τῶν φιλοσόφων τῆς τῶν
 ἐτέρων περιγίνεται πανουργίας; ὁ δὲ υἱὸς ἔφη τῷ
 βασιλεῖ· 'σφόδρα τῆς πανουργίας ἢ γνῶσις περι-
 γίνεται καὶ ἐφ' ἅπασιν αὐτῆς ὑπερτερεῖν δύναται,
 ἄτε τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς ἀσφαλῶς διακρι-
 15 νουσα καὶ τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιροῦσα.
 ἢ γὰρ ἐνυπάρχουσά τισι πανουργία οὐ συνέσεως
 καὶ σοφίας καθέστηκεν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ
 προθέσεως καὶ φρονήσεως.' Ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν
 ἐπερωτᾷ· 'τίνας χάριν οὐκ αἰδοῦνται τινα τὸ παρὰ-
 20 παν οἱ φιλόσοφοι, ἀλλ' ἰταμῶς τὴν αὐτῶν διδασκα-
 λίαν τοῖς πᾶσι προτείνονται; ὁ δὲ παῖς ὑπολαβὼν
 ἔφη· 'τούτου χάριν, βασιλεῦ, τὸ ἀναιδὲς ἔχουσιν,
 ἐφ' ᾧ διδάσκειν πάντας ἐπιποθοῦσι καὶ μάλιστα
 τοὺς συνετωτέρους καὶ τῆς σοφίας ἐφιεμένους.'

1 εὐλαβομένη ἢ τις 2 οἰκτῆρας 3 ὑποκόων

βιοτι^κ περὶ πετῖαις πιεζομένοις ἀνακτά τε καὶ εὐεργετῖ 5
 ὅποια. cf. 188, 12 τὴν βασιλ' 6 θεία προνοία 7
 ἀγαθοεργίας 8 ἀντεχομένοις 13 ἐφ' ἅπασιν αὐτοῖς
 15 τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιροῦσα scripsi: τραφεῖσα
 καλῶς τὰ ἐναντία διεροῦσα cod. cf. 130, 8 17 καθέστη-
 κεν (nata) est (ex) 19 ἐπερωτᾷ 20 ἄλλιτ. 23 ἐφ' ᾧ
 cum indicatio hic scriptor coniunxit ut exprimeret i. q. pro-
 pterea quod ἐπιποθοῦσι scripsi: ἐπεῖ ποθοῦσι cod. διότι
 ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας P μάλιστα 24 συνετοτεροὺς

'Τίνες οὖν' φησὶν ὁ βασιλεύς 'ὑπάρχουσιν οἱ παρὰ p. 131
 τῶν φιλοσόφων μισούμενοι; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 'πάντες ὅσοι μὴ γνώμη εὐθυτάτη τὴν τούτων δι-
 δασκαλίαν προσίενται, ἀλλὰ τοὺς αὐτῶν ἐλέγχους
 πικρῶς ὑποφέρουσιν, ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες.' 5
 Καὶ ὁ βασιλεύς πάλιν ἔφη· 'ποῖος θησαυρὸς τῶν
 ἄλλων ἐστὶν κρείσσων; ὑπολαβὼν ὁ υἱὸς αὐτῷ
 λέγει· 'ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων.' Ὁ βασιλεύς λέγει·
 'τίνας χρήζει κατὰ τῶν ἀντιπάλων; ὁ δὲ παῖς 'τῆς
 ἐπὶ τῷ θεῷ' φησὶ 'πεποιθήσεως.' Ὁ βασιλεύς λέγει· 10
 'τίς τῷ ὄντι πλουσιώτατος πέφυκεν; ὁ δὲ παῖς ἔφη·
 'ὅς πέποιθεν ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀγαθοεργίαν κέκτη-
 ται.' Ὁ βασιλεύς εἶπεν· 'ποῖός ἐστιν ὁ τὴν κρείτ-
 τωνα κεκτημένος ἀνάπαυσιν; ὁ παῖς ἔφη· 'ὁ μὴ βα-
 σκαίνων τινί, καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος ἕτερον 15
 δὲ μὴ κατακρίνων.' Ὁ βασιλεύς εἶπεν· 'τίς ἄφρων
 ὄντως τυγχάνει; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ὁ μὴ συνιῶν τὸ p. 132
 ἑαυτοῦ παράπτωμα καὶ μὴ πειθόμενος τῷ τὰ χρηστὰ
 αὐτῷ συμβουλεύοντι.' Ὁ βασιλεύς λέγει· 'τίς τῶν
 ἀνθρώπων ἀρίστην ἔχει καὶ φιλικὴν τὴν διάθεσιν; 20
 ὁ δὲ παῖς· 'ὁ μὴ τινα τὸ παράπαν ἀνιῶν, μηδὲ
 ζηλοτύπως πρὸς τινα διακείμενος.' Ὁ βασιλεύς εἶπεν·
 'ποῖος λογισμὸς τῷ θεῷ καθέστηκε βδελυκτός; ὁ δὲ
 υἱὸς αὐτοῦ ἔφη· 'ὅς ἐστὶν ὑπερήφανος καὶ ἀλαζών.

5 πικρὸς *in margine κη'* προσκρούονται 7 ὑπο-
 λαβῶν] *non oportet addi δ'* 9 χρήζει] *opus est?* χρή-
 ζει τις? 10 πεποιθήσεως 11 τὸ πλουσιό-

12 κέκτηται 13 ποῖός ἐστιν κρείττονα *cod., cf.*
 129, 10 14 βασκαίνων *aliter P 131, 17* 15 ἕτερον
poli mutare 16 ἄφρον ὄντος 17 συνιῶν *i. e. συνιείς*
 19 αὐτὸ συμβουλέβοντι 20 ἔχη φιλικωτάτην? *διά-*
θεσιν] add. τῆς ἀγάπης P: ἔχει καλὴν καὶ φιλικὴν τὴν
διάθεσιν τῆς ἀγάπης 21 ἀνύων *cod. λυπήσας P*
 24 αὐτῷ?

ἀλλὰ μὴν μεμίσηται αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη καὶ λόγων
 ἀπρεπῶν ἀδολεσχία. ὁ βασιλεὺς λέγει· 'ποία τῶν
 αἰσχροῶν πράξεων πλέα τῆ ἀμαρτία περιβάλλει τὸν
 5 χρώμενον; ὁ νέος ἔφη· 'φθόνος καὶ ψευδομαρτυ-
 ρία, ἀπληστία τε καὶ πλεονεξία, καὶ τὸ πορεύεσθαι
 τινα ὀπίσω τῶν αὐτοῦ θελημάτων διὰ τὸ μήτε τὸν
 θεὸν φοβεῖσθαι μήτε ἄνθρωπον αἰσχύνεσθαι. ἐφ'
 οἷς ἀλόγως πλημμελεῖ τε καὶ ἀμαρτάνει. αὐταὶ δὲ αἱ
 πράξεις τοῦ ἐφαμάρτου βίου πεφύκασιν.' Ὁ βασιλεὺς
 10 λέγει· 'καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ ταῦτα συνιείς; ὁ νέος
 ἔφη· 'ὅς ἐστὶν ἀκόρεστος ἐν πᾶσι καὶ λίαν φιλάρ-
 γυρος.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'τίνα ὀφείλει τις δεδοι-
 p. 133 κέναι καὶ ὑποτρέμειν; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'τὸν μὴ φο-
 βούμενον (τὸν θεὸν) μηδὲ δικαίως κρίνοντα. ἀλλὰ
 15 μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα καὶ ὑπο-
 κριτὴν δύσνον, ὃς ἄλλα μὲν τῷ στόματι φθέγγεται,
 ἄλλα δὲ τῆ καρδία πονηρῶς συλλογίζεται. Ὁ βασι-
 λεὺς ἔφη· 'πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πλείον ἀλλή-
 λους ἐχθραίνονται, ἢπερ τὴν φιλίαν ἀσπάζονται;
 20 ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ἐφ' ᾧ ἢ μὲν τῆς ζημίας προᾶξις

1 μεμῆσι^τ αὐτὸ 2 αὐτὸ 3 πλέα *hodiernis Graecis est idem atque πλέον, quod hoc loco in altera recensione legitur. de dativo autem πλέα cogitari non potest; sed dubito an sit scribendum*

πλείστη 4 χρώμενον 5 ἀπληστία^τ 6 ὀπίσω 8
 πλημμελεῖται καὶ ἀμαρτάνη αὐταὶ δὲ ἐπράξεις 9 τοῦ
 τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἀμαρτίαις P. ἐφαμάρ^τ *cod.*

10 τὰν^τ συνιείς 14 τὸν θεὸν *adieci, ut est in P*
 μῆδε 15 δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκριτὴν, ὅστις
 ἄλλα μὲν P 16 δύσνον ὃς *scripsi: δύσον cod., ὅστις P*
 τὸ 17 πονηρῶς? *cf. Lob. Phr. 389* συλλογίζεται 18
 ἄρα ἐπιπλείον *cod.* ἐπὶ πλέον P ἀλλή^λ 19 εἶπερ
 20 ἐφ' ᾧ] *cf. 192, 23* πράξις

εὐχερῆς τῷ πράττοντι καθίσταται, ἢ δὲ τῆς εὐποιίας
 δυσχερῆς ἐστὶν μάλιστα.¹ Αὐτίς δὲ ὁ βασιλεὺς·
 'πῶς ὁ μὲν νοσῶν ἠδέως τὰς τῶν ἰατρῶν ἐντολὰς
 προσίεται, κὰν ἐπαχθεῖς εἶναι δοκοῦσιν, οἱ δὲ ἄνθρω-
 ποι, ὅταν αὐτοῖς ἢ ἀλήθεια φθέγγηται, βαρέως⁵
 ταύτην φέρουσιν; ὁ δὲ υἱὸς ἔφη τῷ βασιλεῖ· 'ὅτι-
 περ ὁ μὲν νοσῶν τὰ τούτῳ προσφερόμενα φάρμακα,
 κὰν ἀηδῆ πῶς καὶ πικρότατα πεφύκασιν, ἀλλ' ὡς
 ὑγείας καὶ χαροποιῶ εὐεξίας πρόξενα ἠδέως προσ-
 δέχεται· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνητος, ὅταν αὐτῷ¹⁰
 ἀληθῆ τε καὶ δέοντα λέγεται, βαρέως ταῦτα φέρει
 καὶ δυσχεραίνει ἐπ' αὐτοῖς, καθ' ὅτι οὐχ ὑπό τινος
 βίας εἴτε ὀδύνης ὥσπερ ὁ νοσῶν συνωθεῖται πρὸς
 τὰ ἀρμόζοντα. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ γέγραπται· ἔλεγχε^{p. 134}
 σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε· δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ¹⁵
 σοφώτερος ἔσται. καὶ μὴ ἔλεγχε ἄφρονα, ἵνα μὴ σε
 μισήσῃ· καὶ εἰς ἄφρονος ὦτα μὴ λέγε τοὺς λόγους
 σου, ἵνα μὴ μυκτηρίσῃ αὐτούς.² Καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πάλιν τῷ υἱῷ· 'πῶς ἄρα ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίων
 εὐθύς καὶ κορέννυται, ὁ δὲ χρημάτων ἐρῶν ἀκόρε-²⁰
 στον ἔχει τὴν περὶ ταῦτα ἔφεσιν; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 'ἢ μὲν τὰ ὄψα δεχομένη τοῦ ἀνδρὸς γαστήρ μετὰ

1 vocabuli εὐποιίας altera l. i m. pr. corr. ex η 2 ἐστὶν
 μᾶλλιστα 3. 9 ἠδέως 4δοκοῦσι M. κὰν . . εἰσί P ἐπαχθῆς

5 φθέγγεται 6 ταν. num ταῦτα? cf. 11 7. 9 πρὸς seiun-
 ctum ut saepissime 8 ἀείδῃ πῶς πεφύκασιν cod. ὑπάρχωσι
 P. cf. 4 ἀλλῶς ὑγείας 9 ἐβεξίας 10 ἠδέως πρὸς δέχονται

11 ἀληθῆ τε καὶ δέοντα λγ^τ cod. τὰ ἀληθῆ? 11 ταν 12 δυσ-
 χαιρένει 13 εἴτε cod.; εἴτε semel quoque hac sententia po-

nitur συνοθεῖ 15 ἀγαπήσει δίδου . . ἔσται et καὶ
 εἰς . . . αὐτὰ omittuntur in Prouerbiis 16 σοφώτερος 17
 μησίση, l. finali η facta m. pr. ex ει ὦτα 18 μηκτι-

ρίση αὐτὰ 19 ἄρα 20 κορέννυται 21. 196, 4 ταν^τ

τὴν τούτων δαψιλῆ μετάληψιν πάντως καὶ κόρον
 αὐτῶν, κἂν μὴ βούληται, λαμβάνει· ὀφθαλμοῦ δὲ
 λύχνος καθ' ὅσον ὁρᾷ τὰ χρήματα, κατὰ τοσοῦτον καὶ
 αὐτῶν ἐφίεται καὶ ἀκορέστως πρὸς ταῦτα ἔχει, μέ-
 5 χρις ἂν διὰ θανάτου ὑπὸ τὸν χοῦν ἢ αὐτοῦ ὄψις
 ὡς ἔθος καλυφθεῖη.' Φησὶν οὖν αὐθις ὁ βασιλεύς·
 'ὁποῖος (ἂν) ἀποβαίῃ ἄρα ὁ τοῦ φθονεροῦ ἀνδρὸς καὶ
 βασκάνου θάνατος; καὶ ὁ παῖς· 'ἀνδρὸς τοιούτου
 (θάνατος) κέρδος τοῖς ἑτέροις γίνεται. οὐδεμία γὰρ
 10 τῶν ἀθέσμων πράξεων χείρων τῆς βασκανίας καθέ-
 p. 135 στηκε, καὶ χρηὴ πάντα ἄνθρωπον θερμοῶς αἰτεῖσθαι
 τὸ θεῖον ὅπως ὁ φθόνος τῆς ἑαυτοῦ καρδίας ἐξαρ-
 θεῖη τέλεον. γινῶθι δέ, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἅπας μὴ
 βασκαίνων ἄνθρωπος ἠδέως πάνυ ἐσθίει, ἠδέως δὲ
 15 πίνει, καὶ ἠδέως ὑπνώττει. ἢ γὰρ αὐτοῦ διαγωγὴ
 φροντίδος ἀπήλλακται, ὁ βίος αὐτοῦ ἀνώδυνος τέ-
 τακται, (ἢ) καθέδρα ἀμέριμνος καὶ ἡ στάσις ἄπονος.
 Ταῦτα οὖν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ἅπερ παρ' ἐμοῦ
 ἀκήκοας, αὐτάρκη πεφύκασιν εἰς διαγωγὴν ἀρίστην
 20 καὶ βίον ἀκατάγνωστον τοῖς ἐχέφροσι κατὰ σέ καὶ
 συνετοῖς ἀνδράσι καὶ φιλοσοφίας ἐφιεμένοις.'

1 πᾶν 2 αὐτὸν ὀφθαλ^μ 3 τὸ σοῦ 6 καλυφθεῖη
cod.: καλυφθεῖη, non coniunctivum, reposui de scriptoris con-
suetudine 7 ὁ ποῖος cf. 188, 12 ἂν adieci ἄρα πο-
 νηροῦ M, om P cf. D 8 τούτου 9 θάνατος adieci
 9 οὐδὲν *cod.*; οὐδὲ γὰρ ἐν ἄλλο χεῖρον τῶν βαρυτέρων
 ἀμαρτιῶν P. an scribendum οὐδὲ γὰρ τῶν ἀ. π. χείρων τις
 τῆς? 12 ἐξαρθεῖει *cod.*; cf. 6. ἐξέλιθη P 13 ὁ μὴ P
 14. 15 ἰδέως et bis ἰδέως 16 ἀπήλακται ἀνώδυνος 17
 (ἢ) adieci 19 πεφύκασιν 20 ἀκατὰ γνωστὸν 21 συνε-
 τοῦς desinit M f. 66^r m. cf. 180, 5

Excerpta

e codice Dresdensi D 33.

Liber sermone Graecorum recentiorum a. 1626 conscriptus est; manus s. XVII in tegumento inscripsit Erastus de VII sapientibus. indicavi autem ubicunque in rebus paullo grauioribus discrepat ab ea recensione quam supra expressi (P), interdum etiam ubi consensus scripturae librorum uel coniecturae aliquid fidei facere uidebatur. ab initio quidem totum descripsi atque ut ita dicam correxi: deinde uerba quae in codice extant reliqui non mutata, hic illic tantum addita siue emendatione siue explanatione: qua in re eis prospectum uolui qui Graecorum recentiorum sermonis sunt ignari.

Αὕτη ἡ ἱστορία ἐγράφη παρὰ τινος Πέρσου, ὄνομα Μοῦσος, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων.

Εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ἦτον ἕνας βασιλεύς, Κῦρος τὸ ὄνομά του· ὁ ὁποῖος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Περσίαν· εἶχε δὲ ὁ βασιλεὺς γυναῖκας ἑπτὰ· καὶ παιδί δὲν εἶχε, καὶ ἔλυ- 5
πᾶτο πολλά. ὅμως ἐδέετο καὶ ἐπαρκαίνει τὸν θεὸν νύκτα καὶ ἡμέρα, νὰ τοῦ δώσῃ κληρονομίαν εἰς διαδοχὴν τῆς βασιλείας του· καὶ εἰς ταῖς πολλαῖς δέησεις ἤκουσεν ὁ θεὸς, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν μίαν ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ. λοιπὸν ἀνάθρεφεν αὐτὸν με προσοχὴν καὶ ἐπιστήμην μεγάλην, καὶ αὐξένεν 10
ἡμέρα τὴν ἡμέραν ὡσὰν ἕνας βλαστὸς δένδρου. καὶ ὡσὰν

1 αὕτη 2 ὠφ. 3 ἕνας D ubique; hodierni Graeci ἕνας i. e. εἷς κύρος; errores in accentibus ponendis commissos iam fere praetermisi 4 ὁ ὁποῖος i. e. ὅς(τις) 5 παιδί ex παιδίον factum, δὲν ex οὐδὲν, νὰ (7) ex ἕνα ἔλυπᾶτο: uerba in $\bar{\alpha}\omega$ a Graecis recentioribus flectuntur ad exemplum uerborum in $\bar{\alpha}\omega$ 6 ὅμως i. e. δὲ 7 ἡμέρα i. e. ἡμέραν τοῦ i. e. αὐτῷ 8 δέησαι cod.; acc. est 10 με i. e. μετὰ cum αὐξένεν: l. ὕξ prope euauerunt 11 i. e. καθ' ἡμέραν plerumque ὡσὰν

ἔσωσεν εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν, ἔστειλέν τον ὁ πατήρ του εἰς τὸν διδάσκαλον, νὰ μάθῃ φιλοσοφικὰ καὶ γραμματικὰ μαθήματα. καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν διδάσκαλον χρόνους τρεῖς, καὶ οὐδεποσῶς ἔκαρπώθη ἀπὸ τὰ μαθήματα. βλέπωντας δὲ 5 ὁ βασιλεὺς ἔτζη πῶς τόσον καιρὸν δὲν ἔμαθεν οὐδὲ ἐπαιδεύθη εἰς τὰ μαθήματα, ἀνάγκη εἶναι εἶπεν ὅτι νὰ τὸν δώσῃ τοῦ Συντύπα τοῦ φιλοσόφου· τὸν ὁποῖον ἐγνωρίζω ὅτι εἶναι πρακτικός. ἐπρόσταξεν δὲ, καὶ ἦλθεν ὁ Συντύπας, καὶ λέγει του· 'πῶς ἐγνωρίζεις τὸν υἱόν μου, φιλόσοφε; 10 δύνεσαι νὰ τὸν παιδεύσῃς καὶ νὰ τὸν κάμῃς φιλόσοφον;' καὶ αὐτὸς εἶπεν· 'ναί, βασιλεῦ· ἔτοιμος εἶμαι ὅτι διὰ ἕξῃ μῆνες νὰ σοῦ τὸν καταστήσω φιλόσοφον, ὅτι νὰ μὴν εὐρίσκειται δευτέρός του· καὶ νὰ σοῦ τὸν παραδώσω εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ σοῦ λέγω· εἰ δὲ καὶ εὐρεθῶ ψεύστης καὶ 15 δὲν τὸν φιλοσοφίσω ἀπὸ ὅλους τοὺς φιλοσόφους σου, νὰ κόψῃς τὴν κεφαλὴν μου καὶ νὰ εἶναι καὶ ὁ βίος μου ἀνθρτικός.' καὶ ὁ βασιλεὺς λέγει τοῦ Συντύπα· 'ἐὰν ἐσὺ, φιλόσοφε, κάμῃς ὡσὰν λέγεις, εἴ τι ζητήσῃς, νὰ ἔχῃς, ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ μὴν ἔχω.' καὶ ὁ φιλόσοφος λέγει τοῦ βασι- 20 λέως· 'ἔνα μῦθον νὰ σου εἰπῶ, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἄκουσον· ἐσὺ ὁμοιάζεις τὰ παιδιά, ὁποῦ λέγουν· δός μου καὶ νὰ σοῦ δώσω. ἤγουν ἂν μάθῃ ὁ υἱός σου ὡσὰν τάξω, καλόν· εἰ δὲ μὴ, ἄλλον δὲν ζητῶ τῆς βασιλείας σου, μάλιστα κακὸν θάνατον νὰ πάρω ὡς ψεύστης.' καὶ ὁ βασιλεὺς πληροφοροῦν

1 ἔσωσεν peruenit 2 plerumque να cum uocabulo quod insequitur coniunxit librarius ναμάθη 4 βλέπωντας part. absolutum, ut 9, 19 λέγοντας τὸ παιδὶ αὐτῷ, 13, 1 μάλιστα πολεμῶντας καὶ διώκωντάς την, ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του. 13, 21 λέγοντας 5 ἔτζη i. e. οὕτως χρόνων cf. 91, 15 7 συντύπα semper 8 εἶναι i. e. ἐστὶ 10 παιδεύσῃς] ης prope euauit κάμῃς i. e. ποιήσῃς 12 ἕξῃ prope ubique pro ἕξῃ i. e. ἕξ ὅτι να i. e. ὥστε 13 μὴν i. e. μὴ σοῦ τὸν i. e. σοὶ τοῦτον 14 ψευστής 15 φιλοσοφήσω, i supra ἢ 17 ἐσὺ et 19 μὴν uix sed certo leguntur; ἐσὺ i. e. σὺ 18 ζητίσῃς. structura ne te offendat 19 ἐκεῖνω 19 i. e. ὅτι ἂν μὴ 21 δῶς νασου 22 τάξω i. e. τάσσω polliceor καλλόν 23 ἄλλον i. e. ἄλλο τῆς i. e. παρὰ τῆς σου, ἀλλὰ? μάλιστα 24 πάρω manat a u. παίρω i. e. ἐπαίρω accipio. 18, 20 θέλεις πάρεις (. . ης) θάνατον. 8, 14 λάβε ceteri, ἔπαρε D. 9, 11; 14, 26; saepius πληροφοροῦν

Συντύπα, ὅτι μεγάλαις τιμαῖς καὶ δωρεαῖς νὰ τοῦ δώσῃ. οὕτως ἐσύντυχαν μαζῇ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ φιλόσοφος καὶ ὅλοι οἱ πρῶτοι καὶ μεγάλοι ἄρχοντες. καὶ ἔκαμαν καὶ ὁμολογίαν, ὅτι διὰ ἕξ μῆνες καὶ ἕξῃ ὥραις νὰ γένη ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως διδασκόμενος τελείαν τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὸ ἄκρον. εἰ δὲ καὶ 5 δὲν γένη, νὰ κόπτουν τὴν κεφαλὴν τοῦ Συντύπα ὡσὰν ἐνὸς κακοῦ ληστοῦ, ὡς ὅτι δὲν τὸν ἔμαθεν· ἔτζη ἔκαμεν.

4, 20 ἱστορίσει τοὺς τεῖχους του, ὡσὰν βιβλία καὶ διδασκαίς | 5, 3—13 ἐγνώριζε παιδί μου, ὅτι ὅσα εἶναι εἰς τοὺς τεῖχους ἱστορισμένα, ὅλη σου ἡ σπουδῆ καὶ ἡ μάθησις εἶναι· ὅμως μάθε καλλᾶ καὶ τεχνικά. καὶ ἐκάθησεν ὁ φ. καὶ ἐδίδασκε τον ταῖς ἱστορίαις· καὶ ὁ νέος με μεγάλην σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκαρδιώθη καλλὰ τὰ μαθήματα. ἀλλὰ καὶ ὁ διδασκαλος με μέγαλην διορίαν ἐμαθήτευσεν αὐτὸν· τὰ ὁποῖα οὐδένας ἄλλος διδάσκαλος δὲν ἠθέλε δυνηθῆ νὰ τὸν μάθῃ. | 5, 15 λέγει· αὐριον κρ. β., ἕ. τὸ παιδί, καὶ νὰ χαρῆς μεγάλος· ὅτι ἐκεῖνω ὁποῦ ἐπεθύμας νὰ ἰδῆς ἀπὸ πολλῆς, ἰδοῦ εὐγῆκαν (i. e. ἐξέβησαν) αἱ ἐλπίδαι σου εἰς ἔργον. ὅμως ἐπὶ τὴν αὐριον, ὥραν τρίτην τῆς ἡ., παραγίνεται ὁ υἱὸς σου. | 5. 19 καὶ—22 om | 6, 3 εἰς τὸν πατέρα σου καὶ βασιλέα | 6, 5—8 ὅτι .. γέν.] ὅτι ἂν τὸν στῦ (στείλῃ), καὶ νὰ μὴν εἶναι καὶ ὁ φιλόσοφος μαζῇ του, | 6, 15—22 ἂν σου ἀρέσκει, νὰ μὴν ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, ὅσον καιρὸν ὠρίσης, μήτε νὰ τοῦ συντύχω (cf. l. 2) παντελῶς. καὶ ἐκεῖνος λέγει· δὲν δύνομαι νὰ εὐγῶ (i. e. ἐκβῶ) ἔξω ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἔχωμεν τὴν διορίαν νὰ ὑπάγῃς· διότι αὐριον τελειώνουν οἱ ἕξ μῆνες καὶ οἱ ἕξῃ ὥραις· καὶ δὲν θέλω νὰ εὐρεθῶ ψεῦστης. | 6, 24 δευτέραν ὥραν | 6, 25 τὸν βασιλέα om. saepius | 7, 1 ἄλλαι om | 7, 13 καὶ ἐσεῖς | 7, 17 alia structura | ὡς καὶ πρῶτα | 7, 25—8, 1 νὰ θερμάνῃ τὸν νοῦν του εἰς διδασκαλίαν καὶ μάθησιν τῆς φιλοσοφίας | 8, 2 om ἢ | 8, 8 καὶ ἴσως | 8, 12 ὡς ἤκουσεν οὕτως, ἐλυπάτο κατὰ τ. κ. (om. καὶ α.) | 8, 17 καὶ .. σὺ] καὶ νὰ ὑπῆ (εἰπῆ i. e. εἶπῃ) | 8, 25 τῶρα (nunc) ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν διατὶ σιωπᾶς· καὶ στέκαισαι (στέκεσαι i. e. ἔστηκας, εἶ) τόσον καιρὸν ἄλ-

2 ἐσύντυχαν] conlocuti sunt   μαζῇ μαζί natum ex ὁμάδιον est i. q. ὁμοῦ   4. 6 γένει   6 i. e. κόπτωσι   7 ἔμαθεν i. e. ἐδίδαξεν   ἔκαμαν?

λαλος. ὅμως καθῶς βλέπω, φόβον μέγαν ἔχεις εἰς τὸν
 ἑαυτὸν σου· βλέπε λοιπὸν ναμὴν σου ἔλθουν ἐκεῖνα, ὅπου
 δὲν ἐγνωρίζεις. πλὴν συμβουλευῶ σε διὰ τὸ συμφέρον σου·
 καὶ ἐγὼ δὲν θέλω παραιτιθῆ (παραιτηθῆ, non desistam), να
 εἶμαι μετεσένα (tecum; scr. ἡμαι) | 9, 9 να μελετήσωμεν,
 10 κ. . ἐ. om | 9, 11 εἰς om | 9, 16 κ. ἀπεκρήθη με θυμὸν καὶ
 λέγει της | 9, 22. 23 καὶ με τα νύχιά (i. e. τοῖς ὄνυξι) της
 αἰμάτωνεν τὸ προσωπὸν της | 10, 1. 2. ἐ. . ἐ.] ἐπολέμα καὶ
 ἐσुकώθη (ἐσηκώθη surrexit) να μαι 'πιάσι (με πιάση i. e.
 ἔλη) | 10, 4 ἐγὼ ἐνούμιζα, ἄν μου ἤθελεν ἐλθῆ ἢ τοιαύτη
 δυναστεῖα ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπον, να ἐμποδίση αὐτός· ἀλλὰ
 αὐτός εἶχεν τέτοια (i. e. τοιαύτην) γνώμην καὶ μιαν
 ἀναισχυντίαν εἰς ἐμὲ. | 10, 10 ἐμελέτησε κακὰ κ. τ. υ. του·
 να τὸν ἀποξενώση ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του | 10, 14 μᾶλλιστα
 ἀπὸ τὴν λύπην τὴν πολὴν καὶ πικρίαν ὅπου εἶχεν, ἐπρόσ-
 ταξε να τὸν θανατώσουν ὡς κατάδικον. | 10, 22 ἐσυλλογίσθη
 πᾶσα ἕνας εἰς τὸν ἑαυτὸν του λέγων· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ὀργί-
 σθη. *omnino quae p. 10—11, 5 exiant, in D liberius expressa sunt* |

11, 7 καὶ ε. om | 11, 11 διὰ να ἐλευθερῶ (i. e. . . ὠση) | 11, 13
 ἄς παγένει πᾶσα ἕνας μας πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὸν βασιλέα,
 να συνομιλεῖ με αὐτὸν, ἕως τὸν (τῶν) ἑπτὰ, λόγους εἰρηνο-
 ποιούς καὶ γλυκοὺς· οἱ οποῖοι ἴσως να καταπεῖσουν καὶ τρό-
 πον τοιοῦτον, καὶ ἐλευθερώσωμεν τὸν υἱὸν του ἀπὸ τὸν θά-
 νατον. τότε καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων . . (ἄς παγένη
 i. e. ἄγε ἔλθῃ (ἔλθωμεν) cf. Mullach Gr. p. 223 n.) | 11, 19—21
 να ἀποφασίζου κρίσιν καὶ θάνατον ἀνθρώπων, χωρὶς να
 ἐξετάζου καὶ να ερευνήζου καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ
 ἄκουσον βασιλεῦ, τούτην τὴν διήγησιν. | 12, 9 ἀλλὰ ἐκείνη |
 12, 11 ἐγὼ εἶμαι δούλη σου, να κάμω τὸ θέλημά σου· | 12, 16
 ἤφερεν τοῦ βασιλέως τὸ βιβλίον τοῦ ἀνδρός της, τὸ ὅποιον
 ἔγραφε διὰ τὴν σωφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, καὶ να φεῦ-
 γουν ἀπὸ τὴν αἰσχύνην καὶ αἰσχρὰν πράξιν | 12, 20—22 πῶς
 δὲν πρέπει τοὺς βασιλεῖς να διώκουν τοιοῦτην ἀναισχυν-
 τίαν τῶν ἡδονῶν (οὕτω . . ἔχ. om) | 13, 4—12 μᾶλλιστα πολε-
 μῶντας καὶ διώκωντάς την, ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του εἰς τὸ κρεβ-
 βᾶτι . . . καὶ ὅταν ἤλθεν ὁ ἄνδρας της, ἀκούμπισεν (accubuit)
 εἰς τὸ κρεββᾶτι κατὰ τὴν συνήθειαν· καὶ ἐβλέπει τὸ βασιλει-
 κὸν δακτυλίδι· καὶ ὡς τὸ εἶδεν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του,

ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμοίχευσε τὴν γυνήν του. καὶ ἔσεισ^σ τὸ κεφάλῃ^ε
 (. . λι) του καὶ λέγει· ἄλοίμονον (vae) εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον·
 καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως | 13, 15 *τινα λ. π. τ.*] λόγον
 σκληρὸν | 13, 17 καὶ δὲν ἐσμίγετο με τὴν γυναῖκα του. καὶ
 ἐκεῖνη πλέον δὲν ὑπόρρασε (scr. ἤπόρρασε rotuit) νὰ ὑπομεῖνη
 τὴν πῦρραν ὅπου εἶχεν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τοὺς γονεῖς της
 13, 18 sq. 14, 5 *fusius D* | 14, 10 ἀμὴ ὕστερα με καιρὸν,
 ἐπήγα να τὸ ἰδῶ, καὶ βλέπω ὀμπλαῖς λεονταρίου | 11, 13 φο-
 βούμενος τὸ λεωντάρι *add D* | 14, 22 κατὰλαβε ὦ β. ταῖς
 κατηγορίαις καὶ τοὺς διαβαλμοὺς ὁποῦ εἶπαν κατὰ τοῦ υἱοῦ σου·
 καὶ βλέπε μὴν πιστεύσης τινὰ· καὶ μὴν εἶσαι (ἦσαι) εὐκόλος νὰ
 ἀκούεις (26. 27 *uerbosius*) | 15, 1 ἄκουσον λοιπὸν, καὶ ἄλλην
 μίαν διήγησιν | 15, 3 ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ γένος τῶν
 ἀγαρινῶν, ἦτον πονηρὸς· καὶ ἀπὸ τὴν πονηρίαν του, ἀγώ-
 ρασεν ἕνα πολί (πουλῆ 15, 16 *i. e.* πουλίον *auicula*), τὸ
 ὅποιον, τὸ λέγουν παπαγὰ. καὶ ἄλλοι τὸ λέγουν ψιτακόν.
 ὅμως λέγουσιν τινὲς, πῶς αὐτὸς ὁ παπαγὰς μιμεῖται τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ συντυχένη τους. καὶ ὅταν τὸν ἀγώρρασεν, ἐβα-
 λέν τον εἰς ἕνα κλουβῆ (κλουβί(ον), *id quod infra aliquotiens*
legitur) καὶ ἐκρέμασέ τον εἰς τὴν μέσιν τοῦ σπητίου· (*legitne*
pro φέρων μέσῳ?) | 15, 9—15 ἐγὼ πάγω (*i. e.* ἐπάγω) εἰς τὸ
 ταξίδη μου (scr. . . δι μου), καὶ ἐσὺ ἔχαι (ἔχε) ἔγνωια τὸ σπήτη
 μας ((ὀ)σπήτι(ον) *domus*), μῆπως ἔρχεται τινὰς καὶ μοι-
 χεῦει τὴν κυράν σου· καὶ εἴτι εἰδης, νὰ μοῦ τὸ υπῆς (εἰ-
 πῆς *cf. D 8, 17*). καὶ ἡ γυναῖκα του ἐδιστροποῦσε (ἐδυστρ.)
 καὶ εἶχε φῖλον ὅπου ἐμηχεῦετον (ἐμοιχεύετο)· καὶ ὅταν ἐμή-
 σευσεν (ἐμισ., *profectus est*) ἐκεῖνος, ἦλθεν ὁ μοιχὸς κατὰ
 τὴν συνήθειάν του· ἤξευρέ το δὲ καὶ ἡ δούλη ὅπου ἐμη-
 χεύετο με ἄλλον ἄνδρα. ὅμως ὁ παπαγὰς, ὅλα τὰ ἐβλεπεν
 ὅσα ἐγένονταν. | 15, 20 καὶ αὐτῇ ἐδιαλογίζετον εἰς τὸν νοῦν
 της καὶ ἐθαροῦσεν (*existimabat*), ὅτι ἡ δούλη εἶπε τίποταις
 (. . ἔς) τοῦ ἀφεντός της (*i. e.* τῶ αὐθέντη) | 16, 6 καὶ ἡ γυνὴ ὡς
 ἤκουσεν, ὅτι | 16, 8—17, 1 καὶ τί κάμνη (scr. . εἰ) ἡ παμπό-
 νηρος; ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ κλουβί, εἰς τὴν ὀπίσω μεραῖαν ἔστησε
 χειρῶμειλον (scr. *o ei v pro o ei ei*) καὶ εἰς τὴν ὀμπροστι-
 νήν, ἐκρέμασε καθρέπτην, καὶ ἀπάνω σφογκάρι με νερὸν
 (aqua)· καὶ ἔσταξε τὸ νερὸν εἰς τὴν μέσιν τοῦ κλουβίου. διατί

ὁ ἄνδρας της δὲν ἦτον ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ σπήτη. ὅμως (cf. 197, 6) ἔτζη ἔκαμε· καὶ τὴν νύκτα ἔφερε τὸν μοιχὸν, καὶ ἐκοιμάτον· καὶ ὁ παπαγὰς ἄκουε τὸν κτύπον τοῦ χειρομύλου, καὶ ἐνώμιζεν ὅτι βροντὰ (. . ᾠ). ἔβλεπε καὶ τὸν καθρέπτην ἀγνάντια ὡσὰν ἀστραπήν, ὅπου ἄστραφθεν ομπρός (i. e. ἔμπροσθεν) εἰς τὰ μάτια του (i. e. ὀμμάτια). ἔπειτα ἔσταζε καὶ τὸ νερὸν ἀπὸ το σφογκάρι ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ἔδειχνεν (simile quid effecit) ὡσὰν βροχήν. καὶ ὁ παπαγὰς ἀπὸ τὸν φόβον του, ἐστάθη εἰς μίαν μεραιαν τοῦ κλουβίου ἡσυχαστικᾶ, καὶ δὲν εἶδεν τὸν μοιχὸν κοιμώμενον μαι (με) τὴν κυράν του. | 17, 5 ἄφησεν | 17, 11 τοῦτην τὴν νύκτα οὔτε ἔβρεξεν, οὔτε ἄστραψεν, ἀλλ' οὔδ' ἐβρόντισεν. κατὰ ἀλλήθειαν, λέγει, ψεῦδεςαι· ὄχη (ὄχι) μόνον ὅσα λέγεις τώρα (τώρα, nunc) ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα ὅσα εἶπες, ὅλα ψεῦματα ἦτον. καὶ ἀπὸ τότε ἀγάπησε τὴν γυναῖκα του κάλοιον (κάλλιον) παρὰ πρῶτα, καὶ ἔτζη εἰρήνευσαν. λοιπὸν τοιαῦτα ἐτεχνεῦθη ἢ παμπόνηρος ἐκείνη γυνῆ κατὰ τοῦ ἀνδρός της· (19. 20 καὶ . . ἐφ. ante ταῦτα 16) 18, 1 ἐνός om | 18, 2. 3 εὐθύς . . ἀν.] ἐμετάλαξαι τὴν γνώμην του | 18, 6. ἢ κατ. om | 18, 9 μ. ε. ἀ.] ἔτζη εὐκόλα να τὸν ἐλευθερώσης | 18, 11 ἦν γὰρ] ὅμως ἄκουσον ὦ βασιλεῦ· ἕνας ἄνθρωπος ἔπλενευ τομάρια (cf. D 24, 14) | 18, 14 καὶ τὸ παιδί ὡς μικρὸν ὅπου ἦτον, ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν· καὶ ἔσερνέ το τὸ νερὸν, να πνυγῆ | 18, 22 θέλει ὑψωθῆ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον. καὶ να δοξαστῆ· καὶ να σε θανατώσι (. . . ση) | 19, 1 ὦρισε θάνατον | 19, 1 ἤκοσε (ἤκουσε) λοιπὸν καὶ ὁ δ. ὁ φ. πῶς ὁ βασιλεὺς ἐγύρισε εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικός, ἔδραμε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ | 19, 14 ὅτι ἂν ἄδικα φωνεῦσης . . θέλεις μετάνοήση καὶ | 19, 20 ἦτον ἕνας πραγματεῦτης πολλᾶ ἐπιτήδιος καὶ παστρ(ι)κός (mundus) εἰς τὰ φαγία του· τόσον, ὅτι δὲν ἔτρωγεν καμίας λογιῆς (nullius generis) φαγῖν, ἂν δὲν ἤθελε το εἰδῆ· μῆπως καὶ ἔχει τίποταις (. . ες) ἀπαστρίαν· ὁμοίως ἔκαμεν καὶ εἰς τὸ ποτόν του. | 20, 1—4 καὶ ἐκεῖ εὐλέπει (βλέπει) μίαν γυναῖκα, ὅπου ἐβάστα δύο ψωμῖα, εὐμορφα καὶ καθαρά· καὶ λέγει της, τί τὰ κάμνης αὐτὰ τὰ ψωμῖα; καὶ αὐτὴ λέγει· πουλῶ τα, καὶ ὅποιος τὰ χριάζεται (. . ειά . .), ἄς τὰ ἀγοράσι (. . ση). ἔτζη ἀγόρασε· | 20, 13 . . ἐποίγεν (. . ἦ . .) εἰς τὸ παζάρη

(. . ι), καὶ δὲν εὔρε ψωμὶ νὰ ἀγωράσι· καὶ ἐγύρισεν (reuertit) εἰς τὸν πραγματευτήν, καὶ λέγει του· | 20, 15 ἀπὸ τὸ καλὸν ἐκεῖνω ψωμῆ (. . ι) | 20, 16—21, 2 καὶ τῶρα πλέον δὲν ἔχει (sic 21, 15 δὲν ἔχει πλέων pro οὐκ ἔτι). καὶ ὁ πραγματευτῆς λέγει· λάλησέ την νὰ τὴν ἐρωτίσω, τί εἶναι ἡ ἀφορμῆ, καὶ δὲν πουλῆ. ἐπῆγε λοιπὸν καὶ τὴν ἤφερεν. καὶ λέγει της ὁ πραγματευτῆς· ὦ γύναι, τί εἶναι ἡ αἰτία καὶ δὲν κάμνης ἀπὸ ἐκεῖνω (. . ο) τὸ ψωμὶ ὅπου ἐπούληες τοῦ δούλου μου; καὶ αὐτὴ λέγει· | 21, 4 π. τ. τρ. ἐ. om | 21, 8 μ. . . πρ.], πᾶσαν ἡμέραν, καὶ ἔτζη θέλει υγιάνη (i. e. ὑγιανεῖ) | 21, 22 φοβούμαι πῶς μὴ πάθης καὶ ἐσὺ τὰ ὅμοια τοῦ πραγματευτοῦ· καὶ ζητήσης τὸν υἱὸν σου ὡσὰν ἐκεῖνος τὸ ψωμῆ, καὶ δὲν τὸν θέλης εὔροι (D 50, 10). | 22, 8 πρὸς . . ἐρ.] νὰ ἐρωτήση | 22, 12 καὶ ὡς τὸν εἶδεν ἡ πονηρὰ ἐκείνη γυνή, ἠθέλησαι (. . σε) νὰ μοιχευθῆ καὶ με τὸν δοῦλον. καὶ μοιχευώντας (part. absol.) ἄργησε νὰ ὑπάγη εἰς τὸν αὐθέντην του, διὰ νὰ τοῦ δώσει (. . η) ἀπόκρισιν. καὶ ἐκεῖνος ἐπῆγε | 22, 21—23, 3 καὶ μοιχευώντας, ἦλθε καὶ ὁ ἄνδρας της· καὶ ἐκείνη ἐφοβήθη νὰ μὴ τὸν εὔροι εἰς τὸ σπήτι, καὶ λέγει τοῦ μοιχοῦ· ἔξεσπάθωσε καὶ ὑβρ(ι)ζέ με ὅσον δύνεσαι· καὶ ἐγὼ εὔρισκω ἀπόκρισιν νὰ δώσω τοῦ ἀνδρός μου | 23, 11—16 τρομασμένος, καὶ ἐγὼ ἔκρυψά τον, ὅτι καθ' ὅλικά ἠθέλε νὰ τὸν θανατώσῃ. | 23, 16 καὶ ποῦ | 23, 18 καὶ ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς ὑπάγει καὶ εὔρε τον κρυμμένον, καὶ λέγει του· ἀδελφὲ, καρτέρεσαι (. . σε) ὀλίγον, καὶ νὰ ἰδῶ ἂν ἔφυγεν ὁ αὐθέντης σου, καὶ ἔτζη θέλεις εὔγει (ἐβγῆ: *ut sit futurum u. ἐβγαίνω i. e. ἐκβαίνω*). λοιπὸν ἐπῆγε καὶ ἐκίταξεν (scr. ἐκύτ. u. D 25, 8) ἄνω καὶ κάτω. ἔπειτα ἐστράφη καὶ λέγει του· σύρε εἰς τὸ καλλὸν, ὁ ἀφέντης σου ἐπήγεν ἀπ' ἐδῶ· | 24, 1 ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ, ὅτι μεγάλην καλοσύνην ἔκαμες, καὶ τὸν ἐλευθέρωσαις (. . σεσ) ἀπὸ τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. | 24, 7 ἀκούσας ταῦτα πάλιν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν δευτεροφιλόσοφον, εὐθὺς ὀρίζει νὰ μὴν φονευθῆ ὁ υἱὸς του: *ut 24, 7 fortasse tantum λόγων in φιλοσόφων mutatum oportuerit* | 24, 11—13 ὁ σοφοὶ σου καὶ σύμβουλοι εἶναι μ. καὶ κ., καὶ δοκιμάζουν νὰ φονεῦουν σε. | 24, 17 τινὸς φιλοσόφου καὶ συμβούλου τοῦ πατρός του | 24, 14 ἄκουσον αὐθέντη· ἕνας β. εἶχεν υἱόν, καὶ ἀγάπα πολλὰ τὰ κυνήγια | 24, 18 ἕνα θέλημα ζ. τὸν π. μου νὰ με ἀφύσει (ἀφήσῃ) νὰ ὑπάγω εἰς κυνήγη (. . γι(ον))

21, 24 και ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ βουνῶ, ἐκννήγισαν ἕνα ἀγριογάδουρον (25, 1.. δαρον) | 25, 3 και ἔχασε και τὸν δρόμον (verlor den Weg)· και συναπαντὰ μίαν γυναῖκα εὐμορφην | 25, 8 ἐκύλισα και ἔπεσα και δὲν ἐγρίκησα (sensi cf. *Corais Atact.* 2, 95) και ἀποκοιμήθηκα· και ἐξύπνησα και ἐκύταξα (circumspexi) και δὲν εἶδα τινὰν ἀπὸ τοὺς δοῦλους μου. 25, 12 π. κ. π. π.] ποῦ ὑπὴ' γένω μοναχῆ | 25, 13 και ἐδὼ ἀπόστασα (ἀποστáινειν deficere) | 25, 16 ἴππου] ἀλόγου ut nostrates auf sein Thier | 25, 17 εἰς ἕνα σπηλαιον· και λέγει του· ἐδῶ ἔχω χρεια, και κατεύασέ με νὰ ὑπάγω (scr. κατάβασε i. e. κατάβαλε) | 25, 23 ὡς λ. om | 25, 24 σὰς ἔφερα | 25, 25. 26 ἀ.. κ.] γέλασέ τον νὰ σέβῃ μέσα (νὰ σεβῆ pellice eum ut ueniat intus: sic 31, 4 ἐσέβῃ μέσα) | 26, 5 ταύτην om | 26, 7 τοὺς συντρόφους μου (scr. τοῦ .. φου) ἐθυμήθηκα (. . ηκα) ὅτι με ἄφησε μοναχὸν και χάνωμαι διὰ ἐκεῖνον. και εἰς τοῦτο φοβοῦμαι και τρέμω. (χάνωμαι h. l. significat non circummerro sed perditum eo, id quod coniunctivus loco futuri positus ostendit) και ἡ λάμια λέγει του· ἐπειδη ἦσαι (37, 5) βασιλέως υἱὸς, διατὶ δὲν του ἔδειδες (. . ι . . ; notes ipf!) δῶρα και χ., νὰ κατὰπράννης τὸν θυμόν του, και νὰ σὲ φυλάγει· (. . η i. e. φυλάττη) και αὐτὸς λέγει· ὄχη (. . ι) μόνον χαρίσματα και δῶρα εἶχα νὰ τὸν δώσω; ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκαμνεν εἰς ἐμὲ μεγάλην φιλίαν. (26, 11 λέγεις . . εὐπορεῖς om D) | 26, 15 και ἴσως νὰ σὲ ελευθερώσῃ τ. κ. | 26, 17 κ. π. ἔ.] πλεον εἶναι νὰ κάμω ἔτση | 26, 19 τὰ χαίριά του ἄπλωσε: ut fortasse 26, 19 exciderit ἀπλώσας | 27, 1 και ἔφυγεν· τὸ δὲ κ. δ., τὸν ἐκατ' ἐδείωξεν ἕως τὸ σπητι τοῦ π. του, και οὕτως ἐλυτρώθη ἀπὸ τὴν λάμιαν τὴν ζωὴν του. (ἀπὸ 27, 3 noli mutare) | 27, 6 ἤξευρε πῶς ποταπὸν εἶναι τὸ ἔργον τῶν συμβούλων σου, ἀπατιλὸν και ψεῦτικον. (οἶον 27, 5 aduerbii loco est ut saepe τοιοῦτον) | 27, 9 ἀπὸ τὸν υἱόν σου· οἱ φιλόσοφοι και συμβούλοι σου ψεῦδονται· οἱ οἱποῖοι προσποιοῦνται, πῶς μεγάλως φυλάγουν τὸν υἱόν σου. | 27, 15 κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν | 27, 16—18 αἰτῶν . . φ.] και εἶπεν | 27, 19 ἔμαθα και ἐγὼ πῶς ἐμελέτησας (. . σεις) θάνατον κατὰ τοῦ υἱού σου και μᾶλιστα ανεξετάστως και χωρὶς νὰ γινώσκεις τὴν ἀλήθειαν, μόνον δια ψεῦματα γυναικὸς· δέομαι σου ἄκουσον αὐτὴν τὴν διήγησιν | 28, 6. δ. χ. εἰς ἕναν τόπον, ἦτον μεγάλα και καλλᾶ τὰ ὁποῖα ἐχάλασαν ἕνα

τὸ ἄλλω. *hanc narrationem D presse sequitur* | 28, 10 καὶ ἔλαχεν καὶ ἠύρε ἓνα μελίσι με τὸ κοφηνί. | 28, 13 ὅμως ὁ κυνηγὸς ἔφθασεν εἰς τὸ χωρίον με τὸ μελίσι καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ παζάρη ἐκάθετον ἄλλως (. . ος) ἄνθρωπος, καθῶς εἶναι ἡ συνήθεια. καὶ ἐκράτει ἓνα βαράδ(ι), καὶ βλέποντας τὸν κυνηγὸν, ἠθέλησε νὰ ἀγοράσῃ τὸ μελίσι (*sic D semper*). καὶ ἔβαλαι (. . ε) τὸ χέρι του νὰ τὸ ἰδῆ καὶ νὰ τὸ γευθῆ, καὶ εὐθύς ἦλθε μία μέλισσα, ἀπὸ τὸ στάλαγμα ἐκεῖνω, (*quod u. in hac uersione lineam 28, 19 excidisse arguit*) καὶ ἐτρωγε τὸ μέλι. ἦτον δὲ μία γυναικὰ ἀπὸ τὸ χωρίον ἐκεῖνω, ὅπου ἦτον ὁ ἀγοραστῆς | 29, 5 ἔδραμε καὶ αὐτὴ εἰς τὸ μελίσι, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐγνωρίζει το, ὁμοίως καὶ τὸ βαράδ(ι) ἐκεῖνω, πῶς ἦτον ἀπὸ τὸ χωρίον τους. καὶ ἔδραμεν ὁ κ. με βίαν, βουλόμενος νὰ τὴν κρατήσῃ, καὶ εὐθύς ἀρπάζει τὸ μελίσι | 29, 10 ὡς εἶδε τὴν μάχην τοῦ ἀνθεντός του, ἄρχησε νὰ βαβίζῃ τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὴν γ. καὶ ὁ κ. εὐγαλαί (ἔβγαλε *i. e. ἐξέβαλε*) τὸ σπαθῆ (. . ἰ) | 29, 16 ὅτι ἦτον καὶ οἱ δύο, ἀπὸ τὰ χωρία ἐκεῖνα τὰ μεγάλα καὶ περιφανῆ· καὶ ἐπαραινῆθησαν καὶ οἱ δύο μεγάλως . . . 18 καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἐσυγχήστησαν (. . ὑσθ . .) καὶ τὰ δύο χωρία. καὶ ἔγεινε μεγάλη ἐπανάστασις καὶ ἐπατασφάγησαν . . | 30, 3 ἀπὸ ψηλὴν καὶ ψευτικὴν κατὰσκευὴν . . | 30, 9 νὰ ἀγοράσι π^ρασ (*i. e. ἄσπρου nummo*) ὀρίζι (31, 1 με τὸρίζι. 31, 5. 16 ὀρίζι) | 30, 11 καὶ δίδει τὸ ἄσπρο, νὰ πάρῃ (. . η) ὀρίζη χορὶς τὸ καλούμενον σαχάρεως (*sic*) (15 χωρὶ τὸ σάχαρι 19 ἀπὸ τὸ σάχαριν. 31, 5) | 30, 17 ἐμεῖς δὲν τὸ ἔχομεν εἰς ἄρτυμα | 30, 22 ἔδωσε | 31, 2 μαντιλι: μανδύλι 31, 6. 10. 14 | 31, 3 παρ . . ὑπ.] ἔθεσέν το, ἔμπροσθεν εἰς | 4 αὐτίκα] αὐτὴ | 31, 5 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς· καὶ τὸ παιδί τοῦ πούλητι ἔλυσεν τὸ μανδύλι, καὶ ἐποίησε (ἐπῆρε) τορίζη καὶ τὴν σάχαριν καὶ ἔβαλε μέσα χῶμα· καὶ τὸ ἔδεσε καθῶς ἦτον πρῶτα | 31, 10 ὁ τ. ἐ. om | 31, 11 εἶτα ἦλθε κοντὰ (*celeriter*) | 31, 18 καὶ ἔφερε κόσκινον ἀντιδια τζουκάλλ(ι) (*sic* 14) | 31, 20 μὲ ἔκρουσεν ἓνα ἄλογον μίαν κλοτζέαν (*ictus*) | 31, 23 ἂν τύχη νὰ ἠύρῳ το ἄσπρο | 32, 2 ἐκοσκύνησε τὸ χῶμα μοναχὸς | 32, 3 ταῦτα] αὐτὰ εἶναι (*i. e. ἐστι*) | 32, 4. 5 καὶ . . ὡς] ὅτι | 32, 7 περιφραγμένος | 32, 11 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν | 33, 1 δώη] σῶση | 33, 5 τί εἶναι ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη· | 33, 14 καὶ ἐπρόσ-

ταξε να ὑπαγῆ καὶ ἐκεῖνος μαζῆ εἰς συντροφίαν τοῦ υἱοῦ
του· παγένωντας λοιπὸν, ὅλος ὁ λαὸς ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν,

δν

ἦτον ὀμπρὸς | 34, 14 τοῦ ὀδεῖνος β. 16 τὸν ο | 34, 17 καὶ ὁ
λαὸς ὁποῦ με ἀκολουθοῦσαν, ἐπῆγαν ὀμπρὸς· καὶ ἐγὼ ἐπει-
δὴ ἐμάκρυνα ἀπ' ἐκεῖνους, πλανοῦμαι ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖ-
θεν· | 34, 26 καὶ να σὲ ἀναμείνω ἕως τέσσαρα (*ita scriptum*
α ut possit esse ει) μῆνες, ἔτζη γυναικα | 35, 1 πλ. ὄμοσαι
(. . σε), ὅτι να ἐλθῆς καὶ ναμῆν με γελάσης | 35, 12 ἐγκα-
στρομένην 35, 18 . . ἐνή | 35, 15 γε] ἐγὼ | 36, 2 εἰ δὲ ὡς τὸ
ἐπροεῖπα, θέλω φονεύσαι τοῦ λόγου μου ἀτίμου· καὶ θέλει
ἦστε (εἶσθαι, *i. e.* ἔσται) ἡ ἀφορμὴ καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀμαρτίας μου
εἰς τὸν λεμόν σου (λαιμόν)· διότι δέν με ἐκδίκησας | 36, 8
τότε πάλιν 10 ταύτην τὴν ἀ. | 10 πάλιν *post* ἔρχεται 12 | 36,
14 δέν πρέπει τινὰ τῶν β. (*om.* κατὰ σὲ), ἀπλῶς καὶ ὡς
ἔτυχε· να κάμνη κρίσιν καὶ να ἀποφασίζει ἀνεξετάστως·
χωρὶς να ἐρευνήση καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὡσὰν μά-
θης τὴν ἀλλήθειαν, τότε κάμνε κρίσιν δικαίαν. ναμῆν συν-
έβη καὶ πάθη ὅμοια καθῶς ἐσυνέβ(η) τινὸς βασιλέος προ-
γεννεστέρου | 36, 19 καὶ ἐκεῖνος λέγει | 37, 5 βλέποντας πῶς
εἶσαι υἱὸς βασιλέως, καὶ δέν θέλης δυνηθῆ διὰ νῆα ἀπο-
κτίσης υἱὸν· διατὶ δέν ἔχεις μόρια ἀπὸ τὸ πολλὴν πάχος |
37, 10 χρ.] ἄσπρον *ut* 30, 9, *et sic fere ubique* | 37, 21 σμίξη
μετ' αὐτὴν· καὶ θέλω κερδέσιτας (κερδέσει τὸ ἄσπρον) | 38,
3 αλοίμονον καὶ τί να γένω· | 38, 6 ἢ ἀγάπησε τὸν νέον καὶ
ἀφήνη με· | 38, 13 δια να με δώσης τοιούτου θηρίου· καὶ
δέν με ἄφηκεν οὐδὲ ποσῶς να κοιμηθῶ, ἐτούτην τὴν νύκτα·
καὶ πῶς δέν ἐντράπης να με δώσης· | 38, 18 ἀνεξετάστως | 39, 1
μία γυνικῆα εἶχεν ἄνδρα, καὶ ἠθέλησεν ὁ ἄνδρας να ὑπά-
γει | 39, 10 καὶ αὐτὴ ἐκίταζε (ἐκύντ.) τὸν θρόμον, ἂν εἶναι
καὶ ἔρχεται ὁ ἄνδρας της· τότε ἕνας νέος | 39, 15 ἐδέχθη
τοὺς λόγους της (*scr.* του), φυλάγοντας τὴν τιμὴν τοῦ ἀν-
δρός της | 40, 2 κατὰστήσω | 40, 4 *add.* καὶ ἄκουσον τί ἔκα-
μεν; | 40, 5 καὶ ἐζύμωσέ το με τὸ νερόν· | 40, 8 ὅμως εἶχε
καὶ μίαν σκύλα ἢ γραῖα, καὶ τὴν ἐποίρεν (. . ἦ . .) με τοῦ λό-
γου της. καὶ ὡσὰν ἔφθασεν | 41, 6 καὶ παρ' εὐθύς ὡοι μαι,
ἐγύνηκε (. . ἰ . .) σκύλα ὡς βλέπεις | 41, 8 κλαίει | 42, 2 λοιπὸν
ἐσυνώθη (*u. D.* 10, 1) καὶ ἐστόλισαι (. . σε) τὸ κρεββάτι· καὶ ἐστό-

λισαι τὸ σπήτη· καὶ ἐμαγέρεψαι (.· ἐρευσε) καὶ καλλᾶ φα-
 γία | 42, 6 καὶ ποῦ με ὑπάγης· | 42, 8 ὅπου εἶναι μία γυ-
 ναῖκα ὠραία καὶ καλὴ, ὅπου ἀπο τὰ χεῖλη της δρόσος
 στάζει. *recte τὰ χεῖλη: sed nisi u. τῆ ὁσμῆ significat i. q. τῆ*
ἀναπνοῆ, quid in eo lateat non exputo | 42, 11 ἐκατὰπίσθη..
 καὶ λέγει της· περιπάτει ομπρός· καὶ ἔτζη ἐπήγευεν (ἐπή-
 γαινευ *a ub. πηγαίνειν derivandum*) ἡ γραῖα ομπρός, καὶ
 ἐκεῖνος κατόπι· καὶ ἐσέβησαν εἰς τὸ σπήτι | 42, 16. 17 νο-
 μίζω νὰ τὸ κάμνη αὐτὸ, καὶ ὅταν ἐγὼ λύπω· (.· εἰ..) | 42, 20
 ἠθέλησε με καλλὴν τέχνην καὶ ἐνεργεῖαν, νὰ ἐνεργήση τίποτα·
 (τίποτες?) καὶ τί κάμνει; | 43, 3 τὸ λοιπὸν διατί δὲν ἐφύλα-
 ξαῖς (.· ες) τὴν συμφωνίαν μας, ἀμη (ἀμῆ *i. e. ἀλλὰ. natum*
ex ἄν μῆ. cf. Corais Aelian. p. πγ') γελαῖς μόνον ἔτζη· καὶ
 με τὸν λόγον τῆς γραῖας ἤλθες, ἀμιδὲν (ἀμῆ δὲν) ἤρχω-
 σουν· (*ueniebas. exciditne ἐδῶ huc?*) | 43, 7 τί ἦτον αὐτὸ
 ὅπου σοῦ ἐσυνεῦει (.· ἐβη) σήμερον· καὶ αὐτὴ λέγει·
 ἦκουσα (ἦ. *cod.*) πῶς ἐφθασαῖς εἰς ταῖς πόρτες (.· αἰς) τοῦ
 κ. | 43, 13—15 νὰ ἰδῶ τὴν γνώμην σου, καὶ ἄν ἐφύλαξαις
 τὴν παρθενεῖαν σου· καὶ ἰδοῦ λοιπὸν σε ἐγνώρισα,
 πῶς τὰ ἐπαρέβης ὅλα, καὶ ἐκατὰφρόνησαις τοὺς ὄρ-
 κους | 44, 8 τοὺς ὄρκους σου. (*docent ui. εἰς ἐσένα non oportere scribi* 44, 8 τοῖς ὄρκοις σου) διατί καμία ἀλλήθεια εἰς
 ἐσένα δὲν εἶναι. τοιαῦτα πράγματα ἔκαμε τοῦ ἀνδρός της·
 καὶ ὅταν ἤθελε νὰ τοῦ συντύχη, με ὄργην καὶ με κακίαν
 τοῦ ἐλάλει· καὶ δὲν ἤθελε ποσῶς, νὰ κάμη ἀγάπην με ἐκεῖ-
 νον, ὥστε ὅπου ἐξοδίασε πολλὰ φλορία (φλωρία *i. e. aureos*)
 καὶ ἄσπρα εἰς φορέματα καὶ δούχα | 44, 15 ὅτι δὲν δύνε-
 ται οὐδένας ἄνθρωπος, νὰ πολεμήση | 45, 6 με ὑβρισην,
ui. σωφρ. . . γον. omissis | 45, 9 καὶ ὁ θεὸς νὰ κάμη τὴν ἐκ-
 δίκησιν εἰς ἐμένα· καὶ ἡ κρίσις του νὰ εἶναι ἀσυγχώρητος
 εἰς ἐσένα· διὰνα ἰδῶ πόθεν οἱ φιλοσόφοι σου σύμβουλοι θέ-
 λουν δυνηθῆ νὰ σε ὀφελήσουν· | 45, 13 *addit* καὶ ἐκεῖνος
 λέγει πῶς ἐπαθεν· ἡ δὲ λέγει· | 45, 18 καὶ ἐκεῖ βλέπει μίαν
 μαιμοῦ, ὅπου ἀνέβη εἰς τὴν σκεῆαν . . . καὶ ἡ μαιμοῦ βλέ-
 ποντας τὸν χοῖρον κάτω, ἔρριψε του ἕνα σῦκω καὶ τὸ ἔφαγε.
 καὶ ἐφάνη του γλυκότερον: *inde firmatur quod antequam D uidi*
conieceram | 46, 2 ἔστεκεν κάτω | 46, 9 καὶ γίνη αὐτὸς αἰτία
 καὶ ἀφορμὴ τ. θ. της | 46, 11 τότε καὶ ὁ | 46, 17 διατί λοι-

πὸν δὲν ἐρευνᾶς καὶ νὰ ἐξετάξης πρῶτον τὴν ἀλλήθειαν·
 | 47, 1 τῆς γ. κ. ἄ. om | 47, 8 καὶ λέγει του· πρόσεχέ το καλλὰ,
 καὶ ἐγὼ δὲν ἀργίζω, ἔρχομαι γλήγορα (statim)· ἔτζη ἐπήγε,
 καὶ ὁ στρατιώτης ἐκάθετο εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὸ βρέφος ἐκοι-
 μάτο. | 47, 13 ἐξαίφνης ἦλθεν | 47, 22 ἔτζη τοῦ ἐπαράγ-
 γειλε, *ut fortasse reddiderit οὔτω τὸν κύνα παραγγείλας*
 48, 1 ὁποῦ ἔρχοτον | 48, 3 καὶ ἐσπούδαζε ναρουφύση (νὰ
 ῥουφήση *uel..ίση*) τὸ αἶμα του | 48, 5 εἰς ἐκεῖνην τὴν
 ὄραν | 48, 9 καὶ μετὰ πολλοῦ θυμοῦ κρούει καὶ σκοτώ-
 νει τον | 48, 11. 12 καὶ .. κείμενον] καὶ τὸ φίδι (*i. e.*
ὀφίδιον) σκοτωμένον σιμῶ του (*scr. συμᾶ του?*). τότε ἐγνώ-
 ρισε (καὶ 48, 12 *nōn est delendum: u. 5, 19*) | 48, 14 καὶ ἐκλαυσε
 πικρῶς, καὶ ἐλυπύθη καὶ ἐδέρευτον, πῶς χωρὶς ἀφορμὴν
 τὸν ἐσκοτωσεν ὁποῦ ἦτον πολλῆς τιμῆς ἄξιος. | 48, 21 ὅμως
 ἐκεῖνος ἐμετάνοησε καὶ ἐλυπήθη δια τὸν σκύλων, ἄμι (ἄμη)
 ἐσὺ, πόσον θέλεις μετάνοηση διὰ υἱὸν μονογενεῆ· καὶ νὰ
 ἀναστενάξης πικρὸς (..ῶς) καὶ ἀπὸ τὴν λύπην σου νὰ ἀποθάνης
 καὶ δὲν θέλης ὀφελεθῆ τίποτα (42, 20)· καὶ τί ἀπολογία νὰ
 δώσης διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. ὅμως θέλη εἶσαι (..εἰ ἦσαι)
 ὄνειδισμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. λοιπὸν ἄκουσον καὶ
 ἄ. δ. π. | 49, 7 καὶ τόσον ἦτον, ὅτι ὅταν ἤκουεν | 49, 12
 ἦτις .. χωρίῳ om; καὶ στέλει μαυλίστρια | 49, 16 οὐδὲ τοὺς
 φοβερισμούς του | 49, 18 καὶ ὁ πόρνος ἐκεῖνος δὲν ἐμετάν-
 νόησε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν λογισμὸν του | 49, 24 καὶ λέγει
 τῆς ὄλα | 50, 1 καὶ αὐτῇ ἀπεκρίθη καὶ λέγει του | 50, 7
 τὸ δῶσιμον (om. τοῦ χρ.) | 50, 10 καὶ θέλεις τὸν εὐρῆ ὁποῦ
 πουλῆ ῥοῦχα καὶ παπλώματα· καὶ ζήτησέ του νὰ σοῦ που-
 λήσῃ κα νένα (*aliquod*): *utique magis perspicue, sed nescio an*
de coniectura metaphrastae | 50, 14 ἀπὸ τὴν κακογραῖαν καὶ
 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ σ. καὶ τὸ ε. | 50, 15 τοῦτο τὸ
 ῥοῦχον (om. σου) | 50, 16 καὶ ἐκεῖνος τὸ ἔδωκαί· | 50, 19 τὸ
 *
 ἔκαψε εἰς τρεῖς τόπους *et* 53, 9 τὸ ἔκαψα εἰς τρεῖς τόπους *et*
 54, 7 τοὺς τόπους | 50, 24 ἀπὸκάτω εἰς τὸ πρ. (*cf.* 53, 8
 ἀπάνω εἰς) | 51, 5 ἐσύκωσεν, *ut fere ubique* | 51, 6 καὶ βλέ-
 πει καὶ εἶναι ἀπὸ κάτω, τὸ ρ. | 51, 16 καὶ ὑπάγει καὶ τὴν
 εὐρίσκει· καὶ ἐκαμώθη πῶς μεγάλως ἐλύπάτω | 51, 17 πῶς
 ὁ ἄνδρας σου | 51, 18 καὶ ἤξευρε πῶς ἡ ἐδική σου λύπη καὶ

χολῆ, ἐφανήσθη μου ὡσάν νὰ ἦτον ἐδική μου | 51, 24 σοῦ
 ἐσυνεῦει καὶ ἔγεινεν, *ut legisse uideatur* σοὶ συμβέβηκε | 52, 1
 μαῖλιστα | 52, 8 καὶ ὡσάν ἐνύκτοσεν, τὴν ἐποίρεν ἡ γραῖα
 καὶ τὴν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπήτην της· καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπὸ μέσα
 ἐκράτησέν την | 52, 13 καὶ ἐφοβάτω νὰ συντύχη· καὶ ὕστε-
 ρον ἀφ' οὗ ἐμιάνθη, ἐξέβη καὶ ὑπάγει εἰς τοὺς γονεῖς της. |
 52, 16 ὁ μοιχὸς | 52, 19 εἰς τὸ ἀνδρόγυννον | 53, 1 εἶμαι ἡ
 ἀφορμὴ τοῦ σκανδάλου | 53, 14 ἀλλὰ οὐδὲ τὸ ροῦχον ἠξέῤῥω
 τί ἔγεινεν | 53, 15 αὐτὰ τὸν εἶπε νὰ ὑπῆ (εἰπῆ) τοῦ ἀνδρὸς
 τῆς γυναικὸς· ἔπειτα μ. τ. εἶπεν ἡ γραῖα, (*imperatius* εἰπέ
non intellecto) | 53, 18 καὶ ἐγὼ ἔμπροστάσας, νὰ κάμω πῶς
 παγένω εἰς δ. (*om* μου) | 54, 1 ἐλόλησε | 54, 5 ἔδωσέναςκέ-
 πασμα ροῦχον | 54, 8—12 καὶ δὲν ἠξέῤῥω ποῦ τὸ ἀλησμώ-
 νησα ἡ τ.· ὑπῆγα καὶ εἰς τὴν γυναῖκα σου, ὑπήγα καὶ ἀλοῦ,
 καὶ δὲν ἠξέῤῥω παντελῶς ποῦ τὸ ἄφησα. ἔτζη εἶπεν ἡ
 γραῖα | 54, 15 μεγάλη σύγχυσις ἔγινεν εἰς τὸ σπήτι μου | 54,
 22 πῶς ἡ π. τῶν κακῶν γ., ἔναι ὡσάν ὁ τόπος ὁποῦ πα-
 λεύουν οἱ ἄνθρωποι· δὲν εἶναι καλλίτερον πράγμα, ὡσάν
 τὴν καλλὴν καὶ ἀνδρειαν γυναῖκα καὶ σωφρονα | 55, 4 ἄν
 καλλὰ καὶ ἔχουσιν ἴσια τὴν ὁμωνυμίαν | 55, 17 θ. ὦ β. πῶς
 ὁ θεὸς θέλει κάμη τὴν τοιαύτην ἐκδίκησιν εἰς τοὺς σ. σου
 καὶ φ., ὡσάν | 55, 23 ἦσαν πολλοὶ πραγματευτάδες | 56, 1
 ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν | 56, 8 καὶ ἐψ. νὰ πάρῃ τὸ παχύτερον
 καὶ μὴ γνωρίζοντας ἐπίασε τὸ λεοντάρῃ καὶ νομίσας πῶς
 ἔναι παχύτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἐκαβαλίκευσέν το | 56, 18 μί-
 πως τὸν καταφάγη | 56, 21 ἐπίασε τὰ κλαδία τοῦ δ., καὶ
 ἔφυγε τὸν κίνδυνον. καὶ τὸ λεοντάρῃ φοβούμενον καὶ νομί-
 ζοντας πῶς ἔναι ὁ φύλακας τῆς νυκτὸς ὁ δαίμονας, ἔφευγε
 με σπουδῆν. | 57, 11 καὶ ἡ μαιμοῦ κρᾶζει τὸ λεοντάρῃ νὰ
 ἔλθῃ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄνθρωπον | 57, 16 καὶ ἐ. ἔδραξε καὶ
 τὰ ἐσφιξεν ὅσον ἐδυνήθη· καὶ εὐθὺς ἐψόφισε (*'krepirte er'*)
 καὶ ἔπεσε κάτω | 57, 19 ἀληθῶς ὁ δαίμονας ὁ φύλακας τῆς
 νυκτὸς, αὐτὸς ὁποῦ με ἔσυρνε ὄλην τὴν νύκτα, αὐτὸς ἐφό-
 νευσε καὶ τὴν μαιμοῦ | 57, 24 τ. φ. σου | 58; 8 ἔρχεται
 —ην
 πρὸς αὐτὸν τὴν 5 ἡμέραν | 58, 9 ἄμποτες νὰ ζῆς αἰῶνα, καὶ
 νὰ μακροημερεύει ὁ θεὸς τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς σου, καὶ
 ἡ βασιλεία σου νὰ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· | 58, 17 *habet* κα-
 κογνώμον | 59, 3 πλ. εἰς τὰ χωράφια | 59, 5 ἐσύναξε | 59, 7

σιτάρι | 59, 7 τρύπαν | 59, 10 ἐγ. γ. τ. τρ. om | 59, 14—20 ἕως
 νὰ ἔλθῃ ὁ χειμώνας, ὅπου δὲν εὐρίσκομεν νὰ βόσκομεν·
 καὶ αὐτὸ λέγει· καλῶς εἶπας ἄς τὸ φυλάξωμεν· καὶ ἀπὸ τότε
 ἔβοσκαν ἔξω εἰς τὰ χωράφια. λοιπὸν ὅποτεν ἐμάζωναν αὐτὸ
 τὸ σιτάρι τὰ περιστέρια, ἦτον χλορὸν· ὅμως ἔγινε πολὺ καύ-
 μα καὶ ἐξηράνθη· καὶ μίαν ἡμέραν | 60, 3 βλ. πῶς ὀλιγό-
 στευσεν τὸ σιτάρι | 60, 4 εἶπαμεν | 60, 6 ἐγὼ ποσῶς δὲν τὸ
 ἐπίασα· καὶ αὐτὸ δὲν ἐπίστευσεν παντελῶς, ἄμι ἔκρουσε
 (om ἄ. ἦν) | 60, 11 τὸ σιτάρι τὸ κρυμένον, καὶ ἐγήμησεν
 (. . .ισεν: cf. 68, 15 ἐγέμησεν ὄλος D et n. 59, 10) ὁ τόπος |
 60, 18 ὠφελήθη | 60, 19 μὴν πάθης καὶ ἐσὺ τὰ ὅμοια . .
 καὶ θέλει συμβῆ (22) | 61, 3 ἄ. μ. β. π. θ. om | 61, 5 νὰ σον
 φανερώσω καταλεπτῶς ταῖς πονηρίαις τῶν γυναικῶν | 61, 16
 καὶ ἐπῆρε καὶ μουστόπηταν | 61, 16 μόνον ἀπὸ τὴν μουστό-
 πιταν ἄφηκαν ὀλίγων | 61, 18 καὶ μορφὴν om | 61, 19 ui.
 μὴ . . τούτου om D recte: melius deleuissem; u. 22 | 61, 22 ὡς
 πρῶτον | 62, 1 τὴν μουστόπιτα ἐκείνην εἰς εἶδος ἔλεφαντος
 | 62, 2 καὶ αὐτῇ τεχνεύεται καὶ σκεπᾶζῃ τὴν ὑπόθεσιν με
 τὴν πανουργίαν, διὰ νὰ μὴν τὸ γρικῆσῃ (γροικ.) καὶ λέγει
 του | 62, 6 καὶ ἐγκρέμισέ με καὶ ἐκατιπάτησέ με | 62, 7 ἐξύ-
 πνησα | 62, 8 εἰς τὸν ὄν. | 11 ἕνα εἶδος ὡς ἐκείνω τοῦ ἐλέφαν-
 τος, | 62, 15 λάβε καὶ om | 62, 17—63, 1 τὴν μουστόπιταν.
 τοιοῦτοτρόπως ἐκατόρθωσε τὸ πράγμα ὡ βασιλεῦ· ὡς ἤκου-
 σες· ὅτι ὅσα ἔ. ἦγ. | 63, 5 εἶτι καὶ ἂν βουληθοῦν, δύνονται
 νὰ τὸ κάμουν. ἀκούσας π. | 63, 8 καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν
 ἢ γυνῆ ἢ παλακίς μεγάλως ἐλυπήθη, ὡσὰν νὰ ἤθελεν πάθῃ
 (ut expresserit πεισομένη) | 63, 13, αὔριον βέβαια θέλη λαλήσῃ
 τοῦ πατρός του· νὰ φανερώσῃ τὰ πονηρὰ καὶ κακὰ μου
 ἔργα· καὶ ὄχι μόνον νὰ ἐντροπιασθῶ, ἀλλὲν νὰ με παραδώ-
 σουν καὶ εἰς θάνατον. λοιπὸν καλῆτερα νὰ φονευθῶ ἀπὸ
 τὰ ἐδικὰ μου χέρια, παρ' οὗ νὰ υπῶ ἄλλω τίποτε τοῦ βασι-
 λέως. | 63, 21 ἐμάζωξε τὰ ροῦχα της· ἔπειτα εἶ τι καὶ ἂν
 εἶχε, τα ἐμοίρασε | 63, 24—64, 13 καὶ ἄναψαν μεγάλην στίαν
 (i. q. ἐστίαν, πυράν). εἶτα ὄρησεν ἢ γυνῆ νὰ πέσῃ νὰ καῆ· διότι
 ὑπόπτευε πῶς αὔριον θέλη πάθῃ τίποτες κακὸν. καὶ ἔσον-
 τας νὰ σώσῃ (adveniat) καὶ ἢ εὐδόμη ἡμέρα ὅπου ἔμελλε νὰ
 λαλήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως· ἐμελλέτησε νὰ κάμῃ καὶ αὐτῇ
 τοῦτο τὸ κακὸν καὶ παράξενον βούλευμα. λοιπὸν ἐλέγετο

αὐτῇ ἢ δουλεῖα (i. e. ἔργον) εἰς πολλοὺς τόπους τοῦ κάστρου· ὅμως ἤκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς· *expressit* 64, 10 καὶ κακοῦ β.: *sed offendit utique ordo; probarem* κακοῦ καὶ παραδόξου β. | 64, 14 τί εἶναι ἢ αἰτία καὶ θέλης νὰ καῆς | 64, 17 ἔπρεπε. | 65, 4 ἐδέχθη τ. λ. καὶ ἐπίστευσε· καὶ ἐβάσταξε τὸν θυμόν της, καὶ δὲν ἐβάλθη εἰς τὴν στίαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς πολλῆς, ἔδωκεν ἀπόφασιν | 65, 10 οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι οἱ ἔξ | 65, 12 βλέπωντές των ὡς κακούργον καὶ ληστὴν, καὶ χωρὶς αἰτίαν νὰ κινδυνεύῃ· καὶ ὅλοι ὁμοῦ | 65, 16 τ. τ. π. φ. *om* | 66, 3 διαμικρὸν τάξιμον γυναικὸς· χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ἀλήθεια εἶναι ἢ ψευδῆς· ἀλλὰ ἐνικήθη καὶ ἤκουσε καὶ ἐπίστευσε γυναικὸς λόγια· καὶ βούλεσε νὰ κάμῃς αὐτὸν τὸν ἄδικον καὶ παράνομον θάνατον· τὸν ἄξιον γέλωτος καὶ ὄνειδισμοῦ. ἤκουσε δὲ, ὅτι μετὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων καὶ νηστειῶν πολλῶν ἀνδρῶν, ἔτι δε καὶ διὰ πολλῶν ἐλεημοσυνηνῶν σου τὸν ἐχάρισεν ὁ θεός· καὶ τῶρα διὰ ἕναν λόγον γυναικὸς, ἀνεξέταστα θέλης νὰ τὸν θανατώσῃς· ὅμως παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, νὰ μοῦ ἀκούσῃς τούτους τοὺς λόγους | 66, 16 μαντεύοντας καὶ λέγοντας. . 18 καὶ ὅχι μόνον ἐπρόλεγε εἶτι τὸν ἐρωτούσαν | 67, 1 διὰ πρᾶγμα ἄδηλον (,) καὶ ἀκριβῆ [,] ἐτοίμως ἔδιδε τὴν ἀπόκρισιν· καὶ ἀπὸ τὴν μαντικὴν αὐτὴν, ἐσόρευσε πολλὰ φλουρία καὶ ἄσπρα | 67, 5 καὶ π. δὲν με ἔχεις με τοῦ λόγου σου. πλὴν πρὶν παρὰ νὰ εὐγῶ (i. e. ἐκβῶ) παραγγέλω σοι τρεῖς λόγους· καὶ εἶτι πρᾶγμα θέλης ζητίσῃ τὸν θεὸν με (i. e. μετὰ. 67, 24 μετ' ἐκείνους D) τοὺς λόγους ἐκείνους, θέλει σοῦ δοθῆ· | 67, 11 ,ἦλθε με μεγάλην λύπην εἰς τὸ σπητι του, καὶ ἐσέβη μέσα. | 67, 14 ἔγινες | 67, 17 νὰ δυνηθούμεν νὰ ζήσωμεν· | 68, 1 ὅμως ἐφανέρωσέ μου τους· καὶ αὐτῇ | 68, 11 μόνον *non reddit* D | 68, 12 νὰ γένουν εἰς τὸ κορμί σου πολλὰ αἰδία, ἤγουν ὀρχοῖδια | 68, 15—17 ἐγέμησεν ὄλος· καὶ ὡς τὰ εἶδεν ἐσυγχάθη πολλὰ, καὶ ἔστεκε καὶ ἠῦριξε τὴν γυναῖκα του· καὶ δυνατὰ τὴν ἔδειρεν· | 68, 18 καὶ *om* | 68, 21 *habet* αὐτὴν | 69, 2 ὅτι ἀκόμι δύο λόγια ἀνάμειναν· 11 ἐνέμεινεν ἀκόμι (*om. σοι*) | 69, 5, ἔχασε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του· | 69, 11 νὰ πάρῃς, *ut uideatur inuenisse* λαβεῖν | 69, 17—70, 4 μακροθύμησον καὶ μὴ σπουδάξῃ νὰ φονευθῆ ἀδίκως ὁ υἱός σου· καὶ δὲν θέλη ἀργήσῃ ὁ θεός νὰ κάμῃ τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς ἐσένα. ὅμως

ἄκουσον καὶ ἄλλην διήγησιν παρακαλῶ. | 70, 5 νὰ μὴν καθήση εἰς ἕναν τόπον· ἢ νὰ περιπατίση εἰς ξεφάντωσες (conuiuia) καὶ εἰς χαραῖς καὶ εἰς ἄλλα ὡσὰν τοὺς νέους· ὥστε νὰ ὑπάγη νὰ μάθῃ καὶ νὰ γράψῃ ὄλαις ταῖς πονηρίαις τῶν γυναικῶν. | 70, 12—14 καὶ ἐρωτᾷ τον πόθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγῃ καὶ ἤκουσε πῶς θέλει νὰ μάθῃ ταῖς πονηρίαις καὶ τὰ τεχνέσματα τῶν γυναικῶν, καὶ λέγει του· | 70, 16 ὅτι οἱ πονηρίαις τῶν γυναικῶν καὶ τὰ κατορθώματά τους, εἶναι ἀμέτρητα· εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ μάθῃς ὀλίγον τίποτα, εὗρε | 70, 18 ἔβαλαι στάκτη καὶ κάθησε ἀπάνω της ἡμέρας καὶ νύκτας, μ̄· | 71, 1 κ. τ. θέλῃς δυνηθῆναι νὰ εὗρῃς καὶ νὰ μάθῃς μέρος τι· καὶ ἀκ. ὁ ν. τοὺς λόγους ἐκείνου, | 71, 5 ἐφ'] μέσα εἰς | 71, 7 καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν ἡμέραις, καθῶς ἐνώμησεν (ἐνόμισεν) ἐκεῖνος, πῶς | 71, 11 ἔμ.] ἐκόνευσεν (substitit) | 71, 12 ἔκαμνε: quasi legerit ἐποίει | 71, 12. 16 τρ.] φιλίαν | 71, 17 π. ἐρχεσθαι καὶ τίς εἶσαι, καὶ πῶς ὀνομάζεσθαι· | 71, 20 ,νὰ ἐγν. καὶ νὰ μ. ταῖς πονηρίαις καὶ ταῖς τέχναις τῶν γ. (om 20 φρ.) | 71, 24 δὲν ἤκουσε παντελῶς νὰ φάγῃ· | 72, 4 οἰκονόμησε τράπεζαν νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῆ· καὶ αὐτῇ (om. 4 αὐτῶ ἰδίως et 6 μ. κ. φ.) | 72, 17—22 λοιπὸν καὶ ἐγὼ γυναῖκα εἶμαι καὶ θέλω νὰ τεχνευθῶ εἰς ἐσένα τίποτα πονηρόν· ἢ με λόγον ἢ με ἔργον, νὰ ἰδῶ ἂν τὸ ἔχεις γραμένον· ὅμως θέλω πρῶτα νὰ σοῦ εἰπῶ μιὰς γυναικὸς ἔργον καὶ ἄκουσον | 73, 1 καὶ αὐτὸς λέγει· ὄλαις ταῖς ὑβρίζω ὅτι εἶναι κακαῖς | 73, 2 ὅτι δὲν ἐτύχε ποτὲ νὰ σμίξῃς με καμία ἀπ' ἐκείναις. καὶ αὐτὸς λέγει, ἂν ἤθελε τύχη ἐγὼ νὰ ἔχω τέτοιαν γυναῖκα, ἐκοπτα τὴν μήτην της (nasum). ὅμως σιμὰ (συμὰ) εἰς τὸ σπήτι του ἐμάλωναν (rixabantur) πάντῳτε αἱ γυναῖκες ὡς εἶναι ἢ συνήθειά τους· | 73, 9 om ἀργὰ, 10 ἔξω, 10. 11 εὗρεν. . καὶ | 73, 13 καὶ αὐτῇ | 73, 14 κ. . . σκ.] εἰς τὸ χωράφι | 73, 15 καὶ ὅταν ἀπόφαγε καὶ ἐκεῖνος, ὑπήγε καὶ ἐπίασε τὸ ἀλέτρι, καὶ ἐρχόμενος | 73, 18 καὶ ὅταν ἐσχόλασεν, | 73, 21 δὲν εἶχα τίποτες· οὔτε κ. οὔτε ψάρια (om. ἢ ἄ. τι)· καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔκαμα τίποτα· | 74, 2 ἔκρυπέ τα· καὶ τὸ ἀργὰ τὸν δείπνον, ἔβαλαι μόνον ψωμί εἰς τὴν τράπεζαν | 74, 4. 5 μωρὴ . . ὄψ. om | 74, 5 με τα ὀνύχιά της | 74, 7 ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ λέγοντας· (καὶ τῶν. . ἄρχ. om) ψάρια λέγει νὰ τοῦ ψήσω | 74, 10 καὶ ἦλθαν οἱ γείτωνες καὶ λέγουν του· τί λέγεις ἄνθρωπε, | 74, 12 αὐθ.

καὶ *om* | 74, 14 ἐβόα καὶ ἔλεγεν· ὡ γείωνες παρακαλώσας (. . ὦ σας) δέσετέ τον ὅτι δαιμόνιον ἔχει· καὶ ἔδεσαν τον χείρας καὶ πόδας καὶ ἔβαλάν τον εἰς τὴν ἄλυσσον. | 74, 19 καὶ ἐκείνη πάλιν ἀκούσασα ἔκραζεν· ἐδαιμονίσθη ὁ ἄνδρας μου· ὅμως συλλογιζόμενος καὶ ἀπορῶν ἔτση, ἐξημέρωσε. καὶ ἦλθαν οἱ γειτῶνοι καὶ ἐρωτούσαν τον, ἄρα γέ τι ἔγινες· | 74, 21 καὶ αὐτὸς πάλιν ὁ ἄθλιος | 75, 3—5 μετὰ . . φαγεῖν *om*; ἔπαθε τίποτα. καὶ ἐκείνος λέγει τῆς γυναικὸς του· ἔχεις τίποτα νὰ μου δώσης νὰ φάγω; καὶ αὐτὴ λέγει· ἔχω ψάρια τιγανισμένα· | 75, 9 χριστιανοί *om* | 75, 11· πλέον δὲν λέγω τίποτα. | 75, 12 ἀπὸ τὰ ψάρια ἐκείνα· καὶ δὲν εἶπε τίποτε πλέον· (*om* περὶ τ.) | 75, 18 μόνον, ἄμι ὕβριζαίς ὄλαις καὶ ταῖς καλαῖς· εἰς τοῦτο σε ἐδοκίμασε ἔτση τοιούτοτρόπως· καὶ πολλαῖς φοραῖς εἶπα σου νὰ σιωπᾷς, | 75, 20 θανατώση· ἐκαμνά της πολλὰ κακά· καὶ λοιπὸν μὴ καυχᾷσε | 76, 2 βλ. τὸν ἄ. μου πῶς εἶναι πολλὰ γέροντας, καὶ ἐγὼ εἶμαι νέα καὶ εὐμορφη, (*sic, non . . ης ut primo uidetur*) καὶ ἀγαπῶ τὴν πορνείαν· ὅμως ἐσὺ εἶσαι νέος καὶ δύνεσαι νὰ χορτάσης τὴν ἐπιθυμίαν μου. ἐκείνος εἶναι ἔξω με τοὺς φίλους καὶ ἐσὺ κάμε νὰ πληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου· καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐκ. ξ. ἐθάρεσε καὶ ἐγελάσθη εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς· καὶ ἐσυνώθη (ἐσηκ.) καὶ ἔλυσε τὸ βρακοζώνυ (. . νι) του νὰ ἀνεβῆ εἰς τὸ κρεβάτι νὰ τὴν πορνεύση. | 76, 12 (καὶ *om*) τότε ἔδραμαν ἀπόξω (*extrinsecus*) ὡς ἤκουσαν τὴν φωνὴν νὰ ἰδοῦν τί εἶναι. καὶ ἐκείνος ὡς τὴν εἶδε πῶς ἐλάλη καὶ ἐβόα· | 76, 15 πάλιν ἠγέθη συντόμως καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν τρ.· (*om* κειμ.) | 76, 17 τί νὰ κάμη. ὅμως ἦρθαν καὶ εροτοῦσαν καὶ λέγουν της, τί ἔπαθες· καὶ αὐτὴ λέγει, αὐτὸς ὁ ξένος ὁποῦ φιλεύομεν ἔτρωγε. καὶ τρώγοντας, ἔτυχε μία ψύχα ψωμίου καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν λεμόν του, καὶ εἰς ὀλίγων νὰ πνιγῆ. | 77, 6 καὶ ἔλαβε τὴν ὑγείαν του | 77, 9 ἄραγε ἔχει τα γραμμένα ὅσα σοῦ ἐδιηγήθηκα καὶ ὅσα ἔκαμα; | 77, 12 ἐξοδίασαις ἄνθρωπε τώσαις ἐξοδαίς καὶ τόσους κόπους | 77, 15 καὶ αὐτὸς με τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, εὐθὺς πιάνη τὸ βιβλίον ὁποῦ ἔγραψε· καὶ ἐθαύμαζε καὶ ἔλεγε ὅτι οὐδένας | 77, 19 καὶ μετὰ ταῦτα εἶχε μεγάλην ἀπορίαν· ὅμως δὲν εἶχε τί νὰ κάμη καὶ ἐγύρισε εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἠσύγχασεν. | 78, 6 μὴ ἐλπίζης ὅτι ἡ κακοσύμβουλος αὕτη γυνὴ θέλει δουλεύση τὴν βασιλείαν σου·

ἐπειδὴ τοιοῦτοτρόπως ἀνελεημόνος (. . .ως) θανατώνης τὸν υἱόν σου, πῶσω μᾶλλον τοὺς ξένους καὶ δούλους σου· λοιπὸν ὅλοι θέλουν φύγη ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου, καὶ νὰ μείνης μοναχός. διατὶ θέλουν ὑπῆ (dicent), ἐὰν τὸν υἱόν του ἐθανάτωσεν, ἐμὰς τί θέλη μας κάμη. καὶ θέλεις ἦσται ὀνειδισμένος ἀπὸ ὅλην τὴν οἰκουμένην· νὰ ὀνειδίσεις (. . .σαι) ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. | 78, 15 συμβ. καὶ om | 78, 16 ἡμερώθησαν τὰ σπλάγχνα του. καὶ μετεστράφη ἡ ὄργη ὅπου εἶχε καὶ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς· τότε ἐπρόσταξεν ἕναν στρατιώτην ἐδικὸν του πιστὸν· | 78, 20 ἔπειτα ἦλθε καὶ ἡ ὀγδόη ἡμέρα καὶ ἐλύθη ἡ γλώσσα τοῦτου παιδίου ἀπὸ τὴν σιωπὴν καὶ ἐσύντυχε· (cf. 199, 2) | 79, 1 ὅπου ἐκάθητον ἐκεῖ πλησίον· | 79, 3 λάλησε | 79, 5 καὶ ἐκείνη ὑπῆ (scr. ὑπήγε) συντόμως καὶ λέγει τοῦ φιλοσόφου· | 79, 7 καὶ αὐτὸς ἐχάρη πολλά καὶ δρομαίως ἦλθε | 79, 12 εἶπε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν θεὸν· δεύτερον δὲ ἐσὰς μεγάλην χάριν ἔχω· ὅτι με ἐλυτρώσατε (79, 14 τὸν ἀναίτιον om) ἀπὸ τὸν ἄδικον θάνατον· καὶ ἐδραξατέ με ἀπο ταῖς κακαῖς κατὰσκευαῖς τῆς πονηρᾶς γυναικὸς, ὅπου ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα μου· ἀλλὰ σὺ ὦ φίλε πιστὲ καὶ ἀληθινε | 79, 21 ἤξευρε ὦ φιλόσοφε καὶ νεανία, πῶς καὶ ὁ διδάσκαλός σου συντύπας ὅταν μάθη καὶ ἐλάλησαι, παρ' εὐθύς θέλει ἔλθῃ | 79, 23. 24 εἰς τὸν βασιλέα | 80, 2 με τὸν υἱόν σου καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας σου· ἐγὼ ἦλθα σήμερον καὶ ἤφερα σου μαντάτα καὶ χαρὰς εὐαγγέλια· ἐγνώριζε ὅτι ἐλύθη ἡ γλώσσα τοῦ υἱοῦ σου ἀπὸ τὴν σιωπὴν· καὶ ἔστειλέ με νὰ σοῦ τὸ φανερώσω (exprimit igitur ταῦτα) | 80, 8 ὦ. . .γεν. om | 80, 10 μ.] καὶ ἤφεραν | 80, 11 εὐθύς ἐπρ. | 80, 13 τῷ . . .πρ. om | 80, 16 καὶ ἐκείνος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ συνεκάθησέ τον εἰς θρόνον βασιλικὸν (om. art.) | 80, 20—22 καὶ ἄ. . .ὡς] καὶ δὲν ἐσυντύχεναις ταῖς ἀπερασμέναις ἡμέραις· καὶ διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσε | 80, 26 αὐτὸς με ἐδιαφύλαξε. | 81, 4—13 τοιοῦτον ὦ βασιλεῦ, φανερώνω σου καὶ διὰ τὴν γυναῖκα. ἡ ὁποῖα ἐσπούδαζε τὴν σφαγὴν μου· καὶ ἀνάγκασε νὰ με θανατώσῃ· ἄκουσον· ὅταν ἔσωσεν ὁ καιρὸς τοῦ μαθήματός μου, με ἔστειλεν ὁ διδάσκαλός μου νὰ ἔλθω καὶ δὲν ἐσύντυχα· καὶ ἐπαράδωσές με αὐτῆς, καὶ ἐπῆρε με εἰς τὸ σπήτι της, καὶ ἄρχησε νὰ με λαλή· καὶ ἐκεῖ ἐφάνη ἀκόλαστος καὶ πόρνη εἰς ἐμὲ· καὶ ἐπαρράκίνα με νὰ πέσω (παίσω?)

μετ' αὐτήν. εἶπε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι μόνον κοιμήσου μετ' ἐμένα, καὶ νὰ καταστήσω νὰ φονευθῇ ὁ πατήρ σου νὰ λάβῃς τὴν βασιλείαν καὶ ἐμὲ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγὼ ὡσὰν εἶδα | (81, 17 ἔλυσα τ. σ.) | 81, 17 ἡμ. καὶ πρ. om | 81, 18 δὲν σε ἀποκρένομαι εἰς ὅσα συντυχένης, | 82, 2—4 μηδὲν — ἡμέρας] καὶ ὄχι ἄλλο· | 82, 7 ἐσπούδαζε | 82, 10. 11 ἦν ἐ. τ. σ.] ὁποῦ δὲν ἐλάλουν | 82, 12 om ὁ. καὶ | 82, 12 ὅλοι σου οἱ φ. | 82, 18 νὰ ἔλθουν ὅλοι οἱ φιλοσόφοι καὶ διδασκάλοι καὶ ὅσοι(ι) ἠξεύρουν γράμματα | 82, 22· εἶτα ἐκάθησι τότε καὶ λέγει του· ὦ σ. σ., ποῦ ἦσαν ἕως τῶρα, καὶ διὰ νὰ μὴν φανῆς, ἐκινδύνευσε νὰ φονεύσω | 83, 2 πῶς ἂν λαλήσει μέσα εἰς (sic etiam 83, 16) τὰς ἑπτὰ, θέλει ἀποθάνη κακῶς. δ. τ. καὶ ἐγὼ ἐκρύφθηκα μακρὰ ὥστε νὰ περάσουν· εἰς τοῦτο καὶ ὁ υἱός σου καλῶς ἐκάμε καὶ δὲν ἐλάλησεν αὐταῖς ταῖς ἡ. | 83, 12 καὶ ἐκάθησέ τους σιμά του | 83, 15 ἂν ἐφονεύετον | 83, 16 τίνος ἦταν ἡ αἰτία τοῦ φ., ἐμὲ ἢ τοῦ υἱού μου ἢ τῆς γυναικός· | 83, 20 καὶ λέγει ὁ ἕνας ἀπ' ἐκείνους· ὦ β., ὡς νομίζω ἐγὼ ἢ α. τ. φ. εἶναι τοῦ σ.· | 84, 4 ἄμι ἔστειλέν τον εἰς ἐσὲ· καὶ ὁ δ. | 84, 10—85, 1 ,ἀ. μάλιστα τ. β. εἶναι, ὁποῦ ὄρισε νὰ φονεύσῃ τὸν υἱόν του· καὶ ἀπεκρίθη ὁ τ. καὶ λέγει· ἐγὼ ὑπολαμβάνω πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι ἡ αἰτία· ἀλλὰ καθὼς δὲν εἶναι ἄλλον πράγμα ψυχρώτερον τοῦ λίθου· οὐδὲ ἐλαφρότερον τῆς ἴσκας ὁποῦ γίνεται ἀπὸ ξύλον, καὶ πυροβολούμενα αὐτὰ τοῦ λίθου λέγω καὶ τοῦ σιδήρου γενῶσι φλόγα πυρὸς, ἔτζη καὶ ὁ ἄ. ὁποῦ πέση με γυναῖκα· κὰν πολλὰ φρόνημος εἶναι, κὰν πολλὰ ἠξεύρη· τὸ νὰ σμιχθῇ ὁ τ. ἢ τὴν γυναῖκα του ἢ τὴν ἀγαπητικὴν του, ὑπάγη π. τ. σ. κ. τὸ θ. της· εἰς τοῦτο ἡ αἰτία εἶναι ἡ γυνὴ ὁποῦ ἐκατηγόρει ψεύματα τὸ παιδί. καὶ διὰ νὰ μὴν κάμη τὸ θέλημά της, ἐπαρακίνησε τὸν β. νὰ τὸν θανατώσῃ· τότε καὶ ὁ τ. λέγει· ἐγὼ νομίζω πῶς δὲν ἔχει τὸ πράγμα ὡς λέγεται ἐσεῖς· μήτε ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ αἰτία | 84, 14 οὐδὲ . . αἷτιος om D recte uidenturque delenda esse | 85, 11 νὰ κομπόνουνται | 85, 12 ἡ γὰρ] διότι ὡς λέγουν οἱ φιλόσοφοι, ἡ | 85, 13 ὡς ἀ. om | 85, 15 λαλεῖν om | 85, 20 ,ἀ. μάλιστα ἐφάνη καὶ τὴν φοβερύζην, περισσύτερον ἐφοβάτω | 85, 23 ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ κινδύνου, ὁποῦ | 86, 2 ἀνάγκασε | 86, 6 κ. φ. γ. om | 86, 8 λέγεται ἐσεῖς· | 86, 9 ἀλλὰ οὐδὲ εἶναι ἄλλον πράγμα τί, μεγαλῆτερον τῆς ἀληθείας· διατί πᾶς ἄνθρωπος ὁποῦ κρατεῖ

καὶ λέγει τοῦ λόγου του πῶς εἶναι σοφιστιῆς ἢ ρήτωρ ἢ διδάσκαλος· κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ψεύδεται καὶ γίνεται ἔξω τῆς γνώσεώς του. καὶ οὐδὲ σοφὸς εἶναι οὐδὲ ρήτωρ, ἀλλ' οὐδὲ ἀριθμεῖται πῶς ἠξέυρη τὰ ὀκτῶ μέρη τοῦ λόγου· τὸ λοιπὸν οὕτως (οὕτος) ἀριθμεῖται μόνον με τοὺς ψεύστας καὶ ὑποκριτὰς· | 86, 19 νὰ δώσω τινὰ ἀπόκρισιν εἰς αὐτὰ. | 87, 1 ἐκάλεσαι.. νὰ φιλεύση | 87, 3 καὶ στέλει τὴν δούλην του νὰ τὸ ἀγωράση· λοιπὸν ἐπῆρε το καὶ ἔθεσέ το εἰς τὸ κεφάλι της· ὡσὰν ἔχουν οἱ γυναῖκες συνήθειαν, ὅταν σικῶνουν (σηκ.) τίποτα, νὰ τὸ βάνουν εἰς τὸ κεφάλι τους. ἔπειτα ἐγύρισε καὶ ἤρχετο. καὶ ἐκεῖ ἔνα πουλλὸ ποῦ λέγεται λούπος (ππ 87, 12. 89, 6 π 88, 11), ἐκατέβη | 87, 10 καὶ πετώμενον ἀπάνω ἴσια εἰς τὸ τζουκάλι ὅπου εἶχε τὸ γάλα, καὶ τὸ φίδι σ. (om κατέπτη 10) | 87, 13 κ. χ. κ. om | 87, 15 μόνον ἔφερνεν.. καὶ ἐσέβη εἰς τὸ σπήτι· καὶ ὁ οἰκοκύρις ἐπῆρε το, καὶ ἔδωκέ το τῶν ἀνθρώπων νὰ πίνουσι ὅμως ἐπιον ὅλοι | 87, 19 ἐκείνου τοῦ θ. | 88, 5 ὡσὰν λέγεις ἐσὺ | 88, 7 μ. φ. om | 88, 9 εἶπε· ἢ αἰτία τ. θ. τ. ἀνθρ. εἶναι τοῦ λούπου | 88, 14 λοιπὸν ἦλθε καὶ ὁ σ. | 88, 16 λογικῆς | 88, 17—89, 3 καὶ.. ζῶον] ὥστε δὲν θέλης εὔρη ἄλλον σοφώτερόν του ἢ λογιώτερον εἰς ὅλην σου τὴν βασιλείαν. καὶ ὁ β. ὑπέλαβε τ. λ. τ. σ., καὶ ἐκείνος πάλιν ἀπεκρίθη καὶ λέγει· ὅτι πᾶσα ζῶον | 89, 7 ἐτάχθη.. νὰ τρώγη νὰ θρέφεται | 89, 7—90, 2 καὶ ὁ β. .. τ. Σ.] pergil Syntipas πλὴν εἶπέ μου ἐσὺ ὦ παιδίων τίνος εἶναι ἢ αἰτία τοῦ θανάτου· καὶ αὐτὸ ἀπεκρίθη τοῦ βασιλέως λέγων· ὦ δέσποτα· οἱ φιλοσόφοι σου οὐδεποσῶς δὲν σφάλλουν· ἄμι ἐκείνοι ὅπου ἔπιαν τὸ γάλα μελλούμενον ἦτον ἀπὸ τὴν τύχην νὰ τὸ πάθουν· καὶ με τέτοιον θάνατον νὰ ἀποθάνουν· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν λόγον ὡς εὐλογον καὶ ἐχάρη πολλα εἰς τὴν πολυμαθείαν τοῦ υἱοῦ του· καὶ ἴσος ἐπὶ τὴν συλλογιστικὴν καὶ σοφιστικὴν του φρόνησιν καὶ ἀπόκρισιν, καὶ λέγει τοῦ συντύπα· | 90, 4. 5 ἀκόμι μάθε (doce) τὸν υἱόν μου | 90, 6 καθῶς τὸ ἐπροεῖπα τῆς βασιλείας σου· | 90, 8—11 νὰ μὴν τὸ διδάξω τοῦ υἱοῦ σου· καὶ θαρρῶ νὰ σοῦ εἰποῦν καὶ ὅλοι οἱ φιλοσόφοι ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὴν β. σου. καὶ ὁ β. ὑπ. | 90, 12 εἶπε τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν φ. | 90, 14 ὅτι] ὡς ἐξ' ἐνὸς στόματος· | 90, 16. 17 ἀλήθεια λέγει ὁ δ. σου διὰ σέ; | 90, 18 ἀντὶ τ. π.] εὐθύς ὡς ἀποστόματος τοῦ παιδίου

(αμα om) | 90, 19 ὧ β., οὐδένας δὲν εὐρίσκειται νὰ περὶνὰ τὸν υἱὸν σου εἰς τὴν τέχνην τῶν μαθημάτων· καὶ τῶν λόγων εἰς τὴν ρητορικὴν, εἰς φιλοσοφίαν καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα. | 91, 9 πρ. να τιμηθῆ μεγάλως καὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου ἀξίαν ἀνταμειβῆν. καὶ ἐπειδὴ ὧ β. αὐτοὶ οἱ φ. | 91, 15 *idem lemma: habet ἴδιον* | 91, 16 καὶ ἦτον καὶ ἕνας γέρον ἀνθρώπος ἀμαθῆς καὶ παραλύτος, καὶ εὐρίσκειτον με τὰ παιδικία. καὶ ὁ β. ἔκοψε | 91, 21 ἦν] εἶναι (i. e. ἐστίν) | 92, 3 ἔ. ὁ.] νὰ τὴν ἰδεῖ, καὶ τότε νὰ τὴν συντύχη. *non intellexit igitur quid hic sit ὁμιλία* | 92, 5 τ. σ. α. om | 92, 13 μὴπως καὶ ἀργήσω: *quod defendit Boissonadi explicationem ueram esse* | 92, 17—93, 1 καὶ ἔβαλεν ὀρίζη νὰ βράση, νὰ δώση τοῦ παιδίου νὰ φάγη. καὶ αὐτὸ διανὰ εἶναι μικρὸν, ἔκλεε καὶ ἐξήτει περισσότερον· ὅμως ἐκείνη ἔκαμε τὸ θ. του· καὶ αὐτὸ ἤθελε πάλιν καὶ ἄλο· καὶ ἔλεγε τῆς μητρός του κλαίοντας θέλω ἀκόμι καὶ ἄλω. | 93, 3 ἀ. πόρνος ἐ. | 93, 5 πῶς εἶσαι τόσον ἀδιάντροπον | 93, 7 ὅτι τόσον μαγέρευμα καὶ ὀρίζη, νὰ ἔτρωγαν π. ἄ. ἐχόρτεναν καὶ ἐπερίσσευε· καὶ ἐσὺ δὲν ἔχεις ἀκόμι χορτασμὸν ἀμι ζητᾶς καὶ ἄλλο; καὶ αὐτὸ λέγει· ἐσὺ μάλιστα δὲν ἔχεις οὔτε γνώσιν οὔτε ἐντροπήν· ὅτι ζητᾶς τῆς μάνας μου πράγματα ἄπρεπα καὶ παράξενα· τὰ ὅποια εἶναι γεμάτα ἐντροπήν· καὶ διώχνης πράξιν | 93, 15 ὅποῦ καλῆς ἀδιάντροπον | 93, 16 μάλιστα δὲ καὶ τὰ μάτια μου ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ ἐφωτίσθησαν | 94, 2 ἐκ. ἀπὸ τὴν ἀκ. αὐτὴν, καὶ ἀίσχρὰν πρᾶξιν ὅποῦ ἤθελες νὰ κάμῃς. καὶ τὸ μαγέρευμα ὅποῦ ἐπαράθυσαν διὰ νὰ κλαίω, εἴ τι καὶ ἂν ἤθελα ἦλθαν εὐκολα. ('bekam mir gut') | 94, 9 πῶς ἔχεις τοσαύτην γνώσιν | 94, 11 εἰς τὴν μητέρα | 94, 16—18 τ. ὁδ... αὐτοῦς]. ὅμως ἔφθασαν εἰς ἕνα χωρίον, καὶ ἐκόνευσαν (*deuersati sunt*) εἰς ἕνα σπήτη μιας γραίας. καὶ ὡσὰν ἀναπαύθησαν ὀλίγον, | 94, 20 ἠτοιμάσέ μας ὑποκάμισα καὶ ροῦχα διὰ τὸ λουτρὸν· καὶ πηγένοντας ἀλησμόνησαν τὸ κτένη. εἶτα ἔβαλαν τὰ φλωρία εἰς τρία πουγγία, καὶ ἔδωκάν τα τῆς γραίας νὰ τὰ φυλάγῃ· καὶ νὰ μὴν δώσης τινὸς ἀπὸ ἡμᾶς κανένα, ἂν δὲν ἡμεσθεν καὶ οἱ τρεῖς μαζῆ. | 95, 10 καὶ ἐκείνος δὲν ἐγύρευσε (*postulavit*) τὸ κτένη, ἀλλὰ λέγει τῆς γραίας· μοῦ εἶπαν οἱ συντρόφοι νὰ μοῦ δώσης τὰ φλωρία· με τὰ πουγγία νὰ τὰ ὑπάγω ἐκεῖ. | 95, 13 ἂν δὲν ἔλθετε | 95, 18 αὐτ. ἀν. om. |

95, 18 δὲν με τὸ δ. | 95, 20 καὶ ἐκεῖνοι ἔκαμαν νόημα (*scr. νεῦμα*) τῆς γραΐας νομίζοντας ὅτι το κτένη ζητὰ· καὶ εἶπαν δὸς το ᾠ γ. | 96, 2 ἔδωκέ του το· καὶ ἐπειδῆ τὸ ἐπῆρεν, ἔφυγε καὶ δὲν ὑπῆγε εἰς τοὺς συντρόφους του. ὅμως ἐκεῖνοι ἐκαρτερούσαν νὰ ὑπαγῆ, καὶ ἐκείνος δὲν ἐδιεύη (ἐδιέβη) παντελῶς. αὐτοὶ δὲ ἔρχονται εἰς τὴν γραΐαν καὶ λέγουν μετὰ μεγάλην φωνήν· | 96, 7 καὶ δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ | 96, 9 τὸν λόγον] νεύσιν | 96, 10 δ. . . μου] εὐγῆκε καὶ ὑπάγει. 10—13 ἐμοῦ . . βαλ. *om* | 96, 14 κτένι καὶ ὄχι χρυσάφι | 96, 16 ,μόνον τὰ πουγκία με τὰ φλουρία, | 96, 18 καὶ ἐσεῖς ὕστερα ἐκάμετε νόημα (*scr. νεῦμα*) | 97, 2 ἔφη] λέγει | 97, 4 αὐθέντη ἐγὼ | 97, 5 καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν δέσποτα δὲν μας ἔδωσε τίποτα· καὶ πάλιν λέγουν τον· αὐθέντη ἡμεῖς ὅταν τῆς (*i. e. αὐτῆ*) ἐδώσαμεν | 97, 15 καὶ μ. κλ. ἐβόα καὶ ἔλεγε· ἀλοίμονον τί νὰ γένω ἢ ταλαίπωρος· ποῦ νὰ ἐγκρεμνησθῶ

ος

ἢ κακορίζηκα (*scr. .ικος*) | 97, 22 ἄφες με παιδί μου τὴν ἀθλίαν νὰ κλαίω ἐλεινὸς (. . ᾠς) τὴν πτωχείαν μου καὶ τὴν σ. μου. | 98, 1 περισσότερον τὴν ἀνέγκαζε νὰ τοῦ ὑπῆ (εἶπη) τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν αἰτίαν | 98, 5 ὡσὰν ἤκουσε τὴν αἰτίαν, ἐρμήνευσέ της | 98, 8 ἔνα ἄσπρο | 98, 12 εἰς τὸν κριτὴν καὶ εἰπέ του· | 98, 17 καὶ τῶρα παρακαλῶσαι το ἀνωρίσης νὰ ἔλθουν καὶ οἱ τρεῖς (*om* τὸ χρ. ἐ. π. ἐ. κ.) | 99, 1 δίδει τὸν θ., ἂν δὲν εἶσθε καὶ οἱ τρεῖς· λοιπὸν ἐλάτε καὶ οἱ τρεῖς | 99, 5 ἀμφίβολος | 99, 8 καὶ κραζει την καὶ λέγει της· τίς σε ἐνουθέτησεν αὐτὸν τὸν θαυμαστὸν λόγον· καὶ αὐτῆ λέγει του ὅσα τὴν ἐρμήνευσε τὸ παιδί | 99, 19 καὶ εὐθὺς ὄρισε καὶ ἔκαμάν το διδάσκαλον ρ. καὶ φ. | 99, 21 καὶ ἄλλην διήγησιν ἀνθρώπου τινὸς γέροντος | 99, 24 ἀπομερικοὺς ἀνθρώπους (*μερικοί sunt nonnulli*) | 100, 1 εἰς τὸ ὀδεῖνα κάστρον πουλοῦνται ἀκριβὰ | 100, 4 ἔφθασεν ἐκεῖ, ἐξηφόρτωσε τὴν ἔξωμερειαν | 100, 5 μάθη τὴν τιμὴν τ. ζ.· πῶς καὶ εἰς τί τιμὴν πωλοῦνται· καὶ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἡμέρας | 100, 15 ἔβαλέ τα εἰς τὴν φωτίαν. καὶ ἐγινε πολλὴ φλόγα εὐγῆκεν εὐωδία πολλὴ ἀπ' ἐκεῖ· καὶ ὁ πραγματεύτης ἦτον ἐκεῖ σιμα (*scr. σμᾱ prope*) | 100, 19. 20 καὶ κ. . . εἶπον *om*; εἰς τὰ ἐδικά μου ξύλα· ὄχι δὲν ἄναψε τινὰς φωτίαν ἐδὼ εἰς τὸ φορτίον σου, καὶ τὸ πουρνὸν ἐσέβη εἰς τὸ κάστρον ὁ πραγματεύτης καὶ ἀπαντὰ τὸν ἀφέντην τ. δ. ἐ. |

101, 9 καὶ ἄφησες ἄλλα εἶδη ἀπὸ τὰ ὅποια ἤθελες κερδήση
περισσότερον· | 101, 12 εἰς καύσιμον τὰ ἔχουν εἰς φούρνον
καὶ εἰς κάμινον (καὶ ὁ ἔμπ. om) | 101, 17 ἐκείνος ὅπου σοῦ εἶπε
πολλὰ σὲ ἐγέλασεν καὶ μ. ἀπ. | 101, 19 ἐλυπήθη καὶ ἐπικράνθη
πολλὰ | 101, 23 πούλησέ μου | 101, 25 νὰ σοῦ δώσω ἕνα πι-
νάκι γεμάτω | 101, 25 ἐσυλλογίζετο | 102, 5 παρὰ νὰ ἀνα-
μείνη ἀπώλυτος. καὶ εἶ τι με δώσει, ἄσ πάρω. καὶ βουλ. |
102, 9 ἕως ἕνα πινάκι γεμάτω | 102, 10 ὑπήγεν | 102, 17
ἴσια με τὸ χρυσάφι ζυγιαστὸν· (om πωλ.) | 102, 18 καλῶς]
καὶ | 102, 21 δὲν εἶναι δ. ὅσοι ξένοι καὶ ἂν ἔλθουν νὰ μη-
δὲν γελασθοῦν, καὶ νὰ κινδυνεύση καὶ ἡ ζωὴ τους | 103, 7
ὦ ἄνθρωπε | 103, 23 γλ.] διάστραβος ἤγουν ἀλήθωρος (scr.
ἀλλήθωρος) | 103, 24 μον. .. ὀφθ.] στραβὸς ἀπὸ τὸ ἕνα ὀ-
μάτι | 104, 9 παραδώσω. καὶ οὕτως ἡ γυνὴ ἐγγίθητον νὰ
τὸν δώση ἐπὶ τὴν αὐρίον· καὶ ὁ μῦθος | 104, 12 δὲν σε ἐπα-
ράγγειλα νὰ φυλάγῃσαι πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τό-
που τοῦτου ὅτι εἶναι πολλὰ κακοὶ καὶ πονηροὶ φαίνονται
εἰς τοὺς ξένους, ἐσὺ παντελῶς μὴν φανῆς εἰς αὐτούς, καὶ
ἐπειδὴ δὲν ἤκουσες τὴν συμβουλήν μου, ἡῦρες καὶ τ. π. τὰ
ἐναντία· καὶ τῶρα ἄκ. μ. καθῶς σε συμβουλεύω. ἐπειδὴ
ἔφαλες τὸ πρῶτον ἐγνώριζε τοῦτο, | 104, 20 καθ. καὶ om |
104, 22 ὑπηγένουν εἰς ἐκείνον | 105, 1 ἄφες εἶ τι καὶ ἂν
ἔχης καὶ ἄκουσον αὐτὴν τὴν ὀφέλιμον σ. (om. μου). συκώ-
σου (scr. σηκώσου surge) καὶ ἄλλαξε τὸ σ. σου, ὁμοίως καὶ
τὰ ῥοῦχα σου· καὶ κάμε καὶ σὺ πῶς εἶσαι ἕνας ἀπο τοὺς
μ.· ἐπειτα φόρεσε ῥοῦχα ὅμοια· καὶ σμίξε κρυφὰ | 105, 11
καὶ μάθῃε πᾶσα πράγμα... καὶ σημείωσέ τα, | 106, 11 καὶ
ἐκείνος τοῦ εἶπε | 106, 12 ἔσφαλες εἰς τὸν ἐαυτόν σου | 106,
17 ξανθομαυροκοκκινοεἶδεις, ἄρα γε | 107, 3 καὶ εἶπα του
ὅποιος νικίση ἀπὸ τοὺς δύο μας, νὰ κάμι ὅσα τὸν ὀρίση
ἐκείνος ὅπου νικίση. λοιπὸν | 107, 7 ὀρισά τον νὰ πῆ ὅλα
τὰ νερὰ τῆς θαλάσσου | 107, 11. 15 ὅπου τρέχουν εἰς τὴν
θάλασσαν | 107, 14 ἔχεις τόσην δύναμιν | 107, 19 καὶ ὁ στρα-
βὸς | 107, 21 μάτια ἀλήθωκα | 108, 1 ἡμεσθον στραβολ | 108,
3 ἡ.. λατρ. om | 108, 6 ἐκατόρθωσες | 108, 8 τὸ ἕνα μάτι |
108, 9 βάλωμεν εἰς τὸ ζύγι νὰ ἰδούμεν· καὶ ἂν εὐ-
ρεθοῦν ἴσια τὰ δύο, ἔχε τα· καὶ θέλει ευρεθῆ καὶ ἡ
ἀλήθεια· καὶ ἂν δὲν εὐρεθῆ ἴσιον τὸ ἐδικόν μου με τὸ
ἐδικόν σου, ἢ βαρύτερον ἢ ἐλαφρότερον, τί θέλεις πάθη

τότε ὁποῦ τὸν ἐκατηγόρισες ψεύματα, καὶ εὐγαλες τὸ μάτιόν του· τότε αὐτὸς θέλει ζητήσῃ νὰ σὲ τιμωρίσῃ καὶ νὰ σε ζημιώσῃ· καὶ νὰ σε σύρῃ εἰς κρίσεις καὶ εἰς πειρασμοὺς καὶ βάσανα καὶ ἐὰν ἀποκριθῇ ἔτῃ, τί θέλεις κάμῃ τότε· | 109, 1 ὁ στραβὸς | 109, 2 *add* κύριέ μου | 109, 4 τοιούτους λόγους ἤκουσεν ὁ πραγματευτῆς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, κατὰ τὸν πονηρῶν μίμον ἐκεῖνον· καὶ ὄλην τ. ν. τὰ ἐφύλαξεν εἰς τὴν καρδίαν του. | 109, 13 ψύλλους ὄσους | 109, 16 ἀσπρομαῦροσκοκινοειδεῖς | 109, 19 διπλὴν καὶ τριπλὴν τὴν τιμὴν ἀπο τί ἐξυγίαζαν τα ξύλα· καὶ πάλιν με βίας τὸν ἄφησεν· εὔρε λοιπὸν καὶ τοὺς ἀ. δ. μ., τὸν ἕνα ὁποῦ ἐζήτα τὸ μάτι, καὶ τὸν ἄλλον | 109, 24 ὅσα ἔμαθεν καὶ ἤκουσεν ἀπὸ | 110, 3 *add* καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ σπήτι του κερδεμένος | 110, 7 διδάσκαλος | 110, 12 πῶς... ἔκαμες εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ εἰς τὴν σπουδὴν, δὲν ἔμαθες τίποτα· καὶ τῶρα | 111, 2 διὰ νὰ ἔχω τὸν νοῦν μου εἰς παιγνήδια καὶ εἰς χαραῖς. καὶ ὁ δ. | 111, 4 *Synt. om* | 111, 8. 9 διανὰ μὴν κατὰνοῶ καὶ ναγρικῶ (νὰ γροικῶ ut intellegam) ὡς ἔπρεπε. καὶ διανὰ ἠξεύρη ὁ δ. | 111, 13 ἐπίασε με ἀπο μικρὰ μαθήματα, καὶ ἤφερέ με εἰς μεγάλα· καὶ ἔδειξέ με τελείως τὴν ἐπιστήμην· καὶ ἐγὼ πᾶλιν ἦλθα εἰς τελείαν γνώσιν | 111, 19 καὶ ἄνοιξά τον πρὸς ἀκρόασιν | 111, 21 ἔμαθα καὶ τα χαίριά μου νὰ δουλεύουν πρὸς τὸν λογισμὸν τῶν λέξεων· | 112, 5 καὶ ἐνόησα καὶ ἐγρίκησα (*cf. n. ad 111, 8*) καλῶς, ὄλην τὴν ε. τῆς φ. | 112, 9 *add.* καὶ ὕμνους | 112, 7 ὅσων εἶναι δυνατὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως | 112, 13 πάντα *om* | 112, 14 νὰ φέρουν: *ne suspiceris eum expressisse παραστῆσαι, uide 15.* 16 ἐφέραν τὴν | 112, 15 τοιοῦτος ὢν εἰς τὴν σοφίαν καὶ γνώσιν· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀμι καὶ υἱὸς μονογενῆς | 112, 20 ἠξενρε (*i. e. γίνωσκε*), ὦ κράτιστε βασιλεῦ πῶς δὲν εἶναι κανένα πράγμα ἀγαπητικώτερον εἰς τὸν κόσμον, ὡσὰν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου· *cf. 11, 24* | 113, 3 ἀναγκάσθη ἀπο τινὰν ἀνθρώπον ἢ καὶ ἐκατὸ κακὰ ἔκαμε ἢ νὰ ἔχει· ὅμως (*ceterum 112, 1—113, 22 metaphrasta adcuratissime sequitur recensionem antiquiorem*) | 113, 11 ἕως οὗ τον ἐκατὰσκεύασα καὶ ἀπεκρίθη· λοιπὸν εἶπε μου πῶς δὲν μοῦ συντυχένη τῶρα | 113, 14 καὶ ὕστερα θέλω σοῦ ἀποκριθῆ | 113, 19· καὶ ἐπαρακίνησάν τον με πανουργίαν καὶ δόλον, ἐκατηγόρησάν τον εἰς τὸ κράτος σου ἀδίκως· (*om. igitur καὶ 19, uerba falso distinguens*) | 114, 6 εἰς

τοὺς λόγους τοῦτους ἐκίταξε τοὺς μεγαστάνους καὶ εἶπε
 τους (*quod post ἐκίταξε in uersu extremo extat* ^v, *indicat uerba*
ipsa adferri) | 114, 9 , εἰς τὸ ἔργον τὸ π. ὁποῦ ἔκαμε· | 114, 13
 δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πάθῃ ἔτιζῃ, ἀλλ' ἀνὰ (ἀλλὰ νὰ) τὴν
 σχύσουν (. . . .) ζωντανήν· (ζωντανήν, uiuam) | 114, 17 εἶναι
 ἄξιον νὰ πάθῃ, *ut fortasse pro ταύτην legerit παθεῖν* | 114,
 22 ἢ ὁποῖα . . . , *hisce omissis*: καὶ ἦν ἡ τ. ε. | 114, 26 καὶ ὁ
 ταμπάκισ ἐξέταξε καλλὰ καὶ ἔγνωριζε πῶς ἀπὸ τὴν ἀλεποῦ
 τὸ παθένει· καὶ εὐθὺς ἔστησε δόκανον νὰ τὴν πιάσῃ· |
 115, 3 κ. τ. σ. ὁποῦ εἶχε ἐβουλήθη πάλιν νὰ σέβῃ | 115, 7
 ἐπεριπάτει τὸ γύρον (*om* ἐ. τ. π.) . . . 11 ὅτι ἦτον ἡ π. κτι-
 σμένη το γύρον· | 115, 9 λοιπὸν ἐπεριπάτησεν . . 10 καὶ δὲν
 ἠῦρε . . 11 καὶ ὅταν ἄρχησε . . , ἔλεγεν | 115, 17 καὶ ἔπεσεν
 ἐκεῖ σιμὰ εἰς τὸ κατώφλιον· καὶ ἔκαμε πῶς εἶναι νεκρὰ καὶ
 ψόφια ἐρριμένη· (*uolgatum igitur u. κατώφλιον substituit rariori*
φλιᾶς) | 115, 21 ἄνοιξεν ἡ πόρτα (π. τ. π. *om*) | 116, 1 τὸν
 πορτάρη | 116, 1 n. ἀλεποῦ, g. ἀλεποῦς D *ubique* | 116, 3. 22
 ἐπῆρε | 116, 5 τῆς οὐρᾶς *om* | 116, 8 καλήτερον εἰς θ., ὡσὰν
 τὸ φτί (*scr. ὠτί*) | 116, 8 τοῦ . . παιδ. *om* | 116, 11 ἄλλος δὲ
 πάλιν | 116, 14 δόντια ἀλεποῦς | 116, 19 ἤκουσα καὶ ἐγὼ
 πῶς ἡ κ. τῆς ἀλεποῦς, ὠφελεῖ εἰς πᾶσαν νόσον καὶ ἀσθῆ-
 νειαν, εἶναι θεραπευτικῆ· | 117, 1 ἐπίδησε με σπουδὴν καὶ
 ἔφουγεν | 117, 4 ἀπὸ τὸν πόνον | 117, 6—9 τὴν . . ὀδ. *om* |
 117, 13 τοὺς φρ. καὶ σ. ἀνθρώπους | 117, 15 οὐδὲ α. τ. γ.
 πρ. νὰ πάθῃ μεγάλην τιμωρίαν (15 καὶ *et* 16 κ. π. *om*) | 117,
 18 νὰ ξηρισθῇ . . καὶ νὰ μουζωθῇ . . καὶ νὰ τὴν καθίσουν
 εἰς τὸν γάδαρον καὶ νὰ τὴν γυρίσουν ὅλην τὴν χώραν νὰ
 τὴν ἐπομπεύσουν· καὶ νὰ ὑπαγένουν μαζῇ δύο τρουμπέ-
 ταις· ἡ μία ἐμπρὸς καὶ ἡ ἄλλη ὀπίσω· καὶ νὰ λέγουν μεγα-
 λοφῶνως νὰ ἀκούουν οἱ ἄνθρωποι· εἴ τι κακὸν ἔκαμε καὶ
 ἦθελε νὰ κατὰσκευάσῃ εἰς ἐμὲ· | 118, 21 ὦ δ., ἡ φρόνησις
 καὶ ἡ γ. τ. υ. σου, ὁμοῦ ἀπὸ θεοῦ τὴν ἔχει· | 118, 22 γεν-
 νήσεως *ubique in hac narratione* | 119, 2—4 ὁ . . ἀπ. *om* | 119,
 8 μεγαλήτερος | 119, 8 *ubique* ἀστρονόμος . . τ. ἀστρονομικὴν
 τ. | 119, 14 καὶ ἐκείνος εἶχεν ἀκούσῃ προτίτερα τὴν γέννη-
 σιν τοῦ παιδίου ἐκείνου, καὶ ἐξέταξε τὰ ἄστρα | 119, 16
 ἐλάλησεν | 119, 20 , τῶν λ. καὶ κακούργον ἀνθρώπων τύχην
 ἔχει | 120, 6 ἐξέταξα | 120, 8 κλέπτῃς, καὶ πρῶτος τῶν κλε-
 πτῶν καὶ ληστῶν. | 120, 12 νὰ φεύγῃ ἀπο τοιαύτα κακὰ

πράγματα· | 120, 14 ἀπόκοψέ το ἀπό τὸ γάλα· | 120, 22 ἔξω·
 ἢ να μάθη, ἢ να ἀκούση ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦτου τοῦ κ. | 121,
 3 θέλω νὰ σε πάρω μαζή μου· | 121, 4 πῶς κατὰ τὴν συνή-
 θειαν νὰ προσκυνήσης τὸν β. καὶ νὰ τὸν χαιρετίσης καθῶς
 π. | 121, 8 ἐσπούδαξε μᾶλλιστα εἰς τὸν λόγον | 121, 12 νὰ
 ἐγκομιάσω | 121, 14 νὰ ζητήσω τοῦ πατρός μου | 121, 18 ὑπῆ-
 γεν εἰς τὸ κρεβάτι ὁποῦ ἐκοιμᾶτον ὁ β. | 122, 1 ἂν τὸν ἀν-
 τισταθῶ | 122, 3 καὶ σ.] ἔπεσεν εἰς τὸ στρόμα καὶ ἔδωκέ του
 ἄδειαν. καὶ ὁ νέος ἀπλωσεν εἰς τὰ ρ. τ. β., καὶ ἐπῆρεν ἕνα
 ἀκριβὸν φόρεμα καὶ ἐξέβη· καὶ εὐθύς τὸ ἐπούλησε· | 122,
 13 καὶ ὁ νέος ἔδωκέ του τὰ μυριστικὰ εἶδη ἐκεῖνα μὲ τὴν
 εὐωδίαν τους· καὶ ἀρχήζει νὰ τὸν ἐγκομιάζει καὶ νὰ τὸν
 ἐπαινῇ· | 122, 22 ,καὶ οὐδεμίαν κλεψίαν ἔκαμε· | 123, 2 ψεύ-
 τής | 123, 2 ὅσα προλέγει, φλυαρίαι ἐφάνησαν· | 123, 5 ἐκί-
 ταζε τὸ πρόσωπον . . καὶ τὸ σχίμα | 123, 6. 10 αὐτὸς | 123, 8
 ἐπῆρεν ἐκεῖνω τὸ ἀκριβὸν ροῦχον. | 123, 10 αὐτὸς εἶναι ὁ κ.
 ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸ παλάτι μου καὶ ἔκλεψε | 123, 11 καὶ ἀπὸ
 τοῦτο μᾶλιστα ἐπιστάθη ἢ πρόγνωσις τοῦ ἀστρονόμου ὅτι
 εἶναι ἀληθινῇ· καὶ ὅσα λέγει, εἶναι πιστὰ καὶ βέβαια | 123,
 15 ,εἶναι κάποια τελείωσις χωρισμένη ἀπο θεοῦ· ἢ τῆς εὐ-
 τυχίας ἢ τῆς δυστυχίας· καὶ ὅχι προτρεπομένη παρὰ θεοῦ·
 (ἐγν., οὐχ ὁρ. om) | 124, 3 ἔμαθεν ὁποῦ ἦτον παιδί | 124, 8
 μ.] γέμοντα ἔργα | 124, 11 πῶς ἄρα καὶ ἀπὸ ποῖον τρόπον,
 σὲ ἐδ. ὁ δ. σου σ. τοσαύτην φ.· | 124, 9 ἀπὸ om | 124, 18
 καὶ ἔχρησέ το με ἀσβέστην | 125, 2 [ιστ.] ἰστόρησε καὶ ἔγρα-
 ψεν | 125, 3 καὶ ἰστόρησε καὶ ἔγραψε διὰ πραγμάτων | 125,
 4 ἐσύνταξεν | 125, 7 ὧν om; τὸ πρ. κ. ἔγραψε περὶ | 125,
 12 κάμνη | 125, 13 τὸ γ^{-ον} ἔγραψε π. τοῦ κακοῦ ἀ. κ. π. | 125,
 15 ἀ., νὰ κατὰ σκευάζει δ.· καὶ με τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους
 νὰ συρράπη κ. κ. τὸν π. του | 125, 17 εἶναι i. e. ἐστὶ | 21
 τὸ ε, ὅτι^{-ον} | 125, 23. 24, πρὶν νὰ ἐξετάζεται (post νὰ in uersu
 extremo ἐ) τὴν ὑπόθεσιν. | 126, 3 ἀ. φ., νὰ μὴ ζηλεύη | 126,
 6 ἢ ἀγωνίζονται περὶ τὸν β. | 126, 7 ἐκλ. τὶ· καὶ ὁ ἀ. |
 126, 9, δια τί δὲν δύναται, νὰ τὸν βλέπει. | 126, 13 ὁ. π.
 καθῶς θέλει τινὰς ἀνθρώπος, νὰ κάμνουν ἄλλοι εἰς ἐκει-
 νον, ὁμοίως τὰ κάμνη καὶ ἐκεῖνος εἰς ἄλλους | 126, 15 με
 ἐκείνους, ὁποῦ . . 16 καὶ ἐκείνους ὁποῦ.. | 127, 1 πλ. καὶ
 ἄρπ. καὶ ζούρας (usuras) | 127, 15—17 οὐδὲ . . ἀνθρ. om |

127, 15 (17) πλεωνεξίαν τους. ὅτι ὅταν εὔρουν τινὰ ἄνθρωπον πτωχόν, ἀπο σοφῶν κκὶ δικαίων ὁποῦ νὰ τοὺς συμβουλεύει, οἱ πλούσιοι δὲν τον τιμοῦν(,) ὁ δὲ κοινὸς λαὸς δοξάζει, ἢ ακούει, ἢ τιμα τον· ἀλλὰ οὐδε ὡς φιλόσοφον κρατουῦν αὐτὸν ἢ τιμοῦν· ἀλλὰ ὡς ἀμαθῆ καὶ ἀγράμματον παραβλέπουν, τιδιατὶ εἶναι πτωχός· ἐὰν δὲ τινὰς ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχῆς καὶ πλούσιος εἰς τὴν ζωὴν του, ὅλοι πλούσιοι καὶ πένητες τὸν τιμοῦν· μάλιστα καὶ νὰ εἶναι ἐστερημένος πᾶσης φιλοσοφίας καὶ γ. κ. π. (om. παντ.)· εἰς ἐκεῖνον προῆρχουνται καὶ θαρροῦν. itaque in D quoque ui. τιμῶσιν.. μέσοι apodosin efficiunt, ut sententia postularet, si non essent subditicia: quod ideo moneo ne quis me leniorem corrigendi uiam non uidisse arguat τιμῶσι δ' .. μέσοι, κὰν ἦ ἔστ... παντελῶς. ἐκεῖνω | 128, 8. 9 μ. ἄ. καὶ φρόνημον δ. τ. π.· καὶ ἂν ὑπῆ (εἰπῆ) τὸν λολότερον (maxime puerilem) λόγον, οἱ ἄνθρωποι τὸν ἔχουν διὰ φρονημώτερον· κατὰ ἀλλήθειαν οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλανεμένοι κ. ἄ. (om καὶ μωροὶ) | 128, 10 ἄλλοι πάλιν κ. κ. ἄ. | 128, 13 οἱ πλ. καὶ ἄπ., (om καὶ ἄ. κ. μ. δ. τ. π.) δὲν σῶνουν ταῖς χώραις (i. e. σώζουσι τὰς χώρας) με τὸν πλούτον τους, ἀλλὰ οἱ σ. κ. φ. με τὴν διαταγὴν καὶ νουθεσίαν ὁποῦ νουθετοῦν καὶ διδάσκουν καὶ συμβουλεύουν αὐταῖς. (καὶ ὁ β. πάλιν ἐρωτὰ τὸν νιόν του· ἄρα ποῖα | 128, 17—129, 2· να εἶναι συνετός, φρ.· να ἔχει ἐμπ. .. πρὸς ταῦτα ὅλα, να εἶναι δίκαιος δικαιοκρίτης· | 129, 2 να κυβερνάτε ὁ λ. ὁποῦ εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς αὐτὸν. | 129, 4—5 ὅς .. τιμ.] ὁ ὁποῖος βασιλεὺς νὰ προσέχεται ἀπὸ ἀδικίαν· νὰ μὴν ἀδικεῖ καὶ να μὴ ἀδίκως χωρίση (corr. ex ἴξει) ἐξέτασιν καμίαν τιμωρίαν νὰ κάμι, οὐδε κρῖσιν· | 129, 6 με ἐξέτασιν | 129, 10 βεβαιώτερη | 129, 11 καὶ ὁ νέος λέγει | 129, 11 ἐκεῖνη ὁποῦ ζητὰ ... καὶ ἐλεῆ | 129, 15 διὰ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εὐεργεσίαν αὐτῆς | 129, 15—17 οὐδὲ .. δεομ. om | 129, 18 ἐν] εἰς | 130, 1 εἰς ἐκεῖνην ὁποῦ στέκεται με δικαιοσύνην, καὶ πολεμεῖ τοὺς ἐχθρούς της με ὅσην δύναμιν ἔχει· καὶ νὰ ἐλεᾷ τοὺς πτωχοὺς· καὶ τοὺς καλοὺς νὰ προνοεῖ καὶ νὰ ἀγαπᾷ· καὶ τοὺς ἀτυχούς νὰ ἀποδιώκη· | 130, 7 διότι] ὅταν D: itaque uidetur legisse ὅτε | 130, 9 ἢ δὲ πον. καὶ ἢ παν. ὁποῦ ἔχουν οἱ ἄ., δὲν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τῆς φρονήσεως τῆ σοφίας, ἀλλὰ τῆς ὑψηλῆς δ. κ. τοῦ κ. λ. κ. τῆς πρ. τῆς κ. | 130, 16 διατὶ τὸ ἔχουν παρησιασμένον | 130, 18. 20

ἀγαποῦν | 130, 21 οὐδε ἔναν ἄνθρωπον δὲν ἐδίδασκαν | 131, 2—6 ὅσους βλέπει ὅπου δὲν ἔρχονται εἰς τὴν δ. τους με καθαρὴν καρδίαν καὶ γνώμην· ἐπιθυμηταὶ εἶναι τ. ν. ἔ. ἀλλὰ β. ὑπομένουν... καὶ ὡς ἔ. τὴν ἀ. δ. μισοῦνται π. τ. σ. | 131, 10 ποῖαν χ. ἔ. | 131, 11 να θάρσῃ τινὰς ἔ. τ. θ. 131, 16. 17 ὅποιος δὲν φθονεῖ τινὰ καὶ δὲν κατακρένει ἄλλον, μόνον τοῦ λόγου του· καὶ ναμὴν φαίνεται νὰ μέμφεται ἄνθρωπον ἄλλον, μ. | 132, 6 λογισμὸς om | 132, 7 μολυσμένος | 132, 7 habet ἔχει ἔργα | 132, 8 ὡς μέγα] ἀκόμα | 132, 9 καὶ om; τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν κενοδοξίαν καὶ τὴν ἀλαζονίαν. | 132, 11 περισσότερον εἰς τὴν ἀ. | 132, 17 ὅπου ἠξέυρη αὐτὰ (om μὴ) καὶ φοβῆται τ. θ.· | 132, 22 ποῖος πρέπει νὰ φοβάτε καὶ να τρέμη· | 133, 3 ἀ. λ. σου β. καὶ τοῦτο: πῶς δὲν πρέπει τινὰς νὰ κάμη φ. δ. καὶ ὑπ. (om. ἄνθρ. et pon.) | 133, 5 εἰς τὴν καρδίαν | 133, 6—10 ὁ β. . καὶ π. om; 10 ὁ β. εἶπε | 133, 12 καὶ ὑπομ. om; | 133, 12 τὰ λόγια.. κὰν βαρέα εἶναι | 133, 15 τὰ β. καὶ ζουλάπια (om τὰ) | 133, 16 κὰν δρυμεία εἰσὶ καὶ πικρὰ | 133, 22 ὑπό τινος ἀνθρώπου ὡσάν | 133, 23 ἐγράφηκε παρὰ τοῦ σολομῶν | 134, 2 ἄ. καὶ κακούς ἀνθρώπους | 134, 3 ὁ πλ. εἰς ταῖς χαραῖς τρώγει καὶ χορτένει (etiam l. 9) εὐκόλα | 134, 6 ἀχόρταγον ἔχει καὶ τὴν | 134, 7 ἡ κοιλία τῶν πλ. ὅπου δέχεται τὰ φαγία, ὅταν τὰ δεχθῇ τὰ πολλὰ ἐκείνα φαγία, | 134, 12. 13 ἕως.. αὐτοῦ] ἕως οὗ νὰ ἀποθάνῃ | 134, 14 τ. β. καὶ φθονεροῦ ἀνθρώπου. cf. 18 et M | 134, 17 ὡς] ὡσάν | 134, 19 τ. θ. με καθαρὴν καὶ θερμὴν καρδίαν, ἵνα ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους τ. ἐξεβῆ ὁ φ. ἀπὸ τὴν καρδίαν του | 135, 3 ὅπου δὲν βασκένει | 135, 4 τρώγει γλυκὰ, κοιμάτε γλυκὰ (om. γλ. πίνει) | 135, 8 λοιπὸν ὧ κρατίστε βασιλεῦ αὐταὶ αἰ ἀποκρίσεις ταῖς ὁποῖαις ἤκουσες ἀπὸ ἐμένα νόμιζε λοιπὸν καὶ ὑπολάμβανε ὅτι ἀρκεταὶ εἶναι περὶ πάντων.

Vitae Aesopi

I

Vita Aesopi quae fertur a Maximo Planude conscripta

Codicibus usus sum hisce:

- A Laur. Abbat. 69
- D Laur. 58, 23
- E Ambros. L 43
- F Laur. 70, 31
- H Ambros. A 59
- J Riccardiano 27
- K Bernensi 629
- L Laur. 57, 30
- M Marciano 11, 2
- Mo Monac. 525
- P Paris. bibl. (imp.) 2899
- Q Paris. bibl. (imp.) 2900
- R Redigerano S. I 3, 2
- U Lugd. Vulcanii 93
- V Vindob. Philos. 192
- W Laur. Abbat. 2728
- Z Turicensi, bibl. ciu. C 136
- a ed. Aldina a. 1505 }
b ed. Basil. Froben. } v
- Φ = A P

ΒΙΟΣ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ.

p. 4 b.
1530

Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκριβώσαν
 μὲν καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς παρέδωκαν φέ-
 ροντες· Αἴσωπος δὲ δοκεῖ μὴ πόρρω θειοτέρας ἐπι-
 5 πνοίας τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἀψάμενος πολλῶ τῷ
 μέτρῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρελάσαι. καὶ γὰρ οὔτ'
 ἀποφαινόμενος, οὔτε συλλογιζόμενος, οὔτε μὴν ἐξ
 ἱστορίας, ἣν ὁ πρὸ τῆς κατ' αὐτὸν ἡλικίας ἤνεγκε
 χρόνος, τὴν νουθεσίαν διατιθέμενος, ἀλλὰ μύθοις τὰ
 10 πάντα παιδοτριβῶν, οὔτω τὰς τῶν ἀκροωμένων
 ἀγρεύει ψυχάς, ὡς αἰσχύνεσθαι ταῦτα τοὺς λογικοὺς
 ποιεῖν ἢ φρονεῖν, ἃ μῆτε ὄρνιθες μῆτε ἀλώπεκες, καὶ
 αὖ πάλιν μὴ προσέχειν ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλό-
 γων ἐν καιρῷ καὶ νουνεχῶς προσεσχηκότα μυθεύεται.

*in M βίος αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ in folio lacerato super-
 est: cetera quidem pars lineae prope tota est abscissa, sed nihil
 uidetur scripti periisse. τοῦ μυθοποιοῦ om. V αἰσ. β. τοῦ μ.,
 μαξίμω τῷ πλανούδη συγγραφεῖς KZv βίος αἰσ. τοῦ μ. συγγρα-
 φεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ
 πλανούδη Q οὔτος ὁ βίος λέγεται συγγραφεῖς παρὰ τοῦ τιμω-
 τάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδη codicis P m. altera
 saec. XV 3 μετὰ A 4 μῆ] μοι in rasura Z ἐπιπνοίας]
 ipn in ras A 2 6 αὐτὸν E παρελάσας Q 7 συλλογι-
 σόμενος Z 8 ἦν E P ὁ om. A ἡλικίας] ἱστορίας Φ
 ἤνεγκεν P, post ἤνεγκε aliquid erasum in Q 11 ἀγρεύει M
 sed ita abolitum ut cognoscere tibi uidearis ἀγριώ ταῦτα om.
 F J K Z v 12 ἢ euauit in M μῆτε—μῆτε V D Q μῆτ'
 —μῆτε M R E H μῆτ'—μῆτ' Φ J F Z v 13 μὴ om. Q, in D
 add. supra uersum 14 post καιρῷ om. καὶ Z K J F v, in D
 deletum punctis μυθ.] θαναμάζεται Q*

ἐξ ὧν ἃ μὲν κινδύνους ἐπηρητημένους αὐτοῖς διέδρα,
 ἃ δὲ μεγίστης ἐν τοῖς καιροῖς τῆς ὠφελείας ἔτυχεν.
 οὗτος τοίνυν ὁ τὸν καθ' αὐτὸν βίον φιλοσόφου πολι-
 τείας εἰκόνα προθέμενος καὶ ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις
 φιλοσοφήσας, τὸ μὲν γένος ἐξ' Ἀμορίου τῆς Φρυγίας 5
 κατήγε τῆς μεγάλης ἐπίκλησιν, τὴν δὲ τύχην γέγονε
 δοῦλος. ἐφ' ᾧ καὶ σφόδρα μοι δοκεῖ τὸ τοῦ Πλάτω-
 νος ἐν Γοργία καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρησθαι· „ὡς
 τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα“ φησὶν „ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν,
 ἢ τε φύσις καὶ ὁ νόμος“. Αἰσώπου γὰρ τὴν ψυχὴν ἢ 10
 μὲν φύσις ἐλευθέραν ἀπέδωκεν, ὁ δὲ παρ' ἀνθρώπων
 νόμος τὸ σῶμα πρὸς δουλείαν ἀπέδοτο. ἴσχυσε μέντοι
 οὐδ' οὕτω τῇ τῆς ψυχῆς ἐλευθερίᾳ λυμῆνασθαι,
 ἀλλὰ καίτοι πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρων p. 6 b.
 τὸ σῶμα, τῆς οἰκείας ἐκείνην ἔδρας οὐχ οἷός τ' ἐγέ- 15
 νετο μεταστῆσαι. ἐτύγχανε δ' ὧν οὐ μόνον δοῦλος,
 ἀλλὰ καὶ δυσειδέστατα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀν-
 θρώπων εἶχε. καὶ γὰρ φοξὸς ἦν, σιμὸς τὴν ῥίνα, σιμὸς

1 ἃ μὲν] ἃ om. (Z) b ἐπηρητημένους Z v ἐπηρητημένους F ἐπη-
 τημένους A ρ add. A 2 αὐτοῖς om. Φ. in M αὐτοῖς corr.
 ex αὐτοῖς 2 μεγίστοις R E H, in D m. pr. ης factum ex
 οἰς καιροῖς R τῆς om. Q ἔτυχεν] v euanuit in M
 3 κατ' αὐτὸν V καθ' αὐτὸν M καθ' αὐτὸν E 5 φιλοσο-
 φίας R P ἄμορίου D, ω add. D 2 7 Plat. Gorg. 482 extr.
 2, 80, 6 Bk: 8 ἠρεῖσθαι V 9 γὰρ] δὲ Plato: quare γὰρ cum
 φησὶν coniungendum uidetur. τὰ π. γὰρ τ euanuerunt in M ἐναντί'
 M Φ 10 φύσις om. A, add. A 2; P in marg. manu rec. πλά-
 των et φύσις καὶ νόμος: qualia abhinc praetermitto. καὶ ὁ]
 ὁ om. R 11 παρ'] περὶ R 12 ἀπέδετο A ἀπέδωτο P
 οὐδῶτω P 13 τὴν τ. ψ. ἐλευθερίαν F J Z v τὸ τ. ψ. ἐλευ-
 θερίαν D, suprascr. ην D 2, τῆς τῆς ψ. ἐλευθερίας E, H
 (l. s priori articulo postea adiecta), τῇ—ἐλευθερία Q 1 unde
 Q 2 fecit τὴν—ἐλευθερίαν 14 μεταφέρων Q 15 ἐκείνην
 ante τῆς οἰκ. A οὐχ' D Q A ut saepe οἷός τ' M D Q E
 H A J F fere ubique 16 ἐτύχ. Q μόνως J 17 δυσειδέστα-
 τον Q ἐπ'] ἀπ' R 18 εἶχεν M R alterum σιμὸς ex
 σιμὸν fecit A 2 15*

τὸν τράχηλον, πρόχειλος, μέλας — ὄθεν καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος ἔτυχε· ταῦτόν γὰρ Αἴσωπος τῷ Αἰθίοπι — προ-
 γάστρω, βλαισὸς καὶ κυφός, τάχα καὶ τὸν Ὀμηρικὸν
 Θερσίτην τῇ αἰσχροῦτητι τοῦ εἴδους ὑπερβαλλόμενος.
 5 τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν αὐτῷ χεῖριστον ἦν τὸ βραδύ-
 γλωσσον καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἄσημόν τε καὶ ἀδιάρθρω-
 τον. ἂ πάντα καὶ δοκεῖ τὴν δουλείαν Αἰσώπῳ παρα-
 σκευάσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ θαῦμα ἂν ἦν, εἰ οὕτως
 ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματος ἐξεγένετο τὰς τῶν δου-
 10 λούντων ἄρκυς διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοι-
 οὔτον ἦν τῷ ἀνδρί· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγγινούστατος
 ἐπεφύκει καὶ πρὸς ἐπίνοιαν πᾶσαν ἐπηβολώτατος.
 I Ὁ κεκτημένος τοίνυν αὐτόν, ἅτε πρὸς οὐδὲν τῶν
 ἐντὸς οἰκίας ἔργων οἰκείως ἔχοντα, σκάπτειν εἰς ἀγρὸν
 15 ἕξαπέστειλεν. ὃ δ' ἀπελθὼν, τοῦ ἔργου προθύμως
 εἶχετο. ἀφικομένῳ δέ ποτε καὶ τῷ δεσπότῃ πρὸς τὸν
 ἀγρὸν ἐφ' ᾧ τῶν ἔργων ἐπισκοπὴν θέσθαι γεωργός τις
 σῦκα τῶν ἀγαθῶν δρεψάμενος δῶρον ἤνεγκεν. ὃ δ'
 ἐπὶ τῷ τῆς ὀπώρας ἡσθεὶς ὠραίῳ, Ἀγαθόποδι τῷ οἰ-

1 τὸν] τὸ (Z) b μέτρας A 2 ταυτὸν M D Q A E H

J F v ut saepe αἴσωπον E H ἔσωπος Q τῷ] τὸ Q
 αἰθίοπι E Z 3 καὶ κυφός] κεκυφός E κεκυφῶς P; τὸν

om. Q 4 θεροῖτην E ὑπερβαλλόμενος Q, alterum λ add.
 Q 2 5 ἐν] ἐπ' Q τὸ ante βραδ. om. Z βραδύγλωσ-
 σον] σσ ex corr. M 6 φωνῆς A 7 τῷ αἰσ. Q παρα-
 κευάσαι V 8 ἂν om. Φ εἰ οὕτως P 12 ἐπιβολώτα-
 τος V, A 2 (η in ι mutavit A 2) ἐπιβουλώτατος E H ἐπηβου-

λώτατος J ἐπιβολώτατος Q, η add. Q 2 13 οὐδὲν] οὐδὲν
 ἦν A τῶν ἐντὸς om. E H J F Z K v τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας
 Q οἰκίας fecit ex οἰκείας A 2 14 ἔργον corr. ex ἔργων E
 15 ἀπέστειλεν A ὃ δ' restitui ubique cum parte libro-
 rum προθύμως τοῦ ἔργου E H J F K Z v 16 ἀφικο-
 μένῳ in marg. K τὸν om. V; τοὺς P 1, τὸν P 2 17 ἐφ' ᾧ
 M Q A H J F δόσθαι R γεωρός A γ add. A 2 18 ἤνεγκε
 A, P ex corr. m. pr. 19 ἀγαθο in M abscissum. ἀγαθόπαιδι Φ

κέτη — τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί — φυλάττειν ἐκέ-
 λευσεν, ὡς αὐτῷ μετὰ τὸ λουτρὸν παραθεῖναι. συμβᾶν
 δ' οὔτω, καὶ τοῦ Αἰσώπου κατὰ δὴ τινα χρείαν εἰσελ-
 θόντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὃ Ἀγαθόπους λαβό-
 μενος, βουλήν τοιάνδε τῶν συνδούλων τινὶ προτείνει·⁵
 „ἐμφορηθῶμεν, εἰ δοκεῖ, τῶν σύκων, ὃ οὔτος, κἂν ὁ
 δεσπότης ἡμῶν ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμεῖς γε τοῦ Αἰ-
 σώπου καταμαρτυρήσομεν ἄμφω ὡς εἰς τὴν οἰκίαν p. 8 b.
 εἰσδραμόντος καὶ ἀδείας τυχόντος καὶ τὰ σῦκα λάθρα
 καταφαγόντος, καὶ ἐπ' ἀληθεῖ θεμελίῳ τῇ πρὸς τὸν¹⁰
 οἶκον εἰσόδῳ πολλὰ τῶν ψευδῶν ἐποικοδομήσομεν.
 καὶ τὸ μηδὲν ἔσται ὄγε εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα
 μηδ' ἄνευ ἐλέγχων διαῖραι ποτε τὴν γλῶτταν δύναμιν
 ἔχων“. δόξαντος δὴ τούτου πρὸς τοῦργον ἐχώρησαν,
 καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες ἔλεγον ἐφ' ἐκάστῳ σὺν γέ-¹⁵
 λωτι· „φεῦ σοι, δύστηνε Αἰσῶπε“. ὁ τοίνυν δεσπό-
 τῆς ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σῦκα ζητήσας
 καὶ ἀκούσας ὡς Αἰσῶπος αὐτὰ κατεδήδοκε, τὸν τε
 Αἰσῶπον σὺν ὀργῇ κελεύει κληθῆναι καὶ κληθέντι

1 ἦν om. A τῷ παιδί] αὐτῷ τῷ παιδί Q 2 αὐτῷ
 R a αὐτὸ Z K αὐτῶ F, ὦ F 2 μετὰ δὲ οὔτω K παρα-
 θεῖναι R E H παρασθεῖναι P συμβᾶν E, H ex corr.
 3 εἰσώπου E et sic saepe καταδὴ E H F 4 ὁ om. P
 5 βουλήν om. Φ τινὶ ante τῶν συνδ. conlocat Φ 6 συ-
 κῶν D 1 corr. D 2 7 ζητήσῃ] αἰτήσῃ Φ ζητήσει E H
 γε om. J F Z K v 8 καταμαρτυρήσομεν F P; in A v et η
 ex corr. A 2 9 καὶ ἀδ. τυχ. om. Z v τυχόντες P 10 ἐπα-
 ληθεῖ R E H, Z (sed corr.), ἐπαλ' ἐνθεῖ uel ἐγθεῖ P θε-
 μελίῳ] τεκμηρίῳ A 11 ἐποικοδομήσομεν E H ἐποικοδομή-
 σομεν Q 12 τὸν b 1530. τότε? 13 μὴ δ' M A E H J F v
 μηδαν εὐελέγχων, διὰρ αἴποτε P: monstrum scripturae ut
 sil ceterorum praetermissorum exempli loco semel ascripsi.
 14 δὴ] δὲ K τούτου] τούτον P τούργον M Q D A v
 ἐχώρησαν R 15 συκῶν R 16 ἔσωπε E 18 ὡς om. Φ
 αἰσῶπον — κατεδηδοκέναι Φ κατεδήδοκεν M R τε] δὲ Z
 τὸν τε αἰσῶπον om. Φ 19 σ. ο. κληθῆναι αὐτὸν κελεύει Φ

φησί· „λέγε μοι, ὦ κατάρατε, οὕτω μου κατεφρονήσας,
 ὡς εἰς τὸ ταμειῖον εἰσελθεῖν καὶ τὰ ἐτοιμασθέντα μοι
 σῦκα θοινήσασθαι“; ὃ δὲ ἀκούων μὲν καὶ συνιείς ἦν,
 λαλεῖν δ' εἶχεν οὐδ' ὀπωσοῦν διὰ τὸ βραδύγλωσσον·
 5 μέλλων δὲ ἤδη τύπτεσθαι, τῶν κατηγόρων σφοδρότε-
 ρον ἐπικειμένων, πεσῶν πρὸς τοὺς τοῦ δεσπότητος πό-
 δας, ἀνασχέσθαι μικρὸν ἐδεῖτο. δραμῶν δὲ καὶ χλιαρὸν
 ὕδωρ προσενεγκῶν, τούτου τε πέπωκε, καὶ τοὺς δα-
 κτύλους εἰς τὸ στόμα καθείς, αὐθις τὸ ὑγρὸν μόνον
 10 ἀνέβαλεν· οὐπω γὰρ τροφῆς ἀψάμενος ἔτυχεν. ἦντι-
 βόλει γοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τοὺς διώκοντας δραῖσαι,
 ὡς ἂν δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σῦκα διαφορήσας. ὁ
 δὲ δεσπότης τὸ νοῆμον αὐτοῦ θαυμάσας, οὕτω ποιεῖν
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο πιεῖν
 15 μὲν τοῦ ὕδατος, μὴ μέντοι καὶ καθεῖναι κατὰ τοῦ
 λαιμοῦ τοὺς δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν γνά-
 θων αὐτοῦς παραφέρειν. οὐκ ἔφθασαν δὲ πiónτες, καὶ
 τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τοῖς πεπωκόσι παρα-
 χροῆμα ἐπενεγκόν, αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπώραν ἀνα-
 20 δοθῆναι. τότε τοίνυν πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντος τοῦ

1 φησίν Μ Ε ὦ om. Φ μου] μοι R κατεφρ. fecit
 ex καταφρ. Α 2 2 ταμειῖον Ε ἐλθεῖν Φ ἐτοιμασθέντα Q
 4 δὲ Η Ε F Z K v δὲ οὐκ εἶχεν ο. Φ οὐδοποσοῦν
 Μ D οὐδοποσοῦν Η Z K J F βραδίγλ. Ε 5 μέλλον F
 σφοδρότερον scripsi: σφοδροτέρων libri 7 ἀνασχέσθαι Ε (sed
 erasa l. σ.), Η Ρ ἀνέχεσθαι D (in marg. D 2 ἀνασχέσθαι), R
 9 αὐθις] εὐθύς? αὐτίκα? sed cf. Hertlein ad Xen. An.
 III 2, 11 et Jahrb. f. Phil. 95, 475. iterum Liu. 21, 18, 14
 10 ἀνέβαλε V 13 δὲ om. R, D add. D 2 τὸ] τὸν Α
 ποιεῖν corr. (ex πιεῖν?) Α 2 14 τοὺς ἄλλους Η Ε J F K Z v
 προσέταξεν V ποιεῖν K, πιεῖν in ποιεῖν mutavit Α 2
 15 καὶ om. Φ Η Ε J F K Z v καθῆναι Q R 16 γνά-
 θῶν Α 17 περιφέρειν Q D R 18 πεποιηκόσι D ο D 2
 πεποκόσι b πεπωκόσιν ἐπ. παρ. Φ 19 ἐπενεγκῶν Η Ε J
 F K Z ὑπενεγκῶν R αὐτομάτων Ρ παρέσχε τὴν R
 παρέσχεται Α (om. τὴν) 20 ὀφθαμῶν V

τε κακουργήματος τῶν οἰκετῶν καὶ τῆς συκοφαν-^{p. 10 b.}
τίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθέντας
μαστιξέσθαι· οἱ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν εἰ-
πόντα ὡς

ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται 5

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο ποιῶν λανθάνει.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ τοῦ μὲν δεσπότητος εἰς ἄστὺ ἐπανα- II
ξεύξαντος, τοῦ δ' Αἰσώπου σκάπτοντος ἢ προσετάγῃ,
ἱερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος εἴτ' ἄλλοι τινὲς ἄνθρωποι τῆς
ὁδοῦ πλανηθέντες καὶ τῷ Αἰσώπῳ περιτυχόντες, ¹⁰
προυτρέποντο πρὸς Διὸς ξενίου τὸν ἄνδρα τὴν εἰς
ἄστὺ φέρουσαν αὐτοῖς ὑποδείξαι. ὁ δ' ὑπὸ σκιὰν
δένδρου τοὺς ἄνδρας ἀπαγαγὼν πρότερον καὶ λιτὸν
παραθέμενος δεῖπνον, εἶτα καὶ ἡγησάμενος αὐτοῖς, εἰς
ἣν ἐξήτουν ὁδὸν εἰσήνεγκεν. οἱ μὲν οὖν τοῦτο μὲν ¹⁵
ἐπὶ τῇ ξενίᾳ, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ διαφερόν-
τως τοῦ ἀνδρὸς ἐξαρτηθέντες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρα-
νὸν ἤραν καὶ εὐχῇ τὸν εὐεργέτην ἠμείψαντο. Αἰσώ-
πος δ' ὑποστρέψας καὶ εἰς ὕπνον καταπεσὼν ὑπό

1 τῆς om. M V D R H Φ J F Z K καὶ τῆς om. K, in marg.
suppl. καὶ 4 ὡς om. Φ, in M abscissum periit 5 δούλους Φ
μηχανέβεται P 6 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο λανθάνει
ποιῶν V, M in margine (addito γρ.) (Lugd; cf. W): scripsi
ποιῶν λανθάνει non immemor eorum quae post Porsonem Din-
dorfus in praef. poet. scen. exposuit: αὐτῷ (αὐτῷ D E H F
Z K b) λέληθε τὸ κακὸν (κακῶν P) ἀρχιτεκτονῶν Q D R Φ
E H F I K Z, M in textu, v 7 μὲν om. Φ εἰ P cf. 11
ἐπανεξεύξαντος R ἀναξεύξαντος ed. Neuelet. 8 τοῦ δὲ Z,
καὶ τοῦ (om. δὲ) Φ κάμνοντος Q προσετάγῃ V: προσε-
τάχθη ceteri (Z ex proet. corr.) 9 εἴτ' ἄλλοι τινὲς om. D

11 προυτρέποντο Q D Φ H J F K Z v: qualia in posterum
non notabo ἐς A 12 ὑποσκιὰν E H 13 ἀπαγῶν F Z

καὶ ante λιτὸν om. a λιτὸν Q 15 ante ὁδὸν in A
add. εἰς A 2 οὕτω, in margine γρ. τοῦτο (m. pr.?) Q, ante
τοῦτο in A erasum τοῦτο 16 δὲ καὶ] δὲ om. E διαφε-
ρόντως om. Φ 18 ἤρον F τοῦ εὐεργέτην (ἦν factum ex
ειν) P εὐεργετήν R ἀμείψαντο Z

τε τοῦ συνεχοῦς πόνου καὶ καύματος, ἔδοξεν ἰδεῖν
 τὴν Τύχην ἐπιστᾶσαν αὐτῷ, καὶ λύσιν τῆς γλώττης
 καὶ λόγου δρόμον καὶ σοφίαν τὴν τῶν μύθων χαρι-
 ζομένην. εὐθύς οὖν διυπνισθεὶς φησι· „βαβαί, πῶς
 5 ἠδέως κεκοίμημαι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν
 ἔδοξα. καὶ ἰδού, ἀκωλύτως λαλῶ· βοῦς, ὄνος, δί-
 κελλα. νῆ τοὺς θεοὺς, συνῆκα πόθεν μοι τὰγαθὸν
 προσεγένετο τοῦτο· εὐσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς ξένους,
 ἀντιλαμβανομένου τοῦ κρείττονος ἔτυχον. ἄρ' οὖν
 10 τὸ εὖ ποιεῖν ἀγαθῶν ἔστι πλήρες ἐλπίδων.“

III Οὕτω μὲν οὖν Αἴσωπος ὑπερησθεὶς τῷ πράγματι,
 πάλιν ἤρξατο σκάπτειν. τοῦ δ' ἐφεστηκότος τῷ ἀγρῷ
 — Ζηνᾶς ἦν αὐτῷ τοῦνομα — πρὸς τοὺς ἐργαζομένους
 ἐλθόντος καὶ τούτων ἕνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλη τοῦ
 15 ἔργου, τῇ ῥάβδῳ πατάξαντος, Αἴσωπος παραχρηῖμα
 p. 12 b. ἀνέκραγεν· „ἄνθρωπε, τοῦ χάριν τὸν μηδὲν ἠδικηκότα
 οὕτως αἰκίζῃ καὶ πᾶσιν εἰκῆ πληγὰς ἐμφορεῖς δι' ἡμέ-
 ρας; πάντως ἀναγγελῷ ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.“ Ζηνᾶς
 δὲ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου ἀκούσας, ἐξεπλάγη τε οὐ μέ-
 20 σως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἶπεν· „Αἴσωπος λαλεῖν ἀρξά-

1 συνεχουσῶν P 2 τύχειν P ἐπιστᾶσαν Q, α add.
 Q 2 λύσιν] ἔκλυσιν *deleto qui in ὑ erat accentu* Z κλύσιν
 l. κ *deleta puncto* J 3 χαριζομένων P 4 εὐθείς P

5 εἰδέως κεκοίμησαι P εἰδεῖν P Z 6 ἀκωλύτως R *m. pr.*
 δίκελα Φ (A *ex corr.*) 7 τὸ ἀγαθὸν P 9 ἀντιλα-
 βομένου *ed. Basil. 1547* τοῦ] μου τοῦ Q τοῦ κρείττο-

νος] *i. e. dei.* κρείττονος F, τ F 2 ἄρ' M V D R F J Z K v
 10 ἀγαθὸν Φ ἀγαθῶν *in rasura m. pr.* Q ἐπιπλήρες H
 12 ἤρξατο σκάπτειν *om.* A, *supplet* A 2 13 ζηνᾶς P
plerumque ἦν *om.* Φ 14 τοῦτον V Q 15 τῇ ῥάβδῳ
om. Φ 16 τὸν *om.* A 1, *add.* A 2 17 οὕτω R ἐμφορεῖς P
 καὶ πᾶσι (*uel εἰκῆ δὲ*) πληγὰς ἐμφορεῖς δι' ἡμέρας *uersus*
fuerit 18 πάντως] πάντα A 19 εἰσώπου P *ut saepe* ἀκού-
 σας τοῦ αἰσώπου E τὲ M Q D A R E H J F K Z *ut saepe*

μενος οὐδὲν ἐμοὶ ὄφελος ἔσται. φθάσας τοίνυν αὐτοῦ
κατηγορήσω αὐτὸς ἐπὶ τοῦ δεσπότου, πρὶν αὐτὸς
τοῦτ' αὐτὸ δράσῃ, καὶ με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς
παραλύσει.“ ταῦτ' εἰπὼν εὐθὺς τῆς πόλεως πρὸς τὸν
δεσπότην ἤλαυνε. καὶ δὴ σὺν θορύβῳ προσελθὼν,⁵
„χαῖρε“ φησί „δέσποτα“. ὁ δὲ „τί τεθορυβημένος πά-
ρει;“ φησί· καὶ ὁ Ζηνᾶς· „χρῆμά τι τερατῶδες ἐν τῷ
ἀγρῷ συνέβη“. καὶ ὁ δεσπότης· „ἦ πού τι δένδρον παρὰ
καιρὸν [καρπὸν] ἤνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν
ἐγέννησεν“; καὶ ὅς· „οὐχ οὕτως, ἀλλ' Αἴσωπος ἄναν-¹⁰
δος τὸ πρότερον ὦν νυνὶ λαλεῖν ἤρξατο.“ καὶ ὁ δεσπό-
της· „οὕτω σοι μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο νομί-
ζοντι τέρας εἶναι.“ ὁ δὲ „καὶ μάλα.“ φησὶν „ἄ μὲν γὰρ
εἰς ἐμὲ περιύβρισεν, ἐκὼν παρήμι, δέσποτα· εἰς δὲ
σὲ καὶ θεοὺς οὐ φορητὰ βλασφημεῖ.“ ἐπὶ τούτοις ὀργῇ¹⁵
ληφθεὶς ὁ δεσπότης τῷ Ζηνᾶ φησιν· „ἰδοὺ σοι παρα-
δέδοται Αἴσωπος· ἀπόδου, δώρησαι, ὃ βούλει ἐπ'
αὐτῷ ποιήσον.“ τοῦ δὲ Ζηνᾶ ἐπ' αὐτῷ γενόμενον παρα-

1 ἐμοὶ scripsi: ἐμὸν libri, nisi quod P m. pr. habet ἐμὴν,
mutatum in ἐμὸν manu altera φθάσω Q D Φ R αὐτοῦ] αὐτὸς
F J K Z v 2 κατηγορήσας M V Q D Φ R E H πρὶν ἂν?
αὐτὸς] prius αὐτοῦ F J K Z v 3 τοῦτο Φ δράσει Φ E H
καὶ με] κέμε P 4 παραλύσει D Φ E H F J K, Z (sed
mutavit in η Z 2) a ταῦτα R P ταῦθ' A εἰπὼν Q
εὐθὺς R A 2 (εὐθὺς A 1) τῆς om. D 5 ἤλαυνεν Φ
6 δεσπότης D, A primo τίτε θορυβομένος ed. Neuel.
7 ζημᾶς A ἀγρῷ] ἀγρῷ φησί Φ 8 ἦπου τὰ δένδρα Q
R Φ (ἦπου ταδ. P), D (sed mut. in τι δένδρον D 2) ἦπου τί
E H 9 καρπὸν om. V Q ἢ τι τῶν κτηνῶν D κτηνῶν Q,
η add. Q 2 10 ἐγέννησε Q R F J K Z v οὐχ' M Q D
καιὸς ὁ χούτος P τὸ πρ. ἂν. ὦν V τοπρ. a 11 ἄναν-
δος P, postea corr. ἀνανδος νῦν D λαβεῖν a λαλήν P
14 ἐμὲ] ἡμᾶς R εἰς δὲ θεοὺς καὶ σὲ R 16 φησί, Φ
ἰδοῦ E H παραδίδοται R 17 βούλει ὑπ' D 18 ἐπ'
αὐτοῦ γενόμ. Q αὐτῷ om. F γενομένου E

λαβόντος τὸν Αἴσωπον καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ δεσπο-
 τείαν αὐτῷ ἀναγγείλαντος, ἐκεῖνος „ὄ τι δήποτε βου-
 λομένῳ σοί ἐστι“ φησὶν „ἔργασαι“.

IV Κατὰ δὲ δὴ τινα τύχην ἀνδρός τινος κτήνη ζη-
 5 τοῦντος πρίασθαι καὶ διὰ ταῦτα τὸν ἀγρὸν διόν-
 τος ἐκείνου καὶ τὸν Ζηνᾶν ἐρομένου, ἐκεῖνος „θρέμμα
 μὲν οὐκ ἔστι μοι“ φησὶν „ἀποδόσθαι, σωματίον δὲ
 ἄρρεν· ὅπερ εἰ θέλεις ὠνήσασθαι, πάρεστι“. τοῦ δ'
 φ. 14 b. ἐμποροῦ φήσαντος ὑποδειχθῆναι αὐτῷ τὸ σωματίον,
 10 καὶ τοῦ Ζηνᾶ τὸν Αἴσωπον μεταπεμψαμένου, ὁ
 ἔμπορος ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀνακαγγάσας, „πόθεν
 σοι“ φησὶ πρὸς τὸν Ζηνᾶν „ἦδε ἡ χύτρα; πότερον
 στέλεχος ἐστὶ δένδρου ἢ ἄνθρωπος; οὗτος εἰ μὴ
 φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ οὐχὶ δοκεῖν ἀσκο-
 15 κήλη. ἵνα τί μοι τὴν πορείαν διέκοψας τουτουὶ τοῦ
 καθάρματος ἕνεκα;“ ταῦτ' εἰπὼν ἀπήει τὴν ἑαυτοῦ.
 ὁ δ' Αἴσωπος μεταδιώξας αὐτόν, „μεῖνον“ φησὶν.
 ὁ δὲ μεταστραφεὶς, „ἄπιθι“ φησὶν „ἀπ' ἐμοῦ, ὄυ-
 παρώτατε κύον“. καὶ ὁ Αἴσωπος „εἰπέ μοι, τίνος
 20 ἕνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας“; καὶ ὁ ἔμπορος „κάθαρμα,

19 καὶ *abscissum periit in M* 2 ἀναγγείλαντος P
 ἐκεῖνος *priore loco praetermissum pro u. ἐστι substituit Q*
 4 δέ (δὲ R) τινα (*omissa p. δὴ*) R K τινὸς *om. R*
 5 διαταῦτα M R D E *ut saepe a u. ἐκεῖνος incipit cod.*
 Lugd. Vulcan. 93 (U) f. 116 7 φηφησὶν V φησιῆ F
 8 εἰθ.] ἐθέλεις D, *corr. D* 2 πάρεστιν M δὲ F U Z K v
 9 ἀποδειχθῆναι R αὐτὸ D, *corr. αὐτῷ D* 2 11 ἀνα-
 γκαχάσας M ἀναγκαχάσας R 12 πότε R 13 στέλεχος P
 ἐστὶ *erasa l. v Q* 14 φωνεῖν P οὐχὶ] οὐ D
 15 ἵνατί E J Q ἵνάτι H *ut saepe πορείαν V τουτουὶ*
corr. ex τουτον Q m. pr. 16 ἕνεκα V: ἕνεκεν *ceteri ταῦτα U*
 ἀπέη E ἑαυτοῦ] ἑαυτοῦ ὁδὸν K U Z F J v 17 δὲ U
 18 ὄδε, Z ὄ δ'.. M *fenestrâ una uel duae litterae uidentur*
periisse φησι A ὄυπαρώτατον κύον (κύον m. pr. in ras.)
 A κύων *libri praeter A* 19 εἰπέ μοι *post τίνος ἕνεκεν U*
 20 ἕνεκα E, ..εν ex ..α *fecit Q m. pr.*

ἵνα τι χρηστὸν πρίωμαι· σοῦ δὲ ὄντος ἀχρήστου καὶ σαπροῦ οὐ χρήζω¹. καὶ ὁ Αἴσωπος· „ῶνησαί με, καὶ εἴ τίς ἐστι πίστις, πολλά σε ὠφελῆσαι οἷός τ' εἰμί²“. καὶ ὅς· „τί δ' ἂν σοῦ ὀναίμην, στυγῆματος ὄντος αὐτόχρημα³“; καὶ ὁ Αἴσωπος· „οὐ πάρεστί σοι παιδία⁴ οἴκοι ἀτακτοῦντα καὶ κλαίοντα; τούτοις ἐπίστησόν με παιδαγωγόν, καὶ πάντως αὐτοῖς ἀντὶ μορμοῦς ἔσομαι.“ γελᾶσας οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ ἔμπορός φησι τῷ Ζηνᾷ· „πόσου τὸ κακὸν τόδε πωλεῖς ἀγγεῖον⁵“; ὁ δὲ „τριῶν“ φησὶν „ὀβολῶν“. ὁ δ' ἔμπορος αὐτίκα⁶ τοὺς τρεῖς ὀβολουὺς κατεβάλετο, λέγων „οὐδὲν κατεθέμην, καὶ οὐδὲν ἐπριάμην⁷“. ὁ δευσάντων τοιγαροῦν καὶ ἀφικομένων αὐτῶν οἴκαδε, παιδάρια δύο ὑπὸ μητρὶ ἔτι τελοῦντα, τὸν Αἴσωπον ἰδόντα καὶ συγχυθέντα ἀνέκραξε. καὶ ὁ Αἴσωπος εὐθύς τῷ ἔμπόρῳ⁸ φησὶν· „ἔχεις μου τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδειξιν⁹“. ὁ δὲ γελᾶσας, „εἰσελθῶν“ φησὶν „ἐνδοτέρω, ἄσπασαι τοὺς συνδούλους σου“. τὸν δὲ εἰσελθόντα καὶ ἀσπασάμενον ἰδόντες ἐκεῖνοι, „τί ποτε ἄρα κακὸν τῷ ἡμῶν δεσπότῃ¹⁰“ φασὶ „συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰσχρὸν¹¹ 20

1 ὄντος ἀχρ. V: ὄντος post σαπροῦ conlocant ceteri

2 ῶνησέ με V D ῶνησαί μαι P 3 πολλάσαι P οἷός τέ U

4 σοῦ om. Z v; σου M V Q Φ R E H U J a, ed. Neucl.

ὀναίμην V στηγήματος P U συστήματος E 5 αὐτό-

χρημα A ρ add. A 2: qualia plerumque praetermitto 6 κλέ-

οντα U 7 πάντας U αὐτεῖς P ἀντιμορμοῦς F H

8 τούτοις] τούτῳ F J K b τούτῳ U (Z?) 9 τόδε] τὸ

δὲ R τούτο E H J F U Z v πολεῖς Z 10 δὲ E H U Z b

11 κατεβάλλετο E H J F Z U v 14 ἔτι conlocant ante

ὑπὸ μ. F J K U Z v ἔσωπον E 15 ἀνέκραξε R ἔσω-

πος E 16 φησὶ Φ E H μοι P τῆς in A add. A 2

ἐπαγγελίας A ἔμπαγγ. P τὴν ἀπόδειξιν? .] ; Q

17 γελᾶσας in lacuna fere totum periit in M ἐνδοτέρω om.

E H F J K Z U v 18 σου om. D ἐξελεθόντα A σε A 2

19 ἄρα H ἄρα E sed ἄ mut. in ἄ ἡμῶν] ἐμῶ R 20 δε-

σπότην P φασὶν Q φησὶ E H συνέβη Φ

p. 16 b. οὕτως ἐπρίατο; ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἀντὶ βασκανίου τοῦτο τῆς οἰκίας ὠνήσατο“.

V Μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ὁ ἔμπορος εἰσελθὼν, τὰ πρὸς ὁδὸν εὐτρεπισθῆναι τοῖς δούλοις ἐπέσκηψε·
 5 μέλλειν γὰρ τὴν ἐπιούσαν εἰς Ἀσίαν πορεύεσθαι. οἱ μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκεύη διεμερίζοντο. ὁ δ' Αἰσωπος ἐδεῖτο τοῦ κουφοτάτου τῶν φορτίων αὐτῷ παραχωρεῖν, ἅτε δὴ νεωνήτῳ καὶ μήπω πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπουργίας γεγυμνασμένῳ. τῶν δέ, καὶ εἰ μηδὲν
 10 ἄραι βούλεται, συγγνώμην παρεχομένων, ἐκεῖνος οὐ δεῖν ἔλεγε πάντων κοπιώντων αὐτὸν μόνου ἀσυντελεῆ τυγχάνειν. τῶν δὲ ὅπερ ἂν ἄραι βούληται ἐπιτροπόντων, δεῦρο κἀκεῖσε περιβλεψάμενος, καὶ σκεύη ἀθρήσας διάφορα, σάκκους καὶ στρώματα καὶ γυργάθους, ἓνα γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον, ὃν καὶ
 15 δύο βαστάζειν ἔμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι κελεύει.

1 ἀντιβασκανίου H 2 in ὠνήσατο desinit U 3 εἰσελθὼν] *abscissum perit in M. εἰ A 2 in rasura; etiam a m. pr.*

scriptum uidetur fuisse εἰ 4 ὁδῶν P ἐντεπ. A ρ A 2 5 μέλλει A; μέλλων *eraso quod in sequebatur u. γὰρ Q* ἐπι-

ουσαν A 6 διςμερίζοντο Z διάμερίζοντο P ἔιδεῖτο H 7 τοῦ] τὸ *erasa l. ὦ Q* κουφοτάτου R κουφοτέρ^ο Z A κουφοτέ-

τάτου ρου P κουφοτερου E κουφουτάτου H κουφότατον Q παρασχεῖν Q 9 ὑπηρεσίας Q καὶ *supra uersum Z* μὴδὲν H, *eraso accentu η E* 10 ἄραι V ἄρα P ἄρα J F Z K βούλαιτε P βούληται E H J F K Z b ἐκεῖνος] αὐτός V. *post ἐκεῖνος erasa p. δέ, A* 11 οὐ δεῖν] οὐδὲν Q Φ ἔλεγεν Q

κοπιόντων V Q R E H; o *corr. in ω K Z* κοπιώντων J 12 ὅπερ ἂν ἄρα βούλοισαι Q ὅπερ ἂν ἄραι βούλοισαι A ὅπερ

ἂν ἄραι (m. pr.) βούλοισαι, τὸ P ὅπερ ἄρα βούλειται V ἐπιτροπόντων A 13 κἀκεῖσε H *ut saepe* καὶ σκεύη in D *add. manus rec.* 14 ἀθρήσας *ut conieceram M Q: ἀθροίσας libri ceteri.* περιβλεψάμενος W στρώματα R 15 ἄρτων P

ὃν καὶ *scripsi: ἔν' ἢ V ὃν ceteri* 16 αὐτῷ M V Q D R Φ b ἐπιτεθῆναι H E J F K Z v ἐπιθεῖναι R

οὐ δὲ γελάσαντες καὶ μηδὲν εἶναι μωρότερον τοῦ
 χυδαίου τούτου καθάρματος φάμενοι, ὅς μικρῶ μὲν
 ἔμπροσθεν τὸ κουφότατον ἄραι τῶν φορτίων εἶδετο,
 νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύτερατον εἶλετο· χρῆναι μέντοι
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πληρῶσαι· ὑπολαβόντες τὸν 5
 γύργαθον ἐπιτιθέασι τῷ Αἰσώπῳ. ὁ δὲ κατὰ τῶν
 ὤμων τὸ φορτίον ἐπηχθισμένος, δεῦρο κάκεισε διε-
 κλονεῖτο. τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπορος ἀπεθαύμασε καὶ
 φησιν· „Αἰσώπος εἰς τὸ πονεῖν πρόθυμος ὢν ἤδη
 τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν ἐξέτισε· κτήνους γὰρ φόρτον 10
 ἤρατο“. ἐπεὶ δὲ ὥρας οὔσης ἀρίστου κατέλυσαν,
 Αἰσώπος κελευσθεὶς ἀρτοδοτῆσαι, ἡμιδεῖ τὸν γύρ-
 γαθον πολλῶν φαγόντων ἐποίησεν. ὅθεν καὶ μετὰ
 τὸ ἀριστον κουφοτέρου τοῦ φορτίου γεγονότος, προ-
 θυμότερον ὤδευε. καὶ δὴ καὶ ἐσπέρας οὗ κατήχθη- 15
 σαν πάλιν ἀρτοδοτήσας, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν
 παντάπασιν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέχων τὸν γύργαθον,
 πρῶτος ἀπάντων ἦει, ὡς καὶ τοῖς συνδούλοις, προ- p. 18 b.
 τρέχοντα τοῦτον ὀρῶσιν, ἀμφίβολα γίνεσθαι, πότερον
 ὁ σαπρός ἐστὶν Αἰσώπος ἢ τις ἕτερος· καὶ κατα- 20

1 μὴδὲν H, in E η *eraso accentu* 2 μικρὸν V
 3 κουφότερον Q ἄραι V E H εἶδετο *ante* ἄραι
conlocant J F Z K v αἰδεῖτο V 4 νῦνδε H τὸ π.] τῶν
 π. A βαρύτερον Q 5 πληροῦσθαι? ἐπιλαβόντες Φ
 6 γύργαθον D: *supra quoque aliquotiens erasa l. v* ἐπὶ
 τῇ θέασι P ὁδαὶ P 7 ἐπιχθισμένος P ἀπηχθισμένος
fecit ex ἐπ. D m. pr. ἀπηχθισμένος F J K Z v 7 ἀπεθαύ-
 μασεν F J Z K v 9 φησὶ E 10 ἐξέτισε Z l. η *facta ex i*
 φορτίον Q 11 δὲ *corr. ex* δὴ D m. pr. ἀρίστου om. R
 κατέλυσαν om. Φ 12 ἡμὶ δὲ ἀ τογ. P 14 κουφ. γεγ.
 τοῦ φορτίου Q τοῦ om. A, *bis exhibet* H προθυμώτερον
 R, b 1547 προθυμότερος D, v *add.* D 2; A o *ex corr.* -
 15 ὤδευε R H E *ut saepe* καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ (δὲ P) Φ
 ἐσπ. P οὗ] οὗς P 18 ἦει] εἶη M V; εἶη *mutavit in*
 ἦει D m. pr. 19 τοῦτον om. A ἀμφίβολον Φ πρότερον P
 20 ὁ σαπρός] πρὸς K, *in marg.* ὁ σα εἶστιν] οὗτος

μαθοῦσιν ἐκεῖνον εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ μεμελα-
 νωμένον ἀνθρώπιον νουνεχέστερα πάντων ἐπραξε,
 τοὺς ῥαδίως δαπανωμένους ἄρτους ἀράμενον, ἐκεί-
 νων τὰ στρώματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἐπιφορ-
 5 τισαμένων, ἃ μὴ φύσιν ἔλαχεν οὕτως δαπανᾶσθαι.
 ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐπὶ τῇ Ἐφέσῳ γενόμενος, τὰ μὲν
 ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει ἀπέδοτο, ὑπελεί-
 φθη δ' αὐτῷ τρία, γραμματικός, ψάλτης καὶ ὁ Αἴσω-
 πος. τῶν δέ τις αὐτῷ συνήθων συμβουλεύσας εἰς
 10 Σάμον ἀπάραι, ὡς ἐκεῖ δὴ σὺν μείζονι κέρδει ἀπεμ-
 VIπολήσονται τὰ σώματα, πείθει. καὶ ὁ ἔμπορος ἐπιβὰς
 τῆς Σάμου, τὸν μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτῃ
 καινὰς στολὰς ἀμφιέσας, ἴστησιν ἄμφω ἐπὶ τοῦ πρα-
 τηρίου. τὸν δ' Αἴσωπον ἐπεὶ μηδαμόθεν εἶχε κοσμη-
 15 σαι, ὅλος γὰρ ἦν ἀμάρτημα, ἐσθῆτα σάκκου τούτῳ
 περικαθάψας, μέσον ἀμφοῦν ἔστησεν, ὡς καὶ τοὺς
 ὀρῶντας ἐξίστασθαι λέγοντας „πόθεν τοῦτο τὸ βδέ-
 λυγμα, τὸ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφανίζει;“ Αἴσωπος δὲ
 καίπερ ὑπὸ πολλῶν σκωπτόμενος, ἴστατο μέντοι
 20 τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτενίζων. Ξάνθος δὲ ὁ φιλό-

ἔστιν E ἢ τις] ἢ τίς Q εἶ τις Φ ἦ τις H. τις om. b 1547
 1 ἐκεῖνον om. R τὸ om. A μεμελανομένον P Z, in Q ω
 ex corr. pro ο; μελανωμένον, in marg. με K 2 ἀνθρώπιον]
 on in P add. m. alia in rasura: primo uidetur scripta fuisse
 forma barbara ἀνθρώπιν νουνεχέστερον R 3 δαπανο-
 μένους P Z ἄρτους om. R 4 τὰ στρ.] τὰ in A add. A 2
 στρώματα Q sed ω ex corr., στρώματα altera l. μ deleta R
 πεφορτισαμένων a 6 μεν omisso accentu Z saepe
 7 ὑπελήφθη P, Q (sed supra scr. ει Q 2) 8 ὁ supra uer-
 sum A 1 9 αὐτῷ] αὐτῶν V P 10 ἀπάραι A E H δὴ
 corr. ex δὲ D m. pr. ἀπεμπολήσονται V R Z b ἀπεμπολή-
 σαντι Φ 11 σώματα V σώματα E 12 ψ in A exaravit
 A 2 13 ἀμφιάσας E ἴστησαν Z 14 post εἶχε erasa l. v
 15 ὅλος Φ, ὅλος corr. ex ὅλος V Q m. pr. 16 περικα-
 λύψας D ἔστησεν H 19 ὑπὸ ex ἐπὶ in D m. alia fecit
 ἴσταντο P ἴστατο E μέντοι bis R 20 τολμηρῶς A
 Q D R τολμηρὸς P

σοφος, εἷς τῶν ἐνοικούντων ὧν τηνικαῦτα τῇ Σάμῳ,
 προσελθὼν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν
 δύο παῖδας σὺν εὐπρεπείᾳ παρισταμένους, μέσον δὲ
 τούτων τὸν Αἰσωπον, ἠγάσατο τὴν τοῦ ἐμπόρου
 ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν αἰσχροὺν ἐν τῷ μεταξὺ τέταχεν,⁵
 ὡς τῇ παραθέσει τοῦ δυσειδοῦς καλλίους ἐαυτῶν
 τοὺς νεανίσκους φανῆναι. ἐγγυτέρω δ' ἐπιστάς,
 ἐπύθετο τὸν ψάλτην, πόθεν ἂν εἴη. καὶ ὅς· „Καπ-
 παδόκης“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“; ὁ δέ·
 „πάντα“. καὶ ἐπὶ τούτοις Αἰσωπος ἐξεγέλασε. τῶν¹⁰
 δὲ σχολαστικῶν, οἳ τῷ Ξάνθῳ συνῆσαν, ὡς εἶδον^{p. 20 b.}
 αὐτὸν γελάσαντα καὶ παραφῆναντα τοὺς ὀδόντας
 ἐξαίφνης, καὶ τι τέρας ὁρᾶν δοξάντων, καὶ τοῦ μὲν
 „ἦ που κήλη ἐστὶν ὀδόντας ἔχουσα“ λέγοντος, τοῦ δέ
 „τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε;“ τοῦ δὲ ὡς „οὐκ ἐγέ-¹⁵
 λασεν, ἀλλ' ἐρρίγωσεν“, πάντων δὲ βουλομένων
 γνῶναι τίς ποτε ἦν ὁ γέλως, εἷς τις αὐτῶν προσελ-
 θὼν τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὅτου χάριν ἐγέλασας“; καὶ
 ὅς· „ἀποχώρει, θαλάττιον πρόβατον“. τοῦ δὲ ἀμη-
 χανῆσαντος τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ λόγῳ, καὶ τοῦ εὐθέως²⁰

1 ἐνοικούντων V τηνικαῦτους P 2 προσελθὼν A K
 προσέξελθὼν P 3 εὐπρεπεία V 4 ἠγήσατο V ἠγάσατο P
 ἠγάσατο A quod in ἠγήσατο mutavit A 2 5 τέταχεν corr.
 ex τέταγεν Q m. pr. 7 νεανίσκους V: νεανίας ceteri

7 ἐγγυτέρω v ἐγγιτέρω Z ἐγγιτέρω K δὲ Z 8 τὸν ψάλτην
 (οὔ et ου m. rec.) D τοῦ ψάλτου F K Z v καπαδόκης Q;
 ο in A add. m. rec. 9 εἶδας ποιῆν P 10 ἐξεγέλασεν Φ

11 Ξάνθει V 12 αὐτὸν in A add. A 2 ὀδόντας R
 P H ut saepe; in Q ὁ. mutatum in ὁ. 13 καὶ τοῦ μὲν in A
 bis scriptum semel erasum est 15 ποτ' Q ἄρα H, E (ex
 corr.) ἐγέλασεν M δὲ ὡς V R: δ' ὡς ceteri 16 ἐρρί-

γωσεν V ἐρρίγωσεν D ρ add. D 2 ἐρρίγωσε Q (sed deleta l. v),
 R Q Z v ἐρρίγωσε A P (deleta l. v), E H 17 προσελθὼν V

18 cf. Syntipam p. 188, 12 19 θάλ. πρόβ. in margine
 supplevit Z mpr. 20 κακτοῦ a κακτρῶ b κακ τούτου E

20 εὐθέως M: εὐθέως D supra scr. ο, εὐθέως ceteri

ἀναχωρήσαντος, ὁ Ξάνθος τῷ ἐμπόρῳ φησί· „πόσου
 τιμήματος ὁ ψάλτης“; τοῦ δέ „χιλίων ὀβολῶν“
 ἀποκριναμένου, πρὸς τὸν ἕτερον ἦλθεν, ὑπερβάλλον
 ἀκούσας τὸ τίμημα. καὶ μέντοι καὶ τοῦτον ἐρομένου
 5 τοῦ φιλοσόφου, πόθεν ἂν εἶη, καὶ ἀκούσαντος ὅτι
 Λυδός, καὶ ἐπανερομένου „τί οὖν οἶδας ποιεῖν;“
 κἀκείνου φαμένου „πάντα“, πάλιν ἐγέλασεν Αἴσω-
 πος. τῶν σχολαστικῶν δέ τινος διαπορουμένου „τί
 δὴ ποτε οὗτος πρὸς πάντα γελᾷ“; ἕτερος πρὸς αὐτὸν
 10 εἶπεν· „εἰ βούλει καὶ σὺ θαλάσσιος τράγος ἀκούσαι,
 ἐρώτησον“. ὁ δὲ Ξάνθος καὶ αὐτίς ἤρετο τὸν ἐμ-
 πορον· „πόσου τιμήματος ὁ γραμματικός;“ κἀκείνου
 „τρισχιλίων ὀβολῶν“ ἀποκριναμένου, δυσφόρως ὁ
 φιλόσοφος ἤνεγκε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τιμήματος καὶ
 15 στραφεὶς ἀπήει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐρομένων, εἰ
 μὴ ἤρεσεν αὐτῷ τὰ σωματικά, „ναί“, φησὶν „ἀλλὰ
 δόγμα κεῖται, μὴ ἀνδράποδον ὠνεῖσθαι τῶν πολυτί-
 μων“. ἐνὸς δὲ τούτων φαμένου „ἀλλ’ εἰ τοῦθ’
 οὕτως ἔχει, τὸν γοῦν αἰσχρὸν τοῦτον οὐδεὶς νόμος
 20 ἐμποδῶν ἴσταται μὴ ὠνήσασθαι· τὴν αὐτὴν γὰρ καὶ

1 πόσου corr. ex πόσον P   3 ἀποκρινομένου A
 4 ἀκούσας] ἀκηδιάσας? cf. W   τούτων P   ἐρωμένου E H
 5 ἀκούσαντος] ἀκούσας Φ   6 λιδός Z   ἐπανερωμέ-
 νον H   εἶδας E b   7 ἐγέλασε A, v add. A 2; αἴσωπος
 ἐγέλασε R   8 διαπορουμένου (l. v finalem substituit m. pr. in
 locum erasi ων) Q, ἀπορουμένου E H K Z v, ἐπανερωμένου Φ
 9 πρὸς πάντα scripsi et sic Q: πρὸς πάντας V M D Φ E
 H K Z v πάντας (om. praepositione) R   10 θαλάττιος Q D
 E H K Z v   11 ἐμπορον] αἴσωπον V   12 ὁ ante γρ. om. P
 γραμματικός A   καὶ ἐκείνου Z   13 ὀβ. corr. ex ὀκ. P
 ἀποκριναμένου P   δυσφόρος P   δυσφόρως Z   ἐδυσφόρει
 ὁ φ. καὶ τὴν ὑ. οὐκ ἤνεγκε τοῦ τιμ. Q   15 ἀπειή E
 ἐρωμένων H   ἐρωμένου P   16 ἤρεσε A v add. A 2   17 ἀν-
 δράποδον corr. ex ἀνδραπόδων R m. pr.   τῶν in D add. D 2
 πολιτῶν in R ante πολιτίμων statim deletum   18 εἰθ’
 οὕτως Φ, D (ταῦ add. D 2), εἰ ταῦθ’ οὕτως D 2, K Z v
 19 ἔχει, erasa l. v Q   20 καὶ οὗτος] καὶ om. V

οὗτος λειτουργίαν εἰσοίσει· καὶ ἡμεῖς τὸ τίμημα
 τούτου καταθησόμεθα“· Ξάνθος ἔφη· „ἀλλὰ γελοῖον p. 22 b.
 ἂν εἴη ὑμᾶς μὲν ἐκτίσαι τὸ τίμημα, ἐμὲ δὲ τὸν δοῦ-
 λον ὠνήσασθαι· ἄλλως τε καὶ τὸ γύναιόν μου καθά-
 ρειον ὄν, οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὑπ’ αἰσχροῦ σώματιον 5
 ὑπηρετεῖσθαι“. τῶν δὲ σχολαστικῶν αὐτίς εἰπόντων
 „ἀλλ’ ἐγγὺς ἡ γνώμη, καθηγητά, τοῦ μὴ πείθεσθαι
 γυναικί“, ὁ φιλόσοφος εἶπε· „λάβωμεν πρότερον
 πείραν εἰ οἶδέ τι, μὴ ποτε καὶ τὸ τίμημα μάτην ἀπό-
 ληται“. προσελθὼν γοῦν τῷ Αἰσώπῳ „χαῖρε“ φησί. 10
 καὶ ὅς· „μὴ γὰρ ἐλυπούμην“; καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀσπά-
 ξομαί σε“. κἀκεῖνος· „κἀγὼ σε“. καὶ ὁ Ξάνθος
 ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παραλόγῳ καὶ ἐτοίμῳ τῆς
 ἀποκρίσεως ἐκπλαγείς, ἤρето· „ποταπὸς εἶ“; ὁ δὲ
 „μέλας“ φησί. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ 15
 πόθεν γεγέννησαι“; καὶ ὅς· „ἐκ τῆς γαστροῦ τῆς
 μητροῦ μου“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλ’
 ἐν ποίῳ τόπῳ γεγέννησαι;“ κἀκεῖνος· „οὐκ ἀνήγγειλέ
 μοι ἡ μήτηρ μου, πότερον ἐν ἀνώγει ἢ κατώγει“.

2 τοῦτο A τούτο P ὁ ξάνθος v 3 ἂν εἴη] μὲν ἂν
 εἴη Q μὲν om. E H F K Z v ἐκτίσαι M V Q D Φ R E H v
 4 μου] μὲν Q καθάριον D F K Z v, in Q ei m. pr.
 sed ut uidetur corr. ex ι 5 ἂν om. Z σώματος Φ
 7 καθηγητά, τοῦ scripsi: καθηγητὰ τὸ Q D R, cf. W. κα...
 τὰ τὸ cum spatio trium litterarum M κατὰ τὸ V E H F K Z v
 τοῦ solum Φ πίθεσθαι Z 8 γυναικὸς R εἶπε V
 sed ε uidetur corr. ex εν, εἶπεν M λάβωμεν P E H
 πρῶτον M 9 πείραν om. Q ἀπόλληται Φ ἀπόλυται V D
 ἀπόλειται E 10 οὖν K φησὶν E 11 ἀσπάσομαί Z
 12 κακ. καγὼ σε D, κ. κἀγὼ σε Q 13 τῆς ἀποκρίσεως
 om. R 15 φησὶν E ὁ ξ., φησὶν, οὐ τ. φ. R 16 γεγέν-
 νησαι D Φ E H F K Z v ..v.. R καὶ ὁ ξ. — μου (17) om. Z
 17 καὶ ὅς] καὶ ὁ ὁ P, κἀκεῖνος V τούτω Z 18 γε-
 γέννησαι Q D K F v, in R prius v add. m. pr. ἀνήγγειλέν P
 19 μου om. M Q D R H, E (sed in hoc libro erasum est)
 πρότερον P ἐν om. R E ἀνωγέω ἢ κατώγέω M V
 Q R P E H ἀνωγαίω, ἢ κατώγαίω D

καὶ ὁ φιλόσοφος· „τί δὲ πράττειν ἐπίστασαι“; καὶ κεί-
 νος· „οὐδέν“· καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνα τρόπον“; ὁ δὲ
 „ἐπειδήπερ οὗτοι πάντα ἐπίστασθαι ἐπηγγείλαντο,
 ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲ ἔν“· καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ σχο-
 5 λαστικοὶ ὑπερφυῶς ἀγάμενοι, „νὴ τὴν θεῖαν πρό-
 νοιαν“, ἔφασαν, „πάνυ καλῶς ἀπεκρίνατο· οὐδὲ γὰρ
 εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ἅπαντα εἰδείη. διὰ γὰρ
 ταῦτα δηλαδὴ καὶ ἐγέλα“· αὐτίς οὖν ὁ Ξάνθος φησί·
 „βούλει πρίωμαί σε“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἐμοῦ πρὸς
 10 τοῦτο συμβούλου δέη; ὁπότερόν σοι δοκεῖ βέλτιον,
 ἤτοι πρίασθαι ἢ μή, ποίει· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν πρὸς
 βίαν ποιεῖ· τοῦτο παρὰ τῆ σῆ κεῖται γνώμη. κἂν
 μὲν βούλη, βαλαντίου θύραν ἀνοίξας ἀργύριον
 ἀρίθμει· εἰ δὲ μή, μὴ σκῶπτε“· πάλιν οὖν οἱ σχο-
 15 λαστικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν· „νὴ τοὺς θεούς,
 p. 24 b. νενίκηκε τὸν καθηγητήν“· τοῦ δὲ Ξάνθου φήσαντος
 „ἐὰν πρίωμαί σε, δραπετεῦσαι βουλήσῃ“; γελάσας
 ὁ Αἰσωπος ἔφη· „τοῦτο εἰ βουλήσομαι πράξαι, οὐ
 πάντως χρήσομαι σοι συμβούλω, ὡς δὴ καὶ σὺ μικρῶ

2 καὶ ὁ ξάνθος in D add. D 2 in margine 3 ἐπίσταν-
 ται R 4 ἐμοὶ δε E H ante κατέλιπον in D trium fere
 litterarum rasura οὐδεὲν (ἐν factum ex ἐν) R οὐδεὲν M H
 E οὐδεὲν P 7 ἄνωσ Z ὃς ἅπαντα εἰδείη V D: ὃς ἄν
 πάντα εἰδείη ceteri. cf. Krügeri Gr. Gr. 54, 14, 4 Madvigi
 Synt. Gr. p. 143 n. διὰ γὰρ ταῦτα postea addita in Z
 8 post ἐγέλα in Q erasum σε 10 τούτου R 11 ἤτοι]
 ἤτοι E ἤτη P ἢ F K Z v 12 κἂν μὲν Z ut saepe 13 βούλη,
 η ex ει factum m. pr. M βούλει Q D Φ E H post βούλει
 in Q in extrema p. 19 erasum βα: qualia fere semper praeteri
 14 ἀρίθμει Z alterum μὴ om. E H F K Z a, b 1530
 σκῶπτε, in margine κόπτε K 14 οὖν om. A 17 δραπε-
 τεύσῃ^{αι} D αι add. D 2 βουλήσῃ corr. ex βουλεύσῃ D, βου-
 λήσει P 17 inter γελάσας ὁ add. τοίνυν E, τοί deletum E
 18 τοῦτο] ταῦτα Φ πράξαι Q R P b 19 πάντα P
 ὡς] ὃς b 1530, ὃς 1534 μικ in A corr. ex μοι

πρόσθεν ἐμοί“· καὶ ὁ Ξάνθος· „καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ’ αἰσχροὺς εἶ“· ἀκείνους· „εἰς τὸν νοῦν ἀφοραῖν δεῖ, φιλόσοφε, καὶ μὴ εἰς τὴν ὄψιν“· τότε τῷ ἐμπόρῳ προσελθὼν ὁ Ξάνθος φησί· „πόσου τοῦτον πωλεῖς;“ καὶ ὅς· „κερτομησαί μου πάρει τὴν ἐμπορίαν, ὅτι 5 τοὺς ἀξιόους σου παῖδας ἀφείς, τὸν αἰσχρὸν τοῦτον εἴλου; θάτερον τῶν λοιπῶν ὦνησαι, τοῦτον δὲ πρόσδομα λάβε“· καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ δῆτα, ἀλλὰ τοῦτον“· καὶ ὁ ἔμπορος· „ἐξήκοντα ὀβολῶν ὦνησαι“· καὶ οἱ μὲν σχολαστικοὶ παραχρῆμα τὸ τίμημα συνει- 10 σενεγκόντες κατέθεντο, ὁ δὲ Ξάνθος ἐκτίσατο. οἱ τοίνυν τελῶναι τὴν πράσιν μεμαθηκότες παρήσαν ἀνακρίνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δ’ ὁ πριάμενος. αἰσχυνομένων δ’ ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς ἀνειπεῖν διὰ τὸ πενιχρὸν τοῦ τιμήματος, Αἴσωπος στὰς 15 εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν· „ὁ μὲν πραθεῖς, ἐγὼ ὁ πριάμενος δ’ οὐτοσί, καὶ ὁ πωλήσας ἐκεινοσί. εἰ δ’ αὐτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλεύθερός εἰμι“· οἱ δὲ τελῶναι διαχυθέντες, ἐχαρίσαντό τε τῷ Ξάνθῳ τὸ τέλος καὶ ἀπηλλάγησαν. 20

Ὁ μὲν οὖν Αἴσωπος ἠκολούθει πρὸς τὴν οἰκίαν VII

1 καλῶς (καλὸς P) μὲν λέγεις M Q D Φ E H F K Z v: μὲν om. V R ἀλλ’ Q 2 δεῖ] χρῆ Φ 4 ὁ om. P πόσου τιμήματος τοῦτον E, H sed in hoc τιμήματος deletum πολεῖς Z, in Q πωλεῖς corr. ex πολλεῖς 5 κερτομησαι M πάρει in Q fecit ex περι m. pr. 6 σου om. R 10 τὸ τίμημα om. F K Z v 11 ενεγ in A ex corr. ἐκτίσαντο R 12 πράσιν Φ F (Z) v 13 μὲν τ A ἀπεμπολήσας V R E H Z, pars edd. 14 δὲ ἀμφ. Z δ’ ἀ. in H corr. ex δὲ ἄν εἰπεῖν P 15 ὁ αἴσωπος F K Z v 16 πραθεῖς E 17 δ’ om. R, δὲ Z; ὁ δὲ πρ. ο. Q ὁ μὲν πωλήσας Z ἐκεινοσὶν M E ἐκείνους εἶ P εἰ δὲ Z 18 σιωπῶσι, A ἄρα E H P οἱ δὲ] οἶδα P 19 ἐχαρίσαν τότε V Q R τὸ] τῷ Z 20 ἀπηλλάγησαν] διαχύθησαν A διεχύθησαν P; librarius Φ uidetur uoluisse διελύθησαν 21 αἴσ. corr. ex ἔσ. Q m. pr. ἀκολούθει K

ἀπιόντι τῷ Ξάνθῳ. μεσημβρινοῦ δὲ καύματος ὄντος, ὁ Ξάνθος ἐν τῷ περιπατεῖν τὸν χιτῶνα ἀνασυράμενος οὔρει. ὅπερ ἰδὼν Αἴσωπος καὶ τῶν ἱματίων ἐκείνου δραξάμενος ὀπισθεν, πρὸς ἑαυτὸν εἴλκυσσε
 5 καὶ φησι· „τὴν ταχίστην με πώλησον, ἐπεὶ δραπετεύσω“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀνθ' ὅτου“; „ὅτι“ φησὶν „οὐκ ἂν δυναίμην τοιούτῳ ὑπηρετεῖσθαι δεσπότη.
 p. 26 b. εἰ γὰρ σὺ δεσπότης ὢν καὶ μηδένα φοβούμενος, ὅμως ἄνεσιν οὐ παρέσχες τῇ φύσει, ἀλλὰ βαδίζων οὔρεις,
 10 εἰ τύχοι τὸν δοῦλον ἐμὲ πρὸς τινα σταλῆναι διακο-
 νίαν κὰν τῷ μεταξὺ τῆς πορείας τοιόνδε τι ἀπαι-
 τῆσαι τὴν φύσιν, ἀνάγκη πᾶσα πετόμενόν με ἀπο-
 πατεῖν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τοῦτό σε θορυβεῖ; τρία
 κακὰ βουλόμενος διαδραῖναι βαδίζων οὔρῳ.“ καὶ ὅς·
 15 „ποῖα“; ἀκεῖνος· „ἔστῳτί μοι τὴν μὲν κεφαλὴν κατέ-
 κανυσεν ἂν ὁ ἥλιος, τοὺς δὲ πόδας τὸ τῆς γῆς ἔδαφος
 ὃν ἐκπεπυρωμένον, ἢ δὲ τοῦ οὔρου δριμύτης τὴν
 ὄσφρησιν ἂν ἐλυμήνατο“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „βάδιζε,
 πέπεικάς με“.

20 Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ οἰκίᾳ ἐπέστησαν, ὁ Ξάνθος πα-
 VIII

1 ἀπιόντι] ντι in Z add. m. rec. μεσημβρ. R μεσυμβρ. Z
 μεσηβρ. a 2 χιτῶνα Z γ ἀνασυρόμενος A ἀνασυρῶ-
 μένος P 3 εἰδῶν P ὁ αἴσωπος E καὶ saepe melius abesset
 4 πρὸς αὐτὸν M 5 φησὶν E τηνταχ. A, (accentu
 graui eraso) Q K a 6 ὅτε b 1530 φησὶ Q ὑπηρετή-
 σθαι P K ὑπηρετεῖσαι Q 8 μηδένα H 9 παρέχεις R
 10 τύχει E 11 κὰν V R A, D 2 κὰν P Z πορείας Φ
 τοιόνδέ τι MDQAREHJFZν τοιονδέ τι P ἀπαντῆσαι Q
 12 ἀνάγκη] ἂν m. rec. Z ἀπὸ πατεῖν H 13 θο-
 ρυβῆ· M 14 διαδραῖναι ante τρία κακὰ βουλ. Z; διαδραῖ-
 σαι R διαδράναι Φ καὶ om. D 15 ποῖα V P ἔστ.
 factum ex ἔστ. E μὲν om. Q R ἂν κατέκλυσεν Q
 17 ὄν] ἂν Φ ἐκπεπυρωμένον D, in Q πε supra uersum m. pr.
 ὄρου M corr. M 2 δριμύτης V, E H, sed hi ex corr. in
 Q i m. pr. ex v radendo fecit 19 πεπηκάς P 20 ἐπεὶ]
 πει D καὶ] ἐν Φ, om. Q οἰκία in R corr. ex οἰκίαν
 m. pr. παραγκ. P ut saepe

ραγγείλας τῷ Αἰσώπῳ μένειν πρὸ τοῦ πυλῶνος, ἐπειδὴ καθάρειον ὄν αὐτῷ τὸ γύναιον ἦδει καὶ οὐκ ἐχρῆν ἐξαπίνης τοιοῦτον αἰσχος αὐτῇ φανῆναι, πρὶν τινα καὶ πρὸς αὐτὴν ἀστείσηται. αὐτὸς δ' εἰσελθὼν λέγει· „κυρία, οὐκέτι με τοῦντεῦθεν ὄνειδίσεις τῆς 5 θεραπείας, ἧς πρὸς τῶν θεραπευίδων τῶν σῶν ἀπολαύω. ἦδη γὰρ κἀγὼ παῖδά σοι ἐπριάμην, ἐν ᾧ καὶ ὄψει κάλλος, οἷον οὐπω τεθέασαι· ὅς καὶ ἦδη πρὸ τοῦ πυλῶνος ἔστηκε“. κἀκεῖνος μὲν ταῦτα· αἱ δέ γε θεραπευίδες ἀληθῆ νομίσασαι τὰ λεχθέντα, πρὸς 10 ἀλλήλας οὐκ ἀγεννῶς ἠμφισβήτουν περὶ τοῦ τίνι τούτων νυμφίος ὁ νεώνητος ἔσται. τῆς δὲ τοῦ Ξάνθου γυναικὸς εἴσω κληθῆναι τὸν νεώνητον κελυσάσης, μία τῶν ἄλλων μᾶλλον ὀργῶσα, καὶ ὡς ἀρραβῶνα τὴν κλησιν ἀρπάσασα, τὸν νεώνητον ἐκ- 15 δραμοῦσα ἐκάλει. κἀκεῖνου φαμένου „ἰδοὺ ἐγὼ πάρεμι“, ἐκπλαγεῖσα „σύ“ φησὶν „εἶ;“ καὶ ὅς·

1 ποιλῶνος P 2 καθάρειον F K Z v αὐτῷ post γύναιον Q; αὐτῷ v ἦδη E εἶδι P 3 αἰσχος Z 1 corr. m. rec. αὐτῇ] αὐτῷ R 4 ἑαυτὸν D in αὐτὸν mutavit D 2 ἀστήσηται P , αὐτὸς Q δ'] δὲ R, om. Q 5 οὐκ ἔτι H ut saepe τοέντ. V τοεντ. MA, Q (sed το in ras. et in ε spiritus erasus) το εντ. D τὸ έντ. R P μετοῦντ. v με τουντ. H ὄνειδίσης D ὄνειδιεῖς F K Z v 6 post θεραπείας ui. αἰσχος...καὶ πρὸς (3. 4) iterum scripta et deleta sunt in A τῶν ante θεραπ. om. A θεραπευίδων Q H...αι... E ἀπολαύσω E 7 παῖδας F 7. 8 ἦδει P 8 οὐτῶ Z, corr. m. rec., in Q οὐπω factum ex οὐπω m. pr., οὐπω D οὐπω A 9 ἔστηκεν M ἔστηκε Φ b, in R ἔ. corr. ex ἔ. m. pr. 10 θεραπευίδες Q R A E, in D E ε rubro supra ai scriptum ἀληθεῖ E ut videtur mutatum in ἦ πρὸς ἀλλήλας om. K 11 ἀγεννῶς V R E J F K Z v ; οὐγκαγεννῶς ὡς P ἀμφισβήτουν E H 12 ὁ νύμφιος K, νύμφιος A τοῦ ξ. δὲ τῆς γυν. τὸν νεών. εἴσω κλ. κελ. Φ 14 μᾶλλον om. A 15 ἀραβῶνα V Φ F K Z a, pars edd. 16 κἀκεῖνη... πρόσωπον 246, 4 om. A, in marg. inferiore adiecit m. pr.; καὶ δεῦρο εἰσελθε infra erasum est. φαμένον P ἰδοῦ P

„ναί“. κάκεινη· „ἀβάσκαντα, μὴ εἰσέλθῃς εἴσω, καὶ
 p. 28 b. πάντες φύγωσι“. καὶ μέντοι καὶ ἄλλης ἐξελεθούσης,
 καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, „παταχθείη σου“ φαμένης „τὸ
 πρόσωπον“, καὶ „δεῦρο εἰσελθε, ἀλλὰ μὴ προσεγγί-
 5 σῆς μοι“, εἰσελθὼν ἔστη ἀντικρὺ τῆς δεσποίνης.
 ἢ δὲ τοῦτον θεασαμένη, τὰς ὄψεις ἀπέστρεψε πρὸς
 τὸν ἄνδρα, φαμένη· „πόθεν μοι τοῦτο τὸ τέρας ἦνε-
 γκας; ἔκβαλε αὐτόν τοῦ προσώπου μου“. κάκεινος·
 „ἄλις σοι, κυρία, μὴ οὕτω σκῶπτέ μου τὸν νεώνη-
 10 του“. ἢ δέ· „δῆλος εἶ, Ξάνθε, μισήσας με· ἑτέραν
 γὰρ ἀγαγέσθαι βουλόμενος καὶ ἴσως αἰδούμενος
 φράσαι μοι, ὡς τῆς σῆς οἰκίας ἀναχωρήσω, τὸν κυνο-
 κέφαλόν μοι τοῦτον κεκόμηκας, ὡς ἂν τὴν αὐτοῦ
 δυσανασχετοῦσα λατρείαν φύγω. δός μοι τὴν προικά-
 15 μου καὶ πορεύσομαι“. πρὸς ταῦτα τοῦ Ξάνθου
 μεμψαμένου τὸν Αἴσωπον, ὡς κατὰ μὲν τὴν ὁδὸν
 ἀστεῖά τινα φθεγξαμένου περὶ τῆς ἐν τῷ βαδίζειν
 οὐρήσεως, νυνὶ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα μηδὲν λέγον-
 τος, Αἴσωπος ἔφη· „βάλε αὐτὴν εἰς τὸ βάραθρον.“
 20 καὶ ὁ Ξάνθος· „παῦε, κάθαρμα· ἢ οὐκ οἶσθ' ὅτι ταύ-

1 ἀβάσκαντε K b 1530. 1534. ἀβάσκανλους P 3 καὶ
 ὡς] καὶ om. Φ σου P φαμένη E 4 post εἰσελθε
 erasa l. v Q 5 μοι, καὶ εἰσελθὼν Q ἔστη E H ἔστη
 in ἔστη mutavit Q 2 6 ἀπέστρεψεν Φ; in D ψ ex corr.
 m. pr. 7 ἦνεγκας H 8 ἔκβαλλε E H ἔκβαλαι P

9 ἄλι^ςσοι Q, s et accentum in ras. add. Q 2; ἄλις in D factum
 ex ἄλις ὑπόσκωπτέ F Z K v μου om. R 10 μισήσας
 Z, μισ. corr. ex μυσ. Q m. pr. 11 γὰρ om. Q D E F Z K v
 ἀγέσθαι Z ἀγάγεσθαι R A 12 φράσαι (αι in rasura
 Q 2) Q σῆς om. Φ b 13 κεκόμηκας P b ὡς ἂν Q
 14 post δυσανασχετοῦσα in D extrita l. v δός μοι V ut
 infra: δός αὐ μοι M E H F Z δός οὖν μοι Q D Φ R K v, W.
 (δός D, Z 1) 16 μὲν om. Q 18 νυνίδε E H μηδὲν H
 μηδὲ P οὐδὲν R 19 βάλλε A τὸν β. b παῦε D
 ἢ M R E H: ἢ V Q D A F K Z v οἶ P οὐκ οἶσθα R A
 οὐκείσθα, P

την ὡς ἑμαυτὸν στέργω¹; καὶ ὁ Αἰσωπος „ἐρᾶς τοῦ γυναιίου“; κἀκεῖνος² „πάνυ μὲν οὖν, δραπέτα“³. καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Αἰσωπος κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν πόδα, μεγάλως ἔκραξε⁴ „Ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναιικοκρατεῖται“⁵. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν αὐτοῦ⁵ δέσποιναν ἔφη „σύ, ὦ δέσποινα, ἐβούλου τὸν φιλόσοφον ἀνήσασθαί σοι δοῦλον νέον, εὐσωματοῦντα, σφριγῶντα, ὃν ἔδει γυμνήν σε κὰν τῷ βαλανεῖῳ θεᾶσθαι, καὶ σοι προσπαίξιν τὰ εἰς αἰσχύνην τοῦ φιλοσόφου; Εὐριπίδη, χρυσοῦν ἐγὼ σου φημί τὸ¹⁰ στόμα, τοιαῦτα λέγον·

πολλαὶ μὲν ὄργαι κυμάτων θαλαττίων,
πολλαὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
πλὴν οὐδὲν οὔτω δεινὸν, ὡς γυνὴ κακή.

15

σύ δ' ὦ δέσποινα, φιλοσόφου γυνὴ οὔσα, ὑπὸ καλῶν νεανίσκων ὑπηρετεῖσθαι μὴ θέλε, μὴ πως ὕβριν τῷ ἀνδρὶ σου προστρίψῃς“⁶. ἢ δὲ ταῦτα ἀκούσασα καὶ πρὸς μηδὲν ἀντειπεῖν δυννηθεῖσα, „πόθεν, ἄνερ“⁷, φησί „τὸ κάλ-

p. 30 b.

1 ἑμαυτῷ P 2 κἀκεῖνος *supra lineam* A m. pr.
3 *post τοῦτο rasura in D* ὁ V: *om. ceteri post ὁ αἰσ. in A deleta uu.* ἔφη βάλε αὐτήν τὸ] τὸν *deleta l. v Z* μέσον Q *on in ras.* 4 ἀνέκραξε E H F K Z v; ἔκραξε (ξ *mut. in ξ*) R
5 γυναιικοκρατεῖται K, Z m. pr. (Z 2 *add. κ*); *in Q . . . . . restitutum pro . . . τε, ut saepissime* 5 αὐτοῦ A D: αὐτοῦ *ceteri* 6 ὦ] τῷ P βούλου Φ ἐβούλου . . . σφριγῶντα *in ras.* Z m. pr. 8 κὰν M κὰν ἐν Φ, κὰν *in κὰν mut.* R, κὰν Z 9 θεάσασθαι Φ πρὸς παίξιν M H E εἰς] πρὸς Q R 11 λέγων P 12 *cf. Nauckii Fr. trag. 1045 p. 540; uersus indicantur in D (inde a u. χρυσοῦν) et Z* 13 κ. Φ. π. πνεία L *ante θερμοῦ in Q erasum καὶ* 14 δεινὸν δὲ πενία *suppleuit in margine* A m. pr. δεινὴ μὲν πενεία L δεινὰ] δεινὸν Φ 15 γυναικὴ κ. R π. οὐδὲν χεῖρον γυναικὸς γλωσσώδους καὶ ὀργίλης L 16 ὑποκαλῶν H *ut saepe* 17 ὑπερετεῖσθαι Z 18 πρὸς ποίψῃς H μὴδὲν H 19 ἀντιπεῖν P ἀντιπεῖν H ἄνερ] ἄν D ερ *add.* D 2 κάλλος] κάλος P K

λος τοῦτο τεθήρακας; ἀλλὰ καὶ λάλος ὁ σαπρὸς οὔτος φαίνεται καὶ εὐτράπελος. διαλλαγῆσομαι τοίνυν αὐτῷ“. καὶ ὁ Ξάνθος· „Αἰσωπε, διήλλακται σοι ἢ σὴ δέσποινα“. καὶ ὁ Αἰσωπος εἰρωνευσάμενος 5 „μέγα τι χρῆμα“ φησί „τὸ πρᾶναι γυναῖκα“. καὶ ὁ Ξάνθος· „σιώπα τούντεῦθεν· ὠνησάμην γὰρ σε εἰς δουλείαν, οὐκ εἰς ἀντιλογίαν“.

IX Τῇ δ' ὑστεραία ὁ Ξάνθος ἔπεσθαι τῷ Αἰσώπῳ κελύσας, πρὸς τινα τῶν κήπων ἦκεν ὠνησόμενος 10 λάχανα. τοῦ δὲ κηπωροῦ δέσμην λαχάνων θερίσαντος, ἀνείληφεν Αἰσωπος. τοῦ δὲ Ξάνθου μέλλοντος ἤδη τῷ κηπωρῷ καταβάλλειν τὸ κέρμα, ὁ κηπωρὸς „ἔα κύριε“, φησὶν „ἐνὸς προβλήματος παρὰ σοῦ δέομαι“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνος“; καὶ ὅς· „τί δὴ 15 ποτε τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ φυτευόμενα τῶν λαχάνων, καίπερ ἐπιμελῶς σκαλιζόμενά τε καὶ ἀρδευόμενα, βραδείαν ὅμως ποιεῖται τὴν αὔξησιν· οἷς δ' αὐτομάτῃ ἐκ γῆς ἢ ἀνάδοσις, καίτοι μηδεμιᾶς ἐπιμελείας ἀξιουμένοις, τούτοις ὀξυτέρα ἢ βλάστησις“; ὁ μὲν 20 οὖν Ξάνθος, καίτοι φιλοσόφου τῆς ζητήσεως οὔσης,

3 διήλλακται P K .. λ. D 4 εἰρωνευσάμενος om. V
 5 μέγα τι M Q D Φ R E μεγάτι H χρῆμα om. D add. D 2
 φησί om. V 6 τὸ ἐντ. P, τόντ. A accentu postea ad-
 iecto 7 δουλίαν R 8 ὁ V: om. ceteri ἐπαισθαι P
 9 τῶν corr. ex τον K κήπων] κηπωρῶν F Z K ὠνησά-
 μένος R 10 κηπουροῦ Φ E H λαχάνων P 11 ἀνεί-
 ληχεν Φ δὲ om. A 12 κηπουρῷ Φ E H καταβάλλειν
 Q D καταβαλεῖν (εἰ corr. ex λ) A καταβαλήν P καταβάλλειν
 H ut saepe κηπωρὸς Z κηπουρὸς Φ 13 φησί A φησὴν,
 ut uidetur, P περὶ D, corr. παρὰ D 2 παρὰ σου V
 16 τε in A add. A 2 ἀρδ. Z 2, ἀδρ. Z m. pr. ἀρδ. H
 17 ποιεῖ A ποιεῖτε P δ' αὐτομάτην R δ' αὐτομάτως A
 δαντομάτος P 18 ἢ ante ἀνάδ. om. A καίπερ Φ καὶ τι
 μὴ δεμιᾶς H 19 ἀξιουμένοις A unde .. μένης fecit A 2
 ὀξύτερα A 20 τῆς] τοῖς P

μηδὲν ἕτερον συννοήσας εἶπειν, τῇ θείᾳ προνοίᾳ
καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις διοικεῖσθαι φησιν. ὁ
δὲ Αἴσωπος, παρῆν γάρ, ἐγέλασε. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
φιλόσοφος· „πότερον γελαῖς ἢ καταγελαῖς“; καὶ ὁ
Αἴσωπος „καταγελαῖς“, φησὶν „ἀλλ’ οὐ σοῦ, τοῦ δὲ 5
διδάξαντός σε. ἂ γὰρ ὑπὸ θείας προνοίας γίνεται,
ταῦθ’ ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει τῆς λύσεως.
προβαλοῦ τοίνυν ἐμέ, καὶ γὰρ λύσω τὸ πρόβλημα“. p. 32 b.
ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ξάνθος ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ 10
κηπουρῷ· „ἥκιστα πάντων εὐπρεπές ἐστιν, ὃ τᾶν,
ἐμὲ τὸν ἐν τοσοῦτοις ἀκροατηρίοις διαλεχθέντα τὰ
νῦν ἐν κήπῳ λύειν σοφίσματα. παῖς δέ μοι οὐτοσὶ
πολλῶν πείρα ἔχων ἀκολουθεῖ· τούτῳ προσαναθέ-
μενος, τῆς λύσεως τεύξει τοῦ ζητουμένου“. καὶ ὁ
κηπουρός· „οὗτος ὁ αἰσχροὺς γράμματα οἶδεν; οἴμοι 15
τῆς δυστυχίας. ἀλλὰ φράσον, ὃ λῶστέ, εἰ τοῦ ζη-
τουμένου τὴν διασάφησιν ἔγνωκας“. καὶ ὁ Αἴσωπος
„ἡ γυνή“ φησὶν „ἐπειδὴν πρὸς δεύτερον γάμον
ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἔχουσα, εἶπερ
εὔροι καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς τεκνο- 20

1 μηδὲν H, in E η *radendo factum ex* ἡ συννοήσας V
Q P; in A *statim corr.* 2 φησί Q φησί· A 3 δ’ Φ F K
Z v παρῆν] πλήν P ἐγέλασεν M 4 πότερον *ex* πρότ.
corr. Q 6 γίννεται A 7 ταῦτα Q 8 προβαλλοῦ Q
προβαλλὸν P προβάλου A 9 λέγει] λέγω P 10 κηπουρῷ Φ
ὃ τᾶν P ὃ τ’ ἄν E H 11 τὸν] τῶν P ἀκροάτη-
ρίας P διαλέγοντα A τανῦν V M Q Φ H 12 σοφί-
σματα Z μοι] μου b οὐτοσὶ *ex* οὐτωσι *corr.* M 1 οὐ-
τωσὶ E H, οὐτο-σὶ Q *littera aliqua erasa* 13 ἀκολουθεῖαν
E H ἀκολουθίας F K Z v 14 τῆς λύσης τεύξει P
15 κηπουρός Φ αἰσχροῦς P οἶδεν *ex* εἶδεν *corr.* M εἶ-
δεν P b 16 ὃ λῶστέ] *in margine* V ὃ φίλε V 2 17 τὴν
om. K ἔγνωκας R m. pr. 18 ἡ] εἰ Φ φησι Φ
ἐπειδὴν *om.* Φ γάμον δεύτερον Φ 19 πρώτου V: προ-
τέρου *ceteri* 20 εὔρη V Φ K Z F ἐκ] τέκνα ἐκ F K Z v
πρότ.] ο *in ras.* Q m. pr. γυναικὸς *om.* A τεκνο-
ποησάμενον Q ἀνδροτεκνοποιησάμενον Φ

ποιησάμενον, ἃ μὲν αὐτὴ ἐπηγάγετο, τούτων μήτηρ
 ἐστίν, ἃ δ' εὗρεν ἐν τῷ ἀνδρὶ, τούτων ἐστὶ μητριὰ.
 πολλὴν οὖν ἐν ἑκατέροις ἐνδείκνυται τὴν διαφορὰν.
 τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς φιλοστόργως καὶ ἐπιμελῶς
 5 τρέφουσα διαγίνεται, τὰ δ' ἐξ ἀλλοτρίων ὠδίνων
 μισεῖ, καὶ ζηλοτυπία χρωμένη, τὴν ἐκείνων τροφὴν
 περικόπτουσα, τοῖς ἑαυτῆς προστίθεται τέκνοις. τὰ
 μὲν γὰρ φύσει ὡς οἰκεῖα φιλεῖ, ἀποστέργει δὲ τὰ
 τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἀλλότρια. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γῆ τρό-
 10 πον τῶν μὲν αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φυομένων μήτηρ
 ἐστίν· ἃ δ' αὐτὸς ἐμφυτεύεις, τούτων γίνεται μη-
 τριὰ. οὗ χάριν καὶ μᾶλλον ὡς γνήσια τὰ οἰκεῖα
 τρέφει καὶ θάλπει, τοῖς δὲ παρὰ σοῦ φυτευομένοις οὐ
 τосαύτην ὡς νόθοις τὴν τροφὴν νέμει“. ἐπὶ τού-
 15 τοις ἡσθεῖς ὁ κηπουρὸς „πιστεύσαις ἄν μοι“, φησὶν
 „ὅτι με ἀμηχάνου λύπης καὶ ἀδολεσχίας ἐκούφισας.

1 μὲν] μὴ F K Z a: sed in editionis Aldinae exemplis qui-
 busdam vitium sublatum est αὐτῆ] αὐτῆ R P αὐτῆ H, in Q
 αὐτῆ radendo factum ex αὐτῆ αὐτῆ V: αὐτῆ τέκνα ceteri
 ἐπηγάγετο corr. ex ἀπ. Z 2 δὲ V Z ἐν i. e. παρὰ cf. in-
 dicem. nolī igitur reponere ἀνδρὸς μητριὰ A, ρ add. A 2, μι-
 τριά P 3 δείκνυται V; in Q ἐνδείκνυται corr. ται ex τε
 4 ἐξ αὐτῆς Z ἐξ αὐτοῖς P ἐξ αὐτῆς H hic et 10 φιλο-
 σόφως Φ 5 διάγνεται P 5 τὰ δὲ ἐξ Z τὰ δὲ ἐξ K,
 τοὺς δ' ἐξ A τοὺς δὲξ P τὰ δ' ἐξ αλλ. H 6 ζηλωτυπία E
 ζυλοτ. H 7 τοῖς] τῆς F ἑαυτῆς ex ἑαυτοῖς corr. M 1
 ἑαυτοῖς V R P E H προστίθεται M V R, P (προτήθ.), E H,
 Q (erasa aliqua littera super o) προστίθεσθαι A τὰ μὴ
 γὰρ H 8 οἰκείως φ. R οἰκεῖα φιλεῖ P, l. φ fecit ex ὡς
 m. pr. 9 ἀνδρὸς ὡς] ὡς om. D ἴσον v δὲ] δὲ R F
 10 αὐτομάτως om. Φ 11 δὲ Z ἐμφυτεύεις Z μη-
 τριὰ D 12 οὐ χάριν P τὰ οἰκεῖα om. Φ 13 τρέφει P
 14 τὴν τροφὴν ὡς νόθοις Φ νέμοι P νέμειν deleta l.
 v extrema D 15 ἡσθεῖς om. Φ κηπουρὸς Φ πιστεύ-
 σης P πιστεύσας Q; in A videtur fuisse ..σας uel ..σης, sed
 iam scriptura fere omnino euanuit; ..σαις corr. ex ..σαῦς H
 16 λύπης om. Φ ἀδολεσχίας] ἀμφιβολίας, ἀμηχανίας, με-
 ρίμνης. cf. Schleusn. L. V. T. 1, 61 m. Bk. An. 1, 21, 30. Suid.

ἄπιθι προῖκα φέρων τὰ λάχανα, καὶ ὁσάκις σοι τούτων δεῖ, ὡς εἰς οἰκεῖον κῆπον βαδίζων λάμβανε“.

Μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐλθόντος X τοῦ Ξάνθου καὶ τισιν ἐντυχόντος ἐκεῖ τῶν φίλων, p. 34 b. καὶ πρὸς τὸν Αἴσωπον εἰρηκότος εἰς τε τὴν οἰκίαν 5 προδραμεῖν καὶ φακῆν εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλόντα ἐψῆσαι, ἐκεῖνος ἀπελθὼν κόκκον ἓνα φακῆς εἰς τὴν χύτραν ἔψει βαλῶν. ὁ δὲ δὴ Ξάνθος ἅμα τοῖς φίλοις λουσάμενος, ἐκάλει τούτους συναριστήσοντας. προ- εἶπε μέντοι καὶ ὡς λιτῶς, ἐπὶ φακῆ γὰρ ἔσται τὸ 10 δεῖπνον, καὶ ὡς μὴ δεῖ τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἐδεσμάτων τοὺς φίλους κρίνειν, ἀλλὰ δοκιμάζειν τὴν προθυμίαν. τῶν δὲ εἰζάντων καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικομένων, ὁ Ξάνθος φησί· „δὸς ἡμῖν ἀπὸ λουτροῦ πιεῖν, Αἴσωπε“. τοῦ δ' ἐκ τῆς ἀπορροίας τοῦ λουτροῦ λαβόν- 15 τος καὶ ἐπιδεδωκότος, ὁ Ξάνθος τῆς δυσωδίας ἀναπλησθεῖς, „φεῦ, τί τοῦτο“, φησὶν „Αἴσωπε“; καὶ ὅς· „ἀπὸ λουτροῦ, ὡς ἐκέλευσας“. τοῦ δὲ Ξάνθου τῇ παρουσίᾳ τῶν φίλων τὴν ὀργὴν ἐπισχόντος καὶ λεκάνην αὐτῷ παρατεθῆναι κελεύσαντος, Αἴσωπος 20 τὴν λεκάνην θεῖς ἴστατο. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ νίπτεις“; κἀκείνος· „ἐντέταλταί μοι ταῦτα μόνον ποι-

1 φέρων προῖκα D   2 ὡς εἰς] εἰς om. V D Φ R E H
 F K Z   βαδίζειν P   3 μεθ' ἡμέρας Q   δὲ πάλιν E H
 F K Z v   4 τοῦ om. Φ   τῶν] τὸν P   6 προσδραμεῖν V
 Q E A H F K Z v   φακῆν M V Q D R Φ E H F   ἐμβά-
 λοντα Φ   7 ἐψ. Q A   ἀπ., εἰς τὴν χ. ἓνα κόκκον ἔψει
 βαλῶν (βαλλῶν P λαβῶν A) Φ omisso u. φακῆς   8 ἔψει
 libri, nisi quod ἔψει A, Q quod m. pr. fecit ex ἔ.   9 τούτοις P
 συναριστήσονται P   11 ὡς] ὅς P ut saepe   δεῖ scripsi:
 δεῖν libri   τῇ in A supplevit m. pr.   13 εἰξ. A   14 αἴσω-
 πος P   15 δὲ Z   16 ὁ ξάνθος om. Φ   ἀναπληθεῖς b
 17 τι Z τὶ R ut saepissime   τί τοῦτο] τοιοῦτο P   ἔσωπε E
 18 ὅς Z   19 ἐπίσχοντος A, σ ex corr.   20 αὐτῷ] i. e.
 αὐτῷ   22 μόνον om. F K Z v, μόνον R, μόνον ταῦτα Q Φ

εἶν, ὅσα ἂν ἐπιτάξῃς. σὺ δὲ νῦν οὐκ εἶπας· Βάλε
 ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην καὶ νίψον τοὺς πόδας μου,
 καὶ θές τὰς ἐμβάδας, καὶ ὅσα ἐφεξῆς“. πρὸς δὲ
 ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ Ξάνθος ἔφη· „μὴ γὰρ δοῦλον
 5 ἐπριάμην; οὐκ ἔστιν ὅπως· ἀλλὰ διδάσκαλον“. ἀνα-
 κληθέντων τοίνυν αὐτῶν καὶ τοῦ Ξάνθου τὸν Αἰσω-
 πον ἐρωτήσαντος, εἰ ἔψηται ἡ φακῆ, δοίδυκι λαβῶν
 ἐκεῖνος τὸν τῆς φακῆς κόκκον ἀνέδωκεν. ὁ δὲ Ξάν-
 θος λαβῶν καὶ οἰηθεὶς ἔνεκεν τοῦ πείραν λαβεῖν τῆς
 10 ἐψήσεως τὴν φακῆν δέξασθαι, τοῖς δακτύλοις διατρι-
 ψας ἔφη· „καλῶς ἔψηται· κόμισον“. τοῦ δὲ μόνου
 τὸ ὕδωρ κενώσαντος ἐν τοῖς τρυβλίοις καὶ παραθέν-
 p. 36 b. τος, ὁ Ξάνθος „ποῦ ἔστιν ἡ φακῆ“; φησί. καὶ ὅς·
 „ἔλαβες αὐτήν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἓνα κόκκον ἔψησας“;
 15 καὶ ὁ Αἰσωπος· „μάλιστα. φακῆν γὰρ ἐνικῶς εἶπας,
 ἀλλ’ οὐ φακᾶς, ὃ δὴ πληθυντικῶς λέγεται“. ὁ μὲν
 οὖν Ξάνθος ἀπορήσας τοῖς ὄλοις, „ἄνδρες ἑταῖροι“,
 φησὶν „οὗτος εἰς μανίαν με περιτρέψει“. εἶτα στρα-

1 ἂν προστάξῃς V ἂν ἐπιτάξεις R P 2 νίψων P
 μου τοὺς πόδας Q 3 τὰς] τὰ R ἐξῆς Φ (ἐ. P) 4 φι-
 λης P ἔφη] φησί· Q γὰρ om. Z 5 ἀνακληθέντων R P
 6 αἰσωπον A 7 εἶ Z 7 10 11 ἔψ. A H 7 13 φακῆ
 (-ῆ P) et paulo post φακῆν φακᾶς M V Q D Φ R E H, ed. Neuel.
 (sed haec φακᾶς, et V semel φακῆν) δοίδυκι Φ δοίδυκα R
 δίδυκι Q 8 ἐκεῖνος... λαβῶν om. Q; δοίδυκι λαβῶν (καὶ)
 οἰηθεὶς ἔ., sed καὶ erasum: in cuius locum in margine ascripsit
 Q 2: παρέθηκεν ἐπὶ τράπεζαν αἰσωπος· ξάνθος δὲ, . praeter-
 terea supra scriptum est ἔψω ἀπέδωκεν Φ 9 τοῦ om.
 Q D R λαβῆν P 10 ἔψ. A H, Q, qui 11 ἔψ. corr. ex ἔψ.
 δείξασθαι? δακτύλης P 11 ante κόμισον in A de-
 letum κόκκον κόμισον P H, E (sed corr.) μόνου P
 12 κενώσαντος] κομίσαντος Φ τρυβλίοις Φ E H F K Z
 13 ὁ om. b 1530, 1534 π. ἔστι (l. v. erasa) φησὶν ἡ φ. (φησι)
 [hoc uocabulum erasum est] καὶ ὅς Q φησὶν E 14 ἔψ. Q
 15 ὁ αἰσ.] ὁ om. A add. A 2 μάλιστα] is loco erasae l. α Q
 εἶπας post ἀλλ’ conlocat b 1530, post φακᾶς b 1534
 16 οὐ K ὁ...λέγεται om. Q πληθυντικῶς P 18 φησὶν]
 ἔφη F Z K v εἰς] εἰ A s add. A 2 περιτρέψει P

φείς πρὸς τὸν Αἴσωπον, εἶπεν· „ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω, κακὲ δοῦλε, τοῖς φίλοις ἐνυβρίζειν, ἀπελθὼν ὠνησαι πόδας χοιρείους τέτταρας, καὶ διὰ ταχέων ἐψήσας παράθες“. τοῦ δὲ σπουδῆ τοῦτο ποιήσαντος καὶ τῶν XI ποδῶν ἐψομένων, ὁ Ξάνθος εὐλόγως θέλων τύψαι 5 τὸν Αἴσωπον, αὐτοῦ περὶ τι τῶν εἰς χρεῖαν ἀσχολουμένου, ἓνα τῶν ποδῶν ἐκ τῆς χύτρας λαθραίως ἀνελόμενος ἔκρουσε. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ Αἴσωπος ἔλθων καὶ τὴν χύτραν ἐπισκεψάμενος, ὡς τοὺς τρεῖς μόνον πόδας ἐώρακε, συνῆκεν ἐπιβουλήν αὐτῷ 10 γεγонуῖαν. καὶ δὴ καταδραμὼν ἐπὶ τὴν αὐλήν καὶ τοῦ σιτευομένου χοίρου τὸν ἓνα τῶν ποδῶν τῆ μαχαίρα περιελὼν καὶ τῶν τριχῶν ψιλώσας, εἰς τὴν χύτραν ἔρριψε καὶ συνέψει τοῖς ἄλλοις. Ξάνθος δὲ δεισας, μὴ πως Αἴσωπος τὸν ὑφαιρεθέντα τῶν ποδῶν 15 οὐχ εὐρῶν ἀποδράσῃ, αὐθις εἰς τὴν χύτραν αὐτὸν ἐνέβαλε. τοῦ δ' Αἰσώπου τοὺς πόδας εἰς τὸ τρυβλίον κενώσαντος καὶ πέντε τούτων ἀναφανέντων, ὁ Ξάνθος „τί τοῦτο“, φησὶν „Αἴσωπε; πῶς πέντε“; κάκεῖνος· „τῶ δύο χοίρω πόσους ἔχετον πόδας“; 20

1 ἀλλείνα P 3 χοιρείους Q D Z E, H (*sed e corr.*) χοιροίους P διαταχέων M Q D R δια ταχέων A διάταχέων P διαταχέως V 3.5 ἐψ. Q 4 σπουδῆ H 5 ἐψημένων Φ 6 ἔσωπον E εἰς in A add. A 2 ἀσχολουμένων Φ ἀσχολουμένον (*l. n facta ex v*) Z 8 ἀνελόμενος P ἀνεψόμενος D, λ add. D 2 ἔκρουσεν M μικρῶν P μεταμικρὸν δὲ E μετὰ μικρόνδε H καὶ ὁ αἴσ.] καὶ om. E 10 μόνον V: μόνους *ceteri* ἐώρακεν M b (*praeter ed. Neucl.*) συνῆκε (Z) b τῶν αὐτῶ Q 12 τῶν M 13 ψηλώσας V ψιλώσας P 15 δύοσας P αἴσωπος] σω *suppl.* Q 2; ἔσωπος E ὁ αἴσωπος Φ 16 οὐχ' M, Q 2, H E οὐχ εὐρῶν om. Q D, add. Q 2 D 2 ἀποδράσει Φ 17 τριβλίον F Z τριβλίον K b τρύβλιον A a, b 1547 19 τοῦτο] τούτων R 20 δύο M Q v (*praeter b 1534*) χοίρω Q Z *sed in utroque corr.* o ex ε, in Q *praeterea* ω in ras. τῶν δύο χοίρων E H ἔχει V

καὶ ὁ Ξάνθος· „ὀκτώ“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „εἰσὶν οὖν
 ἔνταυθι πέντε, καὶ ὁ σιτευόμενος χοῖρος νέμεται
 κάτω τρίπους“. καὶ ὁ Ξάνθος πάνυ βαρέως σχὼν
 πρὸς τοὺς φίλους φησὶν· „οὐχὶ μικρῶ πρόσθεν εἶ-
 5 πον, ὡς τάχιστα με πρὸς μανίαν οὗτος δὴ περιτρέ-
 ψει“; καὶ ὁ Αἴσωπος· „δέσποτα, οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκ
 p. 38 b. προσθέσεως τε καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ κατὰ λόγον
 ποσὸν συγκεφαλαιούμενον, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα“;
 ὁ μὲν οὖν Ξάνθος μηδεμίαν εὐπρόσωπον αἰτίαν
 10 εὕρηκώς μαστιγῶσαι τὸν Αἴσωπον, ἡσύχασε.

XII Τῇ δ' ὑστεραία τῶν σχολαστικῶν τις πολυτελὲς
 εὐτρεπίσας δεῖπνον, σὺν ἄλλοις σχολαστικοῖς καὶ τὸν
 Ξάνθον κέκληκεν. εὐνοχουμένων τοίνυν, ὁ Ξάνθος
 μερίδας ἐκ τῶν παρακειμένων ἀνελόμενος ἐπιλέκτους
 15 καὶ τῷ Αἰσώπῳ ὀπισθεν ἐφεστῶτι δούς, „τῇ εὐνο-
 ούσῃ μοι“ φησὶ πρὸς αὐτόν „ταῦτα ἐπίδος ἀπελ-
 θών“. ὃ δ' ἀπιὼν καθ' ἑαυτὸν ἐνενοεῖ· „νῦν καιρὸς
 τίσασθαί μου τὴν δέσποιναν, ἀνθ' ὧν με ἡνίκα νεώ-
 νητος ἦλθον ἔσκωπτεν. ὄψεται τοίνυν τίς τῷ δε-

2 ἔνταυθι V: ἔνταυθοῖ ceteri ὁ σιτ.] ὁ om. Z
 3 κάτω om. Z; κάτω νέμεται Q βραχέως V 4 φησὶ b

μικρὸν K 5 μοι D, ε add. D 2 με δὴ A μεδῆ P
 5 οὗτος δὴ] δὴ om. Φ; περιτρέψει δὴ οὗτος Q περι-
 τρέψη E 6 οὐκ om. a (in exemplis quibusdam additum est)
 7 προσθέσεως R E H, D postea correctus m. pr. τε om. Φ
 καταλόγου R κατὰ λόγων P 8 ποσῶν P 9 μὴ δὲ
 μίαν D, Q extrito qui in η erat accentu μηδὲ) μηδεμίαν H

αἰτίαν εὐπρόσωπον Φ F Z K v 11 ὑστερέα K πολυ-
 τελαῖς P 12 εὐπρεπίσας R εὐτρεπήσας E σχολαστικοὶ a
 13 κέκληκε M κέκλησεν Z ἐνοχουμένων P 15 αἰ-
 σῶπο, P ὀπισθεν ἐφεστῶτι in rasura Z m. pr. εὐνοούση
 Z, corr. Z 2. nolui autem in tali scriptore seiungere εὐ cum
 omnes ubique libri in formam εὐνοεῖν conspirent 16 φησὶν R,
 φησὶν post u. ταῦτα conlocatur in Φ αὐτήν K ταῦτ' Q D R
 ἐπίδος E, in H os factum ex ως 17 ἐννοεῖ D
 18 με om. Φ νεώνητον E 20 τίς scripsi: εἰ libri

σπότη μου εὐνοεῖ.“ ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ καθίσας ἐν τῷ προδόμῳ καὶ τὴν δέσποιναν ἐκκα-
λέσας, τὴν σπυρίδα τῶν μερίδων ἐπίπροσθεν αὐτῆς
τέθεικε καὶ φησι· „δέσποινα, ταῦτα πάντα ὁ δεσπότης
πέπομφεν οὐ σοί, ἀλλὰ τῇ εὐνοούσῃ“. καὶ τὴν 5
κύνα καλέσας καὶ εἰπὼν „ἐλθέ, λύκαινα, φάγε, σοὶ
γὰρ ὁ δεσπότης δοθῆναι ταῦτα ἐπέταξεν“, ἀνὰ μέρος
τῇ κυνὶ πάντα παρέβαλε. μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς τὸν
δεσπότην πάλιν ἐλθὼν καὶ ἐρωτηθεὶς εἰ τῇ εὐνο-
ούσῃ δέδωκε πάντα, „πάντα“, φησί, „καὶ ἐνώπιον 10
ἐμοῦ πάντα κατέφαγε“. τοῦ δὲ ἐπανερομένου „καὶ
τί ποτε ἄρα ἐσθίουσα ἔλεγεν“; ἐκεῖνος· „ἐμοὶ μὲν“
φησὶν „οὐδ’ ὅτι οὖν εἴρηκε, καθ’ ἑαυτὴν δέ σοι χάρι-
τας ἦδει“. ἡ μέντοι γυνὴ τοῦ Ξάνθου συμφορὰν
τὸ πρᾶγμα ποιησαμένη ἄτε δὴ δευτέρα τῆς κυνὸς 15
ἐλεγχθεῖσα τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίᾳ, καὶ ἐπειποῦσα
ἢ μὴν μηκέτι τοῦ λοιποῦ συνοικήσειν αὐτῷ, εἶσω
παρελθοῦσα τοῦ κοιτῶνος ἐθρήνηι. τοῦ δὲ πότου
προκόπτοντος καὶ ζητημάτων πρὸς ἀλλήλους προ- p. 40 b.

ἡ
1 εὐνοεῖ R εὐνοῆ P 2 καθήσας Q προδόμῳ P
b 1547. ἐν τῷ πρ. κ. τ. δ. ἐκκαλέσας om. Z: a quibus uerbis
in a nouis incipit uersus 4 τέθεικεν M E τέθηκε V τέθ.
καὶ] θέμενος Φ 5 πέπομφεν Q τὴν] τὸν Φ 6 litterae
λύκαι in rasura Q m. pr. σοὶ] σὺ E H 7 ταῦτα ἐπέ-
ταξεν δοθῆναι K Z v, δ. ταῦτα παρέβαλε ἐπ. deleto u. παρέ-
βαλε R, δ. ταῦτα πάντα ἐπ. D 8 πάντα] ταῦτα R
πρὸς] εἰς V 10 πάντως φησί Φ ἐνώπιόν μου R
11 ἐπανερομένου Z ἐπανερομένου E H καὶ τιποτ’ Q
13 οὐδοτιοῦν M V K E H b οὐδοτί οὖν P οὐδ’ ὅτι οὖν eraso
qui in ὄ erat spiritu Q εἴρηκεν M Φ (εἴρικεν P) σοὶ Q,
in locum erasi son? 14 μὲν τοι v saepe 15 οἴησαμένη
(Z) b, λογισαμένη (l. i radendo facta ex η) Q δὴ] καὶ Φ
τοῦ κυνὸς Φ (τουκινὸς P) 16 ἐλεγχθεῖσα R E H Q primo,
sed supra scr. γ τὸν om. P 17 ἢ μὴν R ἡμην E H b
μηκέτι H συνοικήσῃ^{ειν} D, εἰν add. D 2 18 κοιτῶνος a
19 προτινομένων A προτεινουμένων a

τεινομένων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν ἀπορήσαντος πηνίκα
 ἂν γένοιτο μεγάλη ἐν ἀνθρώποις ἀνάγκη, Αἴσωπος
 ὀπισθεν ἔστως εἶπεν· „ἡνίκα ἂν οἱ νεκροὶ ἀνιστά-
 5 μενοι τὰ ἑαυτῶν ἀπαιτήσωσι κτήματα“. καὶ οἱ σχο-
 λαστικοὶ γελάσαντες ἔφασαν· „νοήμων ἐστὶν ὁ νεώ-
 νητος“. ἑτέρου δὲ πάλιν τοιόνδε τι προθέντος, ὅτου
 χάριν τὸ μὲν πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενον οὐ
 βοᾷ, ὁ δὲ χοῖρος ὅτι μάλιστα κράζει, Αἴσωπος αὖθις
 ἔφη ὅτι „τὸ μὲν πρόβατον κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀμελγό-
 10 μενον ἢ τὸ τοῦ πόκου βάρος ἀποτιθέμενον, σιγῇ
 ἔπεται· διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον καὶ τὸν σίδηρον
 ὀρῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπτεύει, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ συνήθη
 καὶ μόνα δοκεῖ πείσεσθαι. ὁ δὲ χοῖρος ἅτε δὴ μὴτ'
 ἀμελγόμενος μῆτε κειρόμενος μηδὲ συνειδὼς ἑαυτῷ
 15 πρὸς τι τῶν τοιούτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρκῶν
 αὐτοῦ μόνον ἐστὶ χρεῖα, εἰκότως βοᾷ“. τούτων
 οὕτω ῥηθέντων, οἱ σχολαστικοὶ πάλιν ἐπήνεσαν
 αὐτόν, τραπέντες εἰς γέλωτα. παυσαμένου μέντοι
 τοῦ πότου καὶ τοῦ Ξάνθου πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπονο-

1 ἀπορήσαντος V 2 ἀνάγκη] ταραχὴ v μεγ. ἀνάγκη

ἐν ἄ. Q 4 ἑαυτὸν P ἀπαιτήσωσί κτ. R κτήματα V
 κτή

σώματα M D, omnia m. pr. 5 ἔφησαν Q: post hoc u. era-
 sum no 6 τοιόνδε τι (libri τοιόνδε τι) om. E H Z K v

προστιθέντος Φ ^επροστιθέντος Q 7 εἰς σφαγὴν P εἰς φάγων
 A, σφαγὴν restituit A 2 8 ὅτι] ἔτι Φ κράζει R 9 μὲν
 om. Φ ἀναμελγόμενον E 10 ἢ καὶ τὸ α, καὶ τὸ (om.
 ἦ) Φ 11 ἔπ. corr. ex ἔπ. Q; ἔπεται διὸ Z δι' ἄ A διὰ P
 inter ὑποσκελι et ζόμενον in Q littera erasa 12 οὐδει-
 νὸν Q 13 πείθεσθαι R ἅτε δὴ in D add. D 2 μὴ
 μετ' ἀμελγ. Z μεταμελγ. K 14 μηδὲ Q P: μὴ δὲ ceteri
 συνειδὼς Φ ἑαυτῷ] ὦ corr. ex ὄν Q 16 αὐτὰ P
 μόνον A μόνων M Q D E H P K Z v ἔστι Q χρεῖα a
 εἰκότως P 17 οὕτως Q R Φ (οὕτος P) 18 τραπένταις P
 γέλωτας Q μέντοι] τοίνυν V D 19 πότου corr. ex
 πότου P πρὸς] εἰς D ἀπον in rasura Q m. pr.

στήσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνήθως ὀρμήσαντος
 προσλαλεῖν, ἐκείνη τοῦτον ἀποστραφεῖσά φησι· „μὴ
 μου πλησίον γένη. δός μοι τὴν προῖκα καὶ ἀπελεύ-
 σομαι. οὐδὲ γὰρ ἂν μείναιμι σὺν σοὶ τοῦντεῦθεν.
 σὺ δ' ἀπελθὼν τὴν κύνα κολάκευε, ἣ πέπομφας τὰς 5
 μερίδας“. καὶ ὁ Ξάνθος ἐκπλαγεὶς λέγει· „οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἤρτυσέ μοι τι κακὸν πάλιν Αἴσωπος“.
 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα φησι· „κυρία, ἐμοῦ πεπωκό-
 τος σὺ μεθύεις; τίني τὰς μερίδας πέπομφα, οὐχὶ
 σοί“; „μὰ Δί“, ἐμοὶ μὲν οὐ“, φησὶν ἐκείνη „τῇ δὲ 10
 κυνί“. καὶ ὁ Ξάνθος τῷ Αἰσώπῳ κληθέντι φησί·
 „τίني δέδωκας τὰς μερίδας“; ἀκείνος· „τῇ εὐνοούσῃ
 σοί“. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν ἔλα- p. 42 b.
 βες“; ἀκείνη· „οὐδέν“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „τίني γὰρ
 ἐκέλευσας τὰς μερίδας δοθῆναι, ὧ δέσποτα“; ἀκεί- 15
 νος· „τῇ εὐνοούσῃ μοι“. καὶ ὁ Αἴσωπος τὴν κύνα
 φωνήσας, „αὕτη σοί“ φησὶν „εὐνοεῖ. ἡ γὰρ γυνὴ κἂν
 εὐνοεῖν λέγῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐλαχίστῳ ἀλγήσασα ἀντιλέγει,
 λαιδορεῖται, ἀναχωρεῖ τὴν μέντοι κύνα τύψον, ἀπέ-

1 ὀρμήσαντος b 1530. 1547 2 προσλαλεῖν l. λ altera
 mutata in β Z πρὸς τὸ λαλεῖν Φ φησι] ἔφη R 3 προῖκα
 μου καὶ Q R K v πρ. μοι καὶ Z 4 οὐδὲν b (praeter ed.
 Neucl.) μείναι (l. i finali) μι M μείναι μοι D μείναι με E
 μείναι με H; in Q μείναιμι sed i radendo factum ex oi
 τοεντ. V M A D τοέντ. P τὸ έντ. Q R 5 ἣ καὶ? 6 οὐ-
 κέστην P 7 ἤρτησε R πάλιν om. D ὁ αἴσ. Φ R
 8 κυρία post σὺ (9) conlocat Φ πεποκότος V 9 οὐχι-
 σοί; a οὐχι σοὶ Z 10 μα δί V μα δία Q μα δι P μα δι
 K Z 11 κυνί corr. ex κυνή Q αἰσῶπο P ut saepe
 κληθέντι om. P 13 σοί factum ex σου Q σοί b σὺ ed.
 Neucl. 14 καὶ ὁ αἴσωπος in margine add. V m. pr. 15 ὧ
 δέσποτα hoc loco V: ceteri libri δέσποτα, Q ὧ δέσποτα, post
 ἐκέλευσας (15) 17 σοί om. V φησὶν om. D 18 λέγει E,

γ
 A (corr. A 2) λέ H λέγεται K Z v ἐπὶ λαχίστω R ἐπιλαχί-
 στω D m. pr. (ἐπ' ἐλ. restituit D 2), ὑπ' ἐλ. a ἐπελ. H
 19 λαιδορεῖται H

λασον, καὶ οὐκ ἀναχωρήσειεν ἄν, ἀλλ' ἐπιλαθομένη
 πάντων, αὐτίκα φιλοφρόνως σαίνει καὶ σὺν χάριτι
 τὸν δεσπότην. ἔδει σε οὖν εἰπεῖν, δέσποτα, τῇ γυ-
 ναικὶ τὰς μερίδας κομίσαι, καὶ μὴ τῇ εὐνοούσῃ.“
 5 καὶ ὁ Ξάνθος· „ὄρᾳς, ᾧ κυρία, ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ
 ἁμάρτημα, ἀλλὰ τοῦ κομίσαντος; ἀνάσχου τοιγαροῦν,
 καὶ οὐκ ἀπορήσω προφάσεως, δι' ἣν αὐτὸν μαστι-
 γώσω“. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλλὰ λάθρα πρὸς
 τοὺς ἑαυτῆς γονεῖς ἀποχωρησάσης, Αἴσωπος εἶπεν·
 10 „οὐκ ὀρθῶς εἶπον, ᾧ δέσποτα, ὡς ἡ κύων σοι μᾶλ-
 λον εὐνοεῖ, καὶ οὐχ ἡ ἐμὴ δέσποινα;“ ἡμερῶν δέ τι-
 νων παρωχηκυῶν, καὶ τῆς γυναικὸς ἀδιαλλάκτου
 μενούσης, καὶ τοῦ Ξάνθου τῶν προσηκόντων τινὰς
 ὡς αὐτὴν ὡς ἄν ὑποστρέψειεν οἴκαδε πέμψαντος,
 15 τῆς δὲ μὴ ὑπέικειν θελούσης, καὶ τοῦ Ξάνθου δι'
 αὐτὴν εἰς ἀθυμίαν πεσόντος, Αἴσωπος αὐτῷ προ-
 σελθὼν φησι· „μὴ ἀνιῶ, δέσποτα. ἐγὼ γὰρ αὐτὴν
 αὔριον ἤκειν αὐθαίρετον καὶ ἀπαράκλητον δρᾶσω
 πρὸς σέ.“ καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγορὰν ἦλθε,

1 ἀναχωρήσει ἐν ἄν P 2 φιλοφρόνος P *errore fre-*
quenti post αὐτίκα distinguit Q σὺν χάριτι τρέχει πρὸς
 τὸν δ. E 4 κόμισον Z K v, κόμισαι Q μὴ] οὐχὶ P
 5 ᾧ V: *om. ceteri* 6 τοιγαροῦν Z H τοιγὰρ οὖν P, Q *primo,*
sed iam accentu et spiritu erasis 7 αὐτῷ μαστιγῶ σω P
 8 λάθρα a 9 τοὺς *intra lineas supplevit Q* 2 ἑαυτοὺς H
 10 ᾧ] σοι Φ 11 καὶ *corr. ex ναὶ P m. pr.* οὐχὶ ἡ ἐμοὶ Q
 οὐχὶ ἐμῇ P. (οὐχ' E H) 12 παρωχηκότων V παρωχη-
 κύων E H ἀδιαλλάκτου V Q D 13 τοξάνθου P προσ-
 οικόντων b 1530 14 ὡς] K *in margine* πρὸς ὡς ἄν *om.*
 D; *structuram in hoc scriptore noli emendare* ὑποστρέψοιεν
 E H ὑποστρέψει ἐνοίκαδε P 15 ὑπεικὴν P ὑπήκειν E H
ordo uu. μὴ ὑ. θελ. non est sollicitandus 16 αὐτὴν
corr. ex αὐτῆς Q m. pr. προσελθὼν αὐτῷ H E K Z v
 αι
 18 ἀνιῶ E H αὐτὴν] τὴν D εἰς τὴν Φ 18 αὐθαίρετον Q
 ἀπαράλλακτον E H Z K v 19 ἦλθεν Q R Z K v

καὶ ὠνησάμενος χῆνας καὶ ὄρνιθας καὶ ἄλλ' ἄττα τῶν πρὸς εὐωχίαν ἐπιτηδείων, βαδίζων τὰς οἰκίας περιενόστει. παρῆει τοίνυν καὶ τὴν τῶν τῆς αὐτοῦ δεσποίνης γεννητόρων οἰκίαν, μήτε ταύτην εἰδέναι προσποιούμενος ἐκείνων τυγχάνουσαν, μήτε μὴν ἐν 5 αὐτῇ τὴν δέσποιναν μένουσαν. καὶ δὴ τιμὴ τῶν τῆς οἰκίας ἐκείνης ἐντυχῶν ἠρώτα εἰ τί που τῶν εἰς γά- p. 44 b. μους χρησίμων οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔχοιεν αὐτῷ πωλῆσαι. τοῦ δὲ „καὶ τίς τούτων ἔχει τὴν χρεῖαν;“ πυνθανομένου, „Ξάνθος“ φησὶν „ὁ φιλόσοφος· αὐ- 10 ριον γὰρ γυναικὶ μέλλει συνάπτεσθαι.“ τοῦ δὲ ἀναβάντος καὶ τῇ γυναικὶ ταῦτα τοῦ Ξάνθου ὡς ἤκουσεν ἀναγγείλαντος, ἐκείνη σὺν δρόμῳ καὶ σπουδῇ πρὸς τὸν Ξάνθου ἦλθεν αὐτίκα, καὶ αὐτοῦ κατεβόα λέγουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὡς „οὐκ ἂν 15 ἐμοῦ ζώσης, ὦ Ξάνθε, ἑτέρα γυναικὶ δυνηθείης συναρμοσθῆναι.“ καὶ οὕτως ἔμεινεν ἐπὶ τῆς οἰκίας δι' Αἰσώπου, ὡς καὶ δι' ἐκείνου ἀπῆρε.

Μετὰ δ' ἡμέρας πάλιν τινὰς καλέσας ὁ Ξάνθος XIII σχολαστικὸς εἰς ἄριστον, τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὄψώ- 20

1 χῆνας Q ἄλλάττα M Q ἄλλάτα V E H ἄλλα τα A, τ add. A 2, ἄλλαττα P ἄλλάττα R 2 ἐπι τῇ δειῶν P οἰκείας mutavit in ίας E, οἰκίας K 3 τὴν corr. ex τὸν et 6 τῆς ex τοῦ Q m. pr. αὐτοῦ a 4 γεννητήρων b ταύτην] μὴν αὐτὴν Φ 5 πρὸς πιούμενος P ἐκείνω et 6 δέσποινα Q m. pr.: ll. v postea additae 7 ἐντυχῶν P εἰ τι που M Q E H 8 οἱ] εἰ P, εἰ D corr. οἱ D 3 ἔχοι ἐν P 9 delendumne τὴν? 10 πυνθανομένου V: πυθομένου M Q D R A K Z v πυρομένου P πυθουμένου E H 11 ..σθαι corr. ex σθε Q 2 12 τοῦ Ξάνθου om. E 13 ἀναγκείλαντος P ἐκύνη P ut saepe 14 ἐαυτοῦ Q κατεβόα P 16 ζώσης ἐμοῦ D ὦ om. Q, in Z corr. ex ὡς Ξάνθε ἔ. corr. ex Ξάνθος P δυνηθήση K Z v δυνηθήρης H 17 συναρμ. P 18 gen. noli mutare. δι' ἐκείνων Q ἀπῆρεν M R ἀπείρεν P ἀπήρη A 19 μεταδ' H 20 in V ante εἰς punctis deletum est τινὰς φησὶ H E Z K ὄψώνισον V Q, ὄψώνησον mutatum in ὄψ. Z

νησον ἀπελθὼν πᾶν ὅ τι χρηστότατόν τε καὶ βέλτι-
 στον.“ ὁ δὲ ἀπιὼν καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἐγὼ διδάξω
 τὸν δεσπότην μὴ μωρὰ διατάττεσθαι“. γλώττας οὖν
 μόνας ὑείους πριάμενος καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι
 5 γλώτταν ὀπτὴν ἐκάστω σὺν ὄξυγάρῳ παρέθηκε. τῶν
 δὲ σχολαστικῶν ἐπαινεσάντων ὡς φιλόσοφον τὸ πρῶ-
 τον ἔδεσμα διὰ τὴν τῆς γλώττης πρὸς τὸν λόγον
 ὑπηρεσίαν, πάλιν Αἴσωπος ἐφθᾶς γλώττας παρέ-
 θεκε. καὶ αὐθις αὐτῷ βρώματος αἰτηθέντος ἄλλου καὶ
 10 ἄλλου, ὁ δ' οὐδὲν ἕτερον ὅτι μὴ γλώττας προὔτιθει.
 τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐπὶ τῷ ταύτῳ τῆς τροφῆς ἀγα-
 νακτησάντων καὶ „μέχρι τίνος γλώττας;“ εἰπόν-
 των, καὶ ὡς „ἡμεῖς δι' ἡμέρας γλώττας ἐσθίουτες
 τὰς ἡμετέρας ἠλγήσαμεν“, ὁ Ξάνθος φησὶ πρὸς
 15 ὀργὴν· „οὐδὲν σοι πάρεστιν ἕτερον, Αἴσωπε;“ καὶ
 ὅς· „οὐ δῆτα“. κακεῖνος· „οὐκ οὐκ ἐνετειλάμην σοι,
 κατάρατον ἀνθρώπιον, πᾶν ὅ τι χρηστότατόν τε καὶ
 ἄριστον ὀψωνῆσαι“; καὶ ὁ Αἴσωπος· „πολλὰς ὁμολογῶ
 p. 46 b. σοι τὰς χάριτας μεμφομένῳ με φιλοσόφων ἀνδρῶν

2 ἔλεγε M 3 μὴ corr. ex μο R m. pr. διατάττειν W
 γλώσσας R 4 ὑείας Q ὑείον b 1534 ἐτοιμάσας]
 ἀγοράσας punctis subscriptis deletum in D, ἐτοιμάσας in margine
 adiecit D 3 ἀνακληθεῖσι P ἀνακλιθεῖσι Z K v 5 ἐκά-
 στω in A add. A 2 συνοξειγάρῳ P παρέθηκεν R
 6 ὡς] καὶ Q, D sed deleuit et ὡς supra scripsit D 3 φιλο-
 σόφον b 1530. 1534 τὸ] τὸν b 1530 8 ὑπηρεσίαν λεξάν-
 των, πάλιν Q αἴσωπος om. R ἐφθᾶς R Z b (praeter
 Neucl.) εὐθᾶς P γλώσσας^{ττ} E γλώττας H παρέθηκεν P
 9 ἐτηθέντος ἄλλου P 10 προὔτιθει M Q D Φ E H K Z v
 11 δὲ in A suppl. A 2 τῷ in D adiecit m. pr. ταυτῷ
 libri 12 καὶ Q D Φ R: om. V M E H Z K v τίνος R
 ὑπόντων P 13 διημέρας H ut saepe 14 τὰς ἡμέρας P
 ἠλγίσσαμεν P 15 παρ' ἔστιν Z αἴσωπε ἕτερον R
 16 οὐ Z ἐν ἐτοιμ. P 17 τε] δὲ Z 18 ἄριστον P
 ὀψωνῆσαι Q 19 με] om. Z, μοι Q ἀνδρῶν om. D Φ a
 (in P φιλοσόφων ultimum est f 11^r uocabulum)

παρόντων· τί οὖν ἂν γένοιτο γλώττης χρησιότερόν
 τε καὶ βέλτιον ἐν τῷ βίῳ; πᾶσα γὰρ παιδεία καὶ
 φιλοσοφία δι' αὐτῆς παιδεύεται καὶ διδάσκεται· δι'
 αὐτῆς δόσεις, λήψεις, ἀγοραί, ἀσπασμοί, εὐφημίας,
 μουσα πᾶσα· δι' αὐτῆς συγκροτοῦνται γάμοι, πόλεις 5
 ἀνορθοῦνται, ἄνθρωποι διασώζονται. καὶ συνελόντι
 φάναι, δι' αὐτῆς ἅπας ὁ βίος ἡμῶν συνέστηκεν.
 οὐδὲν ἄρα τῆς γλώττης ἄμεινον“. ἐπὶ τούτοις οἱ
 σχολαστικοὶ τὸν μὲν Αἴσωπον ὀρθῶς λέγειν φάμενοι,
 ἡμαρτηκέναι δὲ τὸν διδάσκαλον, διελύθησαν ἕκαστος 10
 ἐπ' οἴκου. τῇ δ' ὑστεραία πάλιν αἰτιωμένων αὐτῶν
 τὸν Ξάνθον, ἐκεῖνος ἀπελογεῖτο μὴ κατὰ γνώμην
 αὐτοῦ ταῦτα γεγονέναι, ἀλλὰ τοῦ ἀχρείου δούλου
 τῆς κακουργίας. σήμερον δὲ ἀλλ' ἀμείψει τὸ δεῖπνον·
 „καὶ γὰρ δὴ παρόντων ὑμῶν αὐτῷ διαλέξομαι“. καὶ 15
 καλέσας αὐτόν, πᾶν ὅ τι φανυλότατόν τε καὶ χείρι-
 στον ὀψωνῆσαι κελεύει, ὡς τῶν σχολαστικῶν σὺν
 αὐτῷ δειπνησόντων. ὃ δὲ μηδὲν διατραπείς πάλιν

1 τί οὖν αν V R: τί ἂν οὖν ceteri 2 βέλτιστον R
 παιδία P 3 διὰ Z αὐτῆς P post διδάσκεται in Q
 octo fere litterae erasae; uersus qui insequitur incipit a l. l. ται
 deletis non ante sed post δι' αὐτῆς distinxit R 4 εὐφη-
 μίας in D suppl. D 3 5 αὐτῆς P γὰρ post u. αὐτῆς add.
 E H (γὰρ), K Z, D 2, v γάμοι] πόλεμοι Q πόλις P saepe
 7 φάναι M R D H K Z v πᾶς Φ 8 οὐδὲν ἄ. τ. γ.
 ἄμεινον om. P 9 ὀρθός P 10 διεληλύθεισαν R διελη-
 λύθασιν E H Z K v 11 δὲ Z ὑστερ^α K 12 ἀπολο-
 γεῖτο (Z K), v praeter Neuel. γνώμην A 13 αὐτῷ R
 ταῦτα in D supra lineam adiecit m. pr. γενέσθαι Φ

14 κακουργία P ἀλλὰ μείψει P ἀλλ' ἀμείψει D, ἀλλ'
 punctis deleuit et δια supra scripsit D 3, διαμείψει (om. p.
 ἀλλά) Z K v; de p. ἀλλά u. Krüger Gr. Gr. 69, 4, 5. Bäumlein.
 Part. Gr. p. 12. ceterum nescio an scribendum sit ἀνταμείψειν.

15 δὴ scripsi: δὲ libri, om. Q ἡμῶν P 16 ἀχείρι-
 στον P 17 ὀψωνῆσαι D, ὀψων. inde fecit D 2; ὀψωνίσαι Q
 τὸν σχολαστικὸν P σὺν om. Q 18 μηδὲν H

γλώσσας ἐπρίατο, καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι παρέ-
 θηκεν. οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ὑπεφώνουν· „χοίρειαι
 πάλιν γλώτται“; καὶ μετὰ μικρὸν αὐθις γλώττας
 παρέθηκε καὶ μάλα αὐθις καὶ αὐθις. τοῦ Ξάνθου
 5 δὲ δυσανασχετήσαντος καὶ „τί τοῦτο, Αἴσωπέ“; εἰρη-
 κότος, „μὴ πάλιν ἐνετειλάμην σοι πᾶν ὅ τι χρηστό-
 τатόν τε καὶ βέλτιστον ὀψωνῆσαι; οὐχὶ πᾶν ὅ τι
 φανυλότατόν τε καὶ χεῖριστον“; ὃ δέ· „καὶ τί ποτε
 χεῖρον τῆς γλώττης, ὧ δέσποτα; οὐ πόλεις δι’ αὐτῆς
 10 καταπίπτουσιν; οὐκ ἄνθρωποι δι’ αὐτῆς ἀναιροῦν-
 ται; οὐ ψεύδη πάντα καὶ βλασφημίαι καὶ ἐπιπορκίαι
 διὰ ταύτης περαίνονται; οὐ γάμοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βα-
 p. 48 b. σιλεῖαι δι’ αὐτῆς ἀνατρέπονται; οὐχ ὡς κεφάλαιον
 εἶπεῖν, ὁ βίος δι’ αὐτῆς ἅπας μυρίων πλημμελημα-
 15 τῶν γέμει;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου φαμένου, τῶν τις
 συνανακειμένων τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „οὗτος, εἰ μὴ
 πάνυ σεαυτὸν ἀσφαλίσῃ, οὐκ ἂν ἄπορος εἴη μανίας
 ἀφορμὴ σοι γίνεσθαι. οἷα γὰρ ἡ μορφή, τοιάδε καὶ
 ἡ ψυχὴ“. καὶ ὁ Αἴσωπος πρὸς αὐτόν· „σύ μοι

1 γλώσσας E ἀνακλιθεῖσι Z K v ἀνακληθεῖσι R P
 παρ' ἔθ. Z 2 ἐπεφώνουν V χοίρειαι R E H 3 γλώσ-
 σαι E H Z K v μεταμικρὸν M καὶ κατὰ μ. αὐτοῖς, αὐ-
 θις Φ 4 παρέθηκεν R καὶ αὐθις om. Φ 5 δυσχα-
 νασχ. M αἴσ.; εἰρ.] εἰπόντος αἴσωπε Q 6 ἐνετειλάμην P
 7 βέλτ. καὶ χρηστ. (om. p. τε) Φ ὀψωνίσαι Q
 8 φανυλότατόν δε (uel τε) καὶ Z post χεῖριστον R add.
 ὀψωνῆσαι καὶ τίποτε *suppleuit in margine* A m. pr., A 2
 δὲ et χεῖριστον 9 χεῖρον] χύριστον P πόλις P οὐ —
 ἄνθρ. R 12 περένονται P οὐ γάμοι.....ἀνατρέπονται
 om. Q γαμοὶ R, D *sed in D accentus extritus* 13 ἀνα-
 τρέπωνται P οὐχ ὡς M Q *saepe* 14 ὁ βίος om. Φ
 ἅπας ὁ κόσμος μ. Φ *uersus fuerit* ὁ βίος δι' αὐτῆς πλημ-
 μελημάτων γέμει 15 τῶν τις τῶν σ. E 16 ἀνακειμέ-
 νων R φησὶ· E 17 σε αὐτόν P D (D 2 *extrito spiritu*
uocabula coniunxit) σε αὐτόν Q σαντόν A σεαυτόν Z *sed σεα*
ex corr. 18 ἀφορμῇ E, H *ex corr.* m. pr. γίνεσθαι V:
 γενέσθαι M Q D R Φ E H K Z v οἷα V P E H

δοκείς, ἄνθρωπε, κακεντρεχῆς τις καὶ περίεργος εἶναι, δεσπότην κατὰ οἰκέτου παροξύνων.“ καὶ ὁ Ξάνθος πρὸς ταῦτα, προφάσεως ἐφιέμενος μαστιγῶσαι τὸν Αἴσωπον, „δραπέτα“ φησὶν „ἐπεὶ περίεργον εἶπας τὸν φίλον, δεῖξόν μοι ἀγαγὼν ἀπερίεργον ἄνθρωπον“. 5 ἐξελθὼν τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἐπὶ τῆς λεωφόρου ὁ XIV Αἴσωπος καὶ τοὺς παριόντας περισκοπῶν, ὄρᾳ τινα ἐφ' ἐνὸς τόπου ἱκανὸν χρόνον καθίσαντα, ὃν καὶ δοκιμάσας καθ' αὐτὸν ἀπράγμονά τινα καὶ ἀπλοῦν εἶναι, προσελθὼν φησιν· „ὁ δεσπότης σε καλεῖ σὺν 10 αὐτῷ ἀριστῆσαι.“ καὶ ὁ ἄγροικος ἐκεῖνος μηδὲν περιεργασάμενος, μηδὲ τίς ὢν ὑπὸ τίνος καλεῖται, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑποδήμασι φάυλοις οὔσιν ἀνέπεσεν. ἐρομένον δὲ τοῦ Ξάνθου „τίς οὗτος“; Αἴσωπος εἶπεν· „ἀπερίεργος ἄνθρωπος“. 15 καὶ ὁ Ξάνθος εἰς οὓς εἰπὼν τῇ γυναικὶ συνυποκριθῆναι αὐτῷ καὶ ὅπερ ἂν αὐτὸς ἐπιτάττει, ποιεῖν, ὡς ἂν εὐπροσώπῳ λόγῳ πληγὰς τῷ Αἰσώπῳ ἐντείνειεν, εἶτα ἐν ἐπηκόῳ πάντων φησὶ· „κυρία, ὕδωρ ἐπὶ τῆς λεκάνης βαλοῦσα, τοὺς πόδας τοῦ ξένου 20

1 κατατρέχειν Q τις] τε V 2 παροξύνων (παροξύνη P) κατὰ οἰκέτου M R Q D Φ E H K Z v 4 αἴσωπον V M R Q D E: ἄνθρωπον Φ K Z v, om. H εἶπες Φ
5 φίλων P ἀπερ. ἄνθρ. ἀγαγὼν E H K Z v 6 τῇ ἐπιούσῃ E λεωφόρου R 7 παριόντας Q ἐπισκοπῶν R ὄρατινα H 9 καθ' ἑαυτὸν Q R A καθε αὐτὸν P ut fere semper ἄπλους P 10 δεσπότης A καλεῖ καὶ σὺν A 11 ἀριστῆσαι P ἄγροϊκος E ἄνθρωπος Φ μηδὲν R Q D μὴδὲν H περιεργάμενος R 12 μηδὲ τίς scripsi: μὴ τέ τις Q cum rasura in ι, μὴ τέ τίς D μήτε τίς ceteri ὢν add. Q 2 in ras. 13 αὐτοῖς] τοῖς R Q D Φ ὑποδείμαση. (littera v quae erat post η in φ mutata) φάυλης οὔσην P ἐρομένου H, in E l. o facta ex ω 15 οὗτος] εἶη Q αἴσωπος A 16 τῇ γυναικὶ om. Φ 17 ἐπιτάττει R P E H 18 ὡσάν Q ut saepe. cf. 258, 14 19 ἐπικόω V; in Q η corr. ex ι Q 1 φησὶν R Q D Φ κυρία om. Q D 1 (add. D 2) R Φ 20 post βαλοῦσα add. γύναι Φ

νίψον.“ διανοεῖτο γὰρ καθ' αὐτόν, ὡς πάντως ὁ μὲν
 ξένος εὐλαβηθήσεται, ὁ δ' Αἴσωπος, ὡς ἐκείνου περι-
 ἔργου φανέντος, πληγὰς λήψεται. ἢ μὲν οὖν βα-
 λουσα τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην, ἤει τούς πόδας τοῦ
 5 ξένου νίψουσα· ὁ δ' ἐπιγνοὺς ταύτην οὔσαν τὴν
 p. 50 b. τοῦ οἴκου δεσπότιν, καθ' ἑαυτὸν εἶπε· „τιμῆσαί με
 πάντως βούλεται, καὶ τούτου δὴ χάριν αὐτοχειρία
 τούς πόδας μου βούλεται νίψαι, ἐπεὶ θεραπευίσειν
 εἶχεν ἂν τοῦτ' ἐπιτάξαι.“ προτείνας οὖν τούς πόδας,
 10 „νίψον, κυρία“ φησί. καὶ νιψάμενος ἀνεκλίθη.
 τοῦ δὲ Ξάνθου κελεύσαντος οἶνον τῷ ξένῳ δοθῆναι
 πιεῖν, πάλιν ἐκεῖνος διελογίσατο καθ' αὐτόν ὡς
 „αὐτούς μὲν πρότερον ἔδει πιεῖν, ἐπεὶ δ' οὕτως
 αὐτοῖς ἔδοξεν, οὐδὲν ἔργον ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα ἐρευνᾶν“,
 15 καὶ λαβὼν ἔπιεν. ἀριστώντων δὲ καὶ τινος ἐδέσ-
 σματος τῷ ξένῳ παρατεθέντος κακείνου ἠδέως ἐσθί-
 οντος, ὁ Ξάνθος τῷ μαγείρῳ ὡς κακῶς τοῦτο ἀρτύ-
 σαντι ἐνεκάλει καὶ μέντοι καὶ ἀποδυθέντι πληγὰς
 ἐνεφόρει. ὁ δ' ἀγρότης καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· „τὸ μὲν

1 νίψον τοῦ ξ. Φ γὰρ om. D 1 add. D 2 καθ' ἑαν-
 τὸν R Z καθ' αὐτόν H καθ' αὐτόν P saepe, om. D μὲν
 om. D 1 add. D 2 3 λήγεται R βάλουσα R 4 εἶη R
 5 νίψασα R, in D νίψουσα corr. ex νίψωσα δ' ἐπι-
 γνοὺς V M R Q D Φ: ὅδ' ἐπιγνοὺς H in pagina extrema, δὲ
 γνοὺς E (δὲ corr. ex δέ), K Z v 6 δεσπότιν V δέσποτιν D
 (ι ex corr.) δεσπότιν P εἶπεν M με om. Φ 7 δὴ]
 δὲ Φ E H K Z v 8 ποδάσμου a ποδάς μου b θεραπε-
 υίσειν V E H θεραπευίσεων P 9 ἂν εἶχε Q erasa l. v
 τοῦτο Φ 10 καὶ om. A 1 add. A 2 ἀνεκκλίθη K Z b
 12 ἑαυτόν R 13 μὲν τὸ πρ. E H K Z v ἐπεὶ δ' ὡς A
 ἐπειδῶς P 14 τὰ τοιαῦτ' ἐ. M Φ ἐρ. τὰ τοιαῦτα Q
 15 ἀριστώντων scripsi: ἀριστούντων libri 16 παρατιθ. P
 17 τοῦτω P ἀρτύσαντος V ἀρτίσαντι Q P 18 μέντι P
 ἀποδυθέντι R 19 ἐνεφόρει b 1534. 1547. δὲ R Z
 ἀγροιώτης b 1530. 1534. Neu. ἀγροιώτης b 1547 καθ' αὐ-
 τὸν A H K Z v καθ' αὐτόν P ἔλεγεν M E P

ἔδεσμα ἄριστα ἔφηται καὶ οὐδενὸς αὐτῷ δεῖ πρὸς
 τὸ καλῶς ἔχειν· εἰ δὲ καὶ δίχα προφάσεως βούλεται
 τὸν αὐτοῦ δοῦλον μαστιγοῦν ὁ οἰκοδεσπότης, τί
 πρὸς ἐμέ“; τοῦ δὲ Ξάνθου ἀσχάλλοντος καὶ οὐχ
 ἠδέως διακειμένου, ἐπεὶ μηδὲν ὁ ξένος περιειργάζετο, 5
 τέλος πλακοῦντες ἠνέχθησαν. ὁ δὲ ξένος, ἄτε δὴ
 μήπω πλακοῦντος γευσάμενος, σωρεύων καὶ συνει-
 λῶν αὐτοὺς ὡς ψωμοὺς ἤσθιε. τοῦ δὲ Ξάνθου τὸν
 ἀρτοποιὸν αἰτιασαμένου καὶ „τί δὴ ποτε, ὦ κατά-
 ρατε“, φαμένου „καὶ μέλιτος δίχα καὶ πεπέρεως 10
 τοὺς πλακοῦντας ἐσκεύασας“; ἐκεῖνος ἔφη· „εἰ μὲν
 ὠμός ἐστιν, ὦ δέσποτα, ὁ πλακοῦς, ἐμὲ τύπτε, εἰ δ’
 οὐχ ὡς ἔδει ἐσκεύασται, μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὴν δέσποιναν
 αἰτιῶ.“ καὶ ὁ Ξάνθος· „εἰ πρὸς τῆς ἐμῆς τοῦτο
 γέγονε γυναικός, ζῶσαν αὐτὴν ἀρτίως κατακαύσω.“ 15
 καὶ πάλιν τῇ γυναικὶ νεύει αὐτῷ συνυποκριθῆναι
 δι’ Αἴσωπον. κελεύσας οὖν κληματίδας εἰς τὸ μέ- p. 52 b.
 σον ἀχθῆναι, πυρὰν ἀνῆψε. καὶ λαβόμενος τῆς
 γυναικός, ἐγγὺς τῆς πυρᾶς ἤγαγε, προσδοκῆσιμος
 ὢν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ ἐπαφεῖναι. διέτριβε δέ πως 20

1 ἄριστον P ἔφηται Q H 2 εἰ] ὁ Q 3 ἐαυτοῦ A
 ἐαυτοῦ P αὐτοῦ M Q D R E H K Z v ὁ οἰκ. μαστ. Φ

4 τοῦ ξ. δὲ Φ ἀσχάλλοντος V D E H ἀσχάλλοντος Q m. pr.

ἀσχάλοτος R m. pr. οὐχ’ E H οὐχως εἰδέως P εἰδ. m. pr.

in ras. 5 μηδὲν H περιειργάζετο A 6 7 πλακοῦντες]

κ A 2 bis fecit ex v ὅτε b 1530 7 μηδέπω P συνει-

λῶν R 8 ὡς ψωμοὺς in marg. add. V m. pr. 9 ἀρτο-

ποιῶν P αἰτησαμένου V αἰτισταμένου A αἰτιασαμένους P

αἰκισαμένου D τί om. Z 11 ἔφη] sic libri; differt pars

exemplorum ed. Ald. 12 δὲ οὐχ R δ’ οὐχως P (supra w

rasura) δ’ οὐχ’ ὡς Q 14 πρὸ R 15 γυνεκός A κατα-

σκεύασω a (sed in nonnullis exemplis exstat κατακαύσω)

16 αὐτῷ libri συνειποκρ. P 17 δι’] δ’ Z εἰς τὸ μ.

κλημ. ἀχθ. Q 18 πῦρ R Q D ἀνῆψαι V 19 post

ἤγαγε erasa l. v Q προσδοκ. A 1. σ add. A 2 προσδοκίσιμος

b 1530 20 ἐπαφῆναι V, D 1, corr. D 2

καὶ περιεβλέπετο τὸν ἄγροικον, εἴ πως ἀναστὰς τοῦ
 τοιοῦδε τολμήματος εἶρξαι αὐτὸν ἐγχειρήσειεν. ὃ δὲ
 καθ' ἑαυτὸν αὐθις διεσκοπεῖτο ὡς „αἰτίας μὴ παρού-
 σης, τί δὴ ποτε οὕτως ὀργίζεται“; εἰτά φησιν· „οἰκο-
 5 δεσπότα, εἰ τοῦτο κέκρικας δεῖν γενέσθαι, ὑπόμεινόν
 με μικρὸν μέχρῃς ἂν ἀπελθὼν ἐνέγκω μου καὶ αὐτὸς
 ἐξ ἀγροῦ τὴν γυναικα, ὡς ἂν ἄμφω κατὰ τὸ αὐτὸ
 κατακαύσης“. ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς ὁ Ξάνθος ἀκούσας
 καὶ τὸ τούτου ἀκέραιον καὶ γενναῖον θαυμάσας, τῷ
 10 Αἰσώπῳ φησίν· „ἴδε ἀληθῶς ἄνθρωπος ἀπεριέργος.
 ἔχεις τὰ νικητήρια λαβών, Αἰσώπε. ἄλλῃς ἔχει σοι τοῦ
 λοιποῦ. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐλευθερίας τῆς σῆς ἐπιτεύξῃ“.
 XV Τῆς δ' ἐπιούσης ὁ Ξάνθος ἐπέταξε τῷ Αἰσώπῳ
 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν καὶ σκέψασθαι, εἰ μὴ
 15 πολὺς πάρεστιν ὄχλος, βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν λου-
 θῆναι. ἀπιόντι δὲ ὁ στρατηγὸς συναντήσας καὶ τοῦ
 Ξάνθου γνοὺς αὐτὸν ὄντα, ἤρετο ποῖ πορεύοιτο. τοῦ
 δὲ „οὐκ οἶδα“ φησὶν, νομίσας ὁ στρατηγὸς τὴν
 ἐρώτησιν αὐτοῦ παρ' οὐδὲν λογισθῆναι, εἰς εἰρκτὴν

1 περιεβλέπετο in R corr. ex περιέβλεπετο ἄγροικον P
 ἀγροῖκον E τοῦ τοιοῦ δὲ Z τουτοιοῦ-τον δὲ P; in Q
 syllaba δε in rasura, in R l. v u. τοῦ et l. i u. τοι cor-
 rectae sunt 2 εἶρξας Q (accentus in rasura), εἶξαι A
 εἶξαι P ἐγχειρήσειεν Z 3 αὐτὸν K Z γ 4 δὴ ποταί Q
 οὗτος V in serie uerborum (in marg. οὕτως m. pr.) A οὔ-
 τος P οἰκοδέσποτα R K Z v, om. Φ 6 με in Q add. in
 linea extrema m. pr., μοι V R, δήμε Φ ἂν in A add. A 2
 7 ὡσάν H κατατοαυτὸ V, P (sed eraso accentu qui erat
 in κατὰ), κατὰ τοαυτὸ M, D (ex corr.) 8 ἀκ. ὁ ξ. R
 9 θαῦμα, P 10 αἰσῶπο P ἀπ. ἀνθρ. Φ D (etiam Q
 ἀνθρ. ἀπ.) 11 ἄλλῃς P ἔχει] ἔχοις V (l. o detrita), ἔχω
 Q (ω in ras.) σοι] σου M τοῦ] του M, acc. del.
 12 τὸ δὲ A τοδὲ P ἐντεῦθεν H ἐπιτέξῃ A 15 αὐ-
 τὸν b 16 καὶ] τῆς b 1534 17 ξάντου Z ἡ. ποῦ A D Q
 ἤρετό που P ἡ. πῆ M E H πορεύετο Z 19 οὐτοῦ a
 παρουνδὲν H E εἰρκτὴν V Q ἐρρκτὴν P

αὐτὸν ἀπαχθῆναι κελεύει. ἀπαρόμενος τοίνυν ὁ Αἴσωπος ἔκραξεν· „ὄρᾳς, ὦ στρατηγέ, ὅπως ὀρθῶς ἀπεκρίθην; ἃ γὰρ μὴ προσεδόκησα, καὶ συνήντησά σοι, καὶ εἰς εἰρκτὴν ἤδη ἀπάγομαι.“ καὶ ὁ στρατηγὸς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῷ τῆς ἀπολογίας ἐτοίμῳ, ἀφῆ- 5 κεν ἀπιέναι· Αἴσωπος δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ βαλανεῖον καὶ πλῆθος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὄχλου, καὶ λίθον ὄρᾳ κατὰ τὸ τῆς εἰσόδου μεσαίτατον κεί- p. 54 b. μενον, ἐφ' ὃν ἕκαστος τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων τὸν πόδα προσέπταιε. τοῦτον δὲ εἷς τις εἰσιῶν 10 ἐφ' ᾧ λούσασθαι, ἄρας μετέθηκεν. ὑποστρέψας οὖν πρὸς τὸν δεσπότην, „εἰ κελεύεις“ φησί „δέσποτα, λούσασθαι, ἕνα ἄνθρωπον ἐν τῷ βαλανείῳ τεθέαμαί“. καὶ τοῦ Ξάνθου ἐλθόντος καὶ τὸ πλῆθος τῶν λουομένων ἰδόντος καὶ „τί τοῦτο,“ εἰπόντος „Αἴ- 15 σωπε; οὐχ ἕνα ἄνθρωπον ἔφησ ἑωρακέναι;“ ὁ Αἴσωπος „ναί.“ φησί „τὸν γὰρ λίθον ἐκεῖνον“, τῇ χειρὶ δείξας, „πρὸ τῆς εἰσόδου κείμενον εὖρον, ἐφ' ὃν οἱ εἰσιόντες πάντες καὶ ἐξιόντες προσέπταιον. εἷς δέ τις πρὶν ἢ προσπταῖσαι ἄρας μετέθηκεν. ἐκεῖ- 20 νου οὖν ἕνα ἄνθρωπον εἶπον ἑωρακέναι, προτιμήσας

1 *inter τοίνυν et ὁ in Q littera erasa* 4 εἰρκτὴν V Q
Z H εἰρκτὴν P 5 ἐκπλαγεὶς in K in marg. suppl. τῷ]
τὸ Q 8 μεσετάτον E μεσάστατον H 9 τῶνει-σιόν τὸν
P, *qualia plerumque praetermisi* 10 προσέπταιε a εἷς om. R
δ' εἷς Z 11 ἐφ' ᾧ D K, ἐφῶ M Q R H, P (*erasa l. v.*), a,
ἐφῶ b (Z) μετέθηκεν corr. A m. pr. ex μεθῆκεν οὖν]

δὲ K 13 βαλανίω A τεθέαμε Z 15 ἰδόντες^{os} Q m. pr.

αἴσωπ^ε Q, *post π rasura* 16 οὐχ' E H 17 καὶ ὁ
αἴσωπος V, om. Φ Q φησιν E K Z v 18 δείξας τῇ χειρὶ
Q; in D *post ἐκεῖνον lacuna est septem fere litterarum*
19 οἱ om. Q εἰσιόντες Z καὶ οἱ ἐξ. D πρὸς πταῖσαι
(uel ..σας) P 20 μετέθηκε R 21 ἕνα ὄντα ἄνθρ. Q
ἕνα ἄτον P

τῶν ἄλλων“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν παρὰ τῷ Αἰσώπῳ ἀργὸν πρὸς ἀπολογία.“

XVI Ἄλλοτέ ποτε τοῦ Ξάνθου ἐξ ἀφένδρου ἐπανιόντος, καὶ πυθομένου τὸν Αἰσώπον, τί δὴ ποτε οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀπόπατον τὰ τῆς γαστρὸς ἐκκρίματα βλέπουσιν, ἐκεῖνος ἔφη· „κατὰ τοὺς πάλαι χρόνους ἀνῆρ τις τῶν τρυφερώτερον ζώντων πολὺν χρόνον ὑπὸ σπατάλης ἐν τῇ ἀφένδῳ ἐκάθητο, ὡς καὶ τὰς οἰκίας ἐκεῖ διατρίβων ἀποπατῆσαι φρένας. ἐξ ἐκείνου τοίνυν δεδαικότες οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ τῆς γαστρὸς ἑαυτῶν ἀφορῶσι λύματα, μήπως καὶ αὐτοὶ τοῦτο πεπόνθασιν. ἀλλὰ σύ, δέσποτα, μὴ φοβοῦ· οὐ γὰρ ἔχεις φρένας.“

XVII Ἐν ἡμέρᾳ δέ τινι συμποσίου συγκροτηθέντος καὶ τοῦ Ξάνθου σὺν τοῖς ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλιθέντος, καὶ τοῦ πότου ἤδη ἐπικρατήσαντος, συχνὰ προβλήματα μεταξὺ τούτων ἐκαλινδεῖτο. καὶ τοῦ Ξάνθου ἀρξαμένου ταράττεσθαι, Αἰσώπος παρεστῶς ἔφη· „δέσποτα, ὁ Διόνυσος τρεῖς κέκτηται κράσεις· τὴν μὲν πρώτην ἠδονῆς, τὴν δὲ δευτέραν μέθης, τὴν δὲ τρίτην ὕβρεως. καὶ ὑμεῖς οὖν πεπωκότες ἤδη καὶ ἠσθέντες,

1 post αἰσώπῳ add. φησὶν Φ 2 πρὸς] εἰς Φ (D) E H

K Z v 3 ἄλλο τε ποτὲ K ἐξαφένδρου R m. pr. ἐξ ἀφένδρας Q ἐξαφένδρου H 5 μετὰ πόπατον P ἐκκρίματα V

ἐκκρίματα R m. pr. ἐκρίματα E H ἐκρίματα b 1530

6 παλαιούς P K Z v, παλαιούς A 7 τρυφερότερον R A τρυφερώτερον K inter ζώντων et πολὺν in Q erasum πο

8 τῇ scripsi: τῷ V, om. ceteri καὶ om. Φ οἰκίας P

9 ἐξ ἐκείνου H 10 τὰ] τὰς K 11 ἑαυτῶν om. E H K Z v
σι lv et 13 ἐν in ras. M 2 12 ἀλλὰ σύ Q sed ὑ loco

l. l. οἱ erasarum m. pr. ἀλλὰ σὺ P ἀλλὰ σὺ b 1534 ἀλλὰ σοὶ Z

ἀλλὰ σοὶ a, b 1530 (E?) 15 τῶν φιλοσόφων] φίλοις Φ

ἀνακλινθέντος D K Z v 18 δεσπότη P 19 μὲν his Z

20 μέθης P 21 καὶ ὑμεῖς] ὑμεῖς Q οὖν] μὲν οὖν Φ

ἠσθέντες P

τὰ ἐφεξῆς καταλίπετε.“ καὶ ὁ Ξάνθος ἤδη μεθύων
 φησί· „σιώπα, τοῖς ἐν Ἄιδου συμβούλευε“. καὶ ὁ
 Αἴσωπος· „οὐκοῦν καὶ εἰς Ἄιδου κατασπασθήσῃ“. 5
 τῶν δὲ σχολαστικῶν τις ὑποβεβρεγμένον ἤδη τῇ
 μέθῃ τὸν Ξάνθον ἰδὼν καὶ τὸ ὄλον εἶπεῖν οἶνο-
 πληγα, „καθηγητά“, φησί „δύναται τις ἐκπιεῖν τὴν
 θάλατταν ἄνθρωπος“; καὶ ὅς· „πάνυ μὲν οὖν. ἐγὼ
 γὰρ αὐτὸς ταύτην ἐκπίομαι“. καὶ ὁ σχολαστικός·
 „εἰ δ' οὐ δυνήσῃ, τί ποτέ σοι τίμημα ἐπιγράψω“;
 καὶ ὁ Ξάνθος· „τὴν οἰκίαν μου τίθημι πᾶσαν. καὶ 10
 ἐπὶ τούτοις καταθέμενοι τοὺς δακτυλίους, τὰς συν-
 θήκας ἐκύρωσαν. τότε μὲν οὖν διελύθησαν· τῇ δ'
 ὑστεραία πρωίας ἐξεγεροθέντος τοῦ Ξάνθου, καὶ τὴν
 τε ὄψιν νιψαμένου καὶ τὸν δακτύλιον ἐν τῷ νίπτε-
 σθαι μὴ ἰδόντος, καὶ τὸν Αἴσωπον περὶ αὐτοῦ πυ- 15
 θομένου, ἐκεῖνος „οὐκ οἶδα“, φησί „τί ποτε γέγονεν.
 ἐν δ' οἶδα μόνον, ὅτι τῆς οἰκίας σαντοῦ ἀλλότριος
 γέγονας“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ὅτι τί δή“; καὶ ὁ Αἴσωπος·
 „ὅτι τὴν χθὲς μεθύων συνέθου τὴν θάλατταν ἐκπιεῖν·

1 τὰ] τοὺς V κατελίπετε V R καταλίπετε, α loco era-
 sae l. ε Q, καταλίπεται D καταλίπατε Φ E H 2 ἄδη E H K
 Z v 3 οὐκ οὖν Z εἰς ἄδου P ut 2 ἐνάδου κατασπα-
 σθείση Φ E, κατασπασθήση D 4 ὑπὸ βεβραγμένον P, ὑπο-

βεβρεγμένον^v D, v add. D 2 τῆς μέθης V 5 τὸ om. E
 H K Z v 6 φησιν E δύναται] αἰ Q 2 pro ε 7 θάλα-
 λατταν priore l. λ deleta R, θάλασσαν V 8 ἐκπίομαι R

9 ἠδοῦ P δυνήθη R σοι τὸ τίμ. (τήμ. P) Φ
 10 τὴν] τὴν P τίθη μοι P 11 τοὺς δακτ. καταθ. Q
 θη

12 διελύσαν Q (m. pr.?), διελεύθησαν b 1530 13 ἐξεγερο-
 θέντος Z ἐξεγεροθέντος D 13 τὴν τε R τὴν δὲ Z 14 νι-
 ψάμενος R τὸν] τὸ Φ τῷ om. A 15 ἰδόντος] εἰδό-
 τος Φ 16 ἐκεῖνος om. A 17 ἐν δ' M Q b ἐν A (om. δ')
 ἐν δ' corr. ex ἐν δ' R. ἐνδοῖδα P σαντοῦ] αὐτοῦ D
 18 καὶ ὁ Ξ. om. Φ inter ξ. et ὅτι in D deletum καὶ
 19 ἰχθὲς A θάλασσαν A πιεῖν Q

καὶ τὰς ἰσολογίας κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον.
καὶ πῶς ἂν ἐγὼ μείζον πίστεως ἔργον
ἐπιποιήσω. ἀλλὰ σοὺ νῦν θέομαι, εἴ τις ξύνεσις,
καὶ τῆς μενότητος καὶ ἁπτερίας, συμπαρίστασο καὶ
ὡς περιγενέσθαι ἢ τὰς γε συνθήκας
ἔχει. καὶ ὁ Αἰσωπος, περιγενέσθαι μὲν οὐκ ἔνι,
ἀλλὰ τὰς ἰσολογίας ποιήσω. ἐπειδὴν γὰρ αὐ-
τῶν τῆμερον εἰς ταῦτο συνελθῆτε, μὴδ' ὅτι οὐν φα-
ρμακῶν, ἀλλὰ ἅπερ ὁμολόγησας παροιωνῶν,
καὶ τῆμερον λέγει, κέλευσον μέντοι στρώματα
καὶ τῆμερον παρὰ τὴν ἡύνα τεθῆναι καὶ παῖδας
ἐπιποιῶν. ἐν τῇ ἐπιποιῶσιν ὁρέγειν σοι τὸ θαλάττιον
ὄχημα. περὶ δὲ συμπαρτα θεάσῃ τὸν ὄχλον συν-
επιποιῶντες εἰς τὴν θεῶν, αὐτὸς ἀναπεσὼν κέλευ-
σον τῆς θείατης πλησθῆναι τὸ ἔκπωμα. καὶ
καὶ τῆμερον ἐν ἐπιποιῶσιν πάντων εἶπε τῶ συνθηκο-
ποιῶσιν. καὶ τῆμερον κατὰ ὑμῶν πεποιήκαμεν τὰς συνθή-
κας. καὶ ὁ ἀποκρίνεται σοι, ὡς ὁμολόγησας τὴν
ἐπιποιῶσιν. στραφεῖς οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας,

καὶ τῆμερον κατέθου V 2 ἂν A ἂν P πίστεως b
καὶ πῶς M Q D A K E H Z v ἀλλάσσον P
ἐπιποιήσω M E Q D Φ σύνεσις corr. e σύν-
εσις H E K v 4 συμπαρίστασο P 5 ὡςπερ
τῆμερον τῆμερον Φ 7 δὲ] μὲν D ὁμ. Q corr. ex
4 ταῦτο E H ταῦτο ceteri libri praeter V
καὶ τῆμερον E Q ἀπτερίας M D Z H E K μὴδε τιούν
στραφεῖς V, b 1534 9 ἀλλὰπερ P, D 1
παροιωνῶν (K Z) v: κατὰ οἶνον V M R Φ Q D
10 μὲν τὰ Q. μ. καὶ τρά-
καὶ τῆμερον καὶ στρ. A 11 παῖδα R παῖ-
συνδέσθαι τὸν ὄχλον Q 14 ἐπει P
ἐπιποιῶσιν H 17 ὑμῶν corr. ex ἡμῶν Q
18 ἀποκρίνεται R D, ἀποκρίνει-
ται corr. m. pr. ex ..τε) ὁμολ. A D K
ἐπιποιῶσιν K Z v, E (sed tt supra lin.)

οὕτω φράσον· „ἄνδρες Σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάν-
 τως πλείστους ὅσους ποταμοὺς ἐκβάλλοντας εἰς τὴν
 θάλατταν. ἐγὼ δὲ συνεθέμην μόνην τὴν θάλατταν
 ἐκπιεῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιόντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μούς. οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρότερον 5
 ἐπισχέτω τοὺς ποταμοὺς ἅπαντας, εἶτα δ' εὐθύς
 ἐγὼ τὴν θάλατταν μόνην ἐκπίομαι.“ ὁ δὲ Ξάνθος
 τὴν μέλλουσαν ἐκ τούτου τῆς συνθήκης διάλυσιν
 ἔσεσθαι γνούς, ὑπερήσθη. τοῦ δήμου τοίνυν παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν συρρεύσαντος ἐπὶ θεῶν τοῦ πραχθῆ- 10
 σεσθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὰ διδαχ-
 θέντα πρὸς τοῦ Αἰσώπου δρᾶσαντος καὶ εἰπόντος,
 οἱ Σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφημοῦντες αὐτὸν καὶ θαυ-
 μάζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεσὼν τηνικαῦτα
 τῷ Ξάνθῳ, νενικῆσθαι τε ὠμολόγει καὶ τὰς συνθή- 15
 κας ἐδεῖτο λύσαι· ὃ καὶ πεποίηκε Ξάνθος δυσωποῦν-
 τος τοῦ δήμου. Ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς τὴν οἰ- XVIII
 κίαν, Αἰσώπος προσελθὼν τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „ὁ

1 οὕτως φρ. Q φρ. οὕτως Φ (οὕτως P, ω fecit m. pr.
 ex o) πάντων^s D, s add. D 2 2 ἐκβάλλοντας Φ, Q (sed
 μ m. pr. pro erasa l. κ) 3 θάλασσαν V Φ K Z v μόνον
 D (μό) 4 ἐξ. A 2 fecit ex ἀξ. A; εἰσιόντας R, Q 2 in marg., E
 5 οὕτως P 5—6 *uu.* οὗτος... ἅπαντας *intra lineas et*
in marg. add. Q m. pr. 7 ἐκπίομαι Q 8 μέλλου P
 τούτης τῆς E 9 παρὰ] περὶ V 10 αἰγιαλὸν R συ-
 ρεύσαντος P συρρεύσ. Q m. pr. ἐπὶ θεῶν R πραχθ.] *inter*
α et χ erasa l. γ Q 11 διδαχθέντα] *δι in ras.* Z; διατα-
 χθέντα R δια^{τα}χθέντα P m. pr. 12 πρὸς τοῦ Αἰσ. *om.* Φ
 δρᾶσαντος] πράξαντος P 13 ἀνευόησαν P εὐφη-
 μοῦνταις P 14 σχολαστικῶς P προσπεσὼν Q τι νι
 καῦτα P 15 ὠμολῶγει P; ὠμ. *ex ὠμ. corr.* D 16 λύ-
 σαι Q πεποίηκε ὁ ξ. A 17 αὐτῶν P 18 προεξεληθῶν Φ

κατὰ ταῖς ὁμολογίαις κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον.
 κάκειτος· „καὶ πῶς ἄρ' ἐγὼ μείζον πίστεως ἔργον
 δυτήσομαι; ἀλλὰ σοῦ νῦν δέομαι, εἴ τις ξύνεσις,
 εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαρίστασο καὶ
 5 βροήθειαν ὄρεγε, ὡς περιγενέσθαι ἢ τὰς γε συνθήκας
 λῦσαι.“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „περιγενέσθαι μὲν οὐκ ἐνι,
 λυθῆναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐπειδὴν γὰρ αὐ-
 θις τήμερον εἰς ταῦτό συνέλθητε, μηδ' ὅτιοῦν φα-
 νῆς δειλιάσας, ἀλλ' ἄπερ ὠμολόγησας παραινῶν,
 10 ταῦτα καὶ νήφων λέγε. κέλευσον μέντοι στραῶματα
 p. 58 b. καὶ τράπεζαν παρὰ τὴν ἡύνα τεθῆναι καὶ παῖδας
 ἐτοίμους σὺν ἐκπώμασιν ὀρέγειν σοι τὸ θαλάττιον
 ὕδωρ. ἐπειδὴν δὲ σύμπαντα θεάσῃ τὸν ὄχλον συν-
 δεδραμηκότα ἐπὶ τὴν θέαν, αὐτὸς ἀναπεσὼν κέλευ-
 15 σον ἐκ τῆς θαλάττης πλησθῆναι τὸ ἐκπωμα. καὶ
 τοῦτο λαβὼν ἐν ἐπηκόῳ πάντων εἶπε τῷ συνθηκο-
 φύλακι· „τίνας παρ' ὑμῖν πεποιήκαμεν τὰς συνθή-
 κας“; καὶ ὃς ἀποκρινεῖταιί σοι, ὡς ὠμολόγησας τὴν
 θάλατταν ἐκπιεῖν. στραφεῖς οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας,

1 κατέθου] μετέθου V 2 ἄρ' A ἄρ P πίστεος b
 1530. 1534 3 ἀλλά σου M Q D A K E H Z v ἀλλάσσει P
 νῦν om. R Φ σύνεσις M R Q D Φ σύνεσις corr. e σύν-
 θεσις Z σύνθεσις H E K v 4 ξυμπαρύστασο P 5 ὡςπερ
 γενέσθαι R γε om. Φ 7 δὲ] μὲν D ὁμ. Q corr. ex
 ὁμ. ποιή D 8 ταῦτό E H ταυτὸ ceteri libri praeter V
 μὴ δ' ὅτιοῦν R Q μηδοτιοῦν M D Z H E K μηδε τιοῦν
 A μὴ δὲ τι οὖν P φανείς V, b 1534 9 ἀλλάπερ P, D 1
 (corr. D 3) παραινῶν (K Z) v: παρ' οἶνον V M R Φ Q D
 E H (Q οἶν, v (α.)) 10 μὲν τὰ Q. μ. καὶ τρά-
 παιζαν καὶ σ 11 παῖδα R παῖ-
 δας Q 13 δεδρ. τὸν ὄχλον Q 14 ἐπει P
 θεάν A 17 ὑμῖν corr. ex ἡμῖν Q
 m. pr. περ 18 ἀποκρινεταί R D, ἀποκρινεῖ-
 ταί P; (in (α.)) 19 ὁμολ. A D K
 οὔμολ. P 20 E (sed tt supra lin.)

οὕτω φράσον· „ἄνδρες Σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάν-
 τως πλείστους ὄσους ποταμοὺς ἐκβάλλοντας εἰς τὴν
 θάλατταν. ἐγὼ δὲ συνεθέμην μόνην τὴν θάλατταν
 ἐκπιεῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιόντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μούς. οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρότερον ⁵
 ἐπισχέτω τοὺς ποταμοὺς ἅπαντας, εἶτα δ' εὐθύς
 ἐγὼ τὴν θάλατταν μόνην ἐκπίομαι.“ ὁ δὲ Ξάνθος
 τὴν μέλλουσαν ἐκ τούτου τῆς συνθήκης διάλυσιν
 ἔσεσθαι γνούς, ὑπερήσθη. τοῦ δήμου τοίνυν παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν συρρεύσαντος ἐπὶ θεῶν τοῦ πραχθῆ- ¹⁰
 σεσθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὰ διδαχ-
 θέντα πρὸς τοῦ Αἰσώπου δράσαντος καὶ εἰπόντος,
 οἱ Σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφημοῦντες αὐτὸν καὶ θαυ-
 μάζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεσὼν τηνικαῦτα
 τῷ Ξάνθῳ, νενικῆσθαι τε ὠμολόγει καὶ τὰς συνθή- ¹⁵
 κας ἐδεῖτο λύσαι· ὃ καὶ πεποίηκε Ξάνθος δυσωποῦν-
 τος τοῦ δήμου. Ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς τὴν οἰ- ^{XVIII}
 κίαν, Αἰσώπος προσελθὼν τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „ὁ

1 οὕτως φρ. Q φρ. οὕτως Φ (οὕτως P, ω fecit m. pr.
 ex o) πάντων⁵ D, s add. D 2 2 ἐκβάλλοντας Φ, Q (sed
 m. pr. pro erasa l. κ) 3 θάλασσαν V Φ K Z v μόνον
 D (μό) 4 ἐξ. A 2 fecit ex ἀξ. A; εἰσιόντας R, Q 2 in marg., E
 5 οὕτως P 5—6 uu. οὗτος...ἅπαντας intra lineas et
 in marg. add. Q m. pr. 7 ἐκπίομαι Q 8 μέλλον P
 τούτης τῆς E 9 παρὰ] περὶ V 10 αἰγιαλόν R συ-
 ρεύσαντος P συρρεύσ. Q m. pr. ἐπὶ θεῶν R πραχθ.] inter
 α et χ erasa l. γ Q 11 διδαχθέντα] δι in ras. Z; διατα-
 χθέντα R δια^{τα}χθέντα P m. pr. 12 πρὸς τοῦ Αἰσ. om. Φ
 δράσαντος] πράξαντος P 13 ἀνεβόησαν P εὐφη-
 μοῦνταις P 14 σχολαστικῶς P προσπεσὼν Q τι τι
 καῦτα P 15 ὠμολῶγει P; ὠμ. ex ὀμ. corr. D 16 λύ-
 σαι Q πεποίηκε ὁ ξ. A 17 αὐτῶν P 18 προεξεληθῶν Φ

καπὶ ταῖς ὁμολογίαις κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον.
 κάκεινος· „καὶ πῶς ἄρ' ἐγὼ μείζον πίστεως ἔργον
 δυνήσομαι; ἀλλὰ σοῦ νῦν δέομαι, εἴ τις ξύνεσις,
 εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαρίστασο καὶ
 5 βοήθειαν ὄρεγε, ὡς περιγενέσθαι ἢ τὰς γε συνθήκας
 λῦσαι.“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „περιγενέσθαι μὲν οὐκ ἐνι,
 λυθῆναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐπειδὴν γὰρ αὐ-
 θις τήμερον εἰς ταῦτὸ συνέλθητε, μηδ' ὀτιοῦν φα-
 νῆς δειλιάσας, ἀλλ' ἄπερ ὠμολόγησας παροινῶν,
 10 ταῦτα καὶ νήφων λέγε. κέλευσον μέντοι στρώματα
 p. 58 b. καὶ τράπεζαν παρὰ τὴν ἡίονα τεθῆναι καὶ παῖδας
 ἐτοίμους σὺν ἐκπώμασιν ὀρέγειν σοι τὸ θαλάττιον
 ὕδωρ. ἐπειδὴν δὲ σύμπαντα θεάσῃ τὸν ὄχλον συν-
 δεδραμηκότα ἐπὶ τὴν θεάν, αὐτὸς ἀναπεσὼν κέλευ-
 15 σον ἐκ τῆς θαλάττης πλησθῆναι τὸ ἐκπωμα. καὶ
 τοῦτο λαβὼν ἐν ἐπηκόῳ πάντων εἶπε τῷ συνθηκο-
 φύλακι· „τίνας παρ' ὑμῖν πεποιήκαμεν τὰς συνθή-
 κας“; καὶ ὃς ἀποκρινεῖταιί σοι, ὡς ὠμολόγησας τὴν
 θάλατταν ἐκπιεῖν. στραφεῖς οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας,

1 κατέθου] μετέθου V   2 ἄρ' A ἄρ P   πίστεος b
 1530. 1534   3 ἀλλά σου M Q D A K E H Z v ἀλλάσσει P
 νῦν om. R Φ   σύνεσις M R Q D Φ σύνεσις corr. e σύν-
 θεσις Z σύνθεσις H E K v   4 ξυμπαρύστασο P   5 ὡσπερ
 γενέσθαι R   γε om. Φ   7 δέ] μὲν D   ὄμ. Q corr. ex
 ὄμ.   ποιή D   8 τὰντὸ E H ταντὸ *ceteri libri praeter* V
 μὴ δ' ὀτιοῦν R Q μηδοτιοῦν M D Z H E K μηδε τιοῦν
 A μὴ δὲ τι οὖν P   φανείς V, b 1534   9 ἀλλὰπερ P, D 1
 (corr. D 3)   παροινῶν (K Z) v: παρ' οἶνον V M R Φ Q D
 E H (Q οἶν, v m. pr. in ras.)   10 μὲν τὰ Q. μ. καὶ τρά-
 παιζαν καὶ στρ. P, μ. τρ. καὶ στρ. A   11 παῖδα R παῖ-
 δας Q   13 θεάσει P   συνδεδρ. τὸν ὄχλον Q   14 ἐπει P
 θεάν A   16 ἐπικόω H   17 ὑμῖν corr. ex ἡμῖν Q
 m. pr.   πεποιήμεθα Φ   18 ἀποκρίνεταιί R D, ἀποκρίνει-
 ταιί P; (in Q ..ται corr. m. pr. ex ..τε)   ὁμολ. A D K
 οὐμολ. P   19 θάλασσαν K Z v, E (*sed tt supra lin.*)

οὕτω φράσον· „ἄνδρες Σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάν-
 τως πλείστους ὅσους ποταμοὺς ἐκβάλλοντας εἰς τὴν
 θάλατταν. ἐγὼ δὲ συνεθέμην μόνην τὴν θάλατταν
 ἐκπιεῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιόντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μούς. οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρότερον 5
 ἐπισχέτω τοὺς ποταμοὺς ἅπαντας, εἶτα δ' εὐθύς
 ἐγὼ τὴν θάλατταν μόνην ἐκπίομαι.“ ὁ δὲ Ξάνθος
 τὴν μέλλουσαν ἐκ τούτου τῆς συνθήκης διάλυσιν
 ἔσεσθαι γνούς, ὑπερήσθη. τοῦ δήμου τοίνυν παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν συρρέυσαντος ἐπὶ θεῶν τοῦ πραχθή- 10
 σεσθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὰ διδαχ-
 θέντα πρὸς τοῦ Αἰσώπου δράσαντος καὶ εἰπόντος,
 οἱ Σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφημοῦντες αὐτὸν καὶ θαυ-
 μάζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεσὼν τῆνικαῦτα
 τῷ Ξάνθῳ, νενικῆσθαί τε ὠμολόγει καὶ τὰς συνθή- 15
 κας ἐδεῖτο λύσαι· ὃ καὶ πεποίηκε Ξάνθος δυσωποῦν-
 τος τοῦ δήμου. Ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς τὴν οἰ- XVIII
 κίαν, Αἰσώπος προσελθὼν τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „ὁ

1 οὕτως φρ. Q φρ. οὕτως Φ (οὕτως P, ω fecit m. pr.
 ex o) πάντων^s D, s add. D 2 2 ἐκβάλλοντας Φ, Q (sed
 μ m. pr. pro erasa l. κ) 3 θάλασσαν V Φ K Z v μόνον
 D (μό) 4 ἐξ. A 2 fecit ex ἀξ. A; εἰσιόντας R, Q 2 in marg., E
 5 οὕτως P 5—6 *uu.* οὗτος... ἅπαντας *intra lineas et*
in marg. add. Q m. pr. 7 ἐκπίομαι Q 8 μέλλου P
 τούτης τῆς E 9 παρὰ] περὶ V 10 αἰγιαλόν R συ-
 ρεύσαντος P συρρεύσ. Q m. pr. ἐπὶ θεῶν R πραχθ.] *inter*
α et χ erasa l. γ Q 11 διδαχθέντα] *δι in ras.* Z; διατα-
 χθέντα R δια^{τα}χθέντα P m. pr. 12 πρὸς τοῦ Αἰσ. *om.* Φ
 δράσαντος] πράξαντος P 13 ἀνεβόησαν P εὐφη-
 μοῦνταις P 14 σχολαστικῶς P προσπεσὼν Q τι νι
 καῦτα P 15 ὠμολῶγει P; ὠμ. *ex ὠμ. corr.* D 16 λύ-
 σαι Q πεποίηκε ὁ ξ. A 17 αὐτῶν P 18 προεξεληθὼν Φ

πάντα σοι τὸν βίον χαρισάμενος ἐγὼ οὐκ οὐκ οὐκ ἀξίος
 εἰμι[, δέσποτα,] τυχεῖν ἐλευθερίας“; καὶ ὁ Ξάνθος λοι-
 δορήσας αὐτὸν ἀπήλασε λέγων· „μὴ γὰρ οὐ βουλο-
 μένω μοι ἦν τοῦτο πράξαι; ἀλλ’ ἐξελθε πρὸ τοῦ
 5 πυλῶνος καὶ σκέψαι. κὰν ἰδῆς δύο κορώνας, ἀνάγ-
 γειλὸν μοι· ἀγαθὸς γὰρ οἰωνὸς οὗτος· ἐπεὶ εἰ μίαν
 ἰδοῖς, τοῦτο πονηρόν.“ προελθὼν οὖν ὁ Αἰσώπος
 καὶ συμβὰν οὕτω δύο κορώνας ἐπὶ τινος ἰδὼν δέν-
 δρου καθεζομένης, εἰσελθὼν τῷ Ξάνθῳ ἀνήγγειλεν.
 10 ἐξιώντι δὲ τῷ Ξάνθῳ ἢ ἑτέρα τούτων ἀπέπτυ. καὶ
 ὁ Ξάνθος θατέραν μόνην ἰδὼν ἔφη· „οὐκ εἶπας
 μοι, κατάρατε, δύο ἑωρακέναι“; καὶ ὅς· „οὕτως·
 ἀλλ’ ἢ ἑτέρα ἀπέπτυ“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἐπέλιπέ σοι,
 δραπέτα, τὸ χλευάζειν με“; καὶ κελεύει αὐτὸν γυ-
 15 μνωθέντα τύπτεσθαι. τοῦ δ’ Αἰσώπου μαστιζομέ-
 νου, προσελθὼν τις ἐκάλει ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ξάνθον.
 καὶ ὁ Αἰσώπος [ἔτι] τυπτόμενος ἀνεβόησεν· „οἴμοι
 τῷ δυστήνῳ· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ δικόρωνον ἰδὼν

1 χ., ἐγὼ· a οὐκ *in serie uerborum*, γρ. οὐκ οὐκ *in mar-*
gine E οὐκ ἀξίος P 2 δέσποτα *om.* V: *habent ceteri*
 λοιδορησάμενος Q 3 ἀπέλασε V βολομένω M

λο
 βουμένω Q, λο Q 2 4 ἦν K *in marg.*, D *intra lineas m. pr.*
 πράξαι R P ἐξέλθε Z 5 σκέψαι] αι Q *m. pr. ex e*
 ἰδῆς Q κωρώνας P, κορ. *factum ex κωρ.* Q, κόρ. D

ἀναγκ. A 6 ἐπει] πλήν? 7 ἰδῆς^{οἰς} E ἰδῆς V K Z v
 πονηρῶν P προελθὼν M R Φ: προσελθὼν *ceteri*
 ὁ *om.* M R Q D H E 8 οὕτω *om.* Φ ἰδὼν ἐ. τ. δ. Q,
 ἰδὼν *in* D *om. adiecit intra uersus* D 2 9 προσελθὼν E H
 K Z v 11 οἴπας H E 12 δύο καταρ. ἐ. Q οὗτος P
 13 ἑτέρη D σοι] *Sintenis ad Plut. Cat.* 13, 23. *Wyt-*
tenb. t. VIII, 1 p. 655. Interpr. ad Thom. Mag. p. 349 Bern.
 14 χλεβάζειν R 15 αἰσώπου A μαστιζομένον V
 μαστιγομένον A μαστιγωμένον R P E H μαστιγομένον M Q
 D K Z v 16 ἐπὶ τὸ δ. E H K Z v, ἐπει δ. P 17 τυπτό-
 μενος V: ἔτι (ἔτυ P) τυπτόμενος M R Q D Φ E H K Z v ἀνε-
 νόησεν P 18 τῷ *om.* A ὁ τὸ] ὁ *in* A *add. m. pr.*; ὅτι
 Q D δίκωρον R ἰδὼν] εἰδὼς Φ

τύπτομαι, σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνην εἰς εὐωχίαν ἄπει.
ἔωλος ἄρ' ἦν ἡ οἰωνοσκοπία.“ καὶ ὁ Ξάνθος τὸ ἀγγί-
νον ἀντοῦ θαυμάσας, παύσασθαι κελεύει τυπτόμενον.

Μετὰ δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφους καὶ XIX
δήτορας καλέσας ὁ Ξάνθος, ἐκέλευσε τῷ Αἰσώπῳ 5
πρὸ τοῦ πυλῶνος στῆναι καὶ μηδένα τῶν ἰδιω-
τῶν εἰσελθεῖν συγχωρῆσαι, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς
μόνους. τῇ δὲ ὄρα τοῦ ἀρίστου κλείσας Αἰσώπος
τὸν πυλῶνα, ἐντὸς ἐκαθέσθη. τῶν κεκλημένων δέ
τινος ἐλθόντος καὶ τὴν θύραν κόπτοντος, Αἰσώπος 10
ἐνδοθεν ἔφη· „τί σείει ὁ κύων;“ ὃ δὲ νομίσας κύων
κληθῆναι, ὀργισθεὶς ἀνεχώρησεν. οὕτως οὖν ἕκαστος
ἀφικνούμενος, αὐθις ἀπῆει σὺν ὀργῇ, νομίζων ὑβρί-
ζεσθαι, τοῦ Αἰσώπου ταῦτά πάντα ἐνδοθεν ἐρω-
τῶντος. ἐνὸς δ' αὐτῶν κόψαντος καὶ „τί σείει ὁ 15
κύων“; ἀκούσαντος, καὶ „τὴν τε κέρκον καὶ τὰ
ᾧτα“ ἀποκριθέντος, Αἰσώπος αὐτὸν ὀρθῶς δοκιμά- p. 62 b.
σας ἀποκεκρίσθαι, ἀνοίξας πρὸς τὸν δεσπότην ἤγαγε
καὶ φησὶν· „οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων συνεστιαθῆναί
σοι ἦλθεν, ᾧ δέσποτα, πλὴν οὗτος μόνος“. καὶ ὁ 20
Ξάνθος σφόδρα ἠθύμησε, παραλελογίσθαι οἰηθεὶς
ὑπὸ τῶν κληθέντων. τῇ δ' ὑστεραία συνελθόντες

1 σὺ δ' M 2 ἔωλος Q P Z b οἰωνοσκοπία D οἰνοσκο-
πία R 3 ἀγγίκνον D κελεύει παύεσθαι Q (αι corr. ex ε)
4 δ' οὐ] δὲ Q 6 στῆσαι R μηδένα H 7 εἰσελθεῖν
M pr. ex corr. ἢ om. Φ 10 inter κόπτον et τος in Q quat-
tuor litterae ab initio uersus erasae 11 ἐνδον Q τίσει ει ὁ P
ὁ] ὁ δὲ b 1530 12 ὀργισθεὶς in A add. A 2 οὗτος A
οὗτος P 13 ἀπειλή E ὑβρίσθαι A 14 ταῦτα M V R,
Q (eraso spiritu) E Z v ταῦτα A ταῦτα P ἐρωτόντος E
15 αὐτῶν P Z τί συ εἰ ὁ P 16 τε in M supra uer-
sum add. M 2 ut uidetur 17 δοκ. ὀρθ. ἀπ. Q 18 ἤγα-
γεν M 19 συνεστιαθῆναι V συνεστιασθῆναι D 20 οὗ-
τος καὶ μ. E 21 ἠθύμησε erasa l. v Q ἠθύμησεν M
22 ὑπὸ] ὑπὸ παρὰ R m. pr. τῆς δ' ὑστεραίας MRQDΦEHKZ v

οἱ κληθέντες ἐπὶ τὴν διατριβήν, ἐνεκάλουν τῷ
 Ξάνθῳ, φάσκοντες· „ὡς ἔοικας, ὦ καθηγητά, ἐπε-
 θύμεις μὲν αὐτὸς ἐξουθενῶσαι ἡμᾶς, αἰδούμενος
 δέ, τὸν σαπρὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος ἕστησας Αἴσωπον,
 5 ὡς προπηλακίσαι καὶ κύνας ἡμᾶς ἀποκαλέσαι.“ καὶ
 ὁ Ξάνθος· „ὄναρ τοῦτ' ἔστιν, ἢ ὕπαρ“; κἀκεῖνοι· „εἰ
 μὴ ῥέγγομεν, ὕπαρ“. καὶ δὴ τάχος μετακληθεὶς Αἴ-
 σωπος καὶ ἐρωτηθεὶς σὺν ὀργῇ, τοῦ χάριν ἀτίμως
 τοὺς φίλους ἀπέστρεψεν, ἔφη· „οὐχὶ σύ μοι, δέσποτα,
 10 ἐνετείλω, μὴ τινα τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν
 ἔᾶσαι πρὸς τὴν σὴν συνεισελθεῖν εὐωχίαν, ἀλλ' ἢ
 τοὺς σοφοὺς μόνους“; καὶ ὁ Ξάνθος· „καὶ τίνες
 οὗτοι; οὐ τῶν σοφῶν“; καὶ ὁ Αἴσωπος· „οὐδεμιᾶ
 μηχανῇ· αὐτῶν γὰρ κοπτόντων τὴν θύραν, κἀμοῦ
 15 ἐνδοθεν ἐρωτῶντος „τί ποτε σείει ὁ κύων“, οὐδ' ὅστι-
 σοῦν αὐτῶν συνῆκε τὸν λόγον. ἐγὼ γοῦν ὡς ἀμα-
 θῶν πάντων φανέντων, οὐδένα τούτων εἰσήγαγον,
 πλὴν τὸν σοφῶς τοῦτον ἀποκριθέντα μόνον.“ οὕτως
 οὖν τοῦ Αἰσώπου ἀπολελογημένου, ὀρθῶς ἅπαντες
 20 λέγειν αὐτὸν ἐψηφίσαντο.

2 φάσκοτες a, λέγοντες D Φ ἔοικεν R 5 προπιλα-
 κίσαι V προπηλίσαι Q, λα Q2 κύννας Φ ἐπικαλέσαι P
 6 ἔστιν H: ἔστι A, *ceteri libri* ἔστιν ὕπαρξ· P κἀκεῖ-
 νος V M E H 7 ῥέγγομεν D τάχα R 8 ἀτ. τ. φ.
 V M R D: τ. φ. ἀτ. Q E H K Z v, τ. φιλοσόφους (*in A corr.*
m. pr. ex φίλους) ἀτίμους Φ 9 ἀπέστρεψας Q σὺ *in K*
corr. e σοι μοι] με Q 10 ἀμαθῶν *in A fecit ex ἀγα-*
θῶν m. pr. 11 *inter σὴν et σ. in R deletum* εισελσυνεισηλ-
 θεν συνελθεῖν Q D E H K Z v ἢ] ἢ P 12 σ. καὶ
 μόνους Φ, σ. καὶ λογίους D 13 οὐδὲ μιᾶ Q 14 μ. α.
 καὶ γὰρ R μ.: α. καὶ γὰρ M Q D E H K Z v μ.: α. γὰρ καὶ Φ
 15 ποτε *om.* R σύει E οὐδ' ὁ. Q *eraso qui in ὁ*
erat accentu, οὐδόστ. Z 16 λόγων P μαθῶν (*in uersus*
initio) P 18 σοφὸν A σοφῶν P μόνον *scripsi: μοι libri*
 οὔτος P 19 ἅπαντες] οἱ πάντες Q

Καὶ μεθ' ἡμέρας πάλιν τινὰς, ὁ Ξάνθος ἐπομένου XX
 τοῦ Αἰσώπου πρὸς τὰ μνήματα παρεγένετο, καὶ
 ἅ ἐν ταῖς λάρναξι ἐπιγράμματα ἦν ἀναγινώσκων,
 ἑαυτὸν ἔτερπε. τοῦ δ' Αἰσώπου ἐν τινι τούτων
 ἐγκεχαραγμένα στοιχεῖα ταῦτα ἰδόντος, α. β. δ. ο. ε. 5
 θ. χ., ἐπιδείξαντός τε τῷ Ξάνθῳ καὶ ἐρομένου εἰ p. 64 b.
 ἄρα ταῦτα εἰδείη, ἐπιμελῶς ἐκεῖνος σκεψάμενος, οὐχ
 οἷός τ' ἐγένετο τὴν τούτων εὐρεῖν διασάφησιν, καὶ
 ὠμολόγησεν ἀπορῆσαι τοῖς ὅλοις. καὶ ὁ Αἰσώπος·
 „εἰ διὰ ταύτης τῆς στήλης, ᾧ δέσποτα, θησαυρὸν 10
 ὑποδείξω σοι, τίνι με ἀμείψῃ;“ καὶ ὅς· „θάρσει·
 λήψῃ γὰρ τὴν ἐλευθερίαν σου καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ
 χρυσίου.“ τότε ὁ Αἰσώπος ἀποσχὼν τῆς στήλης
 βήματα τέτταρα καὶ ὀρύξας, ἀνέλαβέ τε τὸν θησαυ-
 ρὸν καὶ ἤνεγκε τῷ δεσπότῃ, λέγων· „δός μοι τὴν 15
 ἐπαγγελίαν, δι' ἧς εὗρες τὸν θησαυρὸν“. καὶ ὁ
 Ξάνθος· „οὐχ ὅσα κἀμὲ εἰδέναι, εἰ μὴ καὶ τὸν νοῦν
 τῶν στοιχείων μοι φράσεις. τὸ γὰρ μαθεῖν τοῦτο
 πολὺ τοῦ εὐρήματος ἐμοὶ τιμιώτερον“. καὶ ὁ Αἰσώ-
 πος· „ὁ τὸν θησαυρὸν κατορύξας ἐνταῦθα ὡς σοφός 20
 ἀνὴρ τὰ στοιχεῖα διεχάραξε ταῦτα, ἅ καὶ φησὶν· α,

1 μεθ' ἡμέρας R   2 παρεγένοντο Φ   3 ἅ E   τοῖς
 V R cf. Jacobs Ach. Tat. 600   λάρναξι γράμματα Φ
 4 ἔτερπεν M D   δ'] δὲ Φ   5 ἐγκεχαραγμένα P, κεχα-
 ραγμένα Q   ταῦτα] ταύ P in uersu extremo   α. β. γ. δ. Z
 εἰ in Q postea adiecit m. pr., ο in D D 3   6 ἐρομένου R P
 E H   7 ἄρα P E H   εἰδείη] εἰ fecit ex oi D 1; εἰδήει E H
 ἐκεῖνος om. Q   οὐχ' H   8 οἷός τε Q οἷός τ' M D H
 E K οἷός τε γένετο P   δι' ἧς ἀφησιν P   9 ὠμολ. P
 11 ἀποδείξω Q   ἀμείψῃ D   12 λήψῃ V   σου in A
 add. A 2   τὸ om. P   ἥμισυ P ἥμισυ b 1530   13 post
 χρυσίου in P deletum σου, K in marg. χρυσίου   14 τέτταρα
 M H: τέσσαρα V R Q D Φ E K Z v   ἀνέλαβε corr. ex ἀνέ-
 βαλε A   τε τὸν] τὸν τε Φ   17 οὐχ' E H   18 φράσης
 P K Z v   20 ὡς] ὅς P   21 τὰ om. R   καὶ] δη?

φησὶ V R E H

ἀποβάς· β, βήματα· δ, τέτταρα· ο, ὀρύξας· ε, εὐρή-
 σεις· θ, θησαυρόν· χ, χρυσίου.“ καὶ ὁ Ξάνθος· „ἐπει-
 δήπερ οὕτως ἐπήβολος εἶ καὶ πανοῦργος, οὐ λήψη
 σου τὴν ἐλευθερίαν“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἀναγγελοῦ
 5 δοθῆναι, ᾧ δέσποτα, τὸ χρυσίου τῷ βασιλεῖ Βυζαν-
 τίων. ἐκείνῳ γὰρ τεταμίευται“. καὶ ὁ Ξάνθος·
 „πόθεν τοῦτ' οἶσθα“; κἀκεῖνος· „ἐκ τῶν στοιχείων.
 τοῦτο γὰρ φησιν· α, ἀπόδος· β, βασιλεῖ· δ, Διону-
 σίῳ· ο, ὄν· ε, εὔρες· θ, θησαυρόν· χ, χρυσίου.“
 10 καὶ ὁ Ξάνθος τοῦ βασιλέως ἀκούσας εἶναι τὸ χρυ-
 σίου, τῷ Αἰσώπῳ ἔφη· „λαβὼν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐρ-
 μαίου, ἡσύχασον“. κἀκεῖνος· „οὐ σύ μοι νῦν τοῦτο
 παρέχεις, ἀλλ' ὁ τὸ χρυσίου ἐνταυθὶ κατορύξας. καὶ
 ὅπως, ἄκουσον. τοῦτο γὰρ λέγει τὰ γράμματα· α,
 15 ἀνελόμενοι· β, βαδίσαντες· δ, διέλεσθε· ο, ὄν· ε,

- 1 τέσσαρα V R Φ K Z v ὀρύξας] ὀξέως Φ (ὀξ. P)
 εὐρήσας b (*praeter* Neuelet.) 2 καὶ ὁ ξάνθος bis K
 ἐπίπερ A ἐπήπερ P ἐπιδήπερ H 3 οὗτος D ἐπίβολος
 b 1530. 1534, ἐπήβουλος E H ἐπίβουλος V, b 1547, ed. Neuel.
 λήψει E 4 καὶ ὁ αἰσ. om. Φ 5 δοθῆναι φησιν ᾧ Φ
 τὸ χρυσίου om. Φ Q 7 τοῦτ' οἶσθα M D Q R A E, Z
 (*post* α *littera erasa*), K v: τοῦτο οἶσθα P τοῦτο οἶδας V
 κἀκεῖνος om. Φ 8 τοῦτο *factum ex* τούτῳ in D, τούτῳ P
 σὶ
 φησιν Q, σὶ Q 2; φασὶν A E φασήν P 9 ἔ *intra* lines
in M *supplevit* M 1, *in* A A 2, om. E H Z K a θ *in* K *postea*
add. m. pr. 10 ἀκούσας *post* τοῦ β. *conlocant* V M R Q D,
ante τ. β. H E K Z v, *post* τὸ χρυσίου Φ (τ. β. ε. τὸ χ. ἀκ.);
 εἶναι om. Q 11 ἔφη τῷ αἰσ. Q, τῷ αἰσ. om. Φ
 12 κἀκεῖνος om. Q 1 *add.* Q 2 νῦν μοι V τοῦ P
 13 παρέχεις A ὅ R τὸ om. Z v χρυσίου a ἐν-
 ταυθὶ V 1 *mutavit in* ἐνταυθοῖ; ἐνταῦθα Φ; *ceteri ἐνταυθοῖ,*
in E H *factum ex* ἐνταῦθα 14 γὰρ] καὶ b 15 ἀνελό-
 μενοι K βαδίσαντες] σ ex ζ *in* A *fecit* A 2 διέλεσθαι P
 ἔ M Q D Φ, Z (*ex corr.*?) b: om. V R E H K a

εὔρετε· θ, θησαυρόν· χ, χρυσίου.“ και ὁ Ξάνθος
 „δεῦρο“ φησίν „εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν και τὸν θη- p. 66.b.
 σαυρόν διελώμεθα, και σὺ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολά-
 βης“. ἐλθόντων οὖν, ὁ Ξάνθος φοβούμενος τὸ τοῦ
 Αἰσώπου λάλον, εἰς εἰρκτὴν αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐμβλη- 5
 θῆναι. και ὁ Αἰσώπος ἀπαγόμενος „τοιαῦται“ φησίν
 „εἰσὶν αἱ ὑποσχέσεις τῶν φιλοσόφων; οὐχ ὅτι γὰρ
 οὐκ ἀπολαμβάνω μου τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ και εἰς
 δεσμωτήριον κελεύεις βληθῆναί με.“ ὁ μὲν οὖν Ξάν-
 θος ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπολυθῆναι, και πρὸς αὐτὸν 10
 ἔφη· „πάνυ καλῶς φῆς, ἴν' ἐλευθερίας τυχῶν, σφο-
 δρότερός μου γένῃ κατήγορος“. ὁ δὲ Αἰσώπος εἶπεν·
 „ὅτι ποτέ με κακὸν ἔχεις ποιεῖν, ποίει. πάντως και
 ἄκων ἐλευθερώσεις με.“

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσέ τι τοι- 15
 οῦτον ἐν Σάμῳ. πανδήμου ἐορτῆς ἀγομένης αἴφνης XXI
 ἀετὸς καταπτὰς και τὸν δημόσιον ἀρπάσας δακτύ-
 λιον, εἰς δούλου κόλπον ἀφῆκεν. οἱ μὲν οὖν Σά-
 μιοι θροηθέντες και εἰς πλείστην περὶ τοῦδε τοῦ
 σημείου πεσόντες τὴν ἀγωνίαν, κατὰ ταῦτὸν ἀθροί- 20
 σθέντες, ἤρξαντο δεῖσθαι τοῦ Ξάνθου, ἅτε πρώτου

1 θ om. K 2 ὡσάν H E και τὸν] τὸν A 4 ἐλ-
 θόντων Z και ὁ ξ. A, sed και punctis deletum φοβ. τοῦ
 αἰσ. τὸ λ. Q 5 εἰρκτὴν V P, Q (ex corr.), Z 6 τοιαῦται
 Q m. pr. fecit ex τοιαῦτα, ταῦτα φησίν· αὐταί ε. Φ
 7 εἰσὶν om. Q οὐχ' Q E H οὐκ in marg. suppl. D 3
 8 μου in A add. m. pr., om. Z 9 με ex μὴ fecit A m. pr.
 με; V Q 10 και πρὸς αὐτὸν ἔφη om. Φ 11 φῆς] φῆς V
 φῆς D ἴν P 12 δ' Z 13 ὅ τί (ὅτι Q H) ποτέ με
 M Q D H K v ὅ τί ποτέ με R κακῶς ἔχεις R κακὸν ἔχοις
 P ἔχεις κακὸν K v, Z (sed post με hoc est signum i) ante
 πάντως littera erasa in Q 14 ἐλευθερώσης V 17 δημό-
 στον A δημόσων P 18 κόλπων Q P οὖν intra uersus M
 Q m. pr. 19 θροηθέντες a θροουβηθέντες Z h πλεί-
 στην corr. ex πλείστον R m. pr. πλήστην H τοῦδε] τού-
 του R 20 κατὰ ταυτὸν libri praeter Q H E qui καταταυτὸν

τῶν πολιτῶν ὄντος καὶ φιλοσόφου, σφίσι τὴν κρίσιν
 τοῦ σημείου διασαφῆσαι. ὃ δὲ τοῖς ὄλοις ἐπαπορῶν,
 χρόνον ἤτησε. καὶ ἀφικόμενος οἴκαδε, πολὺς ἦν
 ἀθυμῶν καὶ τῇ λύπῃ βαπτιζόμενος, οἷα δὴ μηδὲν
 5 κρῖναι δυνάμενος. ὁ δ' Αἰσωπος τὴν ἀθυμίαν συν-
 νοήσας τοῦ Ξάνθου, προσελθὼν λέγει· „τοῦ χάριν,
 ὦ δέσποτα, οὕτω διατελεῖς ἀθυμῶν; ἐμοὶ προσανά-
 θου, χαίρειν εἰπὼν τῷ λυπεῖσθαι· αὔριον δ' εἰς ἀγο-
 ρὰν προσελθὼν, εἰπὲ τοῖς Σαμίσις ὡς „Ἐγὼ μὲν οὔτε
 10 σημειολυτεῖν ἐπαιδευθῆν οὔτ' οἰωνοσκοπεῖν, παῖς
 δέ μοι πρόσεστι πολλῶν πείραν εἰδώς· αὐτὸς ὑμῖν
 τὸ ζητούμενον λύσει.“ κἂν μὲν αὐτὸς ἐπιτύχω τῆς
 p. 68 b. λύσεως, δέσποτα, σὺ τὴν δόξαν ἀποίση τοιούτῳ χρώ-
 μενος δούλω· ἂν δ' ἀποτύχω, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἐντεῦ-
 15 θεν προστριβήσεται ὕβρις.“ πεισθεῖς οὖν ὁ Ξάνθος
 καὶ τῇ ὑστεραία εἰς τὸ θέατρον ἀπαντήσας καὶ κα-
 ταστάς εἰς τὸ μέσον, κατὰ τὰς ὑποθήκας Αἰσώπου
 διελέχθη τοῖς συνελθοῦσιν. οἱ δ' εὐθέως ἤξιουν
 κληθῆναι τὸν Αἰσωπον. τοῦ δ' ἀφικομένου καὶ
 20 στάντος ἐπὶ τὸ μέσον, οἱ Σάμιοι τὴν ὄψιν αὐτοῦ
 2 ὄλλοις R 3 χρόνων P οἴκα-δὲ *eraso accentu graui* R
 4 τῇ Q *in ras. m. pr.*, τι P μηδὲν Q *eraso qui in η*
erat accentu, μὴδὲν H 5 κρῖναι V ὃδ' v ἐνοήσας V
 m. pr. συνοήσας P, A et D m. pr. (*v add.* A 2 D 2), b 1530
 ὑπονοῆσαι P ὑπνοῆσαι A 8 τῷ] τὸ V 9 προσελθὼν, ε
corr. e s P προσελθὼν R Q D E H K Z v εἶπε A ὑπὲ P
 σαμίας S 10 σημειωλυτεῖν Q οὔτ' οἰόνσκ. R οὔτοι ὰνοσκ. P
 11 εἰδώς *mire dictum pro ἔχων*, εἰληφώς αὐτὸς] οὔτος?
 υμῖν
 ὑμῶν R m. pr. ἡμῖν M 12 τὸ λυτούμενον R ^{σει} λυ D,
 σει D 2 κἂν] καὶ εἰ Q 13 ἀποίσει D 14 δ' om. b
 ἡ] ἦ P 16 τῇ ὑστεραία V: τῆς ὑστεραίας *ceteri*; in A
 ὑστερ. *corr.* ex ὑστηρ. καταστάς] στάς Φ 17 Αἰσ.] τοῦ
 αἰσ. Φ διελέχθη M, R (*corr.* ex δειειλ.), Q A διηλέχθη V
 19 τὸν αἰσ. κληθ. H E K Z v (ἔσωπον E) ἀφικνουμέ-
 νου V 20 ἐπὶ τὸ μέσον V, Q (τὸ m. pr. *corr.* ex τοῦ): ἐπὶ
 τοῦ μέσου *ceteri*

κατανοήσαντες, ἐρεσχελοῦντες ἐφώνουν· „αὕτη ἡ ὄψις σημεῖον λύσει; ἐκ τοῦ αἰσχροῦ τούτου τί ποτε καλὸν ἀκουσόμεθα;“ καὶ γελᾶν ἤρξαντο. καὶ ὁ Αἰσωπος κατασεύσας τῇ χειρὶ καὶ ἡσυχίαν αἰτήσας γενέσθαι, φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, τί μου τὴν ὄψιν 5 σκώπτετε; οὐκ εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλ’ εἰς τὸν νοῦν ἀποβλέπειν χρή. πολλάκις γὰρ καὶ τῇ φάυλῃ μορφῇ χρηστὸν νοῦν ἡ φύσις ἐνέθηκεν. ἢ τὴν ἕξωθεν τῶν κεραμίων μορφὴν σκοπεῖτε ὑμεῖς, ἀλλ’ οὐ τὴν ἐντὸς γεῦσιν τοῦ οἴνου;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου πάντες 10 ἀκούσαντες, ἔλεγον· „Αἰσωπε, εἴ τι δύνασαι, λέγε τῇ πόλει“. καὶ ὅς μετὰ παρρησίας ἔφη· „ἄνδρες Σάμιοι, ἐπειδήπερ ἡ τύχη φιλόνεικος οὔσα δόξης ἀγῶνα τέθεικε δεσπότη καὶ δούλῳ, κἂν μὲν ὁ δοῦλος ἦττων τοῦ δεσπότου φανῇ, διὰ μαστίγων ἐλεύ- 15 σεται, εἰ δ’ ἀμείνων, οὐδὲν ἔλαττον καὶ οὔτω πληγαῖς ξανθήσεται, εἰ ὑμεῖς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευθερίας παρρησίαν χαρίσοισθέ μοι, ἐγὼ νῦν ὑμῖν ἀδεῶς τὸ ζητούμενον φράσω.“ τότε ὁ δῆμος ἀπὸ μιᾶς γλώττης πρὸς τὸν Ξάνθον ἐβόων· „ἐλευθέρω- 20 σον Αἰσωπον, ὑπάκουσον Σαμίους. χάρισαι τὴν ἐλευ-

1 κατανοήσαντες] θεασάμενοι R 2 λύσει] ει corr. ex η D 3 ὁ om. A 1 add. A 2 4 κατασιγήσας E. cf. 280, 8
5 γενέσθαι om. Φ 8 ἐπέθηκεν V ἐνέθηκε Φ ἀνέθηκεν E H
9 ἐ. μορφὴν τῶν κεραμίων Q κεραμίων R Q οὐ τὴν ἐντὸς γεῦσιν] οὐκ εἰς τὴν γεῦσιν Φ 11 ἀκ.π.? εἴ τι] ὅτι V; in Q ει in ras. m. pr. δύναται ed. Neuel., δύνασαι corr. ex δην. P 13 φιλόνεικος] *debebat scr. aut φιλόνικος (ut est in H) aut φιλονεικῆς: quorum hoc praestat* 13 δόξ’ ἀγῶνα R
14 τέθηκε V P H ed. Neuel. δεσπ.] καὶ δεσπ. Φ, in A καὶ *punctis deletum* κἂν] ἂν Z 15 ἡ. φανῇ τοῦ δ. H E K Z v τοῦ δεσπότου om. D 16 ἀμεινων Z οὐδὲν] οὐδ’ ἂν A οὐδ’ ἂν P οὔτως V 17 ἐμῆς om. b; τῆς ἐν ἐμῆς, sed ἐμῆς corr. ex ἐμοί, A; τῆς ἐμῆς ἐμῆς P
18 παρρησίαν om. Φ χαρίσησθε V χαρίσεσθε R χάρισαισθε? νῦν in A add. A 1 20 εὔων Q P 21 ὑέπακουσον P σαμίους] συ μίης P

θερίαν αὐτοῦ τῇ πόλει.“ ὁ δὲ Ξάνθος οὐκ ἐπένευε.
καὶ ὁ πρύτανις ἔφη· „Ξάνθε, εἰ μὴ σοι δοκεῖ ὑπα-
p. 70 b. κοῦσαι τῷ δήμῳ, ἐγὼ τῆσδε τῆς ὥρας Αἴσωπον ἀπε-
λεύθερον ἂν ποιήσαιμι, καὶ τότε σοι ὁμότιμος ἔσται.“
5 τῆνικαῦτα τοίνυν ὁ Ξάνθος ἀνάγκη τὴν ἐλευθερίαν
ἐπέδωκε. καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα· „Ξάνθος ὁ φιλό-
σοφος ἐλευθεροῖ Σαμίους Αἴσωπον.“ κὰν τούτω
πέρας ὁ τοῦ Αἰσώπου λόγος εἰλήφει, φημένον
πρὸς τὸν Ξάνθον ὡς „καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις
10 με.“ Αἴσωπος οὖν ἐλευθερίας τυχῶν, στὰς εἰς τὸ
μέσον ἔφη· „ἄνδρες Σάμιοι, ὁ μὲν ἀετός, ὡς ἴστε,
βασιλεὺς τῶν ὀρνίθων ἐστίν. ὅτι δὲ τὸν στρατηγι-
κὸν δακτύλιον οὗτος ἀρπάσας ἀφῆκεν εἰς δούλου
κόλπον, τοῦτο σημαίνειν δῆλον, ὅτι τῶν νυνὶ βασι-
15 λέων τις βούλεται ὑμῶν τὴν ἐλευθερίαν δουλω-
σαι, καὶ τοὺς κυρίους νόμους ἀκύρους δεῖξαι.
ταῦτα οἱ μὲν Σάμιοι ἀκούσαντες, κατηφείας

1 ἐπένευεν M 3 τῆς δὲ Z; in R τῆσδε corr. ex τῆς δὲ
ὥρας] cf. alteram recensionem αἴσωπον om. Φ ἐλευ-
θερον H E Z K v 4 ποιήσαι μοι P ποιήσαι μι E 5 ἐλευ-
τερίαν Z 6 ἀπέδωκε R Φ E K Z v εὔοα P 7 σαμίης P

κὰν
Αἴσωπον] τὸν αἴσωπον E K Z v κὰν Rm. pr., κὰν
deletum. κὰν b κὰν P 8 τοῦτω factum ex τοῦτο Z
λόγος εἰλήφει om. Φ redolet sermonem Noui Foederis
9 ὡς καὶ] ὡς Φ inter με et Αἴσωπος in A unus uersus in serie
orationis et tres in margine erasi, unus (qui erat κακὸν εἰπεῖν
ποίει. πάντως καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις με) detritus 10 οὖν]
τοίνυν Q τὸ] τὸν pars edd. 11 μέσων P ὡς in mar-
gine suppleuit K ἴσθε R K 12 στρατηκὸν A στρατη cum
compendio quo significatur κὸν P 13 οὗτος ἀφαρπάσας Q
ἀρπάσας οὗτος Φ ἀρπ. mut. in ἀρπ. M δούλον Z δού-
λον P δούλου a 14 σημαίνειν (σημένειν P) δ.] σημειὸν
δῆλον Q. σημειώσιν βούλεται K Z v τῶν om. A 1, add.
A 2 βασιλεῶν A 15 τίς R Q D P Z v, τίς K ὑμῶν]
ὑμῖν Q ἡμῶν P 16 κυρίους D, κ supra l. μ D 2 δεῖξαι
non oportet mutari in ἀποδείξαι 17 ταῦτα om. Φ μὲν]
μὲν οὖν Φ κατηφείας P

ἐπλήσθησαν. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον καὶ γράμ- XXII
 ματα παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἦκει Σα-
 μίοις κελεύοντα τὸ ἀπὸ τοῦδε φόρους αὐτῶ πα-
 ρέχειν, εἰ δὲ μὴ πείθονται, πρὸς μάχην ἐτοιμοὺς εἶναι.
 ἐβουλεύσαντο μὲν οὖν ἅπαντες — ἔδεισαν γὰρ 5
 ὑπήκοοι γενέσθαι τῷ Κροίσῳ — συνοῖσον εἶναι
 μέντοι καὶ Αἴσωπον ἐρωτῆσαι. κάκεινος ἐρωτηθεὶς
 εἶπε· „τῶν ἀρχόντων ὑμῶν γνώμην δεδωκότων εἰς
 φόρου ἀπαγωγὴν ὑπακούειν τῷ βασιλεῖ, συμβου-
 λήν μὲν οὐδ' ὧς, λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν, καὶ εἴσεσθε 10
 τὸ συμφέρον. ἡ τύχη δύο ὁδοὺς ἔδειξεν ἐν τῷ
 βίῳ, θατέραν μὲν ἐλευθερίας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ
 δύσβατος, τὸ δὲ τέλος ὀμαλόν· θατέραν δὲ δου-
 λείας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ εὐπετής τε καὶ βάσιμος, τὸ
 δὲ τέλος ἐπώδυνον.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σά- 15
 μιοι, ἀνεβόησαν· „ἡμεῖς ἐλεύθεροι ὄντες ἐκόντες
 οὐ γινόμεθα δοῦλοι“, καὶ τὸν πρεσβευτὴν οὐ σὺν
 εἰρήνῃ ἀπέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν Κροῖσος ταῦτα μα-
 θῶν, ἐβούλετο πόλεμον κατὰ Σαμίων κινεῖν, ὁ δὲ p. 72 b.

1 πολλὸν D χρόνων P καὶ om. Φ 2 κροίσων P
 τοῦ] τῶν Q ἦκει P 3 τοαποτοῦδε V M, τοαπο-
 τοῦδε D et τοαποτοῦδε Q *erasis accentibus et spiritibus*
 4 πύθονται Q πείθειντο E H πείθονται P ἔτοιμος A, corr.
 A 2 5 οὖν] γὰρ Φ, om. E H post ἅπαντες add. in mar-
 gine φόρους δοῦναι τῷ βασιλεῖ Q 2 ἔδησαν P γὰρ]
 δ' Φ 6 μέντοι εἶναι K Z v; εἶναι om. Q 7 καὶ] καὶ
 τὸν Q εἶπεν M 8 in Q ὑμῶν m. pr. *fecit ex ἡμῶν.*
 ἡμῶν (D K) Z v φόρων Q φόρον R 9 μὲν in A add. A 2
 10 οὐδ' ὧς,] *fortasse οὐδαμῶς.* — οὐδῶς P (δ corr. ex v)
 οὐ δίδωμι Q δὲ om. Φ εἴσεσθε Z, l. ε *extrema e corr.*
 τὸ] τὸν A 12 θατέρας Φ 14 τε om. Q 15 ἀκου-
 σαντε^ς Q s Q 2 17 οὐγγινόμεθα P 18 ante ἀπέπ. in R
 deletum ἀπέψ^μ 19 ἐβούλετο V: ἐβουλεύετο M R Q Φ (ἐβου-
 σα
 λέβετο P); ἐβουλεύετο D, σα D 2; ἐβουλεύσατο H E K Z v
 κινῆσαι Φ

πρεσβευτῆς ἀνήνεγκεν, ὡς οὐκ ἂν δυνηθεῖη Σα-
 μίους ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, Αἰσώπου παρ' αὐτοῖς
 ὄντος, καὶ γνώμας ὑποτιθέντος. „δύνη δὲ μᾶλλον,“
 εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, πρέσβεις ἀποστείλας ἐξαιτῆσαι
 5 παρ' αὐτῶν Αἰσώπου, ὑποσχόμενος αὐτοῖς ἀντ'
 αὐτοῦ χάριτας ἄλλας τε δώσειν, καὶ λύσιν τῶν
 ἐπιτακτομένων φόρων. καὶ τότε τάχα οἷός τε
 ἔσῃ τούτων περιγενέσθαι.“ καὶ ὁ μὲν Κροῖσος
 κατὰ ταῦτα πρεσβευτὴν ἀποστείλας, ἔκδοτον ἦται
 10 τὸν Αἰσώπου. Σάμιοι δὲ τοῦτον ἐκδόσθαι γνώμης
 ἐγένοντο. Αἰσώπος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐν μέσῳ τε
 τῆς ἀγορᾶς ἔστη καὶ φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, κἀγὼ
 μὲν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι παρὰ τοὺς πόδας ἀφικέ-
 σθαι τοῦ βασιλέως· ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἓνα μῦθον εἰπεῖν.
 15 κἀθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα, πόλεμον οἱ
 λύκοι τοῖς προβάτοις συνῆψαν. τῶν δὲ κυνῶν συμ-
 μαχοῦντων τοῖς θρέμμασι καὶ τοὺς λύκους ἀποσο-
 βούντων, οἱ λύκοι πρεσβευτὴν ἀποστείλαντες, ἔφα-
 σαν τοῖς πρόβασι, εἰ βούλοιντο βιοῦν ἐν εἰρήνῃ

1 ἀνήγγελεν Q σαμίους om. Φ 3 γνώμοις P
 ὑποτιθέντες Φ δύνη] εἰ δύνη Q 4 ὦ βασιλεῦ εἶπε Φ,
 Q (erasa l. ν); ἀποστείλας in Z factum ex ἀπόστειλας
 ἐξαιτήσασθαι Q eraso qui in η erat accentu circumflexo 5 αὐ-
 τοῖς post δώσειν conlocat Φ 6 ἄλλας τε R P λύσειν M

7 ἐπιτακτομένων Q ἐπιτακτομένων R m. pr. οἷος τε M
 R Z H E οἷος τὲ K οἷος τ' Q D 8 περιγεναιέσθαι P
 9 ταῦτα P τὰ αὐτὰ A πρέσβεις Φ ἦττει P 10 ἐκ-

11 ἐγένοντο (τ pro erasa l. ε) m. pr. Q, ἐγένοντο R
 τοῦτον] τούτον P τε] δὲ K Z a b 1530 (om. b 1534,
 1543, Neuel.) τὲ M E H Q 12 φησὶ Φ E φησιν (corr. ex
 φηση) ταῦτα Z σάμιοι P κἀγὼ] μᾶλλον Φ 13 περι-
 πολλοῦ R P, D (extrito acc. graui) 14 θέλω V 15 ὁμό-
 φωνα ἦγουν ὁμόφωνα Q 16 λύκοι D 18 λύκοι corr.
 ex λάκοι P 18 ἔφησαν Φ, ἔφασαν H sed α in ras.
 19 προβάτοις Φ βούλοντο P

καὶ μηδένα πόλεμον ὑποπτεύειν, τοὺς κύνας αὐτοῖς ἐκδοῦναι. τῶν δὲ προβάτων ὑπ' ἀνοίας πεισθέντων καὶ τοὺς κύνας ἐκδεδωκότων, οἱ λύκοι τοὺς τε κύνας διεσπάραξαν καὶ τὰ πρόβατα ῥᾶστα διέφθηραν.⁵ οἱ Σάμιοι τοίνυν τὸ τοῦ μύθου βούλημα συννοήσαντες, ὥρμησαν μὲν παρ' ἑαυτοῖς κατασχεῖν τὸν Αἴσωπον. ὃ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ τῷ πρεσβευτῇ συναποπλεύσας, πρὸς Κροῖσον ἀπήει. ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς Λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπίπροσθεν αὐτοῦ στάντα τὸν Αἴσωπον θεασάμενος, ἠγανάκτησε λέγων¹⁰ „ἴδε ποταπὸν ἀνθρώπιον ἐμποδῶν μοι γέγονε νῆσον ὑποτάξαι τοσαύτην;“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „μέγιστε βασιλεῦ,^{p. 74 b.} οὐ βία οὐδ' ἀνάγκη πρὸς σὲ παρεγενόμην, ἀλλ' ἀνθαίρετος πάρεμι. ἀνάσχου δέ μου μικρὸν ἀκουῖσαι. ἀνὴρ τις ἀκρίδας συλλέγων καὶ ἀποκτινύς,¹⁵ εἶλε καὶ τέττιγα. ἐπεὶ δὲ κάκεινον ἠβούλετο κτεῖναι, φησὶν ὁ τέττιξ· „ἄνθρωπε, μὴ με μάτην ἀνέλῃς. ἐγὼ γὰρ οὔτε στάχυν βλάπτω, οὔτ' ἄλλο τι

1 μηδένα H 2 ὑπ' ἀνοίας om. R 3 τοὺς τε corr. D ex τοὺς 4 τὰ πρόβ. ...τοίνυν in marg. suppl. Z διεφθῆραν P 6 συννοήσαντες V R P, pars edd. μὲν] μὴ E H 8 συναποπλεύσας Φ 10 ἠγανάκτει V 11 ποταπὸν] πον in ras. Q; ποταπῶν P ποταμὸν a, ποταπὸν μοι Q (altero pr. μοι 11 non omisso) ἀνθρώπιον D inter μοι et γέγονε in Z λέγεται est deletum νῆσον om. A 1, suppl. A 2 inter νῆσ et ον in Q littera erasa 12 ὑποτάξαι R μέγισται P 13 οὐδ' V: οὐδὲ ceteri προσὲ P πρὸς σε Z πρὸς σε uel πρὸς σε edd. παραγενόμην E H παραγενόμενων· ἀλυσθαίρετος P 14 ἀνθαίρετος K πάρεμι V ἀνέσχου A, ἀνάσχου M sed á ut uidetur e corr. μου om. V

15 ἀποκτινύς MDHΦFZa: ἀποκτείνεις V m.pr. ἀποκτινύς

l. i facta ex ει E ἀποκτινύς K ἀποκτεινύς Q b, ἀποκτανύς R 16 τέττιγα] P in marg. γρ. τινά ἠβούλετο V m. pr. in marg., in serie uerborum εἶλετο. ἐβούλετο Q 18 στάχυν V βλάπτω erasa l. v D ἄλλο τι M D E H, Q V R J (coniunctis uu.), ἀλλότι P ἄλλοτι F Z v

τῶν ἀπάντων σε ἀδικῶ, τῇ κινήσει δὲ τῶν ἐν ἐμοὶ
 ὑμένων ἠδὺ φθέγγομαι, τέρπων τοὺς ὁδοιπόρους.
 φωνῆς οὖν παρ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν εὐρήσεις.“ κάκει-
 νος ταῦτα ἀκούσας, ἀφῆκεν ἀπιέναι. καὶ γὰρ γοῦν,
 5 ὦ βασιλεῦ, τῶν σῶν ποδῶν ἄπτομαι, μὴ με εἰκῆ φο-
 νεύσης. οὐδὲ γὰρ οἷός τ' εἰμι ἀδικῆσαί τινα, ἐν
 εὐτελείᾳ δὲ σώματος γενναῖον φθέγγομαι λόγον.“
 ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας ἅμα καὶ οἰκτείρας αὐτόν,
 ἔφη· „Aἰσώπε, οὐκ οὐκ ἐγὼ σοὶ δίδωμι τὸ ζῆν, ἀλλ'
 10 ἡ μοῖρα. ὃ γοῦν θέλεις, αἴτει καὶ λήψη.“ καὶ ὅς·
 „δέομαί σου, βασιλεῦ, διαλλάγηθι Σαμίους“. τοῦ δὲ
 βασιλέως εἰπόντος „διήλλαγμαί“, πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ
 τὴν γῆν, χάριτάς τε αὐτῷ ὠμολόγει, καὶ μετὰ τοῦτο
 τοὺς οἰκτεῖρας συγγραψάμενος μύθους, τοὺς καὶ
 15 μέχρι νῦν φερομένους, παρὰ τῷ βασιλεῖ κατέλιπε.
 δεξάμενος δὲ παρ' αὐτοῦ γράμματα πρὸς Σαμίους,
 ὡς ἔνεκεν Aἰσώπου τούτοις διήλλακται, καὶ δῶρα
 πολλά, πλεύσας ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον. οἱ μὲν οὖν
 Σάμιοι τοῦτον ἰδόντες, στέμματά τε αὐτῷ προσή-
 20 νεγκαν καὶ χοροὺς ἐπ' αὐτῷ συνεστήσαντο. ὃ δ'

1 σε *om.* Q, σὲ K ἐνεμοὶ P H a; *in* D ἐν *add.* D 2
 3 παρεμοὶ Q *ut saepe* οὐδὲν πλέον Q εὐρήσης P
 4 γοῦν] οὖν R 5 τῶν ποδῶν ^βσῶν J ἄπτ. ποδῶν R
 φωνεύσης F 6 γὰρ *om.* A οἷοστ' Q R Z οἱ ὅς τι μι P
 τίνα A *in marg.* γρ. τί, τί P 7 εὐτελία P 8 οἰκτε-
 ρας F αὐτόν] αὐτοῦ E H 9 οὐκοῦν Z 10 μοῖρα V
 ὃ P θέλοις P λήψει D K 12 βασιλελέως P
 διήλλαγμαί] αι Q 2 *in rasura* 13 τῆς γῆς Q ὠμολόγει
factum in D *ex om.*, *in* K *ex om.*; ὠμολόγει E μετατοῦ-
 το M 14 οἰκτεῖρας Z συγγο. P καὶ μέχρι νῦν M V,
 R (νῦν), Φ D καὶ μέχρι καὶ νῦν E H (*ante* μέχρι *in* H *dele-*
tum νῦν) μέχρι καὶ νῦν F J K Z ν μέχρι νῦν (*om. u. καὶ*) Q
 16 δεξεάμενος Z δὲ *om.* R 17 διήλλακται D διήλ-
 λεκται R 18 οὖν *om.* Z 19 ἰδόντες] ες Z *in ras. ma-*
iore; ἰδοντες R D τε *om.* A Z

αὐτοῖς τὰ τε τοῦ βασιλέως ἀνέγνω γράμματα, καὶ ἀπέδειξεν ὡς τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην παρὰ τοῦ δήμου ἑλευθερίαν ἑλευθερία πάλιν ἠμείψατο.

Μετὰ δὲ τοῦτο τῆς νήσου ἀπάρας, περιῆει τὴν XXIII οἰκουμένην, τοῖς ἀπανταχοῦ τῶν φιλοσόφων διαλεγόμενος. ἀφικόμενος δὲ καὶ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ τὴν ^{p. 76 b.} ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδειξάμενος, μέγας παρὰ τῷ βασιλεῖ Λυκῆρῳ ἐγένετο. κατ' ἐκείνους γὰρ τοὺς χρόνους οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἔχοντες, καὶ τέρψεως χάριν προβλήματα τῶν σοφιστικῶν πρὸς ¹⁰ ἀλλήλους γράφοντες ἔπεμπον. ἅπερ οἱ μὲν ἐπιλυόμενοι φόρους ἐπὶ ῥητοῖς πρὸς τῶν πεμπόντων ἐλάμβανον· εἰ δὲ μὴ, τοὺς ἴσους παρεῖχον. ὁ τοίνυν Αἴσωπος τὰ πεμπόμενα τῶν προβλημάτων Λυκῆρῳ συνῶν ἐπέλυε, καὶ εὐδοκιμεῖν ἐποίει τὸν βασιλέα. ¹⁵ καὶ αὐτὸς δὲ διὰ Λυκῆρου ἕτερα τοῖς βασιλεῦσιν ἀντέπεμπεν, ὧν ἀλύτων μενόντων, φόρους ὁ βασιλεὺς ὅτι πλείστους εἰσέπραττεν.

Αἴσωπος δὲ μὴ παιδοποιησάμενος, ἕνα τινὰ τῶν εὐ-XXIII γενῶν, Ἐννον τὴν κλῆσιν, εἰσεποιήσατό τε καὶ ὡς γνή- ²⁰ σιον παῖδα τῷ βασιλεῖ προσενέγκας συνέστησε. μετὰ δ'

1 τάτε] τὰ Φ ἀνέγνω om. Φ 2 ὡς εἰς τὴν αὐτῶν Φ ὡς εἰς τὴν αὐτὸν (*accentus grauis corr. e circumflexo*) Q

γενομενῶν P γενομένην E H 3 ἑλευθερία] ἑλευθερίου Φ

4 ἀπάρας P περιῆει Q D 5 φιλολόγων M Q D φιλοσῶφων P 6 δὲ καὶ] δὲ Z 7 ἐπιδεικνύμενος Φ (ἐπι-

δυν. P) ^{λη} 8 κῆρῳ R m. pr. κατεκύνους P *ut saepe*

γὰρ in A *fecit ex οὖν A 2. inter γὰρ et τοὺς in Q duodecim fere litterae erasae.* χρόνους] καιρὸς D 10 τέρψεως P

σοφιστικῶν P σοφιστῶν A 12 ἐπηρητοῖς P τῶν]

τὸν P 13 εἰ V Φ K, ed. Neuelet.: οἱ M Q D R H E Z v

15 ἐπέλυεν M 17 ἀντέπεμπεν Z, ψ ex corr. in ras.

19 ἕνα τινὰ M D R H E Z K ἕννατηνᾶ P 20 Ἐννον]

id est Αἴνον τε om. P ὡς] ὅς P 21 συνέστησεν D

μεταδ' οὐ E H *ut saepe*

οὐ πολὺν χρόνον τοῦ Ἐννου τῆ τοῦ θεμένου παλακῆ συμφθαρέντος, Αἰσωπος τοῦτο γνούς, ἀπελάυνειν ἔμελλε τῆς οἰκίας. ὃ δὲ τῆ κατ' ἐκείνου ὀργῇ ληφθεὶς, ἐπιστολὴν τε πλασάμενος παρ' Αἰσώπου
 5 δῆθεν πρὸς τοὺς ἀντισοφιζομένους Λυκήρω, ὡς αὐτοῖς ἔτοιμός ἐστι προστίθεσθαι μᾶλλον ἢ τῷ Λυκήρω, τῷ βασιλεῖ ἐνεχείρισε, τῷ τοῦ Αἰσώπου ταύτην σφραγισάμενος δακτυλίῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ [τε] σφραγίδι πεισθεὶς καὶ ἀπαραιτήτῳ ὀργῇ χρησάμενος,
 10 παραχοῆμα τῷ Ἐρμίπῳ κελεύει, μηδὲν ἐξετάσαντα οἷα δὴ προδότην διαχειρίσασθαι Αἰσωπον. ὁ δὲ Ἐρμιππος φίλος τε ἦν τῷ Αἰσώπῳ καὶ τότε δὴ τὸν φίλον ἐπέδειξεν. ἔν τινι γὰρ τῶν τάφων
 p. 78 b. μηδενὸς εἰδότος κρύψας τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἀπορρή-
 15 τοις ἔτρεφεν. Ἐννος δέ, τοῦ βασιλέως κελεύσαντος, XXV πᾶσαν τὴν διοίκησιν Αἰσώπου παρέλαβε. Μετὰ δέ τινα χρόνον Νεκτεναβὼ βασιλεὺς Αἰγυπτίων πυθό-

1 πολλὸν P αἰννον V ἐννον R ἐννον in A add. m. pr. τῆ τοῦ] τοῦ τῆ K θεμίου (ea lineola qua nomina personarum significari solent supra scripta θεμίου) V M

1 παλακῆ Q m. pr., παλακῆ Φ 2 συμφθαρέντος K συμφθαρέντος H 3 ἔμελλε Q ἔμελε P 4 ἐπιστολὴν omisso τε K πλασάμενος Q m. pr., sed alterum σ supra scripsit Q 2. πλασάμενος v 5 ἀντισοφιζομένους A (sed postea add. σο), P; σοφιζομένους in serie uerborum, ἀντι in marg. K ὡς ... λυκήρω in D bis scripta erant 6 ἐστιν a Λυκήρω] λυκήρω τῷ βασιλεῖ R, H sed in hoc uu. τῷ β. deleta 7 ἐνεχείρισε K Z 8 σφραγισάμενος a, ed. 1547 τῆ V: τῆ τε ceteri 9 σφραγίδι M Q: σφραγίδι ceteri 10 παραχοῆμα] παρὰ χοῆμα H παραντίκα erasis qui in a erant accentu et spiritu Q ἔρμιπῳ narrationis scriptor pro magistratu uidetur habuisse μῆδὲν H ἐξετάξαντα Φ 12 δ' Z ἔρμηππος P 13 τὸν αἰσωπον φίλον Q τὸν φίλων P τῶν φίλων D ἔν] ἔν D 14 μῆδενὸς H κρύψας ex κρύψαντος fecit P m. pr. κρύψαντος R E H ἄνθρωπον] αἰσωπον Q 15 Ἐννος] Ε in rasura m. pr. V 16 παρέλαβεν M, in P ex v statim facta est l. μ uocabuli μετὰ 17 χρόνων P Νεκτεναβὼ] κτε corr. ex κτα R m. pr., νεκτεναβὼ P Q semper

μενος Αἴσωπον τεθνηκένοι, πέμπει Λυκήρω παρα-
 χοῤῃμα ἐπιστολήν, οἰκοδόμους αὐτῷ ἀποστεῖλαι κελεύ-
 ουσαν, οἱ πύργον οἰκοδομήσουσι μήτ' οὐρανοῦ
 μήτε γῆς ἀπτόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον
 αἰεὶ πρὸς πάνθ' ὅσα ἂν ἐρωτῶη. καὶ τοῦτο ποιή- 5
 σαντα, φόρους εἰσπράττειν, εἰ δὲ μή, κατατίθεσθαι.
 ταῦτα τῷ Λυκήρω ἀναγνωσθέντα εἰς ἀθυμίαν ἐνέ-
 βαλε, μηδενὸς τῶν φίλων δυναμένου τὸ πρόβλημα
 τὸ περὶ τοῦ πύργου συνεῖναι. ὁ μέντοι βασιλεὺς
 καὶ κίονα τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἔλεγεν ἀπολωλεκένοι 10
 τὸν Αἴσωπον. Ἐρμιππος δὲ τὴν τοῦ βασιλέως δι'
 Αἴσωπον λύπην μαθὼν, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ
 ζῆν ἐκεῖνον εὐηγγελίσαστο, προσθεὶς ὡς τοῦδε χάριν
 αὐτὸν οὐκ ἀνεῖλεν, εἰδὼς ὡς μεταμελήσει ποτὲ τῷ
 βασιλεῖ τῆς ἀποφάσεως. τοῦ δὲ βασιλέως διαφερόν- 15
 τως ἐπὶ τούτοις ἡσθέντος, Αἴσωπος ῥυπῶν καὶ
 ἀνχμῶν ὄλος προσηνέχθη, καὶ τοῦ βασιλέως, ὡς εἶδεν
 αὐτὸν, δακρῦσαντος καὶ λούσασθαί τε καὶ τῆς ἄλ-

1 παραχοῤῃμα λυκ. Q 2 οἰκοδόμους P ἐπιστεῖλαι Φ
 κελεύουσα P 3 πύργον V R D E H μῆτ' οὐρανόον K
 μήτον οὐρανόον (sic: ὀυνόν) P 4 ἀλλὰ καὶ (καὶ *intra uer-*
sus m. pr.) V, (καὶ *intra uersus* Q 2) Q: ἀλλὰ M *in folio ex-*
tremo, D Q 1, R Φ E H; καὶ K Z v ἀποκρινόμενον D

5 ἐρωτῶη *deletis litteris i quae infra scriptae sunt* D. (ἐρωτῶ
 M, non aliter). ἐρωτῶσι K Z v 6 εἰς πρ. D (Q *ut uidetur*)
 R v 7 εἰς om. R E H K Z v ἀθυμί V ἐνέβαλεν M
 ἐνέβαλλε Q 8 μήδενο Z μήδενός H δυναμένων Q
 9 συνῆναι V 10 κίονα V τῆς αὐτοῦ A τοῖς αὐτοῦ P
 ἀπολωλέναι Q ἀπωλολεκένοι P ἀπολωλεκένοι *corr. ex*
ἀπολολ. Z 11 δι' αἴσωπον om. Φ 12 τῷ V: τε τῷ *ceteri*
 13 ἐκεῖνος P εὐηγγελίσαστο (*alteram l. λ add. m. pr.*) P
 ὡς τοῦδε] αὐτοῦ δὲ Z K αὐτοῦ δὲ v 14 ἀνελεῖν b
 μεταμελήση V, R (*uolebat primo* σης), E (*ση factum ex* σει),

σ
 Η K Z μελήση v τῷ βασιλεῖ om. V 15 ἀποφάσεως A
 διαφερόντος Φ διαφέροντος R 17 ὄλος V 18 καὶ λού-
 σασθαί] καὶ om. v

λης ἐπιμελείας ἀξιοθῆναι κελεύσαντος, Αἴσωπος
 μετὰ τοῦτο καὶ ὑπὲρ ὧν κατηγορήθη τὰς αἰτίας ἀπε-
 σκευάσατο· ἐφ' οἷς καὶ τοῦ βασιλέως τὸν Ἔννον ἀναι-
 ρεῖν μέλλοντος, Αἴσωπος αὐτῷ συγγνώμην ἤτήσατο.
 5 ἐπομένως δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ Αἴγυπτίου
 ἐπιστολὴν τῷ Αἰσώπῳ ἐπέδωκεν ἀναγνῶναι. ὁ δ'
 αὐτίκα τὴν λύσιν συνεῖς τοῦ προβλήματος, ἐγέλασέ
 τε καὶ ἀντιγράφειν ἐκέλευσεν, ὡς ἐπειδὴν χειμῶν
 παρέλθῃ, πεμφθῆναι τοὺς τε τὸν πύργον οἰκοδομή-
 10 σοντας καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα.
 p. 80 b. ὁ βασιλεὺς οὖν τοὺς μὲν Αἴγυπτίους πρέσβεις ἀπέ-
 στειλεν, Αἰσώπῳ δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς διοίκησιν ἐνεχείρι-
 σεν ἅπασαν, ἔκδοτον αὐτῷ παραδοὺς καὶ τὸν Ἔννον.
 ὁ δὲ Αἴσωπος παραλαβὼν τὸν Ἔννον, οὐδὲν ἀηδὲς
 15 αὐτὸν ἔδρασεν, ἀλλ' ὡς νῖῳ πάλιν προσσχῶν, ἄλλους
 τε καὶ τούτους ὑπετίθει τοὺς λόγους.

XXVI „Τέκνον, πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον, τὸν βασι-
 λέα δὲ τίμα· καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς σου δεινὸν σεαυ-
 τὸν παρασκεύαζε, ἵνα μὴ καταφρονῶσί σου· τοῖς δὲ

1 ἀξιοθῆναι V αἴσωπος ... μέλλοντος 4 in margine
inferiore supplevit A m. pr. 2 μετατοῦτο M D, om. Φ
 ἀπεσκευάσατο P 3 τὸν ἔννον *intra lineas supplevit* D m. pr.
 4 συγγνώμην V 5 ἐπομένως P ἐπομένω E ; ὁ *ex*
corr. Z τὴν] καὶ τὴν Q 8 χειμῶν] ὁ χειμῶν Q D, W,
nescio an rectius 9 πεμφθῆναι] (πεμφῆναι H) *debebat πέμ-*
ψει uel certe πέμψειεν ἄν. u. 251, 11 τοὺς τε] τούτοις τοὺς
 τε Q αὐτούς τε R E H πύργον V D R H E οἰκοδομήσαντας
 D P K 10 καὶ *bis* Z ἀποκρινόμενον D ἀποκρίνούμενον
sed ποικρ e corr. Z πρὸς τὰ P ἐρωτώμενα V Q E: ἐπε-
 ρωτώμενα M Φ D, R (. . μένα), H K Z v 11 οὖν] ὅν P *spra-*
tio unius litterae uacuo τοὺς μὲν] τοὺς μὲν τοὺς A (*uole-*
batne μέντοι?) 12 ἐξ ἀρχῆς M Q E: ἐξ ἀρχῆς *ceteri*
 14 δ' Φ Z ἀηδὲς Z 15 αὐτὸν] αὐτῷ V E νῖῳ]
 νῖον Φ πάλιν P προσσχῶν *libri* 16 ὑπετίθει P
 17 παραίνεσις αἰσώπον P *rubro. uide commentationem* 18 δὲ
 τίμα om. A, δὲ om. P τοῖς *ex* τοὺς *corr.* D μὲν om. R
 σου om. Φ σεαυτὸν P σαυτὸν A 19 παρασκεύαζε V
 παρασκεύασαι Φ καταφρονῶσί D

φίλοις πρᾶον καὶ εὐμετάδοτον, ὡς εὐνουστέρους σοι
 μᾶλλον γίνεσθαι. ἔτι τε τοὺς μὲν ἐχθροὺς νοσεῖν
 εὐχου καὶ πένεσθαι, ὡς μὴ οἴους τε εἶναι λυπεῖν σε·
 τοὺς δὲ φίλους κατὰ πάντα εὖ πράττειν βούλου.
 αἰεὶ τῇ γυναικί σου χρηστῶς ὁμίλει, ὅπως ἐτέρου 5
 ἀνδρὸς πείραν μὴ ζητήσῃ λαβεῖν. κοῦφον γὰρ τὸ
 τῶν γυναικῶν ἐστὶ φῦλον καὶ κολακευόμενον ἐλάττω
 φρουεῖ κακά. ὀξεῖαν μὲν πρὸς λόγον κτῆσαι τὴν
 ἀκοήν, τῆς δὲ γλώττης ἐγκρατῆς ἔσο. τοῖς εὖ πράτ-
 τουσι μὴ φθόνει, ἀλλὰ σύγχαιρε. φθονῶν γὰρ σεαυ- 10
 τὸν μᾶλλον βλάβεις. τῶν οἰκετῶν σου ἐπιμελοῦ,
 ἵνα μὴ μόνου ὡς δεσπότην σε φοβῶνται, ἀλλὰ καὶ
 ὡς εὐεργέτην αἰδῶνται. μὴ αἰσχύνου μανθάνειν ἀεὶ
 τὰ κρείττω. τῇ γυναικὶ μηδέποτε πιστεύσῃς ἀπόρ-
 ρητα, ἀεὶ γὰρ ὀπλίξεται, πῶς σου κυριεύσει. καθ' 15
 ἡμέραν καὶ εἰς τὴν αὔριον ἀποταμιεύου. βέλτιον
 γὰρ τελευτῶντα ἐχθροῖς καταλεῖψαι, ἢ ζῶντα τῶν
 φίλων ἐπιδεῖσθαι. εὐπροσήγορος ἔσο τοῖς συ-
 ναντῶσιν, εἰδὼς ὡς καὶ τῷ κυναρίῳ ἄρτον ἢ οὐρὰ
 προσπορίζει. ἀγαθὸς γενόμενος μὴ μετανόει. 20

1 πρᾶον Z 2 τε *supra lineam add.* M, om. Φ E K Z v
 3 εὐχου P πένεσθαι] ἐ ex αι factum Q οἴους τε P
 λυπεῖν] καὶ λυπεῖν Φ Q D 4 βούλει P 5 αἰεὶ H,
et fortasse E l. i postea adiecta, αἰεὶ Φ Q D; illud retinui quia
uersus in his uerbis latet χρηστὸς M χρηστὰ Φ Q D
 6 μὴ post ὅπως conlocat Q ἀνδρῶς V 7 ἐστὶ om. V;
 τὸ τῆς γυναικὸς ἐστὶ φῦλον Φ φῦλον ex φύλλον fecit Q
 m. pr. 8 μὲν] μὴ H E K Z v (om. ed. 1534) λόγους fecit
 ex λόγων Q m. pr. 9 ἐγκρατῆς P ἔσω D 11 σου]
 om. V; σου μᾶλλον Q 12 φοβούνται P 13 αἰδοῦνται A
 αἰδοῦνται P 14 μὴ δέ ποτε D H E 15 σοῦ K κυρι-
 εὔση P καθημ. Q D R P 17 ἐχθροῖς] τοῖς ἐχθροῖς Φ
 καταλήψαι P 20 προσκομίζει D ἀγαθὸς γενόμενος
 K Z v: ἀγαθὸς γινόμενος V ἀγαθὸς δυνάμενος M R E H
 ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος W Φ, Q (ἀγαθο-π.); D m. pr. sed
 D 2 s et accentum adiecit litterasque ποι δυνάμ punctis infra
 scriptis deletas uoluit (ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος) δυνάμενος

p. 82 b. ψίδυρον ἄνδρα ἔκβαλε σῆς οἰκίας, τὰ γὰρ ὑπὸ σοῦ
 λεγόμενα καὶ πραττόμενα ἑτέροις φέρων ἀναθήσει.
 πρᾶττε μὲν τὰ μὴ λυπήσοντά σε, ἐπὶ δὲ τοῖς συμ-
 βαίνουσι μὴ λυποῦ. μήτε πονηρὰ βουλευέση ποτὲ
 5 μήτε τρόπους κακῶν μιμήση.“ Τούτοις τοῦ Αἰσώ-
 που τὸν Ἔννον νουθετήσαντος, ἐκεῖνος τοῖς τε λόγοις
 καὶ τῇ οἰκείᾳ συνειδήσει οἶά τι βέλει πληγεῖς τὴν
 ψυχὴν, μετ’ οὐ πολλὰς ἡμέρας τὸν βίον μετήλλαξεν.

XXVII Αἰσώπος δὲ τοὺς ἱξευτὰς πάντας προσκαλεσά-
 10 μενος, ἀετῶν νεοτιοὺς τέτταρας συλληφθῆναι κε-
 λεύει. συλληφθέντας οὖν οὕτως ἔθρεψεν, ὡς λέγε-
 ται, καὶ ἐπαίδευσεν, ὅπερ οὐ πάνυ τί με πειθόμενον
 ἔχει, ὡς παῖδας διὰ θυλάκων αὐτοῖς προσηρητημένων
 βαστάζοντας εἰς ὕψος αἵρεσθαι, καὶ οὕτως ὑπηκόους
 15 τοῖς παισὶν εἶναι, ὡς ὅποιπερ ἂν ἐκεῖνοι βούλοιντο
 ἵπτασθαι ἂν τε εἰς ὕψος, ἂν τε εἰς γῆν χαμάζε. τῆς
 δὲ χειμερινῆς ὥρας παραδραμούσης καὶ ἤρος διαγε-
 λάσαντος, ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν συσκευασάμενος
 Αἰσώπος, καὶ τοὺς τε παῖδας λαβὼν καὶ τοὺς ἀετούς,

ἀγαθοποιεῖν μὴ ἀπαναίνου L Mo 1 ψιδυρόν? ψύθειρον P
 2 καὶ πραττόμενα om. Φ φέρον P 3 πρᾶττε M: πρᾶττε
ceteri μὲν τὰ μὴ] μὴ τὰ R E H K Z v λυπήσαντά Q (τα-
 μηλυπέσιωντάσαι P) συμβένουσιν μιληποῦ P 5 μιμήση]
 ση corr. ex σει D, μημείσει P τούτα P 6 ἐκύνος τίς
 τε λ. κ. τι εἰκία σηνειδήση P 7 οἰκία K τινὰ βέλη V
 πληγῆς P 8 πολὰς Q 1, corr. Q 2 μετήλλαξεν P
 κατήλλαξεν R διήλλαξεν V 9 πάντας om. D 10 τέ-
 τταρες P καὶ λεύει P 11 post οὕτως *distinxit a, ante*
 οὕτως Q D Φ E H 12 ἐπέδενσεν P τι] τοι A 13 ἔχη P
 προσηρητημένων A πρὸς ἠρητιμένον P προσηρητημένων R
 προσηρητισμένων. E H 14 οὔτος P 15 τίς π. ἦναι P
 ὄπη περ Q D ὅπερ R ὅτιπερ E H ὅπουπερ K Z v ἐκύνην
 βούληντο ἦπτ. P 16 ἵπτασθαι] αι corr. ex ε Z χαμα-
 ζαι P χαμάζε M H v χάμαζε Z; *ceterum non dubito quin utrum-*
que et εἰς γῆν et χαμάζε a scriptore sit profectum τῆς]
 τίς P 17 ὄρας P 18 ἅπαντα] καὶ ἅπαντα P ὁδῶν P
 σκευασάμενος Q 19 τοὺς τε D, τε om. M Q ἀετούς]
 νεοτιοὺς τῶν ἀετῶν Φ

ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, πολλῇ φαντασίᾳ καὶ δόξῃ
 πρὸς κατάπληξιν τῶν ἐκεῖ κεχροημένος. Νεκτεναβῶ
 δ' ἀκούσας παραγεγονέναι τὸν Αἴσωπον, „ἐνήδρευ-
 μαί“, φησὶ τοῖς φίλοις, „μεμαθηκῶς Αἴσωπον τε-
 θνηκέναι“. τῇ δ' ἐπιούσῃ κελεύσας ὁ βασιλεὺς πάν-⁵
 τας τοὺς ἐν τέλει λευκὰς περιβαλέσθαι στολὰς, αὐτὸς ^{XXVIII}
 κισρᾶν ἐνεδύσατο καὶ διάδημα καὶ διάλιθον κί-
 ταρην. καὶ καθεσθεις ἐφ' ὑψηλοῦ δίφρου, καὶ τὸν
 Αἴσωπον εἰσαχθῆναι κελεύσας, „τίνι με εἰκάξεις“,
 εἰσελθόντι φησὶν „Αἴσωπε, καὶ τοὺς σὺν ἐμοί“; ¹⁰
 καὶ ὅς' „σὲ μὲν ἡλίῳ ἔαρινῶ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τού-
 τος ὠραίοις στάχυσι.“ καὶ ὁ βασιλεὺς θαυμάσας
 αὐτὸν καὶ δώροις ἐδεξιώσατο. τῇ δὲ μετ' ἐκείνην
 ἡμέρᾳ πάλιν ὁ μὲν βασιλεὺς στολὴν λευκοτάτην ἐν- ^{p. 84 b.}
 σκευασάμενος, τοῖς δὲ φίλοις φοινικᾶς κελεύσας λα- ¹⁵
 βεῖν, εἰσελθόντα τὸν Αἴσωπον τὴν προτέραν αὐθις
 πεῦσιν ἐπύθετο. καὶ ὁ Αἴσωπος „σὲ μὲν“ εἶπεν
 „εἰκάξω ἡλίῳ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τούτους ἀκτίσι“. καὶ

1 ἀπῆρε A ἀπείρεν P δόξα] splendor 2 νεκτεναβῶ
 P semper, κτεναβῶ E 4 φησὶ τοῖς φίλοις coniungenda esse
 cum sententia tum W docent: μετακαλεσάμενος τοὺς φίλους

μα
 εἶπεν. τοῖς φίλοις φησὶ Φ μεθηκῶς V 6 λ. περιβαλ-
 λέσθαι σ. V E λ. στολὰς περιβαλέσθαι V; περιβ. στολὰς
 om. P 7 κισρᾶν scripsi: ἔριαν Q; ἔρεαν ceteri libri, quod
 scriptum oportuit ἔρεᾶν; ἱεράν W ἐνδύσατο A καὶ διά-
 δημα om. Φ διὰ λίθου Φ (διὰ P) κίταριν Q Φ
 9 τίνι (τίνει P) με εἰσελθόντα εἰκ. φησὶν Φ 10 συννεμοὶ
 καιὸς P 11 περὶ σε D Z περισὲ P 12 στάχισι A στά-
 χει P ἀστάχισι Q 13 ἐδεξιώσατο Z ut videtur 14 ὁ
 βασ. πάλιν λευκ. στολὴν ἐνσκ. (om. p. μὲν) Φ στολὴν om.
 R E H Z K v 15 φοινικᾶς V R b; in Q acc. acutus radendo
 factus e circumflexo λαβεῖν] βαλεῖν V D ἐνδυθῆναι Φ
 16 εἰσελθῶντα Z τὸν αἴσ... αὐθις in rasura P m. pr.
 17 πεῦσιν fecit ex πεῦσις R m. pr. πεύσην P εἶπεν om. K
 18 σε in rasura trium litterarum D ἀκτίσιν V l. v
 puncto infra scripto deleta, ἀκτίσι extrita l. v D ἀκτίσιν M
 ἀκτίσι R Q, P (ἀ.)

ὁ Νεκτεναβῶ· „οἶμαι μηδὲν εἶναι Λυκῆρον πρὸς γε
 τὴν ἐμὴν βασιλείαν“. καὶ ὁ Αἴσωπος μειδιάσας
 ἔφη· „μὴ εὐχερῶς οὕτω περὶ ἐκείνου, ὦ βασιλεῦ,
 λογίζου· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμέτερον ἔθνος ἢ ὑμῶν
 5 ἐπιδεικνυμένη βασιλεία δίκην ἡλίου σελαγεῖ· εἰ δὲ
 Λυκῆρῳ παραβληθεῖη, οὐδὲν ἂν δέοι μὴ τὸ φῶς
 τοῦτο ζόφον ἀποδειχθῆναι“. καὶ ὁ Νεκτεναβῶ τὴν
 τῶν λόγων εὐστοχίαν ἐκπλαγεῖς, „ἤνεγκας ἡμῖν“
 ἔφη „τοὺς μέλλοντας τὸν πύργον οἰκοδομεῖν;“ καὶ
 10 ὅς· „ἔτοιμοί εἰσιν, εἰ μόνον ὑποδείξεις τὸν τόπον“.
 XXVIII μετὰ τοῦτο ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τὸ πεδῖον, ὑπέδειξε διαμετρήσας τὸν χῶρον. ἀγαγὼν
 τοίνυν Αἴσωπος ἐπὶ τὰς ὑποδειχθείσας τοῦ τόπου
 γωνίας τέτταρας τοὺς τέτταρας τῶν ἀετῶν ἅμα τοῖς
 15 παισὶ διὰ τῶν θυλάκων ἀπηρτημένοις, καὶ οἰκοδό-
 μων τοῖς παισὶ μετὰ χειρᾶς δούς ἐργαλεῖα, ἐκέλευσεν
 ἀναπτῆναι. οἱ δὲ πρὸς ὕψος γενόμενοι „δότε ἡμῖν“
 ἐφώνουν „λίθους, δότε κονίαν, δότε ξύλα, καὶ τᾶλλα

1 Νεκτεναβῶ] βασιλεὺς Q λυκῆρῳ V, λυκῆρον Q. λυ-
 κῆρῳ *mutavit in λυκῆρον* D 2 *cf.* W γε *om.* R E K Z v, *in* H
erasa est 2 μηδειασας E 3 ἔφη V: *om. ceteri* οὕτω Q,
 σ *add.* Q 2 ἐκείνον Q ὦ β. λογίζου V: λέγε ὦ β. *ceteri*
 (*in* D λέγε *fecit ex λέγειν m. pr.*) 4 μὲν *om.* V τὸ]
 τὸν A ἢ *om.* R A H ἡμῶν A, *ed. Neucl.* 5 ἐπιδει-
 κνύμενοι P δεικνυμένη M εἰ] οἱ P 7 τοῦτον *ut uide-*
tur M ἀποδιχθ. P 8 ἡμῖν P ὑμῖν b 1530, 1534
 9 πύργον V R D E *post οἰκοδομήν in P deletum* ἔφη
 10 ὑποδείξης V P 11 μετὰ τοῦτο M D E 12 ὑπέδειξε
in margine suppl. K διαμετρήσας A (*ex in rasura*) 13 τοί-
 νυν] οὖν ὁ Φ ὑποδειχθείσας Q 14 τέτταρας A τοὺς
 τέσσαρας R 15 τῶν *in* A *add.* A 2 ἀπηρτισμένοις E
 οἰκοδομεῖν A οἰκοδομήν P 16 τοῖς *his* Z, *alterum ex-*
tritum χεῖρα Q χείρας Z μεταχειρᾶς H 17 ὕψος *om.* R,
in Z ψ *factum ex π* ὑμῖν P ὑμῖν b 1530, 1547 18 ἐφώ-
 νουν] ω *corr. ex ο* Z K κονείαν P κονίαν ξύλα (*om. u.*
δότε) K τ' ἄλλα V Q E H R τ' ἄλλα Z τᾶλλα P τᾶλλα M v

τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ Νεκτεναβῶ
 τοὺς παῖδας θεασάμενος εἰς ὕψος ὑπὸ τῶν ἀετῶν
 ἀναφερομένους, ἔφη· „πόθεν ἐμοὶ πτηνοὶ ἄνθρω-
 ποι;“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „ἀλλὰ Λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ
 θέλεις ἄνθρωπος ὢν ἰσοθέω ἐρίζειν βασιλεῖ“; καὶ ὁ 5
 Νεκτεναβῶ· „Αἴσωπε, ἤττημαι. ἐρήσομαι δέ σε, σὺ
 δέ μοι ἀπόκρισαι.“ καὶ φησὶν· „εἰσί μοι θήλειαι XXX
 ὧδε ἵπποι, αἵπερ ἐπειδὴν ἀκούσωσι τῶν ἐν Βαβυ-
 λῶνι ἵππων χρεμετιζόντων, εὐθύς συλλαμβάνουσιν. p. 86 b.
 εἴ σοι πρὸς τοῦτο πάρεστι σοφία, ἐπίδειξαι.“ καὶ ὁ 10
 Αἴσωπος· „αὔριον ἀποκρινοῦμαι σοι, βασιλεῦ.“ ἔλθων
 δ' οὗ κατήγετο, αἴλουρον τοῖς παισὶν ἐκέλευσε συλ-
 λαβεῖν, καὶ συλληφθέντα δημοσίᾳ περιάγεσθαι μα-
 στιζόμενον. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι τὸ ζῶον σεβόμενοι,
 οὕτω κακῶς πάσχον αὐτὸ θεασάμενοι, συνέδραμον, 15
 καὶ τὸν αἴλουρον τῆς χειρὸς τῶν μαστιγούντων
 ἐκσπάσαντες, ἀναγγέλλουσιν ὡς τάχος τῷ βασιλεῖ
 τὸ πάθος. ὁ δὲ καλέσας τὸν Αἴσωπον, „οὐκ ἦδεις“

1 ἐπιτηδίων P Z K   2 παῖδας om. Z παῖδας Q
 εἰς ὕ. ὑπὸ τ. ἀ. ἄν. A bis; ὑπὸ τ. ἀ. εἰς ὕ. ἄν. K Z v
 3 ἀναφερομένους P   ἐμοὶ] μοι Φ; tres lineae quae ante-
 cedunt bis scriptae punctis deletae sunt   4 λυκοῦργος a cf. W.
 6 νεκτεν. fecit ex νεκταν. R m. pr.; ναικτεναβῶ P
 ἤττ. E   δέ σε] σε Φ   7 δέ μοι] δέ με Φ   ἀπόκρισε E
 φησὶ E   8 ὧ δε R; in Q ὧδε factum ex ὧδε; ὧδε M
 οἵπποι αἵπερ ἐπιδᾶν ἀκούσω σοι τὸν ἐ. β. ἵππον P
 9 χρεμετιζόντων om. Φ   συλλαμβανούσιν D   10 εἴ σοι]
 οἴσι P   παρέστισο A   σοφίας Q: nescio an librarius
 πάρεστί τι scriptum esse putaverit   11 αὔριον post σοι conlo-
 cant K Z v, om. D   12 δ' οὗ] δ' οὖν A, δ' add. A 2;
 δοῦ P δ' οὗ H   αἴλουρον V   13 δημόσια V   μαστιζ.
 πριοναγ. Q   14 οἱ δ' Q   τὸ] τῷ P   σεβόμενοι V a;
 β
 σεβόμενοι K   σεβ., sed εβ in rasura Z; τιμώμενοι Φ
 15 οὕτως Q   πάσχων P   16 τῶν αἴλουρων P   μαστι-
 γέντων P   17 ἀναγγέλλουσιν V D E H   ὡσάχος P
 18 οὐ^κ D   εἶδεις Q

φησίν „Αἴσωπε, ὡς θεὸς σεβόμενος παρ' ἡμῖν ἔστιν
 αἴλουρος; ἵνα τί γοῦν τοῦτο πεποίηκας;“ καὶ ὅς·
 „Ανκῆρον τὸν βασιλέα ἠδίκησεν, ὦ βασιλεῦ, τῆς
 παρελθούσης νυκτὸς οὗτος ὁ αἴλουρος· ἀλεκτρούνα
 5 γὰρ αὐτοῦ πεφόνευκε μάχιμον καὶ γενναῖον, προ-
 σέτι μὴν καὶ τὰς ὥρας αὐτῷ τῆς νυκτὸς σημαίνοντα.“
 καὶ ὁ βασιλεύς· „οὐκ αἰσχύνῃ ψευδόμενος, Αἴσωπε;
 πῶς γὰρ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἴλουρος ἀπ' Αἰγύπτου ἦλθεν
 εἰς Βαβυλῶνα“; καὶ κεῖνος μειδιάσας φησί· „καὶ πῶς,
 10 ὦ βασιλεῦ, ἐν Βαβυλῶνι τῶν ἵππων χρεμετιζόντων,
 αἱ ἐνθάδε θήλειαι ἵπποι συλλαμβάνουσιν;“ ὁ δὲ βασι-
 λεύς ταῦτα ἀκούσας, τὴν αὐτοῦ φρόνησιν ἐμακάρισε.
 XXXI μετὰ δὲ ταῦτα μεταπεμψάμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου πό-
 λεως ἄνδρας ζητημάτων σοφιστικῶν ἐπιστήμονας,
 15 καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου διαλεχθεὶς αὐτοῖς, ἐκάλεσεν
 ἅμα τῷ Αἰσώπῳ ἐπ' εὐωχίαν. ἀνακλιθέντων οὖν
 αὐτῶν, τῶν Ἡλίου πολιτῶν τίς φησι πρὸς τὸν Αἴσω-

1 θ. π. ἢ. ἐστὶ σεβόμενος ἀλλ. Φ ἔστιν] ἐστὶν ὁ Q
 2 ἵνατί Q ἵνα τί D ἵνα τί K ὅς *factum ex* ὡς K
 3 βασιλεύς Z 4 ἀλεκτρούνα R 5 προσετίθει μὴν Φ. προσέτι
 γε μὴν K Z *v* *rectius*. 6 τῆς νυκτὸς *post* σημαίνοντα (ση-
 μένον τὰ P) *conlocat* Φ σημαίνοντος V 8 αἴλουρος *om.* Φ,
 αἴλουρον K 9 φησίν R H E K Z *v* 10 ἵππων *ex* ἵππων
corr. Z χρεμετιζόντων *factum ex* χρημητη. P χρεμημετ.
 A, *supra scripsit* ε A 2, χρεμεντιζόντων K χρεματιζόντων J
 in marg. (ἦ) D 11 συλαβ. M συλαβάνουσιν Q
 12 τὴν φρ. αὐτοῦ F K Z *v* ἐμακάρισεν M Q Φ E 13 μετα-
 πεμψάμενος Q, πεμψάμενος Φ τῶν ἀφ' ἦ. V: ἀφ' ἦ. *ceteri*
 ἡλίου πόλεως *deleto qui in i erat accentu* D ἡλιουπόλεως
 M Q E J 14 σοφιστῶν R ἐπιστημόνας D 16 ἀνα-
 κλιθέντων F J *v*, in K l. i *supra lineam adiecta* (. . κλιθ. . .),
 ἀνακλιθέντων *factum ex* ἀνακλιθέντων in Z.; ἀνακληθέν-
 των P 17 ἡλίου πολιτῶν R, P (*sed coniunctis uocabulis*),
 A F K Z *v*: ἡλιουπολιτῶν V M Q H E J ἡλιουπολιτων D *cf.*
 Lobeck *Pathol. elem.* I, 565

πον· „ἀπεστάλην παρὰ τοῦ θεοῦ μου πεῦσίν τινα
 πυθέσθαι σου, ὡς ἂν αὐτὴν ἐπιλύσης.“ καὶ ὁ Αἴ-
 σωπος· „ψεύδη· θεὸς γὰρ παρὰ ἀνθρώπου οὐδὲν δεῖ-
 ται μαθεῖν. σὺ δ' οὐ μόνον σαυτοῦ κατηγορεῖς, p. 88 b.
 ἀλλὰ καὶ τοῦ θεοῦ σου.“ ἕτερος πάλιν εἶπεν· „ἔστι ⁵
 ναὸς μέγας καὶ ἐν αὐτῷ στῦλος, δώδεκα πόλεις ἔχων,
 ὧν ἐκάστη τριάκοντα δοκοῖς ἐστέγασται. τούτους δὲ
 περιίασι δύο γυναῖκες.“ καὶ ὁ Αἴσωπος ἔφη· „τοῦτο
 τὸ πρόβλημα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιλύσονται παῖδες·
 ναὸς μὲν γὰρ ἐστὶν οὗτος ὁ κόσμος, στῦλος δὲ ὁ ¹⁰
 ἐνιαυτός, αἱ δὲ πόλεις οἱ μῆνες, καὶ δοκοὶ αἱ τού-
 των ἡμέραι, ἡμέρα δὲ καὶ νύξ αἱ δύο γυναῖκες, αἱ
 παραλλὰξ ἀλλήλας διαδέχονται.“ τῇ δὲ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ XXXII
 συγκαλέσας τοὺς φίλους ἅπαντας ὁ Νεκτεναβὼ φησι·
 „διὰ τὸν Αἴσωπον τοῦτον ὀφλήσομεν φόρους τῷ βα- ¹⁵
 σιλεῖ Λυκήρῳ.“ εἷς δέ τις αὐτῶν εἶπε· „κελεύσωμεν
 αὐτῷ προβλήματα φράσαι ἡμῖν, περὶ ὧν οὐτ' εἶδο-

2 ὡσάν Q ὦ σάν P (ὡς ἂν b 1534) ἐπιλύση (ης
 m. pr. in locum erasi ειν) Q, ἐπιλύσης b (διαλύσης W): ἐπι-
 λύση ceteri libri 3 Q in margine: Homericum dictum θεοὶ δὲ
 τε πάντα ἴσασι 4 σύ δ' M 5 ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ Φ
 σοῦ Z πάλιν] δὲ πάλιν D 6 ναὸς Z στῦλος Q ex
 corr.: στύλος ceteri 7 ὧν P (saepe) a ἐκάστη a
 δοκεῖς P ἐστέγασθαι D ἐστέγασθαι Z ταύτας (ας
 fecit ex ους m. pr.) Q 8 ἔφη om. Φ 9 περίβλημα R E H
 10 ἐσθην P στῦλος Q: στύλος ceteri δ' ὁ M Q D
 Φ E K F v 11 αἱ δὲ πόλεις] πόλεις δὲ? πόλις P 12 αἱ
 δύο] δύο Q αἱ] αἱ Z, pars edd. αἱ P 13 παραλλὰξ V
 ἀλλ. παραξ Q δέχονται Z F v, διέρχονται K τῇδε Q τῇ δ' Z
 ἐφεξῆς V R E H K Z v: ἐξῆς M D Φ ἐξῆς Q 14 τοὺς]
 οὺς P νεκταβὼ R φησὶν l. v deleta E 16 λυκήτρῳ A
 λυκήωρ' K εἶπεν M, εἶπε erasa l. v Q κελεύσομεν F
 K Z v 17 φράσαι V H εἰδόμεν D εἶδωμεν P, οἶδωμεν F
 (sed corr. F 2) Z K a, pars edd. οἶδαμεν ed. 1534. 1547.
 Neuel.

μεν, οὐτ' ἠκούσαμεν“. ἀρεστὸν οὖν τοῦτο τῷ Νεκτε-
 ναβῷ δόξαν, καλέσας τὸν Αἴσωπον ἔφη· „φράσον
 ἡμῖν, Αἴσωπε, πρόβλημα περὶ οὗ οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν.“ καὶ ὅς· „αὔριον περὶ τούτου ὑμῖν ἀπο-
 5 κρινούμαι“. ἀπελθὼν οὖν καὶ συνταξάμενος γραμ-
 ματεῖον, ἐν ᾧ περιείχετο Νεκτεναβῶ ὁμολογῶν χίλια
 τάλαντα τῷ Λυκῆρῳ ὀφείλειν, πρωίας ἐπανελθὼν τῷ
 βασιλεῖ τὸ γραμματεῖον ἐπέδωκεν. οἱ δὲ τοῦ βασι-
 λέως φίλοι πρὶν ἀνοιχθῆναι τὸ γραμματεῖον, πάντες
 10 ἔλεγον· „καὶ εἶδομεν τοῦτο καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐπιστάμεθα.“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „χάριν ὑμῖν
 οἶδα τῆς ἀποδόσεως ἔνεκεν“. ὁ δὲ Νεκτεναβῶ τὴν
 ὁμολογίαν τῆς ὀφειλῆς ἀναγνούς, εἶπεν· „ἐμοῦ Λυ-
 κῆρῳ μηδὲν ὀφείλοντος πάντες ὑμεῖς μαρτυρεῖτε;“
 15 κἀκεῖνοι μεταβαλόντες εἶπον· „οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „καὶ εἰ ταῦθ' οὕτως
 ἔχει, λέλυται τὸ ζητούμενον“. καὶ ὁ Νεκτεναβῶ πρὸς
 ταῦτα· „μακάριός ἐστι Λυκῆρος τοιαύτην σοφίαν ἐν
 τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ κεκτημένος“. τοὺς οὖν συμφω-

1 οὐτ' εἰσακούσαμεν R οὐτ' ἠκ. Z (*sed ἡ factum ex εἰ*),
 οὐττεικού-μεν P οὐτ' ἀκούσαμεν A, οὐτ' εἰκούσαμεν H
 u. ἀρεστὸν οὖν... ἠκούσαμεν *propter eundem exitum* (περὶ
 οὗ... ἠκούσαμεν) *exciderunt in librorum* V R E H F J K Z v
codice archetypo, seruari sunt in solis M, A P, Q D *et in altera*
recensione ἀρεστὸν M Q D: ἀρεστὸν A ἀρεστῶν P (ἀρε-
 σθεις W) νεκτεναβῶ M 4 ἠκούσαμεν] η *in rasura* D
 περὶ] ἐπὶ b τούτων Q ἡμην P 6 περιείχετο K Z

νεκτεν. *fecit ex νεκταν.* R m. pr. μεκτεν. K ὁμολογῶ V
 ὁμολογῶν in A add. A 2 7 ὀφείλην P 8 τὸ γραμματεῖ V
 in *linea extrema*, γραμματεῖον *factum ex ἰον* P ἐπέδωκεν
 om. R 9 γραμματίον P 10 οἶδομεν P 12 ἀποδώ-
 σεως E H ἔνεκεν] *en factum ex α* Q δὲ om. F 14 μῆ-
 δὲν H F μαρτυρεῖται P 15 μεταβαλλόντες P E μετα-
 βάλλοντες A 19 εἰκούσαμεν R H καὶ ὁ αἴσωπος om. Q;
sed inter καὶ et εἰ in margine suppleuit Q 2 ὁ αἴσωπος εἶπεν
 17 καὶ ὁ Νεκτ... κεκτημένος (19) om. Φ πρὸς ταῦτα
 om. K 19 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R E

νηθέντας φόρους παραδούς τῷ Αἰσώπῳ, ἐν εἰρήνῃ p. 90 b.
 ἀπέστειλεν. Αἰσώπος δ' εἰς Βαβυλῶνα παραγενόμενος, διεξῆλθέ τε Λυκῆρω τὰ ἐν Αἰγύπτῳ πρα-
 χθέντα πάντα καὶ τοὺς φόρους ἀπέδωκε. Λυκῆρος
 δ' ἐκέλευσεν ἀνδριάντα χρυσοῦν τῷ Αἰσώπῳ ἀνα- 5
 τεθῆναι. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον Αἰσώπος εἰς Ἑλ- XXIII
 λάδα ἐβουλεύσατο πλεῦσαι. καὶ δὴ τῷ βασιλεῖ συν-
 ταξάμενος ἀπεδήμησεν, ὄρκον δούς αὐτῷ πρότερον,
 ἢ μὴν ἐπανήξειν εἰς Βαβυλῶνα κἀκεῖ τοῦ λοιποῦ
 διαβιώσειν. περιωὴν δὲ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ 10
 τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδεικνύμενος, ἦλθε καὶ εἰς
 Δελφοὺς. οἱ δὲ Δελφοὶ διαλεγόμενου μὲν ἠκροῶντο
 ἠδέως, τιμῆς δὲ καὶ θεραπείας εἰς αὐτὸν οὐδ' ὀτι-
 οῦν ἔδρασαν. ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ὑπολαβὼν ἔφη·
 „ἄνδρες Δελφοί, ἔπεισί μοι ξύλω ὑμᾶς εἰκάζειν τῷ 15
 ἐν θαλάσῃ φερομένῳ· κἀκεῖνο γὰρ ὄρωντες ἐκ πολ-
 λοῦ διαστήματος ὑπὸ κυμάτων φερόμενον, πολλοῦ
 τινος ἄξιον εἶναι οἴομεθα, ἐπειδὴν δ' ἐγγυτάτω
 προσέλθῃ, εὐτελέστατον φαίνεται. κἀγὼ γοῦν πόρ-

- 1 φόρους *post* αἰσώπω *conlocat* Φ 2 δὲ V D 3 διε-
 ξῆλθεν Q τε] τῷ Φ Q D τε *bis* H 4 ἀπέδωκεν M
 5 δὲ κέλευσεν P ἀνατιθέναι K 6 μετὰ δὲ οὐ Z μετ'
 οὐ R ἐλάδα Q λ *add.* Q 2 ἐλλάδα A 7 ἐβουλεύσαντο P
 8 ὄρκον V R Q D E H ὄρκω A ὄρκω P αὐτῷ *fecit ex*
 αὐτὸν R m. pr. πρὸτ. *in* Q *correctum ex* πρῶτ. 9 ἢ μὴν
am. Φ 10 διαβιώῃ Q διαβιωῃ D (*σειν et puncta quibus*
deletur ην D 2); διαβιώσασ A διαβιώσῃ P; διαβιώσειν *fa-*
ctum ex διαβιώσαι Z περιῶν Q D Φ δὲ *in* A *add.* A 2
 πόλις P *hic illic* 11 ἦλθεν R P ἦλθε *erasa l. v* Q
 12 μὲν *in* A *add.* A 2 13 οὐδ' ὀτιοῦν A οὐδ' ὀτιοῦν P
 οὐδὲ-τιοῦν *eraso qui in ὁ erat accentu* R οὐδοτιοῦν *ceteri*
 14 ἔδρασαν οὐδοτιοῦν F J K Z v ἔδρασεν P ὑπαλα-
 βῶν R 15 Δελφοί] δέλφοι A ἀδελφοί R ἔπεισῆ P E H
 ἔπεισί Z εἰκάζειν ὑμᾶς Q 16 θαλάττῃ K Z v κἀ-
 κείνο] *post o littera erasa* Q 18 ἐπειδὴν A 19 πόρω-
 θεν P

ρωθεν τῆς ὑμῶν πόλεως ὧν, ὡς τινὰς τῶν ἀξίων
 λόγου ὑμᾶς ἐθαύμαζον· νυνὶ δ' ἐλθὼν ὡς ὑμᾶς,
 πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων εὖρον ἀχρειοτέρους·
 οὕτω πεπλάνημαι.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Δελφοὶ
 5 καὶ δείσαντες μήπως Αἴσωπος καὶ πρὸς τὰς ἄλλας
 πόλεις βαδίζων κακῶς αὐτοὺς λέγη, βουλήν ἐβουλεύ-
 σαντο δόλω τὸν ἀνθρώπον ἀνελεῖν. καὶ δῆτα χρυσῆν
 φιάλην ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνε-
 λόμενοι, λάθρα τοῖς Αἰσώπου κατέκρουσαν στρώμασι.
 10 τοῦ δ' Αἰσώπου τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοοῦντος σκαιω-
 ρηθέντα, ἐξελθὼν ἐπορευέτο εἰς Φωκίδα. οἱ Δελ-
 φοὶ δ' ἐπιδραμόντες καὶ κατασχόντες αὐτόν, ἀνέ-
 p. 92 b. κρινον ὡς ἱεροσυληκότα. τοῦ δ' ἄρνούμενου μηδὲν
 πεπραχέναι τοιοῦτον, ἐκεῖνοι πρὸς βίαν τὰ στρώματα
 15 ἀναπτύξαντες τὴν χρυσῆν εὖρον φιάλην. ἦν καὶ
 ἀναλαβόντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἐπεδείκνυσαν
 οὐ σὺν ὀλίγῳ θορύβῳ. ὁ μὲν οὖν Αἴσωπος τὴν
 ἐκείνων συννοήσας ἐπιβουλήν, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀπολυ-

1 ἀξίων λόγον, *sed* λόγον *factum* ex λόγων D; ἀξιολό-
 γων Q 2 νῦν A δὲ ἐλθὼν P ὑμᾶς A ἱμᾶς P
 3 ἀχρειοτέρους] ο *corr.* ex ω D 4 ἀδελφοὶ P 5 δύσαν-
 τες P μή πως v 6 *ante* βαδίζων in R *deletum* βαδίζη⁶

λέγη, *sed* η *ex* *corr.* D E; λέγει Φ λεγει⁷ K 7 δόλω
 om. Q, δόλον R H ἀνελήν P χρυσῆν E H 9 λάθρα a
 ἐγκατέκρουσαν? ἐνέκρουσαν *pars* *librorum* *alterius* *recen-*
sionis στρώματι A 10 ὑπὸ Z 11 εἰς V W: πρὸς *ceteri*,
sed in H *ante* πρὸς *deletum* εἰς φωκίδα P οἱ δὲ δελ-
 φοὶ ἐ. *erasa* *inter* οἱ *et* ε l. δ Q οἱ δὲ δελφοὶ δ' ἐ. Z

13 ἱεροσυληκότα E H τοῦδ' a τοῦ δὲ Z ἄρνούμενου R
 μηδὲ *accentus* l. ἐ in *rasura* Q, μηδὲν P μὴδὲν H
 14 *inter* πεπραχ *et* ἐναι *erasa* l. θ Q τοιοῦτο F K Z v,
 τοιοῦτων P προσβίαν Q στρώματα R 15 χρυσῆν

A E H, in Q ἦν *corr.* ex ἦν. κεφαλήν K, κε *punctis* *de-*
letum 16 ἐπεδύκνυσαν P ἐπεδείκνυον R 18 συννοήσας V
 συν ο ἦσας P αὐτῶν om. Φ, αὐτόν Z

θῆναι. οἱ δ' οὐ μόνον οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἱερο-
 συλήσαντα καὶ εἰς τὸ δεσμοπήριον ἐνέβαλον, θάνα-
 τον αὐτοῦ καταψηφισάμενοι. Αἰσωπος δὲ μηδεμιᾶ
 μηχανῇ τῆς πονηρᾶς τῆσδε τύχης σωθῆναι δυνάμε-
 νος, ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ἐθρήνει καθήμενος. τῶν 5
 συνήθων δέ τις αὐτῷ, Δημᾶς τοῦνομα, πρὸς αὐτὸν
 εἰσελθὼν καὶ ἰδὼν οὕτως ὀλοφυρόμενον, τὴν αἰτίαν
 τοῦ πάθους ἤρετο. καὶ ὃς ἔφη· „γυνή τις προσφά-
 τως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα, καθ' ἡμέραν ἀπιούσα
 πρὸς τὸ μνημεῖον ἐθρήνει. ἀροτριῶν δέ τις οὐ πόρρω 10
 τοῦ μνήματος, εἰς ἐπιθυμίαν ἤκε τῆς γυναικός. καὶ
 καταλιπὼν τοὺς βόας, ἦλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ μνήμα
 καὶ καθίσας συνεθρήνει τῇ γυναικί. τῆς δὲ πνυθομέ-
 νης τί δήποτε καὶ αὐτὸς οὕτως ὀδύρεται, „ὅτι καγῶ“
 φησὶν „εὐπρεπῇ γυναῖκα κατώρυξα. καὶ ἐπειδὴν 15
 κλαύσω, τῆς λύπης κουφίζομαι.“ ἢ δέ· „κάμοι τοῦτ'
 αὐτὸ προσγίνεται“. κάκεινος· „εἰ τοίνυν τοῖς αὐτοῖς
 περιπεπτώκαμεν πάθεισι, τί δήποτε ἀλλήλοις μὴ
 σύνιμεν; ἐγὼ τε γὰρ φιλήσω σὲ ὡς ἐκείνην, κάμῃ σὺ

1 οἱ δέ Z μόνων P ἀλλ' ἀλλὰ καὶ Φ ὡς Z
 ἱεροσυλήσαντα E H ἱεροσύλητα F 2 καὶ εἰς] εἰς Φ
 νε
 ἔβαλον A 3 καὶ δὲ μιᾶ Q D P H μηδὲ μιᾶ A 4 μηχανῇ
 E H τῆς δὲ R Z P (τῆς) τῆς δε pars edd. 5 εἰρκτῆς V
 εἰρκτῆς M P, in D εἰρκτῆς corr. ex εἰρκτῆς, εἰρκτὸς A
 6 δῆμας E δημᾶς P δαμᾶς v ὄνομα in τοῦν. mutavit D
 7 εἰσελθὼν] ἐλθὼν A ελθῶν P (ab initio folii) 8 uu.
 γυνή τις in Z bis scripta, semel deleta 9 θάψασα E?
 καθῆμι. M Q D 10 ἀροτριῶν] ὦν ex corr. A 11 ἤκε]
 ἤκε E H ἦλθε Φ 12 πρὸς in A add. A 2 13 πνυθομέ-
 νοις P 14 τί-δήποτε Z τί δή ποτε E H K v ubique τί δή
 ποτε R τίδήποτε a καγῶ D H καγῶ P, ut saepe ω
 15 φησι P εὐπρεπῇ a κατώρυξαι P 16 κλαύσας D
 ω add. D 2 τῆς] τις P 17 τὴν αὐτήν b 1530 18 πά-
 θεσιν Q 19 σύνιμεν D εἰ D 2 σύνειμεν R E H F J K Z v
 ἐγὼ τε R K Z σε M Q E H D Z F J v ἐκείνων P
 κάμῃ σὺ Q κάμῃ σὺ D

πάλιν ὡς τὸν σαυτῆς ἄνδρα.“ ταῦτα ἔπεισε τὴν
 γυναῖκα, καὶ δὴ συνῆλθον. ἐν τούτῳ δὲ κλέπτῃς
 ἔλθων καὶ τοὺς βόας λύσας ἀπήλασεν. ὃ δ' ἐπανελ-
 θὼν καὶ τοὺς βόας μὴ εὐρηκῶς, κόπτεσθαι τε καὶ
 5 οἰμῶζειν ἰσχυρῶς ἐνεστήσατο. ἔλθοῦσα δὲ καὶ ἡ
 p. 94 b. γυνὴ καὶ ὀλοφυρόμενον εὐροῦσα, φησί· „πάλιν
 κλαίεις“; καὶ κεῖνος „νῦν“ εἶπεν „ἐπ' ἀληθείας κλαίω“.
 καὶ γὰρ γοῦν πολλοὺς διαδράς κινδύνους, νῦν τῷ ὄντι
 θρηνηῶ, λύσειν τοῦ κακοῦ μηδαμόθεν εὐρίσκων.“
 10 μετὰ ταῦτα παρῆσαν καὶ οἱ Δελφοὶ καὶ ἐκβαλόντες
 αὐτὸν τῆς εἰρηκτῆς εἴλκον βιαίως ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ.
 ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· „ὅτε ἦν ὁμόφωνα τὰ ζῶα,
 μῦς βατράχῳ φιλιωθεῖς, εἰς δεῖπνον αὐτὸν ἐκάλεσε.
 καὶ ἀγαγὼν εἰς ταμειῖον πλουσίου, ἔνθα πλεῖστα τῶν
 15 ἐδωδύμων ἦν, „εὐωχοῦ“ φησί „φίλε βάτραχε“. μετὰ
 δὲ τὴν ἐστίασιν καὶ ὁ βάτραχος τὸν μῦν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐκάλεσε δίαιταν. „ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποκάμῃς“

1 σαυτοῖς V P, in A σαυτῆς corr. ex σαυτοῦ 2 ἐν
 τούτῳ .. ἐνεστήσατο (5) in A in margine supplevit m. pr.
 3 λύσας... τοὺς βόας in margine suppl. Z ὅδεπ. P ὃ δὲ
 ἐ. A, Coraes Aesop. f. 343, 13 ὅδε ἐ. Z 4 βόας] βο P
 εὐρηκῶς accentus grauis factus e circumflexo R εὐρηκῶς P
 κόπτεσθαι] μὴ κόπτετε K, μὴ punctis deletum, in marg. σθαι
 5 οἰμῶζειν Z ἀνεστήσατο V δὲ R δε Z, om. D
 δὲ καὶ] καὶ om. Φ 6 ὀλοφ. R P 7 κλαίεις P 8 νῦν
 τῶντι A Q Z J v, νυντῶντι E F νυντῶντι H 9 λύσειν
 R m. pr. λύσειν H λύσην P μηδαμόθεν] in η erasus ac-
 centus Q 10 μεταταῦτα M ἐκβάλλοντες V 11 εἰρ-
 κτῆς Φ εἴλκον corr. ex ἡ. Q βεβαίως Q κρημνοῦ P
 13 μῦς Z ἐκάλεσεν M Q Φ 14 ἀγαγὼν V: ἀπαγα-
 γὼν ceteri et W ταμειῖον V m. pr. τὰ μειῖον P ταμειῖον
 F Z b τῶν supra uersum Z 15 ἐδωδύμων V ἐδωδήμων P
 16 ἐσθίασιν V K, in Q ἐστ. corr. ex ἐσθ., ἐστίασιν P
 ἐστίασιν pars edd. μῦν A ante τὴν in Q erasum τὴν
 17 οἰκίαν R Φ H, in Q l. ι mutata in ει ἐκάλεσεν Q
 διαῖταν P ἵνα om. Coraës Fab. Aes. 245 p. 162

φησί „νηχόμενος, μηρίνθῳ λεπτῇ τὸν σὸν πόδα τῷ
 ἔμαντοῦ προσαρτήσω“. καὶ τοῦτο πράξας, ἤλατο εἰς
 τὴν λίμνην. αὐτοῦ δὲ καταδύντος εἰς βάθος, ὁ μῦς
 ἀπεπνίγετο, καὶ θνήσκων εἶπεν· „ἐγὼ μὲν ὑπὸ σοῦ
 θνήσκω· ἐκδικηθήσομαι δὲ ὑπὸ μείζονος.“ ἐπιπλέοντος 5
 τοίνυν τοῦ μῦδος ἐν τῇ λίμνῃ νεκροῦ, καταπτάς ἀε-
 τός, τοῦτον ἀφήρπασε, σὺν αὐτῷ δὲ προσηρητημένον
 ὄμοῦ καὶ τὸν βάτραχον. καὶ οὕτως ἄμφω κατεθιοι-
 νήσατο. καὶ γὰρ τοίνυν βία πρὸς ὑμῶν ἀποθνήσκων,
 ἔξω τὸν ἀμυνοῦντα. Βαβυλῶν γὰρ καὶ Ἑλλάς πᾶσα 10
 τὸν ἔμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσουσι θάνατον.“ οἱ μὲν
 οὖν Δελφοὶ οὐδ' ὡς ἐφείδοντο τοῦ· Αἰσώπου. ὃ δ'
 ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατέφυγεν ἱερόν. οἱ δὲ κάκει-
 θεν ἀποσπάσαντες μετ' ὀργῆς, ἐπὶ τὸν κρημνὸν αὐ-
 θις εἶλκον. ὃ δ' ἀπαγόμενος ἔλεγεν· „ἀκούσατέ μου, 15
 Δελφοί· λαγῶς ὑπ' αἰετοῦ διωκόμενος, πρὸς κοίτην
 κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι.
 ὁ δὲ κἀνθάρος ἠξίου τὸν αἰτὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἰκέ-

p. 96 b.

1 φησὴν ἠχ. P λέπτῃ pars edd. 2 προσαρτύσω Φ
 προσαναρτήσω Q ἤλατο A 3 λίμνην R H E κατα-
 δύναντος R E H F J K Z v 4 ante ὑπὸ add. alterum εἶπεν A
 ὕπεν P 5 ἐκδικηθήσομαι Q δ' ὑπὸ Z ἐπιπλέ-
 ωντος P 6 τοίνυν] οὖν F K Z v ἐν om. Coraës
 λίμνη R E H 7 προσηρητ.] προ in rasura D 8 ὄμοῦ]
 αὐτῷ Φ τὸν] τῶν P κατιθιοινήσατο P 9 ὑμᾶς Φ

ἀποθνήσκω D v add. D 2 10 ἔξω sed ἔ. corr. ex ἔ. Q
 ἔξω R P E H τὸν ἀμυνοῦντα K, in margine τὸν ἀμυνοῦντα
 ἔλας M E H ἔλλάς factum ex ἔλλᾶς R 12 οὐδ' ὡς Q Z
 οὐδ' ὡς P οὐ δ' ὡς b ὃ δὲ Z 13 ἀπόλλωνος A
 14 τὸν] τινα Φ αὐθις om. Φ; an scribendum εὐθὺς?
 15 εἶλκον factum ex εἶ. in Q, ex ἦ. in E δ' ex corr. Z
 ἐπαγόμενος A 16 ἀδελφοὶ P 17 κατέφυγε...καὶ ὑμεῖς
 (303, 11) Z eis quae in medio sunt praetermissis; τὰ λοιπὰ τού-
 του τοῦ μύθου ἐν δευτέρῳ φύλλῳ τῶν μύθων εὐρήσεις. inde
 scripturam discrepantem adnoto κατέφευγε A κατέφυγεν M E
 αὐτοῦ ut uidetur Q 18 αἰετῶν P τὸν αἰτὸν ἠξίου E
 τὸν ἰκέτην V αὐτοῦ τὸν ἰκέτην E

την, ὀρκίζων αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἧ
 μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὃ δὲ
 μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν κάνθαρον, τὸν
 λαγῶν ἀρπάσας κατέφαγεν. ὃ δὲ κάνθαρος τῷ τε
 5 ἀετῷ συναπέπτυ, ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταμάθειν.
 καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὡὰ τούτου κατακυλίσας διέ-
 φθειρε. τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις τοῦτο
 τολμήσειε, κάπι μετεωροτέρου τόπου τὸ δεύτερον
 νεοττοποιησαμένου, κάκει πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα
 10 τοῦτου διέθηκεν. ὃ δ' ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὄλοις,
 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται,
 τοῖς αὐτοῦ γόνυσι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὡῶν ἐπέ-
 θηκε, τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος, καὶ ἱκετεύσας
 φυλάττειν. ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας,
 15 καὶ ἀναβὰς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθῆ-
 κεν ὃ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινά-

1 ὀρκίζων V R Φ E H; in Q ὁ. *mutatum in ὁ.* αὐτῶν P
 καὶ κατὰ] κατὰ R Φ E D F J K Z v δυνός P 2 κατα-
 φρονήσειν? τῆς σμηκρότητος P τῆς μικρότητος *corr. ex*
μακρ. m. pr., μικρ. in rasura A iii. τῇ πτέρυγι *bis scripta,*
semel deleta in Z 4 ἀρπ. in Q *mutatum in ἀρπ.* τῷ τε]
 τε om. Φ 6 ὡὰ] α in H *add. m. rec.* τούτου *ex τούτο*
corr. Q κατακυλίσας] κατακρημνίσας A κατὰ κρημνήσας P
 διέφθειρεν M 8 τολμήσειεν V M E H, *en mutatum in*
ε P κάπι κάπι K κάπι *cum uoc. μετ. coniunctum R*
 μετεώροτέρου τ. V μετεωρότερον τόπου R E J F, H (... ὀτέρου)
 μετεωρότερον τόπον K μετεώρου τόπου Q, μετεωροτέρου τ.
sed corr. ex μετεώρου D τοδεύτερον F K Z v, om. P
 9 νεοττοποιησάμενον A; *inter νεοττο et ποιησαμένου erasa*
l. i Q ἴσα R E H K Z v 10 τούτω Φ τούτων K ὃ δὲ Z
 11 εἶναι ἱερὸς Q 12 ἐπέθηκε *scripsi: ἔθηκεν Φ ἔθηκε*
ceteri libri; quod debebat saltem esse ἐνέθηκε uel ἐνήκε. ἔθη-
 κεν αὐτὰ ἐπὶ τοῖς τοῦ διὸς γόνυσι W 12. 13 *post ὡῶν et*
ταῦτα distinguunt E H 14 φιλάττειν A κόπρον D ποιη-
 σάμενος Φ 15 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν κόλπον τ. δ., Q κατέθη-
 κεν Φ 16 ἐφῶ M Q D Φ R H J F K Z a ἐφῶ b 1530
 ὄνθον *corr. ex ὄρθ.* R ἀποτεινάξασθαι R E H F Z v;
 ἀποτιν. *eraso qui in o ut saepe positus erat accentu graui Q*

ξασθαι, καὶ τὰ ὠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ
 συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου,
 ὅτι ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυνόμενος, οὐ γὰρ δὴ
 τὸν κἀνθαρὸν ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 Δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν ἐλθόντα, 5
 κἀνθαρὸν εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως
 λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν
 σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς
 πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι· τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖ- 10
 νος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν μετέθηκε τοκε-
 τόν, ἥνίκα ἂν μὴ φαίνωνται κἀνθαροὶ. καὶ ὑμεῖς
 οὖν, ὧ ἄνδρες Δελφοί, μὴ ἀτιμάσητε τοῦτον δὴ τὸν
 θεόν, εἰς ὃν κατέφυγον, εἰ καὶ μικροῦ τετύχηκεν
 ἱεροῦ. οὐδὲ γὰρ ἀσεβηθεὶς περιόψεται.“ οἱ δὲ Δελ-
 φοὶ τούτων ὀλίγα φροντίζοντες, τὴν ἐπὶ τὸν θάνατον 15
 ὁμοίως ἤγουν. Αἴσωπος δὲ μηδενὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ p. 98 b.
 λεγομένων ὄρων καμπτομένους, πάλιν φησὶν· „ἄν-
 δρες ἀνήμεροι καὶ φονῶντες, ἀκούσατε· γεωργὸς τις
 ἐπ' ἀγροῦ γεγηρακῶς, ἐπεὶ μηδέποτε εἰσῆλθεν εἰς
 ἄστνυ, παρεκάλει τοὺς οἰκείους τοῦτο θεάσασθαι. οἱ 20

1 ἃ καὶ] καὶ om. D   2 μαθὼν P   3 ταῦτ' ἔδρασε
 (ταῦτέδρ. P) ὁ τὸν ἀ. Φ   3. 5 τὸν ἀετῶν P   4 ἐκεῖνος
 om. Φ, in marg. suppl. E   ἠδίκησεν] l. l. ex ἡ facta in Z
 τὸν] εἰς τὸν F K Z v   5 Δίαν Q   αὐτὸν om. Φ D   ἠσέ-
 βησεν M   6 λυποῦντα] ἀδικοῦντα Φ   καὶ δὴ (corr. ex
 δὲ Z) καὶ] καὶ δὴ b   7 οὖν om. Φ   τὸ τῶν] τῶν Q D
 ἀετὸν in marg. suppluit E; πρὸς τὸν ἀετὸν om. Φ
 9 μὴ πειθ.] μὴ om. P a   10 τὸ κέτον P   11 φαίνονται
 P E H   ἡμεῖς pars edd.   12 οὖν om. E H   ὧ om. Q
 ἀτιμάσειτε P   τοῦτον δὴ om. Φ   13 εἰκαὶ μικροῦ P
 14 οὐ δὲ γὰρ b οὐ γὰρ Q   ἀσεβῆς R E H ἀσεβεῖς F J K Z v
 15 φροντίσαντες, in margine φροντίζοντες V   16 ὁμοίως]
 ὁμως?   μηδενὶ] in η erasus accentus grauis Q. μηδενὶ H
 18 φονῶντες P φωνῶντες H   19 ὑπ' ἀγροῦ Φ K
 μὴ δέ ποτε R H μεδέποτε a   εἰσῆλθεν Q   εἰς om. Q
 20 οἰκείους Φ   τοῦτο om. Φ

δὲ ζεύξαντες ὄναρια καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης αὐτὸν ἀνα-
 βιβασάμενοι, μόνον ἐκέλευσαν ἐλαύνειν. ὀδεύοντι δὲ
 χειμῶνος καὶ θυέλλης τὸν ἀέρα καταλαβόντων καὶ
 ζόφου γενομένου, τὰ ὄναρια τῆς ὁδοῦ πλανηθέντα,
 5 εἷς τινα κρημνὸν ἐξετόπισαν τὸν πρεσβύτερον. ὃ δὲ
 μέλλων ἤδη κατακρημνίζεσθαι, ὦ Ζεῦ' εἶπε, 'τί ποτέ
 σε ἠδίκησα, ὅτι οὕτω παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι, καὶ
 ταῦτα οὔθ' ὑφ' ἵππων γενναίων οὔθ' ἡμιόνων ἀγα-
 θῶν, ἀλλ' ὄναριων εὐτελεστάτων; κἀγὼ τοίνυν
 10 ἐπὶ τοῖς ἴσοις νῦν δυσχεραίνω, ὅτι μὴ ὑπ' ἐντίμων
 ἀνδρῶν ἢ ἐλλογίμων, ἀλλ' ὑπ' ἀχρείων καὶ κακί-
 στων ἀπόλλυμαι.' μέλλων δὲ ἤδη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
 ἀφίεσθαι, τοιοῦτον εἶρηκε πάλιν μῦθον· „ἀνὴρ τις
 τῆς οἰκείας ἐρασθεὶς θυγατρὸς, εἰς ἀγρὸν ἀπέστειλε
 15 τὴν γυναῖκα, μόνην δὲ τὴν θυγατέρα ἀπολαβὼν
 ἐβιάζετο. ἢ δὲ 'πάτερ', εἶπεν, 'ἀνόσια πράττεις·
 ἠὲ γόμην μέντοι ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν αἰσχυνθῆναι,
 ἢ ὑπὸ σοῦ τοῦ γεννησαμένου.' τοῦτο τοίνυν καὶ

1 ζ. τὰ ὄναρια Φ 2 ὀδέβοντι P, εν ex corr. in Z; ὀδεύοντι H E 6 κατὰ κρημνίζεσθαι P ζεῦ erasa l. σ A εἶπεν M D P 7 παραλόγον D, Q eraso qui in α erat accentu graui. eisdem uerbis quibus incipit codicis P f. 25 incipit inter fabulas Aesopeas denuo f. 31 (quaternionis ε) = P II ἀπολλυ | μαι μέλλων δ' ἤδη (μέλλον δὴδη P I) κατὰ κρημνίζεσθαι (κρημν. P II) εἶπεν (εἶπεν P I) ἀδίκως φθείρομαι· καὶ ταῦθ' οὔθ' υφ' (sic uterque) ἵππων γενομένων οὔθ' ἡμιόνων ἀγαθῶν (ἀγαθόν P I) κ. τ. λ. P καὶ ταῦτα..εὐτελεστάτων 9 om. A 9 ὄναριων F 11 ἢ] καὶ P I. II ἐλλογίμων P I 12 μέλλον P II δ' Φ τοῦ om. Q 13 εἶρηκε Q, εἶ in rasura Q 2 μῦθον V 14 τῆς in marg. supplet F οἰκείας P I Z θυγατρὸς ἐρασθεὶς Φ (ἐρασθεὶς A, α A 2 15 μόνων P I τὴν P II θυγατέραν Q 16 πατρὸς A πρὸς P II τρεῖς P I (itaque πρὸς i. e. πατρὸς Φ) ἀνόσια P I. II, ἀνώσια mutatum in ἀνόσια K 17 ἠὲ γόμην (litterae ἐν punctis deletae) A εὐγόμην F K Z v μέντοι Z, (ἐ mutauit in ἐ et οι in rasura adiecit Z 2); μὲν (om. p. τοι) Q 18 γεννησαμένου με. V, γενεσαμένου P I τοῦ-

ἐφ' ὑμῶν, ὧ παράνομοι Δελφοί, λέγω· ὡς ἠρού-
 μην Σκύλλῃ καὶ Χαρύβδει περιπεσεῖν καὶ ταῖς ἐν
 Ἀφρικῇ Σύρτεσιν, ἧ παρ' ὑμῶν ἀδίκως καὶ ἀναξίως
 ἀποθανεῖν. κατάρῳμαι γοῦν ὑμῶν τῇ πατρίδι, καὶ
 θεοὺς μαρτύρομαι, ὡς ἔξω πάσης δίκης ἀπόλλυμαι, ⁵
 οἳ μοι τιμωρήσουσιν εἰσακούσαντες.“ ἔρριψαν μὲν
 οὖν αὐτὸν οἱ Δελφοὶ κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέ-
 θανεν. οὐ πολλῶ δ' ὕστερον λοιμῶ συσχεθέντες, ^{p. 100 b.}
 χρησμὸν ἔλαβον ἐξιλάσκεσθαι τὸν Αἰσώπου θάνατον.
 ὧ καὶ ὡς συνειδότες [ἑαυτοῖς] ἀδίκως φονευθέντι, ¹⁰
 καὶ στήλην ἀνέστησαν. οἱ δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι πρωτεύ-
 οντες καὶ ὅσοι τῶν σοφωτέρων, καὶ αὐτοὶ τὰ εἰς
 Αἰσώπου πεπραγμένα μαθόντες, εἷς τε Δελφοὺς
 παρεγένοντο καὶ σὺν ἐκείνοις σκεψάμενοι, τιμωροὶ
 καὶ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπου θανάτῳ γεγόνασιν. ¹⁵

τον Q τούτο P I. II 1 ὑμᾶς Q D ἡμῶν P II ἠρούμην
 D R E H 2 χαρίβδει Φ χάρυβδι J K, Z (ι corr. ex ει), ν
 χαρύβδι F, corr. ex χάρ. περιπεσήν P I ταῖς] τοῖς Φ
 ἐναφρικῇ A 3 σύτρεσιν a σύρτεσην P I ἧ παρ']

ὑπαρ' P I 4 καταρῳμαι Q ρ add. Q 2 in rasura πα-
 τρίδη H P II, Z (sed l. η mutata in ι) 5 θεοὺς] θεοῖς K Z ν
 6 οἳ μοι] οἴμοι D F J οἴμοι R, Q (sed correxit Q 2);
 οἴμοι E H οἳ με A οἴμε P I. II (itaque οἴμε Φ) τιμωρή-
 σουσι A, τιμ. corr. ex τυμ. H μενοῦν Z 7 ἀπέθανε D

8 δύστερον P I συσχεθέντες a 9 ἐξιλάσκεσθαι A,
 κ add. A 2 αἰσώπου A αἰσόπου P I 10 ὡς om. Φ
 ἑαυτοῖς om. V: habent ceteri 11 ἀνεστήσαν Z ἐλλάδι D
 προτεύοντες R E H προτεύωντες Z (in Q ..οντες, sed ο Q 2
 in ras.) πρωτεύοντες P II 12 σοφωτέρων Φ R E H
 τὰ] τὰς K 14 παραγένοντο Φ (l. ο finalis ex corr. A)
 15 θανάτου D τέλος τοῦ βίου τοῦ αἰσώπου Q τέλος
 βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ. τέλος. R. τέλος τῶ θεῷ τῷ
 ἀγίῳ χάρις Τέλος τοῦ βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ. K. τέλος
 τοῦ αἰσώπου βίου ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Πλανούδου συγγρα-
 φέντος b. subscriptione carent M A P I. II D E H F J Z a

Vitae Aesopi

II

Vita Aesopi quae in editionibus fertur ab Aphthonio conscripta.

5 *Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, τύχη δὲ ἐδούλευεν ἐν Ἀθήναις Ζημάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Κερασίᾳ. σφόδρα δὲ εὐγενῆς γενόμενος τοῖς τρόποις καὶ φιλοδεσπότης θεράπων, τῆς μουσικῆς ἐπιπνεούσης αὐτοῦ τῇ γλώττῃ, ποικίλοις τοῖς*
10 *Ἑλληνας εἰστιᾶτο μῦθοις. μάλιστα οὐκ ἀνεπιτηδείους πρὸς βιωτικὴν παιδείαν καὶ νέων ἀγωγὴν, νοθετικούς δὲ καὶ ὠφελιμωτάτους λόγους συνταξάμενος, προσενήνοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλόγων ζώων κοινωνίαν, ἐν οἷς ἀνθρώπων σκολιὰ ἔργα*
15 *καὶ ἦθη ἀθέμιτα καὶ τρόπους παμποικίλους προσει-*

. A: Ambr. L. 43 sup. L: Laur. Abbat. 2728. V: Vindob. philos. 178 f. 311.

5 † *Αἰσώπου μῦθοι κατὰ στοιχεῖον ἀπὸ τοῦ ᾱ μέχρι τοῦ ω̄ add. L, αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ μῦθοι κατὰ στοιχεῖον V αἴσ... ἐδ. L bis | μυθοποιὸς et τ. δὲ δοῦλος L priore oco | τὸ γένος, (A: τῷ γένει V v) ἐδούλευε δὲ ἐν ἀθήναις ζημάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ κερασίᾳ (A: καρασίᾳ V v) A V v: τύχη δὲ ἐδούλευσεν Ἀθηναίῳ τιμάρχῳ τῷ καλουμένῳ κουρσίᾳ L. quae mutavi. Demarcho Hadamarius 8 τοῖς τρόποις om. L 10 εἰστιᾶτο] ἦτιᾶτο L. εἰστία τοῖς? μῦθοις V μ., μ. uolgo. δ' οὐκ? ἀνεπιτηδεῖοις A V ἂν ἐπιτηδεῖοις v 12 ὠφελιμωτάτους λόγους A V v: ὠφελίμους L 13 προπλέξας scripsi: προσπλέξας L A V v 10 ἐν om. V 15 ἀθέμιτα] ἀνθαίρετα A V v*

κάσας ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις ἐδήλωσε. κατὰ δὲ τὸν τῆς παιδείας νόμον τυχῶν φύσεως ἀρίστης, ἤξιώθη βιβλιοθήκης· ὅθεν τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς λέγειν προαιρουμένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται. εἰσὶν οἱ μὲν οὖν ἐκ 5 τῶν τραγωδιῶν τὰ κεφάλαια συναγαγόντες εἰς τὸ μέσον αὐτοῖς τεθείκασιν, ἠγούμενοι δεῖν ταῖς τῶν ἰδίων ἐπιστήμαις τὰς τῶν ποιητῶν γνωμολογίας μάρτυρας παρέξειν καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν θέσθαι πιστοτέρους διὰ τοῦτο. ἄλλοι τινὲς τῶν εἰς τὸν βίον 10 καλῶς εἰρημένων συνενηνόχασιν πολὺ πλῆθος ἀποφθεγμάτων, νομίζοντες ἡμᾶς τοὺς τούτων ἐπιμιμνησκομένους μεγάλα πλεονεκτήσῃεν ἐν τοῖς λόγοις. ἐπικεχειρήκασιν δὲ τινες τὰς ἐκ τῶν λόγων ἐναντιώσεις καὶ γνώμας ὁμοίως παραβολαῖς συνάπτουτες 15 καθ' ἕκαστον εἶδος παραδοῦναι τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως ἕξ ἐκείνου πολλὰς ἔχωσιν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων χρείας καὶ κατισχύειν διὰ τούτων δύνωνται τοὺς ἀντιλέγοντας. τοῦτον οὖν τὸν τρόπον Αἴσωπος εὔρεν, ὄρων χρήσιμον οὖσαν δούλοις καὶ ἐλευθέροις 20 ἐν ταῖς δημηγορίαις τὴν τῶν μύθων δήλωσιν τοῖς

1 μυθ V 2 in ras. ἐδήλωσεν A δὲ om. L τῆς om. A V v 2. 3 haec obscura sunt. num i. e. a. ἀντάξιός ἐστι? 5 εἰσὶν οἱ scripsi: ὅσοι L A V v 7 δεῖν] δεινὸν L 8 ἐπιστήμαις τὰς Westermann: ἐπιστήμαις εἰς το L, ἀπιστεῖν εἰς τὰς A V, ἀπιστεῖν εἰς τὰς v 9 μαρτυρίας A V v παρέχειν? 10 διὰ τοῦτο cum eis quae insequuntur iungunt A V: sed tum scriptum oportuit τὸ αὐτὸ post τινὲς propter siglam facile poterat excidere δὲ 11 καλῶν L συνενηνόχασιν V 12 ἡμᾶς] πάντως? ἐπιμιμνησκομένους V 13 μεγάλας πλεονεκτήσεις L ἐν nolī delere 15 παραβολαῖς] προβολὰς A V v 17 ἐκείνων A ἔχωσιν] om. A, ...σιν V 18 χρείας scripsi: ἄγειν L A V v δύνωνται C 20 εὔρεν αἴσωπος A V v ὄρον C χρησίμην A V v

πρόσθεν εἰρημένοις· τῶν γὰρ λεόντων καὶ τῶν
 λύκων καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τὸ
 ἐπιβάλλον καὶ θαυμασιότητος μετέχον ἕξ αὐτῶν πρὸ
 ὀφθαλμῶν τιθέμενος ψυχαγωγεῖν εἴωθε τοὺς ἀκού-
 5 οντας. εὐρίσκομεν γὰρ παραπλησίας αὐτοῦ τὰς
 διηγήσεις ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν ποιημάτων γνωμολογίαις,
 περιπεφρασμένας μὲν καὶ προσομοιούσας ταύταις
 καὶ προκεχειρισμένας ὑπ' αὐτῶν, ἔτι καὶ τῶν κεφα-
 λαίων παράλληλα θέντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας
 10 τὰ ἐν ἑκάστῳ μύθῳ λεγόμενα.

1 τοῖς 'für'.. τῶν γὰρ] τὴν γὰρ τῶν A V v, καὶ γὰρ
 τῶν Hadamarius καὶ τῶν λύκων om. L καὶ λύκων καὶ
 ἐλάφων V v 3 μέτοχον A 4 εἰώθει A V v 5 παρα-
 πλησίας recensio 3, 310, 5 rectius αὐτοῦ τὰς om. A V v
 6 ἀπὸ scripsi: ὑπὸ L A V v 7 πεφρασμένας A V v
 καὶ προσομοιούσας ταύταις om. A V v προσομοίους οὐσας uel
 προσομοιάζούσας coniecit Westermann 8 προσκεχειρισμένας
 L προσκεχρημένας A V v. an καὶ πρὸς (dazu) κεχωρισμένας
 ἀπ' αὐτῶν? ἔτι] ἐπεὶ A V v 9 qui haec scripsit, uidetur θέν-
 τες aptasse uerbo εὐρίσκομεν et τῶν κ. u. λεγόμενα, ut sint
 τὰ λ. τῶν κ. i. q. τὰ λ. κεφάλαια. an scr. ἐπὶ κεφαλαίων
 uel ἐν κεφαλαίῳ i. e. summatim?

III

Βιβλίον μυθικὸν τοῦ Αἰσώπου, εἰκονίζον ἀπὸ τῶν
ἀλόγων ζώων πρὸς τὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
πράξεις.

Αἰσώπος ὁ μυθοποιὸς Φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος, 5
τῆ τύχη δὲ δοῦλος, μέλας ὑπάρχων καὶ κακοειδῆς
εἰς ὑπερβολὴν σφόδρα. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ σαφῶς
εἰς τὸ τέλος εὐρήσεις τοῦ βιβλίου. οὗτος ὑπὸ ἀγα-
θοποιίας εὐπορήσας, ἐχαρίσατο αὐτῷ ἢ τύχη λόγον
σοφίας, καὶ γέγονε τῷ νοῖ ἐπιτήδειος. ποικίλους γὰρ 10
μύθους πρὸς συνοπτικὴν παιδείαν καὶ νουθεσίαν
ὠφελίμους καὶ νουθετικὸς συνταξάμενος, εἰσενή-
νοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλόγων ζώων κοινω-
νίαν ἀνθρώποις, ἦθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα καὶ τρόπους
ποικίλους προσεικάσας, ἐν τοῖς μύθοις ἐδήλωσεν, 15

M: Monac. 551. B: Laur. 57, 30. U: Lugd. Vulcan. 93.

2. 3. 4 om. B U 2 εἰκονίζων M 5 ἄσωπος M Φρὺξ
B, U 2: Φρὺξ M, U 1 6 καὶ om. B U 7 τὰ δὲ..βιβλίου
om. B U 8 ὑπὸ om. B U ἀγ. εὐπ.] ἀγαθοποιήσας B ἀγα-
θοποιίας U 9 σοφίαν B ἐχαρήσατο M ἐπιστάσα (...ά..
B) αὐτῷ ἢ τύχη ἐχαρ. αὐτῷ λ. σ. U B τῶνοῖ M τῷ νοῖ U
τὸν οἶ B ἐπιτήδειος M U B ποικίλοις γὰρ μύθοις U
11 παιδίαν B 12 ὠφελήμους M σύντ. U 13 προσ-
πλέξας U B 14 ἀνθρώποις, ἦθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα scripsi:
ἐν ἀνθρώποις ἔργα καὶ ἦθη ἀθέμιτα· U B ἦθεσί τε καὶ
ἔργα· M ceteris praetermissis 15 προσεικάσας B U ἐπιμυ-
θίοις 307, 1 ἐδήλωσε M, U 1

ὄθεν τοῖς πολιτευομένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας
 φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται· τῶν γὰρ λεόν-
 των καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τῆς
 θαυμασιότητος πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεμένης, ψυχαγω-
 5 γεῖν οἶδε τοὺς ἀκούοντας. εὐρίσκομεν δὲ παραπλη-
 σίως αὐτοῦ τὰς διηγήσεις ἐν ταῖς τῶν ποιημάτων
 γνωμολογίαις περιπεφρασμένας καὶ προσομοιοῦν ταύ-
 τας· ἔτι καὶ θεάς τὰ ἐν ἐκάστῳ μύθῳ λεγόμενα,
 ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.

2 εὐπορεία U B   λεόντων U B   4 θαυμασιότητος M
 τιθεμένης *scripsi*: τιθέμενος M U B   5 οἶδε *i. e. solet*
scripsi: οἶα M U B   δὲ *om.* U B   7 γνωμολογίαις *scripsi*:
 γλωττομολογίας M U   ἐτοιμολογίας B   περιπεφρασμένας
scripsi ex altera rec.: περιπεφραγμένας M U B   προσομοι-
 ούσας (..οίους οὔσας) ταύταις? *cf.* 308, 7.   ταῦτας M
 8 θεάς M   θείας U B: θεάσαι *malim quam* θεάς ἄξια. *cf.*
 308, 9   μυθολεγόμενα U B   9 ἅπερ M

